

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-144-18

Druk nr 3072

Warszawa, 27 listopada 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy:

a) skreśla się pkt 7 i 8,

b) w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21).”;

2) w art. 3:

a) po pkt 5b dodaje się pkt 5c w brzmieniu:

„5c) jednostka naukowa – podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668 i 2024);”,

b) pkt 7a otrzymuje brzmienie:

„7a) mobilność – uprawnienie cudzoziemca do wjazdu i pobytu na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, wynikające z posiadania ważnego

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawę z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej, ustawę z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, ustawę z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci oraz ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1030/2002”, lub z posiadania ważnej wizy długoterminowej, o której mowa w art. 18 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 2, str. 9, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą Schengen”, albo wydanej zgodnie z prawem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niebędącego państwem obszaru Schengen, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niż to, w którym cudzoziemiec korzysta z tego uprawnienia;”,

c) uchyla się pkt 7b i 7c,

d) po pkt 7c dodaje się pkt 7d–7j w brzmieniu:

„7d) mobilność długoterminowa członka rodziny naukowca – mobilność członka rodziny naukowca przez okres przekraczający 180 dni w danym państwie członkowskim Unii Europejskiej;

7e) mobilność długoterminowa naukowca – mobilność naukowca przez okres przekraczający 180 dni w danym państwie członkowskim Unii Europejskiej;

7f) mobilność długoterminowa pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa – mobilność pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 115 z 29.04.2008, str. 1.

⁴⁾ Zmiany wymienionej Konwencji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 150 z 06.06.2001, str. 4, Dz. Urz. UE L 328 z 05.12.2002, str. 17, Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2003, str. 27, Dz. Urz. UE L 260 z 11.11.2003, str. 37, Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 29, Dz. Urz. UE L 369 z 16.12.2004, str. 5, Dz. Urz. UE L 68 z 15.03.2005, str. 44, Dz. Urz. UE L 191 z 22.07.2005, str. 18, Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 381 z 28.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 405 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 299 z 08.11.2008, str. 1 i 43, Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 85 z 31.03.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 182 z 29.03.2013, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2017, str. 20.

- przedsiębiorstwa, przez okres przekraczający 90 dni w danym państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 7g) mobilność krótkoterminowa członka rodziny naukowca – mobilność członka rodziny naukowca przez okres nieprzekraczający 180 dni w każdym państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 7h) mobilność krótkoterminowa naukowca – mobilność naukowca przez okres do 180 dni w dowolnym okresie liczącym 360 dni w każdym państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 7i) mobilność krótkoterminowa pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa – mobilność pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, przez okres do 90 dni w dowolnym okresie liczącym 180 dni w każdym państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 7j) mobilność studenta – mobilność studenta lub doktoranta objętego programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego, przewidującym mobilność wewnątrzunijną przez okres do 360 dni w każdym państwie członkowskim;”,
- e) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:
„10a)organizator stażu – osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, w której odbywa się staż, mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,
- f) po pkt 16 dodaje się pkt 16a i 16b w brzmieniu:
„16a)staż – niestanowiące wykonywania pracy wykonywanie przez cudzoziemca zadań w celu nabycia wiedzy, umiejętności praktycznych i doświadczenia zawodowego na podstawie umowy z organizatorem stażu;
16b) stażysta – cudzoziemca, który ukończył studia wyższe lub odbywa poza granicami Unii Europejskiej studia wyższe, odbywającego staż;”,
- g) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:
„18a)unijny program lub program wielostronny obejmujący środki w zakresie mobilności – program finansowany przez Unię Europejską lub przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, który promuje przemieszczanie się obywateli

państw trzecich w Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Unii Europejskiej uczestniczących w tym programie;”,

- h) w pkt 21 wyrazy „Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.)” zastępuje się wyrazami „Konwencji Wykonawczej Schengen”,
 - i) po pkt 22 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:

„22a) wolontariusz – cudzoziemca, który ochotniczo i bez wynagrodzenia, z wyjątkiem zwrotu kosztów lub kieszonkowego, wykonuje świadczenia w ramach udziału w programie wolontariatu europejskiego;”;
- 3) w art. 13 po pkt 18 dodaje się pkt 18a–18d w brzmieniu:
- „18a) nazwę, adres siedziby, podstawę prawną działalności, nazwę rejestru i numer wpisu w rejestrze, numer REGON organizatora stażu;
 - 18b) nazwę, adres siedziby, podstawę prawną działalności, nazwę rejestru i numer wpisu w rejestrze, numer REGON jednostki organizacyjnej, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz;
 - 18c) nazwę, adres siedziby, podstawę prawną działalności, nazwę rejestru i numer wpisu w rejestrze, numer REGON jednostki naukowej;
 - 18d) nazwę i adres siedziby jednostki prowadzącej studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie albo kształcenie w szkole doktorskiej;”;
- 4) w art. 22 w ust. 1:
- a) w pkt 3 wyrazy „Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą Schengen””, zastępuje się wyrazami „Konwencji Wykonawczej Schengen”,
 - b) uchyla się pkt 5,

c) pkt 8a otrzymuje brzmienie:

„8a) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności w sprawach:

- a) udzielania informacji organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy w celu:
 - mobilności długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa,
 - mobilności długoterminowej naukowca,
 - mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca,
- b) udzielania informacji organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej o cofnięciu:
 - wizy krajowej w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”,
 - wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych,
 - zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa w tych państwach,
 - zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności studenta w tych państwach,
 - zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności krótkoterminowej naukowca lub mobilności długoterminowej naukowca w tych państwach,
 - zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności krótkoterminowej

członka rodziny naukowca lub mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca w tych państwach,

c) uzyskiwania od organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o:

- wydaniu dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „mobile ICT”, cudzoziemcowi, który posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa,
- wydaniu dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, o której mowa w art. 18 Konwencji Wykonawczej Schengen, przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, albo wizy długoterminowej wydanej zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niebędącego państwem obszaru Schengen, zwanymi dalej „wizą długoterminową”, z adnotacją „naukowiec – mobilność”, cudzoziemcowi, który posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych,
- udzieleniu zezwolenia pobytowego lub wydaniu wizy długoterminowej, odpowiadających zezwoleniu na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca cudzoziemcowi, który posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f,

d) uzyskiwania od organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o cofnięciu:

- dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „ICT”, cudzoziemcowi, który korzysta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz

- przedsiębiorstwa lub posiada na tym terytorium zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa,
- dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, z adnotacją „student”, cudzoziemcowi, który korzysta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności studenta,
 - dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, z adnotacją „naukowiec”, cudzoziemcowi, który korzysta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności krótkoterminowej naukowca lub posiada na tym terytorium zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca,
 - dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, wydanego w związku z udzieleniem zezwolenia pobytowego w celu połączenia z rodziną naukowca przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, cudzoziemcowi, który korzysta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca lub posiada na tym terytorium zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca,
- e) przyjmowania zawiadomień, o których mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3, art. 149b ust. 1 pkt 5, art. 156b ust. 1 pkt 3 i art. 169a ust. 1 pkt 3,
- f) przyjmowania zawiadomień o zamiarze korzystania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej z:
- mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa przez cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy w celu

- wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa,
- mobilności studenta przez cudzoziemca posiadającego wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, lub zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach,
 - mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca przez cudzoziemca posiadającego wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych lub zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych,
 - mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej członka rodziny naukowca przez cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f,
- g) przyjmowania informacji o sprzeciwie państwa członkowskiego Unii Europejskiej wobec mobilności, o których mowa w lit. f, na terytorium tego państwa,
- h) udzielania organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o wydanych przez Szefa Urzędu decyzjach o sprzeciwie w przypadkach określonych w art. 139n ust. 12, art. 149b ust. 12, art. 156b ust. 12 i art. 169a ust. 12,
- i) przekazywania Komisji Europejskiej danych statystycznych dotyczących liczby:
- cudzoziemców, którym wydano wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, z adnotacją „naukowiec”, wizę krajową w celu odbycia stażu, wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego, lub którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, zezwolenia na pobyt

czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty, zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza, zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, lub zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7,

- cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa,
- cudzoziemców, którym cofnięto zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, zezwolenie na pobyt czasowy dla stażysty, zezwolenie na pobyt czasowy dla wolontariusza, zezwolenie na pobyt czasowy, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, zezwolenie na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6,
- zawiadomień, o których mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3, art. 149b ust. 1 pkt 5, art. 156b ust. 1 pkt 3 i art. 169a ust. 1 pkt 3,

i sprzeciwów, o których mowa w art. 139n ust. 6, art. 149b ust. 6, art. 156b ust. 6 i art. 169a ust. 6,

j) udzielania informacji innym państwom członkowskim Unii Europejskiej o:

- obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach dotyczących mobilności,
- obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach dotyczących zatwierdzania instytucji badawczych lub zatwierdzania instytucji szkolnictwa wyższego,
- wielostronnych programach dla studentów i naukowców, które obejmują środki w zakresie mobilności, oraz o porozumieniach między dwiema lub większą liczbą instytucji szkolnictwa wyższego przewidujących mobilność wewnątrzunijną;”;

5) w art. 25 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu korzystania z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, mobilności studenta, mobilności krótkoterminowej naukowca lub mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca, który posiada dokument pobytowy lub wizę długoterminową, o których mowa odpowiednio w art. 139n ust. 1 pkt 2, art. 149b ust. 1 pkt 3, art. 156b ust. 1 pkt 2 lub art. 169a ust. 1 pkt 2, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, niebędące państwem obszaru Schengen, przedstawia dodatkowo:

- 1) kopię wysłanego zawiadomienia, o którym mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3, lub pismo jednostki przyjmującej posiadającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w którym podaje się, co najmniej, okres korzystania z mobilności na tym terytorium oraz adres jednostki przyjmującej – w przypadku korzystania z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa;
- 2) kopię wysłanego zawiadomienia, o którym mowa w art. 149b ust. 1 pkt 5 – w przypadku korzystania z mobilności studenta;

- 3) kopię wysłanego zawiadomienia, o którym mowa w art. 156b ust. 1 pkt 3 – w przypadku korzystania z mobilności krótkoterminowej naukowca;
 - 4) kopię wysłanego zawiadomienia, o którym mowa w art. 169a ust. 1 pkt 3 – w przypadku korzystania z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca.”;
- 6) w art. 28:
- a) w ust. 7 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– nie stosuje się do cudzoziemca, który wjeżdża na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu korzystania z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, mobilności studenta, mobilności krótkoterminowej naukowca lub mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca.”,
 - b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca, który bezpośrednio przed wjazdem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej korzystał z mobilności w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które zażądało opuszczenia swojego terytorium, w przypadku upływu okresu ważności albo cofnięcia:

 - 1) wizy krajowej w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, lub wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, lub
 - 2) zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1, art. 144, art. 151 ust. 1 lub art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f.”;
- 7) w art. 60:
- a) w ust. 1:
 - pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej;”,
 - po pkt 13 dodaje się pkt 13a i 13b w brzmieniu:

„13a) odbycia stażu;
13b) udziału w programie wolontariatu europejskiego;”,

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pkt 9, 13–13b i 18a –22 – może być wydana tylko jako wiza krajowa.”,

c) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Na naklejce wizowej w polu „uwagi”, obok oznaczenia celu wydania wizen, zamieszcza się następujące adnotacje:

- 1) „student” – w przypadku wizen wydawanej w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację o tym programie lub porozumieniu;
- 2) „naukowiec” – w przypadku wizen wydawanej w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 13, a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację o tym programie lub porozumieniu;
- 3) „stażysta” – w przypadku wizen wydawanej w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 13a;
- 4) „wolontariusz” – w przypadku wizen wydawanej w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 13b.

4. Wizę w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, wydaje się również obywatelowi państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 144 ust. 18, jeżeli celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbywanie kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na studiach stacjonarnych: studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich lub do kształcenia się w szkole doktorskiej.

5. Minister właściwy do spraw zagranicznych informuje Szefa Urzędu corocznie, nie później niż do dnia 15 czerwca, o liczbie poszczególnych wiz, o których mowa w ust. 3, wydanych w poprzednim roku kalendarzowym.”;

8) po art. 64 dodaje się art. 64a w brzmieniu:

„Art. 64a. 1. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 2 lit. b, jeżeli jednostka prowadząca studia, która podlega obowiązkowi zatwierdzenia, została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 144 ust. 4–14, albo w stosunku do jednostki prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1.

2. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi umowę, o której mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2, zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzoną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5, oraz spełnia warunki, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b i c.

3. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. a, c, d i e oraz pkt 2–4, jeżeli organizator stażu został zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157a ust. 6–15.

4. Wizę krajową w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, wydaje się na okres pobytu niezbędny do realizacji umowy, na podstawie której cudzoziemiec będzie odbywał staż, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

5. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2, jeżeli jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157g ust. 5–14.

6. Cudzoziemiec, któremu przed dniem, o którym mowa w art. 144b ust. 1, została wydana wiza krajowa, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, może

kontynuować kształcenie w jednostce prowadzącej studia, w stosunku do której została wydana decyzja, o której mowa w art. 144b ust. 1.

7. W postępowaniach w sprawie wydania wizy krajowej, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, cudzoziemcowi kontynuującemu kształcenie w jednostce prowadzącej studia, w stosunku do której została wydana decyzja, o której mowa w art. 144b ust. 1, nie stosuje się wymogu związanego z obowiązkiem zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia.

8. Cudzoziemiec, któremu przed dniem, o którym mowa w art. 151a ust. 1, wydano wizę krajową, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, może kontynuować badania naukowe lub prace rozwojowe w jednostce, w stosunku do której została wydana decyzja, o której mowa w art. 151a ust. 1.

9. W postępowaniu w sprawie wydania kolejnej wizy krajowej, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, cudzoziemcowi kontynuującemu odpowiednio badania naukowe lub korzystanie z mobilności długoterminowej naukowca w jednostce naukowej, w stosunku do której została wydana decyzja, o której mowa w art. 151a ust. 1, nie stosuje się jednorazowo wymogu związanego z obowiązkiem zatwierdzania jednostki naukowej.”;

9) w art. 65:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1g w brzmieniu:

„1a. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy:

- 1) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) cudzoziemiec ubiega się o wydanie kolejnej wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, i okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzająca ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana.

1b. Wydania kolejnej wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, można odmówić cudzoziemcowi, gdy został skreślony z listy studentów lub doktorantów.

1c. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy:

- 1) jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) cudzoziemiec ubiega się o wydanie kolejnej wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, i okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzająca ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana.

1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy:

- 1) organizator stażu działa głównie w celu ułatwiania stażystom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) organizator stażu:
 - a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie:
 - ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
 - ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub
 - skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub
 - b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub
 - c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub
 - d) nie prowadzi działalności gospodarczej, a staż pozostaje w bezpośrednim związku z taką działalnością, lub
- 3) została ogłoszona upadłość organizatora stażu albo jest on likwidowany, lub

- 4) cudzoziemiec ubiega się o wydanie kolejnej wizej krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, i okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzająca ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana.

1e. Wydania wizej krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy:

- 1) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, działa głównie w celu ułatwiania wolontariuszom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz:
 - a) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie:
 - ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
 - ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub
 - skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub
 - b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub
 - c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub
- 3) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, jest likwidowana, lub
- 4) cudzoziemiec ubiega się o wydanie kolejnej wizej krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, i okoliczności sprawy wskazują, że

poprzedzająca ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana.

1f. Wizę krajową w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, lub w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, 13a lub 13b, albo decyzję o odmowie wydania takiej wizej, wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o wydanie tej wizej.

1g. Jeżeli do wniosku, o którym mowa w ust. 1f, nie zostały dołączone wszystkie dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o wydanie tej wizej, wnioskodawcy przysługuje prawo do ich uzupełnienia w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 1 pkt 9 nie stosuje się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych, odbycie stażu lub udział w programie wolontariatu europejskiego.”;

10) w art. 69:

a) w ust. 5 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „albo” oraz pkt 3 w brzmieniu:

„3) wizej krajowej – o których mowa w art. 65 ust. 1a lub 1c–1e.”,

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Szef Urzędu przekazuje informację, o której mowa w ust. 5 pkt 3, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku konsula w tej sprawie.

7. Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Policji, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu, minister właściwy do spraw zagranicznych lub inny organ, o którym mowa w ust. 3 pkt 6, przekazują Szefowi Urzędu informacje niezbędne do ustalenia okoliczności, o których mowa w art. 65 ust. 1a lub 1c–1e, w terminie 20 dni od dnia otrzymania

wniosku w tej sprawie. Nieprzekazanie informacji w tym terminie uważa się za zgodę tych organów na wydanie wizy.”;

11) w art. 70:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, ministra właściwego do spraw zagranicznych lub innego organu, o którym mowa w art. 69 ust. 3 pkt 6, złożony przed upływem 20-dniowego terminu, o którym mowa w art. 69 ust. 7, Szef Urzędu może przedłużyć ten termin o 25 dni.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku uwzględnienia przez Szefa Urzędu wniosku o przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1a, lub konieczności przeprowadzenia przez niego dodatkowego postępowania wyjaśniającego 30-dniowy termin wyznaczony Szefowi Urzędu na przekazanie informacji konsulowi ulega przedłużeniu, nie dłużej jednak niż do 55 dni.”,

c) w ust. 3 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 2 lub 2a”;

12) w art. 77 w ust. 1 w pkt 1 w lit. f wyrazy „lub studentami” zastępuje się wyrazami „albo studentami lub doktorantami”;

13) w art. 90:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 65 ust. 1 pkt 1 i 3–9” zastępuje się wyrazami „art. 65 ust. 1 pkt 1 i 3–10”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, stosuje się także odpowiednio przepis art. 148.

1b. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, stosuje się także odpowiednio przepis art. 154a.

1c. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, stosuje się także odpowiednio przepis art. 157e.

1d. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, stosuje się także odpowiednio przepis art. 157k.”;

- 14) w art. 95 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Organ, który cofnął wizę krajową wydaną w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, lub wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, informuje o tym Szefa Urzędu, gdy decyzja w tej sprawie stanie się ostateczna.

3. Szef Urzędu niezwłocznie przekazuje informację o cofnięciu wizy krajowej wydanej w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, lub wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych organom państw członkowskich Unii Europejskiej, w których cudzoziemiec, któremu została wydana taka wiza, korzysta z mobilności studenta lub mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca.”;

- 15) tytuł działu V otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenie na pobyt czasowy. Mobilność”;

- 16) w art. 106 po ust. 1c dodaje się ust. 1d i 1e w brzmieniu:

„1d. Cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty lub zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza, składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, dołącza do niego załącznik zawierający następujące informacje dotyczące organizatora stażu albo jednostki organizacyjnej, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz:

- 1) nazwę;
- 2) adres siedziby;
- 3) podstawę prawną działalności, nazwę rejestru i numer wpisu w rejestrze;
- 4) numer REGON.

1e. Cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, dołącza do niego załącznik zawierający:

- 1) informacje dotyczące jednostki naukowej, mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) nazwę,
 - b) adres siedziby,

- c) podstawę prawną działalności, nazwę rejestru i numer wpisu w rejestrze,
 - d) numer REGON;
- 2) informację, czy cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, oraz informacje dotyczące tego programu lub porozumienia.”;
- 17) w art. 107 w ust. 1 w pkt 1a wyrazy „ust. 1a i 1c” zastępuje się wyrazami „ust. 1a, 1c-1e”;
- 18) po art. 113a dodaje się art. 113b w brzmieniu:
- „Art. 113b. 1. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, państwa, których obywatelom ubiegającym się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1 oraz art. 157g ust. 1, przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania.
2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów uwzględni potrzeby polskiej polityki migracyjnej.”;
- 19) w art. 116 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub” oraz pkt 5 i 6 w brzmieniu:
- „5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub
- 6) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu turystycznym lub w celu odwiedzin u rodziny lub przyjaciół, na podstawie wizy wydanej przez inne państwo obszaru Schengen.”;
- 20) w art. 131:
- a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 151b, lub posiada takie zezwolenie, lub”,
 - b) w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub” oraz pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub

- 7) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu turystycznym lub w celu odwiedzin u rodziny lub przyjaciół, na podstawie wizy wydanej przez inne państwo obszaru Schengen.”;
- 21) w dziale V tytuł rozdziału 3a otrzymuje brzmienie:
„Zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa. Mobilność krótkoterminowa i długoterminowa pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa”;
- 22) w art. 139e w pkt 2 po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:
„ba) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 151b, lub posiada takie zezwolenie, lub”;
- 23) w art. 139j:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Szef Urzędu przekazuje wojewodzie, który udzielił zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, informacje dotyczące cudzoziemca, któremu zostało ono udzielone, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. c tiret pierwsze, lub zawiadomienie, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. f tiret pierwsze, oraz informacje o sprzeciwie wobec mobilności, której dotyczy to zawiadomienie, uzyskane od innych państw członkowskich Unii Europejskiej.”,
b) w ust. 2 i 3 po wyrazach „korzysta z mobilności” dodaje się wyrazy „krótkoterminowej lub długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa”;
- 24) po art. 139m dodaje się art. 139ma w brzmieniu:
„Art. 139ma. Jednostka przyjmująca mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawiadamia o zamiarze korzystania z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej przez cudzoziemca posiadającego zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, właściwy organ innego państwa członkowskiego, w którym cudzoziemiec zamierza korzystać z tej mobilności, oraz Szefa Urzędu, jeżeli przepisy obowiązujące w tym państwie członkowskim przewidują wymóg takiego zawiadomienia.”;

25) uchyla się oznaczenie i tytuł rozdziału 3b;

26) w art. 139n:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Mobilność krótkoterminowa pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) celem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca będącego pracownikiem kadry kierowniczej, specjalistą lub pracownikiem odbywającym staż jest wykonywanie pracy w jednostce przyjmującej mającej siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa;
- 2) posiadany przez cudzoziemca dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawiera adnotację „ICT”;
- 3) Szef Urzędu otrzymał zawiadomienie od jednostki przyjmującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które wydało temu cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w pkt 2, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności i nie wydał decyzji o sprzeciwie w terminie 20 dni.”,

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, sporządza się w języku polskim i wnosi się je w formie pisemnej, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu, o której mowa w art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570 oraz z 2018 r. poz. 1000, 1544 i 1669). Zawiadomienie to zawiera następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca:”,

– po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) okres ważności dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „ICT”;

– w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania jednostki przyjmującej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jednostka przyjmująca mająca siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej dołącza:

- 1) dowód, że jednostka przyjmująca mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spełnia warunki, o których mowa w art. 3 pkt 5b;
- 2) dowód, że cudzoziemiec posiada formalne kwalifikacje i spełnia inne warunki, które są wymagane w przypadku zamiaru wykonywania pracy w zawodzie regulowanym w rozumieniu art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 3) umowę, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać pracę, zawartą w formie pisemnej, lub dokument, o którym mowa w art. 139a ust. 1 pkt 2;
- 4) kopię ważnego dokumentu podróży cudzoziemca.”,

d) dodaje się ust. 4–12 w brzmieniu:

„4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, sporządzone w języku obcym dołącza się wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski.

5. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, liczy się od dnia doręczenia Szefowi Urzędu zawiadomienia wraz ze wszystkimi dokumentami, o których mowa w ust. 3, i pod warunkiem spełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 4.

6. Szef Urzędu wydaje decyzję o sprzeciwie, w przypadku gdy:

- 1) jednostka przyjmująca mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie spełnia warunków, o których mowa w art. 3 pkt 5b, lub
- 2) cudzoziemiec nie posiada formalnych kwalifikacji lub nie spełnia innych warunków, które są wymagane w przypadku zamiaru wykonywania pracy w zawodzie regulowanym w rozumieniu art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, lub
- 3) wynagrodzenie określone w umowie, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać pracę, lub w dokumencie, o którym mowa w art. 139a ust. 1

pkt 2, jest niższe niż wynagrodzenie pracowników wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracę porównywalnego rodzaju i na porównywalnym stanowisku, lub

- 4) okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierającego adnotację „ICT”, nie obejmuje okresu planowanej mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, lub
- 5) przemawiają za tym względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub
- 6) zawiadomienie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączone do niego dokumenty zawierają takie dane lub informacje, lub zostały podrobione lub przerobione, lub
- 7) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub
- 8) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu.

7. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Szef Urzędu zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 6 pkt 5.

8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 15 dni od dnia otrzymania wniosku.

9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 7, nie przekaze informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.

10. Wymiana informacji między Szefem Urzędu a organami, o których mowa w ust. 7, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

11. Decyzja Szefa Urzędu o sprzeciwie jest ostateczna.

12. Szef Urzędu niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa

w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, z adnotacją „ICT”, o wydaniu decyzji o sprzeciwie.”;

27) w art. 139o w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa udziela się cudzoziemcowi będącemu pracownikiem kadry kierowniczej, specjalistą lub pracownikiem odbywającym staż, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w jednostce przyjmującej mającej siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa oraz spełnione są łącznie następujące warunki:”;

b) w pkt 1 po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „ICT”, wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.”;

28) w art. 139r po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 151b, lub posiada takie zezwolenie, lub”;

29) w art. 139w w ust. 2 wyrazy „art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. d” zastępuje się wyrazami „art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. d tiret pierwsze”;

30) w dziale V tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach. Mobilność studenta”;

31) w art. 144:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, zwanych dalej „studiami”, w jednostce prowadzącej studia zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, chyba że ta

jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia albo w jednostce prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1, oraz gdy są spełnione łącznie następujące warunki:”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.”,

c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu:

„1b. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 1a, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych.

1c. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 1b, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b.”,

d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenia w celu kształcenia się na studiach udziela się także cudzoziemcowi, który zamierza odbyć kurs przygotowawczy do podjęcia nauki na tych studiach i spełnia warunki określone w ust. 1, jeżeli jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 18.”,

e) dodaje się ust. 3–19 w brzmieniu:

„3. Zezwolenia w celu kształcenia się na studiach udziela się cudzoziemcowi także, gdy studia stanowiące kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie są objęte programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności ani porozumieniem między przynajmniej dwiema

instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną i są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) cudzoziemiec spełnia warunki określone w ust. 1;
- 2) jednostka prowadząca studia została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia albo w stosunku do jednostki prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1.

4. Jednostkę prowadzącą studia zatwierdza się na potrzeby przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów, w drodze decyzji, na wniosek tej jednostki, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) jednostka prowadząca studia istnieje od co najmniej 5 lat przed złożeniem wniosku i w tym czasie prowadziła ona działalność polegającą na prowadzeniu studiów;
- 2) nie sprzeciwiają się temu względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 3) nie sprzeciwia się temu interes Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Obowiązkowi zatwierdzenia na potrzeby przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów nie podlegają:

- 1) uczelnie akademickie, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;
- 2) uczelnie zawodowe, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, które są publicznymi uczelniami zawodowymi;
- 3) uczelnie wojskowe, o których mowa w art. 433 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;
- 4) uczelnie służb państwowych, o których mowa w art. 433 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;
- 5) uczelnie prowadzone przez kościoły i związki wyznaniowe.

6. Przed wydaniem decyzji o zatwierdzeniu jednostki prowadzącej studia minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w razie potrzeby

także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności istotne dla oceny spełnienia warunków, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lub 3.

7. Organy, o których mowa w ust. 6, przekazują informację, o której mowa w ust. 6, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

8. W szczególnie uzasadnionym przypadku termin 30-dniowy może być przedłużony do 60 dni, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 6, nie przekaze informacji w terminach, o których mowa w ust. 7 i 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.

10. Przed wydaniem decyzji w sprawie zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki o opinię w tej sprawie.

11. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przekazuje opinię, o której mowa w ust. 10, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania opinii.

12. W przypadku braku opinii ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w terminie, o którym mowa w ust. 11, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony.

13. Jednostkę prowadzącą studia zatwierdza się na okres 5 lat, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach na okres krótszy.

14. Do przedłużenia okresu zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia stosuje się przepisy ust. 4–13.

15. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać decyzję o odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia lub cofnięciu zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia, gdy ta jednostka:

- 1) podlega likwidacji lub nie prowadzi rzeczywistej działalności polegającej na prowadzeniu studiów, uzasadniającej przyjmowanie cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów, lub
- 2) działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) nie dokonuje zawiadomień, o których mowa w art. 149b ust. 1 pkt 5, lub

- 4) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 149 ust. 3 lub w art. 149b ust. 13, lub
- 5) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie:
 - a) ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
 - b) ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub
 - c) skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub
- 6) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub
- 7) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskała przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub
- 8) nie dopełnia obowiązku wprowadzania do Systemu POL-on danych, o których mowa w art. 344 ust. 1 lub art. 345 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

16. Jednostka prowadząca studia, której odmówiono przedłużenia okresu zatwierdzenia lub której cofnięto zatwierdzenie, ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 15 pkt 2 lub 3, nie może ponownie ubiegać się o zatwierdzenie przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja w sprawie odmowy przedłużenia lub cofnięcia stała się ostateczna.

17. Aktualna lista zatwierdzonych jednostek prowadzących studia jest ogłaszana w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

18. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, państwa, których obywatelom odbywającym kurs przygotowawczy do podjęcia nauki na studiach stacjonarnych: studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich lub do kształcenia się w szkole doktorskiej udziela się zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach.

19. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 18, Rada Ministrów uwzględni potrzeby polskiej polityki migracyjnej.”;

32) po art. 144 dodaje się art. 144a i art. 144b w brzmieniu:

„Art. 144a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych z urzędu lub na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub ministra właściwego do spraw zagranicznych może wydać decyzję o zakazie przyjmowania cudzoziemców przez jednostkę prowadzącą studia, o której mowa w art. 144 ust. 5, na okres do 5 lat, jeżeli:

- 1) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub
- 2) wymaga tego interes Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) jednostka ta:
 - a) podlega likwidacji lub nie prowadzi rzeczywistej działalności polegającej na prowadzeniu studiów, uzasadniającej przyjmowanie cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów, lub
 - b) działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - c) nie dokonuje zawiadomień, o których mowa w art. 149b ust. 1 pkt 5, lub
 - d) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 149 ust. 3 lub w art. 149b ust. 13, lub
 - e) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie:
 - ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
 - ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub
 - skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub
 - f) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub
 - g) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskała przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych

płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu,
lub

- h) nie dopełnia obowiązku wprowadzania do Systemu POL-on danych, o których mowa w art. 344 ust. 1 lub art. 345 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

2. Przed wydaniem decyzji o zakazie przyjmowania cudzoziemców minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki o opinię w tej sprawie.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przekazuje opinię, o której mowa w ust. 2, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania opinii.

4. W przypadku braku opinii ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w terminie, o którym mowa w ust. 3, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony.

5. Aktualna lista jednostek prowadzących studia, w stosunku do których wydano decyzję, o której mowa w ust. 1, jest ogłaszana w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 144b. 1. Jednostka prowadząca studia, w stosunku do której została wydana decyzja o:

- 1) odmowie zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia,
 - 2) odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia,
 - 3) cofnięciu zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia,
 - 4) zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1
- od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, nie może prowadzić przyjęć cudzoziemców na studia.

2. Cudzoziemiec, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144, przed dniem, o którym mowa w ust. 1, może kontynuować kształcenie w jednostce prowadzącej studia, w stosunku do której została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1.

3. W postępowaniach w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144, cudzoziemcowi kontynuującemu kształcenie w jednostce prowadzącej studia, w stosunku do której została wydana decyzja, o której mowa

w ust. 1, nie stosuje się wymogu związanego z obowiązkiem zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia.”;

33) w art. 145 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pierwszego zezwolenia, o którym mowa w art. 144 ust. 1 i 3, cudzoziemcowi, który podejmuje studia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pierwszym roku, udziela się na okres 15 miesięcy, a w przypadku gdy studia są objęte programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, pierwszego zezwolenia, o którym mowa w art. 144 ust. 1, udziela się na okres 2 lat.

2. Jeżeli okoliczność będąca podstawą ubiegania się o zezwolenie, o którym mowa w art. 144 ust. 1 i 3, uzasadnia pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż określony w ust. 1, pierwszego zezwolenia cudzoziemcowi, który podejmuje studia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pierwszym roku, udziela się na czas trwania roku akademickiego lub studiów przedłużony o 3 miesiące.”;

34) po art. 145 dodaje się art. 145a w brzmieniu:

„Art. 145a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia:

- 1) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielone w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze pracownika odbywającego staż lub
- 2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 127, lub posiada takie zezwolenie.”;

35) art. 147 i art. 148 otrzymują brzmienie:

„Art. 147. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy:

- 1) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

- 2) zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany.

2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, w przypadku ponownego ubiegania się o udzielenie pierwszego zezwolenia albo ubiegania się o udzielenie kolejnego zezwolenia, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone.

3. W przypadku ponownego ubiegania się o udzielenie pierwszego zezwolenia albo ubiegania się o udzielenie kolejnego zezwolenia, cudzoziemcowi można odmówić udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy cudzoziemiec został skreślony z listy studentów lub doktorantów.

Art. 148. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 144, cofa się, gdy:

- 1) okoliczności sprawy wskazują, że jest wykorzystywane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, lub
- 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8, lub
- 3) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Cudzoziemcowi można cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 144, gdy został skreślony z listy studentów lub doktorantów.”;

36) w art. 148a:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) rodzaj, serię i numer dokumentu tożsamości oraz nazwę państwa, które go wydało;”;

- w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10–12 w brzmieniu:
 - „10) informację, w jakim języku odbywają się studia, oraz o poziomie biegłości językowej wymaganym do ich odbycia;
 - 11) informację, czy cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną oraz nazwę programu lub porozumienia i nazwę oraz adres jednostek prowadzących studia, objętych tym porozumieniem;
 - 12) jeżeli zaświadczenie dotyczy kontynuacji studiów – informację dotyczącą dotychczasowej realizacji toku studiów i zaliczenia przez niego wymaganych programem studiów przedmiotów.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jednostka prowadząca studia, wydając zaświadczenie, o którym mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. a, dołącza wydruk karty okresowych osiągnięć studenta, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 81 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, lub potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię tej karty, obrazującą dotychczasowy przebieg procesu kształcenia cudzoziemca w tej jednostce, jeżeli dotyczy ono kontynuacji studiów.”;

37) po art. 148a dodaje się art. 148b w brzmieniu:

„Art. 148b. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie udzielenia lub cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia w celu kształcenia się na studiach dokonuje sprawdzenia danych cudzoziemca w wykazie studentów, o którym mowa w art. 344 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, lub w wykazie osób ubiegających się o stopień doktora, o którym mowa w art. 345 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

2. Domniemywa się, że dane wpisane do wykazów, o których mowa w ust. 1, są prawdziwe. Domniemanie to może być obalone tylko wskutek przeprowadzenia dowodu z dokumentu urzędowego, w szczególności zaświadczenia, o którym mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. a, wydanego przez jednostkę prowadzącą studia.”;

38) w art. 149:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „oraz w sposób ułatwiający przyjmowanie cudzoziemców, którzy uczestniczą w programach Unii Europejskiej, służących

przemieszczaniu do Unii Europejskiej jako obszaru docelowego lub w obrębie Unii Europejskiej, w celu podjęcia lub kontynuowania studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Decyzję w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 144, wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia.

1b. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 144, nie zostały dołączone wszystkie dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawiesza się do dnia ich doręczenia wojewodzie.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rektor uczelni lub kierownik innej jednostki prowadzącej studia niezwłocznie zawiadamia pisemnie wojewodę, który udzielił cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 144, o skreśleniu cudzoziemca z listy studentów lub doktorantów.”,

d) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Wojewoda dokonuje sprawdzenia danych cudzoziemców, którym udzielił zezwoleń na pobyt czasowy na podstawie art. 144 ust. 1 lub 3, w wykazie studentów, o którym mowa w art. 344 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, lub w wykazie osób ubiegających się o stopień doktora, o którym mowa w art. 345 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w każdym roku okresu ważności zezwolenia w okresie przypadającym bezpośrednio po dniu 1 marca i 1 czerwca.

5. Jeżeli zezwolenia na pobyt czasowy udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji, sprawdzenia, o którym mowa w ust. 4, dokonuje wojewoda, który orzekał w sprawie udzielenia tego zezwolenia w pierwszej instancji.”;

39) po art. 149 dodaje się art. 149a–149c w brzmieniu:

„Art. 149a. Jeżeli cudzoziemiec posiadający wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, lub zezwolenie na pobyt

czasowy w celu kształcenia się na studiach zamierza korzystać z mobilności studenta w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jednostka prowadząca studia, w której cudzoziemiec odbywa studia, mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub jednostka prowadząca studia, w której cudzoziemiec zamierza odbywać studia, mająca siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym cudzoziemiec zamierza korzystać z tej mobilności, lub cudzoziemiec zamierzający korzystać z tej mobilności, zawiadamiają o tym zamiarze właściwy organ tego państwa członkowskiego oraz Szefa Urzędu, o ile przepisy obowiązujące w tym państwie członkowskim przewidują wymóg takiego zawiadomienia.

Art. 149b. 1. Mobilność studenta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) celem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca będącego studentem lub doktorantem jest kontynuacja lub uzupełnienie studiów podjętych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną;
- 3) posiadany przez cudzoziemca dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wiza długoterminowa, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawiera adnotację „student”;
- 4) okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu kontynuacji lub uzupełnienia studiów podjętych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie przekracza 360 dni;
- 5) Szef Urzędu otrzymał zawiadomienie od jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 144 ust. 4–14, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, albo od jednostki prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności i nie wydał decyzji o sprzeciwie w terminie 30 dni.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, sporządza się w języku polskim i wnosi się je w formie pisemnej, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu, o której mowa w art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Zawiadomienie to zawiera następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) płeć;
- 4) obywatelstwo;
- 5) serię, numer i termin ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu podróży;
- 6) planowany okres lub okresy kontynuacji lub uzupełnienia studiów;
- 7) nazwę państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”;
- 8) okres ważności dokumentu pobytowego lub okres ważności i dopuszczalny okres pobytu wskazany w wizie długoterminowej, o których mowa w pkt 7;
- 9) nazwę programu unijnego lub programu wielostronnego obejmującego środki w zakresie mobilności lub porozumienia między przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującego mobilność wewnątrzunijną;
- 10) nazwę i adres jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 7, w której dotąd cudzoziemiec odbywał studia;
- 11) nazwę i adres jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której cudzoziemiec zamierza kontynuować lub uzupełniać studia podjęte na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 12) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jednostka prowadząca studia załącza dowód:

- 1) posiadania przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację „student”;
- 2) posiadania przez cudzoziemca ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) posiadania przez cudzoziemca wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”, w wysokości określonej w art. 144 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 150;
- 4) dowód uiszczenia przez cudzoziemca opłaty za studia, jeżeli kontynuacja lub uzupełnienie studiów podjętych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej następuje odpłatnie.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, sporządzone w języku obcym dołącza się wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski.

5. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, liczy się od dnia doręczenia Szefowi Urzędu zawiadomienia wraz ze wszystkimi dokumentami, o których mowa w ust. 3, i pod warunkiem spełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 4.

6. Szef Urzędu wydaje decyzję o sprzeciwie, w przypadku gdy:

- 1) okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację „student”, nie obejmuje okresu planowanej mobilności studenta lub
- 2) cudzoziemiec nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub

- 3) cudzoziemiec nie posiada wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”, w wysokości określonej w art. 144 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 150, lub
- 4) cudzoziemiec nie uiścił opłaty za studia, lub
- 5) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 6) jednostka prowadząca studia nie prowadzi rzeczywistej działalności polegającej na prowadzeniu studiów lub jest likwidowana, lub
- 7) zawiadomienie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączone do niego dokumenty zawierają takie dane lub informacje, lub zostały podrobione lub przerobione, lub
- 8) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub
- 9) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub
- 10) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

7. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, Szef Urzędu zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 6 pkt 5 lub 10.

8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku.

9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 7, nie przekaze informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.

10. Wymiana informacji między Szefem Urzędu a organami, o których mowa w ust. 7, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

11. Decyzja Szefa Urzędu o sprzeciwie jest ostateczna.

12. Szef Urzędu niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”, o wydaniu decyzji o sprzeciwie.

13. Jednostka prowadząca studia mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która dokonała zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, niezwłocznie zawiadamia pisemnie Szefa Urzędu o skreśleniu z listy studentów lub doktorantów cudzoziemca korzystającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności studenta, a także o niezaliczeniu przez niego roku studiów w określonym terminie.

14. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 13, Szef Urzędu niezwłocznie przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

15. Cudzoziemiec, który rozpoczął korzystanie z mobilności studenta, przed dniem, o którym mowa w art. 144b ust. 1, może kontynuować kształcenie w jednostce prowadzącej studia, w stosunku do której została wydana decyzja, o której mowa w art. 144b ust. 1.

Art. 149c. 1. Szef Urzędu przekazuje wojewodzie, który udzielił zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, zawiadomienie, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. f tiret drugie, oraz informacje o sprzeciwie wobec mobilności, której dotyczy to zawiadomienie, uzyskane od innych państw członkowskich Unii Europejskiej, dotyczące cudzoziemca, któremu to zezwolenie zostało udzielone.

2. Wojewoda przekazuje Szefowi Urzędu kopię decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach udzielonego cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności studenta w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

3. Szef Urzędu niezwłocznie przekazuje informację o cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach organom państw członkowskich Unii Europejskiej, w których cudzoziemiec, któremu zostało udzielone to zezwolenie, korzysta z mobilności studenta.

4. Szef Urzędu niezwłocznie przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej informację o cofnięciu dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, z adnotacją „student”, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej,

cudzoziemcowi, który korzysta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności studenta.”;

40) w dziale V tytuł rozdziału 7 otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych. Mobilność krótkoterminowa i długoterminowa naukowca”;

41) w art. 151:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki:

1) cudzoziemiec:

- a) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, albo przedstawi dokumenty potwierdzające posiadanie tych środków,
- c) posiada pisemne oświadczenie jednostki naukowej, w którym zobowiązuje się ona do zwrotu kosztów pobytu naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i kosztów wydania i wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, pokrytych z budżetu państwa przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy o przyjęciu cudzoziemca, jeżeli przesłanką wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu jest jego nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, zawarta z jednostką naukową mającą siedzibę na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia lub inna umowa cywilnoprawna, określa:

- a) tytuł lub cel badań naukowych lub prac rozwojowych lub ich przedmiot,
- b) zobowiązanie naukowca do uczestniczenia w prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych,
- c) zobowiązanie jednostki naukowej do zapewnienia naukowcowi warunków do zrealizowania jego zobowiązania,
- d) datę rozpoczęcia i zakończenia lub szacowany czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych,
- e) wynagrodzenie naukowca oraz inne warunki jego pracy,
- f) informację na temat planowanych badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej.”,

- b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.”,

- c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu:

„1b. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 1a, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych.

1c. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 1b, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b.”,

- d) uchyla się ust. 2 i 3,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jednostkę naukową zatwierdza się na potrzeby przyjmowania cudzoziemców w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, w drodze decyzji, na wniosek tej jednostki, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) jednostka naukowa istnieje od co najmniej 5 lat przed złożeniem wniosku i w tym czasie prowadziła ona działalność naukową w sposób samodzielny i ciągły;
- 2) nie sprzeciwiają się temu względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 3) nie sprzeciwia się temu interes Rzeczypospolitej Polskiej.”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a –4h w brzmieniu:

„4a. Przed wydaniem decyzji o zatwierdzeniu jednostki naukowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności istotne dla oceny spełnienia warunków, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lub 3.

4b. Organy, o których mowa w ust. 4a, przekazują informację, o której mowa w ust. 4a, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

4c. W szczególnie uzasadnionym przypadku termin 30-dniowy może być przedłużony do 60 dni, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

4d. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 4a, nie przekaze informacji w terminach, o których mowa w ust. 4b i 4c, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.

4e. Przed wydaniem decyzji w sprawie zatwierdzenia jednostki naukowej minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki o opinię w tej sprawie.

4f. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przekazuje opinię, o której mowa w ust. 4e, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania opinii.

4g. W przypadku braku opinii ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w terminie, o którym mowa w ust. 4f, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony.

4h. Jednostkę naukową zatwierdza się na okres 5 lat, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach na okres krótszy.”,

g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do przedłużenia okresu zatwierdzenia jednostki naukowej stosuje się przepisy ust. 4–4h.”,

h) w ust. 6:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać decyzję o odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia albo o cofnięciu zatwierdzenia jednostki naukowej, w przypadku gdy:”,

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) jednostka naukowa nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 152 ust. 4 i art. 156, o ile mają do niej zastosowanie, lub

3) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych została zawarta wskutek poświadczenia nieprawdy lub bez dochowania należytej staranności, lub”,

– dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w postępowaniu w sprawie zatwierdzenia jednostki naukowej osoba składająca wniosek w imieniu i na rzecz tej jednostki:

a) złożyła wniosek zawierający fałszywe informacje lub dołączyła do niego dokumenty zawierające takie informacje lub

b) zeznała nieprawdę lub zataiła prawdę albo podrobiła lub przerobiła dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używała jako autentycznego.”,

i) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Aktualna lista zatwierdzonych jednostek naukowych jest ogłaszana w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”;

42) po art. 151 dodaje się art. 151a i art. 151b w brzmieniu:

„Art. 151a. 1. Jednostka naukowa, w stosunku do której została wydana decyzja o:

1) odmowie zatwierdzenia jednostki naukowej,

- 2) odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia jednostki naukowej,
 - 3) cofnięciu zatwierdzenia jednostki naukowej
- od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, nie może przyjmować cudzoziemców w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych.

2. Cudzoziemiec, któremu przed dniem, o którym mowa w ust. 1, udzielono zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151 lub art. 151b, może kontynuować badania naukowe lub prace rozwojowe w jednostce, w stosunku do której została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1.

3. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151 lub art. 151b, cudzoziemcowi kontynuującemu odpowiednio badania naukowe lub korzystanie z mobilności długoterminowej naukowca w jednostce naukowej, w stosunku do której została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się jednorazowo wymogu związanego z obowiązkiem zatwierdzenia jednostki naukowej.

Art. 151b. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie części badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 151 ust. 4–5, oraz są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) cudzoziemiec:
 - a) posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej,
 - b) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania,
 - d) posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1

ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, albo przedstawi dokumenty potwierdzające posiadanie tych środków;

- 2) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, na podstawie której cudzoziemiec ma prowadzić część badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zawarta z tą jednostką jako umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia lub inna umowa cywilnoprawna, określa:
- a) tytuł lub cel badań naukowych lub prac rozwojowych lub ich przedmiot,
 - b) zobowiązanie naukowca do uczestniczenia w prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych,
 - c) zobowiązanie jednostki naukowej do zapewnienia naukowcowi warunków do zrealizowania jego zobowiązania,
 - d) datę rozpoczęcia i zakończenia lub szacowany czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych,
 - e) wynagrodzenie naukowca oraz inne warunki jego pracy.

2. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.

3. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 2, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawę do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych.

4. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się kosztów środków przeznaczonych na pokrycie zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 3, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b.”;

43) w art. 152:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostka naukowa zawiera z naukowcem umowę o przyjęciu go w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, gdy ich prowadzenie zostało zatwierdzone przez właściwe organy jednostki naukowej.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organy jednostki naukowej, rozpatrując zatwierdzenie prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, uwzględniają:”,

c) uchyla się ust. 3,

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Jednostka naukowa wydaje naukowcowi pisemne oświadczenie, w którym zobowiązuje się do poniesienia kosztów związanych z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w przypadku, o którym mowa w art. 337 ust. 5.

5. Umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych wygasa, w przypadku gdy odmówiono cudzoziemcowi wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy.”;

44) art. 153 i art. 154 otrzymują brzmienie:

„Art. 153. 1. Jeżeli okoliczność będąca podstawą ubiegania się o zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych uzasadnia pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż 3 lata, zezwolenia udziela się na okres prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca udziela się na okres prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie dłuższy jednak niż okres ważności dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub okres pobytu wynikający z wizy długoterminowej, z adnotacją „naukowiec”, wydanej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 154. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 151, gdy

jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych odmawia się, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone.

3. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca odmawia się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, oraz gdy upłynął okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, z adnotacją „naukowiec”, lub dopuszczalny okres pobytu wskazany w tej wizie.”;

45) po art. 154 dodaje się art. 154a w brzmieniu:

„Art. 154a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych albo zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca cofa się, gdy:

- 1) okoliczności sprawy wskazują, że jest wykorzystywane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, lub
- 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8, lub
- 3) jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

46) art. 155 otrzymuje brzmienie:

„Art. 155. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia:

- 1) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielone w celu wykonywania pracy w charakterze pracownika odbywającego staż lub
- 2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 127, lub posiada takie zezwolenie.

2. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca także, gdy wniosek o udzielenie tego zezwolenia został złożony w tym samym dniu lub w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez Szefa Urzędu zawiadomienia, o którym mowa w art. 156b ust. 1 pkt 3.”;

47) po art. 155 dodaje się art. 155a w brzmieniu:

„Art. 155a. 1. Decyzję w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia.

2. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca nie zostały dołączone dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawiesza się do dnia ich doręczenia wojewodzie.”;

48) art. 156 otrzymuje brzmienie:

„Art. 156. 1. Jednostka naukowa informuje niezwłocznie wojewodę, który udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca lub przed którym toczy się postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi takich zezwoleń, o zdarzeniach mogących stanowić przeszkodę w wykonaniu umowy o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych.

2. Jeżeli zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji lub przed Szefem Urzędu toczy się postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi takich zezwoleń, informację, o której mowa w ust. 1, kieruje się do wojewody, który orzekał w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w pierwszej instancji.

3. Jednostka naukowa sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych pisemne potwierdzenie wykonania wszystkich badań naukowych lub

prac rozwojowych, których dotyczyła umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, w terminie 2 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy.”;

49) po art. 156 dodaje się art. 156a – 156d w brzmieniu:

„Art. 156a. Jeżeli cudzoziemiec posiadający wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych lub zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych zamierza korzystać z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jednostka naukowa, w której ten cudzoziemiec prowadzi badania naukowe lub prace rozwojowe, mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytucja naukowa, w której cudzoziemiec zamierza prowadzić badania naukowe lub prace rozwojowe, mająca siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym cudzoziemiec zamierza korzystać z tej mobilności, lub cudzoziemiec zamierzający korzystać z tej mobilności, zawiadamiają o tym zamiarze właściwy organ tego państwa członkowskiego oraz Szefa Urzędu, o ile przepisy obowiązujące w tym państwie członkowskim przewidują wymóg takiego zawiadomienia.

Art. 156b. 1. Mobilność krótkoterminowa naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) celem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca będącego naukowcem jest prowadzenie części badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 151 ust. 4–5;
- 2) posiadany przez cudzoziemca dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wiza długoterminowa, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawiera adnotację „naukowiec”;
- 3) Szef Urzędu otrzymał zawiadomienie od jednostki naukowej, o której mowa w pkt 1, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności i nie wydał decyzji o sprzeciwie w terminie 30 dni.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, sporządza się w języku polskim i wnosi się je w formie pisemnej, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu, o której mowa w art. 3

pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Zawiadomienie to zawiera następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) płeć;
- 4) obywatelstwo;
- 5) serię, numer i termin ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu podróży;
- 6) planowany okres lub okresy prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych przez naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) nazwę państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową z adnotacją „naukowiec”;
- 8) okres ważności dokumentu pobytowego lub okres ważności i dopuszczalny okres pobytu wskazany w wizie długoterminowej, o których mowa w pkt 7;
- 9) nazwę i adres instytucji naukowej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w pkt 7, w której cudzoziemiec prowadzi lub dotąd prowadził badania naukowe lub prace rozwojowe;
- 10) nazwę i adres jednostki naukowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której mają być prowadzone badania naukowe lub prace rozwojowe;
- 11) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jednostka naukowa załącza:

- 1) dowód posiadania przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację „naukowiec”;
- 2) dowód posiadania przez cudzoziemca ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 3) dowód posiadania przez cudzoziemca wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, w wysokości określonej w art. 151 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 157;
- 4) umowę o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, na podstawie której cudzoziemiec ma prowadzić część badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zawartej z tą jednostką jako umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia lub inna umowa cywilnoprawna, i określającej:
 - a) tytuł lub cel badań naukowych lub prac rozwojowych lub ich przedmiot,
 - b) zobowiązanie naukowca do uczestniczenia w prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych,
 - c) zobowiązanie jednostki naukowej do zapewnienia naukowcowi warunków do zrealizowania jego zobowiązania,
 - d) datę rozpoczęcia i zakończenia lub szacowany czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych,
 - e) wynagrodzenie naukowca oraz inne warunki jego pracy.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, sporządzone w języku obcym dołącza się wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski.

5. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, liczy się od dnia doręczenia Szefowi Urzędu zawiadomienia wraz ze wszystkimi dokumentami, o których mowa w ust. 3, i pod warunkiem spełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 4.

6. Szef Urzędu wydaje decyzję o sprzeciwie, w przypadku gdy:

- 1) okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację „naukowiec”, nie obejmuje okresu planowanej mobilności krótkoterminowej naukowca,
- 2) cudzoziemiec nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków

- publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 3) cudzoziemiec nie posiada wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, w wysokości określonej w art. 151 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 157, lub
 - 4) jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - 5) jednostka naukowa nie prowadzi rzeczywistej działalności naukowej lub została ogłoszona jej upadłość albo jest ona likwidowana,
 - 6) zawiadomienie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączone do niego dokumenty zawierają takie dane lub informacje, lub zostały podrobione lub przerobione, lub
 - 7) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub
 - 8) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub
 - 9) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

7. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Szef Urzędu zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 6 pkt 4 lub 9.

8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku.

9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 7, nie przekaze informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.

10. Wymiana informacji między Szefem Urzędu a organami, o których mowa w ust. 7, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

11. Decyzja Szefa Urzędu o sprzeciwie jest ostateczna.

12. Szef Urzędu niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, o wydaniu decyzji o sprzeciwie.

13. Cudzoziemiec, który rozpoczął korzystanie z mobilności krótkoterminowej naukowca, przed dniem, o którym mowa w art. 151a ust. 1, może kontynuować prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej, w stosunku do której została wydana decyzja, o której mowa w art. 151a ust. 1.

Art. 156c. 1. Szef Urzędu przekazuje wojewodzie, który udzielił zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, informacje dotyczące cudzoziemca, któremu zostało ono udzielone, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. c tiret drugie, lub zawiadomienie, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. f tiret trzecie, oraz informacje o sprzeciwie wobec mobilności, której dotyczy to zawiadomienie, uzyskane od innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

2. Wojewoda przekazuje Szefowi Urzędu kopię decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności krótkoterminowej naukowca lub mobilności długoterminowej naukowca.

3. Szef Urzędu niezwłocznie przekazuje informację o cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych organom państw członkowskich Unii Europejskiej, w których cudzoziemiec, któremu zostało udzielone to zezwolenie, korzysta z mobilności krótkoterminowej naukowca lub mobilności długoterminowej naukowca.

Art. 156d. 1. Wojewoda przekazuje Szefowi Urzędu kopię decyzji o udzieleniu lub cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca.

2. Szef Urzędu przekazuje wojewodzie, który udzielił zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. d tiret trzecie, dotyczące cudzoziemca, któremu to zezwolenie zostało udzielone.”;

50) art. 157 otrzymuje brzmienie:

„Art. 157. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył;
- 2) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, uwzględniając konieczność posiadania przez cudzoziemca tych środków w wysokości zapewniającej rzeczywistą możliwość odbycia podróży powrotnej do tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 3) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. c i art. 151b ust. 1 pkt 1 lit. d, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.”;

51) w dziale V po rozdziale 7 dodaje się rozdziały 7a i 7b w brzmieniu:

„Rozdział 7a

Zezwolenie na pobyt czasowy dla stażysty

Art. 157a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) cudzoziemiec:
 - a) przedstawi dokument potwierdzający ukończenie studiów wyższych w ciągu 2 lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia lub dokument potwierdzający odbywanie poza granicami Unii Europejskiej studiów wyższych,
 - b) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania,
 - d) posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz kosztów odbywania stażu,
 - e) posiada pisemne oświadczenie organizatora stażu, w którym zobowiązuje się on do poniesienia kosztów związanych z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w przypadku, o którym mowa w art. 337 ust. 6;
- 2) umowa, na podstawie której cudzoziemiec będzie odbywał staż, zawarta w formie pisemnej z organizatorem stażu, określa:
 - a) opis programu stażu, zawierający informacje o jego celu edukacyjnym lub składnikach edukacyjnych, szkoleniu teoretycznym i praktycznym, stanowisku, na którym będzie odbywać się staż, języku, w którym będzie odbywał się staż, poziomie biegłości językowej niezbędnej do odbywania

- stażu, zakresie i rodzaju wykonywanych zadań, zakresie wiedzy, umiejętności praktycznych i doświadczenia zawodowego, przewidzianych do nabycia,
- b) czas trwania stażu,
 - c) warunki odbywania i nadzorowania stażu, w tym określenie miejsca wykonywania stażu oraz wyznaczenie opiekuna stażysty,
 - d) godziny odbywania stażu,
 - e) prawa i obowiązki stron dotyczące:
 - pokrywania kosztów odbywania stażu,
 - niezbędnych badań lekarskich,
 - ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków,
 - dni wolnych,
 - warunków rozwiązania umowy,
 - f) sposób potwierdzenia zdobytej wiedzy, umiejętności praktycznych i doświadczenia zawodowego;
- 3) staż będzie adekwatny do dziedziny i poziomu ukończonych lub odbywanych studiów;
- 4) cudzoziemiec ukończył kurs języka polskiego lub innego języka, w którym odbywa się staż, lub odbywa taki kurs, na poziomie biegłości językowej niezbędnym do odbywania stażu.

2. Przed podpisaniem umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, organizator stażu jest obowiązany do przedstawienia cudzoziemcowi tłumaczenia umowy na język dla niego zrozumiały.

3. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.

4. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 3, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawę do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych.

5. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 4, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b.

6. Organizatora stażu zatwierdza się na potrzeby przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia stażu, w drodze decyzji, na wniosek tego organizatora, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) organizator stażu istnieje od co najmniej 5 lat przed złożeniem wniosku i w tym czasie prowadził działalność uzasadniającą przyjmowanie stażystów;
- 2) nie sprzeciwiają się temu względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 3) nie sprzeciwia się temu interes Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Przed wydaniem decyzji o zatwierdzeniu organizatora stażu minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności istotne dla oceny spełnienia warunków, o których mowa w ust. 6 pkt 2 lub 3.

8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

9. W szczególnie uzasadnionym przypadku termin 30-dniowy może być przedłużony do 60 dni, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

10. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 6, nie przekaże informacji w terminach, o których mowa w ust. 8 i 9, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.

11. Przed wydaniem decyzji w sprawie zatwierdzenia organizatora stażu minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do ministra właściwego do spraw pracy o opinię w tej sprawie.

12. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje opinię, o której mowa w ust. 11, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania opinii.

13. W przypadku braku opinii ministra właściwego do spraw pracy w terminie, o którym mowa w ust. 12, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony.

14. Organizatora stażu zatwierdza się na okres 2 lat, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach na okres krótszy.

15. Do przedłużenia okresu zatwierdzenia organizatora stażu stosuje się przepisy ust. 6–14.

16. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać decyzję o odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia lub cofnięciu zatwierdzenia organizatora stażu, gdy ten organizator stażu:

- 1) podlega likwidacji lub nie prowadzi rzeczywistej działalności uzasadniającej przyjmowanie cudzoziemców w celu podjęcia stażu lub
- 2) działa głównie w celu ułatwiania stażystom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

17. Organizator stażu, któremu odmówiono przedłużenia okresu zatwierdzenia lub któremu cofnięto zatwierdzenie, ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 16 pkt 2, nie może ponownie ubiegać się o zatwierdzenie przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja w sprawie odmowy przedłużenia lub cofnięcia stała się ostateczna.

18. Aktualna lista zatwierdzonych organizatorów stażu jest ogłaszana w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 157b. 1. Zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, udziela się na okres niezbędny do realizacji umowy, na podstawie której cudzoziemiec będzie odbywał staż, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, można udzielić jednorazowo na okres niezbędny do zakończenia realizacji umowy dotyczącej odbywania stażu, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

3. Decyzję w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia.

4. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, nie zostały dołączone wszystkie dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego

zezwolenia, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawiesza się do dnia ich doręczenia wojewodzie.

Art. 157c. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia:

- 1) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielone w celu wykonywania pracy w charakterze pracownika odbywającego staż lub
- 2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 127, lub posiada takie zezwolenie.

Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy:

- 1) organizator stażu działa głównie w celu ułatwiania stażystom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) organizator stażu:
 - a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie:
 - ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub
 - ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub
 - skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub
 - b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub
 - c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub
 - d) nie prowadzi działalności gospodarczej, a staż pozostaje w bezpośrednim związku z taką działalnością, lub
- 3) została ogłoszona upadłość organizatora stażu albo jest on likwidowany, lub

- 4) zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany.

2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone.

Art. 157e. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157a ust. 1, cofa się, gdy:

- 1) okoliczności sprawy wskazują, że jest wykorzystywane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, lub
- 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8, lub
- 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 157d ust. 1 pkt 1–3.

Art. 157f. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec odbywający staż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył;
- 2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. d, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.

Rozdział 7b

Zezwolenie na pobyt czasowy dla wolontariusza

Art. 157g. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest udział w programie wolontariatu europejskiego oraz są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) cudzoziemiec:
 - a) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania,
 - c) posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd;
- 2) umowa, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, zawarta z jednostką organizacyjną, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać te świadczenia, określa:
 - a) opis wolontariatu,
 - b) czas trwania wolontariatu,
 - c) warunki odbywania i nadzorowania wolontariatu,
 - d) godziny wykonywania świadczeń,
 - e) środki na pokrycie kosztów utrzymania i zakwaterowania cudzoziemca i minimalną kwotę kieszonkowego otrzymywanego przez cudzoziemca,
 - f) szkolenia cudzoziemca, które są niezbędne do wykonywania świadczeń;
- 3) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na potrzeby przyjmowania cudzoziemców jako wolontariuszy.

2. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, jest wyższa niż

wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.

3. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 2, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawę do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych.

4. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 3, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b.

5. Jednostkę organizacyjną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, zatwierdza się na potrzeby przyjmowania cudzoziemców jako wolontariuszy, w drodze decyzji, na wniosek tej jednostki, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) jednostka ta istnieje od co najmniej 5 lat przed złożeniem wniosku i w tym czasie prowadziła działalność uzasadniającą przyjmowanie wolontariuszy;
- 2) nie sprzeciwiają się temu względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 3) nie sprzeciwia się temu interes Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Przed wydaniem decyzji o zatwierdzeniu jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności istotne dla oceny spełnienia warunków, o których mowa w ust. 5 pkt 2 lub 3.

7. Organy, o których mowa w ust. 6, przekazują informację, o której mowa w ust. 6, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

8. W szczególnie uzasadnionym przypadku termin 30-dniowy może być przedłużony do 60 dni, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 6, nie przekaze informacji w terminach, o których mowa w ust. 7 i 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.

10. Przed wydaniem decyzji w sprawie zatwierdzenia jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do ministra właściwego do spraw pracy o opinię w tej sprawie.

11. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje opinię, o której mowa w ust. 10, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania opinii.

12. W przypadku braku opinii ministra właściwego do spraw pracy w terminie, o którym mowa w ust. 11, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony.

13. Jednostkę organizacyjną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, zatwierdza się na okres 2 lat, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach na okres krótszy.

14. Do przedłużenia okresu zatwierdzenia jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się przepisy ust. 5–13.

15. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać decyzję o odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia lub cofnięciu zatwierdzenia jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, gdy ta jednostka:

- 1) podlega likwidacji lub nie prowadzi rzeczywistej działalności uzasadniającej przyjmowanie cudzoziemców jako wolontariuszy lub
- 2) działa głównie w celu ułatwiania wolontariuszom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

16. Jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 1 pkt 3, której odmówiono przedłużenia okresu zatwierdzenia lub której cofnięto zatwierdzenie, ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 15 pkt 2, nie może ponownie ubiegać się o zatwierdzenie przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja w sprawie odmowy przedłużenia lub cofnięcia stała się ostateczna.

17. Aktualna lista zatwierdzonych jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jest ogłaszana w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 157h. 1. Zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, udziela się na okres niezbędny do realizacji umowy, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, nie dłuższy niż 1 rok.

2. Decyzję w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia.

3. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, nie zostały dołączone wszystkie dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawiesza się do dnia ich doręczenia wojewodzie.

Art. 157i. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia:

- 1) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielone w celu wykonywania pracy w charakterze pracownika odbywającego staż lub
- 2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 127, lub posiada takie zezwolenie.

Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy:

- 1) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, działa głównie w celu ułatwiania wolontariuszom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz:
 - a) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie:
 - ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
 - ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub

- skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub
 - b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub
 - c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub
- 3) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, jest likwidowana, lub
- 4) zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany.

2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone.

Art. 157k. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157g ust. 1, cofa się, gdy:

- 1) okoliczności sprawy wskazują, że jest wykorzystywane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, lub
- 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8, lub
- 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 157j ust. 1 pkt 1–3.

Art. 157l. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec wykonujący świadczenia jako wolontariusz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania

- albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył;
- 2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. c zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.”;
- 52) w dziale V tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie:
- „Zezwolenie na pobyt czasowy dla członków rodzin obywateli Rzeczypospolitej Polskiej oraz członków rodzin cudzoziemców. Mobilność krótkoterminowa i długoterminowa członków rodzin naukowców”;
- 53) w art. 159 w ust. 1 w pkt 1:
- a) lit. f i g otrzymują brzmienie:
- „f) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151 ust. 1, lub wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych,
- g) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151b ust. 1,”
- b) w lit. hb wyrazy „korzystania z mobilności długoterminowej” zastępuje się wyrazami „mobilności długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa”,
- c) po lit. hb dodaje się lit. hc w brzmieniu:
- „hc) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 7,”;
- 54) w art. 161 w ust. 1 w pkt 1 w lit. a i w pkt 2 w lit. a wyrazy „lit. a–g i i” zastępuje się wyrazami „lit. a–g i ha–i”;
- 55) po art. 161 dodaje się art. 161a i art. 161b w brzmieniu:
- „Art. 161a. Jeżeli cudzoziemiec będący członkiem rodziny naukowca posiadający zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, zamierza korzystać z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej członka rodziny naukowca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, naukowiec, którego

członkiem rodziny jest ten cudzoziemiec, jednostka naukowa, w której naukowiec ten prowadzi badania naukowe lub prace rozwojowe, mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytucja naukowa, w której naukowiec ten zamierza prowadzić badania naukowe lub prace rozwojowe, mająca siedzibę w tym innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, zawiadamiają o tym zamiarze właściwy organ tego państwa członkowskiego oraz Szefa Urzędu, o ile przepisy obowiązujące w tym państwie członkowskim przewidują wymóg takiego zawiadomienia.

Art. 161b. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca udziela się cudzoziemcowi będącemu członkiem rodziny naukowca, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest pobyt wraz z naukowcem korzystającym z mobilności długoterminowej naukowca oraz są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) naukowiec korzystający lub zamierzający korzystać z mobilności długoterminowej naukowca, z którym cudzoziemiec będący członkiem jego rodziny ma przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- 2) cudzoziemiec będący członkiem rodziny naukowca posiada:
 - a) zezwolenie pobytowe w celu połączenia z rodziną oraz wydany w związku z tym zezwoleniem dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, udzielone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”,
 - b) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją

„naukowiec”, albo przedstawi dokumenty potwierdzające posiadanie tych środków.

2. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.

3. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 2, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawę do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych.

4. W zakresie środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, oraz dokumentów mogących potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 157.”;

56) w art. 162 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 161b ust. 1, udziela się cudzoziemcowi do dnia, w którym upływa termin ważności zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca udzielonego cudzoziemcowi, z którym członek rodziny przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

57) w art. 165 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 161b ust. 1, odmawia się w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, oraz gdy upłynął okres ważności wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, z adnotacją „naukowiec”, posiadanych przez naukowca, z którym członek rodziny przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

58) w art. 166 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1, zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 161b ust. 1, cofa się, gdy wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4 lub 8.”;

59) po art. 166 dodaje się art. 166a w brzmieniu:

„Art. 166a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 161b ust. 1, gdy cudzoziemiec będący członkiem rodziny naukowca w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia:

- 1) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielone w celu wykonywania pracy w charakterze pracownika odbywającego staż lub
- 2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 127, lub posiada takie zezwolenie.”;

60) w art. 168:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Jeżeli wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną członkowi rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 151 ust. 1 lub art. 151b ust. 1, został złożony w tym samym dniu lub w terminie 3 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 151 ust. 1 lub art. 151b ust. 1, zezwolenia tego udziela lub odmawia jego udzielenia wojewoda właściwy do udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 151 ust. 1 lub art. 151b ust. 1.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 lub 4a, wojewoda udziela lub odmawia udzielenia zezwolenia w celu połączenia się z rodziną niezwłocznie po udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1 albo w art. 151 ust. 1 lub art. 151b ust. 1.”;

61) po art. 169 dodaje się art. 169a–169c w brzmieniu:

„Art. 169a. 1. Mobilność krótkoterminowa członka rodziny naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) gdy celem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca będącego członkiem rodziny naukowca korzystającego lub zamierzającego korzystać

z mobilności krótkoterminowej naukowca jest pobyt wraz z tym naukowcem na tym terytorium;

- 2) cudzoziemiec będący członkiem rodziny naukowca posiada zezwolenie pobytowe w celu połączenia się z rodziną oraz wydany w związku z tym zezwoleniem dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, które wydało temu naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”;
- 3) Szef Urzędu otrzymał zawiadomienie od jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5, o zamiarze korzystania z tej mobilności przez cudzoziemca będącego członkiem rodziny naukowca korzystającego lub zamierzającego korzystać z mobilności krótkoterminowej naukowca na tym terytorium i nie wydał decyzji o sprzeciwie w terminie 30 dni.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, sporządza się w języku polskim i wnosi się je w formie pisemnej, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu, o której mowa w art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Zawiadomienie to zawiera następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) płeć;
- 4) obywatelstwo;
- 5) serię, numer i termin ważności posiadanego przez członka rodziny naukowca dokumentu podróży;
- 6) planowany okres lub okresy prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych przez naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) nazwę państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”;

- 8) okres ważności dokumentu pobytowego lub okres ważności i dopuszczalny okres pobytu wskazany w wizie długoterminowej, o których mowa w pkt 7;
- 9) okres ważności zezwolenia na pobyt w celu połączenia z rodziną oraz wydanego w związku z tym zezwoleniem dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, udzielonego członkowi rodziny naukowca przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”;
- 10) informacje na temat posiadanego przez członka rodziny naukowca ubezpieczenia zdrowotnego;
- 11) informacje na temat posiadanych przez członka rodziny naukowca środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w pkt 7;
- 12) nazwę i adres instytucji naukowej mającej siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w pkt 7, w której to instytucji naukowiec, którego członkiem rodziny jest cudzoziemiec, prowadzi lub dotąd prowadził badania naukowe lub prace rozwojowe;
- 13) nazwę i adres jednostki naukowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której są albo mają być prowadzone badania naukowe lub prace rozwojowe przez naukowca;
- 14) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jednostka naukowa załącza dowód:

- 1) posiadania przez cudzoziemca ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) posiadania przez cudzoziemca wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi, z którym cudzoziemiec zamierza przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokument pobytowy,

o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, w wysokości określonej w art. 151 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 157;

- 3) posiadania przez cudzoziemca zezwolenia pobytowego w celu połączenia się z rodziną oraz wydanego w związku z tym zezwoleniem dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, które wydało temu naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, sporządzone w języku obcym dołącza się wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski.

5. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, liczy się od dnia doręczenia Szefowi Urzędu zawiadomienia wraz ze wszystkimi dokumentami, o których mowa w ust. 3, i pod warunkiem spełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 4.

6. Szef Urzędu wydaje decyzję o sprzeciwie, w przypadku gdy:

- 1) zezwolenie pobytowe w celu połączenia z rodziną oraz wydany w związku z tym zezwoleniem dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, udzielone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, nie obejmuje okresu planowanej mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca,
- 2) cudzoziemiec nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 3) cudzoziemiec nie posiada wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi, z którym cudzoziemiec zamierza przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, w wysokości określonej w art. 151 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 157, lub,

- 4) zawiadomienie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączone do niego dokumenty zawierają takie dane lub informacje, lub zostały podrobione lub przerobione, lub
- 5) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub
- 6) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub
- 7) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

7. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Szef Urzędu zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 6 pkt 7.

8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku.

9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 7, nie przekaże informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.

10. Wymiana informacji między Szefem Urzędu a organami, o których mowa w ust. 7, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

11. Decyzja Szefa Urzędu o sprzeciwie jest ostateczna.

12. Szef Urzędu niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi zezwolenie pobytowe w celu połączenia się z rodziną oraz dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, o wydaniu decyzji o sprzeciwie.

Art. 169b. 1. Szef Urzędu przekazuje wojewodzie, który udzielił zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, informacje dotyczące cudzoziemca, któremu zostało ono udzielone, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. c tiret trzecie, lub zawiadomienie, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. f tiret czwarte, oraz informacje o sprzeciwie wobec mobilności, której dotyczy to zawiadomienie, uzyskane od innych państw członkowskich Unii Europejskiej, dotyczące cudzoziemca, któremu to zezwolenie zostało udzielone.

2. Wojewoda przekazuje Szefowi Urzędu kopię decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca lub mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

3. Szef Urzędu niezwłocznie przekazuje informację o cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, organom państw członkowskich Unii Europejskiej, w których cudzoziemiec, któremu zostało udzielone to zezwolenie, korzysta z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca lub mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca.

Art. 169c. 1. Wojewoda przekazuje Szefowi Urzędu kopię decyzji o udzieleniu lub cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca.

2. Szef Urzędu przekazuje wojewodzie, który udzielił zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, informacje dotyczące cudzoziemca, któremu zostało ono udzielone, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. d tiret trzecie i czwarte.”;

62) w art. 186 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub” oraz pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) jest absolwentem polskiej uczelni i poszukuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planuje rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na tym terytorium, lub

7) bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie tego zezwolenia przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, zakończył prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych i poszukuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planuje rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na tym terytorium.”;

63) w art. 187 uchyla się pkt 2;

64) w art. 188:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadkach, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7, zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli:

- 1) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania;
- 3) posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i powrotu.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadkach, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6, niezależnie od wymogów określonych w ust. 1a, zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli przedstawi dyplom ukończenia studiów wyższych.

2b. W przypadkach, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 7, niezależnie od wymogów określonych w ust. 1a, zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli przedstawi dokument wystawiony przez jednostkę naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której prowadził badania naukowe lub prace rozwojowe, potwierdzający zakończenie prowadzenia tych badań lub prac.”,

c) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pkt 1, 3, 5 lub 8, posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,

- pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:
 - „4) pkt 1, 3, 5 lub 8, ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania;
 - 5) pkt 5, ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utrzymanie.”,
- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wysokość miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1a pkt 3 lub ust. 3 pkt 3, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.”;
- 65) w art. 190 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) 9 miesięcy – jednorazowo, bezpośrednio po zakończeniu studiów lub prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, w przypadku, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7.”;
- 66) po art. 190 dodaje się art. 190a w brzmieniu:

„Art. 190a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia:

 - 1) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielone w celu wykonywania pracy w charakterze pracownika odbywającego staż lub
 - 2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 127, lub posiada takie zezwolenie.”;
- 67) w art. 191 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) art. 100 ust. 1 pkt 6 i 7 w przypadku, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 3, 4, 6 lub 7.”;
- 68) w art. 192 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zezwolenie na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7, cofa się cudzoziemcowi w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4 lub 8 lub art. 101 pkt 1 lub 2.”;

69) art. 194 otrzymuje brzmienie:

„Art. 194. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7 lub art. 187 pkt 1 lit. a, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył;
- 2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 188 ust. 1a pkt 3 lub art. 188 ust. 3 pkt 3, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.”;

70) w art. 244 w ust. 1:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) adnotację „naukowiec” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 151, a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację o tym programie lub porozumieniu;”;

b) po pkt 9 dodaje się pkt 9a–9d w brzmieniu:

„9a) adnotację „naukowiec – mobilność” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 151b;

9b) adnotację „student” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 144, a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację o tym programie lub porozumieniu;

9c) adnotację „stażysta” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 157a;

9d) adnotację „wolontariusz” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 157g;”;

71) w art. 302 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się w przypadku:

- 1) cudzoziemca, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na warunkach określonych w art. 139n;
- 2) cudzoziemca, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a;
- 3) cudzoziemca, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b;
- 4) cudzoziemca będącego członkiem rodziny naukowca, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca na warunkach określonych w art. 169a.”;

72) w art. 337:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jednostka naukowa, która przyjęła cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, ponosi koszty, o których mowa w art. 336 ust. 1, jeżeli decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu została wydana i wykonana przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy o przyjęciu go w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, a podstawą wydania tej decyzji był pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej wizy, jeżeli była wymagana, lub innego ważnego dokumentu uprawniającego go do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Organizator stażu ponosi koszty, o których mowa w art. 336 ust. 1, jeżeli decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu została wydana i wykonana przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy dotyczącej odbywania stażu, a podstawą wydania tej decyzji był pobyt cudzoziemca na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej wizy, jeżeli była wymagana, lub innego ważnego dokumentu uprawniającego go do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim.”;

73) w art. 428 w ust. 1 w pkt 2 w lit. n średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. o w brzmieniu:

„o) sprzeciwów i zawiadomień dotyczących mobilności cudzoziemców;”;

74) w art. 429 w ust. 1 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) Szef Urzędu – w przypadku rejestru, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. o.”;

75) w art. 430 w ust. 2 po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. o:

- a) informacje o zawiadomieniach jednostek przyjmujących mających siedziby w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, jednostek prowadzących studia mających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zawiadomieniach jednostek naukowych mających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym informacje o planowanych okresach korzystania przez cudzoziemca z mobilności,
- b) informacje o dokumentach załączonych do zawiadomień, o których mowa w lit. a,
- c) informacje o decyzjach Szefa Urzędu o sprzeciwie;”;

76) w art. 449 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „art. 428 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a–k oraz m i n” zastępuje się wyrazami „art. 428 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a–k oraz m–o”;

77) w art. 465 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 157a ust. 2, podlega karze grzywny od 200 zł do 2000 zł.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1479 oraz z 2018 r. poz. 1669) w art. 1a w ust. 3:

1) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”;

2) dodaje się pkt 8–10 w brzmieniu:

- „8) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego;
- 9) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 10) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 1496 oraz z 2018 r. poz. 1669) w art. 1a w ust. 1 w pkt 2:

1) lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,”;

2) po lit. d dodaje się lit. da–dc w brzmieniu:

„da) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego,

db) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,

dc) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,”.

Art. 4. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2018 r. poz. 617, z późn. zm.⁵⁾) w art. 3 w ust. 3:

1) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”;

2) dodaje się pkt 8–10 w brzmieniu:

„8) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego;

9) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

10) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 1725 oraz z 2018 r. poz. 1669) w art. 4a w ust. 2:

1) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1,

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 697, 1515, 1532, 1544, 1629 i 1669.

art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”;

2) dodaje się pkt 8–10 w brzmieniu:

- „8) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego;
- 9) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 10) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952, z późn. zm.⁶⁾) w art. 1 w ust. 2 w pkt 2:

1) lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub
 - w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na warunkach określonych w art. 139n ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach
- jeżeli zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z członkami rodzin, z wyłączeniem cudzoziemców, którym zezwolono na pobyt i pracę na okres nieprzekraczający dziewięciu miesięcy, chyba że przepisy o koordynacji systemów

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 107, 138, 650, 730, 912, 1000, 1544 i 1669.

zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej,”;

2) dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151 lub art. 151b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
- na podstawie wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych,
- w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach

–z wyłączeniem cudzoziemców, którym zezwolono na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, chyba że przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1265, 1149, 1544, 1629, 1669 i 2077) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 3 w pkt 2 lit. g i h otrzymują brzmienie:

„g) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 127 lub art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017 r. poz. 2206 i 2282 oraz z 2018 r. poz. 107, 138, 771, 1669 i ...),

h) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 159 ust. 1, art. 160, art. 161, art. 161b ust. 1, art. 176, art. 186 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 i 7 lub art. 187 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, lub wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych,”;

2) w art. 87:

a) w ust. 1:

– pkt 11b otrzymuje brzmienie:

„11b) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na warunkach określonych w art. 139n ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”,

– po pkt 11b dodaje się pkt 11c i 11d w brzmieniu:

„11c) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

11d) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”,

– w pkt 13 w lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) prowadzi badania naukowe lub prace rozwojowe w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach i złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151b ust. 1 tej ustawy, na warunkach określonych w umowie, o której mowa w art. 151b ust. 1 pkt 2 tej ustawy.”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 158 ust. 2 pkt 1 lub 2, art. 161 ust. 2, art. 176 lub art. 186 ust. 1 pkt 3, 4 lub 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r.

o cudzoziemcach, lub posiadający wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) posiadający zezwolenie na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone na podstawie art. 159 ust. 1 lub art. 161b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 123, z późn. zm.⁷⁾) w art. 3 w pkt 3:

1) lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”;

2) dodaje się lit. h–j w brzmieniu:

„h) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego,

i) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,

j) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 1000, 1515, 1544, 1629 i 1669.

Art. 9. W ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1669) w art. 2 w ust. 1:

1) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,”;

2) dodaje się pkt 10–12 w brzmieniu:

„10) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego,

11) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,

12) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach”.

Art. 10. W ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2018 r. poz. 2134) w art. 1 w ust. 2 w pkt 2:

1) lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub
- w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na warunkach określonych w art. 139n ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach

– jeżeli zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z członkami rodzin, z wyłączeniem cudzoziemców, którym zezwolono na pobyt i pracę na okres nieprzekraczający dziewięciu miesięcy, chyba że przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej,”;

2) dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151 lub art. 151b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
- na podstawie wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych,
- w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach

– z wyłączeniem cudzoziemców, którym zezwolono na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, chyba że przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668 i 2024) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 324:

a) w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 151 ust. 1 lub art. 151b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b tej ustawy lub posiadającego wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych.”,

b) w ust. 3 wyrazy „ust. 2 pkt 2–7” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 2–8”;

- 2) w art. 344 w ust. 3 po pkt 4 dodaje się pkt 4a–4c w brzmieniu:
- „4a) wojewodom – w celu prowadzenia postępowań w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy – w zakresie danych, o których mowa w ust. 1;
 - 4b) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców – w celu prowadzenia postępowań w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy, w sprawie sprzeciwu, w przypadku, o którym mowa w art. 149b ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i konsultacji zgodnie z art. 68–71 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach – w zakresie danych, o których mowa w ust. 1;
 - 4c) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej oraz komendantom oddziałów Straży Granicznej i komendantom placówek Straży Granicznej – w celu realizacji ich zadań, w szczególności określonych w art. 1 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2365, z późn. zm.⁸⁾) – w zakresie danych, o których mowa w ust. 1;”;
- 3) w art. 345 w ust. 3 po pkt 4 dodaje się pkt 4a–4c w brzmieniu:
- „4a) wojewodom – w celu prowadzenia postępowań w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy – w zakresie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 6–11, 13, 14 i 18;
 - 4b) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców – w celu prowadzenia postępowań w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy, w sprawie sprzeciwu, w przypadku, o którym mowa w art. 149b ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i konsultacji zgodnie z art. 68–71 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach – w zakresie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 6–11, 13, 14 i 18;
 - 4c) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej oraz komendantom oddziałów Straży Granicznej i komendantom placówek Straży Granicznej – w celu realizacji ich zadań, w szczególności określonych w art. 1 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej – w zakresie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 6–11, 13, 14 i 18;”.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2405 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 730, 894 i 1544.

Art. 12. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 13. Informacje, o których mowa w art. 60 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, minister właściwy do spraw zagranicznych przekazuje po raz pierwszy do dnia 15 czerwca 2020 r.

Art. 14. Ilekroć w ustawach zmienianych w art. 1–5 oraz art. 7–9 jest mowa o szkole doktorskiej, należy przez to rozumieć, do dnia 31 grudnia 2023 r., również studia doktoranckie, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.⁹⁾).

Art. 15. 1. Zatwierdzenia jednostek naukowych na podstawie art. 151 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, w drodze decyzji wydanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność na okresy określone w tych decyzjach.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisów o przedłużeniu okresu zatwierdzenia jednostki naukowej nie stosuje się.

Art. 16. Do zawiadomień, o których mowa w art. 139n ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, które wpłynęły do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 17. 1. W postępowaniach wszczętych w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 1 października 2019 r., które zostaną zakończone do tego dnia, nie stosuje się wymogu związanego z zatwierdzeniem jednostki prowadzącej studia na potrzeby przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów, o którym mowa w art. 64a ust. 1 lub art. 144 ust. 1 lub ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W postępowaniach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w postępowaniach wszczętych w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, które nie zostaną zakończone do dnia 1 października 2019 r., stosuje się wymóg związany z zatwierdzeniem jednostki prowadzącej studia na potrzeby przyjmowania cudzoziemców

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2201 oraz z 2018 r. poz. 138, 398, 650, 730, 912, 1000, 1115 i 1693.

w celu podjęcia lub kontynuacji studiów, o którym mowa w art. 64a ust. 1 lub art. 144 ust. 1 lub ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Do mobilności studenta w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 1 października 2019 r. nie stosuje się przepisu art. 149b ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w zakresie dotyczącym obowiązku posiadania przez jednostkę prowadzącą studia zatwierdzenia na potrzeby przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów.

Art. 18. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej i Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zawiadomienia:

- 1) jednostki przyjmującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które wydało temu cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾) – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), wydany przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej i zawierający adnotację „ICT” – o których mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – o których mowa w art. 149b ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – o których mowa w art. 156b ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 4) jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – o których mowa w art. 169a ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– które wpłynęły przed dniem wejścia w życie art. 1:

- 1) pkt 26 w zakresie:
 - a) lit. a w zakresie dotyczącym art. 139n ust. 1 pkt 3 w zakresie dotyczącym sprzeciwów,
 - b) lit. d w zakresie dotyczącym art. 139n ust. 6–12;

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 115 z 29.04.2008, str. 1.

- 2) pkt 39 w zakresie art. 149b ust. 1 pkt 5 dotyczącym decyzji o sprzeciwie oraz ust. 6–12;
- 3) pkt 49 w zakresie dotyczącym art. 156b ust. 1 pkt 3 i ust. 6–12 oraz art. 156c ust. 1;
- 4) pkt 61 w zakresie dotyczącym art. 169a ust. 1 pkt 3 i ust. 6–12 oraz art. 169b ust. 1.

Art. 19. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 107 ust. 1, art. 157 i art. 194 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 107 ust. 1, art. 157 i art. 194 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80 ust. 1 i art. 148a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 80 ust. 1 i art. 148a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. 1. Maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw wewnętrznych związanych z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych wynosi 1,86 mln złotych, z tego w:

- 1) 2019 r. – 0,16 mln zł;
- 2) 2020 r. – 0,17 mln zł;
- 3) 2021 r. – 0,18 mln zł;
- 4) 2022 r. – 0,18 mln zł;
- 5) 2023 r. – 0,18 mln zł;
- 6) 2024 r. – 0,19 mln zł;
- 7) 2025 r. – 0,19 mln zł;
- 8) 2026 r. – 0,20 mln zł;
- 9) 2027 r. – 0,20 mln zł;
- 10) 2028 r. – 0,21 mln zł.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych monitoruje wykorzystanie limitu, o którym mowa w ust. 1, i dokonuje oceny jego wykorzystania.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego w danym roku budżetowym limitu, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 21. 1. Maksymalny limit wydatków Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców związanych z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców wynosi 0,94 mln złotych, z tego w:

- 1) 2019 r. – 0,09 mln zł;
- 2) 2020 r. – 0,09 mln zł;
- 3) 2021 r. – 0,09 mln zł;
- 4) 2022 r. – 0,09 mln zł;
- 5) 2023 r. – 0,09 mln zł;
- 6) 2024 r. – 0,09 mln zł;
- 7) 2025 r. – 0,10 mln zł;
- 8) 2026 r. – 0,10 mln zł;
- 9) 2027 r. – 0,10 mln zł;
- 10) 2028 r. – 0,10 mln zł.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych monitoruje wykorzystanie limitu, o którym mowa w ust. 1, i dokonuje oceny jego wykorzystania.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego w danym roku budżetowym limitu, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1:

- 1) pkt 31 lit. e w zakresie dotyczącym art. 144 ust. 4–17,
 - 2) pkt 41 lit. e–i,
 - 3) pkt 51 w zakresie dotyczącym art. 157a ust. 6–18 i art. 157g ust. 5–17
- które wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia;

- 4) pkt 4 w zakresie art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. h i lit. i tiret czwarte w zakresie dotyczącym sprzeciwów,
 - 5) pkt 23 lit. a w zakresie dotyczącym sprzeciwów,
 - 6) pkt 26:
 - a) lit. a w zakresie dotyczącym art. 139n ust. 1 pkt 3 w zakresie dotyczącym sprzeciwów,
 - b) lit. d w zakresie dotyczącym art. 139n ust. 6–12,
 - 7) pkt 39 w zakresie art. 149b ust. 1 pkt 5 dotyczącym decyzji o sprzeciwie oraz ust. 6–12 oraz art. 149c ust. 1,
 - 8) pkt 49 w zakresie dotyczącym art. 156b ust. 1 pkt 3 i ust. 6–12 oraz art. 156c ust. 1,
 - 9) pkt 61 w zakresie dotyczącym art. 169a ust. 1 pkt 3 i ust. 6–12 oraz art. 169b ust. 1
- które wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel projektu ustawy

Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy”, ma na celu dostosowanie polskiego porządku prawnego do *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (wersja przekształcona)* (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21), zwanej dalej „dyrektywą 2016/801/UE”. Wskazana wyżej dyrektywa zastępuje dwie obowiązujące dotychczas dyrektywy: dyrektywę Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz. Urz. UE L 375 z 23.12.2004, str. 12, z późn. zm.), zwaną dalej „dyrektywą 2004/114/WE”, oraz dyrektywę Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz. Urz. UE L 289 z 03.11.2005, str. 15, z późn. zm.), zwaną dalej „dyrektywą 2005/71/WE”.

Art. 2 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek przyjęcia rozwiązań prawnych dotyczących wjazdu i pobytu cudzoziemców w celu prowadzenia badań naukowych, odbywania studiów, szkoleń oraz udziału w wolontariacie w ramach programu wolontariatu europejskiego. W zakresie regulacji dotyczących przyjmowania młodzieży szkolnej uczestniczącej w wymianie szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia pracy w charakterze *au pair*, państwom członkowskim pozostawiono wybór czy chcą dostosować swoje przepisy krajowe do uregulowań dyrektywy 2016/801/UE. Podobnie zasady przyjmowania wolontariuszy uczestniczących w wolontariacie innym niż wolontariat europejski nie podlegają obowiązkowemu wdrożeniu. Projektodawca zdecydował się na to, aby w przedmiotowym projekcie znalazły się regulacje dotyczące grup cudzoziemców objętych obligatoryjnym wdrożeniem dyrektywy 2016/801/UE, tj. studentów, naukowców, stażystów oraz

wolontariuszy uczestniczących w wolontariacie w ramach programu wolontariatu europejskiego.

Wdrożenie do polskiego krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2016/801/UE wymaga następujących zmian w ustawie o cudzoziemcach:

- w dziale I – Przepisy ogólne – konieczne jest wprowadzenie nowych definicji pozwalających na wdrożenie przepisów dyrektywy 2016/801/UE, jak również zmiana niektórych definicji, które aktualnie pozostają w bezpośrednim związku z tym wdrożeniem; w szczególności konieczna była zmiana brzmienia definicji „mobilności” (art. 2 pkt 7a) na takie, które pozwoli również objąć nią rodzaje mobilności cudzoziemców uregulowane w dyrektywie 2016/801/UE, jak również dodanie nowych definicji obejmujących poszczególne rodzaje tej mobilności,
- w dziale II – Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców – konieczna jest zmiana obecnie obowiązującego (od dnia 12 lutego 2018 r.) art. 22 ust. 1 pkt 8a, który przewiduje zadanie Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców polegające na pełnieniu funkcji krajowego punktu kontaktowego na potrzeby korzystania przez cudzoziemców z mobilności – dla celów dokonanego już wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz. Urz. UE L 157 z 27.05.2014, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2014/66/UE”; zmiana ta powinna obejmować poszerzenie zakresu przedmiotowego funkcji krajowego punktu kontaktowego w sposób obejmujący zadania związane bezpośrednio z nowymi rodzajami mobilności cudzoziemców, pozostających w zakresie dyrektywy 2016/801/UE,
- w dziale III – Przekraczanie granicy w Rozdziale 1 – Zasady przekraczania granicy wprowadzono rozwiązania pozwalające studentom, naukowcom oraz członkom rodziny naukowców na skorzystanie z mobilności przewidzianej przepisami dyrektywy 2016/801/UE,
- w dziale IV – Wizy w rozdziale 1 – Wydawanie wiz – wprowadzone zostaną nowe cele, dla którego wydawane są wizy – odbycie stażu oraz udział w programie wolontariatu europejskiego, jak również wprowadzone zostaną szczególne uregulowania w zakresie wymogów wydania oraz przesłanek odmowy wydania wiz na potrzeby wdrożenia dyrektywy 2016/801/UE, a także regulacje pozwalające na zamieszczanie w wizach wydawanych dla celów dyrektywy adnotacji „student”,

„naukowiec”, „stażysta” oraz „wolontariusz” a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, obok adnotacji „student” lub „naukowiec”, także adnotację o tym programie lub porozumieniu,

- w dziale IV – Wizy – w rozdziale 3 – Cofanie i unieważnianie wiz – wprowadzone zostaną dodatkowe podstawy cofania wiz krajowych dla celów dyrektywy oraz szczególne przepisy stanowiące podstawę przekazywania przez organ właściwy do cofnięcia wizy Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców jako organowi pełniącemu funkcję krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności informacji o cofnięciu określonych wiz,
- w dziale V – Zezwolenia na pobyt czasowy – w związku z tym, że w dziale tym regulować będzie się nie tylko udzielanie, cofanie i zmianę zezwolenia na pobyt czasowy, ale również korzystanie przez cudzoziemców z różnych rodzajów mobilności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym instytucje sprzeciwu wobec pewnych rodzajów tej mobilności (w takim zakresie, w jakim pozwala na to prawo Unii Europejskiej), do czego nie zawsze konieczne jest uzyskanie zezwolenia na pobyt czasowy, jak też pewne obowiązki informacyjne związane z korzystaniem z różnych rodzajów mobilności na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej (w reżimie dyrektywy 2014/66/UE oraz dyrektywy 2016/801/UE), zdecydowano się na zmianę tytułu tego działu na „Zezwolenie na pobyt czasowy. Mobilność”. Zmiany wymagają przepisy rozdziału 1 – Część ogólna w zakresie załączników do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy (art. 106 ust. 1d i ust. 1e), jak również przepisy rozdziału: 3 – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, 3a – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa oraz 3b – Pobyt cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu korzystania z mobilności. Konieczna jest zmiana rozdziałów 6 – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach oraz rozdziału 7 – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, tak aby uwzględniały nowe rozwiązania przewidziane w dyrektywie 2016/801/UE. Dodano także dwa nowe rozdziały 7a

i 7b, które będą regulowały udzielanie zezwoleń na pobyt czasowy dla stażystów oraz zezwoleń na pobyt czasowy dla wolontariuszy. Niezbędna jest również nowelizacja rozdziału 8 – Zezwolenie na pobyt czasowy dla członków rodzin obywateli Rzeczypospolitej Polskiej oraz członków rodzin cudzoziemców, gdyż art. 26 dyrektywy 2016/801/UE przewiduje specjalne zasady łączenia rodzin naukowców oraz możliwość skorzystania przez członków rodziny naukowca z mobilności wewnątrz Unii Europejskiej. Ponadto zmianie ulegnie rozdział 11 – Zezwolenie na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności, ponieważ art. 25 dyrektywy umożliwia studentom oraz naukowcom pozostanie na terytorium państwa członkowskiego w celu poszukiwania zatrudnienia lub podejmowania czynności prowadzących do założenia działalności gospodarczej po zakończeniu studiów lub badań naukowych. Z uwagi na powyższe konieczne było wprowadzenie w art. 186 dwóch nowych podstaw udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy,

- w dziale VII – Dokumenty wydawane cudzoziemcom – konieczne jest wprowadzenie regulacji pozwalających na zamieszczanie na karcie pobytu adnotacji „nauowiec mobilność”, „student”, „stażysta”, „wolontariusz” – w przypadku udzielenia poszczególnych rodzajów zezwoleń na pobyt czasowy w celu wdrożenia dyrektywy 2016/801/UE. W przypadku cudzoziemców biorących udział w unijnym programie lub programie wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności, lub przybyłych do Unii Europejskiej w ramach porozumienia między co najmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego będzie się przewidywało obok adnotacji odpowiednio „nauowiec” i „student” podstawę prawną do umieszczania w karcie pobytu dodatkowej adnotacji o tym programie lub porozumieniu,
- w dziale VIII – Kontrola legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zobowiązanie cudzoziemca do powrotu – konieczne są zmiany w rozdziale 2 – Zobowiązanie cudzoziemca do powrotu, które pozwolą na korzystanie przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z poszczególnych rodzajów mobilności objętych zakresem dyrektywy 2016/801/UE, z którymi nie wiąże się udzielanie zezwoleń na pobyt czasowy (zmiana brzmienia art. 302 ust. 6). Wyłączono bowiem podstawę wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w związku z nieopuszczeniem również

- przez studenta, naukowca oraz członka rodziny naukowca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wykorzystaniu dopuszczalnego okresu pobytu na terytorium wszystkich lub niektórych państw obszaru Schengen bez konieczności posiadania wizy, w każdym okresie 180 dni, w sytuacji korzystania przez nich z takich form mobilności (w obecnym stanie prawnym art. 302 ust. 6 ustawy o cudzoziemcach dotyczy cudzoziemców korzystających z mobilności krótkoterminowej w zakresie dyrektywy 2014/66/UE). Ponadto konieczna jest zmiana pozwalająca obciążyć w określonych sytuacjach organizatora stażu, kosztami wydania i wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu,
- w dziale X – Rejestry, ewidencja i wykaz cudzoziemców – konieczne są zmiany w rozdziale 1 – Rejestry w sprawach cudzoziemców i ewidencja zaproszeń, które ustanowią podstawę prawną dla nowego rejestru sprzeciwów i zawiadomień dotyczących mobilności cudzoziemców. W rejestrze tym gromadzone byłyby dane dotyczące zawiadomień o zamiarze korzystania przez cudzoziemców z różnych form mobilności od poszczególnych podmiotów zobowiązanych na mocy poszczególnych przepisów ustawowych do ich skierowania do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, jak również dane o dokumentach, jakie do poszczególnych zawiadomień zostały załączone i decyzjach ww. organu o sprzeciwie. Z racji tego, że tylko Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie organem właściwym do przyjmowania zawiadomień i wydawania decyzji o sprzeciwie, tylko ten organ zostanie wskazany w projektowanych przepisach jako organ prowadzący nowy rejestr. Rejestr ten będzie stanowił część krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, prowadzonego przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w systemie teleinformatycznym. Konieczna w związku z tym jest również zmiana brzmienia art. 449 ust. 2 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach, który położony jest w rozdziale 3 – Krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców.

Projekt uwzględnia również zmiany w zakresie terminologii wprowadzonej ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawą z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w tym w zakresie siatki pojęciowej dotyczącej kształcenia doktorantów. Dotychczas studia doktoranckie były rozumiane jako studia trzeciego stopnia. Zgodnie zaś z nowymi regulacjami doktoranci kształcą się w szkole doktorskiej.

2. Charakterystyka projektu ustawy – rzeczywisty stan oraz wskazanie różnic między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Dostosowanie ustawy o cudzoziemcach do dyrektywy 2016/801/UE następuje przez zmianę przepisów ww. ustawy. Art. 1 projektu ustawy dokonuje zmian w ustawie o cudzoziemcach.

W art. 3 ustawy o cudzoziemcach dokonuje się zmian w definicjach na potrzeby tej ustawy.

Z uwagi na to, że pojęcie jednostki naukowej będzie używane w większej liczbie przepisów ustawy konieczne jest wprowadzenie definicji „jednostki naukowej”. Proponuje się w tym zakresie odwołanie do podmiotów wskazanych w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W związku z tym, że dyrektywa 2016/801/UE przewiduje szczególne rozwiązania w zakresie mobilności cudzoziemców, którym wydano „zezwolenie” w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej, konieczne stało się przemodelowanie konstrukcji dotychczasowych definicji w art. 3, które dotyczą mobilności. Z dniem 12 lutego 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 107), która miała na celu m.in. wdrożenie dyrektywy 2014/66/UE. Na jej mocy do art. 3 zostały wprowadzone trzy definicje, które miały na celu uregulowanie (wraz z odpowiednimi przepisami prawa materialnego zgrupowanymi w Dziale V ustawy o cudzoziemcach oraz przepisem art. 22 ust. 1 pkt 8a, który ustanawia zadanie Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców polegające na pełnieniu funkcji krajowego punktu kontaktowego na potrzeby korzystania przez cudzoziemców z mobilności) korzystania przez cudzoziemców z mobilności w reżimie dyrektywy 2014/66/UE. W konsekwencji w obecnym stanie prawnym pojęcie „mobilność” z uwagi na swój zakres przedmiotowy i podmiotowy, dostosowany do dyrektywy 2014/66/UE, nie mieści w sobie kategorii cudzoziemców objętych dyrektywą 2016/801/UE. Podstawowa różnica wynika stąd, że dyrektywa 2014/66/UE przewiduje przyjmowanie cudzoziemców objętych jej zakresem przez tzw. pierwsze państwo członkowskie tylko przez wydawanie zezwoleń w formie dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z dnia

15 czerwca 2002 r., str. 1, z późn. zm.) (art. 13 ust. 3 dyrektywy 2014/66/UE), natomiast dyrektywa 2016/801/UE zezwala również na to, aby przyjmowanie cudzoziemców dla jej celów odbywało się, jeżeli przewidują to przepisy prawa krajowego, przez wydawanie wiz długoterminowych (art. 3 pkt 21 dyrektywy 2016/801/UE). W konsekwencji uprawnienie do wjazdu i pobytu na terytoria innych państw członkowskich Unii Europejskiej, które stanowi istotę mobilności uregulowanej w obu dyrektywach, w przypadku dyrektywy 2016/801/UE swoje źródło może czerpać nie tylko z tego, że cudzoziemiec posiada określony dokument pobytowy, ale także z tego, że posiada wizę długoterminową, wydaną na potrzeby tejże dyrektywy. Stąd konieczna jest zmiana brzmienia art. 3 pkt 7a ustawy o cudzoziemcach w ten sposób, że uprawnienie do wjazdu i pobytu na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej innych niż to państwo, które jako pierwsze przyjęło cudzoziemca, będzie wynikało nie tylko z posiadania dokumentu pobytowego, ale także z posiadania wizy długoterminowej:

- o której mowa jest w art. 18 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000 r., str. 19) – w przypadku wydania tej wizy przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które w całości stosuje dorobek Schengen, a zatem jest państwem obszaru Schengen w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy o cudzoziemcach,
- wydanej zgodnie z prawem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które nie jest państwem obszaru Schengen.

Po drugie, pojęcie „mobilność” z uwagi na to, że z uprawnienia tego będą mogły korzystać określone grupy cudzoziemców, objęte zakresem dyrektywy 2016/801/UE, przestanie być przypisane tylko do grup cudzoziemców objętych zakresem dyrektywy 2014/66/UE, tj. członków kadry kierowniczej, specjalistów oraz pracowników odbywających staż, którzy są przenoszeni wewnątrz przedsiębiorstwa.

Z uwagi na to, że pojęcie „mobilność” nabierze szerszego znaczenia projektodawca proponuje, aby zrezygnować z dotychczasowych definicji „mobilność krótkoterminowa” (art. 3 pkt 7b) oraz „mobilność długoterminowa” (art. 3 pkt 7c), które są ściśle powiązane z wdrożeniem dyrektywy 2014/66/UE, na rzecz zdefiniowania

w art. 3 (w lit. 7d–7j) poszczególnych rodzajów mobilności objętych zakresem obu dyrektyw, odróżniających się zakresem podmiotowym oraz okresem trwania tego uprawnienia. Proponuje się zatem zdefiniowanie następujących pojęć: „mobilność długoterminowa członka rodziny naukowca”, „mobilność długoterminowa naukowca”, „mobilność długoterminowa pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa”, „mobilność krótkoterminowa członka rodziny naukowca”, „mobilność krótkoterminowa naukowca”, „mobilność krótkoterminowa pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa” oraz „mobilność studenta”.

Proponuje się także wprowadzenie definicji „organizatora stażu”, „stażu” oraz „stażysty”. Wszystkie te definicje łącznie będą odpowiadały elementom definicji wynikających z art. 3 pkt 5 i art. 3 pkt 14 dyrektywy 2016/801/UE. Drugi z tych przepisów dyrektywy, ujmujący łącznie pod jednym pojęciem „jednostki przyjmujące” (która nie zostanie odrębnie zdefiniowana w tym znaczeniu w ustawie o cudzoziemcach) wszystkie podmioty przyjmujące cudzoziemców objętych zakresem dyrektywy, przewiduje dwa elementy istotne dla zdefiniowania podmiotu przyjmującego stażystów. Ma on mieścić się na terytorium danego państwa członkowskiego oraz brak jest ograniczeń w zakresie formy prawnej („bez względu na formę prawną tej jednostki”). W ocenie projektodawcy można z tego przepisu oraz z szeregu poszczególnych przepisów materialnoprawnych dyrektywy wyprowadzić jednak wniosek, iż podmiotami przyjmującymi cudzoziemców (tzw. jednostkami przyjmującymi) nie mogą być osoby fizyczne. Stąd też w definicji „organizatora stażu” uwzględniono ów brak ograniczeń w zakresie formy prawnej i w konsekwencji organizatorem stażu będzie mogła być wyłącznie osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną. Dodatkowo na element definicji składa się wymóg posiadania siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Łącznie zaś projektowane definicje „stażu” oraz „stażysty” mają na celu odwzorowanie odpowiednich elementów definicji „stażysty” określonej w art. 3 pkt 5 dyrektywy 2016/801/UE. Projektodawca uznał, że celem stażu powinno być nabycie wiedzy, umiejętności praktycznych i doświadczenia zawodowego, co odpowiada elementom w postaci „wiedzy, praktyki i doświadczenia w środowisku zawodowym”, o których mowa w tym przepisie dyrektywy, zaś wymóg ukończenia lub

odbywania poza granicami Unii Europejskiej studiów wyższych odpowiada właściwym elementom definicji stażysty w postaci: „posiada tytuł lub stopień przyznawany w ramach szkolnictwa wyższego lub który odbywa w państwie trzecim studia prowadzące do uzyskania tytułu lub stopnia przyznawanego w ramach szkolnictwa wyższego”. Ponadto projektodawca proponuje dodanie definicji pojęcia „unijny program lub program wielostronny obejmujący środki w zakresie mobilności” odpowiadający definicji z art. 3 pkt 20 dyrektywy 2016/801/UE.

Zdecydowano się również na to, aby w projekcie zdefiniować pojęcie „wolontariusza” w ten sposób, że będzie to cudzoziemiec, który ochotniczo i bez wynagrodzenia, z wyjątkiem zwrotu kosztów lub kieszonkowego, będzie wykonywał świadczenia, co odpowiada zasadniczym elementom definicyjnym pojęcia „wolontariusz”, o którym mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r., poz. 1817, z późn. zm.), z dodatkowym jednak zastrzeżeniem, wynikającym z przyjętego przez projektodawcę zakresu wdrożenia dyrektywy 2016/801/UE, że odbywa się to wykonywanie świadczeń tylko w ramach wolontariatu europejskiego.

W art. 13 ustawy o cudzoziemcach projektodawca proponuje dodanie nowych kategorii danych i informacji dotyczących cudzoziemca, które mogą być przetwarzane w rejestrach i ewidencji prowadzonych na podstawie tejże ustawy. Mają to być informacje bezpośrednio dotyczące poszczególnych rodzajów podmiotów, które przyjmują cudzoziemców dla celów dyrektywy 2016/801/UE, tj. organizatora stażu, o którym mowa w projektowanym art. 3 pkt 10, jednostki organizacyjnej, w której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, jednostki naukowej oraz jednostki prowadzącej studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie albo kształcenie w szkole doktorskiej. Pozwoli to na to, że dane te będą mogły być gromadzone w krajowym zbiorze rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców.

Zmiana w pkt 21 w art. 3 ma charakter redakcyjny i jest związana z wprowadzeniem w definicji „mobilności” (art. 3 pkt 7a) skrótu w odniesieniu do Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na

wspólnych granicach. Podobna zmiana redakcyjna została zaproponowana w art. 22 w ust. 1 w pkt 3.

W dziale II – Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców – zmianie musi ulec brzmienie art. 22 ust. 1 pkt 8a, który reguluje zadanie Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców polegające na pełnieniu funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności. Aktualnie zakres tego zadania odpowiada zakresowi regulacji ustawy o cudzoziemcach wdrażającej dyrektywę 2014/66/UE. Z uwagi na to, że wdrożenie dyrektywy 2016/801/UE również polega na zapewnieniu korzystania przez określone grupy cudzoziemców z uprawnienia do wjazdu i pobytu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej niż to, które pierwsze wydało „zezwolenie” (zezwolenie pobytowe lub również wizę długoterminową), należało zakresem tego zadania objąć czynności związane z korzystaniem z mobilności przez naukowców, członków ich rodzin oraz studentów. W nowym brzmieniu art. 22 ust. 1 pkt 8a będzie zatem wdrażał jednocześnie art. 26 dyrektywy 2014/66/UE oraz art. 37 dyrektywy 2016/801/UE. Jednocześnie uchylono pkt 5 w art. 22 ust. 1, którego treść zawiera się już w punkcie 8a.

Zintegrowane zadanie Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców jako organu pełniącego funkcję krajowego punktu kontaktowego będzie zatem polegało na:

- udzielaniu organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy dedykowanego mobilności długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (jak w obecnym stanie prawnym), jak również naukowca oraz członka rodziny naukowca,
- udzielaniu organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o cofnięciu wiz krajowych i zezwoleń na pobyt czasowy, które stanowią źródło mobilności w tych innych państwach członkowskich,
- uzyskiwaniu informacji od organów innych państw członkowskich Unii Europejskich wskazujących na to, że cudzoziemiec, który uzyskał pierwotnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosowne zezwolenie na pobyt czasowy lub wizę krajową w stosownym celu, korzysta na terytoriach tych państw z mobilności (w zależności od przyjętych rozwiązań w krajowych porządkach prawnych tych państw członkowskich),

- uzyskiwaniu od organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o cofnięciu stosownych zezwoleń pobytowych lub wiz długoterminowych, które stanowią źródło mobilności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- przyjmowaniu zawiadomień stanowiących warunek korzystania z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (art. 139n ust. 1 pkt 3), mobilności studenta (art. 149b ust. 1 pkt 5), mobilności krótkoterminowej naukowca (art. 156b ust. 1 pkt 3) oraz mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca (art. 169a ust. 1 pkt 3),
- informowaniu organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej, z których cudzoziemcy chcieliby przenieść się w ramach określonych form mobilności, z którymi związane są powyższe zawiadomienia, o wydaniu przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzji o sprzeciwie,
- przyjmowaniu zawiadomień o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z mobilności w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej – jeżeli dane państwo członkowskie przewidziało w swoim prawie krajowym obowiązek zawiadomienia na potrzeby korzystania z danego rodzaju mobilności,
- przyjmowaniu zawiadomień o sprzeciwie innego państwa członkowskiego wobec zamiaru korzystania z mobilności na ich terytorium przez cudzoziemca posiadającego stosowne zezwolenie na pobyt czasowy lub wizę krajową w stosownym celu,
- przekazywaniu Komisji Europejskiej danych statystycznych,
- udzielaniu organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej stosownych informacji dotyczących m.in. przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie mobilności.

Na potrzeby realizacji tych zadań w poszczególnych przepisach Działu IV i Działu V ustawy o cudzoziemcach przewidziano przepisy dotyczące wzajemnych obowiązków informacyjnych Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców i innych organów administracji publicznej (wojewodów, komendantów placówek Straży Granicznej, komendantów oddziałów Straży Granicznej i konsulów) oraz trybu przekazywania przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców informacji organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Przepisy te uzupełniają przepisy, które z dniem 12 lutego 2018 r. zostały wprowadzone na mocy ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy

o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, i które związane są z funkcjonowaniem krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności w dotychczasowym kształcie.

W dziale III – Przekraczanie granicy w rozdziale 1 – Zasady przekraczania granicy w art. 25, określającym obowiązki cudzoziemców dotyczące wykazania spełniania warunków wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ust. 1a (obowiązującym od dnia 12 lutego 2018 r.) w nowym proponowanym brzmieniu przewidziano obowiązek przedstawienia kopii wysłanego zawiadomienia, o którym mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3 (pochodzącego od jednostki przyjmującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej), art. 149b ust. 1 pkt 5 (pochodzącego od jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej), art. 156b ust. 1 pkt 3 (pochodzącego od jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej) oraz w art. 169a ust. 1 pkt 3 (pochodzącego od jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej) w trakcie przekraczania granicy Rzeczypospolitej Polskiej w celu korzystania z odpowiedniego rodzaju mobilności krótkoterminowej albo mobilności studenta przez cudzoziemca, który posiada odpowiedni dokument pobytowy, lub wizę długoterminową, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, niebędące państwem obszaru Schengen. Dodatkowo, jak w obecnym stanie prawnym, przewidziano w przypadku mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, wymóg alternatywny w postaci przedstawienia pisma pochodzącego od jednostki przyjmującej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w którym podaje się co najmniej okres korzystania z mobilności na tym terytorium oraz adres jednostki przyjmującej.

Ponadto w art. 28 proponuje się zmianę brzmienia ustępu 7, który przewiduje odstępstwa od odmowy wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem ust. 7 cudzoziemcowi nie będzie się odmawiało wjazdu z uwagi na brak posiadania ważnej wizy lub innych ważnych dokumentów uprawniających do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i do pobytu na tym terytorium lub z uwagi na fakt, iż wykorzystał dopuszczalny okres pobytu na terytorium państw obszaru Schengen, wynoszący 90 dni w każdym okresie 180 dni, w sytuacji kiedy cudzoziemiec wjeżdża na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu

korzystania z mobilności studenta, mobilności krótkoterminowej naukowca oraz mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca, tj. między innymi na podstawie „zezwolenia” (dokumentu pobytowego lub, jeżeli jest to przewidziane w prawie krajowym, wizy długoterminowej) wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, z adnotacją „student” lub „naukowiec”. Dyrektywa 2016/801/UE umożliwia bowiem naukowcowi zgodnie z art. 28 ust. 1 przeprowadzenie części badań naukowych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej niż to, które wydało mu „zezwolenie” z adnotacją „naukowiec” przez okres do 180 dni w każdym 360 dniowym okresie. Art. 30 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE przewiduje, iż członkowie rodziny naukowca mogą mu w takiej sytuacji towarzyszyć. Podobnie art. 31 ust. 1 cytowanej dyrektywy pozwala studentom na pobyt w innych państwach członkowskich przez okres do 360 dni na podstawie dokumentu pobytowego lub wizy długoterminowej z adnotacją „student”.

Propozycja zmiany brzmienia art. 28 ust. 8 wynika z konieczności wdrożenia do krajowego porządku prawnego art. 32 ust. 4 lit. b dyrektywy 2016/801/UE, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska jest zobowiązana bezzwłocznie i bez formalności ponownie przyjąć — na wniosek innego państwa członkowskiego — studenta, naukowca oraz członka rodziny naukowca, który bezpośrednio przed wjazdem korzystał z mobilności studenta, mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca, mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej członka rodziny naukowca w tym innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które zażądało opuszczenia swojego terytorium, jeżeli „zezwolenie” stanowiące pierwotnie podstawę prawną korzystania z tej mobilności w innym państwie członkowskim (tj. wiza krajowa w odpowiednim celu lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w określonym celu) utraciło już ważność lub zostało cofnięte. Stąd też projektodawca zdecydował się na to, aby – mając na uwadze konieczność zapewnienia wdrożenia wymogu, aby zezwolenie na ponowny wjazd nastąpiło „bez formalności i niezwłocznie” – zaproponować wyłączenie stosowania całego art. 28 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach (a nie tylko ust. 1 pkt 1), który ustanawia katalog podstaw odmowy wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W ocenie projektodawcy przepis art. 32 ust. 4 lit. b dyrektywy 2016/801/UE służy zapewnieniu temu, aby cudzoziemiec przyjęty już przez jedno państwo członkowskie dla celów tej dyrektywy i który skorzystał z jednej form mobilności w niej przewidzianej, a następnie nie może już z niej korzystać, mógł

zawsze wrócić do tego pierwszego państwa członkowskiego, zwalniając tym samym drugie państwo członkowskie z konieczności podejmowania decyzji w sprawie powrotu na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. W konsekwencji jeżeli w odniesieniu do cudzoziemca przyjętego dzięki projektowanemu przepisowi ponownie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie zachodziła którakolwiek z przesłanek zobowiązania go do powrotu wynikająca z art. 302 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, będzie należało wszcząć postępowanie w tym przedmiocie, nawet bezpośrednio po wjeździe tego cudzoziemca na to terytorium.

W dziale IV – Wizy w rozdziale 1 – Wydawanie wiz, w art. 60 ust. 1 określającym cele wydawania wiz przewidziano po pierwsze nowe cele wydania wizy – odbycie stażu oraz udział w programie wolontariatu europejskiego. Powyższa zmiana jest podyktowana koniecznością wdrożenia do polskiego porządku prawnego art. 5 ust. 3 dyrektywy 2016/801/UE, zgodnie z którym, w przypadku gdy spełnione są wszystkie warunki ogólne i odpowiednie warunki szczególne, obywatele państw trzecich uprawnieni są do otrzymania zezwolenia, zaś w przypadku gdy państwo członkowskie wydaje dokumenty pobytowe tylko na swoim terytorium, a wszystkie warunki przyjęcia w niniejszej dyrektywie są spełnione, dane państwo członkowskie wydaje obywatelowi państwa trzeciego wymaganą wizę. Wiza krajowa w rozumieniu art. 3 pkt 21 ustawy o cudzoziemcach stanowić powinna zatem – obok stosownego rodzaju zezwolenia na pobyt czasowy – zezwolenie, o którym mowa w art. 3 pkt 21 dyrektywy 2016/801/UE. Przewidziano w konsekwencji, że wizy wydawane w celu przyjęcia cudzoziemca mieszczącego się w zakresie tej dyrektywy – art. 60 ust. 1 pkt 9, pkt 13, 13a i 13b, powinny być wydawane jako wizy krajowe. Z kolei w ust. 3 tego artykułu przewidziano zamieszczanie obowiązkowych adnotacji na naklejce wizowej w polu „uwagi”, w przypadku wydawania wizy krajowej w celu przyjęcia cudzoziemca mieszczącego się w zakresie ww. dyrektywy, tj. „student”, „naukowiec”, „stażysta” oraz „wolontariusz”, zgodnie z art. 17 ust. 1 dyrektywy. Dodatkowo zgodnie z art. 17 ust. 3 dyrektywy 2016/801/UE będzie istniała podstawa prawna do umieszczania na naklejce wizowej w polu „uwagi” również adnotacji o unijnym programie lub programie wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniu między przynajmniej

dwoma uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, jeżeli cudzoziemiec jest objęty tym programem lub porozumieniem.

W projekcie przewidziano, iż wizy w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej z adnotacją „student” będzie się wydawało również obywatelom państw określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 144 ust. 18, jeżeli celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie odbywanie kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na stacjonarnych studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich, lub do kształcenia się w szkole doktorskiej. Zgodnie bowiem z art. 3 pkt 3 dyrektywy 2016/801/UE przyjęcie cudzoziemca przez instytucję szkolnictwa wyższego w celu odbycia studiów może obejmować kurs przygotowawczy przed podjęciem takich studiów, zgodnie z prawem krajowym. Rozwiązanie to będzie analogiczne do przyjętego w projekcie przy udzielaniu zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, o którym mowa w art. 144.

W projektowanym art. 60 ust. 5 ustawy o cudzoziemcach przewidziano obowiązek dla ministra właściwego do spraw zagranicznych corocznego przekazywania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców informacji o wizach zawierających adnotacje, o których mowa w art. 60 ust. 3 pkt 1–4. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców pełni bowiem funkcję krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności. Pośród zadań Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców odnoszących się do tej funkcji jest m.in. przekazywanie Komisji Europejskiej określonych danych statystycznych, w tym dotyczących liczby cudzoziemców, którym wydano wizy krajowe w określonych celach związanych bezpośrednio z wdrożeniem dyrektywy 2016/801/UE (art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. h). Wprowadzenie tego obowiązku po stronie ministra właściwego do spraw zagranicznych ma na celu zapewnienie realizacji tego zadania.

Ponadto w art. 64a proponuje się dodatkowe, szczególne wymogi związane z wydawaniem wiz krajowych w celach, o których mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, oraz w celach, o których mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, 13a i 13b. W ust. 1 przewidziano dodatkowe wymogi do wydania wizy krajowej dla studenta analogiczne do przypadku zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na

studiach (art. 144 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 2 lit. b). Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy w celu studiów będzie obowiązany między innymi do przedstawienia zaświadczenia o przyjęciu lub kontynuacji studiów oraz dowodu uiszczenia opłaty za studia jeżeli taka jest wymagana. W przypadku naukowca uznano za celowe, aby nałożyć na wnioskującego o wydanie wizy w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych umowy o przyjęciu zawartej z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 151 ust. 1 pkt 2), która to jednostka naukowa musi być zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na potrzeby przyjmowania cudzoziemców w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych. W ten sposób w projekcie dąży się do wykorzystania możliwości, jaką daje art. 9 dyrektywy 2016/801, regulujący zatwierdzanie instytucji badawczych (szerzej: uwagi do art. 151 ustawy o cudzoziemcach). Dodatkowym nowym wymogiem wydania wizy dla naukowca będzie konieczność spełniania przesłanek przewidzianych w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b i c, dotyczących zezwoleń na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych. W przypadku stażystów proponuje się, aby na wymogi wydania wizy w celu odbycia stażu składały się odpowiednie wymogi udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty – art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. a, c, d, e oraz pkt 2–4), zaś w wypadku wolontariuszy proponuje się, aby na wymogi wydania wizy w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego składały się odpowiednie wymogi udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza – art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2). W przypadku wiz krajowych wydawanych w celu odbycia stażu, w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego, jak również w przypadku wiz krajowych z adnotacją „student”, podobnie jak w przypadku wiz w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych wymogiem pozytywnym wydania wizy, mającym znaczenie ogólnosystemowe, stanie się to, aby odpowiednie jednostki przyjmujące (organizator stażu, jednostka na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, jednostka prowadząca studia) zostały uprzednio zatwierdzone na potrzeby przyjmowania cudzoziemców w określonych celach przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie poszczególnych przepisów, które niniejszy projekt ustawy również wprowadza (odpowiednio art. 157a ust. 6–15, art. 157g ust. 5–14, art. 144 ust. 4–14). W przypadku wiz krajowych wydawanych w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, wymóg zatwierdzenia nie będzie dotyczył jednostek prowadzących studia,

niepodlegających obowiązkowi zatwierdzenia zgodnie z art. 144 ust. 5. W przypadku takich jednostek prowadzących studia, wydanie wizy w ww. celu będzie natomiast uwarunkowane brakiem wydania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych wobec jednostki prowadzącej studia, decyzji o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1. Ponadto do wydawania wiz krajowych w celach objętych zakresem dyrektywy 2016/801/UE zastosowanie będą miały także ogólne przesłanki odmowy wydania wizy krajowej, określone w art. 65 ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3 tego przepisu.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na to, że w projekcie przewiduje się szczególne rozwiązania dotyczące utrzymania „zezwoleń” związanych z przyjęciem cudzoziemców w celu odbycia studiów, jeżeli zostały one uzyskane przed dniem, w którym decyzja kierowana przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych do jednostki prowadzącej studia, tj. decyzja o odmowie zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia, odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia, cofnięciu zatwierdzenia lub zakazie przyjmowania cudzoziemców, stała się ostateczna (odesłanie do projektowanego art. 144b ust. 1). Projektowana regulacja (art. 64a ust. 6 i 7) ma na celu zapewnienie stabilizacji stosunków prawnych wynikających z obecnego stanu prawnego, jak i stanu prawnego, który zaistnieje w okresie od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy do dnia 1 października 2019 r., od którego to dnia będzie stosowany wymóg związany z zatwierdzeniem jednostki prowadzącej studia. W sytuacji, w której cudzoziemiec przed dniem, w którym taka decyzja ministra właściwego do spraw wewnętrznych stanie się ostateczna, uzyska wizę krajową w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy o cudzoziemcach z adnotacją „student”, to wówczas uzyska gwarancję stabilizacji uprawnienia wynikającego z wizy, a jednocześnie w przypadku chęci kontynuacji tych samych studiów w tej samej jednostce prowadzącej studia, wydanie wizy nie będzie uzależnione od wymogu uprzedniego uzyskania przez tę jednostkę zatwierdzenia ze strony ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Analogiczne rozwiązanie w zakresie stabilizacji stosunków prawnych zastosowane zostanie w odniesieniu do wiz krajowych wydanych w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych (art. 60 ust. 1 pkt 13), z tym tylko ograniczeniem, że pominięcie wymogu zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych możliwe będzie tylko w odniesieniu do jednego postępowania w sprawie wydania takiej wizy i tylko w przypadku kontynuacji badań naukowych lub prac rozwojowych w tej

samej jednostce naukowej. Trzeba bowiem pamiętać, że będzie to rozwiązanie szczególne względem ogólnego wymogu zatwierdzenia, uwarunkowane co prawda chęcią zapewnienia ww. stabilizacji, stanowiące wyjątek od wymogu ogólnosystemowego (istniejącego w odniesieniu do zezwoleń na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych również dzisiaj).

W art. 65 dodano nowe przesłanki odmowy wydania wizy analogiczne do przypadku zezwoleń na pobyt czasowy. W przypadku wiz w celu studiów będą to przesłanki analogiczne do przewidzianych w art. 147 ust. 1 pkt 1, ust. 2 lub 3, w przypadku naukowców analogiczne do przewidzianych w art. 154 ust. 1 lub ust. 2, w przypadku stażystów – analogiczne do przewidzianych w art. 157d ust. 1 pkt 1–3 lub ust. 2, natomiast w przypadku wolontariuszy analogiczne do przewidzianych w art. 157j ust. 1 pkt 1–3 lub ust. 2. Ponadto, mając na uwadze to, że dodany z dniem 12 lutego 2018 r. art. 65 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach służy m.in. prawidłowemu wdrożeniu dyrektywy 2016/801/UE w zakresie podstaw odrzucenia wniosku o zezwolenia, o których mowa w dyrektywie, proponuje się, aby ten przepis miał zastosowanie (wyłączając stosowanie art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy) nie tylko do cudzoziemców, których celem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, ale także do innych grup cudzoziemców, objętych zakresem obligatoryjnego wdrożenia dyrektywy 2016/801/UE, tj. cudzoziemców, których celem pobytu jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych, odbycie stażu lub udział w programie wolontariatu europejskiego. Art. 20 ust. 1 i 2 dyrektywy 2016/801/UE, który ustanawia podstawy odrzucenia wniosku o zezwolenia, o których mowa w dyrektywie ma charakter wspólny dla poszczególnych celów przyjęcia obywateli państw trzecich i nie przewiduje podstawy, która odpowiadałaby art. 60 ust. 1 pkt 9, podlegającemu wyłączeniu przez omawiany art. 65 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach. Stąd też w odniesieniu do pozostałych celów wydania wizy, właściwych dla wdrożenia tej dyrektywy, takie wyłączenie powinno mieć miejsce. Zwrócić należy jednocześnie uwagę, że zastosowanie może mieć w odniesieniu do wszystkich celów wydania wizy krajowej art. 65 ust. 1 pkt 10 ustawy o cudzoziemcach (również obowiązujący od dnia 12 lutego 2018 r.), który treściowo odpowiada podstawie odrzucenia wniosku określonej w art. 20 ust. 2 lit. f dyrektywy 2016/801/UE. W ust. 1f i 1g w art. 65 ustawy o cudzoziemcach przewidziano, iż wizę

krajową w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, lub w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, pkt 13a lub 13b, albo decyzję o odmowie wydania takiej wizy, wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o wydanie tej wizy. Jeżeli natomiast do wniosku o wydanie wizy nie zostały dołączone wszystkie dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o wydanie tej wizy, wnioskodawcy będzie przysługiwało prawo do ich uzupełnienia w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku. Przepisy te przewidują rozwiązania podobne do tych, przewidzianych w art. 149 ust. 1a i 1b, art. 155a, art. 157b ust. 3 i 4 oraz art. 157h ust. 2 i 3, dotyczących zezwoleń na pobyt czasowy w analogicznych celach objętych dyrektywą, wynikających z art. 34 ust. 2 i 3 dyrektywy. Należało natomiast uwzględnić odmiennność postępowania mającego za swój przedmiot wydanie wizy krajowej.

Zmiany w art. 69 dotyczą poszerzenia zakresu możliwych konsultacji wizowych w procedurze wydawania wiz krajowych, pod kątem występowania przesłanek odmowy wydania tych wiz, w celach objętych dyrektywą, przewidzianych w art. 65 ust. 1a lub ust. 1c–1e, a ponadto wprowadzenia szczególnych terminów tych konsultacji, biorąc pod uwagę przewidziany projektem 60-dniowy termin na wydanie tych wiz. W art. 70 ust. 1a i 2a przewidziano natomiast możliwość przedłużenia terminów na przekazanie informacji dotyczących ww. przesłanek w toku konsultacji wizowych, analogicznie do obecnych rozwiązań przewidzianych w art. 70.

Zmiana w art. 77 ma charakter redakcyjno-porządkujący w związku z nową terminologią wprowadzoną ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Dotychczas studia doktoranckie były rozumiane jako studia trzeciego stopnia. Zgodnie zaś z nowymi regulacjami doktoranci kształcą się w szkole doktorskiej. Stąd też konieczne jest rozróżnienie studentów i doktorantów.

W art. 90 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, który ustanawia przesłanki cofnięcia z urzędu wizy krajowej, proponuje się rozszerzenie zakresu odesłania do poszczególnych przesłanek odmowy wydania wizy krajowej określonych w art. 65 ust. 1 tej ustawy. W obecnym stanie prawnym w przepisie tym odsyła się do art. 65 ust. 1 pkt 1 i 3–9 ustawy, natomiast na mocy art. 1 pkt 14 lit. a tiret drugie ustawy z dnia 24 listopada

2017 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 107) do art. 65 ust. 1 został dodany nowy pkt 10, który treściowo odpowiada podstawie „odrzucenia wniosku”, określonej w art. 20 ust. 2 lit. f dyrektywy 2016/801/UE, zaś art. 90 ust. 1 obecnie do niego nie odsyła. W ocenie projektodawcy takie odesłanie jest możliwe i stanowić będzie wdrożenie art. 21 ust. 1 lit. d dyrektywy 2016/801/UE, zgodnie z którym państwa członkowskie cofają zezwolenie, lub w stosownych przypadkach odmawiają jego odnowienia, w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego przebywa na terytorium w celach innych niż te, dla których obywatelowi państwa trzeciego zezwolono na pobyt. Konstrukcja przyjęta w art. 90 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach zakłada, że podstawy cofnięcia z urzędu wizy krajowej opierają się na ujawnieniu po jej wydaniu okoliczności, które stanowiłyby podstawę odmowy wydania tej wizy. Art. 65 ust. 1 pkt 10 ustawy o cudzoziemcach, wdrażając art. 20 ust. 2 lit. f dyrektywy 2016/801/UE, statuuje przesłankę odmowy wydania wizy, która związana jest z uzasadnioną perspektywą braku zgodności celu przyszłego, ewentualnego pobytu, z celem rzeczywistym. Ujawnienie takiej okoliczności po wydaniu wizy będzie w świetle propozycji w projekcie stanowić podstawę cofnięcia wizy, która będzie odpowiadała podstawie z art. 21 ust. 1 lit. d dyrektywy 2016/801/UE, związanej właśnie z brakiem zgodności celu deklarowanego i celu rzeczywistego.

Ponadto w art. 90 dodaje się ust. 1a pozwalający na cofnięcie wizy krajowej wydanej studentowi, naukowcowi, stażyscie lub wolontariuszowi, jeżeli zachodzą analogiczne przesłanki do cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy.

W art. 95 proponuje się dodać dwa nowe ustępy, które będą regulować obowiązki informacyjne organów administracji publicznej właściwych do cofnięcia wizy krajowej (konsul, komendant placówki Straży Granicznej i komendant oddziału Straży Granicznej) względem Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, który pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego. Organy te w przypadku cofnięcia wizy krajowej, wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy o cudzoziemcach, zawierającej adnotację „student” albo w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych będą obowiązane do poinformowania o tym Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, gdy decyzja w tej sprawie stanie się ostateczna. Na podstawie tej informacji Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie obowiązany do tego, aby powiadomić o tym organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na terytorium

którego cudzoziemiec korzysta z mobilności studenta albo z mobilności krótkoterminowej naukowca lub mobilności długoterminowej naukowca.

W dziale V – Zezwolenie na pobyt czasowy w pierwszej kolejności proponuje się zmianę tytułu całego działu, albowiem przestaje on grupować wyłącznie przepisy związane z zezwoleniem na pobyt czasowy (tj. jego udzieleniem, cofnięciem lub zmianą). W projekcie przewiduje się, że oprócz już obowiązującego art. 139n, który reguluje tzw. mobilność krótkoterminową (zgodnie z definicją z obecnie obowiązującego art. 3 pkt 7b), odnoszącą się do pracowników kadry kierowniczej, specjalistów oraz pracowników odbywających staż, przenoszonych wewnątrz przedsiębiorstwa, uprawnienie do wjazdu i pobytu wynikające z posiadania określonego dokumentu pobytowego wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej lub – jeżeli dane państwo członkowskie przewidziało również taką formę przyjmowania cudzoziemców dla celów dyrektywy 2016/801/UE – z posiadania określonej wizy długoterminowej, będzie przewidywać szereg innych przepisów w Dziale V ustawy o cudzoziemcach, w tym:

- art. 149b ust. 1 – regulujący mobilność studenta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- art. 156b ust. 1 – regulujący mobilność krótkoterminową naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- art. 169a ust. 1 – regulujący mobilność krótkoterminową członka rodziny naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto w Dziale V ustawy o cudzoziemcach znajdują się również przepisy nakładające wprost obowiązki informacyjne (zawiadomienie) względem Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w przypadku, gdy państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym cudzoziemiec posiadający wizę krajową wydaną w stosownym celu lub zezwolenie na pobyt czasowy wydane w stosownym celu, zamierza skorzystać z odpowiedniego rodzaju mobilności, przewiduje w związku z tym zamiarem wymóg zawiadomienia o tym. Odpowiednie przepisy w Dziale V ustawy o cudzoziemcach będą zatem przewidywały obowiązek po stronie podmiotu, który jest na mocy przepisów obowiązujących w tym drugim państwie członkowskim do tego zobowiązany, zawiadomienia właściwego organu tego państwa o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z odpowiedniego rodzaju mobilności w tym państwie i jednoczesnego zawiadomienia o tym Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców:

- art. 139ma – w przypadku zamiaru korzystania z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa,
- art. 149a – w przypadku zamiaru korzystania z mobilności studenta,
- art. 156a – w przypadku zamiaru korzystania z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca,
- art. 161a – w przypadku zamiaru korzystania z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej członka rodziny naukowca.

Stąd też projektodawca uznał za konieczne, aby tytuł Działu V ustawy o cudzoziemcach odzwierciedlał jego zawartość, w szczególności te przepisy, które stanowią źródło uprawnień pobytowych oraz źródło stosownych obowiązków niezwiązanych bezpośrednio z zezwoleniem na pobyt czasowy.

Z podobnych względów uznano za celową zmianę tytułu:

- rozdziału 3a – na następujący: „Zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa. Mobilność krótkoterminowa i długoterminowa pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa”,
- rozdziału 6 – na następujący: „Zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach. Mobilność studenta”,
- rozdziału 7 – na następujący: „Zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych. Mobilność krótkoterminowa i długoterminowa naukowca”,
- rozdziału 8 – na następujący: „Zezwolenie na pobyt czasowy dla członków rodzin obywateli Rzeczypospolitej Polskiej oraz członków rodzin cudzoziemców. Mobilność krótkoterminowa i długoterminowa członków rodzin naukowców”.

W rozdziale 1 – Część ogólna proponuje się dodać dwa nowe ustępy w art. 106, który reguluje zawartość formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. W związku z tym, że wprowadza się dwa nowe rodzaje zezwoleń na pobyt czasowy, tj. zezwolenie na pobyt czasowy dla stażysty oraz zezwolenie na pobyt czasowy dla wolontariusza, proponuje się, aby został przewidziany nowy rodzaj załącznika do wniosku o udzielenie tego zezwolenia, który to załącznik będzie zawierał niezbędne

informacje o organizatorze stażu albo o jednostce organizacyjnej, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz:

- nazwę jednostki organizacyjnej,
- adres siedziby,
- podstawę prawną działalności, nazwę rejestru i numer wpisu w rejestrze,
- numer REGON.

Zabieg ten pozwoli na to, aby nie rozbudowywać o nowe rubryki zasadniczego formularza wniosku, który obecnie stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 lutego 2018 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy (Dz. U. z 2018 r. poz. 333). Z analogicznych względów, mając na uwadze również to, że w projekcie przewiduje się przepisy ustanawiające podstawę dla udzielania zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, proponuje się, aby do wniosku o udzielenie tego zezwolenia, jak również do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, załączany był nowy załącznik, który będzie zawierał stosowne informacje dotyczące jednostki naukowej, tj. nazwę, adres siedziby, podstawę prawną działalności, nazwę rejestru i numer wpisu w rejestrze, numer REGON oraz informację, czy cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, co będzie miało znaczenie dla treści adnotacji w karcie pobytu wydawanej cudzoziemcowi, któremu udzieli się takiego zezwolenia. Zmiana brzmienia art. 107 ust. 1 pkt 1a stanowiącego delegację dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia jest konsekwencją tych zmian.

W art. 113b przewidziano, iż Rada Ministrów będzie mogła określić w drodze rozporządzenia, państwa, których obywatelom ubiegającym się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1 oraz art. 157g ust. 1, tj. w celu kształcenia się na studiach, w celu prowadzenia badań naukowych, w celu mobilności długoterminowej naukowca, w celu odbycia stażu albo udziału w programie wolontariatu europejskiego, przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych posiadanych przez cudzoziemców na pokrycie kosztów utrzymania, nie będzie się odliczać środków przeznaczonych na pokrycie

kosztów zamieszkania, mając na uwadze potrzeby polskiej polityki migracyjnej. Rozwiązanie to będzie mogło stanowić instrument służący przyciąganiu do Polski studentów, naukowców, stażystów lub wolontariuszy będących obywatelami określonych państw trzecich, przez stosowanie wobec nich ułatwień w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Rozwiązanie to będzie miało także zastosowanie do wydawania wiz krajowych w ww. celach, przez odesłanie do przepisów dotyczących udzielania cudzoziemcom zezwoleń na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, w celu prowadzenia badań naukowych, w celu odbycia stażu albo udziału w programie wolontariatu europejskiego.

W odpowiednich przepisach materialnoprawnych (art. 144 ust. 1c, art. 151 ust. 1c, art. 151b ust. 4, art. 157a ust. 5, art. 157g ust. 4) przewidziano, iż przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie będzie się odliczać środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w sąsiadujących przepisach, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b.

W art. 116 i art. 131 ustawy o cudzoziemcach proponuje się dodanie szczególnych podstaw odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę oraz zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, związane z deklarowanym pierwotnie przez cudzoziemca celem wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Obecnie ustawa o cudzoziemcach stoi na gruncie szerokiego dostępu cudzoziemców do możliwości zainicjowania postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy. Zasadą jest bowiem to, że cudzoziemiec może skutecznie złożyć (jest to wniosek dopuszczalny i możliwości do rozpatrzenia przez wojewodę co do istoty) wniosek o udzielenie tego zezwolenia, jeżeli jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest legalny (art. 105 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach). Wyjątki, wynikające z prawa Unii Europejskiej czy też przyczyn o znaczeniu ogólnosystemowym, określone są wprost w poszczególnych przepisach Działu V ustawy o cudzoziemcach. Przykładowo ogólne podstawy niedopuszczalności wniosku, skutkujące odmową wszczęcia postępowania przez wojewodę (w drodze postanowienia), określone są w art. 99 ust. 1 i ust. 1a ustawy o cudzoziemcach. Przykładem ograniczenia wynikającego z podstawy pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podstawa

odmowy wszczęcia postępowania wynikająca z art. 99 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach. Wówczas odmawia się wszczęcia postępowania, gdy cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 181 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, a zatem udzielonego w związku z okolicznościami wymagającymi krótkotrwałego pobytu. Chodzi w tym przypadku o to, aby cudzoziemiec, który z konieczności musi przebywać przez krótki czas (do 6 miesięcy) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej np. z przyczyn związanych z wyjątkową sytuacją osobistą, nie mógł tego zezwolenia wyzyskać dla dalszego przedłużania swojego pobytu w oparciu o zezwolenie na pobyt czasowy, tylko w innym, regularnym celu. Innym przykładem podstawy odmowy wszczęcia postępowania jest przypadek, w którym cudzoziemiec na podstawie art. 299 ust. 6 ustawy o cudzoziemcach jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (np. w związku z nieudaną próbą legalizacji pobytu na tym terytorium – została wydana ostateczna decyzja o odmowie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy) i jego pobyt na tym terytorium jest uznawany za legalny w czasie, w którym powinien to uczynić (30 dni). Zgodnie bowiem z art. 99 ust. 1 pkt 9 ustawy o cudzoziemcach odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w takim przypadku. Chodzi zatem o to w tym przepisie, aby cudzoziemiec ostatecznie zrealizował ustawowy obowiązek opuszczenia terytorium RP. Natomiast brak jest obecnie szerszego wyłączenia możliwości skutecznego zainicjowania postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy

W 2017 r. polskie organy administracji publicznej właściwe w sprawach migracyjnych zidentyfikowały zjawisko wyzyskiwania kształtu obecnego stanu prawnego dla celów jego obchodzenia. Organy Straży Granicznej odnotowały zjawisko tzw. turystyki wizowej, polegającej na składaniu wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy przez obywateli państw trzecich (najczęściej nieeuropejskich), którzy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przebywają bardzo krótko (przyjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dacie bardzo zbliżonej do daty złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy), zazwyczaj w oparciu o wizę Schengen wydaną przez inne państwo obszaru Schengen, w celu niezwiązanym z trwalszym związaniem z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Nierzadko ujawniano przypadki, iż na długo przed wjazdem na terytoria państw obszaru Schengen czy też uzyskaniem wizy Schengen, były w imieniu i na rzecz cudzoziemca podejmowane skoordynowane

działania zmierzające do umożliwienia złożenia wniosku i następnie do uzyskania zezwolenia, zazwyczaj związanego z celem pobytu, jakim jest wykonywanie pracy (umówienie we właściwym w sprawach cudzoziemców wydziale urzędu wojewódzkiego na złożenie wniosku, przygotowanie dokumentacji związanej z nawiązaniem stosunku umownego, który miałby stanowić podstawę wykonywania pracy).

W ramach rozwiązania systemowego tego rozwiązania proponuje się zatem następujące zmiany w ustawie o cudzoziemcach:

- dodanie w art. 116 ustawy o cudzoziemcach nowej podstawy odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę wiążącą się z tym, że cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen lub wizy krajowej wydanej w celu turystycznym oraz w celu odwiedzin u rodziny lub przyjaciół (art. 60 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o cudzoziemcach),
- dodanie w art. 116 ustawy o cudzoziemcach nowej podstawy odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę wiążącej się z tym, że cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen wydanej przez inne państwo obszaru Schengen w celu turystycznym lub w celu odwiedzin u rodziny lub znajomych,
- dodanie w art. 131 ustawy o cudzoziemcach nowej podstawy odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji wiążącą się z tym, że cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen lub wizy krajowej wydanej w celu turystycznym oraz w celu odwiedzin u rodziny lub przyjaciół (art. 60 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o cudzoziemcach),
- dodanie w art. 131 ustawy o cudzoziemcach nowej podstawy odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji wiążącej się z tym, że cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen wydanej przez inne państwo obszaru Schengen w celu turystycznym lub w celu odwiedzin u rodziny lub znajomych.

W ocenie projektodawcy te nowe przesłanki pozwolą na wyeliminowanie przypadków skutecznego inicjowania postępowań w czasie pobytów krótkoterminowych, motywowanych w rzeczywistości tylko tym, aby złożyć wniosek. Są to rodzaje zezwolenia na pobyt czasowy, które związane są bezpośrednio z celem pobytu, jakim jest wykonywanie pracy przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W dotychczasowym toku prac uznano na podstawie obserwacji organów Straży Granicznej, że walka z tym negatywnym zjawiskiem powinna dotyczyć takich właśnie rodzajów zezwoleń na pobyt czasowy.

W rozdziale 3 – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji zmieniono brzmienie art. 131 pkt 1, aby dostosować go do zmienianych przepisów ustawy o cudzoziemcach. W omawianym punkcie dodano odniesienie do nowego zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca. Powyższy przepis dostosowuje polski porządek prawny do art. 3 ust. 2 lit. d dyrektywy Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (Dz. Urz. UE L 155 z 18.06.2009, str. 17), zwanej dalej „dyrektywą 2009/50/WE”, zgodnie z którym poza zakresem wyżej wymienionej dyrektywy znajdują się cudzoziemcy przyjęci na terytorium danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jako naukowcy.

Podobnej zmiany w zakresie odniesienia do nowego zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca wymaga art. 139e pkt 2 lit. b oraz art. 139r pkt 2 w dziale V – Zezwolenie na pobyt czasowy w rozdziale – 3a „Zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa. Mobilność krótkoterminowa i długoterminowa pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa”. Wskazane przepisy także wynikają z prawa Unii Europejskiej i dostosowują przepisy ustawy o cudzoziemcach do art. 2 ust. 2 lit. a dyrektywy 2014/66/UE, zgodnie z którym cudzoziemcy przyjęci na terytorium danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jako naukowcy nie są objęci zakresem wyżej wymienionej dyrektywy.

Ponadto zmiany w dzisiejszym Rozdziale 3a i 3b ustawy o cudzoziemcach mają charakter porządkujący, albowiem są skutkiem m. in. uchylecia art. 3 pkt 7b i 7c

i odrębnego zdefiniowania mobilności krótkoterminowej i mobilności długoterminowej członka kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, jak też zmian w konstrukcji art. 22 ust. 1 pkt 8a.

Ponadto w projektowanym art. 139ma proponuje się wprowadzenie wyraźnego obowiązku po stronie jednostki przyjmującej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który będzie polegał na tym, aby jednocześnie z zawiadomieniem właściwego organu innego państwa członkowskiego o zamiarze korzystania w tym państwie z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, kierować to zawiadomienie także do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. W obecnym stanie prawnym brak jest przepisu, który wprost nakładałby taki obowiązek na jednostkę przyjmującą mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zaś art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. f ustawy o cudzoziemcach przewiduje zadanie Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w postaci przyjmowania takich zawiadomień, natomiast art. 21 ust. 2 dyrektywy 2014/66/UE w odniesieniu do mobilności krótkoterminowej oraz art. 22 ust. 1 tej dyrektywy w odniesieniu do mobilności długoterminowej przewidują, że nakładany przez dane państwo członkowskie (tzw. drugie państwo członkowskie) obowiązek powiadomienia powinien dotyczyć jednocześnie tego państwa, które pierwsze wydało zezwolenie. Uzyskanie takiej informacji ma znaczenie z kilku powodów. Po pierwsze, w przypadku cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, istnieje obowiązek powiadomienia o tym państwa członkowskiego, w którym cudzoziemiec korzysta z mobilności. Nie w każdym zaś przypadku tzw. drugie państwo członkowskie ma obowiązek zawiadomić tzw. pierwsze państwo członkowskie o tym, że cudzoziemiec korzysta w tym drugim państwie z mobilności. Dotyczy to bowiem tylko przypadku korzystania w tym drugim państwie z mobilności długoterminowej. Po drugie, wiedza o tym, że cudzoziemiec korzysta z mobilności w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej ma znaczenie dla oceny, czy istnieje podstawa do cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa. Elementem przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa jest bowiem również mobilność wewnątrzunijna jako wtórne uprawnienie do wjazdu i pobytu na terytoriach innych

państw członkowskich UE w celu wykonywania pracy w innych jednostkach przyjmujących, na zasadach określonych przez te państwa członkowskie w odniesieniu do mobilności krótkoterminowej i długoterminowej. W definicji przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa w art. 3 pkt 13b ustawy o cudzoziemcach znajduje się także korzystanie z mobilności zdefiniowanej w art. 3 pkt 7a tej ustawy (o czym mowa powyżej). Korzystanie z tego uprawnienia (mobilność) zgodnie z prawem powinno być zatem postrzegane jako realizowanie celu ustanowionego w dyrektywie 2014/66/UE.

Projektowane zmiany w art. 139n i art. 139o mają na celu przebudowę przepisów w zakresie mobilności krótkoterminowej i długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, tak aby odpowiadały przyjętej konstrukcji przepisów regulujących poszczególne typy mobilności. W art. 139n doprecyzowano sposób wnoszenia zawiadomienia, tj. pisemnie, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

Po drugie, projektodawca proponuje zmianę istoty korzystania przez cudzoziemców z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, przez wprowadzenie – analogicznie do rodzajów mobilności również niewymagających uzyskania nowego zezwolenia, tj. mobilności studenta, mobilności krótkoterminowej naukowca oraz mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca – instytucji sprzeciwu. Zawiadomienie jednostki przyjmującej mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do której cudzoziemiec został przeniesiony w ramach przedsiębiorstwa (został delegowany pierwotnie od pracodawcy macierzystego), o zamiarze korzystania przez tego cudzoziemca z mobilności krótkoterminowej dalej trafiać będzie do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, który to organ pełni jednocześnie funkcję krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności, z tą jednak różnicą, że organ ten zostanie wyposażony w dodatkową kompetencję do wydania decyzji o sprzeciwie w terminie 20 dni. Termin ten został określony w art. 21 ust. 6 dyrektywy 2014/66/UE. Na jednostkę przyjmującą mającą siedzibę w innym państwie członkowskim UE zostaną również włożone określone obowiązki informacyjne w zakresie samego zawiadomienia oraz obowiązki związane z dołączeniem określonych dokumentów do

zawiadomienia. Łącznie te obowiązki mają odpowiadać możliwym do ustanowienia na mocy art. 21 ust. 3 akapit 1 wymogom. Jednocześnie projektodawca zdecydował się na to, aby wykorzystać dozwolenie, jakie zostało przewidziane w art. 21 ust. 3 akapit 2 dyrektywy 2014/66/UE, i przewidzieć w projekcie obowiązek, nie tylko sporządzenia zawiadomienia w języku polskim, ale również załączenia dokumentów wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski. Podstawy materialnoprawne wydania decyzji o sprzeciwie będą określone w art. 139n ust. 6 i odpowiadać będą podstawom sprzeciwu wynikającym z art. 21 ust. 6 i 9 dyrektywy 2014/66/UE. Jednocześnie w projekcie przewiduje się, biorąc pod uwagę dość krótki termin na to, aby Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców mógł wydać decyzję o sprzeciwie (20 dni), aby współpracę z innymi organami, które mogą posiadać informacje niezbędne do oceny, czy względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego przemawiają za wydaniem decyzji o sprzeciwie (Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Policji, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w razie potrzeby inny organ) o przekazanie w terminie 15 dni od dnia otrzymania wniosku stosownych informacji. W przypadku braku ich przekazania wymóg zasięgnięcia informacji u tych organów przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie należało uznać za spełniony. Celem usprawnienia wymiany informacji między Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców a tymi organami przewiduje się możliwość, aby wymiana ta mogła następować za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Z racji tego, że instytucja sprzeciwu powinna zostać ukształtowana w sposób umożliwiający możliwie szybko ukształtowanie sfery praw i obowiązków cudzoziemca (cudzoziemiec może korzystać z mobilności tylko pod warunkiem wydania decyzji o sprzeciwie w stosownym terminie), w projekcie przewiduje się, że decyzja ta jest ostateczna (nie przysługuje od niej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy). Jednocześnie w projekcie przewiduje się obowiązek niezwłocznego poinformowania organu państwa członkowskiego, które wydało dokument z adnotacją „ICT” o wydaniu decyzji o sprzeciwie, co realizuje obowiązek wynikający z art. 21 ust. 6 akapit 2 dyrektywy 2014/66/UE. Z kolei zmiana w art. 139w ma charakter legislacyjny i jest związana ze zmianą odesłania.

W dziale V – Zezwolenie na pobyt czasowy w rozdziale 6 – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia na studiach po pierwsze z przyczyn wskazanych wcześniej

proponuje się zmianę tytułu rozdziału 6 na następujący: „Zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach. Mobilność studenta”.

W art. 144 w ust. 1, oprócz zmiany redakcyjno-porządkującej, proponuje się wykreślenie odniesienia do kontynuacji lub uzupełnienia studiów rozpoczętych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, ponieważ przepisy dyrektywy 2016/801/UE przewidują nowe rozwiązania w tej kwestii. Zgodnie z uregulowaniami art. 31 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE studenci posiadający zezwolenie wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej i którzy są objęci unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między dwiema lub większą liczbą instytucji szkolnictwa wyższego są uprawnieni do wjazdu do innych państw członkowskich Unii Europejskiej i do pozostania na ich terytorium w celu odbycia tam części studiów. Dyrektywa umożliwia im pobyt w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej przez okres do 360 dni bez konieczności ubiegania się, jak dotychczas o nowe zezwolenie pobytowe. Studenci, którzy nie są objęci unijnymi programami lub programami wielostronnymi obejmującym środki w zakresie mobilności ani porozumieniami między dwiema lub większą liczbą instytucji szkolnictwa wyższego, mają obowiązek ubiegać się o legalizację pobytu na zasadach ogólnych. Wyżej opisanej sytuacji dotyczy nowy ust. 3 w art. 144.

W projekcie przewidziano, iż zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, o którym mowa w art. 144 ust. 1, będzie się udzielać także cudzoziemcom, którzy zamierzają odbyć kurs przygotowawczy do podjęcia nauki na stacjonarnych studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich lub do kształcenia się w szkole doktorskiej, jeżeli będą spełniać warunki udzielenia tego zezwolenia, oraz będą obywatelami państw określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 144 ust. 18 w brzmieniu nadanym projektem. Jednocześnie przewidziano, iż Rada Ministrów będzie mogła określić, w drodze rozporządzenia, państwa, których obywatelom odbywającym kurs przygotowawczy do podjęcia nauki na stacjonarnych studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej będzie się udzielać zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, mając na uwadze potrzeby polskiej polityki migracyjnej. Rozwiązanie to będzie instrumentem mogącym

służyć przyciąganiu do polskich uczelni wyższych cudzoziemców będących obywatelami określonych państw trzecich.

Projektodawca proponuje, aby w ustawie o cudzoziemcach znalazły się przepisy, które będą regulować instytucję zatwierdzania jednostek przyjmujących w rozumieniu dyrektywy 2016/801/UE. Do tej pory w związku z wdrożeniem dyrektywy 2005/71/WE taka regulacja w ustawie o cudzoziemcach znajdowała się w przepisach regulujących udzielanie zezwoleń na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych. W obecnym stanie prawnym minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki jest organem właściwym do zatwierdzania jednostek naukowych dla celów przyjmowania cudzoziemców jako naukowców (o czym mowa poniżej). Projektodawca proponuje, aby wykorzystać pełne możliwości, jakie dają łącznie art. 9 i art. 15 dyrektywy 2016/801/UE w zakresie ustanowienia instytucji zatwierdzania jednostek przyjmujących.

Jedną z jednostek przyjmujących, którą państwa członkowskie mogą zatwierdzać w ustanowionych przez siebie procedurach, jest instytucja szkolnictwa wyższego. Stąd też proponuje się w nowych ustępach 4–17 w art. 144 ustanowienie instytucji zatwierdzania jednostek prowadzących studia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Obowiązek zatwierdzenia nie będzie jednak dotyczył uczelni akademickich, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, uczelni zawodowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, które są publicznymi uczelniami zawodowymi, uczelni wojskowych, o których mowa w art. 433 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, uczelni służb państwowych, o których mowa w art. 433 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a także uczelni prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe. Zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 762) dział sprawy wewnętrzne obejmuje m.in. sprawy cudzoziemców oraz koordynacji działań związanych z polityką migracyjną państwa. Zatwierdzanie instytucji szkolnictwa wyższego, dozwolone dla państw członkowskich Unii Europejskiej na mocy art. 15 dyrektywy 2016/801/UE, ma silny kontekst przeciwdziałania negatywnym zjawiskom migracyjnym, jakie mogą towarzyszyć przyjmowaniu cudzoziemców w ramach reżimu tej dyrektywy. Nie jest to zatem

zatwierdzanie instytucji szkolnictwa wyższego związane z samym ich funkcjonowaniem. Organ dokonujący zatwierdzenia nie musi zatem być organem właściwym rzeczowo do sprawowania nad nimi nadzoru ustrojowego czy merytorycznego. Stąd też celowe wydaje się, aby minister właściwy do spraw wewnętrznych stał się organem właściwym w tych sprawach. Proponuje się również, w związku z tym, że art. 15 ust. 3 dyrektywy 2016/801/UE ustanawia pośrednio wymóg ustanowienia w prawie krajowym kryteriów zatwierdzania jednostek przyjmujących, ustanowienie w art. 144 ust. 4 pozytywnych wymogów zatwierdzenia instytucji szkolnictwa wyższego. W ocenie projektodawcy wymóg związanych z dotychczasową działalnością instytucji szkolnictwa wyższego (co najmniej 5-letnią), powinien być analogiczny do wymogu przewidzianego w projekcie dla jednostek naukowych (art. 151 ust. 4 pkt 1). Ten zaś wpisuje się we wskazówki, jakie wynikają z art. 9 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE. Natomiast przesłankami negatywnymi zatwierdzenia, dopuszczalnymi w świetle celu całej dyrektywy, która nie dopuszcza do przyjmowania obywateli państw trzecich, stanowiących zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego (art. 7 ust. 6) oraz ustanawia sankcje związane pozornym charakterem działalności jednostek przyjmujących (np. art. 20 ust. 2 lit. d), są przesłanki związane z brakiem godzenia w takie wartości o znaczeniu powszechnym jak obronność, bezpieczeństwo państwa, ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz interes Rzeczypospolitej Polskiej (art. 144 ust. 4 pkt 2 i 3 ustawy o cudzoziemcach). W konsekwencji projektodawca proponuje, aby minister właściwy do spraw wewnętrznych wspierany był obligatoryjnie w zakresie uzyskiwania informacji o faktach relewantnych z tego punktu widzenia, przez organy właściwe do ochrony tych wartości, tj. Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w razie konieczności również przez inne organy. Wystąpienie o przekazanie informacji posiadanych przez te organy byłoby obligatoryjne, natomiast wzorem innych postępowań uregulowanych w ustawie o cudzoziemcach, milczenie tych organów w określonym terminie byłoby postrzegane jako brak informacji do przekazania ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Jednocześnie, mając na uwadze właściwość ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, proponuje się, aby organ prowadzący postępowanie obligatoryjnie występował do tego ministra o opinię w tej sprawie (tryb współdziałania określony

w art. 106 § 1 K.p.a.), natomiast brak opinii w określonym terminie byłby postrzegany jako realizacja z mocy prawa wymogu zasięgnięcia opinii (art. 144 ust. 12).

Projektodawca proponuje również, aby zrównać okres, na jaki następuje zatwierdzenie jednostki prowadzącej studia, z okresem już przewidzianym dla jednostek naukowych, który to okres w projekcie jest utrzymywany. W konsekwencji proponuje się, aby co do zasady zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia dokonywana na okres 5 lat, a w szczególnych wypadkach na okres krótszy (art. 144 ust. 13), z jednoczesną możliwością przedłużenia na kolejne okresy, z zachowaniem wszystkich przepisów regulujących pierwsze zatwierdzenie (art. 144 ust. 14).

Jednocześnie projektodawca zwraca uwagę na to, że skutki przyjęcia instytucji zatwierdzenia instytucji szkolnictwa wyższego na gruncie dyrektywy 2016/801/UE powinny być tożsame wobec wszystkich rodzajów jednostek przyjmujących określonych w tej dyrektywie. Ten akt prawa Unii Europejskiej zezwala bowiem na to, aby ustawodawca krajowy różnie uregulował skutki związane z ustanowieniem takiego wymogu. Na intencję prawodawcy unijnego wskazuje motyw 28 preambuły dyrektywy 2016/801/UE, w którym wskazuje się, że skutkiem przyjęcia procedury zatwierdzania jednostek przyjmujących może być postanowienie danego państwa członkowskiego o przyjmowaniu obywateli państw trzecich jedynie za pośrednictwem zatwierdzonych w tej procedurze jednostek albo skutkiem mogą być określone ułatwienia związane z jednostkami zatwierdzonymi (motyw 26), natomiast przyjmowanie cudzoziemców dla celów określonych w dyrektywie może odbywać się również za pośrednictwem innych niż zatwierdzone jednostek przyjmujących. Pierwszy z tych skutków ma swoje odzwierciedlenie w art. 20 ust. 1 lit. c dyrektywy 2016/801/UE, zgodnie z którym państwa członkowskie odrzucają wniosek, w przypadku gdy dane państwo członkowskie zezwala na przyjęcie jedynie za pośrednictwem jednostki przyjmującej, a dana jednostka przyjmująca nie została zatwierdzona. Projektodawca stoi na stanowisku, że w związku z decyzją o ustanowieniu w niniejszym projekcie ponownie wymogu zatwierdzenia jednostek naukowych utrzymany powinien być taki skutek (tożsamy dla wszystkich rodzajów jednostek przyjmujących), iż tylko zatwierdzone jednostki przyjmujące będą przyjmować cudzoziemców w określonych celach w ramach instytucji wdrażających dyrektywę 2016/801/UE. W przypadku jednostek prowadzących studia ma to swoje odzwierciedlenie w:

- art. 64a ust. 1 – jako wymóg związany z uzyskaniem przez cudzoziemca wizy krajowej z adnotacją „student”,
- art. 144 ust. 1 i ust. 3 – jako wymóg związany z udzieleniem zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach,
- art. 149b ust. 1 pkt 5 – jako wymóg związany z mobilnością studenta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W ust. 1a i 1 b art. 144 przewidziano, iż przy badaniu miesięcznych kosztów utrzymania będą brane pod uwagę koszty zamieszkania cudzoziemca w Polsce, co w pełni wdraża uregulowania art. 7 ust. 1 lit. e oraz ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE.

W dodawanym art. 144a ust. 1 zmienianej ustawy o cudzoziemcach, przewiduje się możliwość wydania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych z urzędu lub na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub ministra właściwego do spraw zagranicznych, decyzji o zakazie przyjmowania cudzoziemców przez daną jednostkę prowadzącą studia, niepodlegającą zatwierdzeniu, na okres do 5 lat, w razie wystąpienia przesłanek analogicznych do tych, które będą stanowić podstawę odmowy zatwierdzenia instytucji szkolnictwa wyższego lub odmowy przedłużenia okresu zatwierdzenia albo cofnięcia zatwierdzenia tych instytucji (art. 144 ust. 4, 14 i 15). Instytucja ta ma na celu dopełnienie instytucji zatwierdzania jednostek prowadzących studia, albowiem wymóg ten nie będzie miał charakteru powszechnego (przewidziane są w art. 144 ust. 5 ustawy o cudzoziemcach wyłączenia spod tego obowiązku).

Analogicznie wzorem rozwiązań właściwych dla wiz krajowych wprowadza się w projekcie rozwiązania mające na celu zapewnienie stabilizacji stosunków prawnych wynikających z już uzyskanych przez cudzoziemców zezwoleń na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach (art. 144b ust. 2 i 3). Cudzoziemiec, który uzyska zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach przed dniem, w którym odpowiednia decyzja ministra właściwego do spraw wewnętrznych stanie się ostateczna, będzie mógł kontynuować cel pobytu w postaci studiów. Będzie również mógł w ramach tych samych studiów w tej samej jednostce prowadzącej studia uzyskać kolejne zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach z pominięciem wymogu zatwierdzenia tejże konkretnej jednostki.

W projekcie przewiduje się również korelat dla decyzji o odmowie zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia, decyzji o odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia, decyzji o cofnięciu zatwierdzenia oraz decyzji o zakazie przyjmowania cudzoziemców w postaci ogólnego zakazu prowadzenia przyjęć cudzoziemców na studia.

Kolejna zmiana w rozdziale 6 Działu V to zmiana art. 145 ust. 1 i 2 polegająca na dodaniu odniesienia do nowego ust. 3 w art. 144. W ust. 1 przewidziano, iż w przypadku gdy studia są objęte programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach udziela się na okres 2 lat. W przypadku gdy okres studiów ma być krótszy, zastosowanie będzie miał ust. 2 tego artykułu. Powyższe rozwiązania są zgodne z wymogami art. 18 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE.

Proponuje się dodać nowy art. 145a, który przewiduje dwa przypadki, w których odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia na studiach. Powyższe uregulowanie prawne wynika z konieczności uwzględnienia art. 2 ust. 2 lit. f i g dyrektywy 2016/801/UE, który przewiduje, iż poza zakresem dyrektywy pozostają pracownicy odbywający staż w kontekście przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na mocy dyrektywy 2014/66/UE oraz cudzoziemcy przyjmowani jako wysoko wykwalifikowani pracownicy zgodnie z dyrektywą Rady 2009/50/WE.

Zmianie ulega także brzmienie art. 147, w celu dostosowania go do art. 20 i art. 21 dyrektywy 2016/801/UE. Dodano nowe podstawy odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w przypadku, kiedy jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz, gdy zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany. Na wprowadzenie takich rozwiązań pozwala art. 20 ust. 2 lit. d i f dyrektywy 2016/801/UE. Przewidziano także nowe podstawy odmowy odnowienia (w rozumieniu dyrektywy 2016/801/UE) zezwolenia pobytowego w celu studiów

w sytuacji, gdy jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 21 ust. 1 lit. d oraz ust. 2 lit. d dyrektywy przewidują bowiem podstawy odmowy odnowienia zezwolenia pobytowego, jeżeli obywatel państwa trzeciego przebywa na terytorium w celach innych niż te, dla których obywatelowi państwa trzeciego zezwolono na pobyt, jak również w sytuacji, gdy jednostka przyjmująca została stworzona lub działa głównie w celu ułatwiania wjazdu obywatelom państw trzecich objętym zakresem stosowania niniejszej dyrektywy. Polskie przepisy prawa przewidywać będą odnowienie zezwolenia na pobyt czasowy udzielanego dla celów dyrektywy, przez ponowne udzielenie pierwszego zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, jak i udzielenie kolejnego zezwolenia w tym celu. Art. 145 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach zawiera bowiem określenie pierwszego zezwolenia w celu kształcenia się na studiach, którym jest zezwolenie udzielane cudzoziemcowi podejmującemu studia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pierwszym roku studiów, i którego udziela się na okres 15 miesięcy.

Wyjaśnić należy, że art. 147 ustawy, w przeciwieństwie do dzisiejszego stanu prawnego (art. 147 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach) nie będzie już zawierał podstawy odmowy udzielenia pierwszego zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach w związku z tym, że cudzoziemiec wykonuje pracę lub prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Kształt obecnego stanu prawnego warunkowany jest brzmieniem art. 3 ust. 2 lit. e dyrektywy 2004/114/WE, która zastąpiona została przez dyrektywę 2016/801/UE. Zgodnie z tym przepisem dyrektywy 2004/114/WE nie stosuje się wobec obywateli państw trzecich uznawanych zgodnie z przepisami krajowymi zainteresowanego Państwa Członkowskiego za pracowników lub za osoby prowadzące działalność na własny rachunek. Art. 2 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE – który ustanawia ograniczenia w stosowaniu tego aktu prawa Unii Europejskiej – nie przewiduje już takiej przesłanki wyłączenia. Podobnie w art. 20 ust. 1 i 2 dyrektywy 2016/801/UE, który ustanawia przesłanki odrzucenia wniosku, jak również w art. 21 ust. 1 i 2 dyrektywy 2016/801/UE, który ustanawia przesłanki odmowy cofnięcia lub odmowy odnowienia zezwolenia, nie ustanowiono takich okoliczności (bądź zbliżonych znaczeniowo) jak wykonywanie pracy (posiadanie

statusu pracownika) czy też prowadzenie działalności gospodarczej (prowadzenie działalności na własny rachunek). Natomiast proponowane obecnie brzmienie art. 147 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach stanowi wynik przyjęcia przez projektodawcę koncepcji wdrożenia art. 21 ust. 1 lit. d dyrektywy 2016/801/UE ustanawiającego m.in. obligatoryjne podstawy odmowy odnowienia zezwolenia. Wskazać należy jednocześnie, że z udzieleniem zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144 ustawy o cudzoziemcach wiążą się określone uprawnienia cudzoziemców. Po pierwsze, cudzoziemiec, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy na tej podstawie, jest zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę – art. 87 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1265, z późn. zm.). Po drugie, jest uprawniony do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na zasadach takich, jak obywatel polski (art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 649)). Siłą rzeczy, zatem ustawodawca dopuszcza, obok realizacji celu głównego, jakim jest podjęcie lub kontynuacja studiów stacjonarnych, lub kształcenie w szkole doktorskiej, realizację celów towarzyszących. Skorzystanie z tych uprawnień przez cudzoziemca nie może zatem podlegać automatycznej ocenie, iż doszło do zaistnienia okoliczności stypizowanej w projektowanym art. 147 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach. W ramach takiej oceny w postępowaniu w sprawie udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy należało będzie rozważyć wszechstronnie całokształt okoliczności ujawnionych w danej sprawie administracyjnej, uwzględniając w szczególności, jak realizowany był cel zasadniczy pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w postaci podjęcia lub kontynuacji studiów stacjonarnych lub kształcenia w szkole doktorskiej. Jak zaś już podkreślono, korzystanie z uprawnień przysługujących posiadaczowi zezwolenia, o którym mowa w art. 144, nie powinno automatycznie prowadzić do wniosku, że zachodzi podstawa odmowy udzielenia kolejnego zezwolenia.

W projekcie proponuje się zmianę brzmienia art. 148 ustawy o cudzoziemcach w ten sposób, że będzie on wyłącznie regulował cofanie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144. Będzie on zawierał w ust. 1 przesłanki cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, między innymi w sytuacji kiedy

okoliczności sprawy wskazują, że zezwolenie jest wykorzystywane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, jak również, gdy jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis uwzględnia art. 21 ust. 1 lit. d oraz ust. 2 lit. d dyrektywy 2016/801/UE. Przepis przewiduje także podstawę cofnięcia zezwolenia w przypadku gdy ustał cel pobytu, który był powodem udzielenia zezwolenia, lub gdy cudzoziemiec przestał spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu, jak również gdy wystąpiły mające zastosowanie przesłanki odmowy udzielenia tego zezwolenia, co uwzględnia brzmienie art. 21 ust. lit. a–c cytowanej dyrektywy, który wskazuje obowiązkowe powody cofnięcia lub odmowy odnowienia zezwolenia, takie jak: fakt zaprzestania spełniania przez cudzoziemca przesłanek udzielenia zezwolenia oraz wprowadzenie w błąd organu udzielającego zezwolenia lub przedstawienie podrobionych lub przerobionych dokumentów.

W art. 148 ust. 2 przewidziano z kolei możliwość cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy cudzoziemiec został skreślony z listy studentów, w celu uwzględnienia art. 21 ust. 2 lit. f dyrektywy 2016/801/UE przewidującego podstawę cofnięcia lub odmowy odnowienia zezwolenia, w przypadku kiedy cudzoziemiec nie czyni wystarczających postępów w odnośnych studiach zgodnie z prawem krajowym lub praktyką administracyjną.

W art. 148a, który reguluje zawartość zaświadczenia wydawanego przez jednostkę prowadzącą studia o przyjęciu na studia lub o kontynuacji studiów, proponuje się dodanie nowych elementów, tj. informacji czy cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną oraz nazwy programu lub porozumienia i nazwy oraz adresu jednostek prowadzących studia, objętych tym porozumieniem oraz informacji w jakim języku odbywają się studia oraz o poziomie biegłości językowej wymaganej do ich odbycia. Ustalenie okoliczności czy cudzoziemiec objęty jest wspomnianym wyżej programem w toku postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144 ustawy o cudzoziemcach, w przypadku udzielenia takiego zezwolenia powinno skutkować tym, że cudzoziemiec w karcie pobytu powinien otrzymać następującą adnotację: „student” z dodatkową

adnotacją o tym programie lub porozumieniu. Jednocześnie cudzoziemiec znajdujący się w takiej sytuacji jest uprawniony następnie do korzystania z mobilności studenta w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. W ocenie projektodawcy najlepszym sposobem pozyskania informacji przez organ o takich okolicznościach jest właśnie zaświadczenie o przyjęciu lub kontynuacji studiów pochodzące od jednostki prowadzącej studia, albowiem to ten podmiot posiada najszerszą wiedzę w tym zakresie o statusie danego studenta lub doktoranta. Natomiast pozyskana w ten sposób informacja dotycząca języka, w którym odbywają się studia, może zostać później wykorzystana przez organy właściwe zarówno do wydania wizy, jak również udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, w celu sprawdzenia faktycznej znajomości języka w którym odbywają się studia. Ponadto wprowadza się jeszcze jeden dodatkowy element zaświadczenia, o którym mowa w art. 148a ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, tj. informację dotyczącą dotychczasowej realizacji toku studiów i zaliczenia przez niego wymaganych programem studiów przedmiotów – w przypadku gdy zaświadczenie dotyczy kontynuacji studiów.

Dodatkowo proponuje się nadać nowe brzmienie pkt 4 w ust. 1 w art. 148a, tak aby w zaświadczeniu ujmować nie tylko numer dokumentu tożsamości, ale również rodzaj dokumentu i serię.

W art. 149 ust. 4 i 5 przewidziano, iż wojewoda będzie dokonywał sprawdzenia danych cudzoziemców, którym udzielił zezwoleń na pobyt czasowy na podstawie art. 144 ust. 1 lub 3, w wykazie studentów, o którym mowa w art. 344 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce lub w wykazie osób ubiegających się o stopień doktora, o którym mowa w art. 345 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w każdym roku okresu ważności zezwolenia w okresie przypadającym bezpośrednio po dniu 1 marca i 1 czerwca. Jeżeli natomiast zezwolenia na pobyt czasowy udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji, sprawdzenia tego będzie dokonywał wojewoda, który orzekał w sprawie udzielenia tego zezwolenia w pierwszej instancji. Celem przedmiotowego rozwiązania jest umożliwienie przeprowadzania kontroli realizacji przez cudzoziemców celu pobytu, w którym udzielone zostało zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach w związku z możliwością cofnięcia tego zezwolenia w przypadku ustania celu tego pobytu, albo odmowy udzielenia ponownego zezwolenia, jeżeli poprzedzające je zezwolenie było wykorzystane w innym celu. Projekt przewiduje zapewnienie dostępu

do ww. wykazu studentów oraz wykazu osób ubiegających się o stopień doktora, m.in. dla wojewodów oraz Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców przez wprowadzenie zmian w art. 344 oraz art. 345 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, które to przepisy regulują ww. wykazy stanowiące elementy składowe Zintegrowanego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on, prowadzonego przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki (art. 342 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce). Ukształtowanie takiego obowiązku wojewodów dokonywania sprawdzeń w okresie czasu następującym bezpośrednio po dniu 1 marca i dniu 1 czerwca 2018 r. wynika z cykliczności procesu wprowadzania do Systemu Pol-on danych przez uczelnie, zwłaszcza w odniesieniu do informacji o skreśleniu z listy studentów, które mają znaczenie z punktu widzenia podstaw cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy.

Jednocześnie, w art. 148b ustawy o cudzoziemcach projektodawca proponuje generalny obowiązek dokonywania przez organy prowadzące postępowanie w sprawie udzielenia lub cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia w celu kształcenia się na studiach sprawdzeń w ww. wykazach stanowiących elementy składowe Zintegrowanego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on, ustanawiając dodatkowe domniemanie prawdziwości danych zgromadzonych w tych wykazach i jednocześnie ograniczone możliwości jego obalenia, tj. tylko za pomocą dokumentu urzędowego. W szczególności może to być zaświadczenie pochodzące z jednostki prowadzącej studia. W ocenie projektodawcy, istota i charakter systemu POL-on, pozwala uznać, że domniemanie prawdziwości danych zgromadzonych w wykazach, które składają się na ten system, może nastąpić tylko w oparciu o takie środki dowodowe, albowiem to jednostki prowadzące studia wprowadzają do niego dane.

W art. 149a proponuje się, aby przewidzieć wyraźny obowiązek jednoczesnego zawiadomienia Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców o zamiarze korzystania z mobilności studenta w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej przez cudzoziemca posiadającego wizę krajową wydaną w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy o cudzoziemcach, z adnotacją „student”, lub zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, jeżeli przepisy wdrażające dyrektywę 2016/801/UE obowiązujące w państwie członkowskim, w którym cudzoziemiec zamierza korzystać z tego rodzaju mobilności, przewidują taki wymóg. Podmiotem obowiązany na podstawie tego przepisu do jednoczesnego zawiadomienia Szefa

Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie podmiot z kręgu wyznaczonego przez art. 31 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE, wskazany w przepisach obowiązujących w drugim państwie członkowskim Unii Europejskiej (instytucja szkolnictwa wyższego w pierwszym państwie członkowskim, instytucja szkolnictwa wyższego w drugim państwie członkowskim lub cudzoziemiec). Innymi słowy, to przepisy obowiązujące w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej będą rozstrzygać o tym, czy obowiązek zawiadomienia jest nałożony w związku z zamiarem mobilności studenta, a jeżeli tak, to na który z podmiotów wymienionych w art. 31 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE. Jeżeli zaś taki obowiązek na mocy przepisów prawa innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest nałożony na konkretny podmiot, to na mocy art. 149a ustawy o cudzoziemcach będzie on obowiązany do jednoczesnego zawiadomienia o zamiarze korzystania z mobilności studenta Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

Celem zapewnienia możliwości korzystania przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności studenta, określonej w art. 31 dyrektywy 2016/801/UE, projektodawca proponuje dodanie do ustawy o cudzoziemcach dwóch nowych art. 149b i art. 149c. Mobilność studenta zostanie zdefiniowana jako mobilność studenta lub doktoranta objętego programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego, przewidującym mobilność wewnątrzunijną przez okres do 360 dni w każdym państwie członkowskim. Należy zwrócić uwagę na to, że art. 31 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE pozwala państwom członkowskim Unii Europejskiej na to, żeby wymagać, aby instytucja szkolnictwa wyższego w pierwszym państwie członkowskim, instytucja szkolnictwa wyższego w drugim państwie członkowskim lub cudzoziemiec powiadomili właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego i drugiego państwa członkowskiego o tym, że zamierza on odbyć część studiów w instytucji szkolnictwa wyższego w drugim państwie członkowskim. Jednocześnie pozwala na to, aby państwa członkowskie przewidziały w swoich porządkach prawnych instytucję sprzeciwu wobec mobilności studenta na ich terytorium (art. 31 ust. 8 dyrektywy 2016/801/UE). Regulacja dotycząca mobilności studenta w dyrektywie 2016/801/UE pod wieloma względami jest podobna do regulacji mobilności krótkoterminowej przewidzianej w art. 21 dyrektywy 2014/66/UE. Stąd też projektodawca zdecydował się na to, aby przy uregulowaniu warunków korzystania

przez cudzoziemców z mobilności studenta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej były analogiczne do rozwiązań w zakresie mobilności krótkoterminowej pracowników kadry kierowniczej, specjalistów oraz pracowników odbywających staż przenoszonych wewnątrz przedsiębiorstwa (art. 139n ustawy o cudzoziemcach). Zatem pośród kumulatywnych wymogów korzystania przez cudzoziemca z mobilności studenta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie otrzymanie przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadomienia, z tym, że od jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych o ile podlegać ona będzie obowiązkowi zatwierdzenia, albo – jeżeli nie będzie ona podlegać obowiązkowi zatwierdzenia – od jednostki prowadzącej studia, wobec której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców – o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności oraz niewydanie przez niego decyzji o sprzeciwie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia.

W przeciwieństwie do art. 21 dyrektywy 2014/66/UE, która wskazuje wyłącznie jednostkę przyjmującą mającą siedzibę w tzw. pierwszym państwie członkowskim jako właściwą do skierowania powiadomienia („powiadomiła”) do właściwych organów pierwszego i drugiego państwa członkowskiego, art. 31 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE pozwala państwom członkowskim na uregulowanie powiadamiania w pewnym kręgu podmiotów. Może być to instytucja szkolnictwa wyższego w pierwszym państwie członkowskim (a zatem w tym, w którym cudzoziemiec otrzymał już zezwolenie), instytucja szkolnictwa wyższego w drugim państwie członkowskim (a zatem w tym, w którym cudzoziemiec zamierza korzystać z mobilności studenta) lub sam cudzoziemiec. Projektodawca uznał, że rozwiązaniem najbardziej efektywnym będzie nałożenie takiego obowiązku na jednostkę prowadzącą studia, mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albowiem jest ono najmniej obciążające dla jednostek, nie prowadzi do nadmiernych kosztów i nie wywołuje potencjalnych trudności w realizacji uprawnień.

W art. 149b ust. 2 określono istotne elementy takiego zawiadomienia oraz przewidziano, iż sporządza się je w języku polskim, zgodnie z art. 31 ust. 6 dyrektywy 2016/801/UE. Projektowany przepis będzie również przesądzał sposób wnoszenia zawiadomienia, tj. pisemnie, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu do Spraw

Cudzoziemców. Celem wprowadzenia obowiązku powiadomienia o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tego rodzaju mobilności będzie gromadzenie danych o cudzoziemcach korzystających z tej mobilności, kontrola długości okresu korzystania przez nich z tej mobilności oraz możliwość wniesienia sprzeciwu. Podstawą legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca korzystającego z mobilności studenta będzie dokument pobytowy, wydany przez inne państwo członkowskie UE, z adnotacją „student”, lub wiza długoterminowa z taką adnotacją. Uprawnienie to będzie uwzględniane przez przepisy ustawy regulujące wjazd (projektowane art. 25 ust. 1a pkt 2 i art. 28 ust. 7) oraz zobowiązanie cudzoziemców do powrotu (projektowany art. 302 ust. 6 pkt 2).

Przepisy projektu przewidują możliwość wydania przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzji o sprzeciwie w terminie 30 dni. Termin ten został określony zgodnie z art. 31 ust. 7 dyrektywy 2016/801/UE. Na jednostkę prowadzącą studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostaną nałożone określone obowiązki informacyjne w zakresie samego zawiadomienia oraz obowiązki związane z dołączeniem określonych dokumentów do zawiadomienia. Łącznie te obowiązki mają odpowiadać możliwym do ustanowienia na mocy art. 31 ust. 6 akapit 1 dyrektywy 2016/801/UE wymogom. Jednocześnie projektodawca zdecydował się na to, aby wykorzystać dozwolenie, jakie zostało przewidziane w art. 31 ust. 6 akapit 3 dyrektywy 2016/801/UE, i przewidzieć w projekcie obowiązek, nie tylko sporządzenia zawiadomienia w języku polskim, ale również załączenia dokumentów wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski. Podstawy materialnoprawne wydania decyzji o sprzeciwie będą określone w art. 149b ust. 6 i odpowiadać będą podstawom sprzeciwu wynikającym z art. 31 ust. 7 i 8 dyrektywy 2016/801/UE. Jednocześnie w projekcie przewiduje się, biorąc pod uwagę dość krótki termin na to, aby Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców mógł wydać decyzję o sprzeciwie (30 dni), aby współpracę z innymi organami, które mogą posiadać informacje niezbędne do oceny, czy względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego przemawiają za wydaniem decyzji o sprzeciwie (Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Policji, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w razie potrzeby inny organ) o przekazanie w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku stosownych informacji. W przypadku braku ich przekazania wymóg zasięgnięcia informacji u tych organów przez Szefa Urzędu do Spraw

Cudzoziemców będzie należało uznać za spełniony. Celem usprawnienia wymiany informacji między Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców a tymi organami przewiduje się możliwość, aby wymiana ta mogła następować za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Z racji tego, że instytucja sprzeciwu powinna zostać ukształtowana w sposób umożliwiający możliwie szybko ukształtowanie sfery praw i obowiązków cudzoziemca (cudzoziemiec może korzystać z mobilności tylko pod warunkiem wydania decyzji o sprzeciwie w stosownym terminie), w projekcie przewiduje się, że decyzja ta jest ostateczna (nie przysługuje od niej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy). Jednocześnie w projekcie przewiduje się obowiązek niezwłocznego poinformowania organu państwa członkowskiego, które wydało dokument z adnotacją „student” o wydaniu decyzji o sprzeciwie, co realizuje obowiązek wynikający z art. 31 ust. 6 dyrektywy 2016/801/UE.

Jednocześnie nałożono na jednostkę prowadzącą studia z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązek niezwłocznego zawiadomienia pisemnie Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców o skreśleniu z listy studentów lub doktorantów cudzoziemca korzystającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności studenta, a także o niezaliczeniu przez niego roku studiów w określonym terminie. Obowiązek ten ma charakter analogiczny do istniejącego obecnie obowiązku zawiadomienia wojewody, który udzielił zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144 (art. 149 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach). Nałożenie obowiązku kierowania tego zawiadomienia do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców ma ścisły związek z pełnieniem przez ten organ funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności. W art. 149c proponuje się zaś rozwiązania ściśle powiązane z pełnieniem przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności. Przewiduje się zatem, że w przypadku otrzymania zawiadomienia o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z mobilności studenta w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej (na podstawie art. 149a) lub informacji o sprzeciwie wobec tej mobilności właściwego organu tego państwa członkowskiego (zadanie określone w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. g) Szef Urzędu do spraw Cudzoziemców będzie przekazywał o tym informacje wojewodzie, który udzielił zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach (art. 149c ust. 1). Jednocześnie na wojewodę zostanie nałożony obowiązek przekazania Szefowi Urzędu

do Spraw Cudzoziemców kopii decyzji o cofnięciu tego zezwolenia, jeżeli cudzoziemiec korzysta z mobilności studenta w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej (art. 149c ust. 2). Wiedza wojewody o tym, że cudzoziemiec korzysta z mobilności studenta powinna zatem zasadniczo pochodzić z informacji pierwotnie uzyskanej od Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Natomiast Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie obowiązany do niezwłocznego przekazania informacji o cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach właściwemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym cudzoziemiec ten korzysta z mobilności studenta (art. 149c ust. 3). W związku z tym, że Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie organem właściwym do przyjmowania od organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o cofnięciu dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002 lub wizy długoterminowej z adnotacją „student” (art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. d tiret drugie) projektodawca proponuje, aby w przypadku uzyskania takiej informacji istniała podstawa prawna dla jej przekazania Komendantowi Głównemu Straży Granicznej. Posiadanie ważnego dokumentu pobytowego lub wizy długoterminowej stanowi źródło uprawnienia, jaką jest mobilność. Cofnięcie dokumentu pobytowego lub wizy długoterminowej będzie zatem okolicznością istotną dla oceny chociażby legalności pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Stąd też proponuje się, aby informacja o tym trafiała do Straży Granicznej jako formacji właściwej do dokonywania kontroli legalności pobytu cudzoziemców w sposób scentralizowany, przez organ, który kieruje działaniami tej formacji.

W projekcie przewidziano również analogiczne do zezwoleń na pobyt czasowy i wiz długoterminowych gwarancje stabilności stosunków prawnych wynikających z rozpoczęcia korzystania przez cudzoziemca z mobilności studenta przed dniem, w którym decyzja ministra właściwego do spraw wewnętrznych o odmowie zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia, odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia, cofnięcia zatwierdzenia lub o zakazie przyjmowania cudzoziemców, stanie się ostateczna. Aby ta gwarancja przysługiwała cudzoziemcowi, muszą zostać przed dniem uostatecznienia się takiej decyzji, spełnione wszystkie kumulatywne wymogi dopuszczalności mobilności studenta określone w art. 149b ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, w tym również upływ terminu na wydanie przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzji o sprzeciwie wobec mobilności.

Kolejne zmiany w dziale V dotyczą rozdziału 7 – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych. Po pierwsze, z przyczyn wskazanych wcześniej, proponuje się zmianę tytułu rozdziału 7 na „Zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych. Mobilność krótkoterminowa i długoterminowa naukowca”.

Proponuje się zmianę brzmienia art. 151 ust. 1 regulującego przesłanki udzielania zezwolenia na pobyt czasowy celu prowadzenia badań naukowych. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na to, że projektodawca proponuje zmianę zasadniczego warunku udzielenia zezwolenia związanego z tym, że dana jednostka naukowa została zatwierdzona. Dotychczas obowiązująca dyrektywa 2005/71/WE w art. 5 pozwalała na przyjęcie naukowca tylko przez instytucję zatwierdzoną przez państwo przyjmujące. Skutkiem tego było ustanowienie w art. 151 ustawy o cudzoziemcach obligatoryjnego wymogu, aby jednostka naukowa w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045, z późn. zm.), zaś w obecnym stanie prawnym (od dnia 1 października 2018 r.) podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2, 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668) zwanym w ustawie o cudzoziemcach „jednostką naukową”, w którym cudzoziemiec ma prowadzić badania naukowe lub prace rozwojowe na podstawie umowy o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego zawartej z tym podmiotem, była uprzednio zatwierdzona dla tego celu przez ministra właściwego do spraw nauki (w obecnym stanie prawnym – ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki). Natomiast obecnie obowiązujące przepisy dyrektywy pozwalają państwom członkowskim na rezygnację z tego wymogu. Zgodnie bowiem z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE państwa członkowskie mogą zdecydować o ustanowieniu procedury zatwierdzania publicznych lub prywatnych instytucji badawczych, które chcą przyjąć naukowca w ramach procedury przyjmowania określonej w niniejszej dyrektywie. Nie mają zaś już takiego obowiązku. Jednakże projektodawca uznał za konieczne, kierując się m.in. względami ochrony bezpieczeństwa migracyjnego Rzeczypospolitej Polskiej, aby wymóg ten w ustawie o cudzoziemcach pozostawić, tylko w nieco odmiennym kształcie. Jeżeli idzie o zmiany względem obecnego stanu prawnego, to proponuje się, aby organem właściwym do zatwierdzania jednostek naukowych dla celów przyjmowania cudzoziemców w celu prowadzenia badań

naukowych i prac rozwojowych, był minister właściwy do spraw wewnętrznych. Zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 762) dział sprawy wewnętrzne obejmuje m.in. sprawy cudzoziemców oraz koordynacji działań związanych z polityką migracyjną państwa. Zatwierdzanie instytucji naukowych, uregulowane w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE, ma silny kontekst przeciwdziałania negatywnym zjawiskom migracyjnym, jakie mogą towarzyszyć przyjmowaniu cudzoziemców w ramach reżimu tej dyrektywy. Nie jest to zatem zatwierdzanie instytucji naukowych związane z samym ich funkcjonowaniem. Organ dokonujący zatwierdzenia nie musi zatem być organem właściwym rzeczowo do sprawowania nad nimi nadzoru ustrojowego czy merytorycznego. Stąd też celowe wydaje się, aby minister właściwy do spraw wewnętrznych stał się organem właściwym w tych sprawach. Proponuje się również, w związku z tym, że art. 15 ust. 3 dyrektywy 2016/801/UE ustanawia pośrednio wymóg ustanowienia w prawie krajowym kryteriów zatwierdzania jednostek przyjmujących, ustanowienie w art. 151 ust. 4 pozytywnych wymogów zatwierdzenia jednostki naukowej. W ocenie projektodawcy wymóg związanych z dotychczasową działalnością jednostki naukowej (co najmniej 5-letnią) wpisuje się we wskazówki, jakie wynikają z art. 9 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE. Natomiast przesłankami negatywnymi, dopuszczalnymi w świetle celu całej dyrektywy, która nie dopuszcza do przyjmowania obywateli państw trzecich, stanowiących zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego (art. 7 ust. 6) oraz ustanawia sankcje związane pozornym charakterem działalności jednostek przyjmujących (np. art. 20 ust. 2 lit. d), są przesłanki związane z brakiem godzenia w takie wartości o znaczeniu powszechnym jak obronność, bezpieczeństwo państwa, ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz interes Rzeczypospolitej Polskiej (art. 151 ust. 4 pkt 2 i 3 ustawy o cudzoziemcach). W konsekwencji projektodawca proponuje, aby minister właściwy do spraw wewnętrznych wspierany był obligatoryjnie w zakresie uzyskiwania informacji o faktach relewantnych z tego punktu widzenia, przez organy właściwe do ochrony tych wartości, tj. Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w razie konieczności również przez inne organy. Wystąpienie o przekazanie informacji posiadanych przez te organy byłoby obligatoryjne, natomiast wzorem innych postępowań uregulowanych w ustawie

o cudzoziemcach, milczenie tych organów w określonym terminie byłoby postrzegane jako brak informacji do przekazania ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Jednocześnie, mając na uwadze właściwość ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, proponuje się, aby organ prowadzący postępowanie obligatoryjnie występował do tego ministra o opinię w tej sprawie (tryb współdziałania określony w art. 106 § 1 K.p.a.), natomiast brak opinii w określonym terminie byłby postrzegany jako realizacja z mocy prawa wymogu zasięgnięcia opinii (art. 151 ust. 4g).

Projektodawca proponuje również, aby zachować dotychczasową regulację związaną z zatwierdzaniem jednostek naukowych co do zasady na okres 5 lat, a w szczególnych wypadkach na okres krótszy (art. 151 ust. 4h), z jednoczesną możliwością przedłużenia na kolejne okresy, z zachowaniem wszystkich przepisów regulujących pierwsze zatwierdzenie (nowe projektowane brzmienie art. 151 ust. 5 ustawy o cudzoziemcach).

Jednocześnie projektodawca zwraca uwagę na to, że tożsame ze skutkami wynikającymi z dyrektywy 2005/71/WE pozostać powinny skutki przyjęcia instytucji zatwierdzenia jednostek naukowych. Dyrektywa 2016/801/UE zezwala bowiem na to, aby ustawodawca krajowy różnie uregulował skutki związane z ustanowieniem takiego wymogu. Na intencję prawodawcy unijnego wskazuje motyw 28 preambuły dyrektywy 2016/801/UE, w którym wskazuje się, że skutkiem przyjęcia procedury zatwierdzania jednostek przyjmujących może być postanowienie danego państwa członkowskiego o przyjmowaniu obywateli państw trzecich jedynie za pośrednictwem zatwierdzonych w tej procedurze jednostek albo skutkiem mogą być określone ułatwienia związane z jednostkami zatwierdzonymi (motyw 26), natomiast przyjmowanie cudzoziemców dla celów określonych w dyrektywie może odbywać się również za pośrednictwem innych niż zatwierdzone jednostek przyjmujących. Pierwszy z tych skutków ma swoje odzwierciedlenie w art. 20 ust. 1 lit. c dyrektywy 2016/801/UE, zgodnie z którym państwa członkowskie odrzucają wniosek, w przypadku gdy dane państwo członkowskie zezwala na przyjęcie jedynie za pośrednictwem jednostki przyjmującej, a dana jednostka przyjmująca nie została zatwierdzona. Projektodawca stoi na stanowisku, że w związku z decyzją o ustanowieniu ponownie wymogu zatwierdzenia jednostek naukowych utrzymany powinien być taki skutek, iż tylko zatwierdzone jednostki naukowe mogą przyjmować cudzoziemców będących naukowcami w ramach instytucji wdrażających dyrektywę 2016/801/UE. Ma to swoje odzwierciedlenie w:

- art. 64a ust. 2 – jako wymóg związany z uzyskaniem wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych,
- art. 151 ust. 1 – jako wymóg związany z udzieleniem zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych,
- art. 151b ust. 1 – jako wymóg związany z udzieleniem zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca,
- art. 156b ust. 1 pkt 1 – jako wymóg mobilności krótkoterminowej naukowca,
- art. 169a ust. 1 pkt 3 – jako wymóg mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca.

Kolejna zmiana w art. 151 ust. 1 wiąże się z nową konstrukcją tej jednostki redakcyjnej. Dotychczasowa treść pkt 2–4 została przeniesiona do poszczególnych liter w pkt 1 (a, c i d), zaś w pkt 2 uregulowana została zawartość umowy o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych zawieranej przez cudzoziemca będącego naukowcem z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dotychczas obowiązujące przepisy przewidywały, iż umowa o przyjęciu naukowca jest podpisywana w celu realizacji projektu badawczego (art. 151 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach), co odpowiadało zakresowi poprzednio obowiązującej dyrektywy (art. 3 ust. 1 dyrektywy 2005/71/WE), który przewidywał, iż naukowcy są przyjmowani w celu realizacji projektu badawczego, oraz brzmieniu art. 6 ust. 1 dyrektywy 2005/71/WE. Obecnie obowiązujące przepisy przewidują, iż zakres dyrektywy 2016/801/UE odnosi się do przyjmowania naukowców w celu prowadzenia badań naukowych (art. 2 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE) i podobnie umowa o przyjęciu podpisywana jest w celu prowadzenia badań naukowych (art. 10 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE). Stąd też uznano, że przyjęcie naukowca przez jednostkę naukową, którego ma dotyczyć umowa, powinno mieć miejsce w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych. Jest to cel tożsamy z celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jaki statuuje obecne brzmienie art. 151 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Projektowane brzmienie art. 151 ust. 1 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach przewiduje, oprócz ww. celu przyjęcia naukowca, następujące elementy związane z umową o przyjęcie naukowca:

- zawierana ma być z jednostką naukową z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- zawierana ma być jako umowa o pracę, umowa o dzieło umowa zlecenia lub inna umowa cywilnoprawna (obecnie jest to przedmiot regulacji art. 152 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach, który będzie podlegał uchyleniu); w tym miejscu należy wyjaśnić, iż projektodawca uznał, iż z racji tego, że umowa o przyjęcie naukowca kreuje jednocześnie stosunek prawny między naukowcem na jednostką naukową (podstawa dla konstrukcji jednej umowy wynika z art. 10 ust. 1 zdanie 2 dyrektywy 2016/801/UE), zaś z art. 10 ust. 3 dyrektywy nie można wywieść podstawy dla ograniczenia rodzajów stosunków prawnych, to w konsekwencji w projektowanym art. 151 ust. 1 pkt 2 należy rozszerzyć krąg umów, które potencjalnie mogą być również umowami o przyjęcie, na inne umowy nienazwane,
- ma ona określać: tytuł lub cel badań naukowych lub prac rozwojowych lub ich przedmiot, zobowiązanie naukowca do uczestniczenia w prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych, zobowiązanie jednostki naukowej do zapewnienia naukowcowi warunków do zrealizowania jego zobowiązania, datę rozpoczęcia i zakończenia lub szacowany czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych, wynagrodzenie naukowca oraz inne warunki jego pracy, informację na temat planowanych badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej,
- co odpowiada poszczególnym elementom wynikającym z art. 10 ust. 2 i 3 dyrektywy 2016/801/UE.

Zmienione zostanie także brzmienie ust. 1a w art. 151 przez wskazanie, iż wysokość miesięcznych środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec, aby uzyskać zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, będzie brana pod uwagę po odliczeniu kosztów zamieszkania. Jednocześnie dodany ust. 1b wskazuje, iż koszty zamieszkania będą obejmować co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych.

Kolejną zmianą w art. 151 jest uchylenie ust. 2 i 3, które dotyczą udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych cudzoziemcowi, który posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady nr 1030/2002, opatrzony adnotacją „naukowiec”, wydany przez inne państwo

członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli umowa o przyjęciu go w celu realizacji projektu badawczego zawarta z właściwą jednostką naukową tego państwa przewiduje przeprowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych także na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Odpowiednie nowe regulacje w tym zakresie zostały bowiem przewidziane w dodawanym art. 151b, regulującym udzielanie zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca. W art. 151b proponuje się dodać uregulowania prawne pozwalające cudzoziemcowi na skorzystanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca przewidzianej w art. 29 dyrektywy 2016/801/UE. Zgodnie z projektowanym art. 3 pkt 7e mobilność długoterminową naukowca należy rozumieć jako mobilność naukowca przez okres przekraczający 180 dni w danym państwie członkowskim. Prawodawca unijny w art. 29 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE zezwolił państwom członkowskim Unii Europejskiej na dokonanie wyboru zasad przyjmowania naukowców w ramach mobilności długoterminowej. Państwa członkowskie mogą na mocy art. 29 ust. 1 lit. a dyrektywy przyjąć zasady przyjmowania naukowców analogiczne do zasad właściwych mobilności krótkoterminowej (art. 28 dyrektywy 2016/801/UE). Mogą zamiast tego, na mocy art. 29 ust. 1 lit. b dyrektywy, wprowadzić procedurę udzielania zezwolenia pobytowego w celu skorzystania przez naukowca z mobilności długoterminowej. Jest to rozwiązanie pod wieloma względami podobne do przyjmowania pracowników kadry kierowniczej, specjalistów i pracowników odbywających staż w ramach mobilności długoterminowej właściwej tym grupom cudzoziemców w reżimie dyrektywy 2014/66/UE. Stąd też projektodawca zdecydował się zaproponować podobne rozwiązania do tych przewidzianych w obowiązujących od dnia 12 lutego 2018 r. przepisach art. 139o i n. ustawy o cudzoziemcach regulujących udzielenie i cofnięcie zezwolenia na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej (w projekcie przewiduje się zmianę nazwy tego zezwolenia na następującą: zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa). Przesłanki udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca będą uregulowane w art. 151b, który odpowiada warunkom mobilności długoterminowej naukowca określonym w art. 29 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE i który w zakresie swej konstrukcji wzorowany jest na art. 151 ust. 1–1b ustawy o cudzoziemcach.

Projektodawca nie zdecydował się jednocześnie na to, aby środkiem wdrażającym dyrektywę 2016/801/UE w zakresie mobilności długoterminowej naukowców była wiza krajowa, na co zezwala art. 3 pkt 21 dyrektywy. W sytuacji bowiem przebywania przez obywatela państwa trzeciego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które przyjęło go już jako naukowca, można wymagać od niego osobistego działania przed właściwym organem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (województwo). Cudzoziemiec przyjęty bowiem w reżimie dyrektywy co do zasady będzie mógł wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez konieczności uzyskania wizy tylko w celu wjazdu.

Celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tak jak w przypadku zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, będzie musiało być prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych. W związku z tym, że mobilność naukowca jest uprawnieniem wtórnym, wynikającym z posiadania „zezwolenia” wydanego przez pierwsze państwo członkowskie Unii Europejskiej, pośród warunków udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej powinien znaleźć się wymóg posiadania ważnego dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizy długoterminowej, z adnotacją „naukowiec”. Oprócz tego art. 151b ust. 1 ustawy o cudzoziemcach będzie statuował przesłanki analogiczne do tych określonych w art. 151 ust. 1 – także w odniesieniu do umowy o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, która również powinna być zawarta z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W projekcie, wzorem rozwiązań właściwych dla zezwoleń na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, wprowadza się również rozwiązania dotyczące stabilizacji stosunków prawnych wynikających z już uzyskanych zezwoleń na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych oraz zezwoleń na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca (art. 151a ust. 2 i 3). Analogicznie do rozwiązań przyjętych przy wizach w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13 ustawy o cudzoziemcach, przyjęto, iż pominięcie wymogu związanego z zatwierdzeniem jednostki naukowej możliwe będzie w odniesieniu do cudzoziemca korzystającego z takiej gwarancji, tylko w jednym postępowaniu w sprawie udzielenia cudzoziemcowi kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca.

W projekcie przewiduje się również korelat dla decyzji o odmowie zatwierdzenia jednostki naukowej, decyzji o odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia, decyzji o cofnięciu zatwierdzenia oraz decyzji o zakazie przyjmowania cudzoziemców w postaci ogólnego zakazu przyjmowania cudzoziemców w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych.

W art. 152 zmianie ulegnie brzmienie wprowadzenia do ust. 2, które jest wynikiem zmiany celu umowy o przyjęciu naukowca, zwrot „w celu realizacji projektu badawczego” zastąpiono zwrotem „w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych”. Powyższa zmiana wynika z omówionej wyżej zmiany zakresu dyrektywy 2016/801/UE w stosunku do dyrektywy 2005/71/WE”. Analogiczna zmiana zostanie dokonana w brzmieniu art. 152 ust. 5, który reguluje wygaśnięcie umowy o przyjęcie cudzoziemca. Kolejną zmianą jest usunięcie ust. 3, którego treść uwzględnić będzie art. 151 ust. 1 pkt 2.

Ponadto w już wspomnianym art. 152 ust. 5 ustawy o cudzoziemcach przewiduje się, w ramach wdrożenia art. 10 ust. 8 dyrektywy 2016/801/UE, skutek w postaci wygaśnięcia umowy o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych w przypadku, gdy jednostka naukowa będąca stroną tej umowy nie uzyskała przedłużenia okresu zatwierdzenia na podstawie art. 151 ust. 5 ustawy o cudzoziemcach lub gdy zatwierdzenie jednostki naukowej zostało cofnięte na podstawie art. 151 ust. 6 tej ustawy. Ww. przepis dyrektywy przewiduje, iż państwa członkowskie mogą określić w swoim prawie krajowym skutki cofnięcia zatwierdzenia lub odmowy odnowienia zatwierdzenia dla obowiązujących umów o przyjęcie zawartych zgodnie z tym artykułem, a także skutki odnoszące się do zezwoleń danych naukowców. O ile przepis ten w końcowym fragmencie, dotyczącym zezwoleń jest już wdrożony przez art. 101 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach (który stosowany będzie na mocy odesłania z art. 154a), przewidujący podstawę cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy związaną z tym, że cudzoziemiec przestał spełniać wymogi udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu. W projekcie przewiduje się zaś, że warunkiem udzielenia poszczególnych zezwoleń lub wizy krajowej dla naukowców musi być to, że badania naukowe lub prace rozwojowe mają być wykonywane w jednostce naukowej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Tym samym cofnięcie zatwierdzenia lub brak przedłużenia okresu zatwierdzenia dla jednostki naukowej, w której cudzoziemiec prowadzi badania

naukowe lub prace rozwojowe, stanowi o zaprzestaniu spełniania jednego z kumulatywnych wymogów, a zatem zastosowanie ma art. 101 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach. Podobnie zgodnie z art. 90 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach takie zdarzenie powinno kreować podstawę do cofnięcia wizy krajowej. Natomiast projektowane nowe brzmienie art. 152 ust. 5 ustawy o cudzoziemcach ma na celu uregulowanie skutku takiego zdarzenia w odniesieniu do samej umowy o przyjęciu.

Projektodawca proponuje również zmianę brzmienia obecnie obowiązującego art. 152 ust. 4 ustawy o cudzoziemcach w kierunku odpowiadającym właściwemu wdrożeniu art. 8 ust. 2 dyrektywy 2016/810/UE. W przepisie tym mowa jest o tym, iż państwa członkowskie mogą wymagać pisemnego zobowiązania się instytucji badawczej (w przypadku ustawy o cudzoziemcach chodzi o jednostkę naukową) do zwrotu kosztów związanych z pobytem i powrotem naukowca, pokrytych ze środków publicznych, w przypadku nielegalnego pozostania na terytorium danego państwa członkowskiego, zaś owa odpowiedzialność finansowa jest ograniczona do 6 miesięcy po wygaśnięciu umowy o przyjęcie. W ocenie projektodawcy z kosztami tymi należy utożsamić koszty, o których mowa w art. 336 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, a zatem koszty związane z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu. Aktualne brzmienie art. 152 ust. 4 ustawy o cudzoziemcach, statuujące dodatkowy wymóg wydania przez jednostkę naukową pisemnego oświadczenia, w którym zobowiązuje się ona do poniesienia również kosztów pobytu naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest z punktu widzenia tego przepisu zbyt szerokie. W konsekwencji nowe brzmienie art. 152 ust. 4 ustawy o cudzoziemcach będzie zbieżne z art. 337 ust. 5, który jest właściwym przepisem prawa materialnego przewidującym podstawę odpowiedzialności jednostki naukowej za koszty związane z wydaniem i wykonaniem w odniesieniu do cudzoziemca będącego naukowcem decyzji o zobowiązaniu do powrotu na podstawie konkretnych podstaw.

Zmiana brzmienia art. 153 jest zmianą redakcyjną i wynika ze zmiany celu umowy o przyjęciu naukowca, zwrot „w celu realizacji projektu badawczego” zastąpiono zwrotem „w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych”. Ponadto przepis ten będzie rozróżniał okresy, na jakie może zostać udzielone zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, (w ust. 1), jak i zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca (w ust. 2). Mając na uwadze to, że drugie z ww. zezwoleń na pobyt czasowy stanowi środek wdrożenia

przepisów dyrektywy 2016/801/UE w zakresie jednej z form mobilności wewnątrzunijnej (mobilność długoterminowa naukowca), której źródłem jako uprawnienia pochodnego jest posiadanie „zezwolenia” w rozumieniu art. 3 pkt 21 dyrektywy 2016/801, wydanego przez tzw. pierwsze państwo członkowskie (art. 3 pkt 18 dyrektywy), konieczne jest ograniczenie okresu czasu, na jaki może zostać udzielone to zezwolenie, przez odniesienie go do okresu ważności dokumentu pobytowego z adnotacją naukowiec, wydanego przez pierwsze państwo członkowskie, lub do okresu wynikającego z wizy długoterminowej, jeżeli ta wiza jest zezwoleniem w rozumieniu art. 3 pkt 21, albowiem inne państwo członkowskie przyjmuje cudzoziemców dla celów dyrektywy 2016/801/UE w oparciu również o wizy długoterminowe.

Nowe brzmienie art. 154 ust. 1 i 2 wynika z konieczności dostosowania polskich przepisów prawa do art. 20 ust. 1 i 2 oraz art. 21 ust. 1 i 2 dyrektywy 2016/801/UE, które wskazują podstawy odrzucenie wniosku o udzielenie zezwolenia pobytowego dla naukowca oraz powody odmowy „odnowienia” tego zezwolenia. Treść projektowanego ust. 1 w art. 154 zostanie uzupełniona o nowe przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych przewidziane w art. 20 ust. 2 wyżej wymienionej dyrektywy. Natomiast nowy ust. 2 uwzględniać powinien dodatkowo konieczność odmowy „odnowienia” naukowcowi zezwolenia pobytowego w sytuacji, kiedy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, jak stanowi treść art. 21 ust. 1 lit. c dyrektywy 2016/801/UE. W konsekwencji na mocy projektowanego art. 154 ust. 2 udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych będzie się odmawiało w przypadkach, o których mowa w art. 154 ust. 1 oraz art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, jak również w przypadku, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Należy zwrócić uwagę na to, że ustawa o cudzoziemcach posługuje się już podobnymi sformułowaniami opisowymi dla uregulowania przesłanek odmowy udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy, stanowiącego „odnowienie” zezwolenia w rozumieniu właściwych przepisów prawa Unii Europejskiej. Przykładowo takiego sformułowania używa obowiązujący od dnia 12 lutego 2018 r. art. 139f ust. 2 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach

regulujący przesłanki odmowy udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa.

Projektowany art. 154 ust. 3 statuuje przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca przewidziane w art. 29 ust. 3 wyżej wymienionej dyrektywy. Wzorem projektowanych art. 154 ust. 1 i 2 przepis będzie odsyłał do poszczególnych ogólnych podstaw odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy określonych w art. 154 ust. 1 pkt 1–4 oraz art. 100 ust. 1 pkt 1–5, pkt 8 i pkt 9 ustawy o cudzoziemcach, jak również będzie ustanawiał przesłankę szczególną, adekwatną wyłącznie dla tego rodzaju zezwolenia na pobyt czasowy, polegającą na tym, że upłynął już okres ważności dokumentu pobytowego z adnotacją „naukowiec”, wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej lub upłynął już okres ważności wizy długoterminowej wydanej przez to państwo albo dopuszczalny okres pobytu wskazany w tej wizie. Ustanowienie tej szczególnej przesłanki stanowi wdrożenie art. 29 ust. 3 lit. c dyrektywy 2016/801/UE, stanowiącego wyraz koncepcji wtórnego charakteru uprawnienia, jakim jest mobilność, w tym mobilność naukowca.

W projekcie ustawy dodano również nowy art. 154a, który przewiduje podstawy cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych oraz zezwolenia na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej naukowca. Wprowadzenie tego przepisu, podobnie jak w przypadku art. 154, wynika z brzmienia art. 21 ust. 1 oraz ust. 2 oraz 29 ust. 6 dyrektywy 2016/801/UE.

Brzmienie art. 155 ust. 1 uwzględnia art. 2 ust. 2 lit. f i g dyrektywy 2016/801/UE, który przewiduje, iż poza zakresem dyrektywy pozostają pracownicy odbywający staż w kontekście przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na mocy dyrektywy 2014/66/UE oraz cudzoziemcy przyjmowani jako wysoko wykwalifikowani pracownicy zgodnie z dyrektywą 2009/50/WE.

Natomiast projektowany art. 155 ust. 2 ma na celu wdrożenie art. 29 ust. 2 lit. e dyrektywy 2016/801/UE. Przepis ten zakazuje składania wniosków o mobilność długoterminową naukowców w tym samym czasie, co powiadomienie do celów mobilności krótkoterminowej. W ocenie projektodawcy wdrożenie tego przepisu powinno nastąpić przez ustanowienie szczególnej podstawy odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności

długoterminowej naukowca. Innymi słowy, pomimo złożenia podania przez cudzoziemca, skutek w postaci wszczęcia postępowania nie nastąpi (odmowa wszczęcia postępowania). Następnie należy mieć na względzie, że – jak się wydaje – celem przepisu jest uniknięcie sytuacji, w której cudzoziemiec jednocześnie od samego początku będzie korzystał z mobilności krótkoterminowej naukowca (jeżeli dane państwo członkowskie przewidziało wymóg powiadomienia, o którym mowa w art. 28 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE), i ubiegał się o przyjęcie dla celów mobilności długoterminowej naukowca (a dane państwo członkowskie przewidziało wydawanie zezwoleń dla celów tej mobilności zgodnie z art. 29 ust. 2–7 dyrektywy 2016/801/UE). Dopuszczalną zaś sytuacją jest sytuacja (wprost przewidziana w art. 29 ust. 2 lit. e zdanie 2 dyrektywy 2016/801/UE), polegająca na tym, że potrzeba mobilności długoterminowej zaistniała („pojawia się”) po podjęciu mobilności krótkoterminowej. W ocenie projektodawcy będzie zatem zasadne, aby termin ograniczający skuteczne zainicjowanie postępowania był na tyle długi, aby dawał wyraz dążeniu do zapewnienia owego ograniczenia, i zarazem na tyle krótki, że wciąż będzie można mówić o tym, że wniosek został złożony „w tym samym czasie co powiadomienie do celów mobilności krótkoterminowej”, a zatem w okresie czasowym zbliżonym do dnia otrzymania przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadomienia o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z mobilności krótkoterminowej naukowca. Stąd też projektodawca proponuje termin 14-dniowy.

Ponadto w projektowanym art. 155a przewidziano szczególny termin 60-dniowy na załatwienie sprawy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca. Termin ten – jego długość i sposób jego obliczania – został przez projektodawcę wywiedziony z art. 34 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE i jest rozwiązaniem prawnym szczególnym względem terminów określonych w art. 35 K.p.a. i związanym bezpośrednio z przewidzeniem w projekcie wymogu w postaci zatwierdzenia jednostki naukowej. W ocenie projektodawcy termin ten będzie biegł dopiero od momentu, w którym strona (po złożeniu wniosku inicjującym postępowanie) złoży wszystkie dowody na okoliczności istotne w sprawie, związane z wymogami pozytywnymi udzielenia zezwolenia.

Zmiana w art. 156 ma charakter redakcyjny, wynikający ze zmiany celu umowy o przyjęciu naukowca. Zwrot „w celu realizacji projektu badawczego” zastąpiono

zwrotem „w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych”. Ponadto uwzględniono w tym przepisie również zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca.

Jednocześnie w art. 156 przewidziano również zmianę będącą skutkiem projektowanych zmian w przepisach dotyczących zatwierdzania jednostek naukowych. Z racji tego, że to minister właściwy do spraw wewnętrznych ma być organem właściwym w tych sprawach, to ten organ powinien być właściwy do przyjmowania pisemnego potwierdzenia jednostki naukowej dotyczącego wykonywania wszystkich badań naukowych lub prac rozwojowych, których dotyczyła umowa o przyjęciu cudzoziemca. Brak realizacji obowiązków z art. 156 ustawy o cudzoziemcach w obecnym stanie prawnym, jak i w projektowanym stanie prawnym, stanowi przesłankę cofnięcia zatwierdzenia jednostki naukowej (art. 151 ust. 6 pkt 2). W konsekwencji to organ właściwy do cofnięcia zatwierdzenia powinien otrzymywać informacje o realizacji określonych ustawowych obowiązków przez jednostki naukowe.

W art. 156a przewidziano (podobny do omówionego powyżej art. 149a) obowiązek, leżący po stronie podmiotów obowiązanych na mocy przepisów prawa wdrażających dyrektywę 2016/801/UE obowiązujących w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, zawiadomienia właściwego organu tego państwa o zamiarze korzystania przez naukowca posiadającego wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych lub zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca na terytorium tego państwa członkowskiego, który to obowiązek będzie polegał na jednoczesnym zawiadomieniu o tym również Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. W zależności od przyjętych w danym państwie członkowskim rozwiązań w zakresie mobilności krótkoterminowej oraz długoterminowej naukowca, obowiązana do jednoczesnego zawiadomienia Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie jednostka naukowa z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo instytucja naukowa z siedzibą na terytorium tego państwa członkowskiego, w którym cudzoziemiec zamierza korzystać z odpowiedniego rodzaju mobilności albo sam cudzoziemiec (są to podmioty, które obejmuje swym zakresem art. 28 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE, regulujący mobilność krótkoterminową naukowca oraz art. 29 ust. 1 lit. a dyrektywy 2016/801/UE, który odsyła do art. 28). Zakres obowiązku z art. 156a będą zatem

kształtowały przepisy obowiązujące w tym innym państwie członkowskim, a obowiązek ten ma charakter wyłącznie towarzyszący.

W art. 156b i art. 156c ustawy o cudzoziemcach proponuje się wprowadzenie rozwiązań, które mają na celu zapewnienie możliwości korzystania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez cudzoziemców z mobilności krótkoterminowej naukowca. Zgodnie z art. 3 pkt 7h mobilność krótkoterminową naukowca zdefiniowano jako mobilność naukowca przez okres do 180 dni w dowolnym okresie liczącym 360 dni w każdym państwie członkowskim Unii Europejskiej. Mając na uwadze to, że każda forma mobilności stanowi uprawnienie wtórne względem „zezwolenia” wydanego przez tzw. pierwsze państwo członkowskie Unii Europejskiej, mobilność krótkoterminowa naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie miała swoje źródło w posiadaniu przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, z adnotacją „naukowiec” albo w posiadaniu wizy długoterminowej, zawierającej taką adnotację, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej. Należy zwrócić uwagę na to, że art. 28 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE pozwala państwom członkowskim Unii Europejskiej na to, żeby wymagać, aby instytucja badawcza w pierwszym państwie członkowskim, instytucja badawcza w drugim państwie członkowskim lub naukowiec powiadomili właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego i drugiego państwa członkowskiego o tym, że naukowiec zamierza przeprowadzić część badań naukowych w instytucji badawczej w drugim państwie członkowskim. Jednocześnie pozwala na to, aby państwa członkowskie przewidziały w swoich porządkach prawnych instytucję sprzeciwu wobec mobilności krótkoterminowej naukowca na ich terytorium (art. 28 ust. 7 dyrektywy 2016/801/UE). Regulacja dotycząca mobilności krótkoterminowej naukowca w dyrektywie 2016/801/UE pod wieloma względami jest podobna do regulacji mobilności krótkoterminowej przewidzianej w art. 21 dyrektywy 2014/66/UE. Stąd też projektodawca zdecydował się na to, aby przy uregulowaniu warunków korzystania przez cudzoziemców z mobilności krótkoterminowej naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej były analogiczne do rozwiązań w zakresie mobilności krótkoterminowej pracowników kadry kierowniczej, specjalistów oraz pracowników odbywających staż przenoszonych wewnątrz przedsiębiorstwa (art. 139n ustawy o cudzoziemcach). Zatem pośród kumulatywnych wymogów korzystania przez cudzoziemca z mobilności krótkoterminowej naukowca na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej będzie otrzymanie przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadomienia od zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych jednostki naukowej mającej siedzibę na tym terytorium o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności oraz niewydanie przez niego decyzji o sprzeciwie.

W przeciwieństwie do art. 21 dyrektywy 2014/66/UE, która wskazuje wyłącznie jednostkę przyjmującą mającą siedzibę w tzw. pierwszym państwie członkowskim jako właściwą do skierowania powiadomienia („powiadomiła”) do właściwych organów pierwszego i drugiego państwa członkowskiego, art. 28 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE pozwala państwom członkowskim na uregulowanie powiadamiania w pewnym kręgu podmiotów. Może być to instytucja badawcza w pierwszym państwie członkowskim (a zatem w tym, w którym cudzoziemiec otrzymał już zezwolenie), instytucja badawcza w drugim państwie członkowskim (a zatem w tym, w którym cudzoziemiec zamierza korzystać z mobilności krótkoterminowej naukowca) lub sam naukowiec (cudzoziemiec – obywatel państwa trzeciego). Projektodawca uznał, że rozwiązaniem najbardziej efektywnym będzie nałożenie takiego obowiązku na jednostkę naukową, mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albowiem jest ono najmniej obciążające dla jednostek, nie prowadzi do nadmiernych kosztów i nie wywołuje potencjalnych trudności w realizacji uprawnień. Pod tym względem jest to rozwiązanie tożsame z rozwiązaniem przyjętym na potrzeby uregulowania mobilności studenta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W art. 156b ust. 2 określono istotne elementy takiego zawiadomienia oraz przewidziano, iż sporządza się je w języku polskim w formie pisemnej, zgodnie z art. 28 ust. 6 akapit 3 dyrektywy 2016/801/UE. Projektowany przepis będzie również przesądzał sposób wnoszenia zawiadomienia, tj. pisemnie, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Celem wprowadzenia obowiązku zawiadomienia o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tego rodzaju mobilności będzie gromadzenie danych o cudzoziemcach korzystających z tej mobilności, kontrola długości okresu korzystania przez nich z tej mobilności oraz możliwość wydania decyzji o sprzeciwie. Podstawą legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca korzystającego z mobilności krótkoterminowej naukowca będzie dokument pobytowy, wydany przez inne państwo członkowskie UE, z adnotacją „naukowiec” lub wiza długoterminowa z taką adnotacją. Uprawnienie to będzie uwzględniane przez przepisy ustawy regulujące

wjazd (projektowane art. 25 ust. 1a pkt 3 i art. 28 ust. 7) oraz zobowiązanie cudzoziemców do powrotu (projektowany art. 302 ust. 6 pkt 3).

Przepisy projektowanego art. 156b przewidują możliwość wydania przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzji o sprzeciwie w terminie 30 dni. Termin ten został określony zgodnie z art. 28 ust. 7 dyrektywy 2018/801/UE. Na jednostkę naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostaną nałożone określone obowiązki informacyjne w zakresie samego zawiadomienia oraz obowiązki związane z dołączeniem określonych dokumentów do zawiadomienia. Łącznie te obowiązki mają odpowiadać możliwym do ustanowienia na mocy art. 28 ust. 6 akapit 1 wymogom. Jednocześnie projektodawca zdecydował się na to, aby wykorzystać dozwolenie, jakie zostało przewidziane w art. 28 ust. 6 akapit 3 dyrektywy 2016/801/UE, i przewidzieć w projekcie obowiązek nie tylko sporządzenia zawiadomienia w języku polskim, ale również załączenia dokumentów wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polskim. Podstawy materialnoprawne wydania decyzji o sprzeciwie będą określone w art. 156b ust. 6 i odpowiadać będą podstawom sprzeciwu wynikającym z art. 28 ust. 7 i 8 dyrektywy 2016/801/UE. Jednocześnie w projekcie przewiduje się, biorąc pod uwagę dość krótki termin na to, aby Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców mógł wydać decyzję o sprzeciwie (30 dni), aby współpracę z innymi organami, które mogą posiadać informacje niezbędne do oceny, czy względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego przemawiają za wydaniem decyzji o sprzeciwie (Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Policji, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w razie potrzeby inny organ) o przekazanie w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku stosownych informacji. W przypadku braku ich przekazania wymóg zasięgnięcia informacji u tych organów przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie należało uznać za spełniony. Celem usprawnienia wymiany informacji między Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców a tymi organami przewiduje się możliwość, aby wymiana ta mogła następować za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Z racji tego, że instytucja sprzeciwu winna zostać ukształtowana w sposób umożliwiający możliwie szybko ukształtowanie sfery praw i obowiązków cudzoziemca (cudzoziemiec może korzystać z mobilności tylko pod warunkiem wydania decyzji o sprzeciwie w stosownym terminie), w projekcie przewiduje się, że decyzja ta jest ostateczna (nie przysługuje od niej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy). Jednocześnie w projekcie przewiduje się

obowiązek niezwłocznego poinformowania organu państwa członkowskiego, które wydało dokument z adnotacją „naukowiec”, o wydaniu decyzji o sprzeciwie, co realizuje obowiązek wynikający z art. 28 ust. 9 dyrektywy 2016/801/UE.

W projekcie przewidziano również analogiczne do zezwoleń na pobyt czasowy i wiz długoterminowych gwarancje stabilności stosunków prawnych wynikających z rozpoczęcia korzystania przez cudzoziemca z mobilności krótkoterminowej naukowca przed dniem, w którym decyzja ministra właściwego do spraw wewnętrznych o odmowie zatwierdzenia jednostki naukowej, odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia, cofnięcia zatwierdzenia lub o zakazie przyjmowania cudzoziemców, stanie się ostateczna. Aby ta gwarancja przysługiwała cudzoziemcowi, muszą zostać przed dniem ustatecznienia się takiej decyzji spełnione wszystkie kumulatywne wymogi dopuszczalności mobilności studenta określone w art. 149b ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, w tym również upływ terminu na wydanie przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzji o sprzeciwie wobec mobilności.

W art. 156c proponuje się rozwiązania ściśle powiązane z pełnieniem przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności. Przewiduje się zatem, że w przypadku uzyskania przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców informacji o tym, że inne państwo członkowskie Unii Europejskiej wydało cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec – mobilność”, a zatem, że przyjęło cudzoziemca w ramach mobilności długoterminowej naukowca, organ ten powinien powiadomić o tym wojewodę, który udzielił tego zezwolenia na pobyt czasowy. W przypadku zaś otrzymania zawiadomienia o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z mobilności krótkoterminowej naukowca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej (na podstawie art. 156a) lub informacji o sprzeciwie wobec tej mobilności właściwego organu tego państwa członkowskiego (zadanie określone w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. g) Szef Urzędu do spraw Cudzoziemców będzie przekazywał o tym informacje wojewodzie, który udzielił zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych (art. 156c ust. 1). Jednocześnie na wojewodę zostanie nałożony obowiązek przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców kopii decyzji o cofnięciu tego zezwolenia, jeżeli cudzoziemiec korzysta z mobilności

krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej (art. 156c ust. 2). Wiedza wojewody o tym, że cudzoziemiec korzysta z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca powinna zatem zasadniczo pochodzić z informacji pierwotnie uzyskanej od Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców na podstawie projektowanego art. 156c ust. 1. Natomiast Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie obowiązany do niezwłocznego przekazania informacji o cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych właściwemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym cudzoziemiec ten korzysta z mobilności krótkoterminowej naukowca lub mobilności długoterminowej naukowca (art. 156c ust. 3).

Proponuje się również, żeby nałożyć na wojewodę obowiązek przekazywania kopii decyzji o udzieleniu lub cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca (art. 156d ust. 1), tak, aby istniała możliwość zrealizowania obowiązku powiadomienia o tym pierwszego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (art. 29 ust. 5 zdanie 2 dyrektywy 2016/801/UE).

W art. 157 zmieniono treść delegacji do wydania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych rozporządzenia, rozszerzając jego treść o określenie minimalnej wysokości środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „naukowiec” lub wizę długoterminową z taką adnotacją. Powyższa zmiana dostosowuje przepisy ustawy o cudzoziemcach do art. 29 ust. 2 lit. a pkt iii dyrektywy 2016/801/UE, który wprost odwołuje się do kosztów podróży do pierwszego państwa członkowskiego.

W dziale V dodano dwa nowe rozdziały – rozdział 7a – Zezwolenie na pobyt czasowy dla stażysty oraz rozdział 7b – Zezwolenie na pobyt czasowy dla wolontariusza. Potrzeba dodania dwóch nowych rozdziałów wynika z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2016/801/UE regulujących kwestie pobytu na terytorium Polski stażystów oraz wolontariuszy biorących udział w programie wolontariatu europejskiego.

Rozdział 7a będzie regulował kwestię udzielania zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty. Art. 157a określa warunki udzielania ww. zezwolenia zgodnie z wymogami określonymi w art. 7 ust. 1–3 oraz art. 13 ust. 1–3 cytowanej wyżej dyrektywy.

Kumulatywne wymogi udzielenia tego zezwolenia będą zatem dotyczyły:

- odbycia stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (art. 20 ust. 1 lit. c dyrektywy 2016/801/UE),
- ukończenia w okresie dwóch lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia studiów wyższych lub odbywania poza granicami państw członkowskich Unii Europejskiej studiów wyższych i przedstawienia dokumentu potwierdzającego tę okoliczność (art. 13 ust. 1 lit. b dyrektywy 2016/801/UE),
- posiadania ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 7 ust. 1 lit. c dyrektywy 2016/801/UE),
- zapewnionego miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 7 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE),
- posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz kosztów odbywania stażu – przy zachowaniu tożsamości przyjętej w ustawie o cudzoziemcach konstrukcji tego wymogu względem przykładowo zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach (art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy 2016/801/UE),
- posiadania pisemnego oświadczenia organizatora stażu, w którym zobowiązuje się on do poniesienia kosztów związanych z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy dotyczącej odbywania stażu, jeżeli przesłanką wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu jest jego nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 13 ust. 4 dyrektywy 2016/801/UE),
- elementów umowy, która stanowi podstawę stażu (art. 13 ust. 1 lit. a dyrektywy 2016/801/UE),
- adekwatności przedmiotu stażu do dziedziny i poziomu ukończonych lub odbywanych przez cudzoziemca studiów (art. 13 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE),

- ukończenia lub odbywania kursu języka polskiego lub innego języka, w którym odbywa się staż na poziomie biegłości niezbędnym do odbywania stażu (art. 13 ust. 1 lit. d dyrektywy 2016/801/UE).

W ust. 3–4 zaproponowano rozwiązanie analogiczne jak w przypadku zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach oraz zezwoleń na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, aby w przypadku obliczania wysokości miesięcznych środków finansowych odliczać koszty zamieszkania, rozumiane zgodnie z ust. 4.

W projekcie zaproponowano, podobnie jak ma to miejsce w przypadku studentów i naukowców, instytucje zatwierdzania jednostek, które będą organizowały staż na co pozwala art. 15 dyrektywy 2016/801/UE. W ustępach 5–17 omawianego artykułu opisana jest procedura zatwierdzania organizatora stażu. Organem właściwym do zatwierdzania jednostek organizujących staże będzie minister właściwego do spraw wewnętrznych. Zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej dział sprawy wewnętrzne obejmuje m.in. sprawy cudzoziemców oraz koordynacji działań związanych z polityką migracyjną państwa. Zatwierdzanie ww. instytucji, dozwolone dla państw członkowskich Unii Europejskiej na mocy art. 15 dyrektywy 2016/801/UE, ma silny kontekst przeciwdziałania negatywnym zjawiskom migracyjnym, jakie mogą towarzyszyć przyjmowaniu cudzoziemców w ramach reżimu tej dyrektywy. Nie jest to zatem zatwierdzanie instytucji organizujących staże związane z samym ich funkcjonowaniem. Organ dokonujący zatwierdzenia nie musi zatem być organem właściwym rzeczowo do sprawowania nad nimi nadzoru ustrojowego czy merytorycznego. Stąd też celowe wydaje się, aby minister właściwy do spraw wewnętrznych stał się organem właściwym w tych sprawach. Proponuje się również, w związku z tym, że art. 15 ust. 3 dyrektywy 2016/801/UE ustanawia pośrednio wymóg ustanowienia w prawie krajowym kryteriów zatwierdzania jednostek przyjmujących, ustanowienie w art. 157a ust. 4 pozytywnych wymogów zatwierdzenia organizatora stażu.

Ustanowiony w art. 157a ust. 4 pkt 1 wymóg związany z dotychczasową działalnością (co najmniej 5-letnią) organizatora stażu jest tożsamy z wymogami przewidzianymi w projekcie dla jednostek naukowych (art. 151 ust. 4 pkt 1) oraz instytucji szkolnictwa wyższego (art. 144 ust. 4 pkt 1). Podobnie jak w przypadku instytucji badawczej

i instytucji szkolnictwa wyższego przewidziano negatywne przesłanki zatwierdzenia związane z brakiem godzenia w takie wartości o znaczeniu powszechnym jak obronność, bezpieczeństwo państwa, ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz interes Rzeczypospolitej Polskiej (art. 157a ust. 4 pkt 2 i 3 ustawy o cudzoziemcach). Konsekwentnie jak we wcześniejszych przepisach zmieniających ustawę o cudzoziemcach projektodawca proponuje, aby minister właściwy do spraw wewnętrznych zwracał się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w razie konieczności również do innych organów o przekazanie informacji, czy nie zachodzą negatywne przesłanki zatwierdzenia instytucji organizującej staż. Wystąpienie o przekazanie informacji posiadanych przez te organy byłoby obligatoryjne, natomiast, wzorem innych postępowań uregulowanych w ustawie o cudzoziemcach, milczenie tych organów w określonym terminie byłoby postrzegane jako brak informacji do przekazania ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Jednocześnie, mając na uwadze właściwość ministra właściwego do spraw pracy, proponuje się, aby organ prowadzący postępowanie obligatoryjnie występował do tego ministra o opinię w tej sprawie (tryb współdziałania określony w art. 106 § 1 K.p.a.), natomiast brak opinii w określonym terminie byłby postrzegany jako realizacja z mocy prawa wymogu zasięgnięcia opinii (art. 157a ust. 11).

W projekcie zaproponowano, aby okres, na jaki następuje zatwierdzenie organizatora stażu wynosił 2 lata, a w szczególnych wypadkach na okres krótszy (art. 157a ust. 12 i 13). Przepisy przewidują możliwość przedłużenia zatwierdzania, z zachowaniem wszystkich przepisów regulujących pierwsze zatwierdzenie (art. 157a ust. 13).

Analogicznie jak w przypadku studentów i naukowców, zezwolenie na wjazd i pobyt na terytorium Polski stażysty będzie możliwe tylko w sytuacji, kiedy będzie on odbywał staż u zatwierdzonego organizatora stażu, na co pozwala art. 20 ust. 1 lit. c dyrektywy 2016/801/UE, co znajduje swoje odzwierciedlenie w art. 64a ust. 2 – jako wymóg związany z uzyskaniem przez cudzoziemca wizy krajowej z adnotacją „stażysta” oraz w art. 157a ust. 1 – jako wymóg związany z udzieleniem zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty.

W art. 157b przewiduje się, iż zezwolenie na pobyt czasowy dla stażysty będzie udzielane na okres niezbędny do odbycia stażu nie dłuższy niż 6 miesięcy. Kolejnego zezwolenia będzie można udzielić tylko raz na okres niezbędny do zakończenia stażu nie dłuższy niż 6 miesięcy. Powyższe rozwiązanie dostosowuje polskie przepisy prawa do art. 18 ust. 6 dyrektywy 2016/801/UE, który przewiduje, iż zezwolenie dla stażystów może być udzielane na okres maksymalnie 6 miesięcy, z możliwością jego jednorazowego odnowienia („na okres niezbędny do zakończenia stażu”).

Treść art. 157c, regulująca kwestię odmowy wszczęcia powstępowania w sprawie zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty, jest analogiczna do uregulowań prawnych dotyczących zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia na studiach oraz zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych (odpowiednio projektowane art. 145a oraz art. 155) i odpowiada zakresowi dyrektywy określone w art. 2 ust. 2.

Określone w art. 13 ust. 3 oraz art. 20 ust. 1 oraz ust. 2 lit. a–f dyrektywy 2016/801/UE przesłanki odrzucenia wniosku o zezwolenie na pobyt czasowy dla stażysty zostały transponowane do prawa krajowego w art. 157d.

Podstawy cofnięcia lub nieodnowienia zezwolenia dla stażysty w art. 20 ust. 1, ust. 2 lit. a–f oraz ust. 4 dyrektywy 2016/801/UE zostały wdrożone do polskiego porządku prawnego za pośrednictwem art. 157e.

Art. 157f stanowi delegację do wydania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, które będzie określać minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec odbywający staż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do kraju pochodzenia. Konieczność wprowadzenia tego typu rozwiązania wynika z określonego w art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy 2016/801/UE wymogu przyjęcia stażysty na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który obliguje cudzoziemca do posiadania nie tylko środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania, ale także na pokrycie kosztów podróży powrotnej. Dodatkowo rozporządzenie będzie określało dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania tych środków finansowych oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca.

Projektowane przepisy prawa wprowadzają do działu V również rozdział 7b – Zezwolenie na pobyt czasowy dla wolontariusza. Art. 157g określa warunki udzielenia

zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza, które są określone w art. 7 ust. 1–3 oraz art. 14 ust. 1 lit. a dyrektywy 2016/801/UE. Celem pobytu wolontariusza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinien być udział w programie wolontariatu europejskiego, zaś kumulatywne wymogi udzielenia tego zezwolenia powinny dotyczyć:

- posiadania ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 7 ust. 1 lit. c dyrektywy 2016/801/UE),
- zapewnionego miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 7 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE),
- posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd – przy zachowaniu tożsamości przyjętej w ustawie o cudzoziemcach konstrukcji tego wymogu względem przykładowo zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach (art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy 2016/801/UE),
- elementów umowy, która stanowi podstawę wykonywania świadczeń jako wolontariusz (art. 14 ust. 1 lit. a dyrektywy 2016/801/UE),
- wykonywania świadczenia jako wolontariusz w jednostce organizacyjnej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (art. 20 ust. 1 lit. c dyrektywy 2016/801/UE).

W ust. 2–3 zaproponowano analogiczny jak w przypadku zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, zezwoleń na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych oraz zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty sposób obliczania wysokości miesięcznych środków finansowych wymaganych do udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy. Analogicznie jak w przypadku studentów, naukowców i stażystów w projekcie przewidziana jest instytucja zatwierdzania jednostki organizacyjnej, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, co jest dozwolone zgodnie z art. 15 dyrektywy 2016/801/UE. Opisana w ustępach 4–16 procedura zatwierdzania wyżej wymienionej jednostki jest analogiczna jak w przypadku zatwierdzania organizatora stażu. Organem właściwym do zatwierdzania jednostki organizacyjnej, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako

wolontariusz, będzie minister właściwy do spraw wewnętrznych. Zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej dział sprawy wewnętrzne obejmuje m.in. sprawy cudzoziemców oraz koordynacji działań związanych z polityką migracyjną państwa. Zatwierdzanie ww. instytucji, dozwolone dla państw członkowskich Unii Europejskiej na mocy art. 15 dyrektywy 2016/801/UE, ma silny kontekst przeciwdziałania negatywnym zjawiskom migracyjnym, jakie mogą towarzyszyć przyjmowaniu cudzoziemców w ramach reżimu tej dyrektywy. Nie jest to zatem zatwierdzanie opisanej wyżej instytucji związane z samym ich funkcjonowaniem. Organ dokonujący zatwierdzenia nie musi zatem być organem właściwym rzeczowo do sprawowania nad nimi nadzoru ustrojowego czy merytorycznego. Stąd też celowe wydaje się, aby minister właściwy do spraw wewnętrznych stał się organem właściwym w tych sprawach. Art. 15 ust. 4 dyrektywy 2016/801/UE ustanawia pośrednio wymóg przyjęcia w prawie krajowym kryteriów zatwierdzania jednostek przyjmujących, z uwagi na powyższe w art. 157g ust. 3 wskazuje wymogi zatwierdzenia jednostki organizacyjnej, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz. W art. 157g ust. 3 pkt 1 wymóg związany z dotychczasową działalnością (co najmniej 5-letnią) organizatora stażu jest tożsamy z wymogami przewidzianymi w projekcie dla jednostek naukowych (art. 151 ust. 4 pkt 1), instytucji szkolnictwa wyższego (art. 144 ust. 4 pkt 1) oraz organizatorów stażu (art. 157a ust. 4 pkt 1). Podobnie jak w przypadku innych opisanych w ustawie procedur zatwierdzania przewidziano negatywne przesłanki związane z brakiem godzenia w takie wartości o znaczeniu powszechnym jak obronność, bezpieczeństwo państwa, ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz interes Rzeczypospolitej Polskiej (art. 157g ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy o cudzoziemcach). Następnie projektodawca przewidział, iż minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie zwracał się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w razie konieczności również do innych organów o przekazanie informacji, czy nie zachodzą negatywne przesłanki zatwierdzenia jednostki organizacyjnej, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz. Wystąpienie o przekazanie informacji posiadanych przez te organy byłoby obligatoryjne, natomiast wzorem innych postępowań uregulowanych w ustawie o cudzoziemcach, milczenie tych organów w określonym terminie (30 dni) byłoby

postrzegane jako brak informacji do przekazania ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Jednocześnie, mając na uwadze właściwość ministra właściwego do spraw pracy, proponuje się, aby organ prowadzący postępowanie obligatoryjnie występował do tego ministra o opinię w tej sprawie (tryb współdziałania określony w art. 106 § 1 K.p.a.), natomiast brak opinii w określonym terminie byłby postrzegany jako realizacja z mocy prawa wymogu zasięgnięcia opinii (art. 157g ust. 10). Analogicznie jak w przypadku organizatora stażu projekt przewiduje, żeby okres, na jaki następuje zatwierdzenie wynosił 2 lata, a w szczególnych wypadkach okres ten może być krótszy (art. 157g ust. 11). Przepisy przewidują możliwość przedłużenia zatwierdzenia, z zachowaniem wszystkich przepisów regulujących pierwsze zatwierdzenie (art. 157g ust. 12). Analogicznie jak w przypadku studentów, naukowców i stażystów zezwolenie na wjazd i pobyt na terytorium Polski wolontariusza będzie możliwe tylko w sytuacji, kiedy wolontariat będzie świadczony na rzecz zatwierdzonej jednostki, na co pozwala art. 20 ust. 1 lit. c dyrektywy 2016/801/UE, co znajduje swoje odzwierciedlenie w art. 64a ust. 4 – jako wymóg związany z uzyskaniem przez cudzoziemca wizy krajowej z adnotacją „wolontariusz” oraz w art. 157g ust. 1 – jako wymóg związany z udzieleniem zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza.

Art. 157h przewiduje, iż zezwolenie na pobyt czasowy dla wolontariusza będzie udzielane na okres niezbędny do realizacji umowy dotyczącej wykonywania świadczeń jako wolontariusz, nie dłuższy niż 1 rok, z możliwością ubiegania się o kolejne zezwolenia. Przepis jest zgodny z art. 18 ust. 7 dyrektywy 2016/801/UE, który przewiduje, iż zezwolenie dla wolontariuszy może być udzielane na okres maksymalnie 1 roku.

Uregulowania prawne zawarte w art. 157i określają przypadki odmowy wszczęcia postępowania o zezwolenie na pobyt czasowy dla wolontariusza. Podobnie jak art. 157c powyższy przepis uwzględnia przewidziany w art. 2 ust. 2 zakres stosowania dyrektywy 2016/801/UE.

W art. 157j określono podstawy odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza, które są zgodne z art. 20 ust. 1 oraz ust. 2 lit. a–f.

W art. 157k wskazano przesłanki cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza. Opisany wyżej przepis uwzględnia uregulowania prawne art. 20 ust. 1, ust. 2 lit. a–f oraz ust. 4 dyrektywy 2016/801/UE.

Uregulowania prawne art. 157l przewidują, iż minister właściwy do spraw wewnętrznych określi w rozporządzeniu minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec uczestniczący w wolontariacie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do kraju pochodzenia i dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania tych środków finansowych oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca. Wprowadzenie tego typu rozwiązania jest zgodne z art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy 2016/801/UE, który obliguje cudzoziemca do posiadania nie tylko środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania, ale także na pokrycie kosztów podróży powrotnej. Ponadto wskazany wyżej przepis określa dokumenty, które mogą być podstawą do uznania, iż cudzoziemiec posiada opisane wyżej środki.

Projekt zmian w ustawie o cudzoziemcach nowelizuje również rozdział 8 – Zezwolenie na pobyt czasowy dla członków rodzin obywateli Rzeczypospolitej Polskiej oraz członków rodzin cudzoziemców.

W pierwszej kolejności proponuje się, z przyczyn wskazanych wcześniej, zmianę tytułu rozdziału 8 na następujący: „Zezwolenie na pobyt czasowy dla członków rodzin obywateli Rzeczypospolitej Polskiej oraz członków rodzin cudzoziemców. Mobilność krótkoterminowa i długoterminowa członków rodzin naukowców”.

W art. 159 ust. 1 pkt 1 treść lit. f została uzupełniona przez objęcie przepisem także cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Polski na podstawie wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, gdyż pojęcie „zezwolenia”, zdefiniowane w dyrektywie 2016/801/UE obejmuje także wizę długoterminową wydaną do celów dyrektywy. Treść lit. g została zmodyfikowana przez odesłanie do podstawy prawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151b ust. 1, tj. zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, którego posiadacz jest uprawniony do połączenia z rodziną, zgodnie z art. 26 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE.

Zmiana w literze hb uwzględnia zmianę nazwy zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa. W dodawanej literze hc przewidziano kolejną przesłankę udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną, w celu dostosowania polskiego prawa do

uregulowań art. 25 ust. 3 w związku z art. 26 dyrektywy 2016/801/UE. Z przepisów tych wynika, iż członkowie rodzin naukowca mają prawo pozostać z nimi na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej także w sytuacji, kiedy po zakończeniu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych pozostaną w Polsce w celu poszukiwania pracy lub założenia działalności gospodarczej. Zezwolenie na pobyt czasowy w celu skorzystania przez naukowca z opisanego wyżej uprawnienia została uregulowana w projekcie w art. 186 ust. 1 pkt 7.

W art. 161 w ust. 1, który jest podstawą udzielenia samodzielnego zezwolenia na pobyt czasowy dla członków rodzin cudzoziemców, w pkt 1 w lit. a, i w pkt 2 w lit. a uzupełniono odesłanie do przepisów stanowiących podstawę udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia z rodziną (art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. a–g i ha–i), tak, aby przepisy te obejmowały wszystkie podstawy udzielenia tego zezwolenia, włącznie z tymi dodawanymi niniejszym projektem.

Analogicznie chociażby do przepisu odnoszącego się do mobilności krótkoterminowej i długoterminowej naukowca, tj. art. 156a, przewidziano w projektowanym art. 161a obowiązek, leżący po stronie podmiotów obowiązanych na mocy przepisów prawa wdrażających dyrektywę 2016/801/UE obowiązujących w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, zawiadomienia właściwego organu tego państwa o zamiarze korzystania przez członka rodziny naukowca posiadającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną, z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej członka rodziny naukowca, który to obowiązek będzie polegał na jednoczesnym zawiadomieniu o tym również Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. W zależności od przyjętych w danym państwie członkowskim rozwiązań w zakresie mobilności krótkoterminowej oraz długoterminowej członka rodziny naukowca, obowiązana do jednoczesnego zawiadomienia Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie jednostka naukowa z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo instytucja naukowa z siedzibą na terytorium tego państwa członkowskiego, w którym cudzoziemiec zamierza korzystać z odpowiedniego rodzaju mobilności albo sam naukowiec, do którego dołączył już członek rodziny (są to podmioty, które obejmuje swym zakresem art. 28 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE, regulujący mobilność krótkoterminową naukowca oraz art. 29 ust. 1 lit. a dyrektywy 2016/801/UE, który odsyła do art. 28 – w obu przypadkach do tych rozwiązań odsyła art. 30 ust. 2 i 3 dyrektywy 2016/801/UE

regulujący mobilność członków rodzin naukowców). Zakres obowiązku z art. 161a będą zatem kształtowały przepisy obowiązujące w tym innym państwie członkowskim, a obowiązek ten ma charakter wyłącznie towarzyszący.

W art. 161b proponuje się dodać uregulowania prawne pozwalające cudzoziemcowi na skorzystanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca przewidzianej w art. 30 ust. 3 dyrektywy 2016/801/UE. Zgodnie z projektowanym art. 3 pkt 7d mobilność długoterminową członka rodziny naukowca należy rozumieć jako mobilność członka rodziny naukowca przez okres przekraczający 180 dni w danym państwie członkowskim. Prawodawca unijny w art. 30 ust. 2 i 3 dyrektywy 2016/801/UE zezwolił państwom członkowskim Unii Europejskiej na dokonanie wyboru zasad przyjmowania członków rodziny naukowców w ramach mobilności długoterminowej, uzależniając jednak ten wybór od rozwiązań właściwych dla regulacji mobilności długoterminowej samych naukowców. Jak już wyjaśniono przy okazji projektowanego art. 151b państwa członkowskie mogą na mocy art. 29 ust. 1 lit. a dyrektywy przyjąć zasady przyjmowania naukowców analogiczne do zasad właściwych mobilności krótkoterminowej (art. 28 dyrektywy 2016/801/UE). Mogą zamiast tego, na mocy art. 29 ust. 1 lit. b dyrektywy, wprowadzić procedurę udzielania zezwolenia pobytowego w celu skorzystania przez naukowca z mobilności długoterminowej. W związku z tym, że dla uregulowania kwestii korzystania przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca przyjęto w projekcie koncepcję nowego rodzaju zezwolenia na pobyt czasowy również w odniesieniu do korzystania przez cudzoziemców na tym terytorium z mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, konieczne było rozwiązanie tożsame (również w tym sensie, że projektodawca nie przewidział dla członków rodziny naukowców podstawy materialnoprawnej do wydawania wiz krajowych). Projektowany art. 161b ustawy o cudzoziemcach wprowadza zatem następujące kumulatywne przesłanki udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca:

- celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinien być pobyt z naukowcem, który na tym terytorium korzysta z mobilności długoterminowej naukowca,
- naukowiec, który korzysta z mobilności długoterminowej posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002

z adnotacją „naukowiec” lub wizę długoterminową z taką adnotacją, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej,

- cudzoziemiec, który jest członkiem rodziny naukowca, posiada zezwolenie na pobyt w celu połączenia z rodziną oraz wydany w związku z tym zezwoleniem dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, i to samo państwo wydało to zezwolenie i dokument, co dokument pobytowy lub wizę długoterminową naukowcowi,
- cudzoziemiec posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- cudzoziemiec posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową z adnotacją „naukowiec”.

W ocenie projektodawcy celowe jest, aby wymogi związane z wysokością środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało dokument pobytowy z adnotacją „naukowiec” albo wizę długoterminową z taką adnotacją, cudzoziemcowi, jak również związane z dokumentami, które mogą je potwierdzić, w przypadku naukowca korzystającego z mobilności długoterminowej, jak i członka jego rodziny, były tożsame. Stąd też projektowany art. 161b ust. 2 analogicznie do projektowanego art. 151b ust. 2, odsyła do kryteriów dochodowych związanych z uprawnieniami do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, zaś projektowany art. 161b ust. 4 odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów rozporządzenia wydanego na podstawie art. 157. W ust. 3, analogicznie jak w art. 151b ust. 3, określono, co jest uważane za koszty zamieszkania, które zgodnie z projektowanym brzmieniem ust. 2 są odliczane od wykazywanych miesięcznych środków finansowych.

W art. 162 dodano ust. 4, który określa okres, na który udzielane jest zezwolenie na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, zgodnie z art. 30 ust. 3 cytowanej wyżej dyrektywy.

Dodany w art. 165 ust. 5 określa przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca i dostosowuje polskie przepisy do art. 30 ust. 3 i 4 dyrektywy 2016/801/UE.

Treść projektowanego art. 166 ust. 2 jest zgodna z art. 30 ust. 3 i 4 dyrektywy 2016/801/UE i określa przesłanki cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca. W projektowanym art. 166a wskazano podstawy odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, które są zgodne z zakresem dyrektywy 2016/801/UE określonym w art. 2 ust. 2.

Projektodawca proponuje również dodanie do art. 168 nowego ust. 4a oraz zmianę brzmienia ust. 5 celem wdrożenia art. 26 ust. 4 dyrektywy 2016/801/UE, który ustanawia szczególny tryb rozpatrywania wniosku dotyczącego członków rodziny naukowca (w ramach łączenia rodzin), jednocześnie z wnioskiem o przyjęcie lub mobilność długoterminową naukowca. Projektując art. 168 ust. 4a, wzorowano się na obecnie obowiązującym art. 168 ust. 4 ustawy o cudzoziemcach, który ma na celu wdrożenie przepisu art. 19 ust. 4 dyrektywy 2014/66/UE o analogicznym znaczeniu. Przewiduje zatem właściwość wojewody ustalaną na zasadach ogólnych dla postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa oraz w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej, tj. według siedziby jednostki przyjmującej. Uznano bowiem w tym przypadku, że wymóg jednoczesnego rozpatrywania wniosku wymaga przede wszystkim tożsamego organu. W projektowanym art. 168 ust. 4a również przewiduje się właściwość wojewody ustalaną nie na zasadach ogólnych (według miejsca pobytu członka rodziny, który ma dołączyć do cudzoziemca, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wówczas jest wyłącznie uprawniony do złożenia wniosku), ale jako pochodną właściwości wojewody w postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 151 lub art. 151b ust. 1. Wzorowano się również na tym, że przesłanka złożenia wniosku „w tym samym czasie” będzie spełniona, jeżeli drugi wniosek zostanie złożony nie później niż w terminie 3 dni od dnia złożenia pierwszego wniosku. Natomiast zmiana brzmienia art. 168 ust. 5 ustawy o cudzoziemcach ma zapewnić owo jednoczesne rozpatrywanie obu wniosków przez tego samego wojewodę.

Zgodnie z art. 30 ust. 1 członkowie rodziny naukowca mogą również towarzyszyć mu w sytuacji korzystania przez niego z mobilności krótkoterminowej naukowca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej niż to, które wydało mu dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „naukowiec” lub wizę długoterminową z taką adnotacją. W art. 169a ust. 1 przewidziano właśnie, iż warunkiem korzystania przez cudzoziemca z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest otrzymanie przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadomienia od jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5, o zamiarze korzystania przez członków rodziny naukowca z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca oraz nie wydanie przez Szefa Urzędu decyzji o sprzeciwie. Możliwość wprowadzenia wymogu zawiadamiania o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca wynika z art. 30 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE. W art. 169a ust. 2 określono istotne elementy takiego zawiadomienia oraz przewidziano, iż dokonuje się go w języku polskim, zgodnie z art. 30 ust. 2 cytowanej dyrektywy. Projektowany przepis będzie również przesądzał sposób wnoszenia zawiadomienia, tj. pisemnie, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Celem wprowadzenia tego obowiązku będzie gromadzenie danych o cudzoziemcach korzystających z mobilności oraz kontrola długości okresu korzystania przez nich z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca. Podstawą legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca korzystającego z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca będzie odpowiednik zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej i posiadany w związku z nim dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002. Uprawnienie to będzie uwzględniane przez przepisy ustawy regulujące wjazd (projektowane art. 25 ust. 1a pkt 4 i art. 28 ust. 7) oraz zobowiązanie cudzoziemców do powrotu (projektowany art. 302 ust. 6 pkt 4).

Przepisy projektowanego art. 169b przewidują możliwość wydania przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzji o sprzeciwie w terminie 30 dni. Termin ten został

określony zgodnie z art. 30 ust. 2 akapit 3 dyrektywy 2018/801/UE. Na jednostkę naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostaną nałożone określone obowiązki informacyjne w zakresie samego zawiadomienia oraz obowiązki związane z dołączeniem określonych dokumentów do zawiadomienia. Łącznie te obowiązki mają odpowiadać możliwym do ustanowienia na mocy art. 30 ust. 2 lit. a wymogom. Jednocześnie projektodawca zdecydował się na to, aby wykorzystać dozwolenie, jakie zostało przewidziane w art. 30 ust. 2 akapit 2 dyrektywy 2016/801/UE, i przewidzieć w projekcie obowiązek nie tylko sporządzenia zawiadomienia w języku polskim, ale również załączenia dokumentów wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polskim. Podstawy materialnoprawne wydania decyzji o sprzeciwie będą określone w art. 169b ust. 6 i odpowiadać będą podstawom sprzeciwu wynikającym z art. 30 ust. 2 akapit 3 i 4 dyrektywy 2016/801/UE. Jednocześnie w projekcie przewiduje się, biorąc pod uwagę dość krótki termin na to, aby Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców mógł wydać decyzję o sprzeciwie (30 dni), aby współpracę z innymi organami, które mogą posiadać informacje niezbędne do oceny, czy względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego przemawiają za wydaniem decyzji o sprzeciwie (Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Policji, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w razie potrzeby inny organ) o przekazanie w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku stosownych informacji. W przypadku braku ich przekazania wymóg zasięgnięcia informacji u tych organów przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie należało uznać za spełniony. Celem usprawnienia wymiany informacji między Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców a tymi organami przewiduje się możliwość, aby wymiana ta mogła następować za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Z racji tego, że instytucja sprzeciwu winna zostać ukształtowana w sposób umożliwiający możliwie szybko ukształtowanie sfery praw i obowiązków cudzoziemca (cudzoziemiec może korzystać z mobilności tylko pod warunkiem wydania decyzji o sprzeciwie w stosownym terminie), w projekcie przewiduje się, że decyzja ta jest ostateczna (nie przysługuje od niej wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy). Jednocześnie w projekcie przewiduje się obowiązek niezwłocznego poinformowania organu państwa członkowskiego, które wydało cudzoziemcowi zezwolenie pobytowe w celu połączenia się z rodziną oraz dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002 o wydaniu

decyzji o sprzeciwie, co realizuje obowiązek wynikający z art. 30 ust. 2 akapit 3 dyrektywy 2016/801/UE.

Projektowane przepisy art. 169b oraz art. 169c realizują postanowienia art. 37 dyrektywy 2016/801/UE dotyczące mobilności krótkoterminowej i długoterminowej członka rodziny naukowca. Przewiduje się zatem, że w przypadku uzyskania przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców informacji o tym, że inne państwo członkowskie Unii Europejskiej wydało cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną (dołączającemu do naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej) zezwolenie pobytowe lub wizę długoterminową odpowiadające zezwoleniu na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, a zatem, że przyjęło cudzoziemca w ramach tej mobilności długoterminowej, organ ten powinien powiadomić o tym wojewodę, który udzielił tego zezwolenia na pobyt czasowy. W przypadku zaś otrzymania zawiadomienia o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z mobilności krótkoterminowej naukowca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej (na podstawie art. 161a) lub informacji o sprzeciwie wobec tej mobilności właściwego organu tego państwa członkowskiego (zadanie określone w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. g) Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie przekazywał o tym informacje wojewodzie, który udzielił zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną (art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f). Jednocześnie na wojewodę zostanie nałożony obowiązek przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców kopii decyzji o cofnięciu tego zezwolenia, jeżeli cudzoziemiec korzysta z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej (art. 169b ust. 2). Wiedza wojewody o tym, że cudzoziemiec korzysta z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca powinna zatem zasadniczo pochodzić z informacji pierwotnie uzyskanej od Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców na podstawie projektowanego art. 169b ust. 1. Natomiast Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie obowiązany do niezwłocznego przekazania informacji o cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną (art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f) właściwemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym cudzoziemiec ten korzysta z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca lub mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca (art. 169b ust. 3).

Ponadto proponuje się, aby wojewoda przekazywał kopię decyzji o udzieleniu lub cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca (art. 169c ust. 1), tak, aby było możliwe zrealizowanie obowiązku powiadomienia o tym pierwszego państwa członkowskiego (art. 29 ust. 5 zdanie 2 w zw. z art. 30 ust. 3 dyrektywy 2016/801/UE).

Proponuje się również wprowadzenie zmian w rozdziale 11 – Zezwolenie na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności. Zaproponowane zmiany uwzględniają uregulowania prawne art. 25 dyrektywy 2016/801/UE, które pozwalają naukowcom po zakończeniu prowadzenia badań naukowych, a studentom po zakończeniu studiów pozostać w państwie przyjmującym przynajmniej 9 miesięcy w celu poszukiwania pracy lub założenia działalności gospodarczej. Dotychczas obowiązujące w Polsce uregulowania prawne przewidywały już tego typu rozwiązanie dla absolwentów polskich uczelni w art. 187 pkt 2. Obecnie proponowana zmiana przewiduje w art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7 dwie nowe obligatoryjne przesłanki udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności. Powyższego zezwolenia będzie się udzielać cudzoziemcowi, który jest absolwentem polskiej uczelni oraz poszukuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planuje rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na tym terytorium lub cudzoziemcowi, który bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia przebywał w Polsce na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, zakończył prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych i poszukuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planuje rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na tym terytorium. Powyższy przepis stanowi wdrożenie do polskiego porządku prawnego art. 25 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE. Zgodnie z przepisem art. 25 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE postanowiono, aby okres ważności tych zezwoleń wynosił 9 miesięcy.

Wykreślenie pkt 2 art. 187 wynika z wprowadzenia nowych rozwiązań w art. 186 pkt 6, które całkowicie go zastępują.

W art. 188 dodano nowy ust. 1a oraz zmieniono treść ust. 2 przez dodanie odniesienia do art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7, które określają wymogi udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 pkt 6 i 7. Powyższy przepis wdraża do polskiego porządku prawnego uregulowania art. 25 ust. 3 dyrektywy 2016/801/UE.

Podobnie dodane w art. 188 ust. 2a i 2b uwzględniają wymogi udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy określonego w art. 186 pkt 6 i 7, które są zgodne z art. 25 ust. 3 dyrektywy 2016/801/UE.

Zmiany w art. 188 ust. 3 pkt 1, 4 i 5 mają charakter redakcyjny i wynikają z wykreślenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 187 pkt 2.

Zmiana w art. 188 ust. 6 polega na dodaniu odniesienia do nowego ust. 1a pkt 2. Powyższa zmiana wynika z konieczności dostosowania polskiego porządku prawnego do art. 25 ust. 3 w związku z art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy 2016/801/UE.

Zaproponowana w art. 190 ust. 1 pkt 3 zmiana wynika z wprowadzenia dwóch nowych zezwoleń na pobyt czasowy, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7. Powyższe zezwolenia będą udzielane jednorazowo oraz bezpośrednio po zakończeniu studiów lub prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych na okres 9 miesięcy, zgodnie z minimalnym okresem przewidzianym w art. 25 ust. 1 wyżej wymienionej dyrektywy. Uznano bowiem, że jest to wystarczający okres, aby przeciwdziałać możliwym nadużyciom a jednocześnie umożliwić realizację celu pobytu jakim jest poszukiwanie pracy lub planowanie rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej na terytorium przez Polski przez absolwenta polskiej uczelni lub naukowca, który zakończył prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w naszym kraju. Dotychczas zezwolenie na pobyt czasowy dla absolwenta polskiej uczelni poszukującego w Polsce pracy było udzielane, zgodnie z krajowymi rozwiązaniami, na okres 1 roku (art. 190 pkt 3 w zw. z art. 187 pkt 2).

Nowy art. 190a określa przesłanki odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7 i odpowiada zakresowi dyrektywy 2016/801/UE określonego w art. 2 ust. 2.

Zmiana w art. 191 ust. 1 pkt 3 polega na uzupełnieniu go o odniesienie do zezwoleń na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7. Powyższe rozwiązanie wdraża do polskiego porządku prawnego uregulowania art. 25 ust. 4 dyrektywy.

Dodany w art. 192 ust. 3 określa przypadki, w których cofa się zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7. Niniejszy przepis dostosowuje polskie prawo do art. 25 ust. 8 dyrektywy 2016/801/UE.

W art. 194, który stanowi delegację dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia wprowadzono dodatkowo odniesienie do zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7. Powyższe rozwiązanie odpowiada uregulowaniom prawnym określonym w art. 25 ust. 3 w związku z art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy 2016/801/UE.

Zmiany w art. 244 ust. 1 pkt 9 (nowe brzmienie) oraz art. 9a–9d (dodawane) dostosowują przepisy ustawy o cudzoziemcach do art. 17 ust. 1 cytowanej wyżej dyrektywy, które wymagają, aby w dokumencie pobytowym, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, zamieszczać informacje, iż jest on wydany studentowi, stażystcie, wolontariuszowi lub naukowcowi korzystającemu z mobilności długoterminowej. Dodatkowo art. 17 ust. 3 przewiduje, iż w dokumencie pobytowym naukowca lub studenta, który przybył do Unii Europejskiej w ramach unijnego programu lub programu wielostronnego obejmującego środki w zakresie mobilności, lub w ramach porozumienia między co najmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego zamieszcza się wzmiankę o tym fakcie. Powyższy przepis będzie wdrożony do polskiego porządku prawnego w art. 244 ust. 1 pkt 9 (w nowym brzmieniu) oraz pkt 9b (dodawany), które będzie przewidywały, iż oprócz obok adnotacji odpowiednio „naukowiec” i „student” będą umieszczane w kartach pobytu dodatkowe adnotacje o tym programie lub porozumieniu;

W art. 302 proponuje się zmianę brzmienia ust. 6, w których przewidziano wyłączenie przepisu ust. 1 pkt 2, stanowiącego podstawę wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w związku z nieopuszczeniem przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wykorzystaniu dopuszczalnego okresu pobytu na terytorium wszystkich lub niektórych państw obszaru Schengen. Chodzi tu o pobyt cudzoziemca korzystającego z mobilności krótkoterminowej naukowca, mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca oraz mobilności studenta. W wyżej wymienionej sytuacji cudzoziemiec będzie bowiem mógł przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dłużej niż jest to przewidziane zgodnie z ogólnymi zasadami pobytu w strefie Schengen, według których cudzoziemiec może przebywać w strefie Schengen przez okres wynoszący do 90 dni w dowolnym okresie liczącym 180 dni. Przepisy art. 28 ust. 1 oraz art. 30 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE pozwalają naukowcom oraz członkom ich rodziny na pobyt przez okres 180 dni na każde państwo członkowskie Unii Europejskiej w każdym 360 dniowym okresie. Ponadto art. 31 ust. 1

wyżej wymienionej dyrektywy przewiduje, iż studenci objęci programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego, mają prawo przebywać przez okres 360 dni na każde państwo członkowskie Unii Europejskiej.

W art. 337 po pierwsze proponuje się, aby zmienić brzmienie ust. 5, który reguluje ponoszenie przez jednostkę badawczą kosztów wydania i wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu ze środków publicznych przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy o przyjęciu go w celu realizacji celu badawczego, a podstawą wydania tej decyzji był pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej wizy, jeżeli była wymagana, lub innego ważnego dokumentu uprawniającego go do wjazdu i pobytu na to terytorium i pobytu na nim. Zmiany w tym ustępie powinny mieć po pierwsze charakter redakcyjny, albowiem z przyczyn wskazanych powyżej cel przyjęcia cudzoziemca przez jednostkę naukową należy określić jako „prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych” (zamiast „w celu realizacji projektu badawczego”). Nie ma tu zaś konieczności dokonania zmian o charakterze merytorycznym, albowiem art. 8 ust. 2 zdanie 2 dyrektywy 2016/801/UE wyłącza odpowiedzialność finansową instytucji badawczej za zwrot kosztów związanych z pobytem i powrotem naukowca, pokrytych ze środków publicznych, po upływie 6 miesięcy po wygaśnięciu umowy o przyjęcie. Projektodawca uznał jednak, że właściwe będzie, aby nie odwoływać się już do uprzedniego poniesienia kosztów związanych z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu ze środków publicznych, albowiem pierwotne poniesienie tych kosztów zawsze następuje na podstawie środków budżetowych, jakimi dysponują właściwe organy administracji publicznej. Zgodnie z art. 347 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach ostateczne pokrycie kosztów, o których mowa w art. 336 ust. 1, z budżetu państwa z części, w której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej następuje dopiero w przypadkach, gdy podmioty właściwe do ich poniesienia na podstawie art. 337 ustawy o cudzoziemcach nie będą mogły tego uczynić. Natomiast przesłanką ustalenia tych kosztów jest to, że decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu podlega przymusowemu wykonaniu (art. 336 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach). W konsekwencji podstawa odpowiedzialności finansowej jednostki naukowej musi być

skonstruowana w sposób uwzględniający ten fakt, tj. musi zachodzić wtedy, gdy przed upływem 6 miesięcy od wygaśnięcia umowy o przyjęcie naukowca została wydana i wykonana decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu. Skoro zaś koszty ustala się tylko w przypadku przymusowego wykonania decyzji, odpowiedzialność jednostki naukowej zachodzić będzie tylko w takim przypadku, tj. gdy doszło do przymusowego wykonania decyzji przed upływem tego terminu (a pierwotne pokrycie kosztów z tym związanych i tak musiało nastąpić ze środków budżetowych). Aby zatem nie wywoływać wątpliwości w relacji tego przepisu do art. 347 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, projektodawca proponuje rezygnację ze zwrotu „z budżetu państwa”.

Po drugie jednak proponuje się, aby do art. 337 dodać nowy ust. 6 regulujący podstawę ponoszenia kosztów wydania i wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu przez organizatora stażu, ograniczoną w czasie do 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy dotyczącej odbywania stażu, gdy podstawą tej decyzji był pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej wizy, jeżeli była wymagana, lub innego ważnego dokumentu uprawniającego go do wjazdu na to terytorium i pobytu na nim. W sposób tożsamy z art. 8 ust. 2 zdanie 2 dyrektywy 2016/801/UE art. 13 ust. 4 dyrektywy ogranicza w czasie odpowiedzialność finansową tego rodzaju jednostki przyjmującej (w rozumieniu dyrektywy). Stąd też projektodawca proponuje, aby nowy ust. 6 w art. 337 wzorowany był na jego ust. 5. Aktualne pozostają również wyjaśnienia do zmiany brzmienia art. 337 ust. 5 ustawy o cudzoziemcach względem obecnego stanu prawnego.

Z uwagi na wprowadzenie instytucji sprzeciwu wobec mobilności krótkoterminowej pracownika przenoszonego wewnątrz przedsiębiorstwa, studenta, naukowca oraz członka rodziny naukowca konieczna jest zmiana art. 428 ust. 1 pkt 2 i stworzenie nowego rejestru sprzeciwów i zawiadomień dotyczących mobilności cudzoziemców. Rejestr będzie prowadzony przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, jako właściwego do przyjmowania zawiadomień o zamierza korzystania z mobilności oraz decyzji o sprzeciwie – zmiana w art. 429 ust. 1 pkt 14. Natomiast nowy pkt 6b w ust. 2 art. 430 określa co w tych w rejestrach będzie przechowywane.

Rejestr sprzeciwów i zawiadomień dotyczących mobilności cudzoziemców będzie stanowił część krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców.

Zmiany w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych oraz w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci mają na celu uwzględnienie możliwości nabycia prawa do świadczeń rodzinnych oraz do świadczeń wychowawczych przez cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwoleń na pobyt czasowy udzielonych w celu w celu prowadzenia badań naukowych oraz w celu mobilności długoterminowej naukowca, na podstawie wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, jak również w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca lub z mobilności studenta, co wynika z art. 22 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE. Zgodnie z możliwością przewidzianą w art. 22 ust. 2 lit. b tej dyrektywy, uprawnienia te zostały ograniczone w stosunku do cudzoziemców, którym zezwolono na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nieprzekraczający 6 miesięcy, chyba że przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej. Zmiany przepisów tych ustaw, dotyczących pracowników przenoszonych wewnątrz przedsiębiorstwa (w przypadku obu ustaw art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. e), mają charakter redakcyjny.

Zmiany w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy uwzględniają konieczność zapewnienia możliwości wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy przez naukowców oraz studentów lub doktorantów korzystających z mobilności wewnątrzunijnej do czego zobowiązuje art. 27 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE oraz art. 29 ust. 2 lit. d, jak również posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student” lub posiadających wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, gdyż pojęcie „zezwolenia”, zdefiniowane w dyrektywie 2016/801/UE obejmuje także wizę długoterminową wydaną do celów dyrektywy. Dodatkowo przewidziano zwolnienie z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę cudzoziemca, który uzyskał zezwolenie na pobyt czasowy po zakończeniu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych w celu poszukiwania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub założenia działalności gospodarczej na tym terytorium. Rozwiązanie to wzorowano na uregulowaniu prawnym dotyczącym absolwentów polskich uczelni, przewidzianym w § 1 pkt 15 rozporządzeniu Ministra

Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie przypadków, w których powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalne bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę (Dz. U. z 2015r. poz. 588, z późn. zm.). Ponadto, uwzględniając art. 26 ust. 6 dyrektywy 2016/801/UE, z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę zwolniono członków rodziny naukowca posiadających zezwolenie na pobyt czasowy w celu z mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca. Zmiana przepisu dotyczącego pracowników przenoszonych wewnątrz przedsiębiorstwa ma charakter redakcyjny.

Projektodawca proponuje również dodanie do art. 324 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668) nowego pkt 8, który będzie ustanawiał podstawę do podejmowania i odbywania kształcenia na studiach stacjonarnych w języku polskim bez opłat cudzoziemcom, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub w celu mobilności długoterminowej naukowca lub przebywającym na tym terytorium w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy o cudzoziemcach lub posiadającym wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych. W odniesieniu do naukowców art. 22 ust. 1 dyrektywy 2016/801/UE przyjmuje bowiem zasadę równego traktowania z obywatelami polskimi w zakresie edukacji, z zastrzeżeniem ust. 2 lit. a tego artykułu, tj. art. 22 dyrektywy 2016/801/UE. W art. 324 ust. 3 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce przewidziano także możliwość ubiegania się ww. cudzoziemców o stypendium socjalne, o którym mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1, oraz o kredyt studencki, o którym mowa w art. 98 ust. 1 tej ustawy.

W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce przewidziano również zmiany mające na celu zapewnienie dostępu dla wojewody i Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców do systemu teleinformatycznego Pol-ON, który prowadzony jest przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki na podstawie przepisów tej ustawy. Ponadto, celem uzupełnienia zmiany i uspoźnienia dostępu do tego systemu organów migracyjnych, wprowadza się zmianę, polegającą na zapewnieniu dostępu do tego systemu Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, komendantom oddziałów i placówek Straży Granicznej. Dostęp będzie

dotyczył dwóch wykazów składających na system Pol-ON, tj. wykaz studentów oraz wykaz osób ubiegających się o stopień doktora. Cele dostępu tych organów do danych zgromadzonych w tych wykazach wynika bezpośrednio z realizacji zadań ustawowych tych organów. W przypadku wojewodów jest to prowadzenie postępowań w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy. W przypadku Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, który w stosunku do wojewodów w powyższych sprawach jest organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, cel określono szerzej, albowiem odnosi się go również do prowadzenia postępowań w sprawie sprzeciwu od mobilności studenta oraz prowadzenia konsultacji wizowych. Natomiast w przypadku organów Straży Granicznej cel zapewnienia dostępu do określonych danych wynika z realizacji ustawowych zadań Straży Granicznej. W projekcie przewidziano dostęp ww. organów do wszystkich kategorii danych zgromadzonych w wykazie studentów oraz niektórych kategorii danych zgromadzonych w wykazie osób ubiegających się o stopień doktora, kierując się adekwatnością związku między istotą i znaczeniem tych kategorii danych a ich przydatnością w realizacji zadań ustawowych ww. organów.

Zmiany w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65 oraz z 2018 r. poz. 650) mają na celu objęcie stosowaniem przepisów tej ustawy cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w celu prowadzenia badań naukowych oraz w celu mobilności długoterminowej naukowca, zezwolenie na pobyt czasowy dla stażysty lub dla wolontariusza, lub posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego, jak również cudzoziemców przebywających na terytorium Polski w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca lub z mobilności studenta, co wynika z art. 22 ust. 1, 3 i 4 dyrektywy 2016/801/UE.

Projektodawca proponuje tożsame zmiany w:

- art. 1a ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1479, z późn. zm.) –

zmiana brzmienia pkt 7 i dodanie pkt 8–10,

- art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2016 r. poz. 1496, z późn. zm.) – zmiana brzmienia litery d i dodanie lit. da–dc,
- art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2018 r. poz. 617, z późn. zm.) – zmiana brzmienia pkt 7 i dodanie pkt 8–10,
- art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 1725, z późn. zm.) – zmiana brzmienia pkt 7 i dodanie pkt 8–10,
- art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 123, z późn. zm.) – zmiana brzmienia lit. g i dodanie lit. h–j.

Wszystkie zmiany w ww. ustawach mają ścisły związek ze zmianą brzmienia art. 2 ust. 1 ustawy o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Dotychczasowe brzmienie przepisów tych ustaw zostało określone właśnie tą ustawą. W ocenie projektodawcy zmiana jej brzmienia powinna pociągać za sobą konieczność zmiany brzmienia również tych przepisów.

Zgodnie z art. 12 projektu do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy będzie się stosowało przepisy dotychczasowe. W ocenie projektodawcy przyjęcie prymatu ustawy dotychczasowej wobec zmian w przepisach prawa materialnego, polegających na dodaniu nowych warunków materialnoprawnych w przypadku zezwoleń na pobyt czasowy wydawanych naukowcom oraz w celu kształcenia się na studiach, powinno pozwolić na lepsze rozwiązanie sytuacji, jakie zaistnieją w odniesieniu do postępowań będących w toku w dniu wejścia w życie ustawy. Dzięki tej regule w sposób czytelny będzie można zidentyfikować postępowania, do których będą miały zastosowanie wyłącznie przepisy dodane lub w brzmieniu zmienionym. Pozwoli to również na uniknięcie trudności, jakie zmiana stanu prawnego wywołuje w odniesieniu do postępowań, które znajdują się w fazie odwoławczej.

Przepis art. 13 wskazujący na datę realizacji po raz pierwszy obowiązku przekazania informacji Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, o którym mowa w projektowanym art. 60 ust. 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ma na celu realizację art. 38 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE, który wskazuje na to, że

pierwszym rokiem odniesienia (rok kalendarzowy), za który należy przekazać dane statystyczne Komisji Europejskiej jest 2019 r.

W art. 14 proponuje się regulację, zgodnie z którą ilekroć w ustawach zmienianych w art. 1–5 oraz art. 7–9 jest mowa o szkole doktorskiej, należy przez to rozumieć, do dnia 31 grudnia 2023 r., również studia doktoranckie, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.). Przepis ten wynika z art. 279 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zgodnie z którym studia doktoranckie rozpoczęte przed rokiem akademickim 2019/2020 prowadzi się na zasadach dotychczasowych, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r.

W art. 15 przewidziano normę przejściową utrzymującą ważność zatwierdzeń jednostek naukowych dokonanych dotąd, przed wejściem w życie projektowanej ustawy, przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki. W oparciu o te dotychczasowe zatwierdzenia cudzoziemcy będący naukowcami będą mogli wciąż uzyskiwać zezwolenia na pobyt czasowy w celu badań naukowych. Natomiast przewiduje się jednocześnie, że nie będzie już możliwe uzyskanie przedłużenia takiego zatwierdzenia. Jednostka naukowa w sytuacji kończącej się ważności zatwierdzenia będzie musiała wystąpić na podstawie nowych przepisów o jej zatwierdzenie.

W projekcie przewidziano również przepis przejściowy związany z koniecznością uregulowania skutków zawiadomień jednostek przyjmujących mających siedziby w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej o zamiarze korzystania z mobilności krótkoterminowej przez cudzoziemca przenoszonego wewnątrz przedsiębiorstwa, które do dnia wejścia w życie nie zostały wniesione do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Projektowany art. 16 jako moment decydujący o tym, czy dane zawiadomienie powinno podlegać dotychczasowym czy nowym przepisom, wskazuje moment wpływu zawiadomienia jednostki przyjmującej do tego organu. Jeżeli takie zdarzenie nastąpi przed dniem wejścia w życie ustawy, wówczas Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców nie będzie jeszcze mógł wydać decyzji o sprzeciwie, natomiast cudzoziemiec będzie mógł korzystać z mobilności krótkoterminowej. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie jedynie obowiązany niezwłocznie przekazać zawiadomienie zgodnie z art. 139n ust. 3 ustawy o cudzoziemcach w dotychczasowym brzmieniu Komendantowi Głównemu Straży Granicznej. Natomiast, jeżeli

zawiadomienie takie miałyby wpłynąć już w pierwszym dniu obowiązywania ustawy, to podlegać ono będzie rozpatrzeniu na podstawie przepisów ustawy o cudzoziemcach i uzyskanie przez cudzoziemca uprawnienia w postaci mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, zależne będzie od braku sprzeciwu Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w określonym w art. 139n ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach terminie.

Oprócz tego w projekcie przewidziano w art. 17 przepisy przejściowe związane z zagadnieniem wprowadzenia powszechnego wymogu zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych jednostki prowadzącej studia na potrzeby przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów. Po pierwsze, mając na uwadze to, że zajdzie konieczność przeprowadzenia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych dużej ilości postępowań, które zawierają m.in. zwracanie się do innych organów o opinię w sprawie lub o stosowne informacje, i wymagające zatem przeprowadzenia stosownego postępowania wyjaśniającego, przewiduje się po pierwsze opóźnienie stosowania wymogu związanego z uprzednim zatwierdzeniem jednostek prowadzących studia, do dnia 1 października 2019 r., tak aby ta znacząca zmiana stanu prawnego nie przyczyniła się negatywnie do przyjmowania studentów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Okres między datą wejścia w życie ustawy nowelizującej a dniem 1 października 2019 r. ma być okresem, w którym jednostki prowadzące studia wystąpią z wnioskami o zatwierdzenie do ministra właściwego do spraw wewnętrznych i stosowne postępowania będą mogły być zakończone.

To opóźnienie ma mieć skutek dla postępowań w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach oraz w postępowaniach w sprawie wydania wizy w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy o cudzoziemcach z adnotacją „student”, które zostaną wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, albowiem powinno się w nich stosować przepisy dotychczasowe na mocy art. 19, ale również do postępowań wszczętych pod tej dacie. W obu przypadkach pominięcie wymogu zatwierdzenia zależne będzie od tego, czy postępowanie zostanie zakończone przed dniem 1 października 2019 r. Jeżeli bowiem postępowania te nie zostaną zakończone przed tą datą, będzie należało przy rozstrzyganiu sprawy cudzoziemca uwzględnić to, czy jednostka prowadząca studia została już zatwierdzona

przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Brak zatwierdzenia będzie pociągał za sobą konieczność odmowy udzielenia zezwolenia lub wydania wizy z uwagi na brak spełnienia wymogów ich udzielenia lub wydania.

Jednocześnie przewiduje się pominięcie wymogu uprzedniego zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia w przypadku mobilności krótkoterminowej w okresie od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej do dnia 1 października 2019 r. Jeżeli zostaną spełnione wszystkie pozostałe wymogi określone w art. 149b ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, cudzoziemiec będzie mógł w okresie bezpośrednio następującym po wejściu w życie ustawy nowelizującej, skorzystać z mobilności studenta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie w projekcie przewidziano opóźnienie wejścia w życie części przepisów, ustanawiających kompetencję Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców do wydawania decyzji o sprzeciwie w przypadkach zawiadomień o zamiarze korzystania przez cudzoziemców z odpowiednich rodzajów mobilności. Jest to spowodowane koniecznością przygotowania się przez organy administracji publicznej do realizacji tego całkowicie nowego zadania. Do tej pory bowiem polskie przepisy w zakresie wjazdu i pobytu cudzoziemców nie przewidywały podobnej instytucji. Późniejsze wejście w życie tych przepisów ma zatem na celu możliwie najlepsze ich stosowanie w przyszłości. Jednocześnie w projekcie (art. 18) przewiduje się, że zawiadomienia złożone do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w okresie między datą wejścia w życie ustawy nowelizującej (zasadniczego korpusu) a datą wejścia w życie przepisów dotyczących sprzeciwów, organ ten będzie niezwłocznie przekazywał do Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

W art. 19 przewidziano utrzymanie w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie określonych przepisów ustawy zmienianej w art. 1 projektowanej ustawy do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Regulacja ta uwzględnia w ust. 2 zmiany pośrednie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 80 ust. 1 i art. 148a ust. 2 ustawy o cudzoziemcach. Zmiana pośrednia przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 80 ust. 1 wynika z projektowanych zmian art. 60 określającego cele wydania wizy, do którego to przepisu odsyłają wytyczne do rozporządzenia wydawanego na podstawie

art. 80 ust. 1. Z kolei art. 148a ust. 2 stanowi upoważnienie ustawowe do określenia w drodze rozporządzenia wzoru zaświadczenia, o którym mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. a. Samo upoważnienie nie ulega zmianom, ale zmianie ulega art. 148a ust. 1, który określa zawartość tego zaświadczenia.

W art. 20–21 przewidziane zostały regulacje dotycząca wydatków wynikających z ustawy w zakresie zwiększenia zatrudnienia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Urzędzie do Spraw Cudzoziemców.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia go właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt może mieć wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Jak wynika preambuły do dyrektywy 2016/801/UE, powinna ona przyczyniać się z napływu do Unii Europejskiej wysoko wykwalifikowanych obywateli państw trzecich, a w szczególności naukowców oraz studentów. Napływ kapitału ludzkiego odgrywa ważną rolę w zapewnianiu trwałego wzrostu gospodarczego Unii Europejskiej. Dodatkowo atrakcyjne mechanizmy przyjmowania naukowców oraz studentów do Unii Europejskiej mają sprawić, iż stanie się ona atrakcyjnym miejscem do badań i innowacji oraz zwiększać jej szanse w globalnej rywalizacji o talenty i w ten sposób prowadzić do poprawy ogólnej unijnej konkurencyjności i unijnych wskaźników wzrostu, a jednocześnie do tworzenia miejsc pracy w większej mierze przyczyniających się do wzrostu PKB. Projekt wpisuje się w powyższy cel przy jednoczesnym zachowaniu bezpieczeństwa migracyjnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Dodatkowo mechanizmy pozwalające studentom oraz naukowcom na pozostanie w Unii Europejskiej po zakończeniu studiów lub badań naukowych pozwolą na pozyskanie przez unijny rynek pracy potencjalnych pracowników o wysokich kwalifikacjach.

Należy wskazać, że termin wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21) został określony na dzień 23 maja 2018 r.

Na opóźnienie transpozycji dyrektywy 2016/801/UE do prawa krajowego wpływ miał przede wszystkim stopień skomplikowania zagadnień uregulowanych w tej dyrektywie. Dyrektywa ta zastępuje dwie obowiązujące dotychczas dyrektywy, tj. dyrektywę Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz. Urz. UE L 375 z 23.12.2004, str. 12, z późn. zm.) oraz dyrektywę Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz. Urz. UE L 289 z 03.11.2005, str. 15, z późn. zm.) i wprowadza nowe rozwiązania w zakresie przyjmowania określonych grup cudzoziemców, w szczególności w zakresie mobilności wewnątrzunijnej, trudne do implementowania. W konsekwencji istniała konieczność prowadzenia czasochłonnych analiz mających na celu wypracowanie właściwego modelu przepisów wdrażających. Dyrektywa 2016/801/UE przewiduje szereg nowych rozwiązań w obszarze przyjmowania cudzoziemców na terytoria państw członkowskich Unii Europejskiej, kładąc duży nacisk na nowe formy mobilności, będące pochodną uzyskania zezwolenia (w formie dokumentu pobytowego lub również – jeżeli przewidziane to zostanie w prawie państwa członkowskiego UE – w formie wizy długoterminowej). Stworzenie właściwych przepisów, tj. takich, które z jednej strony pozwalają na to, aby wdrożenie dyrektywy odpowiadało założonemu przez prawodawcę unijnego rezultatowi, a które jednocześnie będą gwarantować właściwy poziom kontroli nad procesami migracyjnymi i będą mogły wpisać się w ogólny kształt już przyjętych rozwiązań ustawowych, wymagało obszernej i długotrwałej analizy możliwości wdrożenia dyrektywy 2016/801/UE. Nie było jednocześnie możliwe oparcie się tylko na rozwiązaniach już wypracowanych przy dotychczasowym wdrażaniu prawa Unii Europejskiej, albowiem dyrektywa 2016/801/UE pod kilkoma względami ma charakter nowatorski, nieprzystający do rozwiązań dotychczasowych.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w uchwale Nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

W art. 22 projektu przewidziano, że ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. W ocenie projektodawcy jest to czas odpowiedni do przygotowania się przez organy władzy publicznej do stosowania nowych, czasami bardzo odległych od obecnie obowiązujących przepisów, rozwiązań prawnych. Jednakże z uwagi na potrzebę przygotowania się jednostek prowadzących studia, które podlegać będą obowiązkowi zatwierdzenia, do przeprowadzenia rekrutacji na studia na rok akademicki 2019/2020, konieczne jest, aby przepisy dotyczące procedury zatwierdzenia tych jednostek weszły w życie jak najwcześniej. Pozwoli to zapobiec możliwym problemom, które wynikłyby w nowej sytuacji prawnej jednostek. Jednocześnie uznano, że zasadne jest zastosowanie tej zasady tj. wcześniejszego wejścia w życie przepisów w odniesieniu do procedury zatwierdzania także jednostek naukowych, organizatorów stażu i jednostek organizacyjnych na rzecz których cudzoziemcy mają wykonywać świadczenia jako wolontariusze. Przepisy te wejdą w życie po 3 dniach od dnia ogłoszenia. W terminie późniejszym niż 30 dni, tj. po 90 dniach od dnia ogłoszenia, wejdą w życie wszystkie przepisy, które dotyczą instytucji sprzeciwu wobec mobilności studenta i naukowca, z uwagi na konieczność przygotowania się organów administracji publicznej do nowych zadań.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Renata Szczęch Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Eugeniusz Ścibek Zastępca Dyrektora Departament Analiz i Polityki Migracyjnej ul. Syreny 23, 01-150 Warszawa tel. +48 22 515 22 00 fax +48 22 515 22 02 eugeniusz.scibek@mswia.gov.pl	Data sporządzenia 5 listopada 2018 r. Źródło: konieczność dostosowania prawa polskiego do prawa UE Nr w Wykazie prac UC131

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw ma na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair* (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21), zwanej dalej „dyrektywą 2016/801”. Dyrektywa ta zastępuje dwie obowiązujące dotychczas dyrektywy: dyrektywę Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz. Urz. UE L 375 z 23.12.2004, str. 12, z późn. zm.), oraz dyrektywę Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz. Urz. UE L 289 z 03.11.2005, str. 15, z późn. zm.).

Projekt ustawy przewiduje również rozwiązania mające na celu wyeliminowanie tzw. „turystyki pobytowej”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw ma przede wszystkim na celu wdrożenie dyrektywy 2016/801 do polskiego porządku prawnego.

Przepisy dyrektywy 2016/801/UE obligują państwa członkowskie Unii Europejskiej do przyjęcia rozwiązań prawnych dotyczących wjazdu i pobytu cudzoziemców w celu prowadzenia badań naukowych, odbywania studiów, szkoleń oraz udziału w wolontariacie w ramach programu wolontariatu europejskiego. W zakresie regulacji dotyczących przyjmowania młodzieży szkolnej uczestniczącej w wymianie szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia pracy w charakterze *au pair*, jak również w celu udziału w wolontariacie innym niż wolontariat europejski, państwom członkowskim pozostawiono wybór, czy chcą stosować dyrektywę. Projektodawca zdecydował się na wdrożenie przepisów dyrektywy wyłącznie w zakresie obligatoryjnego katalogu cudzoziemców objętych dyrektywą, tj. w odniesieniu do studentów, naukowców, stażystów oraz wolontariuszy uczestniczących w wolontariacie w ramach programu wolontariatu europejskiego.

Wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2016/801/UE wymaga następujących zmian w ustawie o cudzoziemcach:

- w dziale I – Przepisy ogólne – konieczne jest wprowadzenie nowych definicji pozwalających na realizację przepisów dyrektywy, jak również zmiana niektórych definicji ustawy o cudzoziemcach, które pozostają w bezpośrednim związku; w szczególności definicji „mobilności”, w celu objęcia nią rodzajów mobilności cudzoziemców uregulowanych w dyrektywie 2016/801/UE;
- w dziale II – Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców – konieczne jest dodanie nowego zadania dla Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, jakim będzie pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności przewidzianej w niniejszej dyrektywie;
- w dziale III – Przekraczanie granicy w Rozdziale 1 – Zasady przekraczania granicy wprowadzono rozwiązania pozwalające studentom oraz naukowcom i członkom rodzin naukowców na skorzystanie z mobilności przewidzianej przepisami dyrektywy 2016/801/UE;
- w dziale IV – Wizy, w rozdziale 1 – Wydawanie wiz – wprowadzone zostaną nowe cele, dla których wydawane są wizy – odbycie stażu oraz udział w programie wolontariatu europejskiego, jak również szczególne uregulowania w zakresie wymogów wydania wiz dla potrzeb wdrożenia dyrektywy 2016/801/UE, przesłanek odmowy wydania tych wiz oraz adnotacji w nich zamieszczanych. Przewidziano także, że wizy wydawane w celu przyjęcia cudzoziemca mieszcącego się w zakresie tej dyrektywy powinny być wydawane jako wizy krajowe. W rozdziale 3 – Cofanie i unieważnianie wiz – wprowadzone zostaną szczególne przepisy regulujące nowe podstawy cofania wiz krajowych wydawanych w celach

objętych zakresem dyrektywy, jak również przepisy ustanawiające podstawę przekazywania przez organ właściwy do cofnięcia wizy Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców jako organowi pełniącemu funkcję krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności informacji o cofnięciu określonych wiz;

- w dziale V – Zezwolenia na pobyt czasowy – zmian wymagają: tytułu tego działu, poprzez wskazanie, że obejmuje on również rozwiązania dotyczące mobilności cudzoziemców, przepisy rozdziału 1 – Część ogólna, w zakresie załączników do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy (art. 106 ust. 1d i ust. 1e), jak również przepisy rozdziału 3 – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, 3a – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa oraz 3b – Pobyt cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu korzystania z mobilności. Konieczna jest zmiana rozdziałów 6 – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach oraz rozdziału 7 – Zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, tak aby uwzględniały nowe rozwiązania przewidziane w dyrektywie 2016/801/UE. W tych dwóch rozdziałach przewidziano m.in. warunki korzystania przez cudzoziemców z mobilności studenta oraz z mobilności krótkoterminowej i długoterminowej naukowca na terytorium Polski, z uwzględnieniem instytucji sprzeciwu od tych form mobilności. Dodano także dwa nowe rozdziały 7a i 7b, które będą regulowały udzielanie zezwoleń na pobyt czasowy dla stażystów oraz zezwoleń na pobyt czasowy dla wolontariuszy. Niezbędna jest również nowelizacja rozdziału 8 – Zezwolenie na pobyt czasowy dla członków rodziny obywateli Rzeczypospolitej Polskiej oraz członków rodzin cudzoziemców, gdyż art. 26 dyrektywy 2016/801/UE przewiduje specjalne zasady łączenia rodzin naukowców oraz możliwość skorzystania przez członków rodziny naukowca z mobilności wewnątrz Unii Europejskiej, w celu towarzyszenia naukowcowi. Ponadto zmianie ulegnie także rozdział 11 – Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności, ponieważ art. 25 dyrektywy umożliwia studentom oraz naukowcom pozostanie na terytorium państwa członkowskiego w celu poszukiwania zatrudnienia lub prowadzenia działań mających na celu doprowadzenie do założenia działalności gospodarczej po zakończeniu studiów lub badań naukowych. Z uwagi na powyższe konieczne było wprowadzenie w art. 186 dwóch nowych podstaw udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy;
- w dziale VII – Dokumenty wydawane cudzoziemcom – konieczne jest wprowadzenie regulacji pozwalających na zamieszczania na karcie pobytu nowych adnotacji „naukowiec mobilność”, „student”, „stażysta”, „wolontariusz” – w przypadku udzielenia poszczególnych rodzajów zezwoleń na pobyt czasowy w celu wdrożenia dyrektywy 2016/801/UE. W przypadku cudzoziemców biorących udział w unijnym programie lub programie wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności, lub przybyłych do Unii Europejskiej w ramach porozumienia między co najmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego będzie się przewidywało obok adnotacji odpowiednio „naukowiec” i „student” podstawę prawną do umieszczania w karcie pobytu dodatkowej adnotacji o tym programie lub porozumieniu.
- w dziale VIII – Kontrola legalności pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zobowiązanie cudzoziemca do powrotu – konieczne są zmiany w rozdziale 2 – Zobowiązanie cudzoziemca do powrotu, które pozwolą na korzystanie przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z poszczególnych rodzajów mobilności objętych zakresem dyrektywy 2016/801/UE, z którymi nie wiąże się udzielanie zezwoleń na pobyt czasowy, co dotyczy mobilności studenta oraz mobilności krótkoterminowej naukowca oraz członka rodziny naukowca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto, konieczna jest zmiana pozwalająca obciążyć w określonych sytuacjach organizatora stażu kosztami wydania i wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.
- w dziale X – Rejestry, ewidencja i wykaz cudzoziemców – konieczne są zmiany w rozdziale 1 – Rejestry w sprawach cudzoziemców i ewidencja zaproszeń, które ustanowią podstawę prawną dla nowego rejestru sprzeciwów i zawiadomień dotyczących mobilności cudzoziemców. W rejestrze tym gromadzone byłyby dane dotyczące zawiadomień o zamiarze korzystania przez cudzoziemców z różnych form mobilności od poszczególnych podmiotów zobowiązanych na mocy poszczególnych przepisów ustawowych do ich skierowania do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, jak również dane o dokumentach, jakie do poszczególnych zawiadomień zostały załączone i decyzjach w/w organu o sprzeciwie. Z racji tego, że tylko Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie organem właściwym do przyjmowania zawiadomień i wydawania decyzji o sprzeciwie, tylko ten organ zostanie wskazany w projektowanych przepisach jako organ prowadzący nowy rejestr. Rejestr ten będzie stanowił część krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, prowadzonego przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w systemie teleinformatycznym.

Celem dyrektywy 2016/801/UE, wdrażanej przez projekt, jest przyczynianie się do napływu do Unii Europejskiej wysoko wykwalifikowanych obywateli państw trzecich, a w szczególności naukowców oraz studentów, a także promowanie Unii jako atrakcyjnego miejsca do badań i innowacji oraz zwiększanie jej szans w globalnej rywalizacji o talenty, poprawa unijnej konkurencyjności i unijnych wskaźników wzrostu, co będzie realizowane przez szereg przewidzianych projektem rozwiązań prawnych, takich jak możliwość korzystania przez cudzoziemców z mobilności studenta przez okres do 360 dni lub z mobilności krótkoterminowej naukowca przez okres do 180 dni w dowolnym okresie liczącym 360 dni i z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca przez okres nie przekraczający 180 dni – na podstawie odpowiedniego zezwolenia pobyтового, lub wizy długoterminowej wydanej w innym państwie członkowskim, dostępu studentów i naukowców do polskiego rynku pracy, jak również prawo do uzyskania zezwolenia na pobyt czasowy w celu umożliwienia studentom oraz naukowcom poszukiwania pracy lub planowania rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej po zakończeniu studiów lub badań naukowych.

W projekcie przewidziano procedurę zatwierdzania jednostek przyjmujących cudzoziemców dla celów objętych dyrektywą 2016/801/UE, a także przedłużania okresu zatwierdzenia i cofania tego zatwierdzenia, zgodnie w możliwością przewidzianą

w tej dyrektywie. Aktualnie taka regulacja w ustawie o cudzoziemcach jest przewidziana w przepisach dotyczących udzielania zezwoleń na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, w związku z wdrożeniem dyrektywy 2005/71/WE. Zgodnie z projektem zatwierdzenie jednostek prowadzących studia, jednostek naukowych (w zmodyfikowanej postaci w stosunku do dotychczas przewidzianej), organizatorów stażu oraz jednostek organizacyjnych, na rzecz których cudzoziemcy mają wykonywać świadczenia jako wolontariusze, dla celów związanych z możliwością przyjmowania cudzoziemców w celach objętych dyrektywą 2016/801/UE, będzie następowało na ich wniosek w drodze decyzji ministra właściwego do spraw wewnętrznych po uzyskaniu informacji od określonych organów oraz po zasięgnięciu opinii właściwego ministra, na okres zasadniczo 5 lat (albo zasadniczo 2 lat w przypadku organizatora stażu oraz jednostki organizacyjnej, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz), z możliwością przedłużania następnie tych okresów. Jako warunki zatwierdzenia przewidziano funkcjonowanie jednostek przyjmujących od co najmniej 5 lat oraz brak przeciwwskazań ze względów obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub z uwagi na interes Rzeczypospolitej Polskiej. Przewidziano także kryteria odmowy przedłużenia okresu zatwierdzenia lub cofnięcia zatwierdzenia jednostki przyjmujących, które będą miały charakter fakultatywny. Decyzje o odmowie zatwierdzenia, przedłużenia okresu zatwierdzenia lub o cofnięciu zatwierdzenia będą podlegały kontroli sądowo-administracyjnej.

Możliwość ustanowienia procedury zatwierdzania jednostek przyjmujących została przewidziana przez w/w dyrektywę w celu usprawnienia procedury przyjmowania cudzoziemców w celach objętych tą dyrektywą. Instytucja ta umożliwi bowiem władzom państwa przyjmującego wcześniejsze, tj. odbywające się przed procedurą przyjęcia danych cudzoziemców, dokonanie sprawdzeń jednostek przyjmujących pod kątem ich wiarygodności jako podmiotów ściągających obywateli krajów trzecich w celach objętych dyrektywą i zatwierdzanie ich do tych celów na określony okres czasu. Rozwiązanie to pozwala jednocześnie władzom państwa przyjmującego na sprawowanie kontroli nad przyjmowaniem przez te jednostki obywateli krajów trzecich, w celu przeciwdziałania negatywnym zjawiskom migracyjnym, jakie mogą towarzyszyć takiemu przyjmowaniu w ramach reżimu tej dyrektywy. Wymóg zatwierdzania jednostek przyjmujących dla celów przyjmowania cudzoziemców w celach objętych dyrektywą nie oznacza przy tym zatwierdzania tych podmiotów, w tym instytucji szkolnictwa wyższego, w zakresie samego funkcjonowania tych podmiotów. Nie stanowi zatem ingerencji w autonomię tych podmiotów, w tym autonomię uczelni wyższych. Obowiązek wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie przyznawane na okres 5 lat, a następnie o przedłużenie tego okresu na kolejne 5-letnie okresy sam w sobie nie będzie nadmiernie obciążający a zatem nie powinien wpłynąć negatywnie zwłaszcza na dotychczasowe rzetelne funkcjonowanie jednostek prowadzących studia oraz na proces umiędzynaradawiania polskiego systemu szkolnictwa wyższego i nauki. Realizacja celów dyrektywy nie powinna oznaczać niekontrolowanego procesu migracyjnego kategorii cudzoziemców objętych tą dyrektywą oraz braku kontroli nad procedurami przyjmowania ich przez podmioty mające siedzibę na terytorium Polski. Możliwość ustanowienia procedury zatwierdzania jednostek przyjmujących w w/w zakresie została przewidziana w samej dyrektywie, co oznacza, że ustawodawca unijny uznał, że taki system nie zaburzy mobilności podmiotów objętych dyrektywą.

W celu zmniejszenia mogącego wiązać się z nowo wprowadzanym wymogiem zatwierdzenia, zwłaszcza dla instytucji szkolnictwa wyższego, zwiększonego obciążenia dla tych instytucji po wejściu w życie ustawy, przewidziano jednocześnie, iż obowiązek zatwierdzenia nie będzie dotyczył uczelni akademickich, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a także uczelni zawodowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 tej ustawy, będących publicznymi uczelniami zawodowymi, uczelni wojskowych, uczelni służb państwowych oraz uczelni prowadzonych przez kościoły i związki wyznaniowe. Przewidziano także szczególne przepisy przejściowe dotyczące wymogu zatwierdzenia jednostek prowadzących studia dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów, przewidujące opóźnienie stosowania tego wymogu do dnia 1 października 2019 r., tj. począwszy od roku akademickiego 2019/2020, tak aby ta znacząca zmiana stanu prawnego nie przyczyniła się negatywnie do przyjmowania studentów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Okres pomiędzy datą wejścia w życie ustawy nowelizującej a dniem 1 października 2019 r. ma być okresem, w którym jednostki prowadzące studia wystąpią z wnioskami o zatwierdzenie do ministra właściwego do spraw wewnętrznych i stosowne postępowania będą mogły być zakończone. Zatwierdzenia jednostek naukowych na podstawie dotychczasowych przepisów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowają natomiast ważność na okresy określone w tych decyzjach. Ponadto część przepisów ustawy wejdzie w życie wcześniej, tj. już po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia. Są to przepisy zawierające regulację materialnoprawną i proceduralną dotyczącą zatwierdzania wszystkich rodzajów jednostek przyjmujących objętych nowelizacją. Przyspieszenie wejścia w życie tych przepisów na celu przede wszystkim umożliwienie jak najszybszego rozpoczęcia procesu zatwierdzania, tak aby ten zupełnie nowy wymóg nie spowodował uszczerbku w działalności tych jednostek, zwłaszcza w przypadku jednostek prowadzących studia.

Zmiany w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich, ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza denty, ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa, ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarzy i położnej oraz w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce mają na celu uwzględnienie odpowiednich uprawnień cudzoziemców objętych zakresem dyrektywy 2016/801/UE, jak również ich ograniczeń, do jakich dopuszcza ta dyrektywa.

Projekt uwzględnia również zmiany w zakresie terminologii wprowadzonej ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawą z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w tym w zakresie siatki pojęciowej dotyczącej kształcenia doktorantów. Dotychczas studia doktoranckie były rozumiane jako studia trzeciego stopnia. Zgodnie zaś z nowymi regulacjami doktoranci kształcą się w szkole doktorskiej. Ponadto w projekcie przewiduje się zmiany w art. 344 i art. 345 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, które to przepisy regulują dwa wykazy stanowiące elementy składowe Zintegrowanego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on, prowadzonego przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki (art. 342 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce). Proponowane zmiany w tych przepisach mają na celu zapewnienie dostępu do tych dwóch wykazów, tj. wykazu studentów oraz wykazu osób ubiegających się o stopień doktora, dla wojewodów, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, jak również Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendantów oddziałów Straży Granicznej i komendantów placówek Straży Granicznej. Cele dostępu tych organów do danych zgromadzonych w tych wykazach wynika bezpośrednio z realizacji zadań ustawowych tych organów. W przypadku wojewodów jest to prowadzenie postępowań w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy. W przypadku Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, który w stosunku do wojewodów w powyższych sprawach jest organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, cel określono szerzej, albowiem odnosi się go również do prowadzenia postępowań w sprawie sprzeciwu od mobilności studenta oraz prowadzenia konsultacji wizowych. Natomiast w przypadku organów Straży Granicznej cel zapewnienia dostępu do określonych danych wynika z realizacji ustawowych zadań Straży Granicznej. W projekcie przewidziano dostęp w/w organów do wszystkich kategorii danych zgromadzonych w wykazie studentów oraz niektórych kategorii danych zgromadzonych w wykazie osób ubiegających się o stopień doktora, kierując się adekwatnością związku pomiędzy istotą i znaczeniem tych kategorii danych a ich przydatnością w realizacji zadań ustawowych w/w organów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw ma na celu wdrożenie do polskiego porządku dyrektywy 2016/801. Wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej, oprócz Wielkiej Brytanii, Irlandii i Danii, które nie uczestniczą w jej przyjęciu, są obowiązane do wdrożenia do swoich przepisów krajowych uregulowań wskazanej wyżej dyrektywy. Termin wdrożenia wyżej wymienionej dyrektywy przypadał na dzień 24 maja 2018 r. Z uwagi na powyższe brak jest jeszcze szczegółowych informacji o sposobie ich transpozycji do krajowych porządków prawnych poszczególnych krajów członkowskich i funkcjonowaniu tych krajowych przepisów w praktyce.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
cudzoziemcy		Bardzo trudno oszacować liczbę cudzoziemców, którzy skorzystają z zaproponowanych w projekcie rozwiązań. Obecnie obowiązujące przepisy przewidują jedynie rozwiązania dotyczące legalizacji pobytu studentów, naukowców oraz członków rodziny naukowca. Prowadzona w przez Urząd do Spraw Cudzoziemców analiza trendów migracyjnych wskazuje na wzrost liczby wniosków w sprawach o legalizację pobytu w Polsce po wejściu w życie w dniu 1 maja 2014 r. nowych regulacji prawnych w obszarze legalizacji pobytu cudzoziemców. W 2014 r. o zezwolenie na pobyt czasowy ubiegało się 53 950 cudzoziemców, tj. o 45% więcej cudzoziemców niż rok wcześniej. W 2015 r. wnioski o zezwolenie na pobyt czasowy złożyło 92 935 cudzoziemców, czyli o 73% więcej niż w 2014 r. W 2016r. odnotowano kontynuację trendu wzrostu liczby wniosków w sprawach o legalizację pobytu. Wówczas do wojewodów złożono	Zmiana przepisów dotyczących udzielania zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach oraz zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych. Wprowadzenie nowych rozwiązań prawnych pozwalających na skorzystanie przez studenta objętego programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego z mobilności do innego państwa członkowskiego UE oraz przez naukowca z mobilności krótkoterminowej i długoterminowej w ramach UE, z uwzględnieniem

		127 413 wniosków o zezwolenie na pobyt czasowy (o 37% więcej wniosków o zezwolenie na pobyt czasowy niż w 2015 r.). Natomiast w 2017 r. do wojewodów złożono w sumie 170 155 wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy (o ponad 33% więcej wniosków o zezwolenie na pobyt czasowy niż w 2016 r.).	możliwości wydania decyzji o sprzeciwie od takiej mobilności. Stworzenie nowych przepisów pozwalających na legalizację pobytu stażystów i wolontariuszy w ramach programu wolontariatu europejskiego. Wprowadzenie rozwiązań prawnych pozwalających na korzystanie przez członków rodziny naukowca z mobilności krótko i długoterminowej wraz z naukowcem. Utworzenie podstawy prawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu umożliwienia studentom oraz naukowcom poszukiwania pracy lub prowadzenia działań mających na celu doprowadzenie do rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej po zakończeniu studiów lub badań naukowych. Wprowadzenie powszechnego wymogu zatwierdzania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych tzw. jednostek przyjmujących (w rozumieniu dyrektywy 2016/801/UE) dla celów związanych z możliwością przyjmowania cudzoziemców w ramach instytucji prawnych wdrażających dyrektywę: – jednostek prowadzących studia; – jednostek naukowych (zmiana kształtu instytucji zatwierdzania względem obecnego stanu prawnego); – organizatorów stażu; – jednostek organizacyjnych, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz.

województwie	16 wojewodów	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)	Prowadzenie postępowań w pierwszej instancji w sprawie legalizacji pobytu cudzoziemców. Zmiana przepisów dotyczących udzielania zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach oraz zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych. Wprowadzenie nowych rozwiązań prawnych pozwalających na skorzystanie przez naukowca z mobilności długoterminowej (nowy rodzaj zezwolenia na pobyt czasowy). Stworzenie nowych przepisów pozwalających na legalizację pobytu stażystów i wolontariuszy w ramach programu wolontariatu europejskiego. Wprowadzenie rozwiązań prawnych pozwalających na korzystanie przez członków rodziny naukowca z mobilności długoterminowej (nowy rodzaj zezwolenia na pobyt czasowy). Utworzenie podstawy prawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu umożliwienia studentom oraz naukowcom poszukiwania pracy lub prowadzenia działań mających na celu doprowadzenie do rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej po zakończeniu studiów lub badań naukowych.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017 r., poz. 2206, z późn. zm.)	Ewentualne prowadzenie postępowań odwoławczych, zażaleniowych oraz nadzwyczajnych i postępowań z ponagień na bezczynność lub na przewlekłe prowadzenie postępowań wojewodów w sprawach legalizacji pobytu cudzoziemców w Polsce.

			Pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca, mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, mobilności krótkoterminowej naukowca, mobilności długoterminowej naukowca i mobilności studenta. Przyjmowanie zawiadomień o zamiarze korzystania z w/w form mobilności przez cudzoziemców i ewentualne wydawanie decyzji o sprzeciwie. Ewentualne prowadzenie postępowań odwoławczych, zażaleniowych oraz nadzwyczajnych oraz postępowań z ponagleń na komendantów placówek Straży Granicznej oraz komendantów oddziałów Straży Granicznej w sprawach zobowiązania cudzoziemca do powrotu.
Organy Straży Granicznej	Komendant Główny Straży Granicznej komendanci oddziałów Straży Granicznej; komendanci placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r., poz. 2365, z późn. zm.)	Przeprowadzanie kontroli granicznej, przeprowadzanie kontroli legalności pobytu, kontroli legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemców, powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom, oraz prowadzenie postępowań administracyjnych w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu. Udział Komendanta Głównego Straży Granicznej w postępowaniach w sprawie zatwierdzenia poszczególnych rodzajów jednostek przyjmujących, prowadzonych przez

			ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz w prowadzonych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców postępowaniach w sprawie wydania decyzji o sprzeciwie w przypadku zawiadomień o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z określonej formy mobilności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
konsulowie	Według stanu na koniec 2016 r. zadania konsularne były realizowane przez 353 urzędników konsularnych ,w tym 122 konsulów wykonujących pracę w 36 konsulatach generalnych, 2 agencjach konsularnych, 48 referatach do spraw konsularnych oraz 14 samodzielnych stanowiskach do spraw konsularnych w ambasadach.	Raport Polskiej Służby Konsularnej za 2016r. sporządzony przez Departament Konsularny Ministerstwa Spraw Zagranicznych, maj 2017 r.	Wydawanie wiz krajowych w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, w celu odbycia stażu oraz w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego.
jednostki naukowe	1700 jednostek naukowych	Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego	Zmiana przepisów dotyczących udzielania zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, w tym nowe uregulowanie zatwierdzania jednostek naukowych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Wprowadzenie nowych rozwiązań prawnych pozwalających na skorzystanie przez naukowca z mobilności krótkoterminowej (z uwzględnieniem instytucji sprzeciwu) i długoterminowej w Unii Europejskiej, która ma umożliwić mu prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostkach naukowych w różnych krajach Unii Europejskiej. Stworzenie rozwiązań prawnych pozwalających na korzystanie przez

			członków rodziny naukowca z mobilności krótkoterminowej (z uwzględnieniem instytucji sprzeciwu) i długoterminowej w UE wraz z naukowcem. Stworzenie podstawy prawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu umożliwienia naukowcom poszukiwania pracy lub prowadzenia działań mających na celu doprowadzenie do rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej po zakończeniu badań naukowych.
Jednostki prowadzące studia	521	Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego	Zmiana przepisów dotyczących udzielania zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach. Wprowadzenie nowych rozwiązań prawnych pozwalających na skorzystanie przez studenta objętego programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego z mobilności w Unii Europejskiej w celu odbycia części studiów w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej. Utworzenie podstawy prawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu umożliwienia absolwentom polskich uczelni nie tylko poszukiwania pracy na terytorium Polski, ale i prowadzenia działań mających na celu doprowadzenie do rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej na tym terytorium po zakończeniu studiów. Wprowadzenie powszechnego wymogu zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia dla

			potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów. Istotą tego wymogu jest to, że cudzoziemiec chcący podjąć lub kontynuować studia stacjonarne bądź kształcić się w szkole doktorskiej będzie mógł uzyskać w tym celu wizę krajową, zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach lub skorzystać w związku z tym instytucji mobilności studenta, pod warunkiem, że jednostka prowadząca studia, w której chce ten cel pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej realizować, będzie zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie ustawowych kryteriów.
Korzystający ze świadczeń wykonywanych przez wolontariuszy biorących udział w programie wolontariatu europejskiego	Trudno oszacować liczbę podmiotów, która może skorzystać ze świadczeń wolontariuszy biorących udział w programie wolontariatu europejskiego.		Stworzenie nowych przepisów pozwalających na legalizację pobytu w Polsce wolontariuszy biorących udział w programie wolontariatu europejskiego. Wprowadzenie powszechnego wymogu zatwierdzenia jednostki organizacyjnej, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz w ramach programu wolontariatu europejskiego. Istotą tego wymogu jest to, że cudzoziemiec chcący wykonywać takie świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie mógł uzyskać w tym celu wizę krajową, zezwolenie na pobyt czasowy dla wolontariusza, pod warunkiem, że jednostka organizacyjna, na rzecz której mają być realizowane takie świadczenia wolontariusza, będzie zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na

			podstawie ustawowych kryteriów.
minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 888, z późn. zm.)	Wydawanie rozporządzeń wynikających z projektu ustawy. Współdziałanie z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w postępowaniach w sprawie zatwierdzenia lub przedłużenia okresu zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów oraz jednostki naukowej dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, poprzez wydawanie opinii w tych sprawach.
minister właściwy do spraw wewnętrznych	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 888, z późn. zm.). § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 97), na mocy którego minister ten kieruje działem administracji rządowej: sprawy wewnętrzne	Wydawanie rozporządzeń wynikających z projektu ustawy. Prowadzenie postępowań mających za swój przedmiot: – zatwierdzenie, przedłużenie okresu zatwierdzenia lub cofnięcie zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów; – zatwierdzenie, przedłużenie okresu zatwierdzenia lub cofnięcie zatwierdzenia jednostki naukowej dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych; – zatwierdzenie, przedłużenie okresu zatwierdzenia lub cofnięcie zatwierdzenia organizatorów stażu dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia stażu;

			– zatwierdzenie, przedłużenie okresu zatwierdzenia lub cofnięcie zatwierdzenia jednostek organizacyjnych, na rzecz których cudzoziemcy mają wykonywać świadczenia jako wolontariusze dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców jako wolontariuszy
minister właściwy do spraw pracy	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 888, z późn. zm.). § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego działania Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. poz. 2329)	Współdziałanie z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w postępowaniach w sprawie zatwierdzenia lub przedłużenia okresu zatwierdzenia organizatorów stażu dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia stażu oraz w postępowaniach w sprawie zatwierdzenia lub przedłużenia okresu zatwierdzenia jednostek organizacyjnych, na rzecz których cudzoziemcy mają wykonywać świadczenia jako wolontariusze dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców jako wolontariuszy
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1	Ustawa z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920)	Udział Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w postępowaniach w sprawie zatwierdzenia poszczególnych rodzajów jednostek przyjmujących, prowadzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz w prowadzonych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców postępowaniach w sprawie wydania decyzji o sprzeciwie w przypadku zawiadomień o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z określonej formy mobilności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Komendant Główny Policji	1	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.)	Udział Komendanta Głównego Policji w postępowaniach w sprawie zatwierdzenia poszczególnych rodzajów jednostek przyjmujących, prowadzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz w prowadzonych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców postępowaniach w sprawie wydania decyzji o sprzeciwie w przypadku zawiadomień o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z określonej formy mobilności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
minister właściwy do spraw zagranicznych	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 888, z późn. zm.) § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Zagranicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 98).	Udział w postępowaniach w sprawie zatwierdzenia poszczególnych rodzajów jednostek przyjmujących, prowadzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.
gminy	2478 (16, w których mieszczą się siedziby wojewodów)	Dane statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego za 2017 r.	Możliwy wzrost dochodów budżetów tych jednostek samorządu terytorialnego z tytułu opłat skarbowych w związku z udzielaniem przez wojewodów nowych rodzajów zezwoleń na pobyt czasowy, tj.: – zezwoleń na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej naukowca, – zezwoleń na pobyt czasowy dla stażysty, – zezwoleń na pobyt czasowy dla wolontariusza, – zezwoleń na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, – zezwoleń na pobyt czasowy dla absolwentów polskich

			uczelni, którzy poszukują pracy lub planują rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na terytorium Polski, – zezwoleń na pobyt czasowy w celu umożliwienia naukowcom poszukiwania pracy lub prowadzenia działań mających na celu doprowadzenie do rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Polski po zakończeniu badań naukowych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu – art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2018 r. poz. 1184, z późn. zm.);
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870, z późn. zm.);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, z późn. zm.);
- 5) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych – art. 51 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. poz. 1000, z późn. zm.);
- 6) Radzie Dialogu Społecznego – art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240, z późn. zm.).

Ponadto projekt został przekazany do konsultacji:

- 1) wojewodom;
- 2) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 3) Rzecznikowi Praw Dziecka;
- 4) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 5) Konfederacji „Lewiatan”;
- 6) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców;
- 7) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej
- 8) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
- 9) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 10) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 11) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 12) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 13) Fundacji Refugee.pl;
- 14) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 15) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 16) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 17) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 18) Caritas Polska;
- 19) Fundacji Panoptykon;
- 20) Fundacji Ocalenie;
- 21) Fundacji Multiocalenie;

- 22) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 23) Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji;
- 24) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 25) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 26) Polskiej Izbie Turystyki;
- 27) Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 28) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 29) Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność”;
- 30) Forum Związków Zawodowych;
- 31) Związkowi Rzemiosła Polskiego.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został umieszczony Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Dodatkowo projekt został opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Konsultacje publiczne zostały przeprowadzone w trakcie trwania uzgodnień międzyresortowych przedmiotowego projektu ustawy. W ramach konsultacji publicznych uwagę zgłosiła tylko Helsińska Fundacja Praw Człowieka. Jak wynika ze stanowiska Fundacji art. 1 pkt 31 projektowanej ustawy przewiduje uchylenie obecnie obowiązującego art. 149 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Przepis ten przewiduje, że postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia ze względu na studia prowadzi się z uwzględnieniem terminu rozpoczęcia nauki przewidzianego programem studiów oraz w sposób ułatwiający przyjmowanie cudzoziemców, którzy uczestniczą w programach UE, służących przemieszczaniu do UE jako obszaru docelowego lub w obrębie UE, w celu podjęcia lub kontynuowania studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zdaniem Fundacji nie ma uzasadnienia dla uchylenia tego przepisu. W sytuacji, gdy celem wnioskowanego zezwolenia ma być podjęcie przez cudzoziemca studiów, jest oczywiste, że zezwolenie to powinno być wydane z uwzględnieniem terminu rozpoczęcia tychże studiów. W opinii Fundacji dyrektywa 2016/801 wskazuje na potrzebę ułatwiania legalnej migracji, w tym także studentów. W motywie (6) wskazano, że powinna ona umożliwić lepszy wkład w globalne podejście do kwestii migracji i mobilności oraz towarzyszącego mu partnerstwa na rzecz mobilności, które oferują konkretne ramy dialogu i współpracy między państwami członkowskimi i państwami trzecimi, w tym również ułatwiają i porządkują legalną migrację. W motywie (44) wskazano, że dyrektywa ta ma na celu ułatwienie wewnątrzunijnej mobilności studentów i naukowców między innymi poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych związanych z mobilnością istniejących w wielu państwach członkowskich. A zatem, w opinii Fundacji, usuwanie przepisów ułatwiających studentom uzyskanie zezwolenia na pobyt czasowy jest niezgodne z zasadami wskazanej dyrektywy.

Stanowisko projektodawcy:

Uwaga została uwzględniona częściowo. W art. 149 ust. 1 zaproponowano skreślenie wyrazów:

„oraz w sposób ułatwiający przyjmowanie cudzoziemców, którzy uczestniczą w programach Unii Europejskiej, służących przemieszczaniu do Unii Europejskiej jako obszaru docelowego lub w obrębie Unii Europejskiej, w celu podjęcia lub kontynuowania studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

Dyrektywa 2016/801/UE wprowadziła specjalne środki służące mobilności wewnątrzunijnej studentów z krajów trzecich, poprzez uregulowanie instytucji mobilności studenta. Mobilność studenta dotyczy studentów objętych programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego, przewidującym mobilność wewnątrzunijną przez okres do 360 dni w każdym państwie członkowskim, na podstawie zezwolenia udzielonego w pierwszym państwie członkowskim.

Brak uwag zgłosił Prokurator Krajowy, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Wojewoda Podkarpacki i Wojewoda Świętokrzyski.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	Łącznie
Dochody ogółem	0,09	0,10	0,11	0,11	0,11	0,11	0,12	0,12	0,12	0,13	1,12
budżet państwa	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,09
JST	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,09
Narodowy Fundusz Zdrowia	0,01	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,18
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	0,06	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,08	0,08	0,08	0,71

Fundusz Pracy	0,00	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,06
Wydatki ogółem	0,45	0,26	0,26	0,27	0,28	0,28	0,29	0,30	0,31	0,31	3,01
budżet państwa niezbędne zmiany w systemie teleinformatycznym obsługującym krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców	0,20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0,20
budżet państwa zwiększenie zatrudnienia o 1 etat w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców	0,08	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,10	0,10	0,10	0,10	0,93
budżet państwa zwiększenie zatrudnienia o 2 etaty w MSWIA	0,16	0,17	0,18	0,18	0,18	0,19	0,19	0,20	0,20	0,21	1,86
budżet państwa wyposażenie stanowiska pracy w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców w sprzęt biurowy oraz komputery	0,01	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01
Saldo ogółem	-0,35	-0,15	-0,16	-0,16	-0,17	-0,17	-0,17	-0,18	-0,18	-0,19	-1,88
budżet państwa	-0,44	-0,25	-0,26	-0,26	-0,27	-0,27	-0,28	-0,29	-0,30	-0,30	-2,92
JST	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,09
Narodowy Fundusz Zdrowia	0,01	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,2	0,18
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	0,06	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,08	0,08	0,08	0,71
Fundusz Pracy	0,00	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,06
Źródła finansowania	W 2019 r. środki na wynagrodzenia dla 2 etatów w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych i dla 1 etatu w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców zostaną zapewnione z rezerwy celowej na zwiększenie wynagrodzeń wynikających ze zmian organizacyjnych i nowych zadań w państwowych jednostkach budżetowych. Koszty związane z modernizacją systemu teleinformatycznego obsługującego krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców zostaną sfinansowane w ramach środków własnych Urzędu do Spraw Cudzoziemców.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń: Podstawą szacunku były informacje przedstawione przez komórki organizacyjne Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Kwotę wydatków dla budżetu państwa w kolejnych latach obliczono w oparciu o wskaźnik CPI – dynamika średnioroczna. Skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanych regulacji dotyczą: – Koniecznych zmian w systemie teleinformatycznym obsługującym krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, wynikających z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach										

wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair*, dotyczących zezwoleń na pobyt czasowy udzielanych cudzoziemcom, których przyjmowanie reguluje ta dyrektywa. Koszty niezbędnej modyfikacji ze strony Urzędu do Spraw Cudzoziemców wyniosą w sumie ok. 194 550 zł, z czego:

- 22 000 zł przypada na modyfikację systemu teleinformatycznego w zakresie już istniejących rejestrów;
- 73 800 zł przypada na modyfikację systemu teleinformatycznego w zakresie nowego rejestru sprzeciwów i zawiadomień dotyczących mobilności cudzoziemców;
- 98 750 zł przypada na modyfikację systemu teleinformatycznego w zakresie nowego narzędzia (modułu) umożliwiającego wymianę informacji pomiędzy Szefem Urzędu do Spraw Cudzoziemców a Komendantem Głównym Straży Granicznej, Komendantem Głównym Policji oraz Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w postępowaniach mających za swój przedmiot ewentualne wydanie decyzji o sprzeciwie w przypadkach zamiaru korzystania przez cudzoziemców z różnych form mobilności.

Należy jednocześnie podkreślić, że są to koszty szacunkowe.

– Wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair*, przewidującej rozwiązania umożliwiające korzystanie przez cudzoziemców przyjętych w celu odbywania studiów oraz w celu prowadzenia badań naukowych, jak również dla członków rodzin naukowców, z mobilności wewnątrzunijnej do innych państw członkowskich w celu odbycia części studiów, lub przeprowadzenia części badań naukowych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz w celu towarzyszenia naukowcowi w drugim państwie członkowskim przez członka rodziny.

Dyrektywa przewiduje w związku z tym obowiązek wyznaczenia przez państwa członkowskie punktów kontaktowych, które mają zapewnić skuteczną współpracę z punktami kontaktowymi innych państw członkowskich i które będą odpowiedzialne za otrzymywanie i przekazywanie informacji niezbędnych do wprowadzenia w życie przepisów dyrektywy dotyczących mobilności wewnątrzunijnej w/w kategorii cudzoziemców.

W związku z tym projekt przewiduje w art. 22 ust. 1 pkt 8a rozszerzenie zadania Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców polegające na pełnieniu funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności, przez objęcie nim również mobilności w/w kategorii cudzoziemców. Zadanie to będzie obejmowało:

- udzielanie organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy dedykowanego mobilności długoterminowej naukowca oraz członka rodziny naukowca oraz informacji o cofnięciu wiz krajowych i zezwoleń na pobyt czasowy, które stanowią źródło mobilności w tych innych państwach członkowskich;
- uzyskiwanie informacji od organów innych państw członkowskich Unii Europejskich wskazujących na to, że cudzoziemiec, który uzyskał pierwotnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosowne zezwolenie na pobyt czasowy lub wizę krajową w stosownym celu, korzysta na terytoriach tych państw z mobilności (w zależności od przyjętych rozwiązań w krajowych porządkach prawnych tych państw członkowskich), jak również informacji o cofnięciu stosownych zezwoleń pobytowych lub wiz długoterminowych, które stanowią źródło mobilności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- przyjmowanie zawiadomień stanowiących warunek korzystania z mobilności studenta (art. 149b ust. 1 pkt 5), mobilności krótkoterminowej naukowca (art. 156b ust. 1 pkt 3) oraz mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca (art. 169a ust. 1 pkt 3);
- przyjmowanie zawiadomień o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z mobilności w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej – jeżeli dane państwo członkowskie przewidziało w swoim prawie krajowym obowiązek zawiadomienia dla potrzeb korzystania z danego rodzaju mobilności;
- informowanie organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej o wydaniu przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzji o sprzeciwie;
- przyjmowanie zawiadomień o sprzeciwie innego państwa członkowskiego wobec zamiaru korzystania z mobilności na ich terytorium przez cudzoziemca posiadającego stosowne zezwolenie na pobyt czasowy lub wizę krajową w stosownym celu;
- przekazywanie Komisji Europejskiej danych statystycznych;
- udzielanie organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej stosownych informacji dotyczących m. in. przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie mobilności.

W ramach praktycznej współpracy krajowych punktów kontaktowych konieczne będzie także dokonywanie sprawdzeń w krajowym zbiorze rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców oraz w centralnym rejestrze wizowym w celu potwierdzenia przyjęcia cudzoziemca na terytorium Polski zgodnie z dyrektywą 2016/801/UE oraz udzielanie odpowiedzi na zapytania punktów kontaktowych innych państw członkowskich w tym zakresie.

Dla potrzeb realizacji tych zadań w przepisach ustawy o cudzoziemcach przewidziano także przepisy dotyczące wzajemnych obowiązków informacyjnych Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców i innych organów administracji publicznej (wojewodów, komendantów placówek Straży Granicznej, komendantów oddziałów Straży Granicznej i konsulów) oraz trybu przekazywania przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców informacji organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Dodatkowo projekt przyznaje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców nową kompetencję do wydawania decyzji o sprzeciwie od mobilności. W zakresie dyrektywy 2016/801/UE dotyczy to:

- mobilności studenta;
- mobilności krótkoterminowej naukowca;
- mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca.

Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w wypadku wniesienia do niego zawiadomienia o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z danego rodzaju mobilności:

- w przypadku mobilności studenta – od jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- w przypadku mobilności krótkoterminowej naukowca – od jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- w przypadku mobilności krótkoterminowej naukowca – od jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

będzie obowiązany do rozpatrzenia tego zawiadomienia oraz załączonych do niego dokumentów pod kątem ustalenia, czy zachodzą ustawowe przesłanki do wydania decyzji o sprzeciwie. Jednocześnie będzie obowiązany zwrócić się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji oraz do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby do innych organów, o udzielenie stosownych informacji, w szczególności dotyczących tego, czy względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego wymagają wydania decyzji o sprzeciwie. Na całość postępowania od momentu wpływu zawiadomienia o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z mobilności do ewentualnego wydania decyzji o sprzeciwie Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie miał 30 dni (jest to maksymalny termin wynikający z poszczególnych przepisów dyrektywy 2016/801/UE). W każdym przypadku termin ten liczony będzie od momentu, gdy zawiadomieniu będą towarzyszyć wszystkie wymagane przez przepisy prawa dokumenty, i pod warunkiem dołączenia do nich tłumaczenia przysięgłego na język polski, jeżeli zostały sporządzone w języku obcym. W przypadku braku wydania w tym terminie decyzji o sprzeciwie cudzoziemiec będzie mógł korzystać z mobilności.

Trudno jest oszacować, jak wiele decyzji o sprzeciwie do wyżej wymienionych mobilności będzie wydawał Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, biorąc jednak pod uwagę stały wzrost zainteresowania cudzoziemców legalizacją pobytu w Polsce (liczby składanych w Polsce wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy pomiędzy rokiem 2014 a rokiem 2017 wzrosła o 215%) można również liczyć na duże zainteresowanie możliwością skorzystania w Polsce z instytucji mobilności. W szczególności w dalszej perspektywie czasowej można spodziewać się dużej liczby zawiadomień o chęci skorzystania z mobilności krótkoterminowej pracownika przenoszonego wewnątrz przedsiębiorstwa oraz mobilności studentów. Na powyższe wskazuje znaczny wzrost liczby udzielanych zezwoleń na pobyt czasowy i pracę oraz zezwoleń na pobyt czasowy w celu kształcenia na studiach. Dane statystyczne wyraźnie wskazują na rosnące w szybkim tempie zainteresowanie cudzoziemców wykonywaniem w Polsce pracy. W latach 2014–2017 r. liczba udzielonych zezwoleń w tym celu wzrosła o blisko 554%; w 2014 r. zezwolenie na pobyt czasowy i pracę uzyskało 10 593 cudzoziemców, w 2015 r. – 33 147, 2016 r. – 51 980, a 2017 r. – 69 275 cudzoziemców. Podobnie w latach 2014–2017 zaobserwowano wzrost liczby udzielanych zezwoleń na pobyt czasowy w celu kształcenia na studiach. W 2014 r. udzielono 7008 tego typu zezwoleń, w 2015 r. – 9570, 2016 r. – 1104, 2017 r. – 9970. Dla porównania w roku 2012 i 2013 wydano odpowiednio 4482 i 5342 zezwoleń. Pomiędzy rokiem 2012 a rokiem 2017 można zatem zaobserwować wzrost o 122% liczby udzielanych zezwoleń pobytowych dla studentów. Należy również zwrócić uwagę na specyficzny charakter postępowań administracyjnych dotyczących sprzeciwu. Przepisy dyrektywy 2016/801/UE nakładają na państwa członkowskie obowiązek wydania decyzji o sprzeciwie w terminie 30 dni od momentu wpłynięcia zawiadomienia o korzystaniu z mobilności. Dyrektywa nie przewiduje możliwości

przedłużenia postępowania w wyżej wymienionej sprawie. Na szczególną uwagę zasługuje także fakt, iż w tak krótkim czasie Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców będzie zobowiązany do oceny, czy ewentualny wjazd i pobyt cudzoziemca do Polski nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, po uzyskaniu wcześniej informacji od Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Konieczne jest zatem zapewnienie organowi prowadzącemu postępowanie odpowiedniego zaplecza kadrowego w celu szybkiego i sprawnego przeprowadzenia opisanych wyżej postępowań.

Projektowana ustawa wprowadza również nową instytucję zatwierdzania jednostek prowadzących studia, jednostek naukowych (w zmodyfikowanej postaci w stosunku do dotychczas przewidzianej), organizatorów stażu i jednostek organizacyjnych, na rzecz których cudzoziemcy mają wykonywać świadczenia jako wolontariusz. Zadanie to będzie realizowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, co powoduje konieczność zwiększenia zatrudnienia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Można zakładać, iż wszystkie 1700 jednostek naukowych oraz wszystkie z tej części 521 jednostek prowadzących studia, które będą podlegały obowiązkowi zatwierdzenia, będzie zainteresowanych tymże zatwierdzeniem. Należy zatem przyjąć, iż minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie zobligowany do przeprowadzenia ok. 2000 postępowań w sprawie zatwierdzenia samych tylko jednostek prowadzących studia oraz jednostek naukowych. Trudno jest natomiast oszacować liczbę organizatorów stażu i jednostek organizacyjnych, na rzecz których cudzoziemcy mają wykonywać świadczenia jako wolontariusz, które będą chciały skorzystać z instytucji zatwierdzenia. Należy także podkreślić, iż oprócz samego postępowania w sprawie zatwierdzenia wyżej wymienionych instytucji, minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie obowiązany na bieżąco monitorować działalności wyżej wymienionych jednostek w celu oceny, czy nie zachodzą przesłanki do ewentualnego cofnięcia zatwierdzenia.

W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań wynikających z projektowanej ustawy konieczne jest zwiększenie zatrudnienia w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców o 1 etat.

W załączniku do OSR wskazano metodologię wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowego pracownika w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców oraz kosztów utworzenia dla niego nowego stanowiska pracy.

W związku z nakładanymi na ministra właściwego do spraw wewnętrznych nowymi zadaniami związanymi z zatwierdzaniem jednostek prowadzących studia, jednostek naukowych, organizatorów stażu i jednostek organizacyjnych, na rzecz których cudzoziemcy mają wykonywać świadczenia jako wolontariusz konieczne jest również zwiększenie zatrudnienia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Do wyliczenia kosztów zatrudnienia 2 dodatkowych pracowników w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych przyjęto takie same założenia jak przy wyliczaniu kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców (bez uwzględniania kosztów związanych z utworzeniem stanowisk pracy).

Dodatkowych skutków finansowych nie wywołują projektowane zmiany w zakresie ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich, ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa, ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.

Skutki finansowe związane z projektowanymi zmianami w:

- 1) ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych,
- 2) ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci,
- 3) ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,
- 4) ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

– są trudne do oszacowania z uwagi na to, że nie można określić, jaka liczba cudzoziemców skorzysta z wizy krajowej w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, przewidzianą projektem, z zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, o którym mowa w art. 144 ustawy o cudzoziemcach, po modyfikacji tego przepisu, z mobilności studenta, z zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, z mobilności krótkoterminowej naukowca, czy też z nowego rodzaju zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 7 ustawy o cudzoziemcach. Przewiduje się także niewielką skalę korzystania przez naukowców z krajów trzecich z odbywania w Polsce

	studiów stacjonarnych w języku polskim na zasadach dotyczących obywateli polskich, z uwagi na wymogi dotyczące odbywania takich studiów, które będą musiały być odbywane jednocześnie z prowadzeniem w naszym kraju badań naukowych oraz biorąc pod uwagę konieczność znajomości języka polskiego. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych oraz w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci zastrzeżono, iż świadczenia wynikające z tych ustaw nie będą miały zastosowania do cudzoziemców będących studentami lub naukowcami, którym zezwolono na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, chyba że przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej, zgodnie z możliwością przewidzianą w art. 22 ust. 2 lit. b i ust. 3 dyrektywy 2016/801/UE. Skutki finansowe związane z wejściem w życie zmian w: 1) ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, 2) ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, 3) ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, 4) ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce zostaną sfinansowane w ramach limitów wydatków zaplanowanych na te cele dla poszczególnych dysponentów, w tym w ramach planu finansowego Funduszu Pracy, a wejście w życie projektowanych regulacji nie będzie stanowiło podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki oraz do wystąpień o zmianę planu finansowego Funduszu Pracy na ten cel. Możliwy jest wzrost dochodów budżetów jst z tytułu pobierania opłaty skarbowej w związku z udzielaniem przez wojewodów zezwoleń na pobyt czasowy, o których mowa w art. 151a ust. 1, art. 157a ust. 1, w art. 157g ust. 1, art. 161b ust. 1 i art. 186 ust. 1 pkt 7 ustawy o cudzoziemcach. Trudno natomiast oszacować liczbę cudzoziemców, którzy będą ubiegać się o powyższe nowe rodzaje zezwoleń na pobyt czasowy, i tym samym określić możliwy wzrost dochodów jst w ww. zakresie. Należy bowiem podkreślić, że przynajmniej częściowo z nowych instytucji zacząć korzystać cudzoziemcy już dzisiaj przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tyle że w oparciu o inne tytuły pobytowe.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki					
Czas w latach od wejścia w życie zmian		2019	2020	2021	2023	2028	Łącznie
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,17	0,18	0,18	0,19	0,22	1,96
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Jak wynika z preambuły do dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair, dyrektywa powinna przyczyniać się z napływu do Unii Europejskiej wysoko wykwalifikowanych obywateli państw trzecich, a w szczególności naukowców oraz studentów. Napływ kapitału ludzkiego odgrywa ważną rolę w zapewnianiu trwałego wzrostu gospodarczego Unii Europejskiej. Dodatkowo atrakcyjne mechanizmy przyjmowania naukowców oraz studentów do Unii Europejskiej mają sprawić, iż stanie się ona atrakcyjnym miejscem do badań i innowacji oraz zwiększać jej szanse w globalnej rywalizacji o talenty i w ten sposób prowadzić do poprawy ogólnej unijnej konkurencyjności i unijnych wskaźników wzrostu, a jednocześnie do tworzenia miejsc pracy w większej mierze przyczyniających się do wzrostu PKB. Otwarcie się Unii na obywateli państw trzecich, którzy mogą zostać przyjęci w celu prowadzenia badań naukowych, wpisuje się także w inicjatywę przewodnią „Unia innowacji”. Stworzenie otwartego rynku pracy dla naukowców unijnych i naukowców z państw trzecich zostało także potwierdzone jako jeden z kluczowych celów europejskiej przestrzeni badawczej – jednolitej przestrzeni, w której naukowcy mogą swobodnie się przemieszczać, a wiedza naukowa i technologie podlegają swobodnej wymianie.					

		Niniejsza dyrektywa ma na celu również ułatwienie wewnątrzunijnej mobilności studentów i naukowców. W tym celu dyrektywa ustanawia szczególny system mobilności wewnątrzunijnej, w którym obywatel państwa trzeciego posiadający zezwolenie w celu prowadzenia badań naukowych lub odbycia studiów, wydane przez pierwsze państwo członkowskie, jest uprawniony do wjazdu, pobytu i prowadzenia części swojej działalności badawczej lub studiów na terytorium jednego lub większej liczby innych państw członkowskich zgodnie z przepisami regulującymi mobilność w ramach niniejszej dyrektywy. Przewiduje się także możliwość korzystania z mobilności przez członków rodziny naukowców w celu towarzyszenia naukowcowi korzystającemu z mobilności do innego państwa członkowskiego. Dodatkowo mechanizmy pozwalające studentom oraz naukowcom na pozostanie w Unii Europejskiej po zakończeniu studiów lub badań naukowych pozwolą na pozyskanie przez unijny rynek pracy potencjalnych pracowników o wysokich kwalifikacjach. W ramach działań mających zapewnić wykwalifikowaną siłę roboczą w przyszłości dyrektywa przewiduje, że studenci kończący studia w Unii powinni mieć możliwość pozostania na terytorium danego państwa członkowskiego przez określony okres w celu rozpoznania możliwości zatrudnienia lub założenia działalności gospodarczej. Również naukowcy powinni mieć taką możliwość po zakończeniu swojej działalności badawczej określonej w umowie o przyjęcie. Migracja w celach określonych w niniejszej dyrektywie powinna ponadto wspierać powstawanie oraz zdobywanie wiedzy i umiejętności. Jest to korzystne zarówno dla zainteresowanych migrantów, kraju ich pochodzenia oraz zainteresowanego państwa członkowskiego, wzmacniając jednocześnie więzi kulturowe i zwiększając różnorodność kulturową.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Uwagi jak wyżej.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 ma na celu także wspieranie celów wolontariatu europejskiego, aby rozwijać solidarność, wzajemne zrozumienie i tolerancję wśród młodych ludzi oraz w społeczeństwach, w których żyją, a jednocześnie przyczyniać się do zwiększania spójności społecznej i promowania aktywności obywatelskiej wśród młodzieży.
Niemierzalne	-	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu w ujęciu pieniężnym na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		nie dotyczy
Komentarz: Przewidziana w projekcie możliwość korzystania przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności studenta przez okres do 360 dni lub z mobilności krótkoterminowej naukowca przez okres do 180 dni w dowolnym okresie liczącym 360 dni i z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca przez okres nie przekraczający 180 dni – na podstawie odpowiedniego zezwolenia pobytowego lub wizy długoterminowej wydanej w innym państwie członkowskim, zwalnia cudzoziemców z konieczności uzyskania na ten okres czasu stosownej wizy lub zezwolenia na pobyt czasowy, wydawanych przez władze polskie.		

W projekcie przewidziano wymóg oraz procedurę zatwierdzania jednostek prowadzących studia, jednostek naukowych (w zmodyfikowanej postaci w stosunku do dotychczas przewidzianej), organizatorów stażu oraz jednostek organizacyjnych, na rzecz których cudzoziemcy mają wykonywać świadczenia jako wolontariusze, dla celów związanych z możliwością przyjmowania cudzoziemców w celach objętych dyrektywą 2016/801/UE.

Projekt przewiduje także zawiadamianie o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z mobilności studenta, mobilności krótkoterminowej naukowca oraz mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca, wraz z obowiązkiem przesłania informacji oraz dowodów potwierdzających uprawnienie do korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności, a także wydawanie decyzji o sprzeciwie wobec tej mobilności. Rozwiązania te zostały zastosowane również w odniesieniu do mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, uregulowanej w ustawie o cudzoziemcach.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy może mieć wpływ na rynek pracy. W projekcie przewiduje się dostęp do polskiego rynku pracy nowych kategorii cudzoziemców, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca i mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca – na podstawie odpowiedniego zezwolenia pobytowego lub wizy długoterminowej wydanej w innym państwie członkowskim. Dostęp taki przewidziany jest także dla cudzoziemców, którzy uzyskają zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 7 ustawy o cudzoziemcach, udzielane naukowcowi po zakończeniu badań naukowych lub prac rozwojowych, w celu poszukiwania na terytorium Polski pracy lub w związku z planowanym rozpoczęciem wykonywania działalności gospodarczej na tym terytorium. Powyższe zmiany mogą w pewnym stopniu przyczynić się do redukcji niedoborów siły roboczej na polskim rynku pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu	Brak wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie projektowanej ustawy proponuje się ustalić na 30 dni od dnia ogłoszenia. W ocenie projektodawcy jest to czas odpowiedni do przygotowania się przez organy władzy publicznej do stosowania nowych, czasami bardzo odległych od obecnie obowiązujących przepisów, rozwiązań prawnych. Taki zabieg pozwoli na dostosowanie systemu teleinformatycznego obsługującego krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców do nowych regulacji prawnych oraz pozwoli zarówno organom administracji publicznej, jak również cudzoziemcom na zapoznanie się z nowymi regulacjami prawnymi. Jednocześnie uznano, że zasadne jest wcześniejsze, tj. po 3 dniach od dnia ogłoszenia, wejście w życie przepisów dotyczących procedury zatwierdzania jednostek prowadzących studia, jednostek naukowych, organizatorów stażu i jednostek organizacyjnych na rzecz których cudzoziemcy mają wykonywać świadczenia jako wolontariusze, z uwagi na potrzebę przygotowania się tych jednostek przyjmujących do realizacji wymogu zatwierdzenia. Dodatkowo przewiduje się, że przepisy dotyczące sprzeciwów od mobilności wejdą w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia z uwagi na konieczność przygotowania się organów administracji publicznej do nowych zadań.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Zmiana ustawy o cudzoziemcach ma na celu dostosowanie polskiego porządku prawnego do prawa Unii Europejskiej. W związku z tym ewaluacja nie powinna dotyczyć przepisów projektowanej ustawy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

1. Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowego pracownika w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców oraz kosztów utworzenia nowego stanowiska pracy.

Roczny koszt zatrudnienia pracownika

ZAŁOŻENIA

Dla mnożnika 2,2

KWOTA BAZOWA PRACOWNIK KSC	1 916,94
DODATEK ZA WYŚLUGĘ LAT MAX	20%
PRACOWNIK 1 ETAT MNOŻNIK:	2,2

STANOWISKO	PRACOWNIK MN. 2,2
WYN. ZASADNICZE MIESIĘCZNE	4 217,27
DODATEK ZA WYŚLUGĘ LAT	843,45
LICZBA ETATÓW	1,00
ROCZNY KOSZT	60 728,66
ROCZNY KOSZT PRACODAWCY (ZUS 19,64%)	11 927,11
ROCZNY KOSZT CAŁKOWITY UTWORZENIA ETATÓW	72 655,77

<u>ROCZNY KOSZT UTWORZENIA ETATU</u>	<u>72 655,77</u>

NAGRODA UZNANIOWA 3%

ZALOŻENIA

KWOTA NAGRODY	1 821,86
ROCZNY KOSZT	1 821,86
ROCZNY KOSZT PRACODAWCY (ZUS 19,64%)	357,81
<u>ROCZNY KOSZT PRYZNANIA NAGRÓD</u>	<u>2 179,67</u>

<u>NAGRODY JUBILEUSZOWE I ODPRAWY - 3%</u>	<u>2 179,67 zł</u>

ODPIS NA ZFŚS

KWOTA	LICZBA PRACOWNIKÓW	SUMA ODPISÓW
1 229,30	1	1 229,30

ROCZNY KOSZT UTWORZENIA 1 ETATU Z MNOZNIKIEM 2,2

WYNAGRODZENIE	NAGROD A 3%	NAGRODY JUBILEUSZOWE I ODPRAWY	ODPIS	"13"	RAZEM
72 655,77	2 179,67 zł	2 179,67 zł	1 229,30	6 175,74	<u>84 420,15 zł</u>

SKŁADKI PRACODAWCY WYSZCZEGÓLNIENIE SKŁADNIKÓW

PODSTAWA		64 372,38		
SKŁADKA EMERYTALNA	SKŁADKA RENTOWA	SKŁADKA WYPADKOWA	FUNDUSZ PRACY	
9,76%	6,50%	0,93%	2,45%	SUMA
6 282,74	4 184,22	598,66	1 577,12	12 642,74

SZACUNKOWE ROCZNE PRZYCHODY JEDNOSTEK SFERY BUDŻETOWEJ Z TYTUŁU PREZENTOWANYCH WYNAGRODZEŃ

ZUS		URZĄD SKARBOWY	
SKŁADKI SPOŁECZNE	19 891,07	PDOF	4 897,00
SKŁADKA ZDROWOTNA	4 999,22		
FUNDUSZ PRACY	1 577,12		

Dodatkowe skutki finansowe z tytułu wypłaty dodatkowego wynagrodzenia rocznego (tzw. "13")

KWOTA WYN. ROCZNEGO 8,5% (tzw. "13")	5 161,94
ROCZNY KOSZT	5 161,94
ROCZNY KOSZT PRACODAWCY (ZUS 19,64%)	1 013,80
<u>ROCZNY KOSZT</u>	6 175,74

SZACUNKOWE ROCZNE PRZYCHODY JEDNOSTEK SFERY BUDŻETOWEJ Z TYTUŁU "13"

ZUS

SKŁADKI SPOŁECZNE	1 595,04
SKŁADKA ZDROWOTNA	400,88
FUNDUSZ PRACY	126,47

URZĄD SKARBOWY

PDOF	457

Koszt zakupu wyposażenia biurowego	
Kontener mobilny z 3-szufladami	600,00 zł
Krzesło biurowe	590,00 zł
Biurko	730,00 zł
Szafa aktowa	700,00 zł
Komputer – stacja robocza	5.308,68 zł
Drukarka	2.099,00 zł
Skaner	359,00 zł

Urząd	Liczba zestawów biurowych: kontener, krzesło, biurko i szafa Koszt 2.620 zł	Liczba komputerów Koszt 5.308,68 zł	Liczba zestawów: drukarka i skaner (po 1 sztuce na 2 stanowiska pracy) Koszt 2.458 zł	Suma
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców 1 etat	1 x 2.620,00zł = 2.620,00 zł	1 x 5.308,68 zł = 5.308,68 zł	1 x 2.458 zł = 2.458,00 zł	10.386,68 zł

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O CUDZOZIEMCACH ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW

1. Informacje ogólne

Zgodnie z § 36 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekty założeń projektów ustaw, projekty ustaw lub projekty rozporządzeń przedstawia się do konsultacji publicznych, w tym konsultacji z organizacjami społecznymi lub innymi zainteresowanymi podmiotami albo instytucjami w celu przedstawienia ich stanowiska. Niniejszy dokument stanowi wypełnienie obowiązku, o którym mowa w § 51 ust. 1 Regulaminu, zgodnie z którym organ wnioskujący sporządza raport z konsultacji obejmujący omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowana ustawa została udostępniona na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz na stronie Rządowego Centrum Legislacji. Dodatkowo projekt został skierowany do podmiotów, które w ocenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji mogły być nim zainteresowane.

2. Przebieg konsultacji

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany:

- 1) wojewodom;
- 2) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 3) Konfederacji „Lewiatan”;
- 4) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców;
- 5) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
- 7) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 8) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 9) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 10) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 11) Fundacji Refugee.pl;
- 12) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 13) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 14) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 15) Stowarzyszeniu „Emigrant”;

- 16) Caritas Polska;
- 17) Fundacji Panoptykon;
- 18) Fundacji Ocalenie;
- 19) Fundacji Multiocalenie;
- 20) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 21) Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji;
- 22) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 23) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 24) Polskiej Izbie Turystyki;
- 25) Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 26) Związkom zawodowym (NSZZ Solidarność, Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Związek Rzemiosła Polskiego).

W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu;
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej;
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych;
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego;
- 5) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 6) Radzie Dialogu Społecznego;
- 7) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 8) Rzecznikowi Praw Dziecka.

3. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania uwagę zgłosiła tylko Helsińska Fundacja Praw Człowieka. Jak wynika ze stanowiska Fundacji art. 1 pkt 31 projektowanej ustawy przewiduje uchylenie obecnie obowiązującego art. 149 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Przepis ten przewiduje, że postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia ze względu na studia prowadzi się z uwzględnieniem terminu rozpoczęcia nauki przewidzianego programem studiów oraz w sposób ułatwiający przyjmowanie cudzoziemców, którzy uczestniczą w programach UE, służących przemieszczaniu do UE jako obszaru docelowego lub w obrębie UE, w celu podjęcia lub kontynuowania studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zdaniem Fundacji nie ma uzasadnienia dla uchylenia tego przepisu. W sytuacji, gdy celem wnioskowanego zezwolenia ma być podjęcie przez cudzoziemca studiów, to oczywistym jest, że zezwolenie to powinno być wydane z uwzględnieniem terminu rozpoczęcia tychże studiów. W opinii Fundacji dyrektywa 2016/801 wskazuje na potrzebę ułatwiania legalnej migracji, w tym także studentów. W motywie (6) wskazano, że powinna ona umożliwić

lepszy wkład w globalne podejście do kwestii migracji i mobilności oraz towarzyszące mu partnerstwa na rzecz mobilności, które oferują konkretne ramy dialogu i współpracy między państwami członkowskimi i państwami trzecimi, w tym również ułatwiają i porządkują legalną migrację. W motywie (44) wskazano, że dyrektywa ta ma na celu ułatwienie wewnątrzunijnej mobilności studentów i naukowców między innymi poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych związanych z mobilnością istniejących w wielu państwach członkowskich. A zatem, w opinii Fundacji, usuwanie przepisów ułatwiających studentom uzyskanie zezwolenia na pobyt czasowy jest niezgodne z zasadami wskazanej dyrektywy.

Stanowisko projektodawcy:

Uwaga została uwzględniona częściowo. W art. 149 ust. 1 zaproponowano jedynie skreślenie wyrazów:

„oraz w sposób ułatwiający przyjmowanie cudzoziemców, którzy uczestniczą w programach Unii Europejskiej, służących przemieszczaniu do Unii Europejskiej jako obszaru docelowego lub w obrębie Unii Europejskiej, w celu podjęcia lub kontynuowania studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

Dyrektywa 2016/801/UE wprowadziła specjalne środki służące mobilności wewnątrzunijnej studentów z krajów trzecich, poprzez uregulowanie instytucji mobilności studenta. Mobilność studenta dotyczy studentów objętych programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego, przewidującym mobilność wewnątrzunijną przez okres do 360 dni w każdym państwie członkowskim, na podstawie zezwolenia udzielonego w pierwszym państwie członkowskim.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia go właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Minister
Spraw Zagranicznych

Warszawa, 16 listopada 2018 r.

DPUE.920.869.2018 / 47 / ebk

dot.: RM-10-144-18 (nowy tekst) z 14.11.2018 r.

Pan
Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pan Joachim Brudziński
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (UC131)
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze <i>au pair</i> (wersja przekształcona)
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koniec zność wdroże nia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
	Rozdział I PRZEPISY OGÓLNE					
1.	Art. 1 lit a	Artykuł 1 Przedmiot Niniejsza dyrektywa określa: a) warunki wjazdu i pobytu przez okres przekraczający 90 dni na terytorium państw członkowskich, a także prawa obywateli państw trzecich, a w stosownych przypadkach członków ich rodzin, w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, udziału w szkoleniu lub wolontariacie w ramach programu wolontariatu europejskiego, a w przypadku gdy państwa członkowskie tak postanowią – w celu udziału w programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych, wolontariacie innym niż wolontariat	N			Przepis nie wymaga implementacji. Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach wraz z projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw przewidują kompleksowe uregulowanie zasad wjazdu i pobytu cudzoziemców w celu prowadzenia badań naukowych, odbywania studiów, udziału w szkoleniach oraz wolontariacie w ramach programu wolontariatu europejskiego. W dziale IV ustawy o cudzoziemcach, w brzmieniu nadanym projektem przewiduje się warunki wydawania

		europejski lub podjęcia pracy w charakterze <i>au pair</i>;				wiz krajowych w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, wiz krajowych w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, a także dodawanych projektem wiz krajowych w celu odbycia stażu oraz w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego. W dziale V tej ustawy uregulowano w rozdziale 6 udzielanie zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach oraz mobilność studentów a w rozdziale 7 udzielanie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych oraz mobilność naukowców. Zostaną także dodane nowe rozdziały 7a i 7b regulujące udzielanie zezwoleń na pobyt czasowy dla stażystów i wolontariuszy. W rozdziale 8 przewiduje się rozwiązania dotyczące łączenia rodzin naukowców oraz mobilności członków rodzin naukowców. Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie przepisów dotyczących przyjmowania cudzoziemców w celu udziału w programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych, wolontariacie innym niż wolontariat europejski lub w celu podjęcia pracy w charakterze <i>au pair</i>.

2.	Art. 1 lit b	b) warunki wjazdu i pobytu oraz prawa naukowców, a w stosownych przypadkach członków ich rodzin, oraz studentów, o których mowa w lit. a), w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie, które jako pierwsze przyznało danemu obywatelowi państwa trzeciego zezwolenie na podstawie niniejszej dyrektywy.	N			Przepis nie wymaga implementacji. Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach wraz z projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw przewiduje kompleksowe uregulowanie zasad wjazdu i pobytu cudzoziemców w celu odbywania studiów oraz w celu prowadzenia badań naukowych, a także korzystanie przez cudzoziemców z wewnątrzunijnej mobilności studenta oraz z wewnątrzunijnej mobilności krótkoterminowej i długoterminowej naukowca, a także członków rodziny naukowca.
3.	Art. 2 ust. 1	<i>Artykuł 2</i> Zakres stosowania 1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy wnioskuje o przyjęcie lub zostali przyjęci na terytorium państwa członkowskiego w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, udziału w szkoleniu lub wolontariacie w ramach programu wolontariatu europejskiego. Państwa członkowskie mogą również postanowić o stosowaniu przepisów niniejszej dyrektywy do obywateli państw trzecich, którzy wnioskuje o przyjęcie w celu udziału w programie wymiany młodzieży szkolnej lub projekcie edukacyjnym, wolontariacie innym niż wolontariat europejski lub podjęcia pracy w charakterze <i>au pair</i>.	N			Przepis nie wymaga implementacji. Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach wraz z projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw przewidują kompleksowe uregulowanie zasad wjazdu i pobytu cudzoziemców w celu prowadzenia badań naukowych, odbywania studiów, udziału w szkoleniach oraz wolontariacie w ramach programu wolontariatu europejskiego. Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie przepisów dotyczących przyjmowania cudzoziemców w celu udziału w programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych, wolontariacie innym niż wolontariat europejski lub w celu podjęcia pracy w charakterze <i>au pair</i> .

4.	Art. 2 ust. 2 lit a	2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich: a) którzy ubiegają się o ochronę międzynarodową lub którzy są beneficjentami ochrony międzynarodowej zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE (1) lub którzy są beneficjentami tymczasowej ochrony zgodnie z dyrektywą Rady 2001/55/WE (2) w państwie członkowskim;	T	Art. 99 ust. 1 pkt 4, 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 99. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 4) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zgody na pobyt tolerowany lub zgody na pobyt ze względów humanitarnych albo w związku z udzieleniem mu azylu, ochrony uzupełniającej lub ochrony czasowej lub nadaniem mu statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, lub 5) ubiega się o udzielenie ochrony międzynarodowej lub o udzielenie azylu, lub	.
5.	Art. 2 ust. 2 lit b	b) których wydalenie zostało zawieszone z przyczyn faktycznych lub prawnych;	T	Art. 99 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 99. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 8) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po tym, jak został zobowiązany do powrotu, i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemcy do powrotu, także w przypadku przedłużenia tego terminu, lub	
6.	Art. 2 ust. 2 lit c	c) którzy są członkami rodzin obywateli Unii, którzy skorzystali z prawa do swobodnego przepływu osób wewnątrz Unii;	T	Art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 2. Ustawy nie stosuje się do: 2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz	

					członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają.	
7.	Art. 2 ust. 2 lit d	d)którzy korzystają w państwie członkowskim ze statusu rezydenta długoterminowego zgodnie z dyrektywą Rady 2003/109/WE (3);	T	Art. 99 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 99. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 1) posiada zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE	
8.	Art. 2 ust. 2 lit e	e) którym przysługuje, wraz z członkami ich rodzin i bez względu na ich obywatelstwo, prawo do swobodnego przemieszczania się na równi z obywatelami Unii na mocy umów między Unią i jej państwami członkowskimi a państwami trzecimi albo między Unią a państwami trzecimi;	T	Art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 2. Ustawy nie stosuje się do: 2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają.	
9.	Art. 2 ust. 2 lit f	f) którzy przybywają do Unii jako pracownicy odbywający staż w kontekście przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na mocy dyrektywy 2014/66/UE;	T	Art. 145a pkt 1 Art. 155 ust. 1 pkt 1 art. 157c pkt 1 art. 157i pkt 1 art. 166a pkt 1 art. 190a pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach	Art. 145a Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 1) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielone w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze pracownika odbywającego staż, lub Art. 155. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia	

				oraz niektórych innych ustaw	na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia w celu korzystania z mobilności długoterminowej naukowca, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 1) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielone w celu wykonywania pracy w charakterze pracownika odbywającego staż, lub Art. 157c. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 1) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielone w celu wykonywania pracy w charakterze pracownika odbywającego staż, lub Art. 157i. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 1) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielone w celu wykonywania pracy w charakterze pracownika odbywającego staż, lub Art. 166a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się	

				wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 161b ust. 1, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 1) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielone w celu wykonywania pracy w charakterze pracownika odbywającego staż, lub Art. 190a Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 1) posiada zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielone w celu wykonywania pracy w charakterze pracownika odbywającego staż, lub	
10.	Art. 2 ust. 2 lit g	g) którzy są przyjmowani jako wysoko wykwalifikowani pracownicy zgodnie z dyrektywą Rady 2009/50/WE (4).	T	Art. 145a pkt 2 art. 155 ust. 1 pkt 2 art. 157c pkt 2 art. 157i pkt 2 art. 166a pkt 2 art. 190a pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem	art. 145a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 127, lub posiada takie zezwolenie. Art. 155. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie

			ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia w celu korzystania z mobilności długoterminowej naukowca, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 127, lub posiada takie zezwolenie. Art. 157c. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 127, lub posiada takie zezwolenie. Art. 157i. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 127, lub posiada takie zezwolenie. Art. 166a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 161b ust. 1, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie

					tego zezwolenia: 2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 127, lub posiada takie zezwolenie. Art. 190a Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia: 2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 127, lub posiada takie zezwolenie.”	
11.	Art. 3 pkt 1	<i>Artykuł 3</i> Definicje Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: 1) „obywatel państwa trzeciego” oznacza osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE;	T	Art. 2 pkt 2 art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 2. Ustawy nie stosuje się do: 2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają. Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 2) cudzoziemiec – każdego, kto nie posiada obywatelstwa polskiego;	

12.	Art. 3 pkt 2	2) „naukowiec” oznacza obywatela państwa trzeciego, który posiada stopień doktora lub odpowiednie kwalifikacje uzyskane w ramach szkolnictwa wyższego umożliwiające temu obywatelowi państwa trzeciego dostęp do programów doktoranckich, wybieranego przez instytucję badawczą i przyjmowanego na terytorium państwa członkowskiego w celu prowadzenia działalności badawczej, do której takie kwalifikacje są zwykle wymagane;	T	Art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 8) naukowiec – cudzoziemca posiadającego stopień doktora lub tytuł zawodowy odpowiadający w Rzeczypospolitej Polskiej tytułowi zawodowemu magistra lub równorzędnemu, umożliwiający ubieganie się o nadanie stopnia doktora;	
13.	Art. 2 pkt 3	3) „student” oznacza obywatela państwa trzeciego, który został przyjęty do instytucji szkolnictwa wyższego i który jest przyjęty na terytorium państwa członkowskiego w celu odbycia studiów w pełnym wymiarze, traktowanych jako główne zajęcie, prowadzących do uzyskania uznawanych przez to państwo członkowskie kwalifikacji w ramach szkolnictwa wyższego, w tym dyplomów, świadectw lub stopni doktora w instytucjach szkolnictwa wyższego, co może obejmować kurs przygotowawczy przed podjęciem takich studiów, zgodnie z prawem krajowym, lub obowiązkowe szkolenie;	T	Art. 60 ust. 1 pkt 9, ust. 3 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 144 ust. 1, 2 i 17 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 60. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową wydaje się w celu: 9) odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej 3. Na naklejce wizowej w polu „uwagi”, obok oznaczenia celu wydania wizy zamieszcza się następujące adnotacje: 1) „student” - w przypadku wizy wydawanej w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub	

				porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację o tym programie lub porozumieniu; 4. Wize w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student” wydaje się również obywatelowi państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 144 ust. 18, jeżeli celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbywanie kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na studiach stacjonarnych: studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich lub do kształcenia się w szkole doktorskiej. Art. 144. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, zwanych dalej „studiami”, w jednostce prowadzącej studia zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia albo w jednostce prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi	

					zatwierdzenia, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1, oraz gdy są spełnione łącznie następujące warunki: 2. Zezwolenia w celu kształcenia się na studiach udziela się także cudzoziemcowi, który zamierza odbyć kurs przygotowawczy do podjęcia nauki na tych studiach i spełnia warunki określone w ust. 1, jeżeli jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 18. 18. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, państwa, których obywatelom odbywającym kurs przygotowawczy do podjęcia nauki na studiach stacjonarnych: studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich lub do kształcenia się w szkole doktorskiej udziela się zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach.	
14.	Art. 3 pkt 4	4) „uczeń” oznacza obywatela państwa trzeciego, który jest przyjęty na terytorium państwa członkowskiego w celu uczestnictwa w uznanym, państwowym lub regionalnym programie kształcenia średniego równoważnego poziomowi 2 lub 3 Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Kształcenia, w ramach programu wymiany młodzieży szkolnej lub projektu edukacyjnego prowadzonych przez instytucję oświatową zgodnie z prawem krajowym	N			Nie zdecydowano się na wdrożenie dyrektywy w zakresie przyjmowania cudzoziemców w celu udziału w programach wymiany młodzieży szkolnej.

				zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	europejskiego”;	
17.	Art. 3 pkt 7	7) „wolontariat” oznacza program działań w ramach praktycznej solidarności, oparty na programie uznanym za taki przez dane państwo członkowskie lub Unię, bezinteresownie realizujący cele leżące w interesie ogólnym i nieprzewidujący wynagrodzenia, z wyjątkiem zwrotu kosztów lub kieszonkowego;	T	Art. 3 pkt 22a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 22a) wolontariusz – cudzoziemca, który ochotniczo i bez wynagrodzenia, z wyjątkiem zwrotu kosztów lub kieszonkowego, wykonuje świadczenia w ramach udziału w programie wolontariatu europejskiego”;	
18.	Art. 3 pkt 8	8) „pracownik <i>au pair</i> ” oznacza obywatela państwa trzeciego, który jest czasowo przyjęty na terytorium państwa członkowskiego przez rodzinę w celu podniesienia swoich umiejętności językowych i poszerzenia wiedzy o państwie przyjmującym w zamian za wykonywanie lekkich prac domowych oraz opiekę nad dziećmi;	N			Nie zdecydowano się na wdrożenie dyrektywy w zakresie przyjmowania pracowników <i>au pair</i>
19.	Art. 3 pkt 9	9) „badania naukowe” oznaczają pracę twórczą prowadzoną w sposób systematyczny w celu zwiększenia zasobu wiedzy, w tym wiedzy o człowieku, kulturze i społeczeństwie, a także użycie tego zasobu wiedzy do znajdowania nowych zastosowań;	T	Ar. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce	Art. 4. 2. Badania naukowe są działalnością obejmującą: 1) badania podstawowe rozumiane jako prace empiryczne lub teoretyczne mające przede wszystkim na celu zdobywanie nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów bez	

					nastawienia na bezpośrednie zastosowanie komercyjne; 2) badania aplikacyjne rozumiane jako prace mające na celu zdobycie nowej wiedzy oraz umiejętności, nastawione na opracowywanie nowych produktów, procesów lub usług, lub wprowadzanie do nich znaczących ulepszeń.	
20.	Art. 3 pkt 10	10) „instytucja badawcza” oznacza każdą instytucję publiczną lub prywatną, która prowadzi badania naukowe;	T	Art. 3 pkt 5c ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 3 5c) jednostka naukowa – podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668 i 2024);”	
21.	Art. 3 pkt 11	11) „instytucja oświatowa” oznacza publiczną lub prywatną instytucję kształcenia średniego, która jest uznawana przez dane państwo członkowskie lub której kursy są uznawane zgodnie z prawem krajowym lub praktyką administracyjną na podstawie przejrzystych kryteriów i która uczestniczy w programie wymiany młodzieży szkolnej lub projekcie edukacyjnym w celach określonych w niniejszej dyrektywie;	N			Nie zdecydowano się na wdrożenie dyrektywy w zakresie przyjmowania cudzoziemców biorących udział w programach wymiany młodzieży szkolnej.
22.	Art. 3 pkt 12	12) „projekt edukacyjny” oznacza zestaw działań edukacyjnych opracowany przez instytucję oświatową	N			Nie zdecydowano się na wdrożenie dyrektywy w zakresie przyjmowania

		państwa członkowskiego we współpracy z podobnymi instytucjami w państwie trzecim w celu wymiany kulturalnej i wymiany wiedzy;				cudzoziemców biorących udział w programach wymiany młodzieży szkolnej.
23.	Art. 3 pkt 13	13) „instytucja szkolnictwa wyższego” oznacza wszelkiego rodzaju instytucje szkolnictwa wyższego uznane lub uważane za takie zgodnie z prawem krajowym, które, zgodnie z prawem krajowym lub praktyką krajową, oferują uznawane tytuły i stopnie przyznawane w ramach szkolnictwa wyższego lub inne uznawane kwalifikacje na poziomie szkolnictwa wyższego, bez względu na nazwę instytucji, lub wszelkie instytucje, które, zgodnie z prawem krajowym lub praktyką krajową, oferują kształcenie lub szkolenie zawodowe na poziomie szkolnictwa wyższego;	T	Art. 7 ust. 1, art. 11 ust. 1 pkt 1-4 i art. 198 ust. 1-5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce	Art. 7. 1. System szkolnictwa wyższego i nauki tworzą: 1) uczelnie; 2) federacje podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki, zwane dalej „federacjami”; 3) Polska Akademia Nauk, działająca na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2017 r. poz. 1869 i 2201), zwana dalej „PAN”; 4) instytuty naukowe PAN, działające na podstawie ustawy, o której mowa w pkt 3, zwane dalej „instytutami PAN”; 5) instytuty badawcze, działające na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 736); 6) międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych ustaw działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „instytutami międzynarodowymi”; 7) Polska Akademia Umiejętności, zwana dalej „PAU”; 8) inne podmioty prowadzące głównie działalność naukową w sposób samodzielny i ciągły. Art. 11. 1. Podstawowymi zadaniami uczelni są: 1) prowadzenie kształcenia na studiach; 2) prowadzenie kształcenia na	

					studiach podyplomowych lub innych form kształcenia; 3) prowadzenie działalności naukowej, świadczenie usług badawczych oraz transfer wiedzy i technologii do gospodarki; 4) prowadzenie kształcenia doktorantów; Art. 198. 1. Kształcenie doktorantów przygotowuje do uzyskania stopnia doktora i odbywa się w szkole doktorskiej. 2. Szkoła doktorska jest zorganizowaną formą kształcenia w co najmniej 2 dyscyplinach, o których mowa w ust. 3 lub 5. 3. Szkoła doktorska może być prowadzona przez uczelnię akademicką, instytut PAN, instytut badawczy albo instytut międzynarodowy posiadające kategorię naukową A+, A albo B+ w co najmniej 2 dyscyplinach, zwane dalej „podmiotem prowadzącym szkołę doktorską”. 4. Szkoła doktorska może być prowadzona przez uczelnię akademicką, która prowadzi działalność naukową wyłącznie w 1 dyscyplinie, która jest dyscypliną w zakresie teologii albo kultury fizycznej albo dyscypliną artystyczną, i posiada w niej kategorię naukową A+, A albo B+. 5. Szkoła doktorska może być prowadzona wspólnie przez uczelnie akademickie, instytuty PAN, instytuty badawcze lub instytuty międzynarodowe, z których każde	

					posiada kategorię naukową A+, A albo B+ w co najmniej 1 dyscyplinie. Szczegółowy podział zadań związanych z prowadzeniem szkoły doktorskiej oraz sposób ich finansowania określa umowa zawarta w formie pisemnej, która wskazuje również podmiot odpowiedzialny za wprowadzanie danych do systemu, o którym mowa w art. 342 ust. 1, i uprawniony do otrzymania środków finansowych na wspólne kształcenie w szkole doktorskiej.	
24.	Art. 3 pkt 14	14) „jednostka przyjmująca” oznacza instytucję badawczą, instytucję szkolnictwa wyższego, instytucję oświatową, organizację odpowiedzialną za wolontariat lub jednostkę przyjmującą stażystów, do której przydzielony został obywatel państwa trzeciego do celów niniejszej dyrektywy i która mieści się na terytorium danego państwa członkowskiego, bez względu na formę prawną tej jednostki, zgodnie z prawem krajowym;	N			Definicja jednostki przyjmującej przewidziana w dyrektywie 2016/801/UE została przyjęta w celu wspólnego uregulowania pewnych instytucji dyrektywy w odniesieniu do jednostek przyjmujących wszystkich kategorii cudzoziemców przewidzianych dyrektywą. W ustawie o cudzoziemcach definicja jednostki przyjmującej została przyjęta dla celów wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz.Urz. UE L 157 z 27.05.2014, str. 1). Jednostki przyjmujące dla poszczególnych kategorii cudzoziemców objętych dyrektywą 2016/801/UE zostały określone w przepisach regulujących ich

						przyjmowanie. Jest to: jednostka prowadząca studia, jednostka naukowa, organizator stażu oraz jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz.
25.	Art. 3 pkt 15	15) „rodzina goszcząca” oznacza rodzinę czasowo przyjmującą pracownika <i>au pair</i> i dzielącą z pracownikiem codzienne życie rodzinne na terytorium danego państwa członkowskiego na podstawie umowy zawartej między tą rodziną a pracownikiem <i>au pair</i> ;	N			Nie zdecydowano się na wdrożenie dyrektywy w zakresie przyjmowania pracowników <i>au pair</i> .
26.	Art. 3 pkt 16	16) „zatrudnienie” oznacza wykonywanie działalności obejmującej wszelkie formy pracy, regulowane na mocy prawa krajowego lub zgodnie z mającym zastosowanie układem zbiorowym lub na mocy ustalonej praktyki, na rzecz pracodawcy lub pod jego kierownictwem lub nadzorem;	T	Art. 151 ust. 1 pkt 2 oraz Art. 151b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 151. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 2) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych zawarta z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia lub inna umowa cywilnoprawna określa: Art. 151b. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca udziela	

				się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie części badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 151 ust. 4–5, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 2) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, na podstawie której cudzoziemiec ma prowadzić część badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zawarta z tą jednostką jako umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia lub inna umowa cywilnoprawna, określa:	
			Art. 2 ust. 1 pkt 11, 40 i 43 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy	Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 40) wykonywaniu pracy przez cudzoziemca - oznacza to zatrudnienie, wykonywanie innej pracy zarobkowej, pełnienie funkcji w zarządach osób prawnych, które uzyskały wpis do rejestru przedsiębiorców na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Sądowym lub są spółkami kapitałowymi w organizacji, lub prowadzenie spraw spółki komandytowej lub komandytowo-	

					akcyjnej przez komplementariusza, lub działanie w charakterze prokurenta; 43) zatrudnieniu - oznacza to wykonywanie pracy na podstawie stosunku pracy, stosunku służbowego oraz umowy o pracę nakładczą; 11) innej pracy zarobkowej - oznacza to wykonywanie pracy lub świadczenie usług na podstawie umów cywilnoprawnych, w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło albo w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych;	
27.	Art. 3 pkt 17	17) „pracodawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub osobę prawną, na rzecz której lub pod której kierownictwem lub nadzorem podejmowane jest zatrudnienie;	T	Art. 2 ust. 1 pkt 21b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy	Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 21b) podmiocie powierzającym wykonywanie pracy cudzoziemcowi - oznacza to jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej lub osobę fizyczną, która na podstawie umowy lub innego stosunku prawnego powierza wykonywanie pracy cudzoziemcowi;	
28.	Art. 3 pkt 18	18) „pierwsze państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, które jako pierwsze wydało obywatelowi państwa trzeciego zezwolenie na podstawie niniejszej dyrektywy;	N			Pojęcie pierwszego i drugiego państwa członkowskiego zostało stworzone w dyrektywie dla potrzeb uregulowania kwestii mobilności wewnątrz Unii Europejskiej studentów, naukowców oraz członków rodziny naukowca. Powyższe rozwiązania prawne zostały uwzględnione w projekcie ustawy i nie jest konieczne tworzenie odrębnych definicji pierwszego i

						drugiego państwa członkowskiego.
29.	Art. 3 pkt 19	19) „drugie państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie inne niż pierwsze państwo członkowskie;	N			Pojęcie pierwszego i drugiego państwa członkowskiego zostało stworzone w dyrektywie dla potrzeb uregulowania kwestii mobilności wewnątrz Unii Europejskiej studentów, naukowców oraz członków rodziny naukowca. Powyższe rozwiązania prawne zostały uwzględnione w projekcie ustawy i nie jest konieczne tworzenie odrębnych definicji pierwszego i drugiego państwa członkowskiego.
30.	Art. 3 pkt 20	20) „unijne programy lub programy wielostronne obejmujące środki w zakresie mobilności” oznaczają finansowane przez Unię lub przez państwa członkowskie programy, które promują mobilność obywateli państw trzecich w Unii lub w państwach członkowskich uczestniczących w odnośnych programach;	T	Art. 3 pkt 18a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 18a) unijny program lub program wielostronny obejmujący środki w zakresie mobilności - program finansowany przez Unię Europejską lub przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, który promuje przemieszczanie się obywateli państw trzecich w Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Unii Europejskiej uczestniczących w tym programie;	
31.	Art. 3 pkt 21	21) „zezwolenie” oznacza dokument pobytowy lub, jeśli jest to przewidziane w prawie krajowym, wizę długoterminową wydaną do celów niniejszej dyrektywy;	T	Art. 60 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 60 ust. 1	Art. 60. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową wydaje się w celu: 9) odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej 13) prowadzenia badań naukowych	Ustawa o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy przewiduje wydawanie wiz krajowych w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo

				pkt 9, 13a i 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw Art. 240 pkt 1 i Art. 243 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	lub prac rozwojowych; 13a) odbycia stażu; 13b) udziału w programie wolontariatu europejskiego; Art. 240. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono: 1) zezwolenia na pobyt czasowy; Art. 243. 1. Karta pobytu wydana cudzoziemcowi w przypadku udzielenia mu: 1) zezwolenia na pobyt czasowy – jest ważna przez okres, na który udzielono mu tego zezwolenia;	kształcenia się w szkole doktorskiej wiz krajowych w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, a także dodawanych projektem wiz krajowych w celu odbycia stażu oraz w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego. Ustawa ta przewiduje także udzielanie naukowcom, studentom, stażystom, wolontariuszom oraz członkom rodziny naukowca zezwolenia na pobyt czasowy, oraz wydanie karty pobytu, w związku z udzieleniem tego zezwolenia.
32.	Art. 3 pkt 22	22) „dokument pobytowy” oznacza zezwolenie wydane z wykorzystaniem wzoru przedstawionego w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002 upoważniające posiadacza do legalnego pobytu na terytorium państwa członkowskiego;	T	Art. 240 pkt 1 i Art. 243 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 240. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono: 1) zezwolenia na pobyt czasowy; Art. 243. 1. Karta pobytu wydana cudzoziemcowi w przypadku udzielenia mu: 1) zezwolenia na pobyt czasowy – jest ważna przez okres, na który udzielono mu tego zezwolenia;	Ustawa o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy przewiduje udzielanie naukowcom, studentom, stażystom, wolontariuszom oraz członkom rodziny naukowca zezwolenia na pobyt czasowy, oraz wydanie karty pobytu, w związku z udzieleniem tego zezwolenia. Karta pobytu wydawana jest zgodnie z wzorem określonym w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002.

33.	Art. 3 pkt 23	23) „wiza długoterminowa” oznacza zezwolenie wydane przez państwo członkowskie zgodnie z art. 18 konwencji z Schengen (1) lub wydane zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego niestosującego w pełni dorobku Schengen;	T	Art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 21) wiza krajowa – wizę, o której mowa w art. 18 Konwencji Wykonawczej Schengen, wydaną przez organ polski;
34.	Art. 3 pkt 24	24) „członkowie rodziny” oznaczają obywateli państw trzecich zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2003/86/WE.	T	Art. 159 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 159. 3. Za członka rodziny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się: 1) osobę pozostającą z cudzoziemcem w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim; 2) małoletnie dziecko cudzoziemca i osoby pozostającej z nim w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim, w tym także dziecko przysposobione; 3) małoletnie dziecko cudzoziemca, w tym także dziecko przysposobione, pozostające na jego utrzymaniu, nad którym cudzoziemiec sprawuje faktycznie władzę rodzicielską; 4) małoletnie dziecko osoby, o której mowa w pkt 1, w tym także dziecko przysposobione, pozostające na jej utrzymaniu, nad którym sprawuje ona faktycznie władzę rodzicielską.

35.	Art. 4 ust. 1	Korzystniejsze przepisy 1.Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla korzystniejszych przepisów: a) dwustronnych lub wielostronnych umów zawartych między Unią lub Unią i jej państwami członkowskimi a jednym lub większą liczbą państw trzecich; lub b) dwustronnych lub wielostronnych umów zawartych między jednym lub większą liczbą państw członkowskich a jednym lub większą liczbą państw trzecich.	N			Przepis dyrektywy jest typowym przepisem zamieszczanym w dyrektywach migracyjnych na wypadek, gdyby jakieś przepisy prawa UE lub obowiązujące umowy międzynarodowe regulowały kwestie uregulowane w dyrektywie w sposób bardziej korzystny i nie wymaga wyraźnej transpozycji.
36.	Art. 4 ust. 2	2.Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przyjęcia lub utrzymania przepisów, które są korzystniejsze dla obywateli państw trzecich, do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie w odniesieniu do art. 10 ust. 2 lit. a) oraz art. 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 i 35.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.
	Rozdział II PRZYJMOWANIE					
37.	Art. 5 ust. 1	<i>Artykuł 5</i> Zasady 1.Przyjęcie obywatela państwa trzeciego na podstawie niniejszej dyrektywy następuje po weryfikacji dokumentów poświadczających, że obywatel państwa trzeciego spełnia: a) warunki ogólne określone w art. 7; oraz b) odpowiednie warunki szczególne określone w art. 8, 11, 12, 13, 14 lub 16.	N			Przepis ma charakter ogólny i nie wymaga implementacji. Ustawa o cudzoziemcach, w brzmieniu nadanym projektem będzie określała zasady wydawania wiz krajowych oraz udzielania zezwoleń na pobyt czasowy naukowcom, studentom, stażystom oraz wolontariuszom.

38.	Art. 5 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby wnioskodawca dostarczył dokumenty poświadczające, o których mowa w ust. 1, w języku urzędowym danego państwa członkowskiego lub w jakimkolwiek języku urzędowym Unii określonym przez to państwo członkowskie.	T	Art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 8. 1. Wnioski w sprawach uregulowanych w ustawie sporządza się w języku polskim. 2. Dokumenty sporządzone w języku obcym, służące za dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, dokonany przez tłumacza przysięgłego.	
39.	Art. 5 ust. 3	3. W przypadku gdy spełnione są wszystkie warunki ogólne i odpowiednie warunki szczególne, obywatele państw trzecich są uprawnieni do otrzymania zezwolenia. W przypadku gdy państwo członkowskie wydaje dokumenty pobytowe tylko na swoim terytorium, a wszystkie warunki przyjęcia określone w niniejszej dyrektywie są spełnione, dane państwo członkowskie wydaje obywatelowi państwa trzeciego wymaganą wizę.	T	Art. 60 ust. 1 pkt 13 oraz Art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 60 ust. 1 pkt 9, 13a i 13b, Art. 65 ust. 3 Art. 144 ust. 1, Art. 151 ust. 1, Art. 151b ust. 1, Art. 157a ust. 1, Art. 157g ust. 1, Art. 161b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu	Art. 60. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową wydaje się w celu: 9) odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej 13) prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych; 13a) odbycia stażu; 13b) udziału w programie wolontariatu europejskiego; Art. 65. 3. Przepisu ust. 1 pkt 9 nie stosuje się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych, odbycie stażu lub udział w programie wolontariatu europejskiego. Art. 65. 1. Wydania wizy krajowej	

			nadany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: 9) zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego zamiaru opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem terminu ważności wizy, lub Art. 144. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, zwanych dalej „studiami”, w jednostce prowadzącej studia zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia albo w jednostce prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1, oraz gdy są spełnione łącznie następujące warunki: Art. 151. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań	

				naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: Art. 151b. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie części badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: Art. 157a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: Art. 157g. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest udział w programie wolontariatu europejskiego, oraz są spełnione	

					łącznie następujące warunki: Art. 159. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: Art. 161b. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca udziela się cudzoziemcowi będącemu członkiem rodziny naukowca, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest pobyt wraz naukowcem korzystającym z mobilności długoterminowej naukowca, oraz są spełnione łącznie następujące warunki:	
40.	Art. 6	<i>Artykuł 6</i> Wielkość napływu Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawo państwa członkowskiego do określenia, zgodnie z art. 79 ust. 5 TFUE, wielkości napływu obywateli państw trzecich, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem studentów, jeżeli dane państwo członkowskie uważa, że są oni lub będą w stosunku pracy. Na tej podstawie wniosek o wydanie zezwolenia może zostać uznany za niedopuszczalny albo zostać odrzucony.	N			Przepis fakultatywny. Nie jest wdrażany
41.	Art. 7 ust. 1 lit. a	<i>Artykuł 7</i> Warunki ogólne 1. W odniesieniu do przyjęcia obywatela państwa trzeciego na podstawie niniejszej dyrektywy wnioskodawca: a) przedstawia ważny dokument	T	Art. 77 ust. 5, Art. 106 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 77. 5. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej przedstawia do wglądu dokument podróży, który spełnia łącznie następujące kryteria: 1) jego okres ważności upłyne nie	

		podróży określony w prawie krajowym oraz, jeśli jest to wymagane, wniosek o wizę lub ważną wizę lub, w stosownych przypadkach, ważny dokument pobytowy lub ważną wizę długoterminową; państwa członkowskie mogą wymagać, aby okres ważności dokumentu podróży obejmował co najmniej okres planowanego pobytu;			wcześniej niż po 3 miesiącach od upływu okresu ważności wizy, o którą się ubiega; 2) zawiera przynajmniej dwie wolne strony; 3) został wydany w ciągu ostatnich 10 lat. 6. W pilnych przypadkach uzasadnionych słusznym interesem cudzoziemca kryterium, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, może być pominięte. Art. 106. 2. Składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do wniosku: 1) aktualne fotografie; 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. 3. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy cudzoziemiec nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający tożsamość.	
42.	Art. 7 ust. 1 lit. b	b) jeśli obywatel państwa trzeciego zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego jest małoletni – przedstawia zgodę rodziców na planowany pobyt lub równoważny dokument;	T	Art. 105 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 105. 3. W przypadku cudzoziemca będącego: 1) osobą małoletnią – wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy składają rodzice lub ustanowieni przez sąd opiekunowie albo jedno z rodziców lub jeden z ustanowionych przez sąd opiekunów; 2) osobą ubezwłasnowolnioną	

					całkowicie – wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy składa opiekun ustanowiony przez sąd; 3) osobą małoletnią bez opieki – wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy składa kurator.	
43.	Art. 7 ust. 1 lit. c	c) przedstawia dowód, że obywatel państwa trzeciego posiada ubezpieczenie zdrowotne lub, jeśli tak przewiduje prawo krajowe, że złożył wniosek o takie ubezpieczenie zdrowotne, obejmujące wszystkie rodzaje ryzyka zwyczajowo objęte ubezpieczeniem w przypadku obywateli danego państwa członkowskiego; ubezpieczenie musi być ważne przez okres planowanego pobytu;		Art. 77 ust. 1 pkt 3 lit. c ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach art. 144 ust. 1 pkt 2 lit. a art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. b art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o	Art. 77. 1. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej składa osobiście: 3) dokumenty potwierdzające: c) posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub podróznego ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lit. a, Art. 144. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, zwanych dalej „studiami”, w jednostce prowadzącej studia zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia albo w jednostce prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi	

				cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw zatwierdzenia, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1, oraz gdy są spełnione łącznie następujące warunki: , 2) cudzoziemiec posiada: a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Art. 151. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: a) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,	

				Art. 157a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: b) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Art. 157g. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest udział w programie wolontariatu europejskiego, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: a) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,	

44.	Art. 7 ust. 1 lit. d	d)przedstawia, jeśli państwo członkowskie tego wymaga, dowód uiszczenia opłaty za rozpatrzenie wniosku przewidzianej w art. 36;	T/N	§ 2. 1. rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie opłat konsularnych (Dz.U. z 2015, poz.2237), pozycja 3.01 Załącznika do w/w rozporządzenia, Art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. c i art. 6 ust. 1 pkt 3, ust. 2 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej część III ust. 2 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej	§ 2. 1. rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie opłat konsularnych (Dz.U. z 2015, poz.2237): § 2. 1. Czynności podlegające opłatom konsularnym i wysokość tych opłat oraz wysokość opłat konsularnych za szczególny sposób wykonania czynności zawiera taryfa opłat konsularnych. Pozycja 3.01 Załącznika do rozporządzenia: Przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o wydanie wizy krajowej [podlega opłacie konsularnej w oznaczonej wysokości]. Art. 1.1 .Opłacie skarbowej podlega: 1) w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej; c) wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji); Art. 6.1.Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje: 3) od wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji) - z chwilą złożenia wniosku o wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji); 2. Opłatę skarbową wpłaca się z chwilą powstania obowiązku jej zapłaty. Art. 8. 1. Zapłaty opłaty skarbowej dokonuje się w kasie właściwego organu podatkowego lub na jego rachunek. część III ust. 2 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej: 2. Zezwolenie na pobyt czasowy, z wyłączeniem zezwolenia udzielonego	W odniesieniu do wiz krajowych należy zwrócić uwagę na to, że ogólna podstawa pobrania opłaty konsularnej wynika z art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2017 r., poz. 1545, z późn. zm.), która to ustawa do wydawania wiz ma zastosowanie na mocy odesłania z art. 5 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Jedną ze spraw, w której pobiera się opłatę konsularną jest sprawa wizowa (art. 105 ust. 3 pkt 3 ustawy – Prawo konsularne). Jednocześnie należy zwrócić uwagę na to, że opłatę konsularną pobiera się przed wykonaniem czynności, co przewiduje art. 106 ust. 2 ustawy – Prawo konsularne. Jednocześnie § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie opłat konsularnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 2237) reguluje tryb wnoszenia opłat konsularnych i przedpłat na poczet wydatków ponoszonych przez konsula w związku z wykonywaniem czynności. Wnosi się te opłaty i przedpłaty poprzez wpłatę do kasy urzędu konsularnego lub przedstawicielstwa dyplomatycznego w gotówce lub w czekach potwierdzonych przez bank, przelewem lub w innym sposób na rachunek bankowy urzędu lub przedstawicielstwa dyplomatycznego. Z uwagi natomiast na brak przepisu powszechnie

				na podstawie art. 181 ust. 1 oraz art. 185a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej	obowiązującego, który byłby prostym odpowiednikiem § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej w odniesieniu do opłaty konsularnej, stwierdzić należy, że art. 7 ust. 1 lit. d dyrektywy 2016/801/UE nie został wdrożony do prawa krajowego w zakresie wiz krajowych, co jest dopuszczalne z uwagi na fakultatywny charakter tego przepisu dyrektywy.
45.	Art. 7 ust. 1 lit. e	e) przedstawia wymagany przez dane państwo członkowskie dowód, że w czasie planowanego pobytu obywatel państwa trzeciego będzie posiadać wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej państwa członkowskiego, a także na pokrycie kosztów podróży powrotnej. Ocena posiadania wystarczających środków opiera się na indywidualnym badaniu danego przypadku i uwzględnia środki pochodzące między innymi z dodatku, dofinansowania lub stypendium, ważnej umowy o pracę, wiążącej oferty zatrudnienia lub zobowiązania finansowego ze strony organizacji zajmującej się wymianą młodzieży szkolnej, jednostki przyjmującej	T	Art. 77 ust. 1 pkt 3 lit. b, art. 150 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 113b, Art. 144 ust. 1 pkt 2 lit b i ust. 1a-1c, art. 151 ust. 1	Art. 77. 1. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej składa osobiście: 3) dokumenty potwierdzające: b) posiadanie wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania przez cały okres planowanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na podróż powrotną do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, albo możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem, Art. 113b. 1. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, państwa, których obywatelom ubiegającym się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy,

		stażystów, organizacji odpowiedzialnej za wolontariat, rodziny goszczącej lub organizacji pośredniczącej w zatrudnianiu pracowników <i>au pair</i> .		pkt 1 lit. b i i ust. 1a-1c, art. 157 art. 157a ust. 1 pkt 1 lit d i ust. 3-5, art. 157f, art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. c i ust. 2-4, art. 157l ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	o którym mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1 oraz art. 157g ust. 1, przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania. 2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów uwzględni potrzeby polskiej polityki migracyjnej. Art. 144. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, zwanych dalej „studiami”, w jednostce prowadzącej studia zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia albo w jednostce prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1, oraz gdy są spełnione łącznie następujące warunki: 2) cudzoziemiec posiada: b) wystarczające środki finansowe na	

					pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz kosztów studiów. 1a. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu. 1b. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 1a, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. 1c. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi	

					w ust. 1b, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b. Art. 150 Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec podejmujący lub kontynuujący studia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył; 2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 144 ust. 1 pkt 2 lit. b, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków. Art. 151. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej	

				Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: b) posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd albo przedstawi dokumenty potwierdzające posiadanie tych środków, 1a. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu. 1b. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 1a, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu	

					w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. 1c. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 1b, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b. Art. 157. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył; 3) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków	

					finansowych, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. c i art. 151b ust. 1 pkt 1 lit. d, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków. Art. 157a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: d) posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz kosztów odbywania stażu, 3. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie	

					z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu. 4. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 3, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawę do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. 5. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 4, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b. Art. 157f. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec odbywający staż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu	

					do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył; 2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. d, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków. Art. 157g. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest udział w programie wolontariatu europejskiego, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: c) posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd; 2. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, jest wyższa niż wysokość	

					dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu. 3. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 2, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. 4. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 3, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b. Art. 157l. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec wykonujący świadczenia jako wolontariusz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na	

					pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył; 2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. c, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.	
46.	Art. 7 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby wnioskodawca podał adres danego obywatela państwa trzeciego na ich terytorium. W przypadku gdy prawo krajowe państwa członkowskiego wymaga, aby adres został podany w chwili składania wniosku, a dany obywatel państwa trzeciego nie zna jeszcze przyszłego adresu, państwa członkowskie akceptują adres tymczasowy. W takim przypadku obywatel państwa trzeciego podaje swój stały adres najpóźniej w chwili wydania zezwolenia zgodnie z art. 17.	T	art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. c art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 157a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: c) ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania, Art. 157g. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium	Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie takiego wymogu z uwagi na wprowadzenie obowiązku zatwierdzania jednostek

					Rzeczypospolitej Polskiej jest udział w programie wolontariatu europejskiego, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: b) ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania,	
47.	Art. 7 ust. 3	3.Państwa członkowskie mogą wskazać kwotę odniesienia, którą uznają za „wystarczające środki”, o których mowa w ust. 1 lit. e). Ocena posiadania wystarczających środków opiera się na indywidualnym badaniu danego przypadku.	T	Art. 113b, Art. 144 ust. 1a – 1c art. 151 ust. 1a-1c art. 157a ust. 3-5 art. 157g ust. 2-4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 113b. 1. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, państwa, których obywatelom ubiegającym się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1 oraz art. 157g ust. 1, przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania. 2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów uwzględni potrzeby polskiej polityki migracyjnej. Art. 144. 1a. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy	

				społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu. 1b. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 1a, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. 1c. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 1b, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b. Art. 151. 1a. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do	

				cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu. 1b. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 1a, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. 1c. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 1b, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b. Art. 157a. 3. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego	

				utrzymaniu. 4. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 3, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. 5. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 4, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b. Art. 157g. 2. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu. 3. Uważa się, że koszty zamieszkania,	

					o których mowa w ust. 2, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. 4. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 3, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b.	
48.	Art. 7 ust. 4	4. Wniosek jest składany i badany wtedy, gdy dany obywatel państwa trzeciego przebywa poza państwem członkowskim, przez które obywatel państwa trzeciego chce zostać przyjęty, albo wtedy, gdy obywatel państwa trzeciego przebywa już na jego terytorium na podstawie ważnego dokumentu pobytowego lub wizy długoterminowej. W drodze odstępstwa państwo członkowskie może zaakceptować, zgodnie ze swoim prawem krajowym, wniosek złożony w przypadku gdy dany obywatel państwa trzeciego nie posiada ważnego dokumentu pobytowego lub wizy długoterminowej, ale przebywa legalnie na jego terytorium.	T	Art. 66 ust. 1 Art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 66. 1. Wizę krajową wydaje albo odmawia jej wydania konsul. Art. 105. 1. Cudzoziemiec z wyjątkami określonymi w art. 139l ust. 1 i art. 139t ust. 1, składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	

49.	Art. 7 ust. 5	5. Państwa członkowskie określają, czy wnioski mają być składane przez obywatela państwa trzeciego czy przez jednostkę przyjmującą, czy przez którekolwiek z nich.	T	Art. 77 ust. 1 Art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 77. 1. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej składa osobiście: 1) wypełniony formularz wniosku o wydanie tej wizy, zawierający: Art. 105. 1. Cudzoziemiec z wyjątkami określonymi w art. 139l ust. 1 i art. 139t ust. 1, składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	Wniosek będzie składany przez cudzoziemca.
50.	Art. 7 ust. 6	6. Obywatele państwa trzeciego, których uznaje się za osoby stanowiące zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, nie są przyjmowani	T	Art. 100 ust. 1 pkt 4 i 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 65 ust. 1 pkt 5 ust. 1a ust. 1c – 1e, art. 147 ust. 1 art. 154 ust. 1 art. 157d ust. 1	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, lub 8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraża zgody na to leczenie, lub Art. 65. 1. Wydania wizy krajowej odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: 5) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes	

				art. 157j ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Rzeczypospolitej Polskiej, lub 1a. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1c. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: Art. 147 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy: Art. 154. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 151, gdy jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1,

					gdy: Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy:	
51.	Art. 8 ust. 1	<i>Artykuł 8</i> Szczególne warunki dotyczące naukowców 1. Oprócz spełnienia warunków ogólnych określonych w art. 7, w odniesieniu do przyjęcia obywatela państwa trzeciego do celów badań naukowych, wnioskodawca przedkłada umowę o przyjęcie lub, jeśli przewiduje to prawo krajowe, kontrakt, zgodnie z art. 10.	T	Art. 64a ust. 2, Art. 151 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 64a. 2. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi umowę, o której mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2, zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzoną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 oraz spełnia warunki, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b i c. Art. 151.1 pkt 2 : 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 2) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych zawarta z jednostką naukową mającą siedzibę na	

					terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia lub inna umowa cywilnoprawna, określa: a) tytuł lub cel badań naukowych lub prac rozwojowych lub ich przedmiot, b) zobowiązanie naukowca do uczestniczenia w prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych, c) zobowiązanie jednostki naukowej do zapewnienia naukowcowi warunków do zrealizowania jego zobowiązania, d) datę rozpoczęcia i zakończenia lub szacowany czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych, e) wynagrodzenie naukowca oraz inne warunki jego pracy, f) informację na temat planowanych badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej.	
52.	Art. 8 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą wymagać, zgodnie z prawem krajowym, pisemnego zobowiązania się instytucji badawczej do zwrotu kosztów związanych z pobytem i powrotem naukowca, pokrytych ze środków publicznych, w przypadku jego nielegalnego pozostania na terytorium danego państwa członkowskiego. Odpowiedzialność finansowa instytucji badawczej wygasa najpóźniej sześć miesięcy po wygaśnięciu umowy o przyjęcie. W przypadku gdy prawo pobytu naukowca jest przedłużone zgodnie z art. 25, odpowiedzialność instytucji badawczej, o której mowa w	T	Art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. c i art. 152 ust. 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych	Art. 151 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: c) posiada pisemne oświadczenie	

		akapicie pierwszym niniejszego ustępu, jest ograniczona do daty rozpoczęcia obowiązywania dokumentu pobytowego do celów poszukiwania pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej.		innych ustaw	jednostki naukowej, w którym zobowiązuje się ona do zwrotu kosztów pobytu naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i kosztów wydania i wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, pokrytych z budżetu państwa przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy o przyjęciu cudzoziemca, jeżeli przesłanką wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu jest jego nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; Art. 152. 4. Jednostka naukowa wydaje naukowcowi pisemne oświadczenie, w którym zobowiązuje się do poniesienia kosztów związanych z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w przypadku, o którym mowa w art. 337 ust. 5.	
53.	Art. 8 ust. 3	3. Państwo członkowskie, które ustanowiło procedurę zatwierdzania instytucji badawczych zgodnie z art. 9, zwalnia wnioskodawców z przedstawienia jednego lub większej liczby dokumentów lub dowodów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu lub w art. 7 ust. 1 lit. c), d) lub e) lub w art. 7 ust. 2, w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego ma być przyjęty przez zatwierdzone instytucje badawcze.	N			
54.	Art. 9 ust. 1	<i>Artykuł 9</i> Zatwierdzanie instytucji badawczych 1. Państwa członkowskie mogą zdecydować o ustanowieniu procedury	N	Art. 151 ust. 1 wstęp do wyliczenia ustawy z dnia	Art. 151. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu	

		zatwierdzania publicznych lub prywatnych instytucji badawczych, które chcą przyjąć naukowca w ramach procedury przyjmowania określonej w niniejszej dyrektywie.		12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki:	
55.	Art. 9 ust. 2	2.Zatwierdzenie instytucji badawczej następuje zgodnie z procedurami określonymi w prawie krajowym lub w praktyce administracyjnej danego państwa członkowskiego. Wnioski o zatwierdzenie instytucji badawczych składa się zgodnie z tymi procedurami oraz w oparciu, odpowiednio, o ich zadania statutowe lub cele spółki, a także na podstawie dowodu prowadzenia przez nie badań naukowych. Zatwierdzenie instytucji badawczej jest ważne przez okres przynajmniej pięciu lat. W wyjątkowych przypadkach państwa członkowskie mogą udzielić zatwierdzenia na krótszy okres.	N	Art. 151 ust. 4 - 4h ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 151 4. Jednostkę naukową zatwierdza się dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, w drodze decyzji, na wniosek tej jednostki, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) jednostka naukowa istnieje od co najmniej 5 lat przed złożeniem wniosku i w tym czasie prowadziła ona działalność naukową w sposób samodzielny i ciągły; 2) nie sprzeciwiają się temu względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego; 3) nie sprzeciwia się temu interes Rzeczypospolitej Polskiej. 4a. Przed wydaniem decyzji o zatwierdzeniu jednostki naukowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego	

					Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności istotne dla oceny spełnienia warunków, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lub 3. 4b. Organy, o których mowa w ust. 4a, przekazują informację, o której mowa w ust. 4a, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. 4c. W szczególnie uzasadnionym przypadku termin 30-dniowy może być przedłużony do 60 dni, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych. 4d. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 4a, nie przekaże informacji w terminach, o których mowa w ust. 4b i 4c, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony. 4e. Przed wydaniem decyzji w sprawie zatwierdzenia jednostki naukowej minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki o opinię w tej sprawie. 4f. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przekazuje opinię, o której mowa w ust. 4e, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania	

					opinii. 4g. W przypadku braku opinii ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w terminie, o którym mowa w ust. 4f, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony. 4h. Jednostkę naukową zatwierdza się na okres 5 lat, a w szczególności uzasadnionych przypadkach na okres krótszy.	
56.	Art. 9 ust. 3	3. Państwo członkowskie może, niezależnie od innych środków, odmówić odnowienia zatwierdzenia lub cofnąć zatwierdzenie, w przypadku gdy: a) instytucja badawcza nie spełnia już warunków ust. 2 niniejszego artykułu, art. 8 ust. 2 lub art. 10 ust. 7; b) zatwierdzenie uzyskano w sposób oszukańczy; lub c) instytucja badawcza podpisała umowę o przyjęcie z obywatelem państwa trzeciego w sposób oszukańczy lub bez dochowania należytej staranności. W przypadku gdy odmówiono odnowienia zatwierdzenia lub zatwierdzenie zostało cofnięte, można zabronić danej instytucji ponownego ubiegania się o zatwierdzenie przed upływem okresu pięciu lat od daty publikacji decyzji w sprawie odmowy odnowienia lub cofnięcia.	N	Art. 151 ust. 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach W zw. z Art. 152 ust. 4 i art. 156 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach	Art. 151. 6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać decyzję o odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia albo o cofnięciu zatwierdzenia jednostki naukowej, w przypadku gdy: 1) Jednostka naukowa zaprzestała prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych lub 2) jednostka naukowa nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 152 ust. 4 i art. 156, o ile mają do niej zastosowanie, lub 3) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych została zawarta wskutek poświadczenia nieprawdy lub bez dochowania należytej staranności, lub 4) w postępowaniu w sprawie zatwierdzenia jednostki naukowej osoba składająca wniosek w imieniu i na rzecz tej jednostki: a) złożyła wniosek zawierający fałszywe informacje lub dołączyła do niego dokumenty zawierające takie informacje lub	

				b) zeznała nieprawdę lub zataiła prawdę albo podrobiła lub przerobiła dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używała jako autentycznego Art. 152. 4. Jednostka naukowa wydaje naukowcowi pisemne oświadczenie, w którym zobowiązuje się do poniesienia kosztów związanych z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w przypadku, o którym mowa w art. 337 ust. 5. Art. 156. 1. Jednostka naukowa informuje niezwłocznie wojewodę, który udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca lub przed którym toczy się postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi takich zezwoleń, o zdarzeniach mogących stanowić przeszkodę w wykonaniu umowy o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych. 2. Jeżeli zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji lub przed Szefem Urzędu toczy się postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi takich zezwoleń, informację, o której	

					mowa w ust. 1, kieruje się do wojewody, który orzekał w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w pierwszej instancji . 3. Jednostka naukowa sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych pisemne potwierdzenie wykonania wszystkich badań naukowych lub prac rozwojowych, których dotyczyła umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, w terminie 2 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy.	
57.	Art. 10 ust. 1	<i>Artykuł 10</i> Umowa o przyjęcie 1. Instytucja badawcza, która chce przyjąć obywatela państwa trzeciego do celów prowadzenia badań naukowych, podpisuje z nim umowę o przyjęcie. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że kontrakty zawierające elementy, o których mowa w ust. 2 oraz, w stosownych przypadkach, w ust. 3, uznaje się za równoważne z umowami o przyjęcie do celów niniejszej dyrektywy.	T	Art. 64a ust. 2, Art. 151 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 64a 2. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi umowę, o której mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2, zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzoną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 oraz spełnia warunki, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b i c. Art. 151.1 pkt 2 : 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej	

					Polskiej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 2) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych zawarta z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia lub inna umowa cywilnoprawna, określa: a) tytuł lub cel badań naukowych lub prac rozwojowych lub ich przedmiot, b) zobowiązanie naukowca do uczestniczenia w prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych, c) zobowiązanie jednostki naukowej do zapewnienia naukowcowi warunków do zrealizowania jego zobowiązania, d) datę rozpoczęcia i zakończenia lub szacowany czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych, e) wynagrodzenie naukowca oraz inne warunki jego pracy, f) informację na temat planowanych badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej.	
58.	Art. 10 ust. 2	2. Umowa o przyjęcie zawiera: a) tytuł lub cel działalności badawczej lub dziedzinę badań naukowych; b) zobowiązanie obywatela państwa trzeciego do dążenia do zrealizowania działalności badawczej; c) zobowiązanie instytucji badawczej do przyjęcia obywatela państwa trzeciego	T	Art. 64a ust. 2, Art. 151 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu	Art. 64a. 2. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi umowę, o której mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2, zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzoną przez ministra	

		do celów zrealizowania działalności badawczej; d) datę rozpoczęcia i zakończenia lub szacowany czas trwania działalności badawczej; e) informacje na temat planowanej mobilności na terytorium jednego lub większej liczby innych państw członkowskich, jeżeli wiadomo o niej w momencie składania wniosku w pierwszym państwie członkowskim.		nadany projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4-5 oraz spełnia warunki, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b i c. Art. 151.1 pkt 2 : 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 2) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych zawarta z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia lub inna umowa cywilnoprawna, określa: a) tytuł lub cel badań naukowych lub prac rozwojowych lub ich przedmiot, b) zobowiązanie naukowca do uczestniczenia w prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych, c) zobowiązanie jednostki naukowej do zapewnienia naukowcowi warunków do zrealizowania jego zobowiązania, d) datę rozpoczęcia i zakończenia lub szacowany czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych,	

					e) wynagrodzenie naukowca oraz inne warunki jego pracy, f) informację na temat planowanych badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej.	
59.	Art. 10 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą także wymagać, aby umowa o przyjęcie zawierała: a) informację na temat stosunku prawnego łączącego instytucję badawczą i naukowca; b) informację na temat warunków pracy naukowca.	T	Art. 64a ust. 2, Art. 151 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 64a 2. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi umowę, o której mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2, zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzoną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 oraz spełnia warunki, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b i c . Art. 151.1 pkt 2 : 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 2) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych zawarta z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	

					jako umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia, lub inna umowa cywilnoprawna, określa: a) tytuł lub cel badań naukowych lub prac rozwojowych lub ich przedmiot, b) zobowiązanie naukowca do uczestniczenia w prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych, c) zobowiązanie jednostki naukowej do zapewnienia naukowcowi warunków do zrealizowania jego zobowiązania, d) datę rozpoczęcia i zakończenia lub szacowany czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych, e) wynagrodzenie naukowca oraz inne warunki jego pracy, f) informację na temat planowanych badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej.	
60.	Art. 10 ust. 4	4. Instytucje badawcze mogą podpisywać umowy o przyjęcie wyłącznie wtedy, gdy działalność badawcza została zaakceptowana przez właściwe organy instytucji, po sprawdzeniu: a) celu i szacowanego czasu trwania działalności badawczej oraz faktu dysponowania niezbędnymi środkami finansowymi na jej prowadzenie; b) kwalifikacji obywatela państwa trzeciego w świetle celów badań, potwierdzonych uwierzytelnionym odpisem poświadczenia kwalifikacji.	T	Art. 152 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 152. 1. Jednostka naukowa zawiera z naukowcem umowę o przyjęciu go w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, gdy ich prowadzenie zostało zatwierdzone przez właściwe organy jednostki naukowej. 2. Organy jednostki naukowej, rozpatrując zatwierdzenie prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, uwzględniają: 1) cel i czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych oraz środki finansowe niezbędne do ich przeprowadzenia; 2) dokumenty potwierdzające kwalifikacje naukowca istotne ze	

					względu na prowadzone badania naukowe lub prace rozwojowe.	
61.	Art. 10 ust. 5	5.Umowa o przyjęcie wygasa automatycznie, jeżeli obywatel państwa trzeciego nie zostaje przyjęty lub w przypadku wygaśnięcia stosunku prawnego pomiędzy naukowcem a instytucją badawczą.	T	Art. 152 ust. 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 152. 5. Umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych wygasa, w przypadku gdy odmówiono cudzoziemcowi wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy.	
62.	Art. 10 ust. 6	6.Instytucje badawcze niezwłocznie informują właściwy organ danego państwa członkowskiego o wszystkich zdarzeniach mogących stanowić przeszkodę w wykonaniu umowy o przyjęcie.	T	Art. 156 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 156. 1. Jednostka naukowa informuje niezwłocznie wojewodę, który udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca lub przed którym toczy się postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi takich zezwoleń, o zdarzeniach mogących stanowić przeszkodę w wykonaniu umowy o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych. 2. Jeżeli zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej	

					naukowca udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji lub przed Szefem Urzędu toczy się postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi takich zezwoleń, informację, o której mowa w ust. 1, kieruje się do wojewody, który orzekał w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w pierwszej instancji.	
63.	Art. 10 ust. 7	7.Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że w terminie dwóch miesięcy od daty wygaśnięcia danej umowy o przyjęcie instytucja badawcza musi dostarczyć właściwym organom wyznaczonym do tego celu potwierdzenie, że prowadzono działalność badawczą.	T	Art. 156 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 156. 3. Jednostka naukowa sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych pisemne potwierdzenie wykonania wszystkich badań naukowych lub prac rozwojowych, których dotyczyła umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, w terminie 2 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy.	
64.	Art. 10 ust. 8	8.Państwa członkowskie mogą określić w swoim prawie krajowym skutki cofnięcia zatwierdzenia lub odmowy odnowienia zatwierdzenia dla obowiązujących umów o przyjęcie zawartych zgodnie z niniejszym artykułem, a także skutki odnoszące się do zezwoleń danych naukowców	N			Nie zdecydowano się na wprowadzenie tego typu rozwiązań.
65.	Art. 11 ust. 1	<i>Artykuł 11</i> Szczególne warunki dotyczące studentów 1.Oprócz spełnienia warunków ogólnych określonych w art. 7, w	T	Art. 64a ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o	Art. 64a 1 Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 144	

		odniesieniu do przyjęcia obywatela państwa trzeciego do celów odbycia studiów, wnioskodawca przedstawia dowód:		cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	ust. 1 pkt 1 oraz pkt 2 lit. b, jeżeli jednostka prowadząca studia, która podlega obowiązkowi zatwierdzenia została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 144 ust. 4–14, albo w stosunku do jednostki prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust 1.	
66.	Art. 11 ust. 1 lit a	<i>Artykuł 11</i> Szczególne warunki dotyczące studentów 1. Oprócz spełnienia warunków ogólnych określonych w art. 7, w odniesieniu do przyjęcia obywatela państwa trzeciego do celów odbycia studiów, wnioskodawca przedstawia dowód: a) przyjęcia obywatela państwa trzeciego przez instytucję szkolnictwa wyższego w celu odbycia studiów;	T	Art. 77 ust. 1. pkt 3 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 144 ust. 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 77. 1. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej składa osobiście: 3) dokumenty potwierdzające: a) cel i warunki planowanego pobytu, Art. 144. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, zwanych dalej „studiami”, w jednostce prowadzącej studia zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia albo w jednostce prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o	

					której mowa w art. 144a ust. 1, oraz gdy są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec przedłoży: a) zaświadczenie jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia lub o kontynuacji studiów,	
67.	Art. 11 ust. 1 lit b	b) jeżeli państwo członkowskie tego wymaga – wniesienia opłat pobieranych przez instytucję szkolnictwa wyższego;	T	Art. 77 ust. 1. pkt 3 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 144 ust. 1 pkt 1 lit b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 77. 1. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej składa osobiście: 3) dokumenty potwierdzające: a) cel i warunki planowanego pobytu, Art. 144. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, zwanych dalej „studiami”, w jednostce prowadzącej studia zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia albo w jednostce prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1, oraz gdy są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec przedłoży: b) dowód uiszczenia opłaty, jeżeli podejmuje lub kontynuuje studia	

					odpłatne;	
68.	Art. 11 ust. 1 lit c	c) jeżeli państwo członkowskie tego wymaga – wystarczającej znajomości języka, w którym mają odbywać się studia;	T	Art. 148a ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 148a 1. Zaświadczenie, o którym mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. a, zawiera następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca 10) informację, w jakim języku odbywają się studia oraz o poziomie biegłości językowej wymaganym do ich odbycia;	
69.	Art. 11 ust. 1 lit d	d) jeżeli państwo członkowskie tego wymaga – że obywatel państwa trzeciego będzie miał wystarczające środki na pokrycie kosztów studiów.	T	Art. 77 ust. 1. pkt 3 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 144 ust. 1 pkt 2 lit b, ust. 1a-1c oraz art. 113b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy	Art. 77. 1. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej składa osobiście: 3) dokumenty potwierdzające: a) cel i warunki planowanego pobytu, Art. 144. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, zwanych dalej „studiami”, w jednostce prowadzącej studia zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, chyba że ta jednostka nie podlega	

			o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	obowiązkowi zatwierdzenia albo w jednostce prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1, oraz gdy są spełnione łącznie następujące warunki: 2) cudzoziemiec posiada: b) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz kosztów studiów; 1a. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu. 1b. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 1a, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu	

					energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. 1c. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 1b, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b. Art. 113b. 1. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, państwa, których obywatelom ubiegającym się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1 oraz art. 157g ust. 1, przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania.	
70.	Art. 11 ust. 2	2.Obywatele państwa trzeciego, którzy w wyniku wpisania na listę studentów danej instytucji szkolnictwa wyższego zostają automatycznie objęci ubezpieczeniem zdrowotnym obejmującym wszystkie rodzaje ryzyka zwyczajowo objęte ubezpieczeniem w przypadku obywateli danego państwa członkowskiego, uznawani są za	T	Art. 3 ust. 2 pkt 1 Ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej	Art. 3. 2. Ubezpieczonymi są także: 1) studenci i uczestnicy studiów doktoranckich, którzy studiują w Rzeczypospolitej Polskiej, oraz absolwenci, którzy odbywają w Rzeczypospolitej Polskiej obowiązkowy staż, nieposiadający obywatelstwa państwa	

		spełniających warunek określony w art. 7 ust. 1 lit. c).		ze środków publicznych	członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) i niebędący osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 3,	
71.	Art. 11 ust. 3	3.Państwo członkowskie, które ustanowiło procedurę zatwierdzania instytucji szkolnictwa wyższego zgodnie z art. 15, zwalnia wnioskodawców z przedstawienia jednego lub większej liczby dokumentów lub dowodów, o których mowa w ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszego artykułu lub w art. 7 ust. 1 lit. d) lub w art. 7 ust. 2, w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego ma być przyjęty przez zatwierdzone instytucje szkolnictwa wyższego.	N			Zrezygnowano z konieczności wykazania, że cudzoziemiec ma zapewnione mieszkanie
72.	Art. 12 ust. 1	<i>Artykuł 12</i> Szczególne warunki dotyczące uczniów 1.Oprócz spełnienia warunków ogólnych określonych w art. 7, w odniesieniu do przyjęcia obywatela państwa trzeciego do celów programu wymiany młodzieży szkolnej lub projektu edukacyjnego, wnioskodawca przedstawia dowód: a) że obywatel państwa trzeciego nie przekracza dolnej ani górnej granicy wieku lub klasy określonych przez dane państwo członkowskie; b) przyjęcia przez instytucję oświatową; c) uczestnictwa w uznanym, państwowym lub regionalnym programie kształcenia w ramach programu wymiany młodzieży szkolnej lub projektu edukacyjnego	N			Projektodawca nie zdecydował się na ustanowienie szczególnych regulacji prawnych dotyczących przyjmowania obywateli państw trzecich do celów programu wymiany młodzieży szkolnej lub projektu edukacyjnego.

		prowadzonego przez instytucję oświatową zgodnie z prawem krajowym lub praktyką administracyjną; d) że instytucja oświatowa lub – o ile przewiduje to prawo krajowe – strona trzecia bierze odpowiedzialność za obywatela państwa członkowskiego przez cały okres pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego, w szczególności w zakresie kosztów nauki; e) że obywatel państwa trzeciego podczas pobytu zamieszka u rodziny lub w specjalnym lokalu mieszkalnym w instytucji oświatowej, lub – o ile przewiduje to prawo krajowe – w jakimkolwiek innym lokalu mieszkalnym spełniającym warunki określone przez dane państwo członkowskie i wybranym zgodnie z zasadami programu wymiany młodzieży szkolnej lub projektu edukacyjnego, w których uczestniczy obywatel państwa członkowskiego.				
73.	Art. 12 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć przyjmowanie uczniów uczestniczących w programie wymiany młodzieży szkolnej lub projekcie edukacyjnym do obywateli państw trzecich, które oferują takie same możliwości ich własnym obywatelom.	N			Projektodawca nie zdecydował się na ustanowienie szczególnych regulacji prawnych dotyczących przyjmowania obywateli państw trzecich do celów programu wymiany młodzieży szkolnej lub projektu edukacyjnego.
74.	Art. 13 ust. 1 lit a	<i>Artykuł 13</i> Szczególne warunki dotyczące stażystów 1. Oprócz spełnienia warunków ogólnych określonych w art. 7, w odniesieniu do przyjęcia obywatela państwa trzeciego do celów szkolenia,	T	Art. 64a ust. 3, Art. 157a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 64a. 3. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. a, c, d i e oraz pkt 2–4, jeżeli organizator stażu został	

		wnioskodawca: a) przedstawia umowę o staż, która przewiduje szkolenie teoretyczne i praktyczne w jednostce przyjmującej. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby taka umowa o staż została zatwierdzona przez właściwy organ i aby jej warunki odpowiadały wymogom ustanowionym w prawie krajowym, układach zbiorowych lub praktykach danego państwa członkowskiego. Umowa o staż obejmuje: (i) opis programu stażu, w tym jego celu edukacyjnego lub składników edukacyjnych; (ii) czas trwania stażu; (iii) warunki odbywania i nadzorowania stażu; (iv) godziny odbywania stażu; oraz (v) stosunek prawny między stażystą a jednostką przyjmującą;	w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157a ust. 6–15. Art. 157a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 2) umowa, na podstawie której cudzoziemiec będzie odbywał staż, zawarta w formie pisemnej z organizatorem stażu, określa: a) opis programu stażu, zawierający informacje o jego celu edukacyjnym lub składnikach edukacyjnych, szkoleniu teoretycznym i praktycznym, stanowisku, na którym będzie odbywać się staż, języku, w którym będzie odbywał się staż, poziomie biegłości językowej niezbędnej do odbywania stażu, zakresie i rodzaju wykonywanych zadań, zakresie wiedzy, umiejętności praktycznych i doświadczenia zawodowego, przewidzianych do nabycia, b) czas trwania stażu, c) warunki odbywania i nadzorowania stażu, w tym określenie miejsca wykonywania stażu oraz wyznaczenie opiekuna stażysty, d) godziny odbywania stażu, e) prawa i obowiązki stron

					dotyczące: – pokrywania kosztów odbywania stażu, – niezbędnych badań lekarskich, – ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków, – dni wolnych, – warunków rozwiązania umowy, f) sposób potwierdzenia zdobytej wiedzy, umiejętności praktycznych i doświadczenia zawodowego;	
75.	Art. 13 ust. 1 lit b	b) przedstawia dowód uzyskania tytułu lub stopnia przyznawanego w ramach szkolnictwa wyższego w ciągu dwóch lat poprzedzających datę złożenia wniosku uzyskał lub dowód odbywania studiów prowadzących do uzyskania tytułu lub stopnia przyznawanego w ramach szkolnictwa wyższego;	T	Art. 64a ust. 3, Art. 157a ust. 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 64a. 3. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. a, c, d i e oraz pkt 2–4, jeżeli organizator stażu został zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157a ust. 6–15. Art. 157a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: a) przedstawi dokument potwierdzający ukończenie studiów wyższych w ciągu 2 lat bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia lub dokument	

					potwierdzający odbywanie poza granicami Unii Europejskiej studiów wyższych,	
76.	Art. 13 ust. 1 lit c	c) przedstawia dowód, jeśli państwo członkowskie tego wymaga, że w czasie pobytu obywatel państwa trzeciego będzie posiadać wystarczające środki na pokrycie kosztów stażu;	T	Art. 157a ust. 1 pkt 1 lit d, ust. 3-5, art. 113b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 157a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: d) posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz kosztów odbywania stażu, 3. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu. 4. Uważa się, że koszty	

				zamieszkania, o których mowa w ust. 3, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. 5. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 4, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b. Art. 113b. 1. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, państwa, których obywatelom ubiegającym się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1 oraz art. 157g ust. 1, przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania. 2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów uwzględni potrzeby polskiej polityki migracyjnej.	

77.	Art. 13 ust. 1 lit d	d) przedstawia dowód, jeśli państwo członkowskie tego wymaga, że obywatel państwa trzeciego ukończył lub ukończy kurs językowy umożliwiający nabycie wiedzy koniecznej do celów stażu;	T	Art. 157a ust. 1 pkt 2 lit. a i pkt 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 157a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 2) umowa, na podstawie której cudzoziemiec będzie odbywał staż, zawarta w formie pisemnej z organizatorem stażu, określa: a) opis programu stażu, zawierający informacje o jego celu edukacyjnym lub składnikach edukacyjnych, szkoleniu teoretycznym i praktycznym, stanowisku, na którym będzie odbywać się staż, języku, w którym będzie odbywał się staż, poziomie biegłości językowej niezbędnej do odbywania stażu, zakresie i rodzaju wykonywanych zadań, zakresie wiedzy, umiejętności praktycznych i doświadczenia zawodowego, przewidzianych do nabycia, 4) cudzoziemiec ukończył kurs języka polskiego lub innego języka, w którym odbywa się staż lub odbywa taki kurs, na poziomie biegłości językowej niezbędnym do odbywania stażu.	
78.	Art. 13 ust. 1 lit	e) przedstawia dowód, jeśli państwo członkowskie tego wymaga, że	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie takiego wymogu

	e	jednostka przyjmująca bierze odpowiedzialność za obywatela państwa trzeciego przez cały okres pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego, w szczególności w zakresie kosztów utrzymania i zakwaterowania;				
79.	Art. 13 ust. 1 lit f	f) przedstawia dowód, jeśli państwo członkowskie tego wymaga, że – jeżeli podczas swojego pobytu obywatel państwa trzeciego jest zakwaterowany przez jednostkę przyjmującą – zakwaterowanie to spełnia warunki określone przez dane państwo członkowskie.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie takiego wymogu
80.	Art. 13 ust. 2	2.Państwa członkowskie mogą wymagać, aby staż odbywał się w tej samej dziedzinie i na tym samym poziomie kwalifikacji co tytuł lub stopień przyznawany w ramach szkolnictwa wyższego lub studia, o których mowa w ust. 1 lit. b).	T	Art. 157a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 157a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 3) staż będzie adekwatny do dziedziny i poziomu ukończonych lub odbywanych studiów.	
81.	Art. 13 ust. 3	3.Państwa członkowskie mogą wymagać, aby jednostka przyjmująca wykazała, że staż nie zastępuje stanowiska pracy.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie takiego wymogu

82.	Art. 13 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą wymagać, zgodnie z prawem krajowym, pisemnego zobowiązania się jednostki przyjmującej do zwrotu kosztów związanych z pobytem i powrotem stażysty, pokrytych ze środków publicznych, w przypadku jego nielegalnego pozostania na terytorium danego państwa członkowskiego. Odpowiedzialność finansowa jednostki przyjmującej wygasa najpóźniej sześć miesięcy po wygaśnięciu umowy o staż.	T	Art. 64a. 3, Art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. e Art. 337 ust. 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 64a. 3. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. a, c, d i e oraz pkt 2–4, jeżeli organizator stażu został zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157a ust. 6–15. Art. 157a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: e) posiada pisemne oświadczenie organizatora stażu, w którym zobowiązuje się on do poniesienia kosztów związanych z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w przypadku, o którym mowa w art. 337 ust. 6; Art. 337. 6. Organizator stażu ponosi koszty, o których mowa w art. 336 ust. 1, jeżeli decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu została wydana i wykonana przed upływem 6 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy dotyczącej odbywania stażu, a podstawą wydania tej decyzji był pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ważnej

				niektórych innych ustaw pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest udział w programie wolontariatu europejskiego, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: a) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, b) ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania, c) posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd; 2) umowa, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, zawarta z jednostką organizacyjną, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać te świadczenia, określa: a) opis wolontariatu, b) czas trwania wolontariatu, c) warunki odbywania i nadzorowania wolontariatu, d) godziny wykonywania świadczeń, e) środki na pokrycie kosztów utrzymania i zakwaterowania cudzoziemca i minimalną kwotę kieszonkowego otrzymywanego przez	

					cudzoziemca, f) szkolenia cudzoziemca, które są niezbędne do wykonywania świadczeń. 3) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców jako wolontariuszy.	
86.	Art. 15 ust. 1	<i>Artykuł 15</i> Zatwierdzanie instytucji szkolnictwa wyższego, instytucji oświatowych, organizacji odpowiedzialnych za wolontariat lub jednostek przyjmujących stażystów 1. Do celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie mogą zdecydować o ustanowieniu procedury zatwierdzania instytucji szkolnictwa wyższego, instytucji oświatowych, organizacji odpowiedzialnych za wolontariat lub jednostek przyjmujących stażystów.	T	Art. 144 ust. 1, 3 i 5 Art. 144a Art. 157a ust. 1 Art. 157g ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 144. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, zwanych dalej „studiami”, w jednostce prowadzącej studia zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia albo w jednostce prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1, oraz gdy są spełnione łącznie następujące warunki: 3. Zezwolenia w celu kształcenia się na studiach udziela się	

				cudzoziemcowi także, gdy studia stanowiące kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie są objęte programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności, ani porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, i są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec spełnia warunki określone w ust. 1; 2) jednostka prowadząca studia została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia albo w stosunku do jednostki prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1; 5. Obowiązkowi zatwierdzenia dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów nie podlegają: 1) uczelnie akademickie, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; 2) uczelnie zawodowe, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. –

				Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, które są publicznymi uczelniami zawodowymi; 3) uczelnie wojskowe, o których mowa w art. 433 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; 4) uczelnie służb państwowych, o których mowa w art. 433 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; 5) uczelnie prowadzone przez kościoły i związki wyznaniowe. Art. 144a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych z urzędu lub na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub ministra właściwego do spraw zagranicznych może wydać decyzję o zakazie przyjmowania cudzoziemców przez jednostkę prowadzącą studia, o której mowa w ust. 4a, na okres do 5 lat, jeżeli: 1) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub 2) wymaga tego interes Rzeczypospolitej Polskiej, lub 3) jednostka ta: a) podlega likwidacji lub nie prowadzi rzeczywistej działalności polegającej na prowadzeniu studiów, uzasadniającej przyjmowanie cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów, lub	

				b) działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub c) nie dokonuje zawiadomień, o których mowa w art. 149b ust. 1 pkt 5, lub d) nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 149 ust. 3 lub w art. 149b ust. 13, lub e) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub f) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub g) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskała przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania	

				decyzji właściwego organu, lub h) nie dopełnia obowiązku wprowadzania do Systemu POL-on danych, o których mowa w art. 344 ust. 1 lub art. 345 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. 2. Przed wydaniem decyzji o zakazie przyjmowania cudzoziemców minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki o opinię w tej sprawie. 3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przekazuje opinię, o której mowa w ust. 2, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania opinii. 4. W przypadku braku opinii ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w terminie, o którym mowa w ust. 3, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony. 5. Aktualna lista jednostek prowadzących studia, w stosunku do których wydano decyzję, o której mowa w ust. 1 jest ogłaszana w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Art. 157a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odbycie stażu u organizatora stażu zatwierdzonego przez ministra	

				właściwego do spraw wewnętrznych, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: (...) Art. 157g. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza udziela się cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest udział w programie wolontariatu europejskiego, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców jako wolontariuszy.	
87.	Art. 15 ust. 2	2.Zatwierdzenie odbywa się zgodnie z procedurami określonymi w prawie krajowym lub w praktyce administracyjnej danego państwa członkowskiego.	T	Art. 144 ust. 4-17 Art. 144a Art. 157a ust. 6-18 Art. 157g ust. 5-17 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach Art. 144 4. Jednostkę prowadzącą studia zatwierdza się dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów, w drodze decyzji, na wniosek tej jednostki, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) jednostka prowadząca studia istnieje od co najmniej 5 lat przed złożeniem wniosku i w tym czasie prowadziła ona działalność polegającą na prowadzeniu studiów; 2) nie sprzeciwiają się temu względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego; 3) nie sprzeciwia się temu	

			oraz niektórych innych ustaw	interes Rzeczypospolitej Polskiej. 5. Obowiązkwowi zatwierdzenia dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów nie podlegają: 1) uczelnie akademickie, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; 2) uczelnie zawodowe, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, które są publicznymi uczelniami zawodowymi; 3) uczelnie wojskowe, o których mowa w art. 433 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; 4) uczelnie służb państwowych, o których mowa w art. 433 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce; 5) uczelnie prowadzone przez kościoły i związki wyznaniowe. 6. Przed wydaniem decyzji o zatwierdzeniu jednostki prowadzącej studia, minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy	

				zachodzą okoliczności istotne dla oceny spełnienia warunków, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lub 3. 7. Organy, o których mowa w ust. 6, przekazują informację, o której mowa w ust. 6, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. 8. W szczególnie uzasadnionym przypadku termin 30-dniowy może być przedłużony do 60 dni, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych. 9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 6, nie przekaze informacji w terminach, o których mowa w ust. 7 i 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony. 10. Przed wydaniem decyzji w sprawie zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki o opinię w tej sprawie. 11. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przekazuje opinię, o której mowa w ust. 10, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania opinii. 12. W przypadku braku opinii ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w terminie, o którym mowa w ust. 11, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony.	

				13. Jednostkę prowadzącą studia zatwierdza się na okres 5 lat, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach na okres krótszy. 14. Do przedłużenia okresu zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia stosuje się przepisy ust. 4–13. 15. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać decyzję o odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia lub cofnięciu zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia, gdy ta jednostka: 1) podlega likwidacji lub nie prowadzi rzeczywistej działalności polegającej na prowadzeniu studiów, uzasadniającej przyjmowanie cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów, lub 2) działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub 3) nie dokonuje zawiadomień, o których mowa w art. 149b ust. 1 pkt 5, lub 4) nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 149 ust. 3 lub w art. 149b ust. 13, lub 5) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie: a) ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została	

				ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub b) ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub c) skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub 6) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub 7) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskała przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub 8) jednostka prowadząca studia nie wprowadza do Systemu POL-on danych, o których mowa w art. 344 ust. 1 lub art. 345 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. 16. Jednostka prowadząca studia, której odmówiono przedłużenia okresu zatwierdzenia lub której cofnięto zatwierdzenie, ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 15 pkt 2 lub 3, nie może ponownie ubiegać się o zatwierdzenie przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja w sprawie odmowy przedłużenia lub cofnięcia stała się ostateczna. 17. Aktualna lista zatwierdzonych jednostek prowadzących studia jest	

				ogłaszana w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Art. 144a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych z urzędu lub na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub ministra właściwego do spraw zagranicznych może wydać decyzję o zakazie przyjmowania cudzoziemców przez jednostkę prowadzącą studia, o której mowa w ust. 4a, na okres do 5 lat, jeżeli: 1) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub 2) wymaga tego interes Rzeczypospolitej Polskiej, lub 3) jednostka ta: a) podlega likwidacji lub nie prowadzi rzeczywistej działalności polegającej na prowadzeniu studiów, uzasadniającej przyjmowanie cudzoziemców w celu podjęcia lub kontynuacji studiów, lub b) działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub c) nie dokonuje zawiadomień, o których mowa w art. 149b ust. 1 pkt 5, lub d) nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 149 ust. 3 lub w art. 149b ust. 13, lub	

				e) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub f) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub g) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskała przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub h) nie dopełnia obowiązku wprowadzania do Systemu POL-on danych, o których mowa w art. 344 ust. 1 lub art. 345 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. 2. Przed wydaniem decyzji o zakazie przyjmowania cudzoziemców minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do ministra właściwego do

				spraw szkolnictwa wyższego i nauki o opinię w tej sprawie. 3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przekazuje opinię, o której mowa w ust. 2, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania opinii. 4. W przypadku braku opinii ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w terminie, o którym mowa w ust. 3, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony. 5. Aktualna lista jednostek prowadzących studia, w stosunku do których wydano decyzję, o której mowa w ust. 1 jest ogłaszana w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Art. 157a 6. Organizatora stażu zatwierdza się dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców w celu podjęcia stażu, w drodze decyzji, na wniosek tego organizatora, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) organizator stażu istnieje od co najmniej 5 lat przed złożeniem wniosku i w tym czasie prowadził działalność uzasadniającą przyjmowanie stażystów; 2) nie sprzeciwiają się temu względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego; 3) nie sprzeciwia się temu	

				interes Rzeczypospolitej Polskiej. 7. Przed wydaniem decyzji o zatwierdzeniu organizatora stażu, minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności istotne dla oceny spełnienia warunków, o których mowa w ust. 6 pkt 2 lub 3. 8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. 9. W szczególnie uzasadnionym przypadku termin 30-dniowy może być przedłużony do 60 dni, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych. 10. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 6, nie przekaze informacji w terminach, o których mowa w ust. 8 i 9, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony. 11. Przed wydaniem decyzji w sprawie zatwierdzenia organizatora stażu minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do ministra właściwego do spraw pracy o opinię w tej sprawie. 12. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje opinię, o której mowa	

				w ust. 11, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania opinii. 13. W przypadku braku opinii ministra właściwego do spraw pracy w terminie, o którym mowa w ust. 12, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony. 14. Organizatora stażu zatwierdza się na okres 2 lat, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach na okres krótszy. 15. Do przedłużenia okresu zatwierdzenia organizatora stażu stosuje się przepisy ust. 6–14. 16. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać decyzję o odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia lub cofnięciu zatwierdzenia organizatora stażu, gdy ten organizator stażu: 1) podlega likwidacji lub nie prowadzi rzeczywistej działalności uzasadniającej przyjmowanie cudzoziemców w celu podjęcia stażu lub 2) działa głównie w celu ułatwiania stażystom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej \ 17. Organizator stażu, któremu odmówiono przedłużenia okresu zatwierdzenia lub któremu cofnięto zatwierdzenie, ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 16 pkt 2, nie może ponownie ubiegać się o zatwierdzenie przed	

				upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja w sprawie odmowy przedłużenia lub cofnięcia stała się ostateczna. 18. Aktualna lista zatwierdzonych organizatorów stażu jest ogłaszana w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Art. 157g 5. Jednostkę organizacyjną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, zatwierdza się dla potrzeb przyjmowania cudzoziemców jako wolontariuszy, w drodze decyzji, na wniosek tej jednostki, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) jednostka ta istnieje od co najmniej 5 lat przed złożeniem wniosku i w tym czasie prowadziła działalność uzasadniającą przyjmowanie wolontariuszy; 2) nie sprzeciwiają się temu względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego; 3) nie sprzeciwia się temu interes Rzeczypospolitej Polskiej. 6. Przed wydaniem decyzji o zatwierdzeniu jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i ministra właściwego do spraw zagranicznych, a w razie

				potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności istotne dla oceny spełnienia warunków, o których mowa w ust. 5 pkt 2 lub 3. 7. Organy, o których mowa w ust. 6, przekazują informację, o której mowa w ust. 6, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. 8. W szczególnie uzasadnionym przypadku termin 30-dniowy może być przedłużony do 60 dni, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia ministra właściwego do spraw wewnętrznych. 9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 6, nie przekaze informacji w terminach, o których mowa w ust. 7 i 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony. 10. Przed wydaniem decyzji w sprawie zatwierdzenia jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw wewnętrznych zwraca się do ministra właściwego do spraw pracy o opinię w tej sprawie. 11. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje opinię, o której mowa w ust. 10, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania opinii. 12. W przypadku braku opinii ministra właściwego do spraw pracy w terminie, o którym mowa w ust. 11, wymóg zasięgnięcia opinii uznaje się za spełniony.	

				13. Jednostkę organizacyjną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, zatwierdza się na okres 2 lat, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach na okres krótszy. 14. Do przedłużenia okresu zatwierdzenia jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się przepisy ust. 5–13. 15. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać decyzję o odmowie przedłużenia okresu zatwierdzenia lub cofnięciu zatwierdzenia jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, gdy ta jednostka: 1) podlega likwidacji lub nie prowadzi rzeczywistej działalności uzasadniającej przyjmowanie cudzoziemców jako wolontariuszy lub 2) działa głównie w celu ułatwiania wolontariuszom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej 16. Jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 1 pkt 3, której odmówiono przedłużenia okresu zatwierdzenia lub której cofnięto zatwierdzenie, ze względu na okoliczności, o których mowa w ust. 15 pkt 2, nie może ponownie ubiegać się o zatwierdzenie przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja w sprawie odmowy przedłużenia lub cofnięcia stała się ostateczna. 17. Aktualna lista zatwierdzonych	

					jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jest ogłaszana w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.	
88.	Art. 15 ust. 3	3.W przypadku gdy państwo członkowskie zadecyduje o ustanowieniu procedury zatwierdzenia zgodnie z ust. 1 i 2, dostarcza ono odnośnym jednostkom przyjmującym jasnych i przejrzystych informacji na temat, między innymi, warunków i kryteriów zatwierdzenia, jego okresu ważności, skutków nieprzestrzegania warunków i kryteriów zatwierdzenia, włącznie z możliwością cofnięcia lub odmowy odnowienia zatwierdzenia, jak również wszelkich mających zastosowanie sankcji.	T	Art. 144 ust. 4-16 Art. 157a ust. 6-18 Art. 157g ust. 5-17 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Jw.	
89.	Art.16 ust. 1	<i>Artykuł 16</i> Szczególne warunki dotyczące pracowników au pair 1.Oprócz spełnienia warunków ogólnych określonych w art. 7, w odniesieniu do przyjęcia obywatela państwa trzeciego do celów pracy w charakterze pracownika <i>au pair</i> , obywatel państwa trzeciego: a) przedstawia umowę zawartą przez obywatela państwa trzeciego i rodzinę goszczącą, w której to umowie określone są prawa i obowiązki obywatela państwa trzeciego jako	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie szczególnych regulacji prawnych dotyczących przyjmowania pracowników au pair z państw trzecich.

		pracownika <i>au pair</i>, w tym ustalenia dotyczące kieszonkowego, które ma otrzymywać, odpowiednie ustalenia umożliwiające pracownikowi <i>au pair</i> uczęszczanie na zajęcia oraz maksymalna liczba godzin obowiązków wykonywanych na rzecz rodziny goszczącej; b) jest w wieku pomiędzy 18 a 30 lat. W wyjątkowych przypadkach państwa członkowskie mogą zezwolić na przyjęcie w charakterze pracownika <i>au pair</i> obywatela państwa trzeciego powyżej górnej granicy wieku; c) przedstawia dowód, że rodzina goszcząca lub organizacja pośrednicząca w zatrudnianiu pracowników <i>au pair</i>, o ile przewiduje to prawo krajowe, przyjmuje na siebie odpowiedzialność za obywatela państwa trzeciego przez cały okres pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego, w szczególności w zakresie kosztów utrzymania, zakwaterowania i następstw nieszczęśliwych wypadków.			
90.	Art. 16 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby obywatel państwa trzeciego wnioskujący o przyjęcie w charakterze pracownika <i>au pair</i> przedłożył dowód: a) podstawowej znajomości języka danego państwa członkowskiego; lub b) posiadania wykształcenia średniego, kwalifikacji zawodowych lub, w stosownych przypadkach, spełnienia warunków wykonywania zawodu regulowanego, zgodnie z wymogami prawa krajowego.	N		Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie szczególnych regulacji prawnych dotyczących przyjmowania pracowników <i>au pair</i> z państw trzecich.

91.	Art. 16 ust. 3	3.Państwa członkowskie mogą określić, że zatrudnianiem pracowników <i>au pair</i> zajmuje się wyłącznie organizacja pośrednicząca w zatrudnianiu pracowników <i>au pair</i> , na warunkach określonych przez prawo krajowe.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie szczególnych regulacji prawnych dotyczących przyjmowania pracowników <i>au pair</i> z państw trzecich.
92.	Art. 16 ust. 4	4.Państwa członkowskie mogą wymagać od członków rodziny goszczącej, aby posiadali oni obywatelstwo inne niż obywatel państwa trzeciego wnioskujący o przyjęcie w charakterze pracownika <i>au pair</i> i aby nie mieli żadnych związków rodzinnych z danym obywatelem państwa trzeciego.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie szczególnych regulacji prawnych dotyczących przyjmowania pracowników <i>au pair</i> z państw trzecich.
93.	Art. 16 ust. 5	5.Maksymalna tygodniowa liczba godzin pełnienia obowiązków pracownika <i>au pair</i> nie może przekraczać 25 godzin. Pracownik <i>au pair</i> musi mieć co najmniej jeden dzień w tygodniu wolny od pełnienia obowiązków pracownika <i>au pair</i> .	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie szczególnych regulacji prawnych dotyczących przyjmowania pracowników <i>au pair</i> z państw trzecich.
94.	Art.16 ust. 6	6.Państwa członkowskie mogą wyznaczyć minimalną kwotę jako kieszonkowe wypłacane pracownikowi <i>au pair</i> .	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie szczególnych regulacji prawnych dotyczących przyjmowania pracowników <i>au pair</i> z państw trzecich.
	Rozdział III ZEZWOLENIA I OKRES POBYTU					
95.	Art. 17 ust. 1	<i>Artykuł 17 Zezwolenia</i> 1.Gdy zezwolenie ma formę dokumentu pobyтового, państwa członkowskie wykorzystują wzór określony w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002 oraz wpisują w dokumencie pobytowym wyraz „naukowiec”, „student”, „uczeń”, „stażysta”, „wolontariusz” lub	T	Art. 240 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 244 ust. 1 pkt 9, 9b, 9c, 9d ustawy z	Art. 240. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono: 1) zezwolenia na pobyt czasowy; Art. 244. 1. W karcie pobytu umieszcza się: 9) adnotację „naukowiec” –	

		„pracownik <i>au pair</i> ”. 21.5.2016 L 132/37 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej PL		dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 151, a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację o tym programie lub porozumieniu; 9b) adnotację „student” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 144, a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację o tym programie lub porozumieniu; 9c) adnotację „stażysta” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 157a; 9d) adnotację „wolontariusz” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 157g;	
96.	Art. 17 ust. 2	2.Gdy zezwolenie ma formę wizy długoterminowej, państwa członkowskie wprowadzają wzmiankę w rubryce „uwagi” na naklejce wizowej, że wiza została wydana „naukowcowi”, „studentowi”, „uczniowi”, „stażyście”, „wolontariuszowi” lub „pracownikowi	T	Art. 60 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 60. 1. Wizę Schengen lub wizę krajową wydaje się w celu: 9) odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej	

		<i>au pair</i> ”.		Art. 60 ust.1 pkt 9, 13a i 13b Art. 60 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	13) prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych; 13a) odbycia stażu; 13b) udziału w programie wolontariatu europejskiego; 3. Na naklejce wizowej w polu „uwagi”, obok oznaczenia celu wydania wizy zamieszcza się następujące adnotacje: 1) „student” - w przypadku wizy wydawanej w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację o tym programie lub porozumieniu; 2) „naukowiec” - w przypadku wizy wydawanej w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 13, a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema uznanymi	

					instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację o tym programie lub porozumieniu; 3) „stażysta” - w przypadku wizy wydawanej w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 13a; 4) „wolontariusz” - w przypadku wizy wydawanej w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 13b.	
97.	Art. 17 ust. 3	3.W przypadku naukowców i studentów przybywających do Unii w ramach konkretnego unijnego programu lub programu wielostronnego obejmującego środki w zakresie mobilności, lub w ramach porozumienia między co najmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego, w zezwoleniu zamieszcza się wzmiankę o tym konkretnym programie lub tym konkretnym porozumieniu.	T	Art. 60 ust. 3 pkt 1 i 2, Art. 244 ust. 1 pkt 9 i 9b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 60. 3. Na naklejce wizowej w polu „uwagi”, obok oznaczenia celu wydania wizy zamieszcza się następujące adnotacje: 1) „student” - w przypadku wizy wydawanej w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenie się w szkole doktorskiej, a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację o tym programie lub porozumieniu; 2) „naukowiec” - w przypadku wizy wydawanej w celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 13, a w przypadku gdy	

				cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację o tym programie lub porozumieniu; Art. 244. 1. W karcie pobytu umieszcza się: (...) 9) adnotację „naukowiec” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 151, a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację o tym programie lub porozumieniu; 9b) adnotację „student” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 144, a w przypadku gdy cudzoziemiec jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema uznanymi instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, także adnotację	

					o tym programie lub porozumieniu;	
98.	Art. 17 ust. 4	4.Gdy zezwolenie na mobilność długoterminową, jest wydawane naukowcowi w formie dokumentu pobytowego, państwa członkowskie wykorzystują wzór określony w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002 oraz wpisują w dokumencie pobytowym wyrazy „naukowiec – mobilność”. Gdy naukowcowi wydawane jest zezwolenie w formie wizy długoterminowej do celów mobilności długoterminowej, państwa członkowskie wpisują „naukowiec – mobilność” w rubryce „uwagi” na naklejce wizowej.	T	Art. 244 ust. 1 pkt 9a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 244. 1. W karcie pobytu umieszcza się: 9a) adnotację „naukowiec - mobilność” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 151b;	Zezwolenie na mobilność długoterminową naukowca będzie wydawane tylko w formie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151b ust. 1 ustawy o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym przedmiotowym projektem ustawy.
99.	Art. 18 ust. 1	<i>Artykuł 18</i> Okres ważności zezwolenia 1.Okres ważności zezwolenia dla naukowców wynosi przynajmniej jeden rok lub zezwolenie jest wydawane na okres obowiązywania umowy o przyjęcie, jeżeli jest on krótszy. Zezwolenie jest odnawiane, jeśli art. 21 nie ma zastosowania. Okres ważności zezwolenia dla naukowców, którzy objęci są unijnymi programami lub programami wielostronnymi obejmującymi środki w zakresie mobilności, wynosi przynajmniej dwa lata lub odpowiada okresowi obowiązywania umowy o przyjęcie, w przypadku gdy jest on krótszy. Jeśli warunki ogólne określone w art. 7 nie są	T	Art. 59 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 153 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o	Art. 59. 1. Wiza krajowa uprawnia do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ciągłego pobytu na nim lub do kilku pobytów na tym terytorium następujących po sobie, trwających łącznie dłużej niż 90 dni w okresie ważności wizy. 2. Okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej ustala się w granicach określonych w ust. 1 odpowiednio do celu pobytu wskazanego przez cudzoziemca. 3. Okres ważności wizy krajowej rozpoczyna się nie później niż 3 miesiące od dnia jej wydania i nie przekracza 1 roku. Art. 153. 1. Jeżeli okoliczność będąca	Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.): 1. Wizami na pobyt przekraczający 90 dni ("wizami długoterminowymi") są wizy krajowe wydane przez jedno z państw członkowskich zgodnie z jego prawem krajowym lub prawem unijnym. Wizy te wydawane są w formie jednolitego formularza

		spełnione w odniesieniu do okresu dwóch lat lub całego okresu obowiązywania umowy o przyjęcie, zastosowanie ma akapit pierwszy niniejszego ustępu. Państwa członkowskie zachowują prawo do sprawdzenia, czy nie mają zastosowania podstawy cofnięcia określone w art. 21.		cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	podstawą ubiegania się o zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych uzasadnia pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż 3 lata, zezwolenia udziela się na okres prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	wizowego określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1683/95 [], przy czym w nagłówku podaje się kategorię wizy oznaczoną literą "D". Wypełnia się je zgodnie z odpowiednimi przepisami załącznika VII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy). 2. Okres ważności wiz długoterminowych nie przekracza jednego roku. Jeżeli państwo członkowskie zezwala na pobyt cudzoziemca przez okres przekraczający jeden rok, wizę długoterminową zastępuje się przed upływem okresu jej ważności dokumentem pobytowym.
100.	Art. 18 ust. 2	2.Okres ważności zezwolenia dla studentów wynosi przynajmniej jeden rok lub zezwolenie jest wydawane na okres studiów, w przypadku gdy jest on krótszy. Zezwolenie jest odnawiane jeśli art. 21 nie ma zastosowania. Okres ważności zezwolenia dla studentów, którzy objęci są unijnymi programami lub programami wielostronnymi obejmującymi środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między dwiema lub większą liczbą instytucji szkolnictwa wyższego, wynosi przynajmniej dwa lata lub odpowiada okresowi studiów, w przypadku gdy jest on krótszy. Jeśli warunki ogólne określone w art. 7 nie są spełnione w odniesieniu do okresu dwóch lat lub	T	Art. 59 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 145 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach	Art. 59. 1. Wiza krajowa uprawnia do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ciągłego pobytu na nim lub do kilku pobytów na tym terytorium następujących po sobie, trwających łącznie dłużej niż 90 dni w okresie ważności wizy. 2. Okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej ustala się w granicach określonych w ust. 1 odpowiednio do celu pobytu wskazanego przez cudzoziemca. 3. Okres ważności wizy krajowej rozpoczyna się nie później niż 3 miesiące od dnia jej wydania i nie przekracza 1 roku. Art. 145.	

		całego okresu studiów, zastosowanie ma akapit pierwszy niniejszego ustępu. Państwa członkowskie zachowują prawo do sprawdzenia, czy nie mają zastosowania podstawy cofnięcia określone w art. 21.		oraz niektórych innych ustaw	1. Pierwszego zezwolenia, o którym mowa w art. 144 ust. 1 i ust. 3, cudzoziemcowi, który podejmuje studia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pierwszym roku, udziela się na okres 15 miesięcy, a w przypadku gdy studia są objęte programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, pierwszego zezwolenia, o którym mowa w art. 144 ust. 1, udziela się na okres 2 lat. 2. Jeżeli okoliczność będąca podstawą ubiegania się o zezwolenie, o którym mowa w art. 144 ust. 1 i ust. 3, uzasadnia pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż określony w ust. 1, pierwszego zezwolenia cudzoziemcowi, który podejmuje studia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pierwszym roku, udziela się na czas trwania roku akademickiego lub studiów przedłużony o 3 miesiące.	
101.	Art. 18 ust. 3	3.Państwa członkowskie mogą określić, że całkowity okres pobytu w celu odbycia studiów nie może przekraczać maksymalnego czasu trwania studiów określonego w prawie krajowym.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu rozwiązań.
102.	Art. 18 ust. 4	4.Zezwolenie dla uczniów jest ważne przez okres trwania programu wymiany młodzieży szkolnej lub projektu	N			Projekt nie przewiduje rozwiązań dotyczących przyjmowania

		edukacyjnego, w przypadku gdy jest on krótszy niż jeden rok, lub jest ważne przez okres nieprzekraczający jednego roku. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o umożliwieniu odnowienia zezwolenia jeden raz na okres niezbędny do zakończenia programu wymiany młodzieży szkolnej lub projektu edukacyjnego, jeśli art. 21 nie ma zastosowania.				uczniów.
103.	Art. 18 ust. 5	5.Zezwolenie dla pracowników <i>au pair</i> jest ważne przez okres obowiązywania umowy zawartej przez pracownika <i>au pair</i> i rodzinę goszczącą, w przypadku gdy jest on krótszy niż jeden rok, lub jest ważne przez okres nieprzekraczający jednego roku.Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o umożliwieniu odnowienia zezwolenia jeden raz na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, po przedłożeniu uzasadnionego wniosku przez rodzinę goszczącą, jeśli art. 21 nie ma zastosowania.	N			Projekt nie przewiduje rozwiązań dotyczących przyjmowania pracowników <i>au pair</i> .
104.	Art. 18 ust. 6	6.Zezwolenie dla stażystów jest ważne przez okres obowiązywania umowy o staż, w przypadku gdy jest on krótszy niż sześć miesięcy, lub jest ważne przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy. Jeżeli okres obowiązywania umowy jest dłuższy niż sześć miesięcy, okres ważności zezwolenia może odpowiadać danemu okresowi zgodnie z prawem krajowym. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o umożliwieniu odnowienia zezwolenia jeden raz na okres niezbędny do zakończenia stażu, jeśli art. 21 nie ma	T	Art. 64a ust. 4, Art. 157b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz	Art. 64a. 4. Wizę krajową w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, wydaje się na okres pobytu niezbędny do realizacji umowy, na podstawie której cudzoziemiec będzie odbywał staż, nie dłuższy niż 6 miesięcy Art. 157b. 1. Zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, udziela się na okres niezbędny do realizacji umowy, na podstawie której cudzoziemiec będzie odbywał staż, nie dłuższy niż 6 miesięcy. 2. Kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, można	

		zastosowania.		niektórych innych ustaw	udzielić jednorazowo na okres niezbędny do zakończenia realizacji umowy dotyczącej odbywania stażu, nie dłuższy niż 6 miesięcy.	
105.	Art. 18 ust. 7	7.Zezwolenie dla wolontariuszy jest ważne przez okres obowiązywania umowy, o której mowa w art. 14 ust. 1 lit. a), w przypadku gdy jest on krótszy niż jeden rok, lub jest ważne przez okres nieprzekraczający jednego roku. Jeżeli okres obowiązywania umowy jest dłuższy niż jeden rok, okres ważności zezwolenia może odpowiadać danemu okresowi zgodnie z prawem krajowym.	T	Art. 157h ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 157h. Zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, udziela się na okres niezbędny do realizacji umowy, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, nie dłuższy niż 1 rok.	
106.	Art. 18 ust. 8	8.Państwa członkowskie mogą określić, że w przypadku gdy okres ważności dokumentu podróży danego obywatela państwa trzeciego jest krótszy niż jeden rok lub krótszy niż dwa lata w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, okres ważności zezwolenia nie może przekraczać okresu ważności dokumentu podróży.	T	Art. 77 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 77. 5. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej przedstawia do wglądu dokument podróży, który spełnia łącznie następujące kryteria: 1) jego okres ważności upłynie nie wcześniej niż po 3 miesiącach od upływu okresu ważności wizy, o którą się ubiega; 6. W pilnych przypadkach uzasadnionych słusznym interesem cudzoziemca kryterium, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, może być pominięte.	
107.	Art. 18 ust. 9	9.W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają na wjazd i pobyt w ciągu pierwszego roku na podstawie wizy długoterminowej,	T	Art. 59 ust. 3, Art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia	Art. 59. 3. Okres ważności wizy krajowej rozpoczyna się nie później niż 3 miesiące od dnia jej wydania i nie przekracza 1 roku.	

		wniosek o dokument pobytowy składany jest przed wygaśnięciem wizy długoterminowej. Dokument pobytowy jest wydawany, jeśli art. 21 nie ma zastosowania.		2013 r. o cudzoziemcach	Art. 105. 1. Cudzoziemiec, z wyjątkami określonymi w art. 139l ust. 1 i art. 139t ust. 1, składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
108.	Art. 19 ust. 1	<i>Artykuł 19</i> Informacje dodatkowe 1.Państwa członkowskie mogą podawać informacje dodatkowe w formie papierowej lub przechowywać takie informacje w formie elektronicznej, zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 oraz lit. a) ppkt 16 załącznika do tego rozporządzenia. Informacje te mogą być związane z pobytem oraz w przypadkach objętych art. 24 niniejszej dyrektywy z działalnością zarobkową studenta i obejmować w szczególności pełen wykaz państw członkowskich, do których naukowiec lub student zamierzają się udać w ramach mobilności, lub odnośne informacje dotyczące konkretnego unijnego programu lub programu wielostronnego obejmującego środki w zakresie mobilności, lub porozumienia między dwiema lub większą liczbą uznanych instytucji szkolnictwa wyższego.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu rozwiązań.
109.	Art. 19 ust. 2	2.Państwa członkowskie mogą również postanowić, że informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są zamieszczane w wizie długoterminowej, zgodnie z pkt 12 załącznika do	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu rozwiązań.

		rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/95 (1).				
	Rozdział IV POWODY ODRZUCENIA, COFNIĘCIA LUB ODMOWY ODNOWIENIA ZEZWOLEŃ					
110.	Art. 20 ust. 1 lit a	<i>Artykuł 20</i> Powody odrzucenia 1. Państwa członkowskie odrzucają wniosek, w przypadku gdy: a) warunki ogólne określone w art. 7 oraz odnośne warunki szczególne określone w art. 8, 11, 12, 13, 14 lub 16 nie zostaną spełnione;	T	Art. 64a ust. 2, 3, 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 64a. 2. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi umowę, o której mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2, zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzoną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 oraz spełnia warunki, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b i c. 3. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. a, c, d i e oraz pkt 2–4, jeżeli organizator stażu został zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157a ust. 6–15. 5. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2, jeżeli jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw	Art. 20 ust. 1 lit. a dyrektywy, w zakresie, w jakim odnosi się do art. 8, 11, 13 oraz 14 dyrektywy jest transponowany do polskiego porządku prawnego przez art. 65 ust. 1 pkt 8, w związku z art. 77 ust. 1 pkt 3) lit a oraz art. 64a ust. 2, 3 i 5 ustawy o cudzoziemcach, w brzmieniu nadanym projektem – w zakresie wiz krajowych. W zakresie zezwoleń na pobyt czasowy, art. 20 ust. 1 lit. a dyrektywy jest transponowany do polskiego porządku prawnego przez art. 147 ust. 1 i 2 art. 154 ust. 1, art. 157d ust. 1 oraz art. 157j ust. 1 ustawy o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem, w związku z art. 100 ust. 1 pkt 1-5, 8-9 ustawy o cudzoziemcach oraz przepisami regulującymi udzielanie zezwoleń, o których mowa w art. 144, art. 151, art. 157a i art. 157g ustawy o cudzoziemcach, w brzmieniu nadanym projektem. Zgodnie z art. 65 ust. 1 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach, wydania wizy krajowej odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: nie uzasadnił celu lub warunków planowanego pobytu. Chodzi tu o brak wykazania, iż

				Art. 65 ust. 1 pkt 1-6 i 8 ust. 1a, ust. 1c- 1e i art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	wewnętrznych na podstawie art. 157g ust. 5–14. Art. 65. 1. Wydania wizy krajowej odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: 1) obowiązuje wpis jego danych do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 2) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 3) nie posiada on wystarczających środków finansowych na czas trwania planowanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na podróż powrotną do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, lub możliwości uzyskania takich środków zgodnie z prawem, lub 4) nie posiada on ubezpieczenia zdrowotnego lub medycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lit. a, lub ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 2, lub 5) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej, lub 6) dokument podróży cudzoziemca nie spełnia kryteriów określonych w art. 77 ust. 5, z wyłączeniem przypadku, gdy kryterium, o którym mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, zostało pominięte ze względu na słuszny	cudzoziemiec będzie realizował cel pobytu, odpowiadający celowi wydania wizy o jaką się ubiega lub warunków planowanego pobytu, które wynikają w szczególności z danego celu pobytu oraz wymogów wydania wizy w danym celu. Nie uzasadnienie celu lub warunków planowanego pobytu to także niedostarczenie dokumentów potwierdzających realizację danego celu pobytu oraz jego warunków. Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 3) lit a w/w ustawy, cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej składa m.in. dokumenty potwierdzające cel i warunki planowanego pobytu. Oдноśnie wiz krajowych w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, dowód przyjęcia cudzoziemca przez instytucję szkolnictwa wyższego w celu odbycia studiów (wynikający z art. 11 ust. 1 dyrektywy) stanowi podstawowy dowód potwierdzający cel i warunki planowanego pobytu, a obowiązek jego dostarczenia wynika z art. 77 ust. 1 pkt 3) lit a ustawy o cudzoziemcach. Oдноśnie wiz krajowych w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, w celu odbycia stażu, oraz w celu udziału

				interes cudzoziemca, lub 8) nie uzasadnił celu lub warunków planowanego pobytu, lub 1a. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1c. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi Art. 77. 1. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej składa osobiście: 3) dokumenty potwierdzające: a) cel i warunki planowanego pobytu, Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 1) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub	w programie wolontariatu europejskiego, zastosowanie mają także art. 64a ust. 1, 2,3, oraz 5 ustawy o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem, w których przewiduje się wymogi, które należy spełnić w celu uzyskania w/w wiz krajowych, stanowiące warunki szczególne, o których mowa w art. 8, 13 oraz 14 dyrektywy. Zgodnie z tymi przepisami: Art. 64a.1. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 2 lit. b, jeżeli jednostka prowadząca studia, która podlega obowiązkowi zatwierdzenia została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 144 ust. 4–14, albo w stosunku do jednostki prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust 1. 2. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi umowę, o której mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2, zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzoną przez ministra

			pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach 2) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany, lub 3) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, lub 8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraża zgody na to leczenie, lub 9) złożył wniosek podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium nielegalnie. art. 147 ust. 1 i 2 art. 154 ust. 1 art. 157d ust. 1 art. 157j ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	2) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany, lub 3) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, lub 8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraża zgody na to leczenie, lub 9) złożył wniosek podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium nielegalnie. Art. 147 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy: 1) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub	właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4 – 5 oraz spełnia warunki, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b i c. 3. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. a, c, d i e oraz pkt 2 - 4, jeżeli organizator stażu został zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157b ust 6-15. 5. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2, jeżeli jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157g ust. 5-14.”; W odniesieniu do zezwoleń na pobyt czasowy: Art. 147 ust. 1 i 2 art. 154 ust. 1, art. 157d ust. 1 oraz art. 157j ust. 1 ustawy o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem, stanowiące podstawy odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, w celu prowadzenia badań naukowych, zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty oraz zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza (o których mowa w

				w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw 2) zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, w przypadku ponownego ubiegania się o udzielenie pierwszego zezwolenia albo ubiegania się o udzielenie kolejnego zezwolenia cudzoziemcowi, odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 154. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 151, gdy jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy: :	art. 144, art. 151, art. 157a i art. 157g) odsyłają do art. 100 ust. 1 pkt 1-5, 8-9 ustawy o cudzoziemcach, zawierającego ogólne podstawy odmowy udzielenia zezwoleń na pobyt czasowy. Zgodnie z art. 100 ust. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 1) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące (...) Wymogi udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu są określone w przepisach regulujących udzielanie zezwoleń na pobyt czasowy w danym celu, w tym wypadku, w przepisach regulujących udzielanie zezwoleń, o których mowa w art. 144, art. 151, art. 157a i art. 157g ustawy o cudzoziemcach, w brzmieniu nadanym projektem. Odnosnie transpozycji art. 20 ust. 1 lit. a dyrektywy, w zakresie, w jakim odnosi się do art. 7 ust. 1 lit. d dyrektywy należy wyjaśnić, iż

					Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy:	art. 7 ust. 1 lit. d dyrektywy nie został wdrożony do prawa krajowego w zakresie wiz krajowych, co jest dopuszczalne z uwagi na fakultatywny charakter tego przepisu dyrektywy (zob. wyjaśnienia w pkt 33 zestawienia uwag). W odniesieniu do zezwoleń na pobyt czasowy należy wyjaśnić, iż zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz.U.2007.187.1330), składający wniosek lub pełnomocnik albo dokonujący zgłoszenia zobowiązany jest dołączyć dowód zapłaty należnej opłaty skarbowej, zwany dalej "dowodem zapłaty", albo uwierzytelnioną kopię dowodu zapłaty, nie później niż w ciągu 3 dni od chwili powstania obowiązku jej zapłaty. Dowód zapłaty może mieć formę wydruku potwierdzającego dokonanie operacji bankowej. Zgodnie z art. 261 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jeżeli strona nie wpłaciła należności tytułem opłat i kosztów postępowania, które zgodnie z przepisami powinny być uiszczone z góry (tak, jak opłata skarbową), organ administracji publicznej prowadzący postępowanie wyznaczy jej termin do wniesienia tych należności. Termin ten nie może być krótszy niż siedem dni, a dłuższy niż

						czternaście dni. Zgodnie z art. 261 § 2 K.p.a. jeżeli w wyznaczonym terminie należności nie zostaną uiszczone, podanie podlega zwrotowi lub czynność uzależniona od opłaty zostanie zaniechana, zaś zgodnie z art. 261 § 3 K.p.a. na postanowienie w sprawie zwrotu podania służy zażalenie. W ocenie projektodawcy należy zatem mówić o tym, że art. 20 ust. 1 lit. a w zw. z art. 7 ust. 1 lit. d dyrektywy 2016/801/UE są już wdrożone. W przepisach prawa powszechnie obowiązującego przewidziano obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie określonego zezwolenia (udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy), a jednocześnie przewidziano wyraźny obowiązek przedstawienia dowodu dokonania takiej czynności. Trzeba pamiętać, że przedstawienie dowodu „uiszczenia opłaty za rozpatrzenie wniosku przewidzianej w art. 36”, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. d dyrektywy 2016/801/UE stanowi w istocie wymóg, który dopiero łączy się z zasadniczym wymogiem w postaci uiszczenia opłaty, jeżeli dane państwo członkowskie zdecydowało się zgodnie z art. 36 dyrektywy 2016/801/UE, zdecydowało się na jej wprowadzenie. Spełnienie tego wymogu zawsze iść bowiem musi w parze z uiszczeniem opłaty. Skoro zatem nie przedstawienie dowodu zapłaty stanowić ma podstawę

					odrzućcenia wniosku zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. a dyrektywy 2016/801/UE, to tym bardziej powód ten musi wynikać z samego braku uiszczenia opłaty. W konsekwencji w ocenie projektodawcy podstawa zwrotu wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy wynikająca z art. 261 § 2 K.p.a. stanowi środek wdrożenia podstawy odrzucenia wniosku w kontekście braku spełnienia wymogu z art. 7 ust. 1 lit. d dyrektywy 2016/801/UE. Odnosnie transpozycji art. 20 ust. 1 lit. a dyrektywy, w zakresie, w jakim odnosi się do art. 7 ust. 1 lit. b dyrektywy należy wskazać, co następuje: Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach, cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej składa osobiście wypełniony formularz wniosku o wydanie tej wizy (...). Zgodnie z formularzem wniosku o wydanie wizy krajowej, określonym w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wiz dla cudzoziemców (Dz.U.2018r., poz.343), wniosek o wydanie wizy krajowej za osoby małoletnie podpisuje osoba sprawująca władzę rodzicielską lub opiekun prawny. Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach, w zakresie nieuregulowanym przepisami działu

					IV do wydawania, cofania lub unieważniania wiz krajowych lub przedłużania okresu ich ważności lub okresu pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej objętego tymi wizami stosuje się przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy), zwanego dalej „Wspólnotowym Kodeksem Wizowym”. Zgodnie z art. 14 ust. 3 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, niewyczerpujący wykaz dokumentów uzupełniających, których konsulat może zażądać (w zależności od stanu faktycznego sprawy) od osoby ubiegającej się o wizę w celu sprawdzenia, czy spełnione są warunki określone w ust. 1 i 2, zawarto w załączniku II, gdzie wymieniona jest m.in. zgoda rodziców lub opiekunów (jeżeli nieletni nie podróżuje z nimi). Również w tym przypadku będzie miał zastosowanie art. 65 ust. 1 pkt 8, w związku z art. 77 ust. 1 pkt 3) lit a ustawy o cudzoziemcach, w odniesieniu do wiz krajowych, z uwagi na brak uzasadnienia warunków planowanego pobytu cudzoziemca w przypadku braku zgody rodziców lub opiekunów na wydanie małoletniemu wizy krajowej.

						W odniesieniu do zezwoleń na pobyt czasowy należy wyjaśnić, iż zgodnie z art. 105 ust. 3 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach, w przypadku cudzoziemca będącego osobą małoletnią - wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy składają rodzice lub ustanowieni przez sąd opiekunowie albo jedno z rodziców lub jeden z ustanowionych przez sąd opiekunów. Złożenie przez rodziców małoletniego cudzoziemca lub ustanowionych przez sąd opiekunów albo jedno z rodziców lub jednego z ustanowionych przez sąd opiekunów, jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na udzielenie tego zezwolenia małoletniemu przez osobę posiadającą władzę rodzicielską nad małoletnim lub pełniącą nad nim opiekę prawną. Brak podpisu w/w osób uprawnionych na wniosku o udzielenie małoletniemu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy stanowi brak formalny podania. W przypadku wystąpienia tego braku następuje wezwanie wnoszącego do jego usunięcia pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania, zgodnie z art. 64 § 2 K.p.a. Pozostawienie bez rozpoznania, zgodnie z dominującymi poglądami w orzecznictwie sądowym i piśmiennictwie prawniczym następuje w drodze czynności materialnoprawnej. Środkiem służącym do jego zwalczania jest w

						pierwszej kolejności ponaglenie, o którym mowa w art. 37 § 1 K.p.a., a następnie skarga na bezczynność, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369, z późn. zm.). Także zatem w tym przypadku należy mówić o tym, iż na „decyzję” (w znaczeniu swoistym) przysługuje środek odwoławczy w rozumieniu art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801/UE. Odnosnie transpozycji art. 20 ust. 1 lit. a dyrektywy, w zakresie, w jakim odnosi się do art. 7 ust. 2 dyrektywy należy wskazać, co następuje: Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1 lit. p ustawy o cudzoziemcach, cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej składa osobiście: 1) wypełniony formularz wniosku o wydanie tej wizy, zawierający: p) dane kontaktowe zapraszającego albo tymczasowy adres cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 3) lit a w/w ustawy, cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy krajowej składa dokumenty potwierdzające cel i warunki planowanego pobytu. Jednym z podstawowych warunków planowanego pobytu cudzoziemca na terytorium Polski jest posiadanie

						zapewnionego zakwaterowania na terytorium Polski. Potwierdzenie tego warunku planowanego pobytu następuje za pomocą dokumentów wskazujących adres oraz podstawę uprawnienia do zamieszkiwania pod tym adresem, w czasie planowanego pobytu na terytorium Polski. Brak spełnienia tego warunku stanowi podstawę odmowy wydania wizy krajowej zgodnie z art. 65 ust. 1 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach, zgodnie z którym wydania wizy krajowej odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: nie uzasadnił celu lub warunków planowanego pobytu. W odniesieniu do zezwoleń na pobyt czasowy należy wskazać, iż wymogi posiadania zapewnionego miejsca zamieszkania, które przewidziane mają być w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 157 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz art. 157 ust. 1 pkt 1 lit. b, są skonstruowane w taki sposób, że uwzględniają przyjętą w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2016/801/UE konstrukcję. Mianowicie każdy z tych przepisów jest przepisem prawa materialnego, który ustanawia określony wymóg udzielenia zezwolenia. Oznacza to, w związku z brakiem odesłania w treści do jakiegokolwiek innego momentu czasowego, zwłaszcza w ujęciu historycznym (np. według stanu na dzień złożenia wniosku), wymóg ten musi być spełniony na dzień

						wydawania decyzji. Oznacza to, że stan, w którym cudzoziemiec może się wykazać tym, iż istnieje rozsądna perspektywa zajmowania przez niego określonego lokalu o przeznaczeniu mieszkalnym, znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, musi zaistnieć najpóźniej bezpośrednio przed rozpoznaniem sprawy co do istoty przez właściwy do tego organ. Jednocześnie należy mieć na względzie, że art. 106 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach przewiduje określone elementy wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Jest to m. in. miejsce zamieszkania lub pobytu cudzoziemca (art. 13 pkt 18 w zw. z art. 106 ust. 1 pkt 1). Wzór formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy określa się obecnie w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie z dnia 2 lutego 2018 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy (Dz. U. z 2018 r., poz. 333). W chwili obecnej w formularzu tym przewiduje się rubryki dotyczące miejsca aktualnego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Cudzoziemiec tę informację powinien podać według stanu na dzień złożenia wniosku. Może on ulec zmianie w toku postępowania i mając na uwadze to, że wymogiem udzielenia zezwolenia będzie

						posiadanie zapewnionego miejsca zamieszkania, cudzoziemiec zgodnie z ogólnym obowiązkiem współdziałania z organem w ustalaniu faktów istotnych w sprawie, wynikającym z art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257, z późn. zm.), będzie obowiązany zawiadomić o tym organ. W konsekwencji, nawet jeżeli w chwili złożenia wniosku jego miejsce pobytu mogłoby się znajdować pod adresem, który można by określić jako „adres tymczasowy” w rozumieniu art. 7 ust. 2 akapit 2 dyrektywy 2016/801/UE, o tyle obowiązek podania informacji według stanu na dzień orzekania w sprawie co do istoty będzie odpowiadał wymogowi określonego w tym przepisie („W takim przypadku obywatel państwa trzeciego podanie swój stały adres najpóźniej w chwili wydania zezwolenia zgodnie z art. 17”).
111.	Art. 20 ust. 1 lit. b	b) przedstawione dokumenty uzyskano w sposób oszukańczy, sfalszowano je lub ingerowano w nie;	T	Art. 65 ust. 1 pkt 7, Art. 100 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 65. 1 Wydania wizy krajowej odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: 7) w postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej: a) złożył on wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub	

				b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub Art. 65 ust1a. ust. 1d--ust. 1e ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw art. 65. 1a. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1c. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy: a) złożył on wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu	

				art. 147 ust. 1 art. 154 ust. 1 art. 157d ust. 1 art. 157j ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	używał jako autentycznego, lub Art. 147 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy: Art. 154. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 151, gdy jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy: Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy:	
112.	Art. 20 ust. 1 lit c	c) dane państwo członkowskie zezwala na przyjęcie jedynie za pośrednictwem zatwierdzonej jednostki przyjmującej, a dana jednostka przyjmująca nie została zatwierdzona.	T	Art. 64a Art. 100 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 64a. 1. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 2 lit. b, jeżeli jednostka prowadząca studia, która podlega obowiązkowi zatwierdzenia została zatwierdzona przez ministra	

				właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 144 ust. 4–14, albo w stosunku do jednostki prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust 1. 2. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi umowę, o której mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2, zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzoną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 oraz spełnia warunki, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b i c. 3. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. a, c, d i e oraz pkt 2–4, jeżeli organizator stażu został zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157a ust. 6–15. 4. Wizę krajową w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, wydaje się na okres pobytu niezbędny do realizacji umowy, na podstawie której cudzoziemiec będzie odbywał staż, nie dłuższy niż 6 miesięcy. 5. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, może być wydana cudzoziemcowi, który	

				spełnia warunki, o których mowa w art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2, jeżeli jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157g ust. 5–14.”; Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 1) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub	
			art. 147 ust. 1 art. 154 ust. 1 art. 157d ust. 1 art. 157j ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych	Art. 147 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy: Art. 154. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 151, gdy jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	

				innych ustaw	Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy: Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy:	
113.	Art. 20 ust. 2 lit a	2. Państwa członkowskie mogą odrzucić wnioszek, w przypadku gdy: a) jednostka przyjmująca, inny organ, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. a), strona trzecia, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. d), rodzina goszcząca lub organizacja pośrednicząca w zatrudnianiu pracowników <i>au pair</i> nie wypełniły obowiązków prawnych dotyczących zabezpieczenia społecznego, opodatkowania, praw pracowniczych lub warunków pracy;	T	Art. 100 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 147 ust. 1, Art. 157d ust. 1 pkt 2 lit. b i c art. 157j ust. 1 pkt 2 lit. b i c art. 65 ust. 1d pkt 2 lit a - c, 1e pkt 2 lit a - c ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 6) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub Art. 147. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy: Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy: 2) organizator stażu: b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał	

			zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy: 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz:: b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub art. 65. 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) organizator stażu: a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania	

				została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz: a) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub	

					– ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub	
114.	Art. 20 ust. 2 lit b	b) gdy ma to zastosowanie, jednostka przyjmująca lub rodzina goszcząca, która zatrudni obywatela państwa trzeciego, nie wypełniają warunków zatrudnienia przewidzianych w prawie krajowym lub układach zbiorowych lub praktykach danego państwa członkowskiego;	T	Art. 157d ust. 1 pkt 2 lit a tiret trzecie i Art. 157j ust. 1 pkt 2 lit a tiret trzecie, art. 65 ust. 1d pkt 2 lit. a i 1e pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach	Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy: 2) organizator stażu: a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie: – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy: 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz:	

				oraz niektórych innych ustaw a) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie: – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub Art. 65. 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) organizator stażu: a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz: a) jest zarządzana lub	

				kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub	
115.	Art. 20 ust. 2 lit c	c) na jednostkę przyjmującą, inny organ, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. a), stronę trzecią, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. d), rodzinę goszczącą lub organizację pośredniczącą w zatrudnianiu pracowników <i>au pair</i> zostały nałożone zgodnie z przepisami krajowymi sankcje za pracę nierejestrowaną lub nielegalne zatrudnienie;	T	Art. 157d ust. 1 pkt 2 lit a tiret pierwsze i drugie Art. 157j ust. 1 pkt 2 lit a tiret pierwsze i drugie, art. 65 ust. 1d pkt 2 lit a i 1e pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach	Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy: 2) organizator stażu: a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub, Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o

			oraz niektórych innych ustaw	których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy: 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz: a) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub Art. 65. 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) organizator stażu: a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5	

					ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz: a) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub	
116.	Art. 20 ust. 2 lit d	d) jednostka przyjmująca została stworzona lub działa głównie w celu ułatwiania wjazdu obywatelom państw trzecich objętym zakresem stosowania niniejszej dyrektywy;	T	art. 147 ust. 1 pkt 1, art. 154 ust. 1 Art. 157d ust. 1 pkt 1 art. 157j ust. 1, Art. 65 ust. 1a	Art. 147. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy: 1) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom	

				pkt 1, ust. 1c pkt 1, ust. 1d pkt 1 oraz ust.1e pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Art. 154. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 151, gdy jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy: 1) organizator stażu działa głównie w celu ułatwiania stażystom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy: 1) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, działa głównie w celu ułatwiania wolontariuszom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Art. 65.	

					1a. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 1c. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1) jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1) organizator stażu działa głównie w celu ułatwiania stażystom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, działa głównie w celu ułatwiania wolontariuszom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium	

					Rzeczypospolitej Polskiej lub	
117.	Art. 20 ust. 2 lit e	e) gdy ma to zastosowanie, działalność jednostki przyjmującej jest likwidowana lub została zlikwidowana na mocy krajowych przepisów o niewypłacalności lub nie jest prowadzona żadna działalność gospodarcza;	T	Art. 157d ust. 1 pkt 2 lit d oraz pkt 3 Art. 157j ust. 1 pkt 3, art. 65 ust. 1d pkt 3 i 1e pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy: 2) organizator stażu: d) nie prowadzi działalności gospodarczej, a staż pozostaje w bezpośrednim związku z taką działalnością, lub 3) została ogłoszona upadłość organizatora stażu albo jest on likwidowany. Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy: 3) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, jest likwidowana. Art. 65. 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 3) została ogłoszona upadłość organizatora stażu albo jest on likwidowany, lub 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 3) jednostka organizacyjna, na rzecz której	

					cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, jest likwidowana, lub	
118.	Art. 20 ust. 2 lit f	f) państwo członkowskie ma dowody lub poważne i obiektywne podstawy do stwierdzenia, że cel pobytu obywatela państwa trzeciego mógłby być inny niż ten, dla którego wnioskuje on o przyjęcie.	T	Art. 65 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach art. 157d ust. 1 pkt 4, art. 157j ust. 1 pkt 4 , ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 65. 1. Wydania wizy krajowej odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: 10) zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany. Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy: : 4) zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany. Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym	

					mowa w art. 157g ust. 1, gdy: 4) zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany.	
119.	Art. 20 ust. 3	3.W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego wnioskuje o przyjęcie w celu nawiązania stosunku pracy w państwie członkowskim, to państwo członkowskie może sprawdzić, czy dane stanowisko mogłoby zostać obsadzone przez obywateli tego państwa członkowskiego lub innych obywateli Unii, lub obywateli państwa trzeciego legalnie przebywających w tym państwie członkowskim, w którym to przypadku może ono odrzucić wniosek. Niniejszy ustęp stosuje się bez uszczerbku dla zasady preferencji dla obywateli Unii wyrażonej w odpowiednich postanowieniach odpowiednich aktów przystąpienia.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu rozwiązań, które mogłyby dotyczyć na gruncie polskich przepisów kategorii naukowców.
120.	Art. 20 ust. 4	4.Bez uszczerbku dla ust. 1 w każdej decyzji o odrzuceniu wniosku uwzględnia się konkretne okoliczności danej sprawy i respektuje zasadę proporcjonalności.	T	Art. 8 kpa	Art. 8. § 1. Organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.	

121.	Art. 21 ust. 1 lit a	<i>Artykuł 21</i> Powody cofnięcia lub odmowy odnowienia zezwolenia 1. Państwa członkowskie cofają zezwolenie lub, w stosownych przypadkach, odmawiają jego odnowienia, w przypadku gdy: a) obywatel państwa trzeciego nie spełnia już warunków ogólnych określonych w art. 7, z wyjątkiem art. 7 ust. 6, lub odnośnych warunków szczególnych określonych w art. 8, 11, 12, 13, 14, 16 lub warunków określonych w art. 18;	T	Art. 90 ust. 1-1d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw Art. 65 ust. 1 pkt 3, 4, 6, 8, 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 65 ust. 1a oraz ust. 1c – 1e ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach	Art. 90. 1. Wizę krajową cofa się z urzędu, jeżeli okoliczności uzasadniające odmowę wydania wizy krajowej, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 1 i 3-10, powstały po jej wydaniu, albo na wniosek jej posiadacza. 1a. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student” stosuje się także odpowiednio przepis art. 148. 1b. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, stosuje się także odpowiednio przepis art. 154a. 1c. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, stosuje się także odpowiednio przepis art. 157e. 1d. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, stosuje się także odpowiednio przepis art. 157k. Art. 65. 1. Wydania wizy krajowej odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: 3) nie posiada on wystarczających środków finansowych na czas trwania planowanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na podróż powrotną do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, lub możliwości uzyskania takich środków zgodnie z prawem, lub	Ustawa o cudzoziemcach przewiduje odnowienie wizy krajowej lub zezwolenia na pobyt czasowy poprzez wydanie kolejnej wizy krajowej lub udzielenie kolejnego zezwolenia. Przepisy o odmowie wydania wizy krajowej mają również zastosowanie do odmowy wydania kolejnej wizy krajowej. Zgodnie z art. 21 ust. 1 lit a) dyrektywy, państwa członkowskie cofają zezwolenie lub, w stosownych przypadkach, odmawiają jego odnowienia, w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego nie spełnia już warunków ogólnych określonych w art. 7, z wyjątkiem art. 7 ust. 6, lub odnośnych warunków szczególnych określonych w art. 8, 11, 12, 13, 14, 16 lub warunków określonych w art. 18; W odniesieniu do odmowy odnowienia zezwolenia należy wskazać, iż polskie przepisy nie przewidują instytucji odnowienia wizy krajowej lub zezwolenia na pobyt czasowy. Zastosowanie mają w takim przypadku przepisy dotyczące odmowy wydania wizy krajowej lub odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, a ponadto przepisy dotyczące odmowy udzielenia kolejnego zezwolenia. W odniesieniu do odmowy odnowienia zezwolenia aktualne pozostają zatem wyjaśnienia zamieszczone przy uwagach dotyczących art. 20 ust. 1 lit. a dyrektywy. W odniesieniu do cofania wiz krajowych oraz zezwoleń na pobyt czasowy należy

				oraz niektórych innych ustaw 4) nie posiada on ubezpieczenia zdrowotnego lub medycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lit. a, lub ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 2, lub 6) dokument podróży cudzoziemca nie spełnia kryteriów określonych w art. 77 ust. 5, z wyłączeniem przypadku, gdy kryterium, o którym mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, zostało pominięte ze względu na słuszny interes cudzoziemca, lub 8) nie uzasadnił celu lub warunków planowanego pobytu, lub 10) zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany. Art. 65. 1a. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1c. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b,	wskazać co następuje: Po pierwsze należy mieć na względzie brzmienie art. 21 ust. 1 lit. a dyrektywy 2016/810/UE. Zgodnie z tym przepisem, podstawa cofnięcia zezwolenia wynika stąd, że cudzoziemiec przestał spełniać warunki ogólne, wynikające z art. 7 dyrektywy (za wyjątkiem art. 7 ust. 6) lub przestał spełniać warunki szczególne, właściwe poszczególnym grupom cudzoziemców przyjmowanych w ramach reżimu dyrektywy. Wynika z posłużenia się przez prawodawcę unijnego zwrotem: „nie spełnia już”. Oznacza to, że uprzednio warunki ogólne i właściwe warunki szczególne przy wydaniu pierwszego zezwolenia były spełnione, ale uległ zmianie w okresie jego ważności stan faktyczny. W ocenie projektodawcy w tej sytuacji podstawa cofnięcia zezwolenia ogranicza się do okoliczności faktycznych, które z założenia miałyby charakter ciągły i nie byłyby związane wyłącznie z momentem czasowym właściwym dla wydawania zezwolenia. Odnośnie transpozycji art. 21 ust. 1 lit. a dyrektywy, w zakresie, w jakim odnosi się do art. 7 ust. 1 lit. b dyrektywy należy wskazać, co następuje: Zgodnie z art. 90 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, wizę krajową cofa się z urzędu, jeżeli okoliczności uzasadniające odmowę wydania wizy krajowej, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 1 i 3-9, powstały po jej wydaniu, albo na wniosek jej posiadacza. Zgodnie z art. 65 ust. 1 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach, wydania wizy krajowej

				art. 148 ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia art. 154a wprowadzenie do wyliczenia Art. 157e wprowadzenie do wyliczenia art. 157k wprowadzenie do wyliczenia ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw Art. 101 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: Art. 148. 1 Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 144, cofa się, gdy: Art. 154a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych albo zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, cofa się, gdy: Art. 157e. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157a ust. 1, cofa się, gdy: Art. 157k. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157g ust. 1, cofa się, gdy: Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 1) ustał cel pobytu, który był powodem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, lub 2) przestał on spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu, lub Art. 147. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, w przypadku ponownego ubiegania się o udzielenie pierwszego zezwolenia albo ubiegania się o udzielenie	odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: nie uzasadnił celu lub warunków planowanego pobytu. Przedstawienie zgody rodziców lub opiekunów na wydanie małoletniemu wizy krajowej, gdy nie podróżuje z nimi, stanowi jeden z warunków planowanego pobytu tego cudzoziemca, zgodnie z wyjaśnieniami podanymi w pkt 34 zestawienia uwag. Przedstawienie zgody rodziców lub opiekunów na wydanie małoletniemu wizy krajowej dotyczy momentu wydawania wizy krajowej. Brak przedstawienia tej zgody nie stanowi okoliczności, która może powstać po wydaniu wizy. Przesłanka nie spełniania już warunków ogólnych określonych w art. 7 w odniesieniu do art. 7 ust. 1 lit. b dyrektywy, nie dotyczy zatem tej sytuacji. Podobnie w przypadku zezwoleń na pobyt czasowy, zgodnie z art. 105 ust. 3 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach, w przypadku cudzoziemca będącego osobą małoletnią - wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy składają rodzice lub ustanowieni przez sąd opiekunowie albo jedno z rodziców lub jeden z ustanowionych przez sąd opiekunów. Złożenie przez rodziców małoletniego cudzoziemca lub ustanowionych przez sąd opiekunów albo jedno z rodziców lub jednego z ustanowionych przez sąd opiekunów, jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na udzielenie tego zezwolenia małoletniemu przez osobę posiadającą władzę rodzicielską nad małoletnim lub pełniącą nad nim opiekę prawną. Brak podpisu w/w osób uprawnionych na

				art. 147 ust. 2 Art. 154 ust. 2 Art. 157d ust. 2 Art. 157j ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	kolejnego zezwolenia cudzoziemcowi, odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 154. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych odmawia się, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157d. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157j. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt	wniosku o udzielenie małoletniemu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy stanowi brak formalny podania. W przypadku wystąpienia tego braku następuje wezwanie wnoszącego do jego usunięcia pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania, zgodnie z art. 64 § 2 Kpa. Brak złożenia podpisu w/w osób uprawnionych na wniosku o udzielenie małoletniemu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, równoznaczne z wyrażeniem zgody na udzielenie tego zezwolenia małoletniemu przez osobę posiadającą władzę rodzicielską nad małoletnim lub pełniącą nad nim opiekę prawną, nie może powstać po udzieleniu tego zezwolenia. Przesłanka nie spełniania już warunków ogólnych określonych w art. 7 w odniesieniu do art. 7 ust. 1 lit. b dyrektywy, nie dotyczy zatem tej sytuacji. Odniesienie transpozycji art. 21 ust. 1 lit. a dyrektywy, w zakresie, w jakim odnosi się do art. 7 ust. 1 lit. d dyrektywy należy wskazać, co następuje: Art. 7 ust. 1 lit. d dyrektywy nie został wdrożony do prawa krajowego w zakresie wiz krajowych, co jest dopuszczalne z uwagi na fakultatywny charakter tego przepisu dyrektywy (zob. wyjaśnienia w pkt 33 zestawienia uwag). W odniesieniu do zezwoleń na pobyt czasowy należy wyjaśnić, iż zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz.U.2007.187.1330), składający

				Art. 100 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 1) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub	wniosek lub pełnomocnictwo albo dokonujący zgłoszenia zobowiązany jest dołączyć dowód zapłaty należnej opłaty skarbowej, zwany dalej "dowodem zapłaty", albo uwierzytelnioną kopię dowodu zapłaty, nie później niż w ciągu 3 dni od chwili powstania obowiązku jej zapłaty. Dowód zapłaty może mieć formę wydruku potwierdzającego dokonanie operacji bankowej. Zgodnie z art. 261. § 1. Kpa, jeżeli strona nie wpłaciła należności tytułem opłat i kosztów postępowania, które zgodnie z przepisami powinny być uiszczone z góry, organ administracji publicznej prowadzący postępowanie wyznaczy jej termin do wniesienia tych należności. Termin ten nie może być krótszy niż siedem dni, a dłuższy niż czternaście dni. § 2. Jeżeli w wyznaczonym terminie należności nie zostaną uiszczone, podanie podlega zwrotowi lub czynność uzależniona od opłaty zostanie zaniechana. Brak przedstawienia dowodu uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie zezwolenia nie może powstać po udzieleniu zezwolenia. Przesłanka nie spełniania już warunków ogólnych określonych w art. 7 w odniesieniu do art. 7 ust. 1 lit. d dyrektywy, nie dotyczy zatem tej sytuacji. Odnosnie transpozycji art. 21 ust. 1 lit. a dyrektywy, w zakresie, w jakim odnosi się do art. 7 ust. 2 dyrektywy należy wskazać, co następuje: Zgodnie z art. 90 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, wizę krajową cofa się z urzędu, jeżeli okoliczności uzasadniające odmowę wydania wizy krajowej, o których mowa w art. 65 ust. 1

					pkt 1 i 3-9, powstały po jej wydaniu, albo na wniosek jej posiadacza. Zgodnie z art. 65 ust. 1 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach, wydania wizy krajowej odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: nie uzasadnił celu lub warunków planowanego pobytu. Jednym z podstawowych warunków planowanego pobytu cudzoziemca na terytorium Polski jest posiadanie zapewnionego zakwaterowania na terytorium Polski. Potwierdzenie tego warunku planowanego pobytu następuje za pomocą dokumentów wskazujących adres oraz podstawę uprawnienia do zamieszkiwania pod tym adresem, w czasie planowanego pobytu na terytorium Polski. Brak spełniania tego warunku po wydaniu wizy krajowej stanowi podstawę cofnięcia tej wizy, gdyż jest to okoliczność uzasadniająca odmowę wydania wizy krajowej, zgodnie z wyjaśnieniami podanymi w pkt 34 zestawienia uwag. W odniesieniu do zezwoleń na pobyt czasowy, zgodnie z art. 101 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach, zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 2) przestał on spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu. Przystanie spełniania przez cudzoziemca wymogu posiadania zapewnionego miejsca zamieszkania, stanowiącego jeden z wymogów udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w3, art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 157 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz art. 157 ust. 1 pkt 1 lit. b,

					stanowi przesłankę cofnięcia tego zezwolenia. Wyjaśnienia dotyczące tego wymogu w kontekście art. 7 ust. 2 dyrektywy zostały podane w pkt 34 zestawienia uwag. Art. 21 ust. 1 lit. a dyrektywy, w zakresie, w jakim odnosi się do art. 8, 11, 13 oraz 14 dyrektywy jest transponowany do polskiego porządku prawnego przez art. 90 ust. 1 w związku z art. 65 ust. 1 pkt 8, w związku z art. 77 ust. 1 pkt 3) lit a oraz art. 64a ust. 1, 2, 4 oraz 54 ustawy o cudzoziemcach, w brzmieniu nadanym projektem ustawy o cudzoziemcach – w zakresie wiz krajowych. Zgodnie z art. 90 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, wizę krajową cofa się z urzędu, jeżeli okoliczności uzasadniające odmowę wydania wizy krajowej, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 1 i 3-9, powstały po jej wydaniu, albo na wniosek jej posiadacza. Zgodnie z art. 65 ust. 1 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach, wydania wizy krajowej odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: nie uzasadnił celu lub warunków planowanego pobytu. Wyjaśnienia dotyczące tych warunków planowanego pobytu zostały przedstawione w pkt 34 zestawienia uwag. Brak spełniania tych warunków po wydaniu wizy krajowej stanowi podstawę cofnięcia wizy, gdyż jest to okoliczność uzasadniająca odmowę wydania wizy krajowej. W zakresie zezwoleń na pobyt czasowy, art. 21 ust. 1 lit. a dyrektywy jest

						transponowany do polskiego porządku prawnego przez art. 148 ust. 1, art. 154a, art. 157e oraz art. 157k ustawy o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem, w związku z art. 101 pkt 1 i 2 ustawy o cudzoziemcach oraz przepisami regulującymi udzielanie zezwoleń, o których mowa w art. 144, art. 151, art. 157a i art. 157g ustawy o cudzoziemcach, w brzmieniu nadanym projektem. Zgodnie z art. 101 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach, zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 2) przestał on spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu. Przestanie spełniania przez cudzoziemca wymogów udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 157 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz art. 157 ust. 1 pkt 1 lit. b, stanowi przesłankę cofnięcia tego zezwolenia.
122.	Art. 21 ust. 1 lit b	b) zezwolenie lub przedstawione dokumenty uzyskano w sposób oszukańczy lub sfalszowano je lub ingerowano w nie;	T	Art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 90 ust. 1a-1d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu	Art. 90. 1. Wizę krajową cofa się z urzędu, jeżeli okoliczności uzasadniające odmowę wydania wizy krajowej, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 1 i 3-10, powstały po jej wydaniu, albo na wniosek jej posiadacza. 1a. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student” stosuje się także odpowiednio przepis art. 148. 1b. Do cofnięcia wizy krajowej	Przepisy o odmowie wydania wizy krajowej mają również zastosowanie do odmowy wydania kolejnej wizy krajowej.

			nadany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw Art. 65 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 65 ust. 1a oraz ust. 1 c -1e art. 148 ust. 1 pkt 2 art. 154a pkt 2 Art. 157e pkt 2 art. 157k pkt 2 art. 147 ust. 2 Art. 154 ust. 2 Art. 157d ust. 2	wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, stosuje się także odpowiednio przepis art. 154a. 1c. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, stosuje się także odpowiednio przepis art. 157e. 1d. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, stosuje się także odpowiednio przepis art. 157k. Art. 65. 1. Wydania wizy krajowej odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: 7) w postępowaniu w sprawie wydania wizy krajowej: a) złożył on wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub Art. 65. 1a. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1c. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o	

			Art. 157j ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: Art. 148. 1 Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 144, cofa się, gdy: 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8. Art. 154a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych albo zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, cofa się, gdy: 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8. Art. 157e. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157a ust. 1, cofa się, gdy: 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8, lub Art. 157k. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157g ust. 1, cofa się, gdy: 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8, lub	

				Art. 147. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, w przypadku ponownego ubiegania się o udzielenie pierwszego zezwolenia albo ubiegania się o udzielenie kolejnego zezwolenia cudzoziemcowi, odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 154. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych odmawia się, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157d. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157j. 2. Poza przypadkami, o	

				Art. 100 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy: a) złożył on wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub	
123.	Art. 21 ust. 1 lit c	c) dane państwo członkowskie zezwala na przyjęcie jedynie za pośrednictwem zatwierdzonej jednostki przyjmującej, a dana jednostka przyjmująca nie została zatwierdzona;	T	Art. 64a art. 148 ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia art. 154a wprowadzenie do wyliczenia Art. 157e wprowadzenie do wyliczenia art. 157k wprowadzenie	Art. 64a. 1. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 2 lit. b, jeżeli jednostka prowadząca studia, która podlega obowiązkowi zatwierdzenia została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 144 ust. 4-14, albo w stosunku do jednostki	

			do wyliczenia ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw Art. 101 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust 1. 2. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi umowę, o której mowa w art. 151 ust. 1 pkt 2, zawartą z jednostką naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzoną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5 oraz spełnia warunki, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. b i c. 3. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. a, c, d i e oraz pkt 2–4, jeżeli organizator stażu został zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157a ust. 6–15. 4. Wizę krajową w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, wydaje się na okres pobytu niezbędny do realizacji umowy, na podstawie której cudzoziemiec będzie odbywał staż, nie dłuższy niż 6 miesięcy. 5. Wiza krajowa w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2, jeżeli jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec ma	

					wykonywać świadczenia jako wolontariusz, została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 157g ust. 5–14.”; Art. 148. 1 Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 144, cofa się, gdy: Art. 154a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych albo zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, cofa się, gdy: Art. 157e. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157a ust. 1, cofa się, gdy: Art. 157k. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157g ust. 1, cofa się, gdy: Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 2) przestał on spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu, lub	
124.	Art. 21 ust. 1 lit d	d) obywatel państwa trzeciego przebywa na terytorium w celach innych niż te, dla których obywatelowi państwa trzeciego zezwolono na pobyt.	T	Art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 90. 1. Wizę krajową cofa się z urzędu, jeżeli okoliczności uzasadniające odmowę wydania wizy krajowej, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 1 i 3-10, powstały po jej wydaniu, albo na wniosek jej posiadacza.	Przepisy o odmowie wydania wizy krajowej mają również zastosowanie do odmowy wydania kolejnej wizy krajowej.

			Art. 90 ust. 1a-1d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw Art. 65 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 65 ust. 1a pkt 2 oraz ust. 1c-1e, Art. 147 ust. 2	1a. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, stosuje się także odpowiednio przepis art. 148. 1b. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, stosuje się także odpowiednio przepis art. 154a. 1c. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, stosuje się także odpowiednio przepis art. 157e. 1d. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, stosuje się także odpowiednio przepis art. 157k. Art. 65. 1. Wydania wizy krajowej odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: 8) nie uzasadnił celu lub warunków planowanego pobytu, lub 10) zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany. Art. 65. 1a. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) cudzoziemiec ubiega się o	

			Art. 148 ust. 1 pkt 1 art. 154 ust. 2 art. 154a pkt 1 art. 157d ust. 2 Art. 157e pkt 1 art. 157j ust. 2 art. 157k pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	wydanie kolejnej wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, i okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzająca ją wiza była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana. 1c. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: Art. 147. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, w przypadku ponownego ubiegania się o udzielenie pierwszego zezwolenia albo ubiegania się o udzielenie kolejnego zezwolenia cudzoziemcowi, odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 148. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 144, cofa się, gdy: 1) okoliczności sprawy wskazują, że jest wykorzystywane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, lub	

				Art. 154. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych odmawia się, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 154a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych albo zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, cofa się, gdy: 1) okoliczności sprawy wskazują, że jest wykorzystywane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, lub art. 157d. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157e. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157a ust. 1, cofa się, gdy: 1) okoliczności sprawy wskazują, że jest wykorzystywane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, lub

				Art. 157j. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157k. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157g ust. 1, cofa się, gdy: 1) okoliczności sprawy wskazują, że jest wykorzystywane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, lub		
125.	Art. 21 ust. 2 lit a	2.Państwa członkowskie mogą cofnąć zezwolenie lub w stosownych przypadkach odmówić jego odnowienia, w przypadku gdy: a) jednostka przyjmująca, inny organ, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. a), strona trzecia, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. d), rodzina goszcząca lub organizacja pośrednicząca w zatrudnianiu pracowników <i>au pair</i> nie wypełniły obowiązków prawnych dotyczących zabezpieczenia społecznego, opodatkowania, praw pracowniczych lub warunków pracy;	T	Art. 90 ust. 1c i 1d Art. 157e pkt 3 art. 157k pkt 3 Art. 157d ust. 2 w zw. z ust. 1 pkt 2 lit. b i c art. 157j ust. 2 w zw. z ust. 1 pkt 2 lit. b i c art. 65 ust. 1d pkt 2 lit a – c i ust. 1e pkt 2 lit. a – c ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem	Art. 90. 1c. Do cofnięcia wizej krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a stosuje się także odpowiednio przepis art. 157e. 1d. Do cofnięcia wizej krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b stosuje się także odpowiednio przepis art. 157k. Art. 157e. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157a ust. 1, cofa się, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 157d ust. 1 pkt 1-3. Art. 157k. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157g ust. 1, cofa się, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z	Nie będzie to podstawa cofnięcia lub odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w przypadku studentów i naukowców. Będzie to jednak podstawą odmowy zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia art. 144 ust. 15 pkt 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw.

			ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	okoliczności, o których mowa w art. 157j ust. 1 pkt 1-3 Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy: 2) organizator stażu: b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy: 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz:: b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne,

				lub c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 65. 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) organizator stażu: a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3-5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o	

				którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub 1e. Wydania wize krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz: a) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub b) nie dopełnia obowiązku	

					opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub	
126.	Art. 21 ust. 2 lit b	b) gdy ma to zastosowanie, jednostka przyjmująca lub rodzina goszcząca zatrudniającą obywatela państwa trzeciego nie wypełniają warunków zatrudnienia przewidzianych w prawie krajowym lub układach zbiorowych lub praktykach danego państwa członkowskiego;	T	Art. 90 ust. 1c i 1d Art. 157e pkt 3 art. 157k pkt 3 Art. 157d ust. 2 w zw. z ust. 1 pkt 2 lit a tiret trzecie Art. 157j ust. 2 w zw. z ust. 1 pkt 2 lit a tiret trzecie, art. 65 ust. 1d pkt 2 lit a i ust. 1e pkt 2 lit a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych	Art. 90 1c. Do cofnięcia wizej krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a stosuje się także odpowiednio przepis art. 157e. 1d. Do cofnięcia wizej krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b stosuje się także odpowiednio przepis art. 157k. Art. 157e. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157a ust. 1, cofa się, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 157d ust. 1 pkt 1 – 3. Art. 157k. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157g ust. 1, cofa się, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 157j ust. 1 pkt 1-3 Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy:	Nie będzie to podstawa cofnięcia lub odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w przypadku studentów i naukowców. Będzie to jednak podstawą odmowy zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia art. 144 ust. 15 pkt 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw.

				innych ustaw 2) organizator stażu: a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie: – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy: 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz: a) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie: – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w	

				jakim zostało udzielone. Art. 65 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) organizator stażu: a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz: a) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku	

					pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub	
127.	Art. 21 ust. 2 lit c	c) na jednostkę przyjmującą, inny organ, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. a), stronę trzecią, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. d), rodzinę goszczącą lub organizację pośredniczącą w zatrudnianiu pracowników <i>au pair</i> zostały nałożone zgodnie z prawem krajowym sankcje za pracę nierejestrowaną lub nielegalne zatrudnienie;	T	art. 90 ust. 1c i 1d Art. 157e pkt 3 art. 157k pkt 3 Art. 157d. ust. 2 w zw. z ust. 1 pkt 2 lit a tiret pierwsze i drugie Art. 157j ust. 2 w zw. z ust. 1 pkt 2 lit a tiret pierwsze i drugie art. 65 ust. 1d pkt 2 lit. a i 1e pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy	Art. 90. 1c. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, stosuje się także odpowiednio przepis art. 157e. 1d. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, stosuje się także odpowiednio przepis art. 157k.”; Art. 157e. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157a ust. 1, cofa się, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 157d ust. 1 pkt 1-3 Art. 157k. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157g ust. 1, cofa się, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 157j ust. 1 pkt 1-3 Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–	Nie będzie to podstawa cofnięcia lub odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w przypadku studentów i naukowców. Będzie to jednak podstawą odmowy zatwierdzenia jednostki prowadzącej studia art. 144 ust. 15 pkt 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw.

			o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy: 2) organizator stażu: a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub, 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy: 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz: a) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie:	

				– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 65 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) organizator stażu: a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5	

				ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 2) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz: a) jest zarządzana lub kontrolowana przez osobę fizyczną prawomocnie: – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub – skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub Art. 90 1c. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a stosuje się także odpowiednio przepis art. 157e.	

					1d. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b stosuje się także odpowiednio przepis art. 157k.	
128.	Art. 21 ust. 2 lit d	d) jednostka przyjmująca została stworzona lub działa głównie w celu ułatwiania wjazdu obywatelom państw trzecich objętym zakresem stosowania niniejszej dyrektywy;	T	Art. 90 ust. 1a, 1c i 1d, Art. 148 ust. 1 pkt 3 Art. 157e pkt 3 art. 157k pkt 3 art. 147 ust. 2 art. 154 ust. 2, art. 154a ust. 1 Art. 157d ust. 2 w zw. z ust. 1 pkt 1 art. 157j ust. 2 w zw. z ust. 1 pkt 1, art. 65 ust. 1a pkt 1, ust. 1c pkt 1 ust. 1d pkt. 1 oraz ust. 1e pkt. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 90 1a. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 z adnotacją „student” stosuje się także odpowiednio przepis art. 148. 1c. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a stosuje się także odpowiednio przepis art. 157e. 1d. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b stosuje się także odpowiednio przepis art. 157k. Art. 148. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 144, cofa się, gdy: 3) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Art. 154a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych albo zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca cofa się, gdy: 3) jednostka naukowa działa	

				głównie w celu ułatwienia naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 157e. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157a ust. 1, cofa się, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 157d ust. 1 pkt 1-3. Art. 157k. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157g ust. 1, cofa się, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 157j ust. 1 pkt 1-3. Art. 147. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9, w przypadku ponownego ubiegania się o udzielenie pierwszego zezwolenia albo ubiegania się o udzielenie kolejnego zezwolenia cudzoziemcowi, odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 154. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9, udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych odmawia się, gdy okoliczności sprawy wskazują, że	

				poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy: 1) organizator stażu działa głównie w celu ułatwiania stażystom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy: 1) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, działa głównie w celu ułatwiania wolontariuszom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1- 3 oraz w art. 100 ust. 1	

				pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 65. 1a. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 1c. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1) jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1) organizator stażu działa głównie w celu ułatwiania stażystom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także,	

					gdy: 1) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, działa głównie w celu ułatwiania wolontariuszom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub	
129.	Art. 21 ust. 2 lit e	e) gdy ma to zastosowanie, działalność jednostki przyjmującej jest likwidowana lub została zlikwidowana na mocy krajowych przepisów o niewypłacalności lub nie jest prowadzona żadna działalność gospodarcza;	T	Art. 90 ust. 1c i 1d Art. 154 ust. 3, art. 154a, Art. 157e pkt 3 art. 157k pkt 3 Art. 157d ust. 1 pkt 2 lit d oraz pkt 3 Art. 157j ust. 1 pkt 3, art. 65 ust. 1 d pkt 3 i ust. 1e pkt 3, ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 90. 1c. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a stosuje się także odpowiednio przepis art. 157e. 1d. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b stosuje się także odpowiednio przepis art. 157k. Art. 157e. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157a ust. 1, cofa się, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 157d ust. 1 pkt 1-3 Art. 157k. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157g ust. 1, cofa się, gdy: 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 157j ust. 1 pkt 1-3 Art. 157d. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy:	Powyższa przesłanka nie będzie stanowiła podstawy cofnięcia lub odmowy udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w przypadku naukowców i studentów. Będzie jednak podstawą odmowy zatwierdzenia jednostkę prowadzącej studia art. 144 ust. 15 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw.

				2) organizator stażu: d) nie prowadzi działalności gospodarczej, a staż pozostaje w bezpośrednim związku z taką działalnością, lub 3) została ogłoszona upadłość organizatora stażu albo jest on likwidowany. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157j. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy: 3) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, jest likwidowana. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 65. 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust.	

					1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 3) została ogłoszona upadłość organizatora stażu albo jest on likwidowany, lub 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 3) jednostka organizacyjna, na rzecz której cudzoziemiec wykonuje lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, jest likwidowana, lub	
130.	Art. 21 ust. 2 lit f	f) w przypadku studentów – nie są przestrzegane ograniczenia czasowe dla dostępu do działalności zarobkowej na mocy art. 24 lub student nie czyni wystarczających postępów w odnośnych studiach zgodnie z prawem krajowym lub praktyką administracyjną.	T	Art. 65 ust. 1b, art. 90 ust. 1a Art. 147 ust. 3, Art. 148 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 65. 1b. Wydania kolejnej wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, można odmówić cudzoziemcowi, gdy został skreślony z listy studentów lub doktorantów. Art. 90. 1a. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 z adnotacją „student” stosuje się także odpowiednio przepis art. 148. Art. 147. 3. W przypadku ponownego ubiegania się o udzielenie pierwszego zezwolenia albo ubiegania się o udzielenie kolejnego zezwolenia, cudzoziemcowi można odmówić udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy cudzoziemiec został skreślony z listy studentów lub doktorantów.	

					Art. 148. 2. Cudzoziemcowi można cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 144, gdy został skreślony z listy studentów lub doktorantów.	
131.	Art. 21 ust. 3	3.W przypadku cofnięcia zezwolenia podczas dokonywania oceny, czy student czyni postępy w odnośnych studiach, o których mowa w ust. 2 lit. f), państwo członkowskie może skonsultować się z jednostką przyjmującą.	T	Art. 7 KPA	Art. 7. W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.	
132.	Art. 21 ust. 4	4.Państwa członkowskie mogą cofnąć zezwolenie lub odmówić jego odnowienia ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie publiczne.	T	Art. 90 ust. 1-1d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw Art. 65 ust. 1 pkt 1 i 5, ust. 1a, ust 1c-1e ., ustawy z dnia 12 grudnia	Art. 90. 1. Wizę krajową cofa się z urzędu, jeżeli okoliczności uzasadniające odmowę wydania wizy krajowej, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 1 i 3-10, powstały po jej wydaniu, albo na wniosek jej posiadacza. 1a. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 z adnotacją „student” stosuje się także odpowiednio przepis art. 148. 1b. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13 stosuje się także odpowiednio przepis art. 154a. 1c. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a stosuje się także odpowiednio przepis art. 157e. 1d. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b stosuje się także	Przepisy o odmowie wydania wizy krajowej mają również zastosowanie do odmowy wydania kolejnej wizy krajowej.

			2013 r. o cudzoziemcach art. 148 ust. 1 pkt 2 Art. 154a pkt 2 Art. 157e pkt 2 art. 157k pkt 2 art. 147 ust. 2 Art. 154 ust. 2 Art. 157d ust. 2 Art. 157j ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	odpowiednio przepis art. 157k. Art. 65. 1. Wydania wizy krajowej odmawia się cudzoziemcowi, gdy zachodzi co najmniej jedna z poniższych przesłanek: 1) obowiązuje wpis jego danych do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 5) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej, lub Art. 65. 1a. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1c. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1d. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: 1e. Wydania wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b, odmawia się cudzoziemcowi także, gdy: Art. 148. 1 Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 144, cofa się, gdy: 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art.

				100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8. Art. 154a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych albo zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, cofa się, gdy: 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8. Art. 157e. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157a ust. 1, cofa się, gdy: 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8, lub Art. 157k. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 157g ust. 1, cofa się, gdy: 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8, lub Art. 147. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, w przypadku ponownego ubiegania się o udzielenie pierwszego zezwolenia albo ubiegania się o udzielenie kolejnego zezwolenia cudzoziemcowi, odmawia się udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 144, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało	

				udzielone. Art. 154. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych odmawia się, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157d. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 157j. 2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, gdy okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone. Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 2) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt jest na

				Art. 100 ust. 1 pkt 2-4 i 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany, lub 3) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, lub 8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraża zgody na to leczenie, lub	
133.	Art. 21 ust. 5	5. W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego wnioskuje o odnowienie zezwolenia w celu nawiązania stosunku pracy lub kontynuowania go w państwie członkowskim, z wyjątkiem naukowca, który kontynuuje stosunek pracy z tą samą jednostką przyjmującą, to państwo członkowskie może sprawdzić, czy dane stanowisko mogłoby zostać obsadzone przez obywateli tego państwa członkowskiego lub przez innych obywateli Unii, lub przez obywateli państwa trzeciego będących rezydentami długoterminowymi w tym państwie członkowskim, w którym to przypadku może odmówić odnowienia zezwolenia. Niniejszy ustęp stosuje się bez uszczerbku dla zasady preferencji dla obywateli Unii wyrażonej w odpowiednich postanowieniach	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu rozwiązań.

		odpowiednich aktów przystąpienia.				
134.	Art. 21 ust. 6	6.W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza cofnąć zezwolenie dla studenta lub odmówić jego odnowienia zgodnie z ust. 2 lit. a), c), d) lub e), studentowi temu zezwala się na złożenie wniosku o przyjęcie go przez inną instytucję szkolnictwa wyższego na równoważne studia, aby umożliwić ukończenie studiów. Studentowi temu zezwala się na pobyt na terytorium danego państwa członkowskiego do czasu, gdy właściwe organy podejmą decyzję w sprawie wniosku.	T	Art. 105 ust. 1 i art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 105. 1. Cudzoziemiec, z wyjątkami określonymi w art. 139l ust. 1 i art. 139t ust. 1, składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 108. 1. Jeżeli termin na złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie: 1) wojewoda umieszcza w dokumencie podróży cudzoziemca odcisk stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy; 2) pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny od dnia złożenia wniosku do dnia, w którym decyzja w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy stanie się ostateczna.	Cudzoziemiec, który rozpocznie nowe studia będzie mógł ubiegać się o nowe zezwolenie na pobyt czasowy także w trakcie postępowania w sprawie cofnięcia posiadanego zezwolenia lub w trakcie postępowania o udzielenie kolejnego zezwolenia.
135.	Art. 21 ust. 7	7.Bez uszczerbku dla ust. 1 w każdej decyzji o cofnięciu zezwolenia lub odmowie jego odnowienia uwzględnia się konkretne okoliczności danej sprawy i respektuje zasadę proporcjonalności.	T	Art. 8 kpa	Art. 8. § 1. Organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.	

	Rozdział V PRAWA					
136.	Art. 22 ust. 1	<i>Artykuł 22</i> Równe traktowanie 1. Naukowcy mają prawo do bycia traktowanymi na równi z obywatelami danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 12 ust. 1 i 4 dyrektywy 2011/98/UE.	T	Art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. h, Art. 87 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw Art. 1 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy	Art. 1. 3. Ustawa ma zastosowanie do: 2) cudzoziemców zamierzających wykonywać lub wykonujących pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: h) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 159 ust. 1, art. 160, art. 161, art. 161b ust. 1, art. 176, art. 186 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 i 7 lub art. 187 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, lub posiadających wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, 6. Na zasadach określonych w ustawie osoby, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. h oraz ha, mogą korzystać z usług rynku pracy z wyłączeniem prawa do świadczeń określonych w art. 41–42a. Art. 87. 2. Z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę jest zwolniony cudzoziemiec: 1) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w	Opisane w art. 12 ust. 1 lit. a i b dyrektywy 2011/98/UE prawa do równego traktowania w zakresie warunków pracy i płacy, wolności stowarzyszeń oraz wolności zrzeszania się zgodnie z obowiązującymi w Polsce przysługują wszystkim pracownikom bez względu na obywatelstwo. Przewidziane w art. 12 ust. 1 lit. f dyrektywy 2011/98/UE prawo do ulg podatkowych uregulowane jest w prawie podatkowym i jest niezależne od obywatelstwa. Prawo do dostępu do towarów i usług opisane w art. 12 ust. 1 lit. g w/w dyrektywy przysługuje wszystkim pracownikom bez względu na obywatelstwo. Podobnie opisane w art. 12 ust. 4 dyrektywy 2011/98/UE uprawnienia na wypadek śmierci pracownika dotyczą wszystkich pracowników bez względu na obywatelstwo.

				związku z okolicznościami, o których mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 158 ust. 2 pkt 1 lub 2, art. 161 ust. 2, art. 176 lub art. 186 ust. 1 pkt 3, 4 lub 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub posiadający wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych; Art. 12, Art. 70 ust. 1 Konstytucji RP Art. 12. Rzeczpospolita Polska zapewnia wolność tworzenia i działania związków zawodowych, organizacji społeczno-zawodowych rolników, stowarzyszeń, ruchów obywatelskich, innych dobrowolnych zrzeszeń oraz fundacji. Art. 70. 1. Każdy ma prawo do nauki. Nauka do 18 roku życia jest obowiązkowa. Sposób wykonywania obowiązku szkolnego określa ustawa. Art. 323 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce Art. 324 ust. 2 pkt 8 i ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie	Art. 12. Rzeczpospolita Polska zapewnia wolność tworzenia i działania związków zawodowych, organizacji społeczno-zawodowych rolników, stowarzyszeń, ruchów obywatelskich, innych dobrowolnych zrzeszeń oraz fundacji. Art. 70. 1. Każdy ma prawo do nauki. Nauka do 18 roku życia jest obowiązkowa. Sposób wykonywania obowiązku szkolnego określa ustawa. Art. 323. 1. Cudzoziemcy mogą podejmować i odbywać studia, kształcenie w szkołach doktorskich, studia podyplomowe, kształcenie specjalistyczne i inne formy kształcenia oraz uczestniczyć w prowadzeniu działalności naukowej lub w prowadzeniu kształcenia, na podstawie: 1) umów międzynarodowych, na zasadach określonych w tych umowach; 2) umów zawieranych z podmiotami zagranicznymi przez uczelnie, na zasadach określonych w tych

				wyższym i nauce w brzmieniu nadany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	umowach; 3) decyzji ministra; 4) decyzji dyrektora NAWA w odniesieniu do jej stypendystów; 5) decyzji dyrektora NCN o przyznaniu środków finansowych na realizację badań podstawowych w formie projektu badawczego, stażu lub stypendium, zakwalifikowanych do finansowania w drodze konkursu; 6) decyzji administracyjnej rektora, dyrektora instytutu PAN, dyrektora instytutu badawczego lub dyrektora instytutu międzynarodowego. Art. 324. 2. Opłat, o których mowa w art. 79 ust. 1 pkt 5, nie pobiera się od: 8) cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 151 ust. 1 lub art. 151b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b tej ustawy lub posiadającego wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych. 3. Cudzoziemiec niewymieniony w ust. 2 pkt 2–8 nie może ubiegać się o stypendium socjalne, o którym mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1, oraz o kredyt studencki, o którym mowa w art. 98 ust. 1.	

				Art. 2 ust. 1 pkt 8, 9 i 10 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do: 8) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.), oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym, 9) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”; 10) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac	

				rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego, - posiadających kwalifikacje zawodowe, o których mowa w art. 1 pkt 1. Art. 2a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych Art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. f ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach	Art. 2a. 1. Ustawa stoi na gruncie równego traktowania wszystkich ubezpieczonych bez względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, stan cywilny oraz stan rodzinny. 2. Zasada równego traktowania dotyczy w szczególności: 1) warunków objęcia systemem ubezpieczeń społecznych; 2) obowiązku opłacania i obliczania wysokości składek na ubezpieczenie społeczne; 3) obliczania wysokości świadczeń; 4) okresu wypłaty świadczeń i zachowania prawa do świadczeń. Art. 1. 2. 2) Świadczenia rodzinne przysługują: 2) cudzoziemcom: f) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: – na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151 lub art. 151b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, – na podstawie wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, – w związku z korzystaniem z

			oraz niektórych innych ustaw Art. 1 ust. 2 pkt 2 lit f ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, – z wyłączeniem cudzoziemców, którym zezwolono na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, chyba że przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej. Art. 1. 2. Prawo do świadczenia wychowawczego przysługuje: 2) cudzoziemcom: f) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: – na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151 lub art. 151b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, – na podstawie wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, – w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, – z wyłączeniem cudzoziemców, którym zezwolono na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, chyba że przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu	

			Art. 132 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Art. 1a ust. 1 i 2 z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko—weterynaryjnych oraz art. 1a ust. 3 pkt 7-10 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko—weterynaryjnych	społecznym stanowią inaczej. Art. 132. 1. Emerytowi lub renciście, który zamieszkał za granicą, świadczenie wypłaca się – na jego wniosek – osobie przez niego upoważnionej do odbioru, zamieszkałej w kraju albo na prowadzony w kraju rachunek płatniczy emeryta lub rencisty lub jego rachunek w banku, inny niż rachunek płatniczy, albo na wskazany przez niego, wydany w kraju, jego instrument płatniczy, na którym jest przechowywany pieniądz elektroniczny, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej. Art. 1a. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej "państwami członkowskimi", którzy uzyskali w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, kwalifikacje te uznaje się na zasadach określonych w ustawie. 2. Obywatelom państw członkowskich, których kwalifikacje zostały uznane, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługuje na takich samych zasadach jak osobom, które uzyskały	

				ch w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	kwalfikacje do jego wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także: 7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach; 8) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego; 9) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach; 10) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a	

				Art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d i da- dc ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich w brzmieniu nadany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Art. 1a. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 2) obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej - obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, a także: d) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, da) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego, db) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,	

				dc) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, Art. 3 ust. 3 pkt 7-10 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	dc) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, Art. 3. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej, rozumie się przez to także: 7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach; 8) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej lub odbycia kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na tych studiach lub kształcenia się w tej szkole, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego; 9) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku

				z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach; 10) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Art. 4a ust. 2 pkt 7-10 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach; 10) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Art. 4a. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to obywateli państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, a także: 7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach; 8) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu

				Art. 3 pkt 3 lit. g-j ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	europejskiego; 9) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach; 10) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 3) obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej - należy przez to rozumieć obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej, a także: g) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, h) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub	

					jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego, i) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, j) obywateli państw trzecich przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;	
137.	Art. 22 ust. 2 lit a	2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć równe traktowanie w odniesieniu do naukowców: a) na mocy art. 12 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2011/98/UE, poprzez wyłączenie dodatków i pożyczek na naukę i utrzymanie lub innych dodatków i pożyczek;	T	Art. 324 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce Art. 324 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w brzmieniu	Art. 324. 1. Cudzoziemiec może być zwolniony z opłat, o których mowa w art. 79 ust. 1 pkt 2, 3 i 5 oraz art. 163 ust. 2, na zasadach określonych w umowie między uczelniami albo umowie międzynarodowej. Zwolnienie cudzoziemca z tych opłat może nastąpić również na podstawie: 1) decyzji administracyjnej rektora, dyrektora instytutu PAN lub dyrektora instytutu badawczego; 2) decyzji ministra lub decyzji dyrektora NAWA w odniesieniu do jej stypendystów. 2. Opłat, o których mowa w art. 79	

				nadany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	ust. 1 pkt 5, nie pobiera się od: 1) cudzoziemca – obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członków ich rodzin, mieszkających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na pobyt stały, lub rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej; 3) cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 159 ust. 1 lub art. 186 ust. 1 pkt 3 lub 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017 r. poz. 2206 i 2282 oraz z 2018 r. poz. 107, 138 i 771); 4) cudzoziemca, który posiada status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej albo korzysta z ochrony czasowej albo ochrony uzupełniającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 5) cudzoziemca – posiadacza certyfikatu poświadczającego znajomość języka polskiego jako obcego, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2018 r. poz. 931), co najmniej na poziomie biegłości językowej C1; 6) posiadacza Karty Polaka lub osoby,	

					której wydano decyzję w sprawie stwierdzenia polskiego pochodzenia; 7) cudzoziemca będącego małżonkiem, wstępnym lub zstępnym obywatela Rzeczypospolitej Polskiej, mieszkającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 8) cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 151 ust. 1 lub art. 151b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b tej ustawy lub posiadającego wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych. 3. Cudzoziemiec niewymieniony w ust. 2 pkt 2–8 nie może ubiegać się o stypendium socjalne, o którym mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1, oraz o kredyt studencki, o którym mowa w art. 98 ust. 1.	
138.	Art. 22 ust. 2 lit b	b) na mocy art. 12 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2011/98/UE, poprzez nieprzyznanie świadczeń rodzinnych naukowcom, którym zezwolono na pobyt na terytorium danego państwa członkowskiego przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy;	T	Art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. f ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych w brzmieniu nadanych		Brzmienie przepisów jak wyżej

				projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw Art. 1 ust. 2 pkt 2 lit f ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci w brzmieniu nadanych projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw		

139.	Art. 22 ust. 2 lit c	c) na mocy art. 12 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2011/98/UE, poprzez ograniczenie stosowania tej zasady do przypadków, w których zarejestrowane lub zwyczajowe miejsce pobytu członków rodziny naukowca, dla których występuje on o ulgi, znajduje się na terytorium danego państwa członkowskiego;	N			Przewidziane w art. 12 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2011/98/UE prawo do ulg podatkowych uregulowane jest w prawie podatkowym i jest niezależne od obywatelstwa.
140.	Art. 22 ust. 2 lit d	d) na mocy art. 12 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2011/98/UE, poprzez ograniczenie dostępu do lokali mieszkalnych.	T			Projektodawca nie zdecydował się na przyznanie beneficjentom dyrektywy 2016/801/UE uprawnień w zakresie dostępu do lokali mieszkalnych.
141.	Art. 22 ust. 3	3. Stażyści, wolontariusze i pracownicy <i>au pair</i> , gdy są uznani za osoby pozostające w stosunku pracy w danym państwie członkowskim, oraz studenci mają prawo do bycia traktowanymi na równi z obywatelami danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 12 ust. 1 i 4 dyrektywy 2011/98/UE, z zastrzeżeniem ograniczeń przewidzianych w ust. 2 tego artykułu.	T	W odniesieniu do studentów zastosowanie mają przepisy wskazane przy Art. 22 ust. 1 i Art. 22 ust. 2 lit a i b dyrektywy (p. 135-137)		Stażyści i wolontariusze nie są uznawani za osoby pozostające w stosunku pracy, zgodnie z polskim prawem. Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie szczególnych regulacji prawnych dotyczących przyjmowania pracowników <i>au pair</i> z państw trzecich.
142.	Art. 22 ust. 4	4. Stażyści, wolontariusze i pracownicy <i>au pair</i> , gdy nie są uznani za osoby pozostające w stosunku pracy w danym państwie członkowskim, oraz uczniowie mają prawo do równego traktowania w odniesieniu do dostępu do towarów i usług oraz korzystania z towarów i usług dostępnych ogółowi	T	Art. 2 ust. 1 pkt 9 i 10 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji	Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do: 9) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 157a ust. 1, art. 157g ust. 1 ustawy z dnia	Stażyści i wolontariusze nie są uznawani za osoby pozostające w stosunku pracy, zgodnie z polskim prawem. Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie szczególnych regulacji prawnych dotyczących

		społeczeństwa, zgodnie z prawem krajowym, a także w stosownych przypadkach w odniesieniu do uznawania dyplomów, świadectw i innych kwalifikacji zawodowych zgodnie z właściwymi procedurami krajowymi. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieprzyznawaniu im równego traktowania w odniesieniu do procedur uzyskiwania praw do lokali mieszkalnych lub usług zapewnianych przez publiczne urzędy zatrudnienia zgodnie z prawem krajowym.		zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”; 10) obywateli państw trzecich posiadających wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, wizę krajową w celu odbycia stażu lub wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego, - posiadających kwalifikacje zawodowe, o których mowa w art. 1 pkt 1.	przyjmowania pracowników au pair oraz uczniów z państw trzecich. Dostęp do towarów i usług zgodnie z obowiązującymi przepisami nie zależy od obywatelstwa. Projektodawca nie zdecydował się na przyznanie stażystom i wolontariuszom uprawnień w zakresie dostępu do lokali mieszkalnych oraz do usług zapewnianych przez publiczne urzędy zatrudnienia.
143.	Art. 23	<i>Artykuł 23</i> Prowadzenie działalności dydaktycznej przez naukowców Naukowcy mogą poza działalnością badawczą prowadzić działalność dydaktyczną zgodnie z prawem krajowym. Państwa członkowskie mogą określić maksymalną liczbę godzin lub dni przeznaczonych na działalność dydaktyczną.	T	Art. 113, art. 20 ust. 1-3, art. 114 i art. 325 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce	Art. 113. Nauczycielem akademickim może być osoba, która: 1) posiada kwalifikacje określone w ustawie i statucie; 2) nie została ukarana karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 276 ust. 1 pkt 7 i 8; 3) spełnia wymagania, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1–3. Art. 20. 1. Członkiem rady uczelni może być osoba, która: 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych; 2) korzysta z pełni praw publicznych; 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;	

				Art. 114. Nauczycieli akademickich zatrudnia się w grupach pracowników: 1) dydaktycznych; 2) badawczych; 3) badawczo-dydaktycznych. Art. 325. 1. Zatrudnienie cudzoziemca w podmiocie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–7, do realizacji zadań związanych z kształceniem i prowadzeniem działalności naukowej następuje bez konieczności uzyskania zezwolenia i zgody organu zatrudnienia. 2. Osoba, o której mowa w ust. 1, podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, a także korzysta z uprawnień na zasadach obowiązujących obywateli polskich pozostających w stosunku pracy.
			Art. 87 ust. 1 pkt 11c i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach	Art. 87. 1. Cudzoziemiec jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli: 11c) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach; 2. Z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę jest zwolniony cudzoziemiec: 1) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy

				oraz niektórych innych ustaw	udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 158 ust. 2 pkt 1 lub 2, art. 161 ust. 2, art. 176 lub art. 186 ust. 1 pkt 3, 4 lub 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub posiadający wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych;	
144.	Art. 24 ust. 1	<i>Artykuł 24</i> Działalność zarobkowa studentów 1. Poza czasem studiów oraz z zastrzeżeniem przepisów i warunków mających zastosowanie do odnośnej działalności w danym państwie członkowskim studenci mają prawo do podjęcia zatrudnienia i mogą być uprawnieni do prowadzenia działalności zarobkowej na własny rachunek, z zastrzeżeniem ograniczeń przewidzianych w ust. 3.	T	Art. 87 ust. 1, pkt 11d i ust. 2 pkt 1 ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw § 1. pkt 10 rozporządzenia	Art. 87. 1. Cudzoziemiec jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli: 11d) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta na warunkach określonych w art. 149b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach; 2. Z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę jest zwolniony cudzoziemiec: 1) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 158 ust. 2 pkt 1 lub 2, art. 161 ust. 2, art. 176 lub art. 186 ust. 1 pkt 3, 4 lub 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub posiadający wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych;	

				Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie przypadków, w których powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalne bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę	§ 1. Powierzenie cudzoziemcowi wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę jest dopuszczalne w przypadku cudzoziemców: 10) będących studentami studiów stacjonarnych odbywanych w Rzeczypospolitej Polskiej lub uczestnikami stacjonarnych studiów doktoranckich odbywanych w Rzeczypospolitej Polskiej;	
145.	Art. 24 ust. 2	2.W razie potrzeby państwo członkowskie wydaje studentom lub pracodawcom uprzednie zezwolenia zgodnie z prawem krajowym.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu rozwiązań.
146.	Art. 24 ust. 3	3.Każde państwo członkowskie określa maksymalną dozwoloną na taką działalność liczbę godzin na tydzień lub dni lub miesięcy na rok, w wymiarze nie mniejszym niż 15 godzin na tydzień, lub ekwiwalent tego czasu wyrażony w dniach lub miesiącach na rok. Może zostać uwzględniona sytuacja na rynku pracy w danym państwie członkowskim.	T	Art. 87 ust. 2 pkt 1 . ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy dodany projektem ustawy o zmianie ustawy o	Art. 87. 2 Z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę jest zwolniony cudzoziemiec: 1) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 158 ust. 2 pkt 1 lub 2, art. 161 ust. 2, art. 176 lub art. 186 ust. 1 pkt 3, 4 lub 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub posiadający wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub	Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu ograniczeń.

				cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	prac rozwojowych	
147.	Art. 25 ust. 1	<i>Artykuł 25</i> Pobyt naukowców i studentów w celu poszukiwania zatrudnienia lub prowadzenia działalności gospodarczej 1. Po zakończeniu badań naukowych lub studiów naukowcy i studenci mają możliwość pobytu na terytorium państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie na mocy art. 17, na podstawie dokumentu pobytowego, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, przez okres co najmniej dziewięciu miesięcy w celu poszukiwania zatrudnienia lub założenia działalności gospodarczej.	T	Art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7 Art. 190 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 186. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli: 6) jest absolwentem polskiej uczelni i poszukuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planuje rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na tym terytorium, lub 7) bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie tego zezwolenia przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, zakończył prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych i poszukuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planuje rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na tym terytorium. Art. 190. Zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności cudzoziemcowi udziela się na okres:: 3) 9 miesięcy – jednorazowo, bezpośrednio po zakończeniu studiów lub prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, w przypadku, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7.	

148.	Art. 25 ust. 2	2.Państwa członkowskie mogą ustalić minimalny tytuł, który muszą uzyskać studenci, aby skorzystać z zastosowania niniejszego artykułu. Tytuł ten nie może być wyższy niż 7 poziom europejskich ram kwalifikacji (1).	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu rozwiązań.
149.	Art. 25 ust. 3	3.Do celu pobytu, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie, po złożeniu wniosku przez naukowca lub studenta, wydają temu obywatelowi państwa trzeciego dokument pobytowy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1030/2002, w przypadku gdy nadal spełnione są warunki określone w art. 7 ust. 1 lit. a), c), d) oraz e), w art. 7 ust. 6 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 7 ust. 2 niniejszej dyrektywy. W przypadku naukowców państwa członkowskie wymagają potwierdzenia przez instytucję badawczą zakończenia ich działalności badawczej, a w przypadku studentów – potwierdzenia uzyskania dyplomu szkoły wyższej, świadectwa lub innego dokumentu potwierdzającego posiadanie formalnych kwalifikacji. W stosownych przypadkach, i jeżeli nadal spełnione są wymogi art. 26, odpowiednio odnawia się dokument pobytowy przewidziany w tym artykule.	T	Art. 106 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 106. 2. Składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do wniosku: 1) aktualne fotografie; 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. 3. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy cudzoziemiec nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający tożsamość.	
				Art. 188 ust. 1a, 2a, 2b i 6 Art. 194 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach	Art. 188. 1a. W przypadkach, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7, zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli: 1) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) ma zapewnione na terytorium	

			oraz niektórych innych ustaw	Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania; 3) posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i powrotu. 2a. W przypadkach, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6, niezależnie od wymogów określonych w ust. 1a, zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli przedstawi dyplom ukończenia studiów wyższych. 2b. W przypadkach, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 7, niezależnie od wymogów określonych w ust. 1a, zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności udziela się cudzoziemcowi, jeżeli przedstawi dokument wystawiony przez jednostkę naukową mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której prowadził badania naukowe lub prace rozwojowe, potwierdzający zakończenie prowadzenie tych badań lub prac. 6. Wysokość miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1a pkt 3 lub ust. 3 pkt 3, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.	

				Art. 194. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7 lub art. 187 pkt 1 lit. a, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył; 2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 188 ust. 1a pkt 3 lub art. 188 ust. 3 pkt 3, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.	
			Art. 1 ust. 1 pkt 1 lit c i art. 6 ust. 1 pkt 3, ust. 2 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie	Art. 1.1. Opłacie skarbowej podlega: 1) w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej; c) wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji); Art. 6.1. Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje: 3) od wydania zezwolenia	

			skarbowej część III ust. 2 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej art. 100 ust. 1 pkt 2-4 i 8 ustawy z dnia 12 grudnia	(pozwolenia, koncesji) - z chwilą złożenia wniosku o wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji); 2. Opłatę skarbową wpłaca się z chwilą powstania obowiązku jej zapłaty. Art. 8. 1. Zapłaty opłaty skarbowej dokonuje się w kasie właściwego organu podatkowego lub na jego rachunek. część III ust. 2 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej: 2. Zezwolenie na pobyt czasowy, z wyłączeniem zezwolenia udzielonego na podstawie art. 181 ust. 1 oraz art. 185a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zapłaty opłaty skarbowej: 1. Składający wniosek lub pełnomocnictwo albo dokonujący zgłoszenia zobowiązany jest dołączyć dowód zapłaty należnej opłaty skarbowej, zwany dalej "dowodem zapłaty", albo uwierzytelnioną kopię dowodu zapłaty, nie później niż w ciągu 3 dni od chwili powstania obowiązku jej zapłaty. Dowód zapłaty może mieć formę wydruku potwierdzającego dokonanie operacji bankowej. Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 2) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu	

			2013 r. o cudzoziemcach art. 191 ust. 1 pkt 3 i art. 159 ust. 1 pkt 1 lit hc ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	cudzoziemców, których pobyt jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany, lub 3) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, lub 8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraża zgody na to leczenie, lub Art. 191. 1. Do odmowy udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności nie stosuje się przepisów: 3) art. 100 ust. 1 pkt 6 i 7 w przypadku, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 3, 4, 6 lub 7;” Art. 159. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia się z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium	

					Rzeczypospolitej Polskiej hc) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 7	
150.	Art. 25 ust. 4	4. Państwo członkowskie może odrzucić wniosek na mocy niniejszego artykułu, w przypadku gdy: a) nie są spełnione warunki określone w ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, w ust. 2 i 5; b) przedstawione dokumenty uzyskano w sposób oszukańczy lub sfalszowano je lub ingerowano w nie.	T	Art. 100 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach art. 191 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 2) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy: a) złożył on wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub Art. 191. 1. Do odmowy udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności nie stosuje się przepisów: 3) art. 100 ust. 1 pkt 6 i 7 w przypadku, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 3, 4, 6 lub 7;	

				ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 108. 1. Jeżeli termin na złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie: 1) wojewoda umieszcza w dokumencie podróży cudzoziemca odcisk stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy; 2) pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny od dnia złożenia wniosku do dnia, w którym decyzja w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy stanie się ostateczna.	
153.	Art. 25 ust. 7	7. Po co najmniej trzech miesiącach od wydania dokumentu pobytowego na mocy niniejszego artykułu przez dane państwo członkowskie, może ono zażądać od obywateli państwa trzeciego przedstawienia dowodów, że mają oni rzeczywiste szanse znalezienia pracy lub założenia działalności gospodarczej. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby zatrudnienie, którego poszukuje dany obywatel państwa trzeciego, lub działalność gospodarcza, którą zakłada, odpowiadały poziomowi zakończonych	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu rozwiązań.

		badan naukowych lub ukończonych studiów.				
154.	Art. 25 ust. 8	8. Jeśli warunki przewidziane w ust. 3 lub 7 przestały być spełniane, państwa członkowskie mogą cofnąć dokument pobytowy obywatela państwa trzeciego oraz, w stosownych przypadkach, członków jego rodziny zgodnie z prawem krajowym.	T	Art. 101 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach art. 192 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 1) ustalił cel pobytu, który był powodem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, lub 2) przestał on spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu, lub 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2 lub 4–8. Art. 192. 3. Zezwolenie na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności, o których mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7, cofa się cudzoziemcowi w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4 lub 8 lub art. 101 pkt 1 lub 2.	
155.	Art. 25 ust. 9	9. Drugie państwa członkowskie mogą stosować niniejszy artykuł do naukowców oraz, w stosownych przypadkach, członków rodziny naukowca lub studentów, którzy przebywają lub przebywali w drugim państwie członkowskim zgodnie z art. 28, 29, 30 lub 31.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie tego typu rozwiązań.
156.	Art. 26 ust. 1	<i>Artykuł 26</i> Członkowie rodziny naukowca 1. W celu umożliwienia członkom rodziny naukowca dołączenia do	N			Przepis nie wymaga transpozycji

		naukowca w pierwszym państwie członkowskim lub – w przypadku mobilności długoterminowej – w innych państwach członkowskich państwa członkowskie stosują przepisy dyrektywy 2003/86/WE z odstępstwami określonymi w niniejszym artykule.				
157.	Art. 26 ust. 2	2.Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 i art. 8 dyrektywy 2003/86/WE przyznanie dokumentu pobytowego członkom rodziny nie zależy od spełnienia przez naukowca wymogu posiadania racjonalnych perspektyw uzyskania prawa do stałego pobytu oraz wymogu minimalnego okresu pobytu.	T	Art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f i g ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 159. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną udziela się cudzoziemcowi, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia się z rodziną i jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: f) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151 ust. 1, lub wize krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych,” g) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151b ust. 1,	
158.	Art. 26 ust. 3	3.Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 ostatni akapit i art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/86/WE warunki i środki dotyczące integracji, o których mowa w tych artykułach, mogą być stosowane jedynie wówczas, gdy danym osobom przyznano dokument pobytowy.	N			Polska nie stosuje warunków lub środków integracyjnych przy łączeniu rodzin.
159.	Art. 26 ust. 4	4.Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2003/86/WE, jeżeli spełnione są	T	Art. 155a i art. 168 ust. 4a i ust. 5 ustawy z	Art. 155a. 1. Decyzję w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia	

		warunki łączenia rodzin, dokumenty pobytowe dla członków rodziny przyznawane są przez państwo członkowskie w terminie 90 dni od daty złożenia kompletnego wniosku. Właściwy organ danego państwa członkowskiego rozpatruje wniosek dotyczący członków rodziny naukowca jednocześnie z wnioskiem o przyjęcie lub mobilność długoterminową naukowca, o ile wniosek dotyczący członków rodziny został złożony w tym samym czasie. Dokument pobytowy dla członków rodziny przyznawany jest wyłącznie wtedy, gdy naukowcowi wydano zezwolenie na mocy art. 17.	dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia. 2. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, nie zostały dołączone dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawiesza się do dnia ich doręczenia wojewodzie. Art. 168. 4a. Jeżeli wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną członkowi rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 151 ust. 1 lub art. 151b ust. 1, został złożony w tym samym dniu lub w terminie 3 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 151 ust. 1 lub art. 151b ust. 1, zezwolenia tego udziela lub odmawia jego udzielenia wojewoda właściwy do udzielenia zezwolenia, o którym mowa

				w art. 151 ust. 1 lub art. 151b ust. 1. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 lub 4a, wojewoda udziela lub odmawia udzielenia zezwolenia w celu połączenia się z rodziną niezwłocznie po udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1 albo w art. 151 ust. 1 lub art. 151b ust. 1. Art. 35 kpa Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. § 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ. § 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym – w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania. §3a. Załatwienie sprawy w	

					postępowaniu uproszczonym powinno nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie miesiąca od dnia wszczęcia postępowania. § 4. Przepisy szczególne mogą określać inne terminy niż określone w § 3 i 3a. § 5. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania, okresu trwania mediacji oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo przyczyn niezależnych od organu.	
160.	Art. 26 ust. 5	5.Na zasadzie odstępstwa od art. 13 ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/86/WE termin ważności dokumentu pobytowego członków rodziny upływa co do zasady w dniu wygaśnięcia zezwolenia dla danego naukowca. Obejmuje to, w stosownych przypadkach, zezwolenia wydane naukowcowi do celów poszukiwania pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z art. 25. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby okres ważności dokumentów podróży członków rodziny obejmował co najmniej okres planowanego pobytu.	T	Art. 162 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 162. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1, udziela się cudzoziemcowi na okres: 1) do dnia, w którym upływa termin ważności zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego cudzoziemcowi, do którego członek rodziny przybył lub z którym przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;	
161.	Art. 26 ust. 6	6.Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy 2003/86/WE pierwsze państwo członkowskie lub – w przypadku mobilności długoterminowej	T	Art. 87 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 kwietnia	Art. 87. 2. Z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę jest zwolniony cudzoziemiec: 4) posiadający zezwolenie na pobyt	

		– drugie państwa członkowskie nie stosują żadnych ograniczeń czasowych w odniesieniu do dostępu członków rodziny do rynku pracy, poza nadzwyczajnymi okolicznościami, takimi jak szczególnie wysoki stopień bezrobocia.		2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone na podstawie art. 159 ust. 1 lub art. 161b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;	
	Rozdział VI MOBILNOŚĆ POMIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI					
162.	Art. 27 ust. 1	<i>Artykuł 27</i> Mobilność wewnątrzunijna 1. Obywatel państwa trzeciego posiadający ważne zezwolenie wydane przez pierwsze państwo członkowskie w celu odbycia studiów w ramach unijnego programu lub programu wielostronnego obejmującego środki w zakresie mobilności lub w ramach porozumienia między dwiema lub większą liczbą instytucji szkolnictwa wyższego lub w celu prowadzenia badań naukowych może – w celu odbycia części studiów lub przeprowadzenia części badań naukowych – na podstawie tego zezwolenia i ważnego dokumentu podróży wjechać i przebywać na	T	Art. 3 pkt 7a) ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 7a) mobilność – uprawnienie cudzoziemca do wjazdu i pobytu na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, wynikające z posiadania ważnego dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1030/2002”, lub	Przepis ma charakter ogólny. Projekt kompleksowo reguluje kwestie mobilności wewnątrz Unii Europejskiej cudzoziemców do tego uprawnionych na podstawie dyrektywy 2016/801/UE. Projektodawca zdecydował się na zdefiniowanie w ustawie o cudzoziemcach pojęcia „mobilność” w sposób szeroki, wykraczający poza zakres wdrażanej dyrektywy 2016/801/UE. Pojęcie to obejmuje także wewnątrzunijną mobilność pracowników przenoszonych wewnątrz przedsiębiorstwa, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z

		terytorium jednego lub większej liczby innych państw członkowskich na warunkach określonych w art. 28, 29 i 31 oraz z zastrzeżeniem art. 32.			z posiadania ważnej wizy długoterminowej, o której mowa w art. 18 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 2, str. 9, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą Schengen”, albo wydanej zgodnie z prawem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niebędącego państwem obszaru Schengen, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niż to, w którym cudzoziemiec korzysta z tego uprawnienia;	dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz.Urz. UE L 157 z 27.05.2014, str. 1).
163.	Art. 27 ust. 2	2.Podczas mobilności, o której mowa w ust. 1, naukowcy mogą poza działalnością badawczą prowadzić działalność dydaktyczną, a studenci mogą poza swoimi studiami pracować w jednym lub większej liczbie innych państwach członkowskich, zgodnie z warunkami określonymi odpowiednio w art. 23 i 24.	T	Art. 87 ust. 1 pkt 11c i 11d oraz ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w brzmieniu nadanym projektem ustawy o	Art. 87. 1 Cudzoziemiec jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli: 11c) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach; 11d) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem z mobilności studenta	

				zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	na warunkach określonych w art. 149b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. 2. Z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę jest zwolniony cudzoziemiec: 1) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 144, art. 151 ust. 1, art. 151b ust. 1, art. 158 ust. 2 pkt 1 lub 2, art. 161 ust. 2, art. 176 lub art. 186 ust. 1 pkt 3, 4 lub 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub posiadający wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych .	
164.	Art. 27 ust. 3	3.W przypadku gdy naukowiec przenosi się do drugiego państwa członkowskiego zgodnie z art. 28 lub 29, członkom rodziny posiadającym dokument pobytowy wydany zgodnie z art. 26 zezwala się na towarzyszenie temu naukowcowi w ramach mobilności naukowca na warunkach określonych w art. 30.	N			Przepis ma charakter ogólny i nie wymaga transpozycji. Projekt kompleksowo reguluje kwestie mobilności wewnątrz Unii Europejskiej członków rodziny naukowców.
165.	Art. 28	<i>Artykuł 28</i> Krótkoterminowa mobilność naukowców 1.Naukowcy posiadający ważne zezwolenie wydane przez pierwsze państwo członkowskie mają prawo pozostać w celu przeprowadzenia części swoich badań naukowych w jakiegokolwiek instytucji badawczej w	T	Art. 3 pkt 7h Art. 156b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem	Art. 3 Użyte w ustawie określenia oznaczają: 7h) mobilność krótkoterminowa naukowca – mobilność naukowca przez okres do 180 dni w dowolnym okresie liczącym 360 dni w każdym państwie członkowskim Unii Europejskiej; Art. 156b. 1. Mobilność	

		jednym lub większej liczbie drugih państw członkowskich przez okres do 180 dni na państwo członkowskie w każdym 360-dniowym okresie, z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym artykule.		ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	krótkoterminowa naukowiec na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy są spełnione łącznie następujące warunki: 1) celem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca będącego naukowcem jest prowadzenie części badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 151 ust. 4–52) posiadany przez cudzoziemca dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wiza długoterminowa, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawiera adnotację „naukowiec”; 3) Szef Urzędu otrzymał zawiadomienie od jednostki naukowej, o której mowa w pkt 1, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności i nie wydał decyzji o sprzeciwie w terminie 30 dni.	
166.	Art. 28 ust. 2	2. Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby naukowiec, instytucja badawcza w pierwszym państwie członkowskim lub instytucja badawcza w drugim państwie członkowskim powiadomili właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego i drugiego państwa członkowskiego o tym, że naukowiec zamierza	T	Art. 156b ust. 1 pkt 2 i 3 Art. 156a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym	Art. 156b. 1. Mobilność krótkoterminowa naukowiec na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy są spełnione łącznie następujące warunki: 2) posiadany przez cudzoziemca dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia	

		przeprowadzić część badań naukowych w instytucji badawczej w drugim państwie członkowskim. W takich przypadkach drugie państwo członkowskie zezwala, aby powiadomienia dokonywano: a) w momencie składania wniosku w pierwszym państwie członkowskim – jeżeli mobilność do drugiego państwa członkowskiego przewidziana jest już na tym etapie; albo b) po przyjęciu naukowca do pierwszego państwa członkowskiego, gdy tylko będzie wiadomo o planowanej mobilności do drugiego państwa członkowskiego.		projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	1030/2002, lub wiza długoterminowa, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawiera adnotację „naukowiec”; 3) Szef Urzędu otrzymał zawiadomienie od jednostki naukowej, o której mowa w pkt 1, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności i nie wydał decyzji o sprzeciwie w terminie 30 dni,. Art. 156a. Jeżeli cudzoziemiec posiadający wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych lub zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych zamierza korzystać z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jednostka naukowa, w której ten cudzoziemiec prowadzi badania naukowe lub prace rozwojowe, mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytucja naukowa, w której cudzoziemiec zamierza prowadzić badania naukowe lub prace rozwojowe, mająca siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym cudzoziemiec zamierza korzystać z tej mobilności, lub cudzoziemiec zamierzający korzystać z tej mobilności, zawiadamiają o tym zamiarze właściwy organ tego państwa członkowskiego oraz Szefa Urzędu, o ile przepisy obowiązujące w tym państwie członkowskim przewidują	

					wymóg takiego zawiadomienia.	
167.	Art. 28 ust. 3	3.W przypadku gdy powiadomienia dokonano zgodnie z ust. 2 lit. a) i jeżeli drugie państwo członkowskie nie zgłosiło jakiegokolwiek sprzeciwu pierwszemu państwu członkowskiemu zgodnie z ust. 7, mobilność naukowca do drugiego państwa członkowskiego może mieć miejsce w dowolnym momencie w ramach okresu ważności zezwolenia.	T	Art. 156b ust. - 6-12 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w dodawany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 156b 6. Szef Urzędu wydaje decyzję o sprzeciwie, w przypadku gdy: 1) okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację „naukowiec” nie obejmuje okresu planowanej mobilności krótkoterminowa naukowca, 2) cudzoziemiec nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 3) cudzoziemiec nie posiada wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, w wysokości określonej w art. 151 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 157, lub	

				4) jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub 5) jednostka naukowa nie prowadzi rzeczywistej działalności naukowej, lub została ogłoszona jej upadłość albo jest ona likwidowana, 6) zawiadomienie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączone do niego dokumenty zawierają takie dane lub informacje, lub zostały podrobione lub przerobione, lub 7) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 8) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 9) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. 7. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Szef Urzędu zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 6 pkt 4 lub 9. 8. Organy, o których mowa w ust. 7,	

					przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku. 9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 7, nie przekaze informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony. 10. Wymiana informacji pomiędzy Szefem Urzędu a organami, o których mowa w ust. 7, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. 11. Decyzja Szefa Urzędu o sprzeczności jest ostateczna. 12. Szef Urzędu niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, o wydaniu decyzji o sprzeczności..	
168.	Art. 28 ust. 4	4.W przypadku gdy powiadomienia dokonano zgodnie z ust. 2 lit. b), mobilność można podjąć natychmiast po powiadomieniu drugiego państwa członkowskiego lub w dowolnym innym momencie po takim powiadomieniu w ramach okresu ważności zezwolenia.	T	Art. 156b ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach	Art. 156b. 1. Mobilność krótkoterminowa naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy są spełnione łącznie następujące warunki: 2) posiadany przez cudzoziemca dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wiza długoterminowa, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawiera adnotację „naukowiec”;	

				oraz niektórych innych ustaw	3) Szef Urzędu otrzymał zawiadomienie od jednostki naukowej, o której mowa w pkt 1, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności i nie wydał decyzji o sprzeciwie w terminie 30 dni.,.
169.	Art. 28 ust. 5	5. Powiadomienie obejmuje ważny dokument podróży przewidziany w art. 7 ust. 1 lit. a) oraz ważne zezwolenie wydane przez pierwsze państwo członkowskie obejmujące okres mobilności.	T	Art. 156b ust. 2-5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 156b. 2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, sporządza się w języku polskim i wnosi się je w formie pisemnej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu, o której mowa w art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Zawiadomienie to zawiera następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca:: 1) imię (imiona) i nazwisko; 2) datę i miejsce urodzenia; 3) płeć; 4) obywatelstwo; 5) serię, numer i termin ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu podróży; 6) planowany okres lub okresy prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych przez naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 7) nazwę państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową z adnotacją „naukowiec”;

				8) okres ważności dokumentu pobytowego lub okres ważności i dopuszczalny okres pobytu wskazany w wizie długoterminowej, o których mowa w pkt 7; 9) nazwę i adres instytucji naukowej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w pkt 7, w której cudzoziemiec prowadzi lub dotąd prowadził badania naukowe lub prace rozwojowe; 10) nazwę i adres jednostki naukowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której mają być prowadzone badania naukowe lub prace rozwojowe; 11) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jednostka naukowa załącza: 1) dowód posiadania przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację „naukowiec”; 2) dowód posiadania przez cudzoziemca ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej	

				finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) dowód posiadania przez cudzoziemca wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, w wysokości określonej w art. 151 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 157; 4) umowę o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, na podstawie której cudzoziemiec ma prowadzić część badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zawartej z tą jednostką jako umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia lub inna umowa cywilnoprawna, i określającej: a) tytuł lub cel badań naukowych lub prac rozwojowych lub ich przedmiot, b) zobowiązanie naukowca do uczestniczenia w prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych,	

					c) zobowiązanie jednostki naukowej do zapewnienia naukowcowi warunków do zrealizowania jego zobowiązania, d) datę rozpoczęcia i zakończenia lub szacowany czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych, e) wynagrodzenie naukowca oraz inne warunki jego pracy. 4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, sporządzone w języku obcym dołącza się wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski. 5. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, liczy się od dnia doręczenia Szefowi Urzędu zawiadomienia wraz ze wszystkimi dokumentami, o których mowa w ust. 3, i pod warunkiem spełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 4.	
170.	Art. 28 ust. 6	6. Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby wraz z powiadomieniem przekazano następujące dokumenty i informacje: a) umowę o przyjęcie w pierwszym państwie członkowskim, o której mowa w art. 10, lub – jeśli wymaga tego drugie państwo członkowskie – umowę o przyjęcie zawartą z instytucją badawczą w drugim państwie członkowskim; b) jeśli nie określono tego w umowie o przyjęcie, planowany okres i daty mobilności; c) dowód, że dany naukowiec posiada ubezpieczenie zdrowotne obejmujące	T	Art. 156b ust. 2-5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 156b. 2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, sporządza się w języku polskim i wnosi się je w formie pisemnej, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu, o której mowa w art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Zawiadomienie to zawiera następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca: 1) imię (imiona) i nazwisko; 2) datę i miejsce urodzenia;	

	wszystkie rodzaje ryzyka zwyczajowo objęte ubezpieczeniem w przypadku obywateli danego państwa członkowskiego, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c); d) dowód, że podczas pobytu naukowiec będzie posiadać wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej danego państwa członkowskiego, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. e), a także na pokrycie kosztów podróży do pierwszego państwa członkowskiego w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 4 lit. b). Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby powiadamiający podał przed rozpoczęciem mobilności naukowca jego adres na terytorium drugiego państwa członkowskiego. Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby powiadamiający przedstawił dokumenty w języku urzędowym tego państwa członkowskiego lub w jakimkolwiek języku urzędowym Unii określonym przez to państwo członkowskie.		3) płeć; 4) obywatelstwo; 5) serię, numer i termin ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu podróży; 6) planowany okres lub okresy prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych przez naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 7) nazwę państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową z adnotacją „naukowiec”; 8) okres ważności dokumentu pobytowego lub okres ważności i dopuszczalny okres pobytu wskazany w wizie długoterminowej, o których mowa w pkt 7; 9) nazwę i adres instytucji naukowej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w pkt 7, w której cudzoziemiec prowadzi lub dotąd prowadził badania naukowe lub prace rozwojowe; 10) nazwę i adres jednostki naukowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której mają być prowadzone badania naukowe lub prace rozwojowe; 11) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	

				3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jednostka naukowa załącza: 1) dowód posiadania przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację „naukowiec”; 2) dowód posiadania przez cudzoziemca ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) dowód posiadania przez cudzoziemca wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, w wysokości określonej w art. 151 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 157; 4) umowę o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac	

				rozwojowych, na podstawie której cudzoziemiec ma prowadzić część badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zawartej z tą jednostką jako umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia lub inna umowa cywilnoprawna, i określającej: a) tytuł lub cel badań naukowych lub prac rozwojowych lub ich przedmiot, b) zobowiązanie naukowca do uczestniczenia w prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych, c) zobowiązanie jednostki naukowej do zapewnienia naukowcowi warunków do zrealizowania jego zobowiązania, d) datę rozpoczęcia i zakończenia lub szacowany czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych, e) wynagrodzenie naukowca oraz inne warunki jego pracy. 4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, sporządzone w języku obcym dołącza się wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski. 5. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, liczy się od dnia doręczenia Szefowi Urzędu zawiadomienia wraz ze wszystkimi dokumentami, o których mowa w ust. 3, i pod warunkiem spełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 4.	

171.	Art. 28 ust. 7	7. W oparciu o powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, drugie państwo członkowskie może zgłosić sprzeciw wobec mobilności naukowca na swoim terytorium w terminie 30 dni od otrzymania kompletnego powiadomienia, w przypadku gdy: a) nie zostały spełnione warunki określone w ust. 5 lub, w stosownych przypadkach, w ust. 6; b) ma zastosowanie jeden z powodów odrzucenia określonych w art. 20 ust. 1 lit. b) lub c) lub w ust. 2 tego artykułu; c) dobiegł końca maksymalny okres pobytu, o którym mowa w ust. 1.	T	Art. 156b ust. 6-12 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w dodawany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 156b 6. Szef Urzędu wydaje decyzję o sprzeciwie, w przypadku gdy: 1) okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację „naukowiec” nie obejmuje okresu planowanej mobilności krótkoterminowa naukowiec, 2) cudzoziemiec nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 3) cudzoziemiec nie posiada wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, w wysokości określonej w art. 151 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 157, lub 4) jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania niezgodnego z prawem wjazdu lub

				pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub 5) jednostka naukowa nie prowadzi rzeczywistej działalności naukowej, lub została ogłoszona jej upadłość albo jest ona likwidowana, 6) zawiadomienie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączone do niego dokumenty zawierają takie dane lub informacje, lub zostały podrobione lub przerobione, lub 7) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 8) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 9) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. 7. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Szef Urzędu zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 6 pkt 4 lub 9. 8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku.

					9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 7, nie przekaze informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony. 10. Wymiana informacji pomiędzy Szefem Urzędu a organami, o których mowa w ust. 7, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. 11. Decyzja Szefa Urzędu o sprzeciwie jest ostateczna. 12. Szef Urzędu niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, o wydaniu decyzji o sprzeciwie..	
172.	Art. 28 ust. 8	8.Naukowcy, którzy zostali uznani za osoby stanowiące zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, nie mają prawa wjazdu ani pobytu na terytorium drugiego państwa członkowskiego.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 7 -10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 28. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy: 7) jego wjazd następuje w okresie obowiązywania wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 8) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 9) jego wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub pobyt na tym terytorium może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, lub	

					10) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunki międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
173.	Art. 28 ust. 9	9. Właściwe organy drugiego państwa członkowskiego niezwłocznie informują na piśmie właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego oraz powiadamiającego o swoim sprzeciwie wobec mobilności. W przypadku gdy drugie państwo członkowskie zgłosi sprzeciw wobec mobilności zgodnie z ust. 7, a mobilność jeszcze nie została podjęta, naukowcy nie zezwala się na przeprowadzenie części badań naukowych w instytucji badawczej w drugim państwie członkowskim. W przypadku gdy podjęto już mobilność, zastosowanie ma art. 32 ust. 4.		Art. 156b ust. 6-12 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w dodawany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 156b. 6. Szef Urzędu wydaje decyzję o sprzeciwie, w przypadku gdy: 1) okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację „naukowiec” nie obejmuje okresu planowanej mobilności krótkoterminowa naukowiec, 2) cudzoziemiec nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 3) cudzoziemiec nie posiada wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub

				wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, w wysokości określonej w art. 151 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 157, lub 4) jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub 5) jednostka naukowa nie prowadzi rzeczywistej działalności naukowej, lub została ogłoszona jej upadłość albo jest ona likwidowana, 6) zawiadomienie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączone do niego dokumenty zawierają takie dane lub informacje, lub zostały podrobione lub przerobione, lub 7) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 8) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 9) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. 7. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Szef Urzędu zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów,	

					o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 6 pkt 4 lub 9. 8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku. 9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 7, nie przekaze informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony. 10. Wymiana informacji pomiędzy Szefem Urzędu a organami, o których mowa w ust. 7, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. 11. Decyzja Szefa Urzędu o sprzeciwie jest ostateczna. 12. Szef Urzędu niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, o wydaniu decyzji o sprzeciwie.	
174.	Art. 28 ust. 10	10.Po wygaśnięciu terminu zgłoszenia sprzeciwu drugie państwo członkowskie może wydać danemu naukowcowi dokument poświadczający, że ma on prawo pozostać na jego terytorium i korzystać z praw przewidzianych w niniejszej dyrektywie.	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie takiego rozwiązania.

175.	<i>Artykuł 29</i> Długoterminowa mobilność naukowców 1. W odniesieniu do naukowców, którzy posiadają ważne zezwolenie wydane przez pierwsze państwo członkowskie i którzy zamierzają pozostać w celu przeprowadzenia części swoich badań naukowych w którejkolwiek instytucji badawczej w jednym lub większej liczbie innych państwach członkowskich przez okres dłuższy niż 180 dni na państwo członkowskie, drugie państwo członkowskie: a) stosuje art. 28 i zezwala naukowcowi na pobyt na terytorium na podstawie zezwolenia wydanego przez pierwsze państwo członkowskie i podczas okresu ważności tego zezwolenia; albo b) stosuje procedurę przewidzianą w ust. 2–7. Drugie państwo członkowskie może określić maksymalny okres długoterminowej mobilności naukowca, który nie może wynosić mniej niż 360 dni.	T	Art. 3 pkt 7e Art. 153 ust. 2 Art. 156a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 7e) mobilność długoterminowa naukowca – mobilność naukowca przez okres przekraczający 180 dni w danym państwie członkowskim Unii Europejskiej; Art. 153. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca udziela się na okres prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie dłuższy jednak niż okres ważności dokumentu pobyтового, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub okres pobytu wynikający z wizy długoterminowej, z adnotacją „naukowiec”, wydanej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej. Art. 156a. Jeżeli cudzoziemiec posiadający wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych lub zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych zamierza korzystać z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jednostka naukowa, w której ten cudzoziemiec prowadzi badania naukowe lub prace rozwojowe, mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytucja naukowa, w której cudzoziemiec zamierza prowadzić badania naukowe lub prace	W projekcie przewiduje się procedurę wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca. W projekcie nie przewiduje się określenia maksymalnego okresu długoterminowej mobilności naukowca.

					rozwojowe, mająca siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym cudzoziemiec zamierza korzystać z tej mobilności, lub cudzoziemiec zamierzający korzystać z tej mobilności, zawiadamiają o tym zamiarze właściwy organ tego państwa członkowskiego oraz Szefa Urzędu, o ile przepisy obowiązujące w tym państwie członkowskim przewidują wymóg takiego zawiadomienia.	
176.	Art. 29 ust. 2	2. Gdy składany jest wniosek o mobilność długoterminową: a) drugie państwo członkowskie może wymagać, aby naukowiec, instytucja badawcza w pierwszym państwie członkowskim lub instytucja badawcza w drugim państwie członkowskim przekazali następujące dokumenty: (i) ważny dokument podróży przewidziany w art. 7 ust. 1 lit. a) oraz ważne zezwolenie wydane przez pierwsze państwo członkowskie; (ii) dowód, że naukowiec posiada ubezpieczenie zdrowotne obejmujące wszystkie rodzaje ryzyka zwyczajowo objęte ubezpieczeniem w przypadku obywateli danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c); (iii) dowód, że podczas pobytu naukowiec będzie posiadać wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej	T	Art. 106 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 151b Art. 157 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem	Art. 106. 2. Składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do wniosku: 1) aktualne fotografie; 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. 3. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy cudzoziemiec nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający tożsamość. Art. 151b. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca udziela się cudzoziemcowi będącemu naukowcem, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest prowadzenie części badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej	

	państwa członkowskiego, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. e), a także na pokrycie kosztów podróży do pierwszego państwa członkowskiego w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 4 lit. b); (iv) umowę o przyjęcie w pierwszym państwie członkowskim, o której mowa w art. 10, lub – jeśli wymaga tego drugie państwo członkowskie – umowę o przyjęcie zawartą z instytucją badawczą w drugim państwie członkowskim; (v) jeśli nie określono tego w żadnym z dokumentów przedstawionych przez wnioskodawcę, planowany okres i daty mobilności. Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby wnioskodawca podał adres danego naukowca na jego terytorium. W przypadku gdy prawo krajowe drugiego państwa członkowskiego wymaga, aby adres został podany w chwili składania wniosku, a dany naukowiec nie zna jeszcze swojego przyszłego adresu, to państwo członkowskie akceptuje adres tymczasowy. W takim przypadku naukowiec podaje swój stały adres najpóźniej w chwili wydania zezwolenia na mobilność długoterminową. Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby wnioskodawca przedstawił dokumenty w języku urzędowym tego państwa	ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec: a) posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, b) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, c) ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania, d) posiada wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, albo przedstawi dokumenty potwierdzające posiadanie tych środków; 2) umowa o przyjęciu cudzoziemca w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, na podstawie której cudzoziemiec ma prowadzić	

	członkowskiego lub w jakimkolwiek języku urzędowym Unii określonym przez to państwo członkowskie; b) drugie państwo członkowskie podejmuje decyzję w sprawie wniosku o mobilność długoterminową i powiadamia o niej wnioskodawcę na piśmie – najszybciej jak to możliwe, lecz nie później niż w terminie 90 dni od daty złożenia kompletnego wniosku do właściwych organów drugiego państwa członkowskiego; c) naukowiec nie jest zobowiązany do opuszczenia terytorium państw członkowskich w celu złożenia wniosku i nie podlega obowiązkowi wizowemu; d) naukowcowi zezwala się na prowadzenie części badań naukowych w instytucji badawczej w drugim państwie członkowskim do czasu podjęcia przez właściwe organy decyzji w sprawie wniosku o mobilność długoterminową, pod warunkiem że: (i) nie upłynął okres, o którym mowa w art. 28 ust. 1, ani okres ważności zezwolenia wydanego przez pierwsze państwo członkowskie; oraz (ii) jeśli wymaga tego drugie państwo członkowskie, kompletny wniosek został złożony w drugim państwie członkowskim co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem mobilności długoterminowej naukowca; e) wniosek o mobilność długoterminową nie może zostać złożony w tym samym czasie co		część badań naukowych lub prac rozwojowych w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zawarta z tą jednostką jako umowa o pracę, umowa o dzieło, umowa zlecenia lub inna umowa cywilnoprawna, określa: a) tytuł lub cel badań naukowych lub prac rozwojowych lub ich przedmiot, b) zobowiązanie naukowca do uczestniczenia w prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych, c) zobowiązanie jednostki naukowej do zapewnienia naukowcowi warunków do zrealizowania jego zobowiązania, d) datę rozpoczęcia i zakończenia lub szacowany czas trwania badań naukowych lub prac rozwojowych, e) wynagrodzenie naukowca oraz inne warunki jego pracy. 2. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu środków przeznaczonych na pokrycie kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu. 3. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 2, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat

		powiadomienie do celów mobilności krótkoterminowej. W przypadku gdy potrzeba mobilności długoterminowej pojawia się po podjęciu przez naukowca mobilności krótkoterminowej, drugie państwo członkowskie może zażądać, aby wniosek o mobilność długoterminową został złożony co najmniej 30 dni przed końcem okresu mobilności krótkoterminowej.		związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. 4. Przy ustalaniu wysokości miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, nie odlicza się kosztów środków przeznaczonych na pokrycie zamieszkania, zgodnie z wymogami określonymi w ust. 3, jeżeli cudzoziemiec jest obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 113b. Art. 157. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 2) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, uwzględniając konieczność posiadania przez cudzoziemca tych środków w wysokości zapewniającej rzeczywistą	

				możliwość odbycia podróży powrotnej do tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej; 3) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. c i art. 151b ust. 1 pkt 1 lit. d, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków. Art. 8 ust. 2 art. 105 ust. 1 art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 8. 2. Dokumenty sporządzone w języku obcym, służące za dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, dokonany przez tłumacza przysięgłego. Art. 105. 1. Cudzoziemiec z wyjątkami określonymi w art. 139l ust. 1 i art. 139t ust. 1, składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 108. 1. Jeżeli termin na złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie:	

				1) wojewoda umieszcza w dokumencie podróży cudzoziemca odcisk stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy; 2) pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny od dnia złożenia wniosku do dnia, w którym decyzja w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy stanie się ostateczna. Art. 155 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw Art. 35 Kpa	Art. 155. 2. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca także, gdy wniosek o udzielenie tego zezwolenia został złożony w tym samym dniu lub w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez Szefa Urzędu zawiadomienia, o którym mowa w art. 156b ust. 1 pkt 3. Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. § 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z

				urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ. § 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym – w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania. §3a. Załatwienie sprawy w postępowaniu uproszczonym powinno nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie miesiąca od dnia wszczęcia postępowania. § 4. Przepisy szczególne mogą określać inne terminy niż określone w § 3 i 3a. § 5. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania, okresu trwania mediacji oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo przyczyn niezależnych od organu.
			Art. 87 ust. 1 pkt 13 lit. c ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i	Art. 87. 1. Cudzoziemiec jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli: 13) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na

				instytucjach rynku pracy w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	podstawie art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013r. o cudzoziemcach oraz: c) prowadzi badania naukowe lub prace rozwojowe w jednostce naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4-5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach i złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151b ust. 1 tej ustawy, na warunkach określonych w umowie, o której mowa w art. 151b ust. 1 pkt 2 tej ustawy.”,	
177.	Art. 29 ust. 3	3. Drugie państwo członkowskie może odrzucić wniosek o mobilność długoterminową, w przypadku gdy: a) nie zostały spełnione warunki określone w ust. 2 lit. a); b) ma zastosowanie jeden z powodów odrzucenia określonych w art. 20, z wyjątkiem ust. 1 lit. a) tego artykułu; c) zezwolenie naukowca w pierwszym państwie członkowskim wygasa w trakcie procedury; d) w stosownych przypadkach, dobiegł końca maksymalny okres pobytu, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi.	T	Art. 154 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw art. 100 ust. 1 pkt 1, 5 i pkt 9 ustawy z dnia	Art. 154. 3. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca odmawia się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9, oraz gdy upłynął okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej z adnotacją „naukowiec”, lub dopuszczalny okres pobytu wskazany w tej wizie.”; Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy:	

				12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach 1) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy: a) złożył on wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub 9) złożył wniosek podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium nielegalnie.	
178.	Art. 29 ust. 4	4.Naukowcy, którzy zostali uznani za osoby stanowiące zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, nie mają prawa wjazdu ani pobytu na terytorium drugiego państwa członkowskiego.	T	Art. 154 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy Art. 154. 3. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca odmawia się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, oraz gdy upłynął okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a	

				o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw art. 100 ust. 1 pkt 2-4 i 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej z adnotacją „naukowiec”, lub dopuszczalny okres pobytu wskazany w tej wizie.”; Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 2) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany, lub 3) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, lub 8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraża zgody na to leczenie, lub	
179.	Art. 29 ust. 5	5. W przypadku gdy drugie państwo członkowskie podejmie pozytywną decyzję w sprawie wniosku o mobilność długoterminową, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, naukowcowi wydaje się zezwolenie zgodnie z art. 17 ust. 4. Drugie państwo członkowskie	T	Art. 240 i art. 243 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 240. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono: 1) zezwolenia na pobyt czasowy; Art. 243. 1. Karta pobytu wydana cudzoziemcowi w przypadku udzielenia mu: 1) zezwolenia na pobyt czasowy – jest	

		informuje właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego o wydaniu zezwolenia na mobilność długoterminową.	art. 244 ust. 1 pkt 9a Art. 22 ust. 1 pkt 8a) lit. a tiret drugie, lit. h, lit. i tiret czwarte ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	ważna przez okres, na który udzielono mu tego zezwolenia; Art. 244. 1. W karcie pobytu umieszcza się: 9a) adnotację „naukowiec - mobilność” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 151b; Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy: 8a) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności w sprawach: a) udzielania informacji organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy w celu: – mobilności długoterminowej naukowca, h) udzielania organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o wydanych przez Szefa Urzędu decyzjach o sprzeciwie w przypadkach określonych w art. 139n ust. 12, art. 149b ust. 12, art. 156b ust. 12 i art. 169a ust. 12, i) przekazywania Komisji Europejskiej danych statystycznych dotyczących liczby: - zawiadomień, o których mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3, art. 149b ust. 1 pkt 5, art. 156b ust. 1 pkt 3 i art. 169a ust. 1 pkt 3, i sprzeciwów, których mowa w art. 139n ust. 6, art. 149b ust. 6, art. 156b ust. 6 i art. 169a ust. 6,	

180.	Art. 29 ust. 6	6. Drugie państwo członkowskie może cofnąć zezwolenie na mobilność długoterminową, w przypadku gdy: a) nie zostały spełnione lub przestały być spełniane warunki określone w ust. 2 lit. a) lub w ust. 4 niniejszego artykułu; lub b) ma zastosowanie jeden z powodów cofnięcia zezwolenia określonych w art. 21, z wyjątkiem ust. 1 lit. a), ust. 2 lit. f) oraz ust. 3, 5 i 6 tego artykułu.	T	Art. 154a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw Art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw art. 101 pkt 1 i 2 art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 154a. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych albo zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, cofa się, gdy: 1) okoliczności sprawy wskazują, że jest wykorzystywane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, lub 2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8. 3) jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 90. 1b. Do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13 stosuje się także odpowiednio przepis art. 154a. Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 1) ustał cel pobytu, który był powodem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, lub 2) przestał on spełniać wymogi udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu, lub Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na

				pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 2) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany, lub 4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, lub 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy: a) złożył on wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub 8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraża zgody na to leczenie, lub	

181.	Art. 29 ust. 7	7. Gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję w sprawie mobilności długoterminowej, zastosowanie mają odpowiednio art. 34 ust. 2–5.	Art. 35 § 1-3, art. 104 § 1 i 2 art. 127 § 1 i 2 Kpa	Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. § 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ. § 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym – w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania. Art. 104. § 1. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. § 2. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji. Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. § 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba

				art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjn ymi	że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy. Art. 52. § 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.	
182.	Art. 30 ust. 1	<i>Artykuł 30</i> Mobilność członków rodziny naukowca 1.Członkowie rodziny naukowca, którzy posiadają ważny dokument pobytowy wydany przez pierwsze państwo członkowskie, są uprawnieni do wjazdu do jednego lub większej liczby drugih państw członkowskich i przebywania w nich, aby towarzyszyć naukowcowi.	T	Art. 3 pkt 7g i 7d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 7g) mobilność krótkoterminowa członka rodziny naukowca – mobilność członka rodziny naukowca przez okres nie przekraczający 180 dni w każdym państwie członkowskim Unii Europejskiej; 7d) mobilność długoterminowa członka rodziny naukowca – mobilność członka rodziny naukowca przez okres przekraczający 180 dni w danym państwie członkowskim Unii Europejskiej;	
183.	Art. 30 ust. 2	2.Gdy drugie państwo członkowskie stosuje procedurę powiadamiania, o której mowa w art. 28 ust. 2, wymaga, aby zostały przekazane następujące dokumenty i informacje: a) dokumenty i informacje wymagane na mocy art. 28 ust. 5 oraz ust. 6 lit. b), c) i d) dotyczące członków rodziny towarzyszących naukowcowi;	T	Art. 169a ust. 1 -12 Art. 161a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym	Art. 169a. 1. Mobilność krótkoterminowa członka rodziny naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są spełnione następujące warunki: 1) gdy celem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	

		b) dowód, że dany członek rodziny przebywa jako członek rodziny naukowca w pierwszym państwie członkowskim zgodnie z art. 26. Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby powiadamiający przedstawił dokumenty w języku urzędowym tego państwa członkowskiego lub w jakimkolwiek języku urzędowym Unii określonym przez to państwo członkowskie. Drugie państwo członkowskie może zgłosić sprzeciw wobec mobilności członka rodziny na swoje terytorium, jeśli nie zostały spełnione warunki określone akapicie pierwszym. Do tych członków rodziny stosuje się odpowiednio art. 28 ust. 7 lit. b) i c) oraz ust. 9.	projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	cudzoziemca będącego członkiem rodziny naukowca korzystającego lub zamierzającego korzystać z mobilności krótkoterminowej naukowca jest pobyt wraz z tym naukowcem na tym terytorium; 2) cudzoziemiec będący członkiem rodziny naukowca posiada zezwolenie pobytowe w celu połączenia się z rodziną oraz wydany w związku z tym zezwoleniem dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, które wydało temu naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”; 3) Szef Urzędu otrzymał zawiadomienie od jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie przepisów art. 151 ust. 4–5, o zamiarze korzystania z tej mobilności przez cudzoziemca będącego członkiem rodziny naukowca korzystającego lub zamierzającego korzystać z mobilności krótkoterminowej naukowca na tym terytorium, i nie wydał decyzji o sprzeciwie w terminie 30 dni od dnia otrzymania tego zawiadomienia.2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, sporządza się w języku polskim	

				i wnosi się je w formie pisemnej, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu, o której mowa w art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Zawiadomienie to zawiera następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca: 1) imię (imiona) i nazwisko; 2) datę i miejsce urodzenia; 3) płeć; 4) obywatelstwo; 5) serię, numer i termin ważności posiadanego przez członka rodziny naukowca dokumentu podróży; 6) planowany okres lub okresy prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych przez naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 7) nazwę państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”; 8) okres ważności dokumentu pobytowego lub okres ważności i dopuszczalny okres pobytu wskazany w wizie długoterminowej, o których mowa w pkt 7; 9) okres ważności zezwolenia na pobyt w celu połączenia z rodziną oraz wydanego w związku z tym zezwoleniem dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a	

				rozporządzenia nr 1030/2002, udzielonego członkowi rodziny naukowca przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”; 10) informacje na temat posiadanego przez członka rodziny naukowca ubezpieczenia zdrowotnego; 11) informacje na temat posiadanych przez członka rodziny naukowca środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w pkt 7; 12) nazwę i adres instytucji naukowej mającej siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w pkt 7, w której to instytucji naukowiec, którego członkiem rodziny jest cudzoziemiec, prowadzi lub dotąd prowadził badania naukowe lub prace rozwojowe; 13) nazwę i adres jednostki naukowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której są albo mają być prowadzone badania naukowe lub prace rozwojowe przez naukowca; 14) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania jednostki naukowej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;	

				3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jednostka naukowa załącza: 1) dowód posiadania przez cudzoziemca ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) dowód posiadania przez cudzoziemca wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi, z którym cudzoziemiec zamierza przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową z adnotacją „naukowiec”, w wysokości określonej w art. 151 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 157 pkt 2; 3) dowód, że cudzoziemiec posiada zezwolenie pobytowe w celu połączenia się z rodziną oraz wydany w związku z tym zezwoleniem dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, które wydało temu naukowcowi dokument pobytowy, o	

				którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”. 4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, dołącza się wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski, jeżeli zostały sporządzone w języku obcym. 5. Termin, o który mowa w ust. 1 pkt 3, liczy się od dnia doręczenia Szefowi Urzędu zawiadomienia wraz ze wszystkimi dokumentami, o których mowa w ust. 3, i pod warunkiem spełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 4. 6. Szef Urzędu wydaje decyzję o sprzeciwie, w przypadku gdy: 1) zezwolenie pobytowe w celu połączenia z rodziną oraz wydany w związku z tym zezwoleniem dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, udzielone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, nie obejmuje okresu planowanej mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca, 2) cudzoziemiec nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub	

				potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 3) cudzoziemiec nie posiada wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi, z którym cudzoziemiec zamierza przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, w wysokości określonej w art. 151 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 157, lub; 43) zawiadomienie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączone do niego dokumenty zawierają takie dane lub informacje, lub zostały podrobione lub przerobione, lub 5) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 6) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 7) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. 7. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Szef	

				Urzędu zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 6 pkt 7. 8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku. 9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 7, nie przekaże informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony. 10. Wymiana informacji pomiędzy Szefem Urzędu a organami, o których mowa w ust. 7, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. 11. Decyzja Szefa Urzędu o sprzeczności jest ostateczna. 12. Szef Urzędu niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi zezwolenie pobytowe w celu połączenia się z rodziną oraz dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, o wydaniu decyzji o sprzeczności. Art. 161a. Jeżeli cudzoziemiec będący członkiem rodziny naukowca

					posiadający zezwolenie na pobyt czasowy o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, zamierza korzystać z mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej członka rodziny naukowca w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, naukowiec, którego członkiem rodziny jest ten cudzoziemiec, jednostka naukowa, w której naukowiec ten prowadzi badania naukowe lub prace rozwojowe, mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytucja naukowa, w której naukowiec ten zamierza prowadzić badania naukowe lub prace rozwojowe, mająca siedzibę w tym innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, zawiadamiają o tym zamiarze właściwy organ tego państwa członkowskiego oraz Szefa Urzędu, o ile przepisy obowiązujące w tym państwie członkowskim przewidują wymóg takiego zawiadomienia.	
184.	Art. 30 ust. 3	3.Gdy drugie państwo członkowskie stosuje procedurę, o której mowa w art. 29 ust. 1 lit. b), naukowiec lub członkowie rodziny naukowca składają wnioski we właściwych organach drugiego państwa członkowskiego. Drugie państwo członkowskie wymaga, aby wnioskodawca przekazał następujące dokumenty i informacje dotyczące członków rodziny: a) dokumenty i informacje wymagane na mocy art. 29 ust. 2 lit. a) ppkt (i), (ii), (iii) oraz (v) dotyczące członków	T	Art. 161b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz	Art. 161b. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca udziela się cudzoziemcowi będącemu członkiem rodziny naukowca, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest pobyt wraz naukowcem korzystającym z mobilności długoterminowej naukowca, oraz są spełnione łącznie następujące warunki: 1) naukowiec korzystający lub	

	rodziny towarzyszących naukowcowi; b) dowód, że członek rodziny przebywa jako członek rodziny naukowca w pierwszym państwie członkowskim zgodnie z art. 26. Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby wnioskodawca przedstawił dokumenty w języku urzędowym tego państwa członkowskiego lub w jakimkolwiek języku urzędowym Unii określonym przez to państwo członkowskie. Drugie państwo członkowskie może odrzucić wniosek o mobilność długoterminową danego członka rodziny na swoje terytorium, jeśli nie zostały spełnione warunki określone w akapicie pierwszym. Do tych członków rodziny stosuje się odpowiednio art. 29 ust. 2 lit. b) i c), ust. 3 lit. b), c) i d), ust. 5, ust. 6 lit. b) oraz ust. 7. Okres ważności zezwolenia na mobilność długoterminową dla członków rodziny upływa co do zasady w dniu wygaśnięcia zezwolenia wydanego danemu naukowcowi przez drugie państwo członkowskie. Zezwolenie na mobilność długoterminową członków rodziny może zostać cofnięte lub jego odnowienie może spotkać się z odmową, jeśli zezwolenie na mobilność długoterminową naukowca, któremu towarzyszą, zostaje cofnięte lub odmówiono jego odnowienia, a oni sami nie posiadają samodzielnego prawa pobytu.	niektórych innych ustaw	zamierzający korzystać z mobilności długoterminowej naukowca, z którym cudzoziemiec będący członkiem jego rodziny ma przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej; 2) cudzoziemiec będący członkiem rodziny naukowca posiada: a) zezwolenie pobytowe w celu połączenia z rodziną oraz wydany w związku z tym zezwoleniem dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, udzielone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, b) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, c) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o	

				którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, albo przedstawi dokumenty potwierdzające posiadanie tych środków. 2. Wysokość miesięcznych środków finansowych, po odliczeniu kosztów zamieszkania, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu. 3. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 2, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. Art. 106. 2. Składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, cudzoziemiec przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do wniosku: 1) aktualne fotografie; 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności

				uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. 3. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy cudzoziemiec nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający tożsamość. Art. 8. 1. Wnioski w sprawach uregulowanych w ustawie sporządza się w języku polskim. 2. Dokumenty sporządzone w języku obcym, służące za dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, składa się wraz z ich tłumaczeniem na język polski, dokonany przez tłumacza przysięgłego. art. 35 § 1-3 KPA Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. § 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ. § 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia

				wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym – w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania. Art. 105. 1. Cudzoziemiec z wyjątkami określonymi w art. 139l ust. 1 i art. 139t ust. 1, składa wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy osobiście, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 108. 1. Jeżeli termin na złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie: 1) wojewoda umieszcza w dokumencie podróży cudzoziemca odcisk stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy; 2) pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny od dnia złożenia wniosku do dnia, w którym decyzja w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy stanie się ostateczna.	
			art. 105 ust. 1 art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach Art. 165 ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem	Art. 165. 1a. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 161b ust. 1, odmawia się w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, oraz gdy upłynął okres ważności wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej dokumentu pobytowego,	

			ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 art. 240 art. 243 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, z adnotacją „naukowiec”, posiadanych przez naukowca, z którym członek rodziny przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 1) nie spełnia on wymogów udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy ze względu na deklarowany cel pobytu lub okoliczności, które są podstawą ubiegania się o to zezwolenie, nie uzasadniają jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące lub 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy: a) złożył on wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub b) zeznał on nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub 9) złożył wniosek podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium	

				nielegalnie. Art. 240. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, któremu udzielono: 1) zezwolenia na pobyt czasowy; Art. 243. 1. Karta pobytu wydana cudzoziemcowi w przypadku udzielenia mu: 1) zezwolenia na pobyt czasowy – jest ważna przez okres, na który udzielono mu tego zezwolenia; Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy: 8a) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności w sprawach: a) udzielania informacji organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy w celu: – mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, Art. 162. 4. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 161b ust. 1, udziela się cudzoziemcowi do dnia, w którym upływa termin ważności zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca udzielonego cudzoziemcowi, z którym członek rodziny przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 166. 2. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1, zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 161b ust. 1, cofa się, gdy wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4 lub 8.	

			Art. 100 ust. 1 pkt 2, 4 i 8 i art. 101 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 2) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany, lub 4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, lub 8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraża zgody na to leczenie, lub Art. 101. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa się cudzoziemcowi, gdy: 1) ustał cel pobytu, który był powodem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, lub Art. 104. § 1. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. § 2. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji. Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji.
			art. 104 § 1 i 2 KPA art. 127 § 1 i 2 KPA	

				art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi	§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy. Art. 52. § 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.	
185.	Art. 30 ust. 4	4.Członkowie rodziny, którzy zostali uznani za osoby stanowiące zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, nie mają prawa wjazdu ani pobytu na terytorium drugiego państwa członkowskiego.	T	Art. 165 ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw art. 100 ust. 1 pkt 2-4 i 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu	Art. 165. 1a. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 161a ust. 1, odmawia się w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, oraz gdy upłynął okres ważności wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, z adnotacją „naukowiec”, posiadanych przez naukowca, z którym członek rodziny przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 100. 1. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy odmawia się cudzoziemcowi, gdy: 2) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany, lub	

				3) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 4) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, lub 8) podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraża zgody na to leczenie, lub	
186.	Art. 31 ust. 1	<i>Artykuł 31</i> Mobilność studentów 1. Studenci, którzy posiadają ważne zezwolenie wydane przez pierwsze państwo członkowskie i którzy są objęci unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem między dwiema lub większą liczbą instytucji szkolnictwa wyższego są uprawnieni do wjazdu do jednego lub większej liczby innych państw członkowskich i do pozostania w nich w celu odbycia części studiów w instytucji szkolnictwa wyższego przez okres do 360 dni na państwo członkowskie, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2–10. Student, który nie jest objęty unijnym programem lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności ani porozumieniem	Art. 3 pkt 7j Art. 144 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 7j) mobilność studenta – mobilność studenta lub doktoranta objętego programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego, przewidującym mobilność wewnątrzunijną przez okres do 360 dni w każdym państwie członkowskim; Art. 144. 3. Zezwolenia w celu kształcenia się na studiach udziela się cudzoziemcowi także, gdy studia stanowiące kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych na terytorium innego państwa	

		między dwiema lub większą liczbą instytucji szkolnictwa wyższego składa wniosek o zezwolenie na wjazd do drugiego państwa członkowskiego i o pozostanie w nim w celu odbycia części studiów w instytucji szkolnictwa wyższego zgodnie z art. 7 i 11.			członkowskiego Unii Europejskiej nie są objęte programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności, ani porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną, i spełnione są łącznie następujące warunki: 1) cudzoziemiec spełnia warunki określone w ust. 1; 2) jednostka prowadząca studia została zatwierdzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia albo w stosunku do jednostki prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1	
187.	Art. 31 ust. 2	2. Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby instytucja szkolnictwa wyższego w pierwszym państwie członkowskim, instytucja szkolnictwa wyższego w drugim państwie członkowskim lub student powiadomili właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego i drugiego państwa członkowskiego o tym, że student zamierza odbyć część studiów w instytucji szkolnictwa wyższego w drugim państwie członkowskim. W takich przypadkach drugie państwo członkowskie zezwala, aby powiadomienia dokonano:	T	Art. 149b ust. 1-5 Art. 149a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz	Art. 149b. 1. Mobilność studenta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest dopuszczalna, w przypadku gdy łącznie są spełnione następujące warunki: 1) celem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemca będącego studentem lub doktorantem jest kontynuacja lub uzupełnienie studiów podjętych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej; 2) cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w	

		a) w momencie składania wniosku w pierwszym państwie członkowskim – jeżeli mobilność do drugiego państwa członkowskiego przewidziana jest już na tym etapie; albo b) po przyjęciu danego studenta do pierwszego państwa członkowskiego, gdy tylko będzie wiadomo o planowanej mobilności do drugiego państwa członkowskiego.	niektórych innych ustaw	zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną; 3) posiadany przez cudzoziemca dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wiza długoterminowa, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawiera adnotację „student”; 4) okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu kontynuacji lub uzupełnienia studiów podjętych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie przekracza 360 dni; 5) Szef Urzędu otrzymał zawiadomienie od jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 144 ust. 4–14, chyba że ta jednostka nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia albo od jednostki prowadzącej studia, która nie podlega obowiązkowi zatwierdzenia, w stosunku do której nie została wydana decyzja o zakazie przyjmowania cudzoziemców, o której mowa w art. 144a ust. 1, o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności, i nie wydał decyzji o sprzeczności w terminie 30 dni.”. 2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, sporządza się w języku	

				polskim i wnosi się je w formie pisemnej, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu, o której mowa w art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Zawiadomienie to zawiera następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca: 1) imię (imiona) i nazwisko; 2) datę i miejsce urodzenia; 3) płeć; 4) obywatelstwo; 5) serię, numer i termin ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu podróży; 6) planowany okres lub okresy kontynuacji lub uzupełnienia studiów; 7) nazwę państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”; 8) okres ważności dokumentu pobytowego lub okres ważności i dopuszczalny okres pobytu wskazany w wizie długoterminowej, o których mowa w pkt 7; 9) nazwę programu unijnego lub programu wielostronnego obejmującego środki w zakresie mobilności lub porozumienia pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującego mobilność	

				wewnątrzunijną; 10) nazwę i adres jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 7, w której dotąd cudzoziemiec odbywał studia; 11) nazwę i adres jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której cudzoziemiec zamierza kontynuować lub uzupełniać studia podjęte na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej; 12) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jednostka prowadząca studia załącza: 1) dowód, że cudzoziemiec posiada dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierające adnotację „student”; 2) dowód posiadania przez cudzoziemca ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia	

				pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) dowód posiadania przez cudzoziemca wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową z adnotacją „student”, w wysokości określonej w art. 144 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 157 pkt 2; 4) dowód uiszczenia przez cudzoziemca opłaty za studia, jeżeli kontynuacja lub uzupełnienie studiów podjętych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej następuje odpłatnie; 4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, dołącza się wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski, jeżeli zostały sporządzone w języku obcym. 5. Termin, o który mowa w ust. 1 pkt 5 liczy się od dnia doręczenia Szefowi Urzędu zawiadomienia wraz ze wszystkimi dokumentami, o których mowa w ust. 3, i pod warunkiem spełnienia wymogu, o którym mowa w ust. 4. Art. 149a. Jeżeli cudzoziemiec posiadający wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub	

					jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej z adnotacją „student”, lub zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach zamierza korzystać z mobilności studenta w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jednostka prowadząca studia, w której cudzoziemiec odbywa studia, mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub jednostka prowadząca studia, w której cudzoziemiec zamierza odbywać studia, mająca siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym cudzoziemiec zamierza korzystać z tej mobilności, lub cudzoziemiec zamierzający korzystać z tej mobilności, zawiadamiają o tym zamiarze właściwy organ tego państwa członkowskiego oraz Szefa Urzędu, o ile przepisy obowiązujące w tym państwie członkowskim przewidują wymóg takiego zawiadomienia.	
188.	Art. 31 ust. 3	3.W przypadku gdy powiadomienia dokonano zgodnie z ust. 2 lit. a) i jeżeli drugie państwo członkowskie nie zgłosiło sprzeciwu pierwszemu państwu członkowskiemu zgodnie z ust. 7, mobilność studenta do drugiego państwa członkowskiego może mieć miejsce w dowolnym momencie w ramach okresu ważności zezwolenia.	T	Art. 149b ust. 6-14ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w dodawany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach	Art. 149b 6. Szef Urzędu wydaje decyzję o sprzeciwie, w przypadku gdy: 1) okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację „student” nie obejmuje okresu planowanej mobilności studenta, lub	

			oraz niektórych innych ustaw	2) cudzoziemiec nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 3) cudzoziemiec nie posiada wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”, w wysokości określonej w art. 144 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 150, lub 4) cudzoziemiec nie uiścił opłaty za studia, lub 5) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub 6) jednostka prowadząca studia nie prowadzi rzeczywistej działalności polegającej na prowadzeniu studiów, lub jest likwidowana, lub 7) zawiadomienie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączone do niego dokumenty zawierają takie dane lub informacje, lub zostały	

				podrobione lub przerobione, lub 8) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 9) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 10) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. 7. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, Szef Urzędu zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 6 pkt 5 lub 10. 8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku. 9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 7, nie przekaze informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony. 10. Wymiana informacji pomiędzy Szefem Urzędu a organami, o których mowa w ust. 7, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.	

					11. Decyzja Szefa Urzędu o sprzeciwie jest ostateczna. 12. Szef Urzędu niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”, o wydaniu decyzji o sprzeciwie. 13. Jednostka prowadząca studia mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która dokonała zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, niezwłocznie zawiadamia pisemnie Szefa Urzędu, o skreśleniu z listy studentów lub doktorantów cudzoziemca korzystającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności studenta, a także o niezaliczeniu przez niego roku studiów w określonym terminie. 14. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 13, Szef Urzędu niezwłocznie przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.	
189.	Art. 31 ust. 4	4.W przypadku gdy powiadomienia dokonano zgodnie z ust. 2 lit. b) i jeżeli drugie państwo członkowskie nie zgłosiło sprzeciwu na piśmie wobec mobilności danego studenta, zgodnie z ust. 7 i 9, mobilność jest uznawana za zatwierdzoną i może mieć miejsce w drugim państwie członkowskim.	N	Art. 149b ust. 6-14 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w dodawany projektem ustawy o zmianie ustawy	Art. 149b. 6. Szef Urzędu wydaje decyzję o sprzeciwie, w przypadku gdy: 1) okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację	

				o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw „student” nie obejmuje okresu planowanej mobilności studenta, lub 2) cudzoziemiec nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 3) cudzoziemiec nie posiada wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”, w wysokości określonej w art. 144 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 150, lub 4) cudzoziemiec nie uiścił opłaty za studia, lub 5) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub 6) jednostka prowadząca studia nie prowadzi rzeczywistej działalności polegającej na prowadzeniu studiów, lub jest likwidowana, lub 7) zawiadomienie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub	

				falszywe informacje lub dołączone do niego dokumenty zawierają takie dane lub informacje, lub zostały podrobione lub przerobione, lub 8) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 9) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 10) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. 7. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, Szef Urzędu zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 6 pkt 5 lub 10. 8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku. 9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 7, nie przekaże informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony. 10. Wymiana informacji pomiędzy Szefem Urzędu a organami, o których	

					mowa w ust. 7, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. 11. Decyzja Szefa Urzędu o sprzeciwie jest ostateczna. 12. Szef Urzędu niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”, o wydaniu decyzji o sprzeciwie. 13. Jednostka prowadząca studia mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która dokonała zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, niezwłocznie zawiadamia pisemnie Szefa Urzędu, o skreśleniu z listy studentów lub doktorantów cudzoziemca korzystającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności studenta, a także o niezaliczeniu przez niego roku studiów w określonym terminie. 14. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 13, Szef Urzędu niezwłocznie przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.	
190.	Art. 31 ust. 5	5. Powiadomienie obejmuje ważny dokument podróży przewidziany w art. 7 ust. 1 lit. a) oraz ważne zezwolenie wydane przez pierwsze państwo członkowskie obejmujące cały okres mobilności.	T	Art. 149b ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym	Art. 149b. 2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, sporządza się w języku polskim i wnosi się je w formie pisemnej, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą	

				projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Szefa Urzędu, o której mowa w art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Zawiadomienie to zawiera następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca: 1) imię (imiona) i nazwisko; 2) datę i miejsce urodzenia; 3) płeć; 4) obywatelstwo; 5) serię, numer i termin ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu podróży; 6) planowany okres lub okresy kontynuacji lub uzupełnienia studiów; 7) nazwę państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”; 8) okres ważności dokumentu pobytowego lub okres ważności i dopuszczalny okres pobytu wskazany w wizie długoterminowej, o których mowa w pkt 7; 9) nazwę programu unijnego lub programu wielostronnego obejmującego środki w zakresie mobilności lub porozumienia pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującego mobilność wewnątrzunijną; 10) nazwę i adres jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium państwa	

					członkowskiego, o którym mowa w pkt 7, w której dotąd cudzoziemiec odbywał studia; 11) nazwę i adres jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której cudzoziemiec zamierza kontynuować lub uzupełniać studia podjęte na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej; 12) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
191.	Art. 31 ust. 6	6. Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby wraz z powiadomieniem przekazano następujące dokumenty i informacje: a) dowód, że dany student odbywa część studiów w drugim państwie członkowskim w ramach unijnego programu lub programu wielostronnego obejmującego środki w zakresie mobilności lub w ramach porozumienia między dwiema lub większą liczbą instytucji szkolnictwa wyższego, oraz dowód, że student został przyjęty przez instytucję szkolnictwa wyższego w drugim państwie członkowskim; b) jeśli nie określono tego w lit. a), planowany okres i daty mobilności; c) dowód, że dany student posiada ubezpieczenie zdrowotne obejmujące wszystkie rodzaje ryzyka zwyczajowo objęte ubezpieczeniem w przypadku	T	Art. 149b ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 149b. 2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, sporządza się w języku polskim i wnosi się je w formie pisemnej, w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej wnoszonej na elektroniczną skrzynkę podawczą Szefa Urzędu, o której mowa w art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Zawiadomienie to zawiera następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca: 1) imię (imiona) i nazwisko; 2) datę i miejsce urodzenia; 3) płeć; 4) obywatelstwo; 5) serię, numer i termin ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu podróży;	

		obywateli danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c); d) dowód, że podczas pobytu student będzie posiadać wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej państwa członkowskiego, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. e), na pokrycie kosztów studiów, a także kosztów podróży do pierwszego państwa członkowskiego w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 4 lit. b); e) w stosownych przypadkach, dowód wniesienia opłat pobieranych przez instytucję szkolnictwa wyższego. Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby przed rozpoczęciem mobilności studenta powiadamiający podał jego adres na terytorium drugiego państwa członkowskiego. Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby powiadamiający przedstawił dokumenty w języku urzędowym tego państwa członkowskiego lub w jakimkolwiek języku urzędowym Unii określonym przez to państwo członkowskie.		6) planowany okres lub okresy kontynuacji lub uzupełnienia studiów; 7) nazwę państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”; 8) okres ważności dokumentu pobytowego lub okres ważności i dopuszczalny okres pobytu wskazany w wizie długoterminowej, o których mowa w pkt 7; 9) nazwę programu unijnego lub programu wielostronnego obejmującego środki w zakresie mobilności lub porozumienia pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującego mobilność wewnątrzunijną; 10) nazwę i adres jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, o którym mowa w pkt 7, w której dotąd cudzoziemiec odbywał studia; 11) nazwę i adres jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której cudzoziemiec zamierza kontynuować lub uzupełniać studia podjęte na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej; 12) imię, nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania

					jednostki prowadzącej studia mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	
192.	Art. 31 ust. 7	7. W oparciu o powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, drugie państwo członkowskie może zgłosić sprzeciw wobec mobilności studenta na jego terytorium w terminie 30 dni od otrzymania kompletnego powiadomienia, w przypadku gdy: a) nie zostały spełnione warunki określone w ust. 5 lub 6; b) ma zastosowanie jeden z powodów odrzucenia określonych w art. 20 ust. 1 lit. b) lub c) lub w ust. 2 tego artykułu; c) dobiegł końca maksymalny okres pobytu, o którym mowa w ust. 1.	T	Art. 149b ust. 6-14 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w dodawany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 149b 6. Szef Urzędu wydaje decyzję o sprzeciwie, w przypadku gdy: 1) okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację „student” nie obejmuje okresu planowanej mobilności studenta, lub 2) cudzoziemiec nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 3) cudzoziemiec nie posiada wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”, w wysokości określonej w art. 144 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 150, lub	

				4) cudzoziemiec nie uiścił opłaty za studia, lub 5) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub 6) jednostka prowadząca studia nie prowadzi rzeczywistej działalności polegającej na prowadzeniu studiów, lub jest likwidowana, lub 7) zawiadomienie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączone do niego dokumenty zawierają takie dane lub informacje, lub zostały podrobione lub przerobione, lub 8) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 9) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 10) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. 7. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, Szef Urzędu zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy	

				zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 6 pkt 5 lub 10. 8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku. 9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 7, nie przekaze informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony. 10. Wymiana informacji pomiędzy Szefem Urzędu a organami, o których mowa w ust. 7, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. 11. Decyzja Szefa Urzędu o sprzeczności jest ostateczna. 12. Szef Urzędu niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”, o wydaniu decyzji o sprzeczności. 13. Jednostka prowadząca studia mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która dokonała zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, niezwłocznie zawiadamia pisemnie Szefa Urzędu, o skreśleniu z listy studentów lub doktorantów cudzoziemca korzystającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności studenta, a także	

					o niezaliczeniu przez niego roku studiów w określonym terminie. 14. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 13, Szef Urzędu niezwłocznie przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.	
193.	Art. 31 ust. 8	8.Studenci, którzy zostali uznani za osoby stanowiące zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, nie mają prawa ani [wjazdu] lub pobytu na terytorium drugiego państwa członkowskiego.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 7 – 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 28. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy: 7) jego wjazd następuje w okresie obowiązywania wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 8) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 9) jego wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub pobyt na tym terytorium może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, lub 10) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunki międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej	
194.	Art. 31 ust. 9	9.Właściwe organy drugiego państwa członkowskiego niezwłocznie informują na piśmie właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego oraz powiadamiającego o swoim sprzeciwie wobec mobilności. W przypadku gdy drugie państwo członkowskie zgłosi sprzeciw wobec mobilności zgodnie z	T	Art. 149b ust. 6-14 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w dodawany projektem	Art. 149b 6. Szef Urzędu wydaje decyzję o sprzeciwie, w przypadku gdy: 1) okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizy długoterminowej, wydanych	

		ust. 7, studentowi nie zezwala się na odbycie części studiów w instytucji szkolnictwa wyższego w drugim państwie członkowskim.	ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, zawierających adnotację „student” nie obejmuje okresu planowanej mobilności studenta, lub 2) cudzoziemiec nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 3) cudzoziemiec nie posiada wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”, w wysokości określonej w art. 144 ust. 1a i w przepisach wydanych na podstawie art. 150, lub 4) cudzoziemiec nie uiścił opłaty za studia, lub 5) jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub 6) jednostka prowadząca studia nie prowadzi rzeczywistej działalności polegającej na prowadzeniu studiów, lub jest likwidowana, lub

				7) zawiadomienie zawiera nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączone do niego dokumenty zawierają takie dane lub informacje, lub zostały podrobione lub przerobione, lub 8) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub 9) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub 10) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. 7. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, Szef Urzędu zwraca się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 6 pkt 5 lub 10. 8. Organy, o których mowa w ust. 7, przekazują informację, o której mowa w ust. 7, w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku. 9. Jeżeli organ obowiązany do przekazania informacji, o której mowa w ust. 7, nie przekaze informacji w terminie, o którym mowa w ust. 8, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.	

					10. Wymiana informacji pomiędzy Szefem Urzędu a organami, o których mowa w ust. 7, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. 11. Decyzja Szefa Urzędu o sprzeciwie jest ostateczna. 12. Szef Urzędu niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „student”, o wydaniu decyzji o sprzeciwie. 13. Jednostka prowadząca studia mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która dokonała zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, niezwłocznie zawiadamia pisemnie Szefa Urzędu, o skreśleniu z listy studentów lub doktorantów cudzoziemca korzystającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności studenta, a także o niezaliczeniu przez niego roku studiów w określonym terminie. 14. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 13, Szef Urzędu niezwłocznie przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.	
195.	Art. 31 ust. 10	10. Po wygaśnięciu terminu zgłoszenia sprzeciwu drugie państwo członkowskie może wydać studentowi dokument poświadczający, że ma on prawo pozostać na jego terytorium i korzystać	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie takiego rozwiązania.

		z praw przewidzianych w niniejszej dyrektywie.			
196.	Art. 32 ust. 1	<i>Artykuł 32</i> Gwarancje i sankcje w przypadkach mobilności 1. W przypadku gdy zezwolenie do celu prowadzenia badań naukowych lub odbywania studiów zostało wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego niestosującego w pełni dorobku Schengen, a naukowiec lub student przekraczają granicę zewnętrzną, aby wjechać do drugiego państwa członkowskiego w ramach mobilności, właściwe organy drugiego państwa członkowskiego mają prawo wymagać, jako dowodu potwierdzającego mobilność, przedstawienia ważnego zezwolenia wydanego przez pierwsze państwo członkowskie oraz: a) kopii powiadomienia zgodnie z art. 28 ust. 2 lub art. 31 ust. 2; lub b) w przypadku gdy drugie państwo członkowskie zezwala na mobilność bez powiadomienia, dowodu, że dany student odbywa część studiów w drugim państwie członkowskim w ramach unijnego programu lub programu wielostronnego obejmującego środki w zakresie mobilności lub w ramach porozumienia między dwiema lub większą liczbą instytucji szkolnictwa wyższego, a w odniesieniu do naukowców – kopii umowy o przyjęcie określającej szczegóły mobilności naukowca, a jeśli szczegóły mobilności nie są określone w umowie o przyjęcie	T	Art. 25 ust. 1a pkt 2-4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 25. 1a. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu korzystania z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, mobilności studenta, mobilności krótkoterminowej naukowca lub mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca, który posiada dokument pobytowy, lub wizę długoterminową, o których mowa odpowiednio w art. 139n ust. 1 pkt 2, art. 149b ust. 1 pkt 3, art. 156b ust. 1 pkt 2 lub art. 169a ust. 1 pkt 2, wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, niebędące państwem obszaru Schengen, przedstawia dodatkowo: 2) kopię wysłanego zawiadomienia, o którym mowa w art. 149b ust. 1 pkt 5 – w przypadku korzystania z mobilności studenta; 3) kopię wysłanego zawiadomienia, o którym mowa w art. 156b ust. 1 pkt 3 – w przypadku korzystania z mobilności krótkoterminowej naukowca; 4) kopię wysłanego zawiadomienia, o którym mowa w art. 169a ust. 1 pkt 3 – w przypadku

		– pisma z instytucji badawczej w drugim państwie członkowskim określającego przynajmniej długość trwania mobilności wewnątrzunijnej oraz lokalizację instytucji badawczej w drugim państwie członkowskim. W przypadku członków rodziny naukowca właściwe organy drugiego państwa członkowskiego mają prawo wymagać jako dowodu potwierdzającego mobilność przedstawienia ważnego zezwolenia wydanego przez pierwsze państwo członkowskie oraz kopii powiadomienia zgodnie z art. 30 ust. 2 lub dowodu, że towarzyszą oni naukowcowi.		korzystania z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca.	
197.	Art. 32 ust. 2	2. W przypadku gdy właściwe organy pierwszego państwa członkowskiego cofają zezwolenie, natychmiast informują o tym organy drugiego państwa członkowskiego, gdy ma to zastosowanie.	T	Art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy: 8a) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności w sprawach: b) udzielania informacji organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej o cofnięciu: – wizy krajowej w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej z adnotacją „student”, – wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, – (...), – zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności studenta w tych

				państwach, – zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności krótkoterminowej naukowca lub mobilności długoterminowej naukowca w tych państwach, – zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca lub mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca w tych państwach,	
198.	Art. 32 ust. 3	3. Drugie państwo członkowskie może wymagać, aby jednostka przyjmująca drugiego państwa członkowskiego lub naukowiec lub student informowali o wszelkich zmianach wpływających na warunki, na podstawie których zezwolono na podjęcie mobilności.	T	Art. 156 ust. 1 i 2, Art. 149b ust. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 156. 1. Jednostka naukowa informuje niezwłocznie wojewodę, który udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca lub przed którym toczy się postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi takich zezwoleń, o zdarzeniach mogących stanowić przeszkodę w wykonaniu umowy o przyjęciu cudzoziemcy w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych. 2. Jeżeli zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji lub przed Szefem Urzędu toczy się postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi takich zezwoleń, informację, o której

				mowa w ust. 1, kieruje się do wojewody, który orzekał w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w pierwszej instancji. Art. 149b. 13. Jednostka prowadząca studia mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która dokonała zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, niezwłocznie zawiadamia pisemnie Szefa Urzędu, o skreśleniu z listy studentów lub doktorantów cudzoziemca korzystającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności studenta, a także o niezaliczeniu przez niego roku studiów w określonym terminie.	
199.	Art. 32 ust. 4	4. W przypadku gdy naukowiec lub, w stosownych przypadkach, członek jego rodziny, lub student przestali spełniać warunki mobilności: a) drugie państwo członkowskie może zażądać, aby dany naukowiec oraz, w stosownych przypadkach, członek jego rodziny, lub student natychmiast zaprzestali wszelkiej działalności i opuścili jego terytorium; b) pierwsze państwo członkowskie, na wniosek drugiego państwa członkowskiego, bez formalności i niezwłocznie zezwala na ponowny wjazd naukowca oraz, w stosownych przypadkach, członków jego rodziny, lub studenta. Ma to również zastosowanie, jeżeli upłynął termin ważności zezwolenia wydanego przez pierwsze państwo członkowskie lub zezwolenie takie zostało cofnięte w	T	Art. 28 ust. 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 28. 8. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca, który bezpośrednio przed wjazdem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej korzystał z mobilności w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które zażądało opuszczenia swojego terytorium, w przypadku upływu okresu ważności albo cofnięcia: 1) wiza krajowa w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej z adnotacją „student” lub wiza krajowa w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, lub 2) zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1, art. 144, art. 151 ust. 1 lub art. 159 ust. 1

		okresie mobilności wewnątrz drugiego państwa członkowskiego.			pkt 1 lit. f. Art. 28. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy: 1) nie posiada ważnego dokumentu podróży, ważnej wizy lub innych ważnych dokumentów uprawniających do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i do pobytu na tym terytorium, lub	
200.	Art. 32 ust. 5	5.W przypadku gdy naukowiec lub członek jego rodziny, lub student przekraczają granicę zewnętrzną państwa członkowskiego stosującego w pełni dorobek Schengen, to państwo członkowskie sprawdza dane w systemie informacyjnym Schengen. To państwo członkowskie odmawia prawa do wjazdu osobom lub zgłasza sprzeciw wobec mobilności osób, w odniesieniu do których w systemie informacyjnym Schengen dokonano wpisu w celu odmowy pozwolenia na wjazd i pobyt.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 28. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy: 8) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub	
		ROZDZIAŁ VII PROCEDURA ORAZ PRZEJRZYSTOŚĆ				
201.	Art. 33	<i>Artykuł 33</i> Sankcje wobec jednostek przyjmujących Państwa członkowskie mogą przewidzieć sankcje wobec jednostek przyjmujących lub – w przypadkach objętych art. 24 – wobec pracodawców, którzy nie wypełnili swoich obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszaające.	T/N	Art. 120 ust. 1 i 3 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy	Art. 120. 1. Kto powierza cudzoziemcowi nielegalne wykonywanie pracy podlega karze grzywny od 1000 zł do 30 000 zł. 3. Kto za pomocą wprowadzenia cudzoziemca w błąd, wyzyskania błędu, wykorzystania zależności służbowej lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania doprowadza cudzoziemca do	Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie szczególnych rozwiązań w tym zakresie.

					nielegalnego wykonywania pracy, podlega karze grzywny od 3000 zł do 30 000 zł.	
202.	Art. 34 ust. 1	<i>Artykuł 34</i> Gwarancje proceduralne i przejrzystość 1. Właściwe organy danego państwa członkowskiego podejmują decyzję w sprawie wniosku o zezwolenie lub odnowienie takiego zezwolenia oraz powiadamiają wnioskodawcę o tej decyzji na piśmie najszybciej jak to możliwe, lecz nie później niż w terminie 90 dni od daty złożenia kompletnego wniosku, zgodnie z procedurami powiadamiania określonymi w prawie krajowym.	T	Art. 35 § 1-3 kpa	Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. § 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ. § 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym – w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.	
203.	Art. 34 ust. 2	2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy procedura przyjmowania jest związana z zatwierdzoną jednostką przyjmującą, o której mowa w art. 9 i 15, decyzję w sprawie kompletnego wniosku podejmuje najszybciej jak to możliwe, lecz nie później niż w terminie 60 dni.	T	Art. 65 ust. 1f i 1g, Art. 149 ust. 1a i 1b, art. 155a, art. 157b ust. 3 i ust. 4, art. 157h ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r.	Art. 65. 1f. Wizę krajową w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, lub w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, 13a lub 13b, albo decyzję o odmowie wydania takiej wizy, wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do	

			o cudzoziemcach dodany projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o wydanie tej wizy. 1g. Jeżeli do wniosku, o którym mowa w ust. 1f, nie zostały dołączone wszystkie dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o wydanie tej wizy, wnioskodawcy przysługuje prawo do ich uzupełnienia w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku. Art. 149 1a. Decyzję w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 144, wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia. 1b. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 144, nie zostały dołączone wszystkie dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawieszają się do dnia ich doręczenia wojewodzie.”,	

				Art. 155a. 1. Decyzję w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia. 2. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, nie zostały dołączone dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawiesza się do dnia ich doręczenia wojewodzie. Art. 157b. 3. Decyzję w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1, wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia.	

					4. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 157a ust. 1 nie zostały dołączone dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawiesza się do dnia ich doręczenia wojewodzie.” Art. 157h 2. Decyzję w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1, wydaje się w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia. 3. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 157g ust. 1 nie zostały dołączone dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawiesza się do dnia ich doręczenia wojewodzie.”;	
204.	Art. 34 ust. 3	3.W przypadku gdy informacje lub dokumenty przedstawione na poparcie wniosku są niekompletne, właściwe organy powiadamiają wnioskodawcę w	T	Art. 50 § 1 kpa Art. 64 kpa	Art. 50. § 1. Organ administracji publicznej może wzywać osoby do udziału w podejmowanych czynnościach i do złożenia wyjaśnień	

		rozsądnym terminie o wymaganych dodatkowych informacjach oraz wyznaczają rozsądny termin na ich przedstawienie. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, zawiesza się do czasu uzyskania przez właściwe organy wymaganych dodatkowych informacji. W przypadku niedostarczenia dodatkowych informacji lub dokumentów w wyznaczonym terminie wnioski może zostać odrzucony.		lub zeznań osobiście, przez pełnomocnika, na piśmie lub w formie dokumentu elektronicznego, jeżeli jest to niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy lub dla wykonywania czynności urzędowych. Art. 64 § 1. Jeżeli w podaniu nie wskazano adresu wnoszącego i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, podanie pozostawia się bez rozpoznania. § 2. Jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.	
205.	Art. 34 ust. 4	4. Uzasadnienie decyzji o uznaniu wniosku za niedopuszczalny lub o odrzuceniu wniosku, lub o odmowie odnowienia zezwolenia jest wydawane wnioskodawcy na piśmie. Uzasadnienie decyzji o cofnięciu zezwolenia jest wydawane obywatelowi państwa trzeciego na piśmie. Uzasadnienie decyzji o cofnięciu zezwolenia może zostać wydane na piśmie również jednostce przyjmującej.	T	Art. 104 § 1 i 2 kpa art. 107 kpa Art. 61a, art. 124 kpa, art. 125. § 1 kpa	Art. 104. § 1. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. § 2. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji. Art. 107. § 1. Decyzja zawiera: 1) oznaczenie organu administracji publicznej; 2) datę wydania; 3) oznaczenie strony lub stron; 4) powołanie podstawy prawnej; 5) rozstrzygnięcie; 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;

				7) pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania; 8) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji, a jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego – kwalifikowany podpis elektroniczny; 9) w przypadku decyzji, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego, sprzeciw od decyzji lub skarga do sądu administracyjnego – pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa, sprzeciwu od decyzji lub skargi oraz wysokości opłaty od powództwa lub wpisu od skargi lub sprzeciwu od decyzji, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty lub wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. § 2. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja. § 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej	

				decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. § 4. Można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony; nie dotyczy to jednak decyzji rozstrzygających sporne interesy stron oraz decyzji wydanych na skutek odwołania. Art. 109. § 1. Decyzję doręcza się stronom na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Art. 61a. § 1. Gdy żądanie, o którym mowa w art. 61, zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną lub z innych uzasadnionych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ administracji publicznej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania. § 2. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, służy zażalenie. Art. 124. § 1. Postanowienie powinno zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę jego wydania, oznaczenie strony lub stron albo innych osób biorących udział w postępowaniu, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, pouczenie, czy i w jakim trybie służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, oraz podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do jego wydania lub, jeżeli postanowienie wydane zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone	

				kwalifikowanym podpisem elektronicznym. § 2. Postanowienie powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne, jeżeli służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego oraz gdy wydane zostało na skutek zażalenia na postanowienie. Art. 125. § 1. Postanowienia, od których służy stronom zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, doręcza się na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.	
206.	Art. 34 ust. 5	5. Wszelkie decyzje o uznaniu wniosku o zezwolenie za niedopuszczalny lub o odrzuceniu wniosku, lub o odmowie odnowienia zezwolenia, lub o jego cofnięciu podlegają zaskarżeniu w danym państwie członkowskim zgodnie z prawem krajowym. W pisemnym powiadomieniu podaje się informację, do którego sądu lub organu administracyjnego można wnieść odwołanie, a także podaje się termin wniesienia odwołania.	T	Art. 107 § 1 pkt 7 i 9 kpa Art. 124 art. 127 § 1 i 2 kpa art. 141, 142, 144 art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi	Art. 107. § 1. Decyzja zawiera: 7) pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania 9) w przypadku decyzji, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego, sprzeciw od decyzji lub skarga do sądu administracyjnego – pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa, sprzeciwu od decyzji lub skargi oraz wysokości opłaty od powództwa lub wpisu od skargi lub sprzeciwu od decyzji, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty lub wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Art. 124. § 1. Postanowienie powinno zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę jego

				wydania, oznaczenie strony lub stron albo innych osób biorących udział w postępowaniu, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, pouczenie, czy i w jakim trybie służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, oraz podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do jego wydania lub, jeżeli postanowienie wydane zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym. § 2. Postanowienie powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne, jeżeli służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego oraz gdy wydane zostało na skutek zażalenia na postanowienie. Art. 127. § 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. § 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy. Art. 141. § 1. Na wydane w toku postępowania postanowienia służy stronie zażalenie, gdy kodeks tak stanowi. § 2. Zażalenia wnosi się w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia postanowienia stronie, a gdy	

					postanowienie zostało ogłoszone ustnie - od dnia jego ogłoszenia stronie. Art. 142. Postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji. Art. 144. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozdziale do zażaleń mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań. Art. 52. § 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.	
207.	Art. 35	<i>Artykuł 35</i> Przejrzystość i dostęp do informacji Państwa członkowskie zapewniają wnioskodawcom łatwy dostęp do informacji na temat wszystkich dowodów potwierdzających, które należy załączyć do wniosku, oraz łatwy dostęp do informacji na temat warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, a w stosownych przypadkach członków ich rodziny, w tym praw, obowiązków i gwarancji proceduralnych. Obejmuje to, w stosownych przypadkach, poziom miesięcznych wystarczających środków, w tym wystarczających środków	T	Art. 7 pkt 1 lit c ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	Art. 7. 1. Organ: 1) prowadzący postępowanie w sprawach o: c) udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zwanego dalej „zezwoleniem na pobyt rezydenta długoterminowego UE”, – poucza cudzoziemca pisemnie w języku dla niego zrozumiałym o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciążących na nim obowiązkach.	Stosowne informacje będą dostępne na stronach internetowych urzędów wojewódzkich oraz Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

		potrzebnych na pokrycie kosztów studiów lub kosztów szkolenia, bez uszczerbku dla indywidualnego badania każdego przypadku, oraz stosowanych opłat. Właściwe organy w każdym z państw członkowskich publikują wykaz jednostek przyjmujących zatwierdzonych do celów niniejszej dyrektywy. Zaktualizowane wersje takich wykazów publikuje się jak najszybciej po wprowadzeniu do nich jakichkolwiek zmian.			
208.	Art. 36	<i>Artykuł 36</i> Oplaty Państwa członkowskie mogą wymagać od obywateli państw trzecich, w tym w stosownych przypadkach członków rodzin lub jednostek przyjmujących, aby uiszczać opłaty za rozpatrywanie powiadomień oraz rozpatrywanie wniosków zgodnie z niniejszą dyrektywą. Opłaty te nie mogą być nieproporcjonalne ani nadmierne.	T	§ 2. 1. rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie opłat konsularnych (Dz.U. z 2015, poz.2237), pozycja 3.01 Załącznika do w/w rozporządzenia Art. 1 ust. 1 pkt 1 lit c, art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy o opłacie skarbowej, Załącznik do ustawy, część III, kolumna 2 ust. 2	§ 2. 1. rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie opłat konsularnych: § 2. 1. Czynności podlegające opłatom konsularnym i wysokość tych opłat oraz wysokość opłat konsularnych za szczególny sposób wykonania czynności zawiera taryfa opłat konsularnych. Pozycja 3.01 Załącznika do rozporządzenia: Przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o wydanie wizy krajowej - 60 Euro. Art. 1.1 .Opłacie skarbowej podlega: 1) w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej; c) wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji); Art. 6.1.Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje: 3) od wydania zezwolenia (pozwolenia, koncesji) - z chwilą złożenia wniosku o wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji); Załącznik, część III, ust. 2. Zezwolenie na pobyt czasowy, z

					wylaczeniem zezwolenia udzielonego na podstawie art.181ust.1 oraz art.185a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz.U. z 2016r. poz.1990, 1948 i 2066 oraz z 2017r. poz. 60, 858 i 1543) – 340 zł	
		ROZDZIAŁ VIII PRZEPISY KOŃCOWE				
209.	Art. 37 ust. 1	<i>Artykuł 37</i> Współpraca punktów kontaktowych 1.Państwa członkowskie wyznaczają punkty kontaktowe, które skutecznie ze sobą współpracują i są odpowiedzialne za otrzymywanie i przekazywanie informacji niezbędnych do wprowadzenia w życie art. 28–32. Państwa członkowskie przyznają pierwszeństwo wymianie informacji w drodze elektronicznej.	T	Art. 22 ust. 1 pkt 8a lit a – h ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy: 8a) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności w sprawach: a) udzielania informacji organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy w celu: – (...), – mobilności długoterminowej naukowca, – mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, b) udzielania informacji organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej o cofnięciu: – wizy krajowej w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej z adnotacją „student”, – wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, – (...), – zezwolenia na pobyt czasowy w	

				celu kształcenia się na studiach cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności studenta w tych państwach, – zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności krótkoterminowej naukowca lub mobilności długoterminowej naukowca w tych państwach, – zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca lub mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca w tych państwach, c) uzyskiwania od organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o: – (...), – wydaniu dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, o której mowa w art. 18 Konwencji Wykonawczej Schengen przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, albo wizy długoterminowej wydanej zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niebędącego państwem obszaru Schengen, zwanymi dalej „wizą długoterminową”, z adnotacją „naukowiec – mobilność”, cudzoziemcowi, który posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy w celu	

				prowadzenia badań naukowych lub wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, – udzieleniu zezwolenia pobytowego lub wydaniu wizy długoterminowej, odpowiadających zezwoleniu na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca cudzoziemcowi, który posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, d) uzyskiwania od organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o cofnięciu: – (...), – dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej, z adnotacją „student”, cudzoziemcowi, który korzysta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności studenta, – dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizy długoterminowej z adnotacją „naukowiec”, cudzoziemcowi, który korzysta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności krótkoterminowej naukowca lub posiada na tym terytorium zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, – dokumentu pobytowego, o którym	

				mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, wydanego w związku z udzieleniem zezwolenia pobytowego w celu połączenia z rodziną naukowca przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które wydało naukowcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, cudzoziemcowi, który korzysta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności krótkoterminowej członka rodziny naukowca lub posiada na tym terytorium zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, e) przyjmowania zawiadomień, o których mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3, art. 149b ust. 1 pkt 5, art. 156b ust. 1 pkt 3 i art. 169a ust. 1 pkt 3, f) przyjmowania zawiadomień o zamiarze korzystania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej z: – (...), – mobilności studenta przez cudzoziemca posiadającego wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej z adnotacją „student”, lub zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach,	

					– mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej naukowca przez cudzoziemca posiadającego wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych lub zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, – mobilności krótkoterminowej lub długoterminowej członka rodziny naukowca przez cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, g) przyjmowania informacji o sprzeczności państwa członkowskiego Unii Europejskiej wobec mobilności, o których mowa w lit. f, na terytorium tego państwa, h) udzielania organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o wydanych przez Szefa Urzędu decyzjach o sprzeczności w przypadkach określonych w art. 139n ust. 12, art. 149b ust. 12, art. 156b ust. 12 i art. 169a ust. 12,	
210.	Art. 37 ust. 2	2. Każde państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie, za pośrednictwem krajowych punktów kontaktowych, o których mowa w ust. 1: a) o procedurach mających zastosowanie do mobilności, o których mowa w art. 28–31; b) czy zezwala na przyjęcie studentów i naukowców jedynie za pośrednictwem zatwierdzonych instytucji badawczych lub zatwierdzonych instytucji	T	Art. 22 ust. 1 pkt 8a lit i ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o	Art. 22. 1. Do zadań Szefa Urzędu należy: 8a) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności w sprawach: i) udzielania informacji innym państwom członkowskim Unii Europejskiej o: – obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach dotyczących mobilności,	

		szkolnictwa wyższego; c) o wielostronnych programach dla studentów i naukowców, które obejmują środki w zakresie mobilności, oraz o porozumieniach między dwiema lub większą liczbą instytucji szkolnictwa wyższego.		cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	– obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach dotyczących zatwierdzania instytucji badawczych lub zatwierdzania instytucji szkolnictwa wyższego, – wielostronnych programach dla studentów i naukowców, które obejmują środki w zakresie mobilności, oraz o porozumieniach między dwiema lub większą liczbą instytucji szkolnictwa wyższego przewidujących mobilność wewnątrzunijną;	
211.	Art. 38 ust. 1	<i>Artykuł 38</i> Dane statystyczne 1. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane statystyczne o liczbie zezwoleń wydanych do celów niniejszej dyrektywy oraz powiadomień otrzymanych zgodnie z art. 28 ust. 2 lub art. 31 ust. 2 oraz – w zakresie, w jakim to możliwe – o liczbie obywateli państw trzecich, którym odnowiono zezwolenia lub je cofnięto. W taki sam sposób przekazywane są dane statystyczne o przyjętych członkach rodzin naukowców. Te dane statystyczne uwzględniają podział według obywatelstwa oraz, w miarę możliwości, okres ważności zezwoleń.	T	Art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. h- iustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 22 ust. 1 Do zadań Szefa Urzędu należy : 8a) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności w sprawach: h) udzielania organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o wydanych przez Szefa Urzędu decyzjach o sprzeciwie w przypadkach określonych w art. 139n ust. 12, art. 149b ust. 12, art. 156b ust. 12 i art. 169a ust. 12, i) przekazywania Komisji Europejskiej danych statystycznych dotyczących liczby: – cudzoziemców, którym wydano wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, z adnotacją „student”, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub	

				prac rozwojowych, z adnotacją „naukowiec”, wizę krajową w celu odbycia stażu, wizę krajową w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego, lub którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty, zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza, zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, lub zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7, – (...) – cudzoziemców, którym cofnięto zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, wizę krajową w celu odbycia studiów pierwszego

					stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej z adnotacją „student”, zezwolenie na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach, wizę krajową w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, zezwolenie na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, zezwolenie na pobyt czasowy dla stażysty, zezwolenie na pobyt czasowy dla wolontariusza, zezwolenie na pobyt czasowy, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. f, zezwolenie na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6, – zawiadomień, o których mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3, art. 149b ust. 1 pkt 5, art. 156b ust. 1 pkt 3 i art. 169a ust. 1 pkt 3, i sprzeciwów, których mowa w art. 139n ust. 6, art. 149b ust. 6, art. 156b ust. 6 i art. 170a ust. 6,	
212.	Art. 38 ust. 2	2.Dane statystyczne, o których mowa w ust. 1, dotyczą okresów odniesienia o długości jednego roku kalendarzowego i są przekazywane Komisji w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia roku odniesienia. Pierwszym rokiem odniesienia jest rok 2019.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.

213.	Art. 38 ust. 3	3.Dane statystyczne, o których mowa w ust. 1, są przekazywane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady (1).	N			Przepis nie wymaga transpozycji.
214.	Art. 39	<i>Artykuł 39</i> Sprawozdawczość Okresowo, a po raz pierwszy dnia 23 maja 2023 r., Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania o stosowaniu niniejszej dyrektywy w państwach członkowskich, a w stosownych przypadkach – propozycje zmian.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.
215.	Art. 40 ust. 1	<i>Artykuł 40</i> Transpozycja 1.Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 23 maja 2018 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.	T	Art. 1 pkt 1 projektu ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw	Art. 1. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017 r. poz. 2206 i 2282 oraz z 2018 r. poz. 107 i 138) wprowadza się następujące zmiany: 1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy: a) skreśla się pkt 7 i 8, b) w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu: „18) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21).”;	
216.	Art. 40 ust. 2	2.Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych				Przepis nie wymaga transpozycji.

		w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.				
217.	Art. 41	<i>Artykuł 41</i> Uchylenie Dyrektywy 2004/114/WE i 2005/71/WE tracą moc w odniesieniu do państw członkowskich, które są związane niniejszą dyrektywą, ze skutkiem od dnia 24 maja 2018 r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego tych dyrektyw, określonych w załączniku I część B do niniejszej dyrektywy. W odniesieniu do państw członkowskich, które są związane niniejszą dyrektywą, odesłania do uchylonych dyrektyw traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelami korelacji w załączniku II.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.
218.	Art. 42	<i>Artykuł 42</i> Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.
219.	Art. 43	<i>Artykuł 43</i> Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.	N			Przepis nie wymaga transpozycji.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy *o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (UC131)*

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	Art. 116 pkt 5 i 6 Art. 131 pkt 6 i 7	w art. 116 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i wyrazem „lub” oraz dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu: „5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub 6) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu turystycznym lub w celu odwiedzin u rodziny lub przyjaciół, na podstawie wizy wydanej przez inne państwo obszaru Schengen.” w art. 131 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i wyrazem „lub” oraz dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu: „6) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 60 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub 7) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu turystycznym lub w celu odwiedzin u rodziny, lub przyjaciół, na podstawie wizy wydanej przez inne państwo obszaru Schengen.”	Propozycje zmian w art. 116 i art. 131 polegające na dodaniu dwóch nowych przesłanek odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia odpowiednio zezwolenia na pobyt czasowy i pracę (art. 116) lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (art. 131) mają na celu wyeliminowanie tzw. „turystyki pobytowej”, które to zjawisko zostało dostrzeżone przez organy polskie na przestrzeni 2017 r. Polega ono na składaniu wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy przez obywateli państw trzecich (najczęściej nieeuropejskich, np. Iraku, Bangladeszu, Pakistanu, Indii), którzy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przebywają bardzo krótko (przyjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dacie bardzo zbliżonej do daty złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy), zazwyczaj w oparciu o wizę Schengen wydaną przez inne państwo obszaru Schengen. Proponowane w art. 116 i art. 131 nowe podstawy do odmowy wszczęcia zależne będą od tego, na jakiej podstawie cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w chwili złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy danego rodzaju. Te nowe przesłanki pozwolą na wyeliminowanie przypadków skutecznego inicjowania postępowań w czasie pobytów krótkoterminowych, motywowanych w rzeczywistości tylko tym, aby złożyć wniosek. Są to rodzaje zezwolenia na pobyt czasowy, które związane są bezpośrednio z celem pobytu, jakim jest wykonywanie pracy przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W dotychczasowym

			toku prac uznano na podstawie obserwacji organów Straży Granicznej, że walka z tym negatywnym zjawiskiem powinna dotyczyć takich właśnie rodzajów zezwoleń na pobyt czasowy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy

Na podstawie art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, zwanego dalej „wnioskiem”, o którym mowa w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 2) wzór załączników do wniosku, o których mowa w art. 106 ust. 1a, 1c–1e ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 3) wzór formularza wniosków, o których mowa w art. 139a ust. 1 oraz art. 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 4) liczbę fotografii dołączanych do wniosku;
- 5) szczegółowe wymogi techniczne dotyczące fotografii dołączanych do wniosku;
- 6) wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku;
- 7) sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu;
- 8) sposób utrwalania danych umieszczanych w karcie pobytu i przekazywania ich do spersonalizowania karty pobytu.

§ 2. 1. Wzór formularza wniosku, o którym mowa w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór załącznika do wniosku, o którym mowa w art. 106 ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

3. Wzór załącznika do wniosku, o którym mowa w art. 106 ust. 1c ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 97 i 225).

4. Wzór załącznika do wniosku, o którym mowa w art. 106 ust. 1d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

5. Wzór załącznika do wniosku, o którym mowa w art. 106 ust. 1e ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jest określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

6. Wzór formularza wniosków, o których mowa w art. 139a ust. 1 oraz art. 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jest określony w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

7. Wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku jest określony w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Do wniosku dołącza się cztery fotografie cudzoziemca.

2. Fotografie dołączane do wniosku spełniają następujące wymogi:

- 1) są nieuszkodzone, kolorowe, o dobrej ostrości;
- 2) mają wymiary 35 mm x 45 mm;
- 3) zostały wykonane nie wcześniej niż w ciągu 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
- 4) przedstawiają wizerunek twarzy cudzoziemca od wierzchołka głowy do górnej części barków, tak aby twarz zajmowała 70–80% fotografii, na jednolitym jasnym tle, w pozycji frontalnej, patrzącego na wprost z otwartymi oczami, nieprzesłoniętymi włosami, z naturalnym wyrazem twarzy i zamkniętymi ustami, a także odwzorowują naturalny kolor jego skóry;
- 5) przedstawiają wyraźnie oczy cudzoziemca, a zwłaszcza źrenice, linia oczu cudzoziemca jest równoległa do górnej krawędzi fotografii.

3. Jeżeli wniosek dotyczy osoby z wrodzonymi lub nabytymi wadami narządu wzroku, fotografie dołączone do wniosku mogą przedstawiać tę osobę w okularach z ciemnymi szklami. W przypadku osoby noszącej nakrycie głowy zgodnie z zasadami swojego wyznania, fotografie mogą przedstawiać tę osobę z nakryciem głowy. Nakrycie głowy nie może zakrywać ani zniekształcać owalu twarzy.

§ 4. 1. Od cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy pobiera się odciski linii papilarnych palców wskazujących obu dłoni za pomocą urządzenia do elektronicznego pobierania odcisków linii papilarnych.

2. W przypadku gdy linie papilarne na palcach wskazujących są nieczytelne lub brak jest jednego z tych palców, odciski linii papilarnych pobiera się kolejno z pary palców środkowych, serdecznych albo pary kciuków.

3. W przypadku gdy cudzoziemiec ma tylko jedną dłoń lub nie ma pary palców odpowiadających sobie w obu dłoniach, pobiera się odcisk linii papilarnych palca wskazującego jednej dłoni. W przypadku gdy linie papilarne na palcu wskazującym są nieczytelne lub brak jest tego palca, odcisk linii papilarnych pobiera się w kolejności, o której mowa w ust. 2.

4. W przypadku gdy pobranie od cudzoziemca odcisków linii papilarnych jest fizycznie niemożliwe, odcisków tych nie pobiera się.

§ 5. 1. Dane, które są umieszczane w karcie pobytu, utrwała się w postaci elektronicznej w systemie teleinformatycznym.

2. W przypadku gdy pobranie od cudzoziemca odcisków linii papilarnych było fizycznie niemożliwe, informację o braku odcisków linii papilarnych z podaniem przyczyny braku możliwości pobrania odcisków linii papilarnych utrwała się w systemie teleinformatycznym.

3. Przekazanie danych i informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, do spersonalizowania karty pobytu następuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...²⁾

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 lutego 2018 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy (Dz. U. poz. 333), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 14 ust.1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094).

Przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzoru formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 2) wzoru załączników do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 106 ust. 1a, 1c–1e ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 3) wzoru formularza wniosków o udzielenie cudzoziemcowi zezwoleń na pobyt czasowy, o których mowa w art. 139a ust. 1 oraz art. 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 4) liczby fotografii dołączanych do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i szczegółowych wymogów technicznych dotyczących fotografii dołączanych do wniosku;
- 5) wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosku;
- 6) sposobu pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu;
- 7) sposobu utrwalania danych umieszczanych w karcie pobytu i przekazywania ich do spersonalizowania karty pobytu.

Dotychczas przedmiotowa problematyka była uregulowana w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 lutego 2018 r. w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy (Dz. U. z 2015 r. poz. 333).

Konieczność wydania nowego rozporządzenia w sprawie wniosku udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy wynika ze zmian wprowadzonych ustawą z dnia ... zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach polegających na dodaniu w art. 106 ust. 1d i 1e, zmianie treści art. 107 ust. 1, oraz wprowadzeniu nowych celów udzielania cudzoziemcom zezwolenia na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zmiany wprowadzone do ustawy o cudzoziemcach miały na celu wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych,

odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair* (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21) do polskiego prawa krajowego.

Wskutek ww. nowelizacji w art. 106 regulującym zawartość formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy dodano dwa nowe ustępy 1d i 1e, przewidujące dwa nowe rodzaje załączników do wniosku o udzielenie tego zezwolenia, które cudzoziemiec będzie obowiązany dołączyć przy składaniu tego wniosku, w przypadku ubiegania się o udzielenie jednego z nowych rodzajów zezwoleń na pobyt czasowy, wprowadzanych ww. nowelizacją do ustawy o cudzoziemcach, tj. zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty, zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, albo w przypadku składania wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych. Zmiana brzmienia art. 107 ust. 1 pkt 1a, stanowiącego upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania niniejszego rozporządzenia, uwzględniła dodanie ww. nowych ustępów w art. 106 ustawy o cudzoziemcach.

W § 1 projektowanego rozporządzenia określony został zakres przedmiotowy rozporządzenia.

W § 2 projektu rozporządzenia wskazano, jakie wzory są określone w poszczególnych siedmiu załącznikach do projektu rozporządzenia, tzn. wzór formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (załącznik nr 1), wzór załącznika do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (załącznik nr 2), wzór załącznika do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1c ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (załącznik nr 3), nowy wzór załącznika do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (załącznik nr 4), nowy wzór załącznika do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1e ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (załącznik nr 5), wzór formularza wniosków o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 oraz art. 139o ust. 1 ustawy

z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (załącznik nr 6) oraz wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku (załącznik nr 7).

W załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia, we wzorze formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach na stronie 3 w części C, w pkt I formularza, wprowadzono nowe główne cele pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będące podstawą ubiegania się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, którymi są: mobilność długoterminowa naukowca, mobilność długoterminowa członka rodziny naukowca, odbycie stażu oraz udział w programie wolontariatu europejskiego. Powyższe jest wynikiem wprowadzenia do ustawy o cudzoziemcach nowych rodzajów zezwoleń na pobyt czasowy, tj. zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca (art. 151a ust. 1), zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca (art. 161b ust. 1), zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty (art. 157a ust. 1) oraz zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza (art. 157g ust. 1).

Załącznik nr 2 do projektu rozporządzenia, w którym określono wzór załącznika do formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach pozostał niezmienny w stosunku do wzoru przewidzianego w obowiązującym rozporządzeniu.

Załącznik nr 3 do projektu rozporządzenia, w którym określono wzór załącznika do formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1c ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, pozostał niezmienny w stosunku do wzoru przewidzianego w obowiązującym rozporządzeniu.

W załączniku nr 4 do projektu rozporządzenia, określono nowy wzór załącznika do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Załącznik ten będzie dołączany przez cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty lub zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza i będzie zawierał niezbędne informacje o organizatorze stażu albo o jednostce organizacyjnej, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz, tj.:

- nazwę,
- adres siedziby,

- podstawę prawną działalności, nazwę rejestru i numer wpisu w rejestrze,
- numer REGON.

W załączniku nr 5 do projektu rozporządzenia, określono nowy wzór załącznika do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1e ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Załącznik ten będzie dołączany przez cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca i będzie zawierał niezbędne informacje o jednostce naukowej, mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informację, a ponadto informację, czy cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną oraz informacje dotyczące tego programu lub porozumienia.

Załącznik nr 6 do projektu rozporządzenia, określający wzór formularza wniosków o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 oraz art. 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach pozostał niezmieniony w stosunku do wzoru przewidzianego w obowiązującym rozporządzeniu.

Załącznik nr 7 do projektu rozporządzenia, w którym został określony wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy pozostał niezmieniony w stosunku do wzoru przewidzianego w obowiązującym rozporządzeniu.

W § 3 projektu rozporządzenia wskazano liczbę fotografii i określono szczegółowe wymagania techniczne dotyczące fotografii dołączanych do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja prawna pozostaje bez zmian w stosunku do obecnie obowiązującego unormowania.

W § 4 projektu rozporządzenia określono sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu, a w § 5 sposób, w jaki dane umieszczane w karcie pobytu są utrwalane i przekazywane do spersonalizowania. Zgodnie z ww. przepisem dane te są utrwalane w systemie teleinformatycznym i następnie przekazywane w celu spersonalizowania karty pobytu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Regulacje te pozostają bez zmian w stosunku do unormowań obecnie obowiązujących.

W § 6 projektu rozporządzenia jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano dzień, czyli termin wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, której przepisy wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia. Proponowany termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny (www.rcl.gov.pl).

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Renata Szczęch – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Bleszyński Zastępca Dyrektora Departamentu Legalizacji Pobytu Urząd do Spraw Cudzoziemców Tel. 22 60 175 14 legalizacjapobytu@udsc.gov.pl	Data sporządzenia 24 lipca 2018 r. Źródło: Art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094). Przepis ten zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzoru formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 2) wzoru załączników do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 106 ust. 1a, 1c–1e ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 3) wzoru formularza wniosków o udzielenie cudzoziemcowi zezwoleń na pobyt czasowy, o których mowa w art. 139a ust. 1 oraz art. 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, tj. w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa oraz w celu korzystania z mobilności długoterminowej;
- 4) liczby fotografii dołączanych do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i szczegółowych wymogów technicznych dotyczących fotografii dołączanych do wniosku;
- 5) wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosku;
- 6) sposobu pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu;
- 7) sposobu utrwalania danych umieszczanych w karcie pobytu i przekazywania ich do spersonalizowania karty pobytu.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia w sprawie wniosku udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy wynika ze zmian wprowadzonych ustawą z dnia o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach polegających na dodaniu w art. 106 ust. 1d i 1e, zmianie treści art. 107 ust. 1, oraz wprowadzeniu nowych celów udzielania cudzoziemcom zezwolenia na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zmiany w ustawie o cudzoziemcach miały na celu wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair* (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21) do polskiego prawa krajowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Ustawa z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw przewiduje wprowadzenie w ustępach 1d i 1e art. 106 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który reguluje zawartość formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, dwóch nowych rodzajów załączników do wniosku o udzielenie tego zezwolenia, które cudzoziemiec będzie obowiązany dołączyć przy składaniu tego wniosku, w przypadku ubiegania się o udzielenie jednego z nowych rodzajów zezwoleń na pobyt czasowy, wprowadzanych ww. nowelizacją do ustawy o cudzoziemcach, tj. zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty, zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, albo w przypadku składania wniosku

o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych. Nowe załączniki do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy zostały określone w załącznikach nr 4 i 5 do projektu rozporządzenia.

W załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia, we wzorze formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach na stronie 3 w części C, w pkt I formularza, wprowadzono nowe główne cele pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będące podstawą ubiegania się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, którymi są: mobilność długoterminowa naukowca, mobilność długoterminowa członka rodziny naukowca, odbycie stażu oraz udział w programie wolontariatu europejskiego. Powyższe jest wynikiem wprowadzenia do ustawy o cudzoziemcach nowych rodzajów zezwoleń na pobyt czasowy, tj. zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca (art. 151a ust. 1), zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca (art. 161b ust. 1), zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty (art. 157a ust. 1) oraz zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza (art. 157g ust. 1).

Załącznik nr 2 do projektu rozporządzenia, w którym określono wzór załącznika do formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach pozostał niezmieniony w stosunku do wzoru przewidzianego w obowiązującym rozporządzeniu.

W załączniku nr 3 do rozporządzenia został określony wzór załącznika nr 2 do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1c ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, dotyczący cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji. Projekt rozporządzenia nie przewiduje zmian w tym wzorze.

W załączniku nr 4 do projektu rozporządzenia, określono nowy wzór załącznika do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Załącznik ten będzie dołączany przez cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty lub zezwolenia na pobyt czasowy dla wolontariusza i będzie zawierał niezbędne informacje o organizatorze stażu albo o jednostce organizacyjnej, na rzecz której cudzoziemiec ma wykonywać świadczenia jako wolontariusz:

- nazwę,
- adres siedziby,
- podstawę prawną działalności, nazwę rejestru i numer wpisu w rejestrze,
- numer REGON.

W załączniku nr 5 do projektu rozporządzenia, określono nowy wzór załącznika do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1e ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Załącznik ten będzie dołączany przez cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca i będzie zawierał niezbędne informacje o jednostce naukowej, mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informację, a ponadto informację, czy cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną oraz informacje dotyczące tego programu lub porozumienia.

Załącznik nr 6 do projektu rozporządzenia, określający wzór formularza wniosków o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 oraz art. 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach pozostał niezmieniony w stosunku do wzoru przewidzianego w obowiązującym rozporządzeniu.

W załączniku nr 7 do rozporządzenia został określony wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Wzór ten nie uległ modyfikacjom i odpowiada dotychczasowemu wzorowi.

Projektowany akt prawny określa także liczbę fotografii dołączanych do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i szczegółowe wymogi techniczne dotyczące tych fotografii, jak również sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu oraz sposób utrwalania danych umieszczanych w karcie pobytu i przekazywania ich do spersonalizowania karty pobytu. Projekt nie wprowadza zmian w tym zakresie w stosunku do obowiązujących regulacji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na fakt, iż proponowane w przepisach rozporządzenia rozwiązania wynikają z konieczności realizacji upoważnienia do wydania rozporządzenia w ww. zakresie oraz z uwagi na typowo techniczny charakter rozwiązań, brak jest możliwości dokonania porównania z rozwiązaniami przyjętymi przez inne kraje członkowskie OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Cudzoziemcy	Około 200 000 cudzoziemców ubiegających się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy na dotychczasowych podstawach prawnych. Brak jest możliwości oszacowania liczby cudzoziemców, którzy skorzystają z zaproponowanych rozwiązań dotyczących wniosków o udzielenie nowych rodzajów zezwoleń na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty oraz dla wolontariusza.	W 2015 r. liczba wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy wyniosła 93 928 osób. W 2016 r. liczba wniosków o udzielenie zezwoleń na pobyt czasowy wyniosła 127 413, stanowiąc wzrost o około 36% w stosunku do roku poprzedniego. W 2017 r. liczba wniosków o udzielenie zezwoleń na pobyt czasowy wyniosła 170 155, stanowiąc wzrost o około 33,5% w stosunku do roku poprzedniego. Brak jest możliwości oszacowania liczby cudzoziemców, których będą dotyczyły wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty oraz dla wolontariusza.	Składanie wniosków o udzielenie zezwoleń na pobyt czasowy, w tym wniosków o udzielenie zezwoleń na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca, w celu mobilności długoterminowej członka rodziny naukowca, zezwolenia na pobyt czasowy dla stażysty oraz dla wolontariusza. Do wniosku należy dołączyć odpowiednie fotografie cudzoziemca. Od cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy pobierane są odciski linii papilarnych. Określenie w rozporządzeniu jednolitego wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy umożliwia organom kontroli legalności pobytu łatwiejszą weryfikację legalności pobytu cudzoziemców w Polsce.
Wojewodowie	16 wojewodów	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)	Rozpatrywanie wniosków o udzielenie cudzoziemcom zezwoleń na pobyt czasowy i prowadzenie postępowań w tych sprawach w I instancji. Zamieszczanie w dokumencie podróży cudzoziemca odcisku stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy. Pobieranie od cudzoziemca odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu oraz utrwalanie danych umieszczanych w karcie pobytu i przekazywanie ich do spersonalizowania karty pobytu.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1 urząd administracji rządowej	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017 r. poz. 2206, z późn. zm.)	Prowadzenie postępowań odwoławczych w sprawach zezwoleń na pobyt czasowy.

Organy Straży Granicznej	- 1 Komendant Główny Straży Granicznej - 9 Komendantów oddziałów Straży Granicznej; - 104 Komendantów placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2365)	Przed wydaniem decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy wojewoda zwraca się do komendanta oddziału Straży Granicznej z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jego pobyt na tym terytorium mogą stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. Określenie w rozporządzeniu jednolitego wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy umożliwia organom kontroli legalności pobytu łatwiejszą weryfikację legalności pobytu cudzoziemców w Polsce.
Organy Policji	- 1 Komendant Główny Policji, - 16 Komendantów Wojewódzkich Policji, - 217 Komendantów Powiatowych (Miejskich) - 1 Komendant Stołeczny Policji	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067)	Przed wydaniem decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy wojewoda zwraca się do komendanta wojewódzkiego Policji z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jego pobyt na tym terytorium mogą stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. Określenie w rozporządzeniu jednolitego wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy umożliwia organom kontroli legalności pobytu łatwiejszą weryfikację legalności pobytu cudzoziemców w Polsce.
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1 Agencja	Ustawa z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920)	Przed wydaniem decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy wojewoda zwraca się do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jego pobyt na tym terytorium mogą stanowić

			zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu – art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.);
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870, z późn. zm.);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, z późn. zm.);
- 5) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych – art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1800).

Ponadto projekt został przekazany do konsultacji:

- 1) wojewodom;
- 2) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 3) Rzecznikowi Praw Dziecka;
- 4) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 5) Konfederacji „Lewiatan”;
- 6) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców;
- 7) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej
- 8) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
- 9) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 10) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 11) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 12) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 13) Fundacji Refugee.pl;
- 14) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 15) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 16) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 17) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 18) Caritas Polska;
- 19) Fundacji Panoptykon;
- 20) Fundacji Ocalenie;
- 21) Fundacji Multiocalenie;
- 22) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 23) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 24) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 25) Polskiej Izbie Turystyki;
- 26) Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 27) Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność”;
- 28) Forum Związków Zawodowych;
- 29) Związkowi Rzemiosła Polskiego.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie

stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Dodatkowo projekt zostanie także opublikowany na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Konsultacje publiczne zostaną przeprowadzone w trakcie uzgodnień międzyresortowych przedmiotowego projektu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
budżet państwa		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
JST		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Wydatki ogółem		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
budżet państwa		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
JST		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Saldo ogółem		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
budżet państwa		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
JST		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Źródła finansowania	-												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wdrożenie projektowanych rozwiązań nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiegokolwiek fazie realizacji, tak w części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało kosztów wymagających sfinansowania. Określone w projekcie rozporządzenia wzory formularzy wniosków o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy (załącznik nr 1 do rozporządzenia), o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa oraz zezwolenia na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej (załącznik nr 6 do rozporządzenia) oraz wzory załączników do wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy (załączniki nr 2–5 do rozporządzenia) zostały przygotowane przez Urząd do Spraw Cudzoziemców. Nie powstaną także koszty związane z opracowaniem wzoru stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy (wzór został opracowany przez Urząd do Spraw Cudzoziemców). Brak będzie również kosztów związanych z wytworzeniem stempla, ponieważ jego wzór pozostaje bez zmian w stosunku do dotychczas obowiązującego wzoru. Skutki finansowe dotyczące koniecznych zmian w systemie teleinformatycznym obsługującym krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców wynikających z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze <i>au pair</i> (wersja przekształcona), zostały uwzględnione w ocenie skutków regulacji ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, wprowadzającej m.in. zmiany w przepisie upoważniającym do wydania niniejszego rozporządzenia.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
Niemierzalne	-	-						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				nie dotyczy				
Komentarz: Nie dotyczy								
9. Wpływ na rynek pracy								
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Brak wpływu.						

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Przewidywany termin wejścia w życie rozporządzenia to dzień ..., czyli termin wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, której przepisy wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia. Proponowany termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania wynikają z przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. W związku z tym ewaluacja nie dotyczy przepisów rozporządzenia.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak załączników.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR

(pieczęć organu przyjmującego wniosek) /
(stamp of the authority accepting the application) /
(cachet de l'autorité qui reçoit la demande) / (печать органа,
принимającego заявку)

rok / year / année / год	/	miesiąc / month / mois / месяц	/	dzień / day / jour / день

(miejscze i data złożenia wniosku) /
(place and date of submission of the application) / (lieu et date du
dépôt de la demande) / (место и дата составления заявки)

Przed wypełnieniem wniosku proszę zapoznać się z pouczeniem zamieszczonym na stronie 9

Prior to filling the application form in, please read the instruction on page 9

Avant de remplir la demande, consultez l'instruction sur la page 9

Перед заполнением заявки прошу ознакомиться с инструкцией на странице 9

Fotografia /
Photo / Photo / Фото
(35 mm x 45 mm)

WNIOSEK

O UDZIELENIE CUDZOZIEMCOWI ZEZWOLENIA NA POBYT CZASOWY

APPLICATION FOR THE TEMPORARY RESIDENCE PERMIT

LA DEMANDE POUR LE PERMIS DE SEJOUR TEMPORAIRE

ЗАЯВКА НА ПРЕДОСТАВЛЕНИЕ ИНОСТРАНЦУ РАЗРЕШЕНИЯ НА ВРЕМЕННОЕ ПРЕБЫВАНИЕ

Do / to / à / для

(nazwa organu, do którego składany jest wniosek) /

(name of the authority the application is submitted to) / (dénomination de l'autorité auprès de laquelle demande est déposée) / (название органа для которого составляется заявка)

A. DANE OSOBOWE CUDZOZIEMCA / PERSONAL DATA OF THE FOREIGNER / DONNÉES À CARACTER PERSONNEL DE L'ÉTRANGER / ЛИЧНЫЕ ДАННЫЕ ИНОСТРАНЦА

1. Nazwisko / Surname / Nom / Фамилия:

2. Nazwisko (nazwiska) poprzednie /
Previously used surname (surnames) / Nom
(noms) précédent(s) /
Предыдущая фамилия (фамилии):

[illegible]

3. Nazwisko rodowe / Family name / Nom de famille / Родовая фамилия:

[illegible]

4. Imię (imiona) / Name (names) / Prénom (prénoms) / Имя (имена):

[illegible]

| | | | |

5. Imię (imiona) poprzednie / Previously used name (names) / Prénom (prénoms) précédent(s) / Предыдущее имя (имена):

| | | | | | | | | | | | | | | | | |

| | | | | | | | | | | | | | | | |

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

[illegible]

rok / year / année / год / miesiąc / month / mois /
 день / day /
 день / день

1

| | | | |

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

[illegible][illegible]

| | | | |

_____ cm

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

[illegible]

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

| | | | | | | | | | | | | | | | |

| | | | |

B. MIEJSCE POBYTU CUDZOZIEMCA / PLACE OF RESIDENCE OF THE FOREIGNER / LIEU DE SÉJOUR DE L'ÉTRANGER / МЕСТО ПРЕБЫВАНИЯ ИНОСТРАНЦА

- 1) ☐ wykonywanie pracy / performance of a paid activity / exercice du travail / выполнение работы
- 2) ☐ wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji / performance of a paid activity in a field requiring high qualifications / exercice du travail exigeant de hautes qualités professionnelles / выполнение работы по специальности, требующей высокой квалификации
- 3) ☐ wykonywanie pracy przez cudzoziemca delegowanego przez pracodawcę zagranicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / performance of a paid activity by a foreigner delegated by a foreign employer to the territory of the Republic of Poland / exercice du travail par un ressortissant étranger délégué par un employeur étranger sur le territoire polonaise / выполнение работы иностранцем, который командирован иностранным работодателем на территорию Республики Польша
- 4) ☐ prowadzenie działalności gospodarczej / conducting a business activity / exercice d'activité économique / осуществление хозяйственной деятельности
- 5) ☐ podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub studiów doktoranckich / undertaking or continuation of full-time studies or doctoral studies / entreprise ou poursuite des études supérieures à plein temps ou des études doctorales / начало или продолжение стационарного обучения в вузе или обучения в аспирантуре
- 6) ☐ prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych / conducting research or development / recherche scientifique ou travaux de développement / проведение научных исследований или работ по развитию

- ☐ mobilność długoterminowa naukowca
- ☐ mobilność długoterminowa członka rodziny naukowca
- ☐ odbycie stażu
- ☐ udział w programie wolontariatu europejskiego

- 11) ☐ pobyt z obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej / stay with a citizen of the Republic of Poland / séjour avec un citoyen de la République de Pologne / пребывание с гражданином Республики Польша
- 12) ☐ pobyt z cudzoziemcem / stay with a foreigner / séjour avec un ressortissant étranger / пребывание с иностранцем
- 13) ☐ okoliczności związane z byciem ofiarą handlu ludźmi / circumstances associated with being a victim of human trafficking / circonstances concernant le fait d'être victime de la traite des êtres humains / обстоятельства, связанные с тем, что иностранец стал жертвой торговли людьми
- 14) ☐ okoliczności wymagające krótkotrwałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / circumstances requiring a short-term stay on the territory of the Republic of Poland / circonstances nécessitant un séjour de courte durée sur le territoire de la République de Pologne / обстоятельства, которые требуют кратковременного пребывания на территории Республики Польша
- 15) ☐ przedłużenie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze względu na pracę sezonową / extension of stay on the territory of the Republic of Poland due to seasonal work/ Prolongement du séjour sur le territoire de la République de Pologne pour raison de travail saisonnier/ продолжение пребывания на территории Республики Польша, учитывая сезонную работу
- 16) ☐ inne okoliczności (należy określić, jakie) / other circumstances (please specify) / autres circonstances (Il faut les préciser) / другие обстоятельства (следует пояснить цель)

II. Członkowie rodziny cudzoziemca zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / Members of foreigner's family living on the territory of the Republic of Poland / Membres de la famille de l'étranger qui habitent sur le territoire de la République de Pologne / Члены семьи иностранца, проживающие на территории Республики Польша:

Imię i nazwisko / Name and surname / Nom et prénom / Имя и фамилия	Płeć / Sex / Sexe / Пол	Data urodzenia / Date of birth / Date de naissance / Дата рождения	Stopień pokrewieństwa / Degree of kinship / Niveau de parenté / Степень родства	Obywatelstwo / Citizenship / Citoyenneté / Гражданство	Miejsce zamieszkania / Place of residence / Domicile / Место проживания	Czy ubiega się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy? / Is he/she applying for the temporary residence permit? / Est-ce qu'il (elle) demande un permis de séjour temporaire? / Ходатайствуется ли о предоставлении разрешения на временное пребывание?	Czy pozostaje na utrzymaniu cudzoziemca? (tak/nie) / Is he/she a dependent on the foreigner? (yes/no) / Est-ce que la personne dépend financièrement de l'étranger? (oui/non) / Остается на содержании иностранца? (да/нет)
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							

III. **Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / Foreigner's stay on the territory of the Republic of Poland / Séjour de l'étranger sur le territoire de la République de Pologne / Пребывание иностранца на территории Республики Польша:**

a) **poprzednie pobyty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / previous visits to the territory of the Republic of Poland / séjours précédents sur le territoire de la République de Pologne / предыдущие пребывания на территории Республики Польша:**

(okresy i podstawa pobytu) / (periods and grounds of stay) / (périodes et base légale de séjour) / (периоды и основание пребывания)

b) aktualny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / current stay on the territory of the Republic of Poland / séjour actuel sur le territoire de la République de Pologne / пребывание в настоящее время на территории Республики Польша:

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with „X”) / (mettre un „X” dans la case adéquate) / (обозначить знаком „X” соответствующую графу)

1. Czy przebywa Pan (-i) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej? / Are you staying on the territory of the Republic of Poland? / Est-ce que séjournez-vous actuellement sur le territoire de la République de Pologne? / Пребываете ли Вы на территории Республики Польша?		Tak / Yes / Oui / Да		Nie / No / Non / Нет

2. Proszę podać datę ostatniego wjazdu Pana (-i) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / Please provide the date of your last entry into the territory of the Republic of Poland? / Indiquez la date de la dernière entrée sur le territoire de la République de Pologne? / Прошу обозначить дату Вашего последнего въезда на территорию Республики Польша
				/		/		
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /
месяц		dzień / day /
jour / день		

3. Na jakiej podstawie przebywa Pan (-i) aktualnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej? / What is the legal basis for your current stay on the territory of the Republic of Poland? / En vertu de quoi séjournez-vous actuellement sur le territoire de la République de Pologne? / На каком основании Вы пребываете в настоящее время на территории Республики Польша?

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with „X”) / (mettre un „X” dans la case adéquate) / (обозначить знаком „X” соответствующую графу)

- 1) ☐ ruchu bezwizowego / visafree regime / circulation sans visa / безвизового движения
- 2) ☐ wizy / visa / visa / визы
- 3) ☐ zezwolenia na pobyt czasowy / temporary residence permit / permis de séjour temporaire / разрешения на временное пребывание
- 4) ☐ dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu wydanego przez inne państwo obszaru Schengen / document entitling to entry and stay issued by other Schengen Member State / le document autorisant l'entrée ou le séjour délivré par un État membre de l'espace Schengen / документа, разрешающего въезд и пребывание, выданного другим государством Шенгенской зоны

IV. Podróże i pobyty zagraniczne cudzoziemca poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ostatnich 5 lat (państwo, okres pobytu) / Foreigner's travels and stays outside the territory of the Republic of Poland within the last 5 years (country, period of stay) / Voyages à l'étranger et séjours à l'extérieur du territoire de la République de Pologne au cours des 5 dernières années (pays, période de séjour) / Зарубежные поездки и пребывание иностранца вне территории Республики Польша в течение последних 5 лет (государство, период пребывания):

V. Informacja o środkach finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca / Information about foreigner's means of subsistence / Informations sur les moyens de subsistance d'étranger / Информация о финансовых средствах для покрытия расходов на содержание иностранца:

VI. Informacja o posiadanym przez cudzoziemca ubezpieczeniu zdrowotnym / Information about foreigner's medical insurance / Informations sur l'assurance médicale d' étranger / Информация о медицинской страховке имеющейся у иностранца:

VII. Czy jest Pan (-i) zatrzymany (-na) albo umieszczony (-na) w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców, czy został wobec Pana (-i) zastosowany środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju, czy odbywa Pan (-i) karę pozbawienia wolności lub czy zastosowano wobec Pana (-i) tymczasowe aresztowanie? / Are you currently detained or placed in a guarded centre or detention centre for foreigners, has any preventive measure been applied against you in the form of a ban on leaving the country, are you currently serving a sentence of imprisonment or are you temporarily arrested? / Êtes-vous détenu(e), placé(e) dans un centre de surveillance ou dans un centre de détention pour les étrangers, êtes-vous soumis(e) à une mesure préventive sous la forme d'une interdiction de quitter le pays, purgez-vous une peine privative de liberté ou étiez-vous placé(e) en détention provisoire? / Являетесь ли Вы задержанным, находитесь ли Вы в охраняемом центре или под стражей для иностранцев, была ли по отношению к Вам применена мера пресечения в виде запрета выезда из страны или отбываете ли Вы наказание в виде лишения свободы, а также применено ли по отношению к Вам временное заключение под стражу?

VIII. Czy był(-a) Pan (-i) karany (-na) sądownie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej? / Have you been sentenced by the court on the territory of the Republic of Poland? / Avez-vous été condamné(e) par un tribunal sur le territoire de la République de Pologne? / Были ли Вы наказаны в судебном порядке на территории Республики Польша?

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with „X”) / (mettre un „X” dans la case correspondante) / (обозначить знаком „X” соответствующую графу)

☐ Tak / Yes / Oui / Да

Kiedy, za jaki czyn, jaki zapadł wyrok i czy został wykonany? / When, for what act, what sentence was passed and was it executed? / Quand? Pour quel acte? Quel était le verdict? A-t-il été exécuté? / Когда, за какой проступок, какой был приговор и был ли он исполнен?

☐ Nie / No / Non / Нет

IX. Czy toczy się przeciwko Panu (-i) postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o wykroczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej? / Are you a subject of any criminal or contravention proceedings pending on the territory of the Republic of Poland? / Actuellement, faites-vous l'objet d'une procédure judiciaire ou d'une procédure pour un délit, sur le territoire de la République de Pologne? / Ведется ли в отношении Вас уголовное производство или производство по делам о правонарушениях на территории Республики Польша?

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with „X”) / (mettre un „X” dans la case correspondante) / (обозначить знаком „X” соответствующую графу)

☐ Tak / Yes / Oui / Да

Jakie? / What? / Lesquelles? / Какие?

☐ Nie / No / Non / Нет

☐

X. Czy ciąży na Panu (-i) zobowiązania wynikające z orzeczeń sądowych, postanowień i decyzji administracyjnych, w tym zobowiązania alimentacyjne, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub poza tym terytorium? / Do you have any liabilities resulting from verdicts of courts, resolutions or administrative decisions, including alimony, in the territory of the Republic of Poland or abroad? / Pèsent-t-ils sur vous des obligations obligations qui pèsent sur vous et qui résultent des arrêtes des tribunaux, des dispositions et des décisions administratives, y comprise pension alimentaire, sur le territoire de la République de Pologne au à l' étranger? / Обременяют ли Вас обязательства, возникающие из судебных решений, постановлений, административных решений, в том числе, алиментные обязательства, на территории Республики Польша или за пределами этой территории?

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with „X”) / (mettre un „X” dans la case correspondante) / (обозначить знаком „X” соответствующую графу)

☐

Tak / Yes / Oui / Да

Jakie? / What? / Lesquelles? / Какие?

☐

Nie / No / Non / Нет

D. WZÓR PODPISU

SIGNATURE SPECIMEN / MODÈLE DE LA SIGNATURE / ОБРАЗЕЦ ПОДПИСИ

(podpis cudzoziemca) / (signature of the foreigner) / (signature de l' étranger) / (подпись иностранца)

Podpis nie może wychodzić poza ramki.

The signature may not exceed the box. / La signature ne doit pas dépasser l'encadrement. / Подпись не должна выходить за границы рамки.

E. OŚWIADCZENIE / DECLARATION / DECLARATION / ЗАЯВЛЕНИЕ

Świadomy odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204) oświadczam, że dane i informacje zawarte we wniosku są prawdziwe. / Being aware of criminal liability under Article 233 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code (Journal of Laws of 2017, item 2204), I hereby declare that the data and information I provided in the application are correct and truthful. / Conscient de la responsabilité criminelle en vertu de l'article 233 de la loi du 6 juin 1997 – Code pénal (Journal officiel de 2017, article 2204), je déclare que les données et informations contenues dans la demande sont vraies. / Осознавая уголовную ответственность по ст. 233 закона от 6 июня 1997 г. - Уголовный кодекс (З. В. от 2017 г., поз. 2204), заявляю, что данные и сведения, содержащиеся в заявке являются достоверными.

Jestem świadomy, że złożenie wniosku lub dołączenie dokumentów zawierających nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, a także zeznanie nieprawdy w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, zatajenie prawdy, podrobienie, przerobienie dokumentu w celu użycia go jako autentycznego lub używanie takiego dokumentu jako autentycznego, spowoduje odmowę udzielenia zezwolenia lub jego cofnięcie.

I am aware that the submission of the application or attachment of documents containing incorrect personal data or false information as well as making false statements, concealing the truth, forging, altering document for the purpose of using it as an authentic one or using such document as an authentic one in the proceedings concerning the temporary residence permit shall result in the refusal or cancellation of the permit.

Je déclare être conscient(e) que le dépôt d'une demande ou des documents en annexe contenant des coordonnées ou informations fausses, ainsi qu'une fausse déclaration lors de la procédure de la délivrance de l'autorisation de résidence pour une durée déterminée, la dissimulation des faits, la falsification ou la rectification d'un document dans le but de l'utiliser comme authentique ou l'utilisation d'un tel document comme authentique causera le refus ou l'annulation de l'autorisation.

Я осознаю, что подача заявки или приложение документов, которые содержат ложные личные данные или ложную информацию, а также если показания в производстве по предоставлению разрешения на временное пребывание содержат ложные сведения, скрывают правду, если подделан, изменен документ с целью использования его как аутентичного или такой документ использован как аутентичный, влечет за собой отказ в предоставлении разрешения или его аннулирование.

Oświadczam, że znana jest mi treść art. 233 Kodeksu karnego¹⁾.
I hereby declare that I am familiar with the content of Article 233 of Penal Code²⁾.
Je certifie que je connais le contenu de l'art. 233 du Code pénal³⁾.
Заявляю, что мне известно содержание статьи 233 Уголовного кодекса⁴⁾.

Data i podpis (imię i nazwisko) cudzoziemca / Date and signature (name and surname) of the foreigner / Date et signature (prénom et nom) de l'étranger / Дата и подпись (имя и фамилия) иностранца:

				/			/		
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / месяц			dzień / day / jour / день	

(podpis – imię i nazwisko) / (signature – name and surname) /
(signature – prénom et nom) / (подпись – имя и фамилия)

¹⁾ Art. 233 Kodeksu karnego:

„Art. 233. § 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 1a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie.

§ 3. Nie podlega karze za czyn określony w § 1a, kto składa fałszywe zeznanie, nie wiedząc o prawie odmowy zeznania lub odpowiedzi na pytania.

§ 4. Kto, jako biegły, rzeczoznawca lub tłumacz, przedstawia fałszywą opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie mające służyć za dowód w postępowaniu określonym w § 1, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 4a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 4 działa nieumyślnie, narażając na istotną szkodę interes publiczny, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 5. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli:

1) fałszywe zeznanie, opinia, ekspertyza lub tłumaczenie dotyczy okoliczności niemogących mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy,

2) sprawca dobrowolnie sprostuje fałszywe zeznanie, opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie, zanim nastąpi, chociażby nieprawomocne, rozstrzygnięcie sprawy.

§ 6. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.”

²⁾ Article 233 of Penal Code:

„Art. 233. § 1. Whoever, in giving testimony which is to serve as evidence in court proceedings or other proceedings conducted on the basis of a law, gives false testimony or conceals the truth shall be subject to the penalty of deprivation of liberty between 6 months and 8 years.

§ 1a. If the perpetrator of the offense referred to in § 1 gives false testimony or is concealing the truth for fear of criminal responsibility to himself or his immediate family he shall be liable to imprisonment for a term of between 3 months and 5 years.

§ 2. The prerequisite to this liability is that the person obtaining the testimony, acting within his competence, shall have warned the person testifying of the penal liability for false testimony or obtained a relevant pledge from the latter.

§ 3. Whoever, being unaware of the right to refuse testimony or answer to questions, gives false testimony because of fear of penal liability threatening himself or his next of kin, shall not be liable to the penalty.

§ 4. Whoever, acting as an expert, expert witness or translator, provides a false opinion or translation to be used as in proceedings specified in § 1 shall be subject to the penalty of deprivation of liberty between 1 and 10 years.

§ 4a. If the perpetrator of the act referred to in § 4 acts unintentionally exposing public interest to substantial harm he shall be subject to the penalty of deprivation of liberty for up to 3 years.

§ 5. The court may apply an extraordinary mitigation of the penalty, or even waive its imposition if:

1) The false testimony, opinion or translation concerns circumstances which cannot affect the outcome of the case,

2) The perpetrator voluntarily corrects the false testimony, opinion or translation before even a decision which is not final and valid has been rendered in the case.

§ 6. The provisions of § 1-3 and 5 shall be applied accordingly to a person providing a false statement if a provision of a law provides for the possibility of obtaining a statement under the threat of penal liability.”

³⁾ L'article 233 du Code pénal:

« Art. 233. § 1. Celui qui, en déposant un témoignage destiné à servir de preuve dans une procédure judiciaire ou une autre procédure menée sur la base d'une loi, donne un faux témoignage ou cache la vérité, est passible d'une peine d'emprisonnement pouvant aller de 6 mois jusqu'à 8 ans.

§ 1a. Lorsque l'auteur de l'acte visé au § 1 donne un faux témoignage ou cache la vérité par crainte de la responsabilité pénale menaçant lui-même ou ses proches, il est passible d'une peine d'emprisonnement pouvant aller de 3 mois jusqu'à 5 ans.

§ 2. La condition préalable à cette responsabilité : la personne qui recueille le témoignage, agissant dans le cadre de ses compétences, doit avertir la personne qui témoigne de la responsabilité pénale pour faux témoignage ou doit obtenir une déclaration sous serment de sa part.

§ 3. N'est pas punissable pour l'acte visé au § 1 celui qui donne un faux témoignage ignorant son droit de refuser de témoigner ou de répondre à des questions.

§ 4. Celui qui, en tant qu'expert, expert judiciaire ou interprète, présente une fausse opinion, fausse expertise ou fausse traduction destinée à servir de preuve dans la procédure visée au § 1 est punissable d'un emprisonnement maximal de 10 ans.

§ 4a. Lorsque l'auteur de l'acte visé au § 4 agit non intentionnellement en exposant l'intérêt général au dommage important, il est punissable d'un emprisonnement maximal de 3 ans.

§ 5. Le tribunal peut appliquer une procédure extraordinaire de clémence, voire renoncer à l'imposition de la peine, si :

1) le faux témoignage, fausse opinion, fausse expertise ou fausse traduction se réfère à des circonstances sans incidence sur le résultat de l'affaire,

2) le contrevenant a volontairement corrigé tout faux témoignage, fausse opinion, fausse expertise ou fausse traduction avant même le résultat non définitif de l'affaire.

§ 6. Les dispositions de § 1-3 et 5 s'appliquent mutatis mutandis à une personne qui a fait une fausse déclaration si une disposition de la loi prévoit la possibilité de recevoir une déclaration sous peine de responsabilité pénale.»

⁴⁾ Статья 233 - Уголовный кодекс:

„Ст. 233. § 1. Кто, давая показания, которые могут использоваться как доказательства в судопроизводстве или в ином производстве, которое проводится на основании закона, сообщает ложные сведения или скрывает правду, подлежит наказанию лишением свободы на срок от 6 месяцев до 8 лет.

§ 1a. Если виновник поступка, определенного в § 1, сообщит ложные сведения или скроет правду из опасения перед уголовной ответственностью, угрожающей ему самому или его ближайшим, то он подлежит наказанию лишением свободы на срок от 3 месяцев до 5 лет.

§ 2. Условием ответственности является, чтобы лицо, ведущее допрос, действуя в пределах своих полномочий, предупредило лицо, дающее показания, об уголовной ответственности за ложные показания или взяло у него обещание о даче правдивых показаний.

§ 3. Не подлежит наказанию за поступок, определенный в § 1a, лицо, дающее ложное показание, не зная о праве отказа от показаний или от ответа на вопросы.

§ 4. Кто в качестве эксперта, специалиста или переводчика представляет ложное заключение, экспертизу или перевод, которые могут использоваться как доказательство в производстве, указанном в § 1, подлежит наказанию лишением свободы на срок от 1 года до 10 лет.

§ 4a. Если виновник поступка, определенного в § 4, действует неумышленно, подвергая существенному вреду общественный интерес, то он подлежит наказанию лишением свободы на срок до 3 лет.

§ 5. Суд может применить чрезвычайное смягчение наказания и даже отказаться от его назначения, если:

1) ложное показание, заключение, экспертиза или перевод касаются обстоятельств, которые не могут повлиять на решение дела,

2) виновный добровольно исправляет ложное показание, заключение, экспертизу или перевод прежде, чем вынесено хотя бы и неправомотное решение по делу.

§ 6. Положения § 1-3, а также 5 применяются соответственно к лицу, которое дает ложные показания, если предписание закона предусматривает возможность получения показаний под угрозой уголовной ответственности.”

Załączniki do wniosku / Attachments to the application / Annexes à la demande / Приложения к заявке:

(załącza wnioskodawcy) / (attached by the applicant) / (à joindre par le demandeur) / (добавляет заявитель)

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	

POUCZENIE / INSTRUCTION / INSTRUCTION / ИНСТРУКЦИЯ

- 1) Wniosek wypełnia się w języku polskim.
The application should be filled in in Polish language.
La demande doit être remplie en langue polonaise.
Заявка заполняется на польском языке.
- 2) Wniosek należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami wpisywanymi w odpowiednie kratki.
The application should be completed legibly, in printed letters written into the appropriate boxes.
La demande doit être rempli lisiblement, en majuscules inscrites dans les cases correspondantes.
Заявку нужно заполнить читаемыми печатными буквами, вписывая их в соответствующие клетки.
- 3) Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki.
All required fields should be filled in.
Il faut remplir toutes les cases demandées.
Следует заполнить все требуемые поля.
- 4) W części A w rubryce „Płeć” wpisać „M” – w przypadku mężczyzny, „K” – w przypadku kobiety; w rubryce: „Stan cywilny” należy użyć sformułowań: panna, kawaler, mężatka, żonaty, rozwiedziona, rozwiedziony, wdowa, wdowiec.
In Part A in the field ”Sex” ”M” should be written for a male and ”K” for a female; in the field ”Marital status” the following terms should be used: unmarried, married, divorced, widow, widower.
Dans la partie A, rubrique «Sexe» – inscrire: «M» pour un homme, «K» pour une femme; rubrique «État civil» – utilisez une des formulations suivantes: célibataire, marié, mariée, divorcée, divorcé, veuve, veuf.
В части А в графе «Пол» вписать «М» – для мужчины, «К» – для женщины; в графе: «Семейное положение» нужно использовать формулировки: незамужняя, холост, замужем, женат, разведена, разведен, вдова, вдовец.
- 5) W części D podpis nie może wychodzić poza ramki.
In part D the signature may not exceed the box.
Dans la partie D la signature ne doit pas dépasser l’encadrement.
В части D подпись не должна выходить за границы рамки.
- 6) Zgodnie z art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), jeżeli we wniosku nie wskazano adresu wnioskodawcy i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek

pozostawia się bez rozpoznania. Jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

Pursuant to Art. 64 of the Act of 14 June 1960 – Code of Administrative Procedure (Journal of Laws from 2017, item 1257), if the application does not indicate the address of the applicant and it is impossible to determine the address on the basis of available data, the application will not be examined. If the application does not meet the other requirements set by law the applicant should be called to remedy the deficiencies within the time limit of not less than seven days stating that failure to remove these deficiencies will result in leaving the application unexamined.

Conformément à l'art. 64 de la loi du 14 juin 1960 – du Code de procédure administrative (Journal officiel de 2017, article 1257), si la demande n'indique pas l'adresse du demandeur et qu'il est impossible de déterminer l'adresse sur la base des données disponibles, la demande ne sera pas examinée. Si la demande ne satisfait pas aux autres exigences prévues par la loi, il faut appeler le demandeur à compléter la demande dans le délai imparti d'au moins sept jours, en l'avertissant que le défaut de compléter la demande constitue un motif pour ne pas examiner la demande.

Согласно ст. 64 закона от 14 июня 1960 г. - Административного-процессуальный кодекс (З. В. от 2017 г., пол. 1257), если в заявке не указан адрес заявителя и отсутствует возможность установить этот адрес на основании имеющихся данных, то заявка будет оставлена без рассмотрения. Если заявление не соответствует другим требованиям, которые установлены положениями закона, следует вызвать подающего заявление для устранения недостатков в определенный срок, не меньше семи дней, с объяснением того, что при не устранении этих недостатков заявление будет оставлено без рассмотрения.

- 7) Jeżeli w jakiegokolwiek rubryce formularza jest zbyt mało miejsca na wpisanie wymaganych informacji, dalsze informacje, wraz ze wskazaniem rubryki/rubryk, których dotyczą, należy podać na osobnym arkuszu formatu A4 i dołączyć do wniosku jako załącznik.
If there is not enough space to fill in any section of the application form, you can continue on a separate sheet of A4 paper. The additional information should contain an indication of the appropriate section/sections concerned and should be enclosed with the application as an attachment.
Si dans une case du formulaire, il n'y a pas suffisamment d'espace pour entrer les informations requises, joignez ces informations complémentaires, avec l'indication de la case/des cases clairement identifiée(s), sur une feuille séparée au format A4 qui doit être jointe à l'annexe de la demande.
Если в какой-либо графе бланка есть слишком мало места для вписания требуемой информации, дальнейшую информацию, вместе с указанием графы/граф, которых касается, следует подать на отдельном листе формата A4 и приложить к заявке как приложение.
- 8) Cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji albo zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli celem pobytu cudzoziemca jest wykonywanie pracy poprzez pełnienie funkcji w zarządzie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej, którą utworzył lub której udzielił lub akcje objął lub nabył, lub prowadzenie spraw spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej przez komplementariusza, lub działanie w charakterze prokurenta, składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, dołącza do niego wypełniony przez podmiot powierzający mu wykonywanie pracy załącznik nr 1.
The foreigner applying for the temporary residence and work permit, the temporary residence permit to perform a paid activity in a field requiring high qualifications or the temporary residence permit to conduct a business activity, if the purpose of the foreigner's stay is a performance of a paid activity by acting as a member of the board of directors of a private limited liability or a joint stock company, which he founded, or which shares he took up or purchased, or conducting affairs of a limited partnership or joint stock limited partnership company by a general partner, or acting as a plenipotentiary, while submitting the application, shall attach the annex 1, filled in by an entity entrusting performance of paid activity to the foreigner.
L'étranger qui demande un permis de séjour temporaire et de travail, d'un permis de séjour temporaire pour l'exercer du travail hautement qualifiée professionnelle ou pour exercer un activité économique, si le but de ce séjour de l'étranger est l'exercice de fonction au sein d'une société à responsabilité limitée ou d'une société anonyme, qu'il a créée ou bien, dans laquelle il a pris ou acquis des parts ou des actions, ou bien la direction d'une société en commandite ou en commandite par actions par le commanditaire, ou bien agir en qualité de mandataire, l'annexe n°1, dûment rempli par l'entité qui confie l'exercice du travail à étranger, doit être joint à la demande.
Иностранец, ходатайствующий о выдаче разрешения на временное пребывание и работу; разрешения на временное пребывание для выполнения работы по специальности, требующей высокой квалификации; а также разрешения на временное пребывание для осуществления хозяйственной деятельности, если целью пребывания иностранца является выполнение работы, которая заключается в выполнении функций в правлении общества с ограниченной ответственностью или акционерного общества, которое он создал, или же принял, либо приобрел взносы или акции, или управление командитным товариществом или командитно-акционерным товариществом во главе с генеральным партнёром, или деятельность на основании доверенности, подавая заявку на предоставление разрешения на временное пребывание, прилагает к ней приложение №1, заполненное субъектом, поручающим ему выполнение работы.
- 9) Cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, dołącza do niego załącznik nr 2.
The foreigner applying for the temporary residence permit to perform a paid activity in a field requiring high qualifications, while submitting the application, shall attach the annex 2.
L'étranger, qui demande un permis de séjour temporaire pour l'exercer du travail hautement qualifiée professionnelle, il faut aussi joindre à la demande l'annexe n°2 dûment rempli.
Иностранец, ходатайствующий о выдаче разрешения на временное пребывание с целью выполнения работы по специальности, требующей, высокой квалификации, подавая заявку на предоставление разрешения на временное пребывание, прилагает к ней приложение №2.

ADNOTACJE URZĘDOWE / OFFICIAL NOTES / ANNOTATIONS DE L'OFFICE / СЛУЖЕБНЫЕ АННОТАЦИИ

(wypełnia organ rozpatrujący wniosek) / (to be filled in by the authority examining the application) / (à remplir par l'organe qui instruit la demande) / (заполняет орган, рассматривающий заявку)

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby przyjmującej wniosek / Date, name, surname, position and signature of the person accepting the application / Date, nom, prénom, fonction et signature de la personne qui reçoit la demande / Дата, имя, фамилия, должность и подпись лица, принимающего заявку:

					/			/		
rok / year / année / год						miesiąc / month / mois / месяц			dzień / day / jour / день	

Adnotacje osoby przyjmującej wniosek / Notes of the person accepting the application / Annotations de la personne qui reçoit la demande / Аннотации лица, принимающего заявку:

Okazano dokument podróży, seria, numer / A travel document was presented of series, number / Le document de voyage a été présenté (série, numéro) / Предъявлен проездной документ серия номер

Data i podpis osoby przyjmującej wniosek / Date and signature of the person accepting the application / La date et la signature de la personne qui reçoit la demande / Дата и подпись лица, принимающего заявку

Data złożenia odcisków linii papilarnych przez cudzoziemca w celu wydania karty pobytu / Date of taking the fingerprints from the foreigner for the purpose of issuing a residence card / La date du relevé des empreintes digitales de l'étranger dans le but de délivrer un permis de séjour / Дата составления отпечатков папиллярных линий иностранца с целью предоставления вида на жительство:

					/					/				
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / месяц					dzień / day / jour / день				

Informacja o palcach, których odciski zostały umieszczone w karcie pobytu (zaznaczyć krzyżykiem), lub przyczyna braku możliwości pobrania odcisków palców / Information about fingers, the prints of which were placed on a residence card (tick as appropriate), or the reason of impossibility of taking fingerprints / L'information sur les doigts dont on a relevé les empreintes digitales, enregistrées sur la carte de séjour (cochez la case), ou la cause de l'impossibilité de relever les empreintes digitales / Информация о пальцах, отпечатки которых были помещены в виде на жительство (отметить крестиком), или причина отсутствия возможности взятия отпечатков пальцев

Numer systemowy osoby / System number of the person / Numéro de la personne dans le système / Системный номер лица:													
Numer systemowy wniosku / System number of the application / Numéro de la demande dans le système / Системный номер заявки:													

				/			/			
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день		

rok / year / année / год	/	/	
	miesiąc / month / mois / месяц	dzień / day / jour / день	

rok / year / année / год / / /
 miesiąc / month / / / /
 mois / месяц / / /
 dzień / day / jour /
 день

			/		/			
rok / year / année / год			miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день	

(podpis) / (signature) / (signature) / (подпись)

Miejsce na potwierdzenie wniesienia opłaty
za wydanie karty pobytu /
Place for the fee payment receipt for the residence card / Place pour le reçu de la redevance à
titre de la délivrance de la carte de séjour
Место для подтверждения оплаты за предоставление вида на жительство

Wydana karta pobytu / The residence card issued / Carte de séjour délivrée / Выдан вид на жительство:

Seria / Series / Série / Серия:

 Numer / Number / Numéro / Номер:

Potwierdzam zgodność danych zawartych na karcie pobytu z danymi zawartymi we wniosku / I hereby confirm the conformity of the data in the residence card with the data provided in the application / Je confirme que les données contenues dans la carte sont conformes aux données fournies dans la demande / Подтверждаю точность данных в виде на жительство с заявленными данными

Data i podpis osoby odbierającej kartę pobytu / Date and signature of the person collecting the residence card / Date et signature de la personne qui reçoit la carte de séjour / Дата и подпись лица, получающего вид на жительство:

				/			/		
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / месяц			dzień / day / jour / день	

(podpis) / (signature) / (signature) / (подпись)

[illegible]

[illegible]

4. Inne formy identyfikacji pracodawcy - użytkownika / Other forms of identification of the user - employer / Autres formes d'identification de la un employeur - utilisateur / Другие формы идентификации работодателя - пользователя:

Numer PESEL (dotyczy osób fizycznych, jeśli został nadany) / PESEL number (in case of natural persons, if applicable) / Numéro PESEL (concerne les personnes physiques, si attribué) / Номер PESEL (для физических лиц, если таковой имеется):

Numer REGON (jeżeli został nadany) / REGON number (business registry number, if applicable) / Numéro REGON (si attribué) / Номер REGON (если таковой имеется):

III. Informacje na temat pracy, która ma być powierzona cudzoziemcowi / Information about the paid activity that the foreigner is to be entrusted with / Renseignements relatifs à l'activité à confier à un étranger / Информация, касающаяся работы, которая должна быть поручена иностранцу:

1. Stanowisko / rodzaj pracy / Position / type of the paid activity / Fonction / nature de l'activité / Должность / вид работы:

2. Miejsce wykonywania pracy / Place of the paid activity / Lieu d'exercice de l'activité / Место выполнения работы:

3. Podstawa prawna wykonywania pracy przez cudzoziemca (stosunek prawny, który podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi ma zamiar z nim nawiązać) / The legal basis for the performance of the paid activity by the foreigner (the legal relationship which the entity entrusting performance of a paid activity to the foreigner intends to enter with him) / Base juridique de l'exercice du travail par un étranger (nature du rapport juridique que l'entité qui confie l'exercice du travail a l'intention de nouer avec un étranger / Законное основание для выполнения работы иностранцем (вид правового отношения, которое планирует заключить с иностранцем субъект, поручающий выполнение работы):

4. Wymiar czasu pracy (etat); nie dotyczy osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych/liczba godzin pracy w tygodniu / Working time (full-time job equivalent); it does not apply to persons employed under civil law contracts/number of working hours per week / Le temps du travail (plein temps) Cela ne concerne pas les personnes employées sous le contrat de droit civil/nombre d'heures de travail par semaine / Продолжительность рабочего времени (штат) не касается лиц, выполняющих работу на основании гражданско-правовых договоров/количество рабочих часов в неделю:

5. Proponowana wysokość miesięcznego lub rocznego wynagrodzenia brutto lub stawki godzinowej brutto (wyrażona w złotych polskich) / Proposed amount of monthly or annual remuneration (gross) or hourly rate (gross) (in polish zloty) / Montant de la rémunération mensuelle ou annuelle brute proposé ou montant horaire brut. (exprimés en zlotys polonais) / Предлагаемый размер месячной или годовой заработной платы брутто или почасовой ставки брутто (выраженные в польских злотых):

(słownie) / (in words) / (en toutes lettres) / (прописью)

6. Zakres podstawowych obowiązków na stanowisku pracy / The main duties for the position / Étendue des responsabilités principaux relatives au poste de travail / Основные обязанности на рабочей должности:

7. Okres, na jaki podmiot powierzający wykonywanie pracy i/lub pracodawca - użytkownik chce powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy / Period for which the entity entrusting performance of a paid activity to the foreigner and/or the user-employer intends to entrust a paid activity to the foreigner / La période pour laquelle l'entité qui confie l'exercice du travail à étranger et/ou un employeur - utilisateur a l'intention de confier l'exercice du travail à un étranger / Период, на который субъект, поручающий выполнение работы и/или работодатель-пользователь хочет поручить иностранцу выполнение работы:

Od / From / Du / C:

				/			/		
rok / year / année / год					miesiąc / month /			dzień / day /	
					mois / месяц			jour / день	

Do / To / Au / До:

				/			/		
rok / year / année / год					miesiąc / month /			dzień / day /	
					mois / месяц			jour / день	

Oświadczenie podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi / Declaration of the entity entrusting performance of a paid activity to the foreigner / Déclaration de l'entité qui confie l'exercice du travail à étranger / Заявление субъекта, поручающего выполнение работы иностранцу

Oświadczam, że (proszę zaznaczyć znakiem „X” prawdziwą odpowiedź):

- 1) ☐ a. nie zostałem prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, z późn. zm.), ani w ciągu 2 lat od ukarania nie zostałem ponownie ukarany za podobne wykroczenie;
☐ b. zostałem prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, i w ciągu 2 lat od ukarania zostałem ponownie ukarany za podobne wykroczenie;
- 2) ☐ a. nie zostałem prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 3-5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
☐ b. zostałem prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 3-5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
- 3) ☐ a. nie zostałem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w art. 218-221 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r., poz. 2204, z późn. zm.);
☐ b. zostałem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w art. 218-221 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny;
- 4) ☐ a. nie zostałem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w art. 270-275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, popełnione w związku z postępowaniem w sprawie wydania zezwolenia na pracę;
☐ b. zostałem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w art. 270-275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, popełnione w związku z postępowaniem w sprawie wydania zezwolenia na pracę;
- 5) ☐ a. nie zostałem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w art. 9 lub art. 10 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 769);
☐ b. zostałem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w art. 9 lub art. 10 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) ☐ a. nie zostałem prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 11 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
☐ b. zostałem prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 11 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) ☐ a. podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi, w imieniu którego składam niniejsze oświadczenie, nie jest zarządzany lub kontrolowany przez podmiot, który został prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w pkt 1, 2 i 6, lub prawomocnie skazany za przestępstwo, o którym mowa w pkt 3-5;
☐ b. podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi, w imieniu którego składam niniejsze oświadczenie, jest zarządzany lub kontrolowany przez podmiot, który został prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w pkt 1, 2 i 6, lub prawomocnie skazany za przestępstwo, o którym mowa w pkt 3-5.

I hereby declare, that (tick the true answer with 'X'):

- 1) ☐ a. I have never been convicted of an offense referred to in Art. 120 paragraph 1 of the Act of 20 April 2004 on employment promotion and labour market institutions (Journal of Laws of 2017 item 1065, as amended) and within 2 years from the conviction, I was not convicted again for a similar offense;
☐ b. I have been convicted of an offense referred to in Art. 120 paragraph 1 of the Act of 20 April 2004 on employment promotion and labour market institutions, and within 2 years of conviction was again convicted of similar offense;
- 2) ☐ a. I have never been convicted of an offense referred to in Art. 120 paragraph 3-5 of the Act of 20 April 2004, on employment promotion and labour market institutions;
☐ b. I have been convicted of an offense referred to in Art. 120 paragraph 3-5 of the Act of 20 April 2004, on employment promotion and labour market institutions;
- 3) ☐ a. I have never been convicted of a crime referred to in Art. 218-221 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code (Journal of Laws of 2017, item 2204, as amended);
☐ b. I have been convicted of a crime referred to in Art. 218-221 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code;
- 4) ☐ a. I have never been convicted of a crime referred to in Art. 270-275 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code, committed in connection with the proceedings for the issuance of a work permit;
☐ b. I have been convicted of a crime referred to in Art. 270-275 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code, committed in connection with the proceedings for the issuance of a work permit;
- 5) ☐ a. I have never been convicted of a crime referred to in Art. 9 or Art. 10 of the Act of 15 June 2012 on the consequences of entrusting performance of work to foreigners residing on the territory of the Republic of Poland in violation of law (Journal of Laws, item 769);
☐ b. I have been convicted of a crime referred to in Art. 9 or Art. 10 of the Act of 15 June 2012 on the consequences of entrusting performance of work to foreigners residing on the territory of the Republic of Poland in violation of law;
- 6) ☐ a. I have never been convicted of an offense referred to in Art. 11 of the Act of 15 June 2012 on the consequences of entrusting performance of work to foreigners residing on the territory of the Republic of Poland in violation of law;
☐ b. I have been convicted of an offense referred to in Art. 11 of the Act of 15 June 2012 on the consequences of entrusting performance of work to foreigners residing on the territory of the Republic of Poland in violation of law;
- 7) ☐ a. The entity entrusting the performance of work to a foreigner on behalf of whom I file this statement is not managed or controlled by an entity that has been convicted of an offense referred to in paragraphs 1, 2 and 6 or has been convicted of a crime referred to in paragraphs 3-5;
☐ b. The entity entrusting the performance of work to a foreigner on behalf of whom I file this statement is managed or controlled by an entity that has been convicted of an offense referred to in paragraphs 1, 2 and 6 or has been convicted of a crime referred to in paragraphs 3-5.

Je déclare que (mettez un « X » à côté de la réponse vraie):

- 1) ☐ a. Je n'ai pas fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour l'infraction mentionnée à l'art 120 alinéa 1 de la loi du 20 avril 2004 sur la promotion de l'emploi et les institutions du marché du travail (J.O. de 2017, pos. 1065 tel que modifié) et au cours de 2 ans à compter de la condamnation je n'ai pas fait l'objet d'une nouvelle condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour une infraction similaire;
☐ b. J'ai fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour l'infraction mentionnée à l'art. 120 alinéa 1 de la loi du 20 avril 2004 sur la promotion de l'emploi et les institutions du marché du travail et au cours de 2 ans à compter de la condamnation j'ai fait l'objet d'une nouvelle condamnation pour une infraction similaire;
- 2) ☐ a. Je n'ai pas fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour l'infraction mentionnée à l'art. 120 alinéa 3-5 de la loi du 20 avril 2004 sur la promotion de l'emploi et des institutions du marché du travail;
☐ b. J'ai fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour l'infraction mentionnée à l'art. 120 alinéa 3-5 de la loi du 20 avril 2004 sur la promotion de l'emploi et des institutions du marché du travail;
- 3) ☐ a. Je n'ai pas fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour le crime mentionné à l'art. 218-221 de la loi du 6 juin 1997 – Code pénal (J.O. de 2017, pos. 2204, tel que modifié);
☐ b. J'ai fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour le crime mentionné à l'art. 218-221 de la loi du 6 juin 1997 – Code pénal;
- 4) ☐ a. Je n'ai pas fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour le crime mentionné à l'art. 270-275 de la loi du 6 juin 1997 – Code pénal, commis suite à la procédure concernant le permis de travail;
☐ b. J'ai fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour le crime mentionné à l'art. 270-275 de la loi du 6 juin 1997 – Code

pénal, commis suite à la procédure concernant le permis de travail;

- 5) ☐ a. Je n'ai pas fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour le crime mentionné à l'art. 9 ou l'art. 10 de la loi du 15 juin 2012 sur les effets de charger les étrangers, séjournant sur le territoire de la République de Pologne contrairement aux dispositions légales, de l'exécution du travail (J.O. pos. 769);
- ☐ b. J'ai fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour le crime mentionné à l'art. 9 ou l'art. 10 de la loi du 15 juin 2012 sur les effets de charger les étrangers, séjournant sur le territoire de la République de Pologne contrairement aux dispositions légales, de l'exécution du travail;
- 6) ☐ a. Je n'ai pas fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour l'infraction mentionnée à l'art. 11 de la loi du 15 juin 2012 sur les effets de charger les étrangers, séjournant sur le territoire de la République de Pologne contrairement aux dispositions légales, de l'exécution du travail;
- ☐ b. J'ai fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour l'infraction mentionnée à l'art. 11 de la loi du 15 juin 2012 sur les effets de charger les étrangers, séjournant sur le territoire de la République de Pologne contrairement aux dispositions légales, de l'exécution du travail ;
- 7) ☐ a. L'entité confiant l'exercice du travail à l'étranger au nom de laquelle je présente cette déclaration n'est pas gérée ou contrôlée par une personne qui a fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour l'infraction mentionnée aux points 1, 2 et 6, ou a fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour le crime mentionné aux points 3-5;
- ☐ b. L'entité confiant l'exercice du travail à l'étranger au nom de laquelle je présente cette déclaration est gérée ou contrôlée par une personne qui a fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour l'infraction mentionnée aux points 1, 2 et 6, ou a fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour le crime mentionné aux points 3-5.

Заявляю, что (прошу отметить знаком "X" правильный ответ):

- 1) ☐ a. я не был правомочно наказан за нарушение, о котором идёт речь в ст. 120 абз. 1 закона от 20 апреля 2004 г. о продвижении занятости и учреждениях рынка труда (З.В. от 2017 г. пол. 1065, с посл. изм.), и в течение 2 лет после наказания не был повторно наказан за похожее нарушение;
- ☐ б. я был правомочно наказан за нарушение, о котором идёт речь в ст. 120 абз. 1 закона от 20 апреля 2004 г. о продвижении занятости и учреждениях рынка труда, и в течение 2 лет после наказания был повторно наказан за похожее нарушение;
- 2) ☐ a. я не был правомочно наказан за нарушение, о котором идёт речь в ст. 120 абз. 3-5 закона от 20 апреля 2004 г. о продвижении занятости и учреждениях рынка труда;
- ☐ б. я был правомочно наказан за нарушение, о котором идёт речь в ст. 120 абз. 3-5 закона от 20 апреля 2004 г. о продвижении занятости и учреждениях рынка труда;
- 3) ☐ a. я не был осужден правомочным приговором за преступление, о котором идёт речь в ст. 218- 221 закона от 6 июня 1997 г. – Уголовный кодекс (З.В. от 2017 г., пол. 2204, с посл. изм.);
- ☐ б. я был осужден правомочным приговором за преступление, о котором идёт речь в ст. 218- 221 закона от 6 июня 1997 г. – Уголовный кодекс;
- 4) ☐ a. я не был осужден правомочным приговором за преступление, о котором идёт речь в ст. 270- 275 закона от 6 июня 1997 г. - Уголовный кодекс, содеянное в связи с производством по делу выдачи разрешения на работу;
- ☐ б. я был осужден правомочным приговором за преступление, о котором идёт речь в ст. 270- 275 закона от 6 июня 1997 г. - Уголовный кодекс, содеянное в связи с производством по делу выдачи разрешения на работу;
- 5) ☐ a. я не был осужден правомочным приговором за преступление, о котором идёт речь в ст. 9 или ст. 10 закона от 15 июня 2012 г. о последствиях поручения работы иностранцам, находящимся вопреки положениям на территории Республики Польша (З.В. пол. 769);
- ☐ б. я был осужден правомочным приговором за преступление, о котором идёт речь в ст. 9 или ст. 10 закона от 15 июня 2012 г. о последствиях поручения работы иностранцам, находящимся вопреки положениям на территории Республики Польша;
- 6) ☐ a. я не был правомочно наказан за нарушение, о котором идёт речь в ст. 11 закона от 15 июня 2012 г. о последствиях поручения работы иностранцам, находящимся вопреки положениям на территории Республики Польша;
- ☐ б. я был правомочно наказан за нарушение, о котором идёт речь в ст. 11 закона от 15 июня 2012 г. о последствиях поручения работы иностранцам, находящимся вопреки положениям на территории Республики Польша;
- 7) ☐ a. субъект, поручающий выполнение работы иностранцу, от имени которого я составляю данное заявление, не управляется и не контролируется субъектом, который был правомочно наказан за нарушение, о котором идёт речь в пункте 1, 2 и 6, либо правомочно осужден за преступление, о котором идёт речь в п. 3-5;
- ☐ б. субъект, поручающий выполнение работы иностранцу, от имени которого я составляю данное заявление, управляется или контролируется субъектом, который был правомочно наказан за нарушение, о котором идёт речь в пункте 1, 2 и 6, либо правомочно осужден за преступление, о котором идёт речь в п. 3-5.

Świadomy odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204) oświadczam, że dane i informacje zawarte w załączniku do wniosku są prawdziwe. / Being aware of criminal liability under Article 233 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code (Journal of Laws of 2017, item 2204), I hereby declare that the data and information I provided in the annex to the application are correct and truthful. / Conscient de la responsabilité criminelle en vertu de l'article 233 de la loi du 6 juin 1997 – Code pénal (Journal officiel de 2017, article 2204), je déclare que les données et informations contenues dans l'annexe de la demande sont vraies. / Осознавая уголовную ответственность по ст. 233 закона от 6 июня 1997 г. - Уголовный кодекс (З.В. от 2017 г., пол. 2204), заявляю, что данные и сведения, содержащиеся в приложении к заявке являются достоверными.

Oświadczam, że znana jest mi treść art. 233 Kodeksu karnego¹⁾.

¹⁾ Art. 233 Kodeksu karnego:

„Art. 233. § 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 1a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie.

§ 3. Nie podlega karze za czyn określony w § 1a, kto składa fałszywe zeznanie, nie wiedząc o prawie odmowy zeznania lub odpowiedzi na pytania.

§ 4. Kto, jako biegły, rzeczoznawca lub tłumacz, przedstawia fałszywą opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie mające służyć za dowód w postępowaniu określonym w § 1, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 4a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 4 działa nieumyślnie, narażając na istotną szkodę interes publiczny, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 5. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli:

1) fałszywe zeznanie, opinia, ekspertyza lub tłumaczenie dotyczy okoliczności niemających mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy,

2) sprawca dobrowolnie sprostuje fałszywe zeznanie, opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie, zanim nastąpi, chociażby nieprawomocne, rozstrzygnięcie sprawy.

§ 6. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.”

²⁾ Article 233 of Penal Code:

„Art. 233. § 1. Whoever, in giving testimony which is to serve as evidence in court proceedings or other proceedings conducted on the basis of a law, gives false testimony or conceals the truth shall be subject to the penalty of deprivation of liberty between 6 months and 8 years.

§ 1a. If the perpetrator of the offense referred to in § 1 gives false testimony or is concealing the truth for fear of criminal responsibility to himself or his immediate family he shall be liable to imprisonment for a term of between 3 months and 5 years.

§ 2. The prerequisite to this liability is that the person obtaining the testimony, acting within his competence, shall have warned the person testifying of the penal liability for false testimony or obtained a relevant pledge from the latter.

§ 3. Whoever, being unaware of the right to refuse testimony or answer to questions, gives false testimony because of fear of penal liability threatening himself or his next of kin, shall not be liable to the penalty.

I hereby declare that I am familiar with the content of Article 233 of Penal Code²⁾.
Je certifie que je connais le contenu de l'art. 233 du Code pénal³⁾.
Заявляю, что мне известно содержание статьи 233 Уголовного кодекса⁴⁾.

Data i podpis podmiotu powierzającego wykonywanie cudzoziemcowi pracy (imię i nazwisko) /
Date and signature of the entity entrusting performance of a paid activity to the foreigner (name and surname) /
Date et signature l' entité qui confie l'exercice du travail à étranger (prénom et nom) / Дата и подпись
субъекта, поручающего выполнение работы иностранцу:

rok / year / année / год				miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день	

(podpis – imię i nazwisko) / (signature – name and surname) / (signature –
prénom et nom) / (подпись – имя и фамилия)

§ 4. Whoever, acting as an expert, expert witness or translator, provides a false opinion or translation to be used as in proceedings specified in § 1 shall be subject to the penalty of deprivation of liberty between 1 and 10 years.

§ 4a. If the perpetrator of the act referred to in § 4 acts unintentionally exposing public interest to substantial harm he shall be subject to the penalty of deprivation of liberty for up to 3 years.

§ 5. The court may apply an extraordinary mitigation of the penalty, or even waive its imposition if:

1) The false testimony, opinion or translation concerns circumstances which cannot affect the outcome of the case,

2) The perpetrator voluntarily corrects the false testimony, opinion or translation before even a decision which is not final and valid has been rendered in the case.

§ 6. The provisions of § 1-3 and 5 shall be applied accordingly to a person providing a false statement if a provision of a law provides for the possibility of obtaining a statement under the threat of penal liability."

³⁾ L'article 233 du Code pénal:

« Art. 233. § 1. Celui qui, en déposant un témoignage destiné à servir de preuve dans une procédure judiciaire ou une autre procédure menée sur la base d'une loi, donne un faux témoignage ou cache la vérité, est passible d'une peine d'emprisonnement pouvant aller de 6 mois jusqu'à 8 ans.

§ 1a. Lorsque l'auteur de l'acte visé au § 1 donne un faux témoignage ou cache la vérité par crainte de la responsabilité pénale menaçant lui-même ou ses proches, il est passible d'une peine d'emprisonnement pouvant aller de 3 mois jusqu'à 5 ans.

§ 2. La condition préalable à cette responsabilité : la personne qui recueille le témoignage, agissant dans le cadre de ses compétences, doit avertir la personne qui témoigne de la responsabilité pénale pour faux témoignage ou doit obtenir une déclaration sous serment de sa part.

§ 3. N'est pas punissable pour l'acte visé au § 1 celui qui donne un faux témoignage ignorant son droit de refuser de témoigner ou de répondre à des questions.

§ 4. Celui qui, en tant qu'expert, expert judiciaire ou interprète, présente une fausse opinion, fausse expertise ou fausse traduction destinée à servir de preuve dans la procédure visée au § 1 est punissable d'un emprisonnement maximal de 10 ans.

§ 4a. Lorsque l'auteur de l'acte visé au § 4 agit non intentionnellement en exposant l'intérêt général au dommage important, il est punissable d'un emprisonnement maximal de 3 ans.

§ 5. Le tribunal peut appliquer une procédure extraordinaire de clémence, voire renoncer à l'imposition de la peine, si :

1) le faux témoignage, fausse opinion, fausse expertise ou fausse traduction se réfère à des circonstances sans incidence sur le résultat de l'affaire,

2) le contrevenant a volontairement corrigé tout faux témoignage, fausse opinion, fausse expertise ou fausse traduction avant même le résultat non définitif de l'affaire.

§ 6. Les dispositions du § 1-3 et 5 s'appliquent mutatis mutandis à une personne qui a fait une fausse déclaration si une disposition de la loi prévoit la possibilité de recevoir une déclaration sous peine de responsabilité pénale.»

⁴⁾ Статья 233 - Уголовный кодекс:

Ст. 233. § 1. Кто, давая показания, которые могут использоваться как доказательства в судопроизводстве или в ином производстве, которое проводится на основании закона, сообщает ложные сведения или скрывает правду, подлежит наказанию лишением свободы на срок от 6 месяцев до 8 лет.

§ 1a. Если виновник поступка, определенного в § 1, сообщит ложные сведения или скроет правду из опасения перед уголовной ответственностью, угрожающей ему самому или его ближайшим, то он подлежит наказанию лишением свободы на срок от 3 месяцев до 5 лет.

§ 2. Условием ответственности является, чтобы лицо, ведущее допрос, действуя в пределах своих полномочий, предупредило лицо, дающее показания, об уголовной ответственности за ложные показания или взяло у него обещание о даче правдивых показаний.

§ 3. Не подлежит наказанию за поступок, определенный в § 1a, лицо, дающее ложное показание, не зная о праве отказа от показаний или от ответа на вопросы.

§ 4. Кто в качестве эксперта, специалиста или переводчика представляет ложное заключение, экспертизу или перевод, которые могут использоваться как доказательство в производстве, указанном в § 1, подлежит наказанию лишением свободы на срок от 1 года до 10 лет.

§ 4a. Если виновник поступка, определенного в § 4, действует неумышленно, подвергая существенному вреду общественный интерес, то он подлежит наказанию лишением свободы на срок до 3 лет.

§ 5. Суд может применить чрезвычайное смягчение наказания и даже отказаться от его назначения, если:

1) ложное показание, заключение, экспертиза или перевод касаются обстоятельств, которые не могут повлиять на решение дела,

2) виновный добровольно исправляет ложное показание, заключение, экспертизу или перевод прежде, чем вынесено хотя бы и неправомочное решение по делу.

§ 6. Положения § 1-3, а также 5 применяются соответственно к лицу, которое дает ложные показания, если предписание закона предусматривает возможность получения показаний под угрозой уголовной ответственности.

(podpis) – imię i nazwisko / (signature) – name and surname / (signature) - prénom et nom / (подпись) – имя и фамилия

(podpis – imię i nazwisko) / (signature – name and surname) / (signature –
prénom et nom) / (подпись – имя и фамилия)

Nazwy oraz adresy instytucji szkolnictwa wyższego, objętych porozumieniem :

Data i podpis cudzoziemca (imię i nazwisko):

				/			/		
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / месяц			dzień / day / jour / день	

(podpis – imię i nazwisko) / (signature – name and surname) / (signature –
prénom et nom) / (подпись – имя и фамилия)

| | | | | | | | | | | | | | | | |

[illegible]

| | | | | | | | | | | | | | | | | | |

				/				/	
rok / year / année / год	miesiąc / month / mois / месяц	dzień / day / jour / день							

11

[illegible][illegible][illegible][illegible]

_____ cm

| | | | |

[illegible][illegible][illegible][illegible]

Imię i nazwisko / Name and surname / Nom et prénom / Имя и фамилия	Płeć / Sex / Sexe / Пол	Data urodzenia / Date of birth / Date de naissance / Дата рождения	Stopień pokrewieństwa / Degree of kinship / Niveau de parenté / Степень родства	Obywatelstwo / Citizenship / Citoyenneté / Гражданство	Miejsce zamieszkania / Place of residence / Domicile / Место проживания	Czy pozostaje na utrzymaniu cudzoziemca? (tak/nie) / Is he/she a dependent on the foreigner? (yes/no) / Est-ce que la personne dépend financièrement de l'étranger? (oui/non) / Остается на содержании иностранца? (да/нет)
1.						
2.						

3.						
4.						
5.						
6.						

II. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej/ The stay of the foreigner in the territory of the Republic of Poland and in the territory of other Member States of the European Union/ Séjour de l'étranger sur le territoire de la République de Pologne et sur le territoire d'autres pays membres de l'Union européenne/ Пребывание иностранца на территории Республики Польша, а также на территории других государств - членов Европейского Союза:

- a) poprzednie pobyty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / previous visits to the territory of the Republic of Poland / séjours précédents sur le territoire de la République de Pologne / предыдущие пребывания на территории Республики Польша:
(okresy i podstawa pobytu) / (periods and grounds of stay) / (périodes et base légale de séjour) / (периоды и основание пребывания)

- b) poprzednie pobyty na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej / previous stays in the territory of other Member States of the European Union/ séjours précédents sur le territoire d'autres pays membres de l'Union européenne/ предыдущие пребывания на территории других государств - членов Европейского Союза:

(okresy pobytu) / (periods of stay) / (périodes de séjour) / (периоды пребывания)

III. Informacja o posiadanym przez cudzoziemca ubezpieczeniu zdrowotnym / Information about foreigner's medical insurance / Informations sur l'assurance médicale d'étranger / Информация о медицинской страховке имеющейся у иностранца:

D. INFORMACJE DOTYCZĄCE PRACOWNIKA

- I. Posiadane przez cudzoziemca adekwatne do przedmiotu działalności jednostki przyjmującej kwalifikacje zawodowe i doświadczenie niezbędne w jednostce, do której ma zostać przeniesiony, w przypadku stanowiska pracownika kadry kierowniczej lub specjalisty/ In the case of a managerial or specialist position, professional qualifications and experience of the foreigner - adequate to the scope of activity of the host entity - necessary in the host entity to which he / she will be transferred/ Qualifications professionnelles et expérience de l'étranger adéquates au type d'activité de l'entité hôte, nécessaires dans l'entité à laquelle il va être transféré, s'il s'agit d'un cadre ou d'un specialist/ Имеющаяся у иностранца профессиональная квалификация, соответствующая предмету деятельности принимающей единицы, а также опыт, необходимый для единицы, в которую он должен быть внесен - в случае должности работника руководящих кадров или специалиста:

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

6. Data wydania dyplomu / Date of issue of a diploma / Date de délivrance du diplôme / Дата выдачи диплома				/			/		
	rok / year / année / год			mieśiąc / month / mois / месяц			dzień / day / jour / день		

[illegible]

E. INFORMACJE DOTYCZĄCE JEDNOSTKI PRZYJMUJĄCEJ ORAZ PRACODAWCY MACIERZYSTEGO / INFORMATION ABOUT THE HOST ENTITY AND THE PARENT EMPLOYER / CARACTERISTIQUE DE L'ENTITE HOTE ET DE L'EMPLOYEUR D'ORIGINE/ ИНФОРМАЦИЯ, КАСАЮЩАЯСЯ ПРИНИМАЮЩЕЙ ЕДИНИЦЫ И ПЕРВИЧНОГО РАБОТОДАТЕЛЯ

I. Informacje dotyczące jednostki przyjmującej/ Information about the host entity/ Caracteristique de l'entite hote/ Информация, касающаяся принимающей единицы

1. Nazwa / Name/ Nom / Название:

2. Adres siedziby / Address of the office (headquarters) / Adresse du siège / Адрес месторасположения:

3. Podstawa prawna działalności oraz nazwa rejestru i numer wpisu w rejestrze / The legal basis for business activity, name of the register and number / Base juridique de l'activité, nom et numéro du registre/ Законное основание деятельности, название реестра и номер внесения записи в реестр:

4. Inne formy identyfikacji / Other forms of identification / Autres formes d'identification / Другие формы идентификации:

Numer REGON (jeżeli został nadany) / REGON number (business registry number, if applicable) / Numéro REGON (si attribué) / Номер REGON (если таковой имеется):

II. Informacje dotyczące pracodawcy macierzystego/ Information about the parent employer/ Caracteristique de l'employeur d'origine/ Информация, касающаяся первичного работодателя

1. Nazwa / Name/ Nom / Название:

2. Adres siedziby / Address of the office (headquarters) / Adresse du siège / Адрес месторасположения:

3. Prawna forma działalności/ Legal form of business activity/ Forme juridique de l'activité/ Юридическая форма деятельности :

III. Informacje o powiązaniach pomiędzy pracodawcą macierzystym a jednostką przyjmującą, w tym powiązania w ramach grupy przedsiębiorstw/ Information on relationship between the parent employer and the host entity including relationship within the group of undertakings/ Caractéristique des liens entre l'employeur d'origine et l'entité hôte, y compris les liens dans le cadre d'un groupe d'entreprises/ Информация о связях между первичным работодателем и принимающей единицей, в том числе о связях в рамках группы предприятий :

F. INFORMACJE NA TEMAT PRACY, KTÓRA MA BYĆ POWIERZONA CUDZOZIEMCOWI / INFORMATION ABOUT THE PAID ACTIVITY THAT THE FOREIGNER IS TO BE ENTRUSTED WITH / RENSEIGNEMENTS RELATIFS À L'ACTIVITÉ À CONFIER À UN ÉTRANGER / ИНФОРМАЦИЯ, КАСАЮЩАЯСЯ РАБОТЫ, КОТОРАЯ ДОЛЖНА БЫТЬ ПОРУЧЕНА ИНОСТРАНЦУ:

1. Rodzaj stanowiska / Type of position / / Type de fonction/ Вид должности:

- a) ☐ pracownik kadry kierowniczej / manager / cadre / работник руководящих кадров
- b) ☐ Specjalista / specialist / expert / специалист
- c) ☐ pracownik odbywający staż / trainee employee / employé stagiaire / работник, проходящий стажировку

2. Nazwa stanowiska / Name of position / Nom de fonction / Название должности

3. Miejsce wykonywania pracy / Place of the paid activity / Lieu d'exercice de l'activité / Место выполнения работы:

4. Podstawa prawna wykonywania pracy przez cudzoziemca / The legal basis for the performance of the paid activity by the foreigner / Base juridique de l'exercice du travail par un étranger / Законное основание для выполнения работы иностранцем:

5. Wymiar czasu pracy (etat); nie dotyczy osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych/liczba godzin pracy w tygodniu / Working time (full-time job equivalent); it does not apply to persons employed under civil law contracts/number of working hours per week / Le temps du travail (plein temps) Cela ne concerne pas les personnes employées sous le contrat de droit civil/nombre d'heures de travail par semaine / Продолжительность рабочего времени (штат) не касается лиц, выполняющих работу на основании гражданско-правовых договоров/количество рабочих часов в неделю:

6. Wysokość miesięcznego lub rocznego wynagrodzenia brutto lub stawki godzinowej brutto (wyrażona w złotych polskich) / Amount of monthly or annual remuneration (gross) or hourly rate (gross) (in polish zloty) / Montant de la rémunération mensuelle ou annuelle brute proposé ou montant horaire brut. (exprimés en zlotys polonais) / Размер месячной или годовой заработной платы брутто или почасовой ставки брутто (выраженные в польских злотых):

(słownie) / (in words) / (en toutes lettres) / (прописью)

7. Zakres podstawowych obowiązków na stanowisku pracy / The main duties for the position / Étendue des responsabilités principaux relatives au poste de travail / Основные обязанности на рабочей должности:

8. Okres, w jakim cudzoziemiec będzie wykonywał pracę w jednostce przyjmującej/ The period during which the foreigner will perform work in host entity/ La période pendant laquelle l'étranger travaillera dans l'entité hôte/ Период, в котором иностранец будет выполнять работу в принимающей единице :

Od / From / Du / C:	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>rok / year / année / год</td><td></td><td></td><td></td><td>miesiąc / month / mois /</td><td></td><td></td><td></td><td>dzień / day / jour /</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>месяц</td><td></td><td></td><td></td><td>день</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					/				/					rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /									месяц				день					Do / To / Au / До:	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>rok / year / année / год</td><td></td><td></td><td></td><td>miesiąc / month / mois /</td><td></td><td></td><td></td><td>dzień / day / jour /</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>месяц</td><td></td><td></td><td></td><td>день</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					/				/					rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /									месяц				день				
				/				/																																																																									
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /																																																																									
				месяц				день																																																																									
				/				/																																																																									
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /																																																																									
				месяц				день																																																																									

G. DOTYCHCZASOWA PRACA I PRZENIESIENIA CUDZOZIEMCA/ PREVIOUS WORK AND TRANSFERS OF THE FOREIGNER/ TRAVAIL ET TRANSFERTS DE L'ETRANGER JUSQU'A PRESENT/ ПРЕЖНЯЯ РАБОТА И ПЕРЕМЕЩЕНИЯ ИНОСТРАНЦА

I. Dotychczasowe zatrudnienie cudzoziemca przed przeniesieniem wewnątrz przedsiębiorstwa w ramach tego samego przedsiębiorstwa lub tej samej grupy przedsiębiorstw/ Previous employment of a foreigner before transfer within the undertaking under the same undertaking or same group of undertakings/ Activité professionnelle de l'étranger jusqu'à présent avant le transfert temporaire intragroupe dans le cadre de la même entreprise ou du même groupe d'entreprises/ Прежнее трудоустройство иностранца до перемещения внутри предприятия в рамках того же предприятия или той же группы предприятий:

- 1) Przedsiębiorstwo (nazwa) i adres siedziby, rodzaj powiązania/ Undertaking (name) and seat address, type of relationship/ Entreprise (nom) et adresse du siège, type de lien/ Предприятие (название) и адрес местопребывания, вид связи:

				/				/				
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /				
				месяц				день				

Od / From / Du / C:	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>rok / year / année / год</td><td></td><td></td><td></td><td>miesiąc / month / mois /</td><td></td><td></td><td></td><td>dzień / day / jour /</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>месяц</td><td></td><td></td><td></td><td>день</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					/				/					rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /									месяц				день					Do / To / Au / До:	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>rok / year / année / год</td><td></td><td></td><td></td><td>miesiąc / month / mois /</td><td></td><td></td><td></td><td>dzień / day / jour /</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>месяц</td><td></td><td></td><td></td><td>день</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					/				/					rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /									месяц				день				
				/				/																																																																									
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /																																																																									
				месяц				день																																																																									
				/				/																																																																									
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /																																																																									
				месяц				день																																																																									

- 2) Przedsiębiorstwo (nazwa) i adres siedziby, rodzaj powiązania/ Undertaking (name) and seat address, type of relationship/ Entreprise (nom) et adresse du siège, type de lien/ Предприятие (название) и адрес местопребывания, вид связи:

				/				/				
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /				
				месяц				день				

Od / From / Du / C:	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>rok / year / année / год</td><td></td><td></td><td></td><td>miesiąc / month / mois /</td><td></td><td></td><td></td><td>dzień / day / jour /</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>месяц</td><td></td><td></td><td></td><td>день</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					/				/					rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /									месяц				день					Do / To / Au / До:	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>rok / year / année / год</td><td></td><td></td><td></td><td>miesiąc / month / mois /</td><td></td><td></td><td></td><td>dzień / day / jour /</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>месяц</td><td></td><td></td><td></td><td>день</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					/				/					rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /									месяц				день				
				/				/																																																																									
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /																																																																									
				месяц				день																																																																									
				/				/																																																																									
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /																																																																									
				месяц				день																																																																									

- 3) Przedsiębiorstwo (nazwa) i adres siedziby, rodzaj powiązania/ Undertaking (name) and seat address, type of relationship/ Entreprise (nom) et adresse du siège, type de lien/ Предприятие (название) и адрес местопребывания, вид связи :

				/				/				
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /				
				месяц				день				

Od / From / Du / C:	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>rok / year / année / год</td><td></td><td></td><td></td><td>miesiąc / month / mois /</td><td></td><td></td><td></td><td>dzień / day / jour /</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>месяц</td><td></td><td></td><td></td><td>день</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					/				/					rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /									месяц				день					Do / To / Au / До:	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td>/</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>rok / year / année / год</td><td></td><td></td><td></td><td>miesiąc / month / mois /</td><td></td><td></td><td></td><td>dzień / day / jour /</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td>месяц</td><td></td><td></td><td></td><td>день</td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					/				/					rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /									месяц				день				
				/				/																																																																									
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /																																																																									
				месяц				день																																																																									
				/				/																																																																									
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day / jour /																																																																									
				месяц				день																																																																									

II. Przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej/ Intra-corporate transfer in the individual EU Member States/ Transferts temporaires intragroupe dans les pays membres individuels de l'Union européenne/ Перемещения внутри предприятия в отдельных государствах - членах Европейского Союза :

1. Planowany czas trwania przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa w ramach tego samego przedsiębiorstwa lub tej samej grupy przedsiębiorstw w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej/ The planned duration of intra-corporate transfer under the same undertaking or group of undertakings in the individual Member States of the European Union/ Durée envisagée du transfert temporaire intragroupe dans le cadre de la même entreprise ou du même groupe d'entreprises dans les pays membres individuels de l'Union européenne/ Планируемое время продолжительности перемещения внутри предприятия в рамках того же предприятия или той же группы предприятий в отдельных государствах - членах Европейского Союза :

- 1) Państwo, nazwa i adres siedziby jednostki przyjmującej, rodzaj powiązania/ Country, name and address of the seat of the host entity, type of relationship/ Pays, nom et adresse du siège de l'entité hôte, type de lien/ Страна, название и адрес местопребывания принимающей единицы, вид связи :

Od / From / Du /
C:

				/				/			
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день			

Do / To /
Au / До:

				/				/			
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois / / месяц				dzień / day / jour / день			

- 2) Państwo, nazwa i adres siedziby jednostki przyjmującej, rodzaj powiązania/ Country, name and address of the seat of the host entity, type of relationship/ Pays, nom et adresse du siège de l'entité hôte, type de lien/ Страна, название и адрес местопребывания принимающей единицы, вид связи :

Od / From / Du /
C:

				/				/			
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день			

Do / To /
Au / До:

				/				/			
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois / / месяц				dzień / day / jour / день			

- 3) Państwo, nazwa i adres siedziby jednostki przyjmującej, rodzaj powiązania/ Country, name and address of the seat of the host entity, type of relationship/ Pays, nom et adresse du siège de l'entité hôte, type de lien/ Страна, название и адрес местопребывания принимающей единицы, вид связи :

Od / From / Du /
/ C:

				/				/			
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день			

Do / To / Au /
До:

				/				/			
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois / / месяц				dzień / day / jour / день			

- 4) Państwo, nazwa i adres siedziby jednostki przyjmującej, rodzaj powiązania/ Country, name and address of the seat of the host entity, type of relationship/ Pays, nom et adresse du siège de l'entité hôte, type de lien/ Страна, название и адрес местопребывания принимающей единицы, вид связи :

Od / From / Du /
/ C:

				/				/			
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день			

Do / To / Au /
До:

				/				/			
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois / / месяц				dzień / day / jour / день			

- 5) Państwo, nazwa i adres siedziby jednostki przyjmującej, rodzaj powiązania/ Country, name and address of the seat of the host entity, type of relationship/ Pays, nom et adresse du siège de l'entité hôte, type de lien/ Страна, название и адрес местопребывания принимающей единицы, вид связи :

Od / From / Du
/ C:

				/				/			
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день		

Do / To / Au
/ До:

				/				/			
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / / месяц				dzień / day / jour / день		

2. Przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na terytorium Unii Europejskiej w ramach tego samego przedsiębiorstwa lub tej samej grupy przedsiębiorstw w okresie ostatnich 3 lat/ Intra-corporate transfers within the European Union within the same undertaking or same group of undertakings over the past 3 years/ Transferts temporaires intragroupe sur le territoire de l'Union européenne dans le cadre de la même entreprise ou du même groupe d'entreprises au cours de 3 dernières années / Перемещения внутри предприятия на территории Европейского Союза в рамках того же предприятия или той же группы предприятий в период последних 3 лет :

- 1) Państwo, nazwa i adres siedziby jednostki przyjmującej, rodzaj powiązania/ Country, name and address of the seat of the host entity, type of relationship/ Pays, nom et adresse du siège de l'entité hôte, type de lien/ Страна, название и адрес местопребывания принимающей единицы, вид связи :

Od / From / Du
/ C:

				/				/			
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день		

Do / To / Au
/ До:

				/				/			
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / / месяц				dzień / day / jour / день		

- 2) Państwo, nazwa i adres siedziby jednostki przyjmującej, rodzaj powiązania/ Country, name and address of the seat of the host entity, type of relationship/ Pays, nom et adresse du siège de l'entité hôte, type de lien/ Страна, название и адрес местопребывания принимающей единицы, вид связи :

Od / From / Du
/ C:

				/				/			
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день		

Do / To / Au
/ До:

				/				/			
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / / месяц				dzień / day / jour / день		

- 3) Państwo, nazwa i adres siedziby jednostki przyjmującej, rodzaj powiązania/ Country, name and address of the seat of the host entity, type of relationship/ Pays, nom et adresse du siège de l'entité hôte, type de lien/ Страна, название и адрес местопребывания принимающей единицы, вид связи :

Od / From / Du
/ C:

				/				/			
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день		

Do / To / Au
/ До:

				/				/			
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / / месяц				dzień / day / jour / день		

- 4) Państwo, nazwa i adres siedziby jednostki przyjmującej, rodzaj powiązania/ Country, name and address of the seat of the host entity, type of relationship/ Pays, nom et adresse du siège de l'entité hôte, type de lien/ Страна, название и адрес местопребывания принимающей единицы, вид связи :

Do / To / Au _____
 / До: _____

			/		/		
rok / year / année / год	miesiąc / month / mois	dzień / day					
	/ месяц	/ jour / день					

-
-
-
-

Do / To / Au				/			/		
/ До:									
	rok / year / année / год			miesiąc / month / mois				dzień / day	
				/ месяц				/ jour /	

- 1) ☐ a. Podmiot będący pracodawcą macierzystym i podmiot będący jednostką przyjmującą nie jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, z późn. zm.), która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie;
☐ b. Podmiot będący pracodawcą macierzystym lub podmiot będący jednostką przyjmującą jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie;
- 2) ☐ a. Podmiot będący pracodawcą macierzystym i podmiot będący jednostką przyjmującą nie jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 3-5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
☐ b. Podmiot będący pracodawcą macierzystym lub podmiot będący jednostką przyjmującą jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 3-5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
- 3) ☐ a. Podmiot będący pracodawcą macierzystym i podmiot będący jednostką przyjmującą dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne;
☐ b. Podmiot będący pracodawcą macierzystym lub podmiot będący jednostką przyjmującą nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne;
- 4) ☐ a. Podmiot będący pracodawcą macierzystym i podmiot będący jednostką przyjmującą nie zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu;
☐ b. Podmiot będący pracodawcą macierzystym lub podmiot będący jednostką przyjmującą zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu;
- 5) ☐ a. Podmiot będący pracodawcą macierzystym i podmiot będący jednostką przyjmującą nie jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną skazaną prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w art. 218-221 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r., poz. 2204, z późn. zm.);
☐ b. Podmiot będący pracodawcą macierzystym lub podmiot będący jednostką przyjmującą jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną skazaną prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w art. 218-221 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny;
- 6) ☐ a. Podmiot będący pracodawcą macierzystym i podmiot będący jednostką przyjmującą prowadzi działalność gospodarczą i nie została ogłoszona jego upadłość;
☐ b. Podmiot będący pracodawcą macierzystym lub podmiot będący jednostką przyjmującą nie prowadzi działalności gospodarczej albo została

ogłoszona jego upadłość.

I hereby declare, that (tick the true answer with 'X'):

- 1) ☐ a. The entity being a parent employer, and the host entity are not managed or controlled by a natural person convicted of an offense referred to in Art. 120 paragraph 1 of the Act of 20 April 2004 on employment promotion and labour market institutions (Journal of Laws of 2017 item 1065, as amended) and who within 2 years of conviction was again convicted of similar offense;
☐ b. The entity being a parent employer or the host entity is managed or controlled by a natural person convicted of an offense referred to in Art. 120 paragraph 1 of the Act of 20 April 2004 on employment promotion and labour market institutions, and who within 2 years of conviction was again convicted of similar offense;
- 2) ☐ a. The entity being a parent employer, and the host entity are not managed or controlled by a natural person convicted of an offense referred to in Art. 120 paragraph 3-5 of the Act of 20 April 2004, on employment promotion and labour market institutions;
☐ b. The entity being a parent employer or the host entity is managed or controlled by a natural person convicted of an offense referred to in Art. 120 paragraph 3-5 of the Act of 20 April 2004, on employment promotion and labour market institutions;
- 3) ☐ a. The entity being a parent employer, and the host entity fulfil the obligation to pay social security contributions;
☐ b. The entity being a parent employer or the host entity does not fulfil the obligation to pay social security contributions;
- 4) ☐ a. The entity being parent employer and the host entity are not in arrears with the payment of taxes except in cases where they have obtained the exemption provided for by law, postponement, distribution into installments of outstanding payments or suspension in full of implementation of the decision of the competent authority;
☐ b. The entity being parent employer or the host entity is in arrears with the payment of taxes except in cases where they have obtained the exemption provided for by law, postponement, distribution into installments of outstanding payments or suspension in full of implementation of the decision of the competent authority;
- 5) ☐ a. The entity being parent employer and the host entity are not managed or controlled by natural person convicted of a crime referred to in Art. 218-221 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code (Journal of Laws of 2017, item 2204, as amended);
☐ b. The entity being parent employer or the host entity is managed or controlled by natural person convicted of a crime referred to in Art. 218-221 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code;
- 6) ☐ a. Entity being parent employee and the host entity are conducting business activity and have not been declared bankrupt;
☐ b. Entity being parent employee or the host entity is not conducting business activity or has been declared bankrupt.

Je déclare que (mettez un « X » à côté de la réponse vraie):

- 1) ☐ a. L'entité étant l'employeur d'origine et l'entité étant l'entité hôte ne sont pas gérées ou contrôlées par une personne physique qui a fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour l'infraction mentionnée à l'art. 120 alinéa 1 de la loi du 20 avril 2004 sur la promotion de l'emploi et les institutions du marché du travail (J.O. de 2017, pos. 1065 tel que modifié) et qui, au cours de 2 ans à compter de la condamnation, a fait l'objet d'une nouvelle condamnation pour une infraction similaire;
☐ b. L'entité étant l'employeur d'origine ou l'entité étant l'entité hôte est gérée ou contrôlée par une personne physique qui a fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour l'infraction mentionnée à l'art. 120 alinéa 1 de la loi du 20 avril 2004 sur la promotion de l'emploi et les institutions du marché du travail et qui, au cours de 2 ans à compter de la condamnation, a fait l'objet d'une nouvelle condamnation pour une infraction similaire;
- 2) ☐ a. L'entité étant l'employeur d'origine et l'entité étant l'entité hôte ne sont pas gérées ou contrôlées par une personne physique qui a fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour l'infraction mentionnée à l'art. 120 alinéa 3-5 de la loi du 20 avril 2004 sur la promotion de l'emploi et des institutions du marché du travail;
☐ b. L'entité étant l'employeur d'origine ou l'entité étant l'entité hôte est gérée ou contrôlée par une personne physique qui a fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour l'infraction mentionnée à l'art. 120 alinéa 3-5 de la loi du 20 avril 2004 sur la promotion de l'emploi et des institutions du marché du travail;
- 3) ☐ a. L'entité étant l'employeur d'origine et l'entité étant l'entité hôte s'acquittent de l'obligation de payer les cotisations de sécurité sociale;
☐ b. L'entité étant l'employeur d'origine ou l'entité étant l'entité hôte ne s'acquitte pas de l'obligation de payer les cotisations de sécurité sociale;
- 4) ☐ a. L'entité étant l'employeur d'origine et l'entité étant l'entité hôte se sont acquittées des impôts, sauf si elles se sont vu accorder une exemption, ajournement, autorisation du paiement des arriérés par fractions ou suspension de l'exécution complète d'une décision d'un organe compétent prévus par la loi;
☐ b. L'entité étant l'employeur d'origine ou l'entité étant l'entité hôte ne s'est pas acquittée d'impôts, sauf si elle s'est vu accorder une exemption, ajournement, autorisation du paiement des arriérés par fractions ou suspension de l'exécution complète d'une décision d'un organe compétent prévus par la loi;
- 5) ☐ a. L'entité étant l'employeur d'origine et l'entité étant l'entité hôte ne sont pas gérées ou contrôlées par une personne physique qui a fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour le crime mentionné à l'art. 218-221 de la loi du 6 juin 1997 – Code pénal (J.O. de 2017, pos. 2204, tel que modifié);
☐ b. L'entité étant l'employeur d'origine ou l'entité étant l'entité hôte est gérée ou contrôlée par une personne physique qui a fait l'objet d'une condamnation prononcée par un jugement ayant autorité de chose jugée pour le crime mentionné à l'art. 218-221 de la loi du 6 juin 1997 – Code pénal;
- 6) ☐ a. L'entité étant l'employeur d'origine et l'entité étant l'entité hôte exercent une activité économique et leur faillite n'a pas été prononcée;
☐ b. L'entité étant l'employeur d'origine ou l'entité étant l'entité hôte n'exerce pas d'activité économique ou sa faillite a été prononcée.

Заявляю, что (прошу отметить знаком "X" правильный ответ):

- 1) ☐ a. Субъект, являющийся первичным работодателем, и субъект, являющийся принимающей единицей, не управляется и не контролируется физическим лицом, правомочно наказанным за нарушение, о котором идёт речь в ст. 120 абз. 1 закона от 20 апреля 2004 г. о продвижении занятости и учреждениях рынка труда (З.В. от 2017 г. пол. 1065, с посл. изм.), которое в течение 2 лет от наказания было снова наказано за похожее нарушение;
☐ b. Субъект, являющийся первичным работодателем, или субъект, являющийся принимающей единицей, управляется или контролируется физическим лицом, правомочно наказанным за нарушение, о котором идёт речь в ст. 120 абз. 1 закона от 20 апреля 2004 г. о продвижении занятости и учреждениях рынка труда, которое в течение 2 лет от наказания было снова наказано за похожее нарушение;
- 2) ☐ a. Субъект, являющийся первичным работодателем, и субъект, являющийся принимающей единицей, не управляется и не контролируется физическим лицом, правомочно наказанным за нарушение, о котором идёт речь в ст. 120 абз. 3-5 закона от 20 апреля 2004 г. о продвижении занятости и учреждениях рынка труда;

- b. Субъект, являющийся первичным работодателем, или субъект, являющийся принимающей единицей, управляется или контролируется физическим лицом, правомочно наказанным за нарушение, о котором идёт речь в ст. 120 абз. 3-5 закона от 20 апреля 2004 г. о продвижении занятости и учреждениях рынка труда;
- 3) □ a. Субъект, являющийся первичным работодателем, и субъект, являющийся принимающей единицей, выполняет обязанность по уплате взносов на социальное обеспечение;
□ b. Субъект, являющийся первичным работодателем, или субъект, являющийся принимающей единицей, не выполняет обязанность по уплате взносов на социальное обеспечение;
- 4) □ a. Субъект, являющийся первичным работодателем, и субъект, являющийся принимающей единицей, не опаздывает с уплатой налогов, за исключением случаев, когда он получил предусмотренные правом освобождение, отсрочку, рассрочку просроченных платежей или полное прекращение выполнения решения соответствующего органа;
□ b. Субъект, являющийся первичным работодателем, или субъект, являющийся принимающей единицей, опаздывает с уплатой налогов, за исключением случаев, когда он получил предусмотренные правом освобождение, отсрочку, рассрочку просроченных платежей или полное прекращение выполнения решения соответствующего органа;
- 5) □ a. Субъект, являющийся первичным работодателем, и субъект, являющийся принимающей единицей, не управляется и не контролируется физическим лицом, осужденным правомочным приговором за преступление, о котором идёт речь в ст. 218- 221 закона от 6 июня 1997 г. – Уголовный кодекс (З.В. от 2017 г., пол. 2204, с посл. изм.);
□ b. Субъект, являющийся первичным работодателем, или субъект, являющийся принимающей единицей, управляется или контролируется физическим лицом, осужденным правомочным приговором за преступление, о котором идёт речь в ст. 218- 221 закона от 6 июня 1997 г. – Уголовный кодекс;
- 6) □ a. Субъект, являющийся первичным работодателем, и субъект, являющийся принимающей единицей, осуществляет хозяйственную деятельность и не было объявлено об его банкротстве;
□ b. Субъект, являющийся первичным работодателем, или субъект, являющийся принимающей единицей, не осуществляет хозяйственную деятельность или было объявлено об его банкротстве.

Świadomy odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204) oświadczam, że dane i informacje zawarte we wniosku są prawdziwe. / Being aware of criminal liability under Article 233 of the Act of 6 June 1997 – Penal Code (Journal of Laws of 2017, item 2204), I hereby declare that the data and information I provided in the application are correct and truthful. / Conscient de la responsabilité criminelle en vertu de l'article 233 de la loi du 6 juin 1997 – Code pénal (Journal officiel de 2017, article 2204), je déclare que les données et informations contenues dans la demande sont vraies. / Осознавая уголовную ответственность по ст. 233 закона от 6 июня 1997 г. - Уголовный кодекс (З. В. от 2017 г., пол. 2204), заявляю, что данные и сведения, содержащиеся в заявке являются достоверными.

Jestem świadomy, że złożenie wniosku lub dołączenie dokumentów zawierających nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, a także zeznanie nieprawdy w postępowaniu o udzielenie tego zezwolenia na pobyt czasowy, zatajenie prawdy, podrobienie, przerobienie dokumentu w celu użycia go jako autentycznego lub używanie takiego dokumentu jako autentycznego, spowoduje odmowę udzielenia zezwolenia lub jego cofnięcie.

I am aware that the submission of the application or attachment of documents containing incorrect personal data or false information as well as making false statements, concealing the truth, forging, altering document for the purpose of using it as an authentic one or using such document as an authentic one in the proceedings concerning the temporary residence permit shall result in the refusal or cancellation of the permit.

Je déclare être conscient(e) que le dépôt d'une demande ou des documents en annexe contenant des coordonnées ou informations fausses, ainsi qu'une fausse déclaration lors de la procédure de la délivrance de l'autorisation de résidence pour une durée déterminée, la dissimulation des faits, la falsification ou la rectification d'un document dans le but de l'utiliser comme authentique ou l'utilisation d'un tel document comme authentique causera le refus ou l'annulation de l'autorisation.

Я осознаю, что подача заявки или приложение документов, которые содержат ложные личные данные или ложную информацию, а также если показания в производстве по предоставлению разрешения на временное пребывание содержат ложные сведения, скрывают правду, если подделан, изменен документ с целью использования его как аутентичного или такой документ использован как аутентичный, влечет за собой отказ в предоставлении разрешения или его аннулирование.

Oświadczam, że znana jest mi treść art. 233 Kodeksu karnego¹⁾.

¹⁾ Art. 233 Kodeksu karnego:

„Art. 233. § 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 1a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie.

§ 3. Nie podlega karze za czyn określony w § 1a, kto składa fałszywe zeznanie, nie wiedząc o prawie odmowy zeznania lub odpowiedzi na pytania.

§ 4. Kto, jako biegły, rzeczoznawca lub tłumacz, przedstawia fałszywą opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie mające służyć za dowód w postępowaniu określonym w § 1, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 4a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 4 działa nieumyślnie, narażając na istotną szkodę interes publiczny, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 5. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli:

1) fałszywe zeznanie, opinia, ekspertyza lub tłumaczenie dotyczy okoliczności niemających mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy,

2) sprawca dobrowolnie sprostuje fałszywe zeznanie, opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie, zanim nastąpi, chociażby nieprawomocne, rozstrzygnięcie sprawy.

§ 6. Przepisy § 1-3 oraz § 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.”

²⁾ Article 233 of Penal Code:

„Art. 233. § 1. Whoever, in giving testimony which is to serve as evidence in court proceedings or other proceedings conducted on the basis of a law, gives false testimony or conceals the truth shall be subject to the penalty of deprivation of liberty between 6 months and 8 years.

§ 1a. If the perpetrator of the offense referred to in § 1 gives false testimony or is concealing the truth for fear of criminal responsibility to himself or his immediate family he shall be liable to imprisonment for a term of between 3 months and 5 years.

§ 2. The prerequisite to this liability is that the person obtaining the testimony, acting within his competence, shall have warned the person testifying of the penal liability for false testimony or obtained a relevant pledge from the latter.

§ 3. Whoever, being unaware of the right to refuse testimony or answer to questions, gives false testimony because of fear of penal liability threatening himself or his next of kin, shall not be liable to the penalty.

§ 4. Whoever, acting as an expert, expert witness or translator, provides a false opinion or translation to be used as in proceedings specified in § 1 shall be subject to the penalty of deprivation of liberty between 1 and 10 years.

§ 4a. If the perpetrator of the act referred to in § 4 acts unintentionally exposing public interest to substantial harm he shall be subject to the penalty of deprivation of liberty for up to 3 years.

I hereby declare that I am familiar with the content of Article 233 of Penal Code²⁾.

Je certifie que je connais le contenu de l'art. 233 du Code pénal³⁾.

Заявляю, что мне известно содержание статьи 233 Уголовного кодекса⁴⁾.

Data i podpis (imię i nazwisko) osoby składającej wniosek w imieniu i na rzecz jednostki przyjmującej /
Date and signature (name and surname) of the person making the request on behalf of and for the benefit of the host entity /
Date et signature (prénom et nom) de la personne déposant la demande au nom de et pour l'entité hôte / Дата и подпись
(имя и фамилия) лица, составляющего заявку от имени и в интересах принимающей единицы :

					/			/		
rok / year / année / год				miesiąc / month / mois /				dzień / day /		
				месяц				jour / день		

(podpis – imię i nazwisko) / (signature – name and surname) /
(signature – prénom et nom) / (подпись – имя и фамилия)

Załączniki do wniosku / Attachments to the application / Annexes à la demande / Приложения к заявке:
(załącza wnioskodawca) / (attached by the applicant) / (à joindre par le demandeur) / (добавляет заявитель)

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	

§ 5. The court may apply an extraordinary mitigation of the penalty, or even waive its imposition if:

1) The false testimony, opinion or translation concerns circumstances which cannot affect the outcome of the case,

2) The perpetrator voluntarily corrects the false testimony, opinion or translation before even a decision which is not final and valid has been rendered in the case.

§ 6. The provisions of § 1-3 and 5 shall be applied accordingly to a person providing a false statement if a provision of a law provides for the possibility of obtaining a statement under the threat of penal liability."

³⁾ L'article 233 du Code pénal:

« Art. 233. § 1. Celui qui, en déposant un témoignage destiné à servir de preuve dans une procédure judiciaire ou une autre procédure menée sur la base d'une loi, donne un faux témoignage ou cache la vérité, est passible d'une peine d'emprisonnement pouvant aller de 6 mois jusqu'à 8 ans.

§ 1a. Lorsque l'auteur de l'acte visé au § 1 donne un faux témoignage ou cache la vérité par crainte de la responsabilité pénale menaçant lui-même ou ses proches, il est passible d'une peine d'emprisonnement pouvant aller de 3 mois jusqu'à 5 ans.

§ 2. La condition préalable à cette responsabilité : la personne qui recueille le témoignage, agissant dans le cadre de ses compétences, doit avertir la personne qui témoigne de la responsabilité pénale pour faux témoignage ou doit obtenir une déclaration sous serment de sa part.

§ 3. N'est pas punissable pour l'acte visé au § 1 celui qui donne un faux témoignage ignorant son droit de refuser de témoigner ou de répondre à des questions.

§ 4. Celui qui, en tant qu'expert, expert judiciaire ou interprète, présente une fausse opinion, fausse expertise ou fausse traduction destinée à servir de preuve dans la procédure visée au § 1 est punissable d'un emprisonnement maximal de 10 ans.

§ 4a. Lorsque l'auteur de l'acte visé au § 4 agit non intentionnellement en exposant l'intérêt général au dommage important, il est punissable d'un emprisonnement maximal de 3 ans.

§ 5. Le tribunal peut appliquer une procédure extraordinaire de clémence, voire renoncer à l'imposition de la peine, si :

1) le faux témoignage, fausse opinion, fausse expertise ou fausse traduction se réfère à des circonstances sans incidence sur le résultat de l'affaire,

2) le contrevenant a volontairement corrigé tout faux témoignage, fausse opinion, fausse expertise ou fausse traduction avant même le résultat non définitif de l'affaire.

§ 6. Les dispositions du § 1-3 et 5 s'appliquent mutatis mutandis à une personne qui a fait une fausse déclaration si une disposition de la loi prévoit la possibilité de recevoir une déclaration sous peine de responsabilité pénale.»

⁴⁾ Статья 233 - Уголовный кодекс:

„Ст. 233. § 1. Кто, давая показания, которые могут использоваться как доказательства в судопроизводстве или в ином производстве, которое проводится на основании закона, сообщает ложные сведения или скрывает правду, подлежит наказанию лишением свободы на срок от 6 месяцев до 8 лет.

§ 1a. Если виновник поступка, определенного в § 1, сообщит ложные сведения или скроет правду из опасения перед уголовной ответственностью, угрожающей ему самому или его ближайшим, то он подлежит наказанию лишением свободы на срок от 3 месяцев до 5 лет.

§ 2. Условием ответственности является, чтобы лицо, ведущее допрос, действуя в пределах своих полномочий, предупредило лицо, дающее показания, об уголовной ответственности за ложные показания или взяло у него обещание о даче правдивых показаний.

§ 3. Не подлежит наказанию за поступок, определенный в § 1a, лицо, дающее ложное показание, не зная о праве отказа от показаний или от ответа на вопросы.

§ 4. Кто в качестве эксперта, специалиста или переводчика представляет ложное заключение, экспертизу или перевод, которые могут использоваться как доказательство в производстве, указанном в § 1, подлежит наказанию лишением свободы на срок от 1 года до 10 лет.

§ 4a. Если виновник поступка, определенного в § 4, действует неумышленно, подвергая существенному вреду общественный интерес, то он подлежит наказанию лишением свободы на срок до 3 лет.

§ 5. Суд может применить чрезвычайное смягчение наказания и даже отказаться от его назначения, если:

1) ложное показание, заключение, экспертиза или перевод касаются обстоятельств, которые не могут повлиять на решение дела,

2) виновный добровольно исправляет ложное показание, заключение, экспертизу или перевод прежде, чем вынесено хотя бы и неправомочное решение по делу.

§ 6. Положения § 1-3, а также 5 применяются соответственно к лицу, которое дает ложные показания, если предписание закона предусматривает возможность получения показаний под угрозой уголовной ответственности."

12	
13	
14	
15	

POUCZENIE / INSTRUCTION / INSTRUCTION / ИНСТРУКЦИЯ

- 1) Wniosek wypełnia się w języku polskim.
The application should be filled in in Polish language.
La demande doit être remplie en langue polonaise.
Заявка заполняется на польском языке.
- 2) Wniosek należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami wpisywanymi w odpowiednie kratki.
The application should be completed legibly, in printed letters written into the appropriate boxes.
La demande doit être rempli lisiblement, en majuscules inscrites dans les cases correspondantes.
Заявку нужно заполнить читаемыми печатными буквами, вписывая их в соответствующие клетки.
- 3) Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki.
All required fields should be filled in.
Il faut remplir toutes les cases demandées.
Следует заполнить все требуемые поля.
- 4) W części A w rubryce „Płeć” wpisać „M” – w przypadku mężczyzny, „K” – w przypadku kobiety; w rubryce: „Stan cywilny” należy użyć sformułowań: panna, kawaler, mężatka, żonaty, rozwiedziona, rozwiedziony, wdowa, wdowiec.
In Part A in the field “Sex” “M” should be written for a male and “K” for a female; in the field “Marital status” the following terms should be used: unmarried, married, divorced, widow, widower.
Dans la partie A, rubrique «Sexe» – inscrire: «M» pour un homme, «K» pour une femme; rubrique «État civil» – utilisez une des formulations suivantes: célibataire, marié, mariée, divorcée, divorcé, veuve, veuf.
В части А в графе «Пол» вписать «М» – для мужчины, «К» – для женщины; в графе: «Семейное положение» нужно использовать формулировки: незамужняя, холост, замужем, женат, разведена, разведен, вдова, вдовец.
- 5) W części D punkt I i II wypełnia się, jeżeli cudzoziemiec ma wykonywać pracę w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa jako pracownik kadry kierowniczej lub specjalista.
Item I and II in section D is to be filled, if the foreigner is to perform work under intra-corporate transfer as a manager or specialist.
Dans la partie D, les points I et II sont remplis si l'étranger travaillera dans le cadre du transfert temporaire intragroupe en tant qu'un cadre ou spécialiste.
В части D пункт I и II заполняется, если иностранец должен выполнять работу в рамках перемещения внутри предприятия как работник руководящих кадров или специалист.
- 6) W części D punkt II i III wypełnia się, jeżeli cudzoziemiec ma wykonywać pracę w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, jako pracownik odbywający staż.
Item II and III in section D is to be filled, if the foreigner is to perform work under intra-corporate transfer as a trainee employee.
Dans la partie D, les points II et III sont remplis si l'étranger travaillera dans le cadre du transfert temporaire intragroupe en tant qu'un employé stagiaire.
В части D пункт II и III заполняется, если иностранец должен выполнять работу в рамках перемещения внутри предприятия как работник, проходящий стажировку.
- 7) W części D punkt V wypełnia się w przypadku wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej.
Item V in section D is to be filled in the case of an application for a temporary residence permit for the purpose of long-term mobility.
Dans la partie D, le point V est rempli dans le cas d'une demande pour permis de séjour temporaire aux fins de pouvoir bénéficier de la mobilité de longue durée.
В части D пункт V заполняется в случае заявки на предоставление разрешения на временное пребывание для пользования долгосрочной мобильностью.
- 8) Zgodnie z art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), jeżeli we wniosku nie wskazano adresu wnioskodawcy i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpoznania. Jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.
Pursuant to Art. 64 of the Act of 14 June 1960 – Code of Administrative Procedure (Journal of Laws from 2017, item 1257, as amended), if the application does not indicate the address of the applicant and it is impossible to determine the address on the basis of available data, the application will not be examined. If the application does not meet the other requirements set by law the applicant should be called to remedy the deficiencies within the time limit of not less than seven days stating that failure to remove these deficiencies will result in leaving the application unexamined.
Conformément à l'art. 64 de la loi du 14 juin 1960 – du Code de procédure administrative (Journal officiel de 2016, article 23, tel que modifié), si la demande n'indique pas l'adresse du demandeur et qu'il est impossible de déterminer l'adresse sur la base des données disponibles, la demande ne sera pas examinée. Si la demande ne satisfait pas aux autres exigences prévues par la loi, il faut appeler le demandeur à compléter la demande dans le délai imparti d'au moins sept jours, en l'avertissant que le défaut de compléter la demande constitue un motif pour ne pas examiner la demande.
Согласно ст. 64 закона от 14 июня 1960 г. - Административного-процессуальный кодекс (З. В. от 2017 г., пол. 1257 с посл. изм.), если в заявке не указан адрес заявителя и отсутствует возможность установить этот адрес на основании имеющихся данных, то заявка будет оставлена без рассмотрения. Если заявление не соответствует другим требованиям, которые установлены положениями закона, следует вызвать подающего заявление для устранения недостатков в определенный срок, не меньше семи дней, с объяснением того, что при не устранении этих недостатков заявление будет оставлено без рассмотрения.
- 9) Jeżeli w jakiegokolwiek rubryce formularza jest zbyt mało miejsca na wpisanie wymaganych informacji, dalsze informacje, wraz ze wskazaniem rubryki/rubryk, których dotyczą, należy podać na osobnym arkuszu formatu A4 i dołączyć do wniosku jako załącznik.
If there is not enough space to fill in any section of the application form, you can continue on a separate sheet of A4 paper. The additional information should

contain an indication of the appropriate section/sections concerned and should be enclosed with the application as an attachment.

Si dans une case du formulaire, il n'y a pas suffisamment d'espace pour entrer les informations requises, joignez ces informations complémentaires, avec l'indication de la case/des cases clairement identifiée(s), sur une feuille séparée au format A4 qui doit être jointe à l'annexe de la demande.

Если в какой-либо графе бланка есть слишком мало места для вписания требуемой информации, дальнейшую информацию, вместе с указанием графы/граф, которых касается, следует подать на отдельном листе формата A4 и приложить к заявке как приложение.

ADNOTACJE URZĘDOWE / OFFICIAL NOTES / ANNOTATIONS DE L'OFFICE / СЛУЖЕБНЫЕ АННОТАЦИИ

(wypełnia organ rozpatrujący wniosek) / (to be filled in by the authority examining the application) / (à remplir par l'organe qui instruit la demande) / (заполняет орган, рассматривающий заявку)

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby przyjmującej wniosek / Date, name, surname, position and signature of the person accepting the application / Date, nom, prénom, fonction et signature de la personne qui reçoit la demande / Дата, имя, фамилия, должность и подпись лица, принимающего заявку:

				/			/		
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / месяц	dzień / day / jour / день			

(podpis) / (signature) / (signature) / (подпись)

Adnotacje osoby przyjmującej wniosek / Notes of the person accepting the application / Annotations de la personne qui reçoit la demande / Аннотации лица, принимающего заявку:

Okazano kopię dokumentu podróży cudzoziemca, seria, numer / A copy of travel document of the foreigner was presented of series, number / Une copie du document de voyage de l'étranger a été présenté (série, numéro) / Была показана копия проездного документа иностранца серия номер

Data i podpis osoby przyjmującej wniosek / Date and signature of the person accepting the application / Date et signature de la personne qui reçoit la demande / Дата и подпись лица, принимающего заявку:

				/			/		
rok / year / année / год					miesiąc / month / mois / месяц	dzień / day / jour / день			

(podpis) / (signature) / (signature) / (подпись)

Miejsce na potwierdzenie opłaty skarbowej za udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy
Place for the fee payment receipt for the temporary residence permit
Place pour certifier la redevance à permis de séjour temporaire
Место для подтверждения гербового сбора за предоставление разрешения на временное пребывание

Numer systemowy osoby / System number of the person / Numéro de la personne dans le système / Системный номер лица:										
Numer systemowy wniosku / System number of the application / Numéro de la demande dans le système / Системный номер заявки:										

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby prowadzącej sprawę / Date, name, surname, position and signature of the person examining the case / Date, nom, prénom, fonction et signature du fonctionnaire qui instruit le dossier / Дата, имя, фамилия, должность и подпись лица, ведущего дело:

					/				/		
rok / year / année / год						miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день	

(podpis) / (signature) / (signature) / (подпись)

Rodzaj decyzji / Type of the decision / Nature de décision / Вид решения:

Data wydania decyzji / Date of issue of the decision / Date de délivrance de la décision / Дата выдачи решения:

					/				/		
rok / year / année / год						miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день	

Numer decyzji / Decision number / Numéro de la décision / Номер решения:

Termin ważności zezwolenia / Expiry date of the permit / Autorisation valable jusqu'au / Срок действия разрешения:

					/				/		
rok / year / année / год						miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день	

Data i podpis osoby odbierającej decyzję / Date and signature of the person collecting the decision / Date et signature de la personne qui a reçue la décision / Дата и подпись лица, принимающего решение:

					/				/		
rok / year / année / год						miesiąc / month / mois / месяц				dzień / day / jour / день	

(podpis) / (signature) / (signature) / (подпись)

WZÓR
STEMPLA POTWIERDZAJĄCEGO ZŁOŻENIE
WNIOSKU O UDZIELENIE CUDZOZIEMCOWI ZEZWOLENIA NA POBYT CZASOWY

WNIOSEK O UDZIELENIE CUDZOZIEMCOWI ZEZWOLENIA NA POBYT CZASOWY ZOSTAŁ ZŁOŻONY W DNIU DO (nazwa organu) (podpis osoby upoważnionej)

Tekst w ramce o wymiarach: szerokość około 7,5 cm,
wysokość około 9 cm

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie wysokości środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec
prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace
rozwojowe lub korzystający z mobilności długoterminowej naukowca na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 157 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd;
- 2) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1030/2002”, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, uwzględniając konieczność posiadania przez cudzoziemca tych środków w wysokości zapewniającej rzeczywistą możliwość odbycia podróży powrotnej do tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 97 i 225).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 115 z 29.04.2008, str. 1.

- 3) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. c i art. 151a ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zwanej dalej „ustawą”, zgodnie z prawem.

§ 2. 1. Minimalna wysokość środków finansowych, jakie cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe musi posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
 - 2) 500 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
 - 3) 2 500 złotych, jeżeli przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
- albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

2. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wraz z członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, musi ponadto posiadać środki finansowe na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, których minimalna wysokość na każdego członka rodziny cudzoziemca wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
 - 2) 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
 - 3) 2 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
- albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

§ 3. 1. Minimalna wysokość środków finansowych, jakie cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowiec musi posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało temu cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową z adnotacją „naukowiec”, wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
- 2) 500 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż określone w pkt 1

– albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

2. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wraz z członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, musi ponadto posiadać środki finansowe na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało temu cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową z adnotacją „naukowiec”, których minimalna wysokość na każdego członka rodziny cudzoziemca wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
- 2) 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż określone w pkt 1

– albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

§ 4. 1. Dokumentami mogącymi potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, w wysokości, o której mowa w § 2, środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało temu cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową z adnotacją „naukowiec” w wysokości, o której mowa w § 3, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. c i art. 151a ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy, są:

- 1) czek podróżny;
- 2) zaświadczenie o wysokości limitu na karcie kredytowej wydane przez bank, który wystawił kartę kredytową;
- 3) zaświadczenie o posiadaniu środków pieniężnych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) dokument potwierdzający przyznanie stypendium krajowego lub zagranicznego;
- 5) zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków.

2. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 5, wystawia się nie wcześniej niż na miesiąc przed dniem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.

§ 5. Do przeliczenia na walutę polską posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych w walucie obcej stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ³⁾

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wysokości środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe (Dz. U. poz. 339), które na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 157 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Przepis ten obliguje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego:

- 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, przy uwzględnieniu zróżnicowania wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył;
- 2) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.) – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, uwzględniając konieczność posiadania przez cudzoziemca tych środków w wysokości zapewniającej rzeczywistą możliwość odbycia podróży powrotnej do tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 3) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania ww. środków oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. c i art. 151a ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zgodnie z prawem, przy uwzględnieniu potrzeby skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.

Problematyka ta aktualnie jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wysokości środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 339), które obowiązuje od dnia 12 lutego 2018 r. Zostało ono wydane w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 107) oraz zmianą przepisu upoważniającego do wydania przedmiotowego rozporządzenia. Zgodnie ze zmienionym ówczesnie przepisem upoważniającym do wydania niniejszego rozporządzenia, organem właściwym do jego wydania został minister właściwy do spraw wewnętrznych. Ponadto, w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 157 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach w związku z ówczesną zmianą zakresu delegacji ustawowej zaprzestano określenia minimalnej wysokości środków, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe na pokrycie kosztów utrzymania siebie oraz członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, gdyż wysokość tych środków została określona w przepisie rangi ustawowej, w art. 151 ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z tym przepisem, wysokość miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.

W związku z kolejną zmianą zakresu delegacji ustawowej, polegającej na dodaniu nowego elementu w postaci określenia w tym akcie wykonawczym wysokości minimalnych środków, jakie musi posiadać cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, zaistniała konieczność wydania na podstawie art. 157 nowego rozporządzenia.

W § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia określono, analogicznie jak w dotychczasowym rozporządzeniu, minimalną wysokość środków, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd. Projektowane rozporządzenie nie zmienia wysokości powyższych środków, w stosunku do obowiązującej regulacji. Zgodnie z przepisem, minimalna wysokość środków finansowych, jakie cudzoziemiec musi posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli cudzoziemiec przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
 - 2) 500 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
 - 3) 2 500 złotych, jeżeli przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
- albo równowartość tej kwoty w walutach obcych.

W ust. 2 § 2 przewidziano, w sposób tożsamy z dotychczasowym rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, że cudzoziemiec, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wraz z członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, musi ponadto posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, środki finansowe, których minimalna wysokość na każdego członka rodziny cudzoziemca wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
- 2) 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,

3) 2 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2

– albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

W § 3 ust. 1 określona zaś została wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca na pokrycie kosztów własnej podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”. Mając na uwadze to, że wysokość środków zależy od odległości od państwa, z którego cudzoziemiec przybył, wysokość środków w odniesieniu do cudzoziemca korzystającego z mobilności długoterminowej naukowca została ukształtowana analogicznie do wysokości środków wymaganych od cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych. W konsekwencji przewidziana została dla cudzoziemców, którzy przybyli z państwa członkowskiego Unii Europejskiej graniczącego z Rzeczpospolitą Polską (analogicznie do § 2 ust. 1 pkt 1 projektu i § 2 ust. 1 pkt 1 obecnie obowiązującego rozporządzenia) kwota 200 złotych, zaś dla cudzoziemców, którzy przybyli w celu mobilności długoterminowej naukowca z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (wszystkich pozostałych) (analogicznie do § 2 ust. 1 pkt 2 projektu i § 2 ust. 1 pkt 2 obecnie obowiązującego rozporządzenia) została przewidziana kwota 500 złotych.

Natomiast w § 3 ust. 2 projektu została określona wysokość środków, jakie musi dodatkowo posiadać cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, dla członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu. Analogicznie do rozwiązań przyjętych dla członków rodziny cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, pozostających na jego utrzymaniu (§ 2 ust. 2 niniejszego projektu oraz § 2 ust. 2 obecnie obowiązującego rozporządzenia) przyjęto rozwiązanie związane z wysokością wymaganych środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej z tym, z którego państwa członek rodziny przyjechał. W konsekwencji

projektodawca zdecydował się na to, aby przewidziana została dla członków rodziny, którzy przybyli z państwa członkowskiego Unii Europejskiej graniczącego z Rzeczpospolitą Polską (analogicznie do § 2 ust. 2 pkt 1 projektu i § 2 ust. 2 pkt 1 obecnie obowiązującego rozporządzenia) kwota 200 złotych, zaś dla cudzoziemców, którzy przybyli z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (wszystkich pozostałych) (analogicznie do § 2 ust. 2 pkt 2 projektu i § 2 ust. 2 pkt 2 obecnie obowiązującego rozporządzenia) została przewidziana kwota 500 złotych.

W § 4 ust. 1 określono dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania:

- środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd,
- środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002 lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”,
- jak również mogące potwierdzić możliwość uzyskania zgodnie z prawem środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny.

Dokumentami tymi, jak dotychczas będą: czek podróżny, zaświadczenie o wysokości limitu na karcie kredytowej wydane przez bank, który wystawił kartę kredytową, zaświadczenie o posiadaniu środków pieniężnych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokument potwierdzający przyznanie stypendium krajowego lub zagranicznego oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków. Zaświadczenia będą musiały być wystawione nie wcześniej niż na miesiąc przed dniem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja odpowiada obecnie przyjętym rozwiązaniom.

W § 4 ust. 2 przewidziano, iż do przeliczenia na walutę polską posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych w walucie obcej stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja ta odpowiada obecnie przyjętemu rozwiązaniu w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe

Z uwagi na to, że proponowane w rozporządzeniu regulacje są konsekwencją zmian wprowadzanych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), termin wejścia w życie rozporządzenia powinien być taki sam jak termin wejścia w życie ww. ustawy. W związku z tym, jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano dzień ... Tak ukształtowany termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe lub korzystający z mobilności długoterminowej naukowca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Renata Szczęch – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Bleszyński Zastępca Dyrektora Departamentu Legalizacji Pobytu Urząd do Spraw Cudzoziemców Tel. 22 60 175 14 legalizacjapobytu@udsc.gov.pl	Data sporządzenia 24 lipca 2018 r. Źródło: Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.) Nr w wykazie prac – ...

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w Dziale V rozdziale 7 reguluje kwestie udzielania zezwoleń na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych oraz kwestie mobilności krótkoterminowej i długoterminowej naukowca. Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 157 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Przepis ten obowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, przy uwzględnieniu zróżnicowania wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył; minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.) – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, uwzględniając konieczność posiadania przez cudzoziemca tych środków w wysokości zapewniającej rzeczywistą możliwość odbycia podróży powrotnej do tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej; oraz dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania ww. środków oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. c i art. 151a ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zgodnie z prawem, przy uwzględnieniu potrzeby skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Ustawa z dnia 2018 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zmieniła zakres delegacji ustawowej w art. 157 ustawy o cudzoziemcach poprzez dodanie nowego elementu w postaci określenia w tym akcie wykonawczym wysokości minimalnych środków, jakie musi posiadać cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową. Jest to związane z nowym rodzajem zezwolenia na pobyt czasowy, jakie zostało wprowadzone tą ustawą do ustawy o cudzoziemcach, a mianowicie zezwoleniem na pobyt czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca (art. 151a).

W § 2 projektu rozporządzenia określono minimalną wysokość środków, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe dla siebie i członków rodziny pozostających

na jego utrzymaniu na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd. Projektowane rozporządzenie nie zmienia wysokości powyższych środków, w stosunku do obowiązującej regulacji, tj. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wysokości środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 339), które obowiązuje od dnia 12 lutego 2018 r.

W § 3 ust. 1 projektu, co stanowi odzwierciedlenie poszerzenia zakresu delegacji ustawowej w art. 157 ustawy o cudzoziemcach, określona zaś została wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca na pokrycie kosztów własnej podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”. Mając na uwadze to, że wysokość środków zależy od odległości od państwa, z którego cudzoziemiec przybył, wysokość środków w odniesieniu do cudzoziemca korzystającego z mobilności długoterminowej naukowca została ukształtowana analogicznie do wysokości środków wymaganych od cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych. W konsekwencji przewidziana została dla cudzoziemców, którzy przybyli z państwa członkowskiego Unii Europejskiej graniczącego z Rzeczpospolitą Polską (analogicznie do § 2 ust. 1 pkt 1 projektu i § 2 ust. 1 pkt 1 obecnie obowiązującego rozporządzenia) kwota 200 złotych, zaś dla cudzoziemców, którzy przybyli w celu mobilności długoterminowej naukowca z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (wszystkich pozostałych) (analogicznie do § 2 ust. 1 pkt 2 projektu i § 2 ust. 1 pkt 2 obecnie obowiązującego rozporządzenia) została przewidziana kwota 500 złotych.

Natomiast w § 3 ust. 2 projektu została określona wysokość środków, jakie musi dodatkowo posiadać cudzoziemiec korzystający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z mobilności długoterminowej naukowca na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową, z adnotacją „naukowiec”, dla członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu. Analogicznie do rozwiązań przyjętych dla członków rodziny cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych, pozostających na jego utrzymaniu (§ 2 ust. 2 niniejszego projektu oraz § 2 ust. 2 obecnie obowiązującego rozporządzenia) przyjęto rozwiązanie związane z wysokością wymaganych środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej z tym, z którego państwa członek rodziny przyjechał. W konsekwencji projektodawca zdecydował się na to, aby przewidziana została dla członków rodziny, którzy przybyli z państwa członkowskiego Unii Europejskiej graniczącego z Rzeczpospolitą Polską (analogicznie do § 2 ust. 2 pkt 1 projektu i § 2 ust. 2 pkt 1 obecnie obowiązującego rozporządzenia) kwota 200 złotych, zaś dla cudzoziemców, którzy przybyli z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej (wszystkich pozostałych) (analogicznie do § 2 ust. 2 pkt 2 projektu i § 2 ust. 2 pkt 2 obecnie obowiązującego rozporządzenia) została przewidziana kwota 500 złotych.

W § 4 ust. 1 określono dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, jak również mogące potwierdzić możliwość uzyskania zgodnie z prawem środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny. Regulacja odpowiada obecnie przyjętym rozwiązaniom.

W § 5 przewidziano, iż do przeliczenia na walutę polską posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych w walucie obcej stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja ta odpowiada obecnie przyjętemu rozwiązaniu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proponowane w przepisach rozporządzenia rozwiązania wynikają z konieczności realizacji delegacji do wydania rozporządzenia w ww. zakresie oraz uwzględniają przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair* (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21), która została wdrożona na mocy ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...)

Niniejsze rozporządzenie, podobnie jak dotychczasowe rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe, nie będzie określało minimalnej wysokości środków, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe na pokrycie kosztów utrzymania siebie oraz członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, ani cudzoziemiec korzystający z mobilności długoterminowej naukowca na pokrycie kosztów utrzymania siebie oraz członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, gdyż wysokość tych środków została określona w przepisie rangi ustawowej, tj. odpowiednio w art. 151

ust. 1a i art. 151a ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Projekt rozporządzenia określa jedynie minimalną wysokość środków, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe, na pokrycie kosztów podróży powrotnej (do państwa trzeciego lub do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej) oraz dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania takich środków oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Polski.

Należy zatem stwierdzić, iż nie jest to problematyka uzasadniająca dokonanie analiz porównawczych z przyjętymi przez inne kraje członkowskie OECD/UE rozwiązaniami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
cudzoziemcy	Około 700 cudzoziemców	Dane statystyczne z krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców: w 2016 r. 691 cudzoziemców uzyskało zezwolenie na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych.	Cudzoziemcy będą obowiązani potwierdzić, iż posiadają wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, na zasadach określonych w rozporządzeniu. Cudzoziemcy będą również obowiązani potwierdzić, iż posiadają środki finansowe na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało im wydało im dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, lub wizę długoterminową z adnotacją „naukowiec”. Rozporządzenie określa także dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania przez cudzoziemca środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej (do państwa trzeciego lub do państwa członkowskiego Unii Europejskiej).
województwie	16 wojewodów	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)	Organy I instancji w postępowaniach administracyjnych w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017 r. poz. 2206, z późn. zm.)	Organ wyższego stopnia w stosunku do wojewodów w sprawach udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych oraz w sprawach udzielenia zezwolenia na pobyt

			czasowy w celu mobilności długoterminowej naukowca.
organy Straży Granicznej	– 1 Komendant Główny Straży Granicznej – 9 Komendantów oddziałów Straży Granicznej; – 104 Komendantów placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2365)	Organy kontroli legalności pobytu mają prawo w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych żądać od cudzoziemca okazania środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca w trakcie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej cudzoziemca do państwa pochodzenia lub zamieszkania, tranzytu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.
organy Policji	– 1 Komendant Główny Policji, – 16 Komendantów Wojewódzkich Policji, – 217 Komendantów Powiatowych (Miejskich) – 1 Komendant Stołeczny Policji	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067)	Organy kontroli legalności pobytu mają prawo w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych żądać od cudzoziemca okazania środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca w trakcie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej cudzoziemca do państwa pochodzenia lub zamieszkania, tranzytu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.
Organy Krajowej Administracji Skarbowej	16 izb administracji skarbowej 16 urzędów celno-skarbowych (wraz z delegaturami – 45 i oddziałami celnymi – 143)	Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.)	Organy kontroli legalności pobytu mają prawo w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych żądać od cudzoziemca okazania środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca w trakcie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej cudzoziemca do państwa pochodzenia lub zamieszkania, tranzytu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został opracowany w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt rozporządzenia został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu – art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2368, z późn. zm.);
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870, z późn. zm.);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, z późn. zm.);
- 5) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych – art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1800).

Ponadto projekt został przekazany do konsultacji:

- 1) wojewodom;
- 2) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 3) Rzecznikowi Praw Dziecka;
- 4) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 5) Konfederacji „Lewiatan”;
- 6) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców;
- 7) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej
- 8) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
- 9) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 10) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 11) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 12) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 13) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 14) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 15) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 16) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 17) Caritas Polska;
- 18) Fundacji Panoptykon;
- 19) Fundacji Ocalenie;
- 20) Fundacji Multiocalenie;
- 21) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 22) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 23) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 24) Polskiej Izbie Turystyki;
- 25) Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 26) Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność”;
- 27) Forum Związków Zawodowych;
- 28) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 29) Związkowi Rzemiosła Polskiego.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Dodatkowo projekt zostanie opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Źródła finansowania

—

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiegokolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia z części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało kosztów wymagających finansowania. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiegokolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia także z części 85 – Budżety wojewodów.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
Niemierzalne	-	-						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z uwagi na to, że proponowane w rozporządzeniu regulacje są konsekwencją zmian wprowadzanych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), termin wejścia w życie rozporządzenia powinien być taki sam jak termin wejścia w życie ww. ustawy. W związku z tym, jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano dzień ... Tak ukształtowany termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na charakter projektowanego rozporządzenia nie jest zasadne przeprowadzenie ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie wysokości środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec,
który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż**

Na podstawie art. 157f ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd;
- 2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. d, zgodnie z prawem.

§ 2. 1. Minimalna wysokość środków finansowych, jakie cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż, zwany dalej „cudzoziemcem”, będzie musiał posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
- 2) 500 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 97 i 225).

3) 2 500 złotych, jeżeli przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2

– albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

2. Cudzoziemiec, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wraz z członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, będzie musiał ponadto posiadać środki finansowe na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, których minimalna wysokość na każdego członka rodziny cudzoziemca wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
- 2) 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
- 3) 2 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2

– albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

§ 3. 1. Dokumentami mogącymi potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, w wysokości, o której mowa w § 2, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy, są:

- 1) czek podróżny;
- 2) zaświadczenie o wysokości limitu na karcie kredytowej wydane przez bank, który wystawił kartę kredytową;
- 3) zaświadczenie o posiadaniu środków pieniężnych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wystawia się nie wcześniej niż na miesiąc przed dniem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.

§ 4. Do przeliczenia na walutę polską posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych w walucie obcej stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 157f ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Przepis ten obliguje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego:

- 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd;
- 2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. d, zgodnie z prawem.

Konieczność wydania niniejszego rozporządzenia wynika z wdrożenia do ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach przepisu art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair* (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21), zwanej dalej „dyrektywą 2016/801/UE”. Z ww. art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy 2016/801/UE wynika obowiązek posiadania przez cudzoziemca przyjętego jako stażystę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej państwa członkowskiego, a także na pokrycie kosztów podróży powrotnej.

Wskazać należy, że niniejsze rozporządzenie nie będzie określało minimalnej wysokości środków, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż, na pokrycie kosztów utrzymania siebie oraz członków

rodziny pozostających na jego utrzymaniu, gdyż wysokość tych środków została określona w przepisie rangi ustawowej, w art. 157a ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach dodanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Przedmiotowy projekt, jak wskazano wyżej, określa jedynie minimalną wysokość środków, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż, na pokrycie kosztów podróży powrotnej oraz dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania takich środków oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Polski.

W § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia określono minimalną wysokość środków, jakie będą musieli posiadać cudzoziemcy zamierzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, na następującym poziomie:

- 1) 200 złotych, jeżeli cudzoziemiec przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
- 2) 500 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
- 3) 2 500 złotych, jeżeli przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
– albo równowartość tej kwoty w walutach obcych.

W ust. 2 § 2 przewidziano, że cudzoziemiec, o którym mowa w art. 157a ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wraz z członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, będzie musiał ponadto posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, środki finansowe, których minimalna wysokość na każdego członka jego rodziny wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
- 2) 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa

członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,

- 3) 2 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2

– albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

W § 3 określono dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, i potwierdzające możliwość uzyskania zgodnie z prawem środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, w wysokości określonej w art. 157a ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Dokumentami tymi są: czek podróżny, zaświadczenie o wysokości limitu na karcie kredytowej wydane przez bank, który wystawił kartę kredytową, zaświadczenie o posiadaniu środków pieniężnych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zaświadczenia, o których mowa wyżej, będą musiały być wystawione nie wcześniej niż na miesiąc przed dniem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja ta jest wzorowana, z pewnymi modyfikacjami, na obecnie obowiązujących rozporządzeniach dotyczących środków finansowych, które muszą posiadać cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu prowadzenia badań naukowych lub odbywania studiów.

W § 4 przewidziano, iż do przeliczenia na walutę polską posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych w walucie obcej stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja ta również jest wzorowana na obecnie obowiązujących rozporządzeniach dotyczących środków finansowych, które muszą posiadać cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu prowadzenia badań naukowych lub odbywania studiów.

Z uwagi na to, że proponowane w rozporządzeniu regulacje są konsekwencją zmian wprowadzanych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, termin wejścia w życie rozporządzenia powinien być taki sam jak termin wejścia w życie ww. ustawy. W związku z tym, jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano dzień Tak ukształtowany termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza

zasad demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej odbyć staż Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Renata Szczęch – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Bleszyński Zastępca Dyrektora Departamentu Legalizacji Pobytu Urząd do Spraw Cudzoziemców Tel. 22 60 175 14 legalizacjapobytu@udsc.gov.pl	Data sporządzenia 25 lipca 2018 r. Źródło: Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac –

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 157f ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094), który to przepis został dodany ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Przepis ten zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalnej wysokości środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd;
- 2) dokumentów mogących potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 157a ust. 1 pkt 1 lit. d, zgodnie z prawem.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Konieczność wydania nowego rozporządzenia w sprawie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy wynika z wdrożenia do ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach – za pośrednictwem ww. art. 157f – przepisu art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair* (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21), zwanej dalej „dyrektywą 2016/801/UE”. Z ww. art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy 2016/801/UE wynika obowiązek posiadania przez cudzoziemca przyjętego jako stażystę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej państwa członkowskiego, a także na pokrycie kosztów podróży powrotnej. Stąd też projektowane rozporządzenie określa wysokość owych środków finansowych, jak również dokumenty mogące potwierdzić możliwość ich uzyskania.

W § 2 ust. 1 określono minimalną wysokość środków, jakie będą musieli posiadać cudzoziemcy zamierzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, wynoszącą:

- 200 złotych, jeżeli cudzoziemiec przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
- 500 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
- 2 500 złotych, jeżeli przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
- albo równowartość tej kwoty w walutach obcych.

W ust. 2 § 2 przewidziano, że cudzoziemiec, o którym mowa w art. 157a ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wraz z członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, będzie musiał ponadto posiadać na pokrycie kosztów podróży

powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, środki finansowe, których minimalna wysokość na każdego członka rodziny cudzoziemca wynosi:

- 200 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
- 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
- 2 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
- albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

W § 3 określono dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, jak również mogące potwierdzić możliwość uzyskania zgodnie z prawem środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, w wysokości określonej w art. 157a ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Dokumentami tymi są: czek podróżny, zaświadczenie o wysokości limitu na karcie kredytowej wydane przez bank, który wystawił kartę kredytową, zaświadczenie o posiadaniu środków pieniężnych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Zaświadczenia, o których mowa wyżej, będą musiały być wystawione nie wcześniej niż na miesiąc przed dniem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja ta jest wzorowana, z pewnymi modyfikacjami, na obecnie obowiązujących rozporządzeniach dotyczących środków finansowych, które muszą posiadać cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu prowadzenia badań naukowych lub odbywania studiów.

W § 4 przewidziano, iż do przeliczenia na walutę polską posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych w walucie obcej stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt rozporządzenia określa minimalną wysokość środków, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż, na pokrycie kosztów podróży powrotnej oraz dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania takich środków oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Polski. Wskazać należy, że jego przepisy nie będą określały minimalnej wysokości środków, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż, na pokrycie kosztów utrzymania siebie oraz członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, gdyż wysokość tych środków została określona w art. 157a ust. 3 dodanym w projekcie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Należy zatem stwierdzić, iż nie jest to problematyka uzasadniająca dokonanie analiz porównawczych z przyjętymi przez inne kraje członkowskie OECD/UE rozwiązaniami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
cudzoziemcy zamierzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż	Brak możliwości oszacowania	Brak możliwości wskazania źródła z uwagi na brak dotychczasowej regulacji w przedmiotowym zakresie	Cudzoziemcy będą obowiązani potwierdzić, iż posiadają wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, na zasadach określonych w rozporządzeniu. Rozporządzenie określa także dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania przez cudzoziemca środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i

			kosztów podróży powrotnej.
województwie	16 wojewodów	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)	Organy I instancji w postępowaniach administracyjnych w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu odbycia stażu.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017 r. poz. 2206, z późn. zm.)	Organ wyższego stopnia w stosunku do wojewodów w sprawach udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu odbycia stażu
organy Straży Granicznej	– 1 Komendant Główny Straży Granicznej – 9 Komendantów oddziałów Straży Granicznej; – 104 Komendantów placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2365)	Organy kontroli legalności pobytu mają prawo w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych żądać od cudzoziemca okazania środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca w trakcie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej cudzoziemca do państwa pochodzenia lub zamieszkania, tranzytu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.
organy Policji	– 1 Komendant Główny Policji, – 16 Komendantów Wojewódzkich Policji, – 217 Komendantów Powiatowych (Miejskich) – 1 Komendant Stołeczny Policji	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067)	Organy kontroli legalności pobytu mają prawo w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych żądać od cudzoziemca okazania środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca w trakcie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej cudzoziemca do państwa pochodzenia lub zamieszkania, tranzytu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.
organy Krajowej Administracji Skarbowej	16 izb administracji skarbowej 16 urzędów celno-skarbowych (wraz z delegaturami – 45 i oddziałami celnymi – 143)	Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.)	Organy kontroli legalności pobytu mają prawo w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych żądać od cudzoziemca okazania środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania

			cudzoziemca w trakcie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej cudzoziemca do państwa pochodzenia lub zamieszkania, tranzytu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został opracowany w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt rozporządzenia został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu – art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2368, z późn. zm.);
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870, z późn. zm.);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, z późn. zm.);
- 5) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych – art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1800).

Ponadto projekt został przekazany do konsultacji:

- 1) wojewodom;
- 2) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 3) Rzecznikowi Praw Dziecka;
- 4) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 5) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 6) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 7) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 8) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 9) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 10) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 11) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 12) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 13) Caritas Polska;
- 14) Fundacji Panoptykon;
- 15) Fundacji Ocalenie;
- 16) Fundacji Multiocalenie;
- 17) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 18) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 19) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 20) Polskiej Izbie Turystyki.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Dodatkowo projekt zostanie opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces

Legislacyjny.														
6. Wpływ na sektor finansów publicznych														
(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													-	
budżet państwa													-	
JST													-	
pozostałe jednostki (oddzielnie)													-	
Wydatki ogółem													-	
budżet państwa													-	
JST													-	
pozostałe jednostki (oddzielnie)													-	
Saldo ogółem													-	
budżet państwa													-	
JST													-	
pozostałe jednostki (oddzielnie)													-	
Źródła finansowania	-													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiegokolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia z części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało kosztów wymagających finansowania. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiegokolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia także z części 85 – Budżety wojewodów.												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe														
Skutki														
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)						
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-	-	-	-	-	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-												
Niemierzalne		-	-											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiejkolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia z części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało kosztów wymagających finansowania. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiejkolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia także z części 85 – Budżety wojewodów. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Z uwagi na to, że proponowane w rozporządzeniu regulacje są konsekwencją zmian wprowadzanych ustawą z dnia 2018 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, termin wejścia w życie rozporządzenia powinien być taki sam jak termin wejścia w życie ww. ustawy. W związku z tym, jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano dzień Tak ukształtowany termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Z uwagi na charakter projektowanego rozporządzenia nie jest zasadne przeprowadzanie ewaluacji.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak załączników.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie wysokości środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec,
który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać świadczenia jako
wolontariusz**

Na podstawie art. 157l ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać świadczenia jako wolontariusz, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd;
- 2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. c, zgodnie z prawem.

§ 2. 1. Minimalna wysokość środków finansowych, jakie cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać świadczenia jako wolontariusz, zwany dalej „cudzoziemcem”, będzie musiał posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
- 2) 500 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 97 i 225).

Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,

3) 2 500 złotych, jeżeli przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2

– albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

2. Cudzoziemiec, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wraz z członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, będzie musiał ponadto posiadać środki finansowe na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, których minimalna wysokość na każdego członka rodziny cudzoziemca wynosi:

1) 200 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,

2) 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,

3) 2 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2

– albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

§ 3. 1. Dokumentami mogącymi potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, w wysokości, o której mowa w § 2, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy, są:

1) czek podróżny;

2) zaświadczenie o wysokości limitu na karcie kredytowej wydane przez bank, który wystawił kartę kredytową;

3) zaświadczenie o posiadaniu środków pieniężnych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wystawia się nie wcześniej niż na miesiąc przed dniem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.

§ 4. Do przeliczenia na walutę polską posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych w walucie obcej stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 157l ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Przepis ten obliguje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego:

- 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać świadczenia jako wolontariusz, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd;
- 2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. c, zgodnie z prawem.

Konieczność wydania niniejszego rozporządzenia wynika z wdrożenia do ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach przepisu art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair* (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21), zwanej dalej „dyrektywą 2016/801/UE”. Z ww. art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy 2016/801/UE wynika obowiązek posiadania przez cudzoziemca, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać świadczenia jako wolontariusz wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej państwa członkowskiego, a także na pokrycie kosztów podróży powrotnej.

Wskazać należy, że niniejsze rozporządzenie nie będzie określało minimalnej wysokości środków, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać świadczenia jako wolontariusz, na pokrycie kosztów utrzymania siebie oraz członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, gdyż wysokość tych środków została określona w przepisie rangi ustawowej, w art. 157g ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach dodanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Przedmiotowy projekt, jak wskazano wyżej, określa jedynie minimalną wysokość środków, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać świadczenia jako wolontariusz, na pokrycie kosztów podróży powrotnej oraz dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania takich środków oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Polski.

W § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia określono minimalną wysokość środków, jakie będą musieli posiadać cudzoziemcy zamierzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać świadczenie jako wolontariusze, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, na następującym poziomie:

- 1) 200 złotych, jeżeli cudzoziemiec przybył z państwa sąsiadującego z Rzecząpospolitą Polską,
- 2) 500 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzecząpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
- 3) 2 500 złotych, jeżeli przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
– albo równowartość tej kwoty w walutach obcych.

W ust. 2 § 2 przewidziano, że cudzoziemiec, o którym mowa w art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wraz z członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, będzie musiał ponadto posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, środki finansowe, których minimalna wysokość na każdego członka jego rodziny wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa sąsiadującego z Rzecząpospolitą Polską,

- 2) 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
- 3) 2 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2

– albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

W § 3 określono dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, jak również mogące potwierdzić możliwość uzyskania zgodnie z prawem środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, w wysokości określonej w art. 157g ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Dokumentami tymi są: czek podróżny, zaświadczenie o wysokości limitu na karcie kredytowej wydane przez bank, który wystawił kartę kredytową, zaświadczenie o posiadaniu środków pieniężnych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zaświadczenia, o których mowa wyżej, będą musiały być wystawione nie wcześniej niż na miesiąc przed dniem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja ta jest wzorowana, z pewnymi modyfikacjami, na obecnie obowiązujących rozporządzeniach dotyczących środków finansowych, które muszą posiadać cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu prowadzenia badań naukowych lub odbywania studiów.

W § 4 przewidziano, iż do przeliczenia na walutę polską posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych w walucie obcej stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja ta również jest wzorowana na obecnie obowiązujących rozporządzeniach dotyczących środków finansowych, które muszą posiadać cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu prowadzenia badań naukowych lub odbywania studiów.

Z uwagi na to, że proponowane w rozporządzeniu regulacje są konsekwencją zmian wprowadzanych ustawą z dnia o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, termin wejścia w życie rozporządzenia powinien być taki sam jak termin wejścia

w życie ww. ustawy. W związku z tym, jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano dzień Tak ukształtowany termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej wykonywać świadczenia jako wolontariusz Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Renata Szczęch – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Błęszyński Zastępca Dyrektora Departamentu Legalizacji Pobytu Urząd do Spraw Cudzoziemców Tel. 22 60 175 14 legalizacjapobytu@udsc.gov.pl	Data sporządzenia 25 lipca 2018 r. Źródło: Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac –

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 157l ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094), który to przepis został dodany ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Przepis ten zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalnej wysokości środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać świadczenia jako wolontariusz, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd;
- 2) dokumentów mogących potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 157g ust. 1 pkt 1 lit. c, zgodnie z prawem.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Konieczność wydania niniejszego rozporządzenia wynika z wdrożenia do ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach przepisu art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair* (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21), zwanej dalej „dyrektywą 2016/801/UE”. Z ww. art. 7 ust. 1 lit. e dyrektywy 2016/801/UE wynika obowiązek posiadania przez cudzoziemca, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać świadczenia jako wolontariusz wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania bez konieczności korzystania z systemu pomocy społecznej państwa członkowskiego, a także na pokrycie kosztów podróży powrotnej.

W § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia określono minimalną wysokość środków, jakie będą musieli posiadać cudzoziemcy zamierzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać świadczenie jako wolontariusze, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, wynoszącą:

- 200 złotych, jeżeli cudzoziemiec przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
- 500 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
- 2 500 złotych, jeżeli przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
 - albo równowartość tej kwoty w walutach obcych.

W ust. 2 § 2 przewidziano, że cudzoziemiec, o którym mowa w art. 157g ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r.

o cudzoziemcach, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wraz z członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, będzie musiał ponadto posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, środki finansowe, których minimalna wysokość na każdego członka rodziny cudzoziemca wynosi:

- 200 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczypospolitą Polską,
- 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczypospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
- 2 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2

– albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

W § 3 określono dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, jak również mogące potwierdzić możliwość uzyskania zgodnie z prawem środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, w wysokości określonej w art. 157g ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Dokumentami tymi są: czek podróżny, zaświadczenie o wysokości limitu na karcie kredytowej wydane przez bank, który wystawił kartę kredytową, zaświadczenie o posiadaniu środków pieniężnych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Zaświadczenia, o których mowa wyżej, musiały być wystawione nie wcześniej niż na miesiąc przed dniem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja ta jest wzorowana, z pewnymi modyfikacjami, na obecnie obowiązujących rozporządzeniach dotyczących środków finansowych, które muszą posiadać cudzoziemcy przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu prowadzenia badań naukowych lub odbywania studiów.

W § 4 przewidziano, iż do przeliczenia na walutę polską posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych w walucie obcej stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja ta odpowiada obecnie przyjętemu rozwiązaniu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt rozporządzenia określa minimalną wysokość środków, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż, na pokrycie kosztów podróży powrotnej oraz dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania takich środków oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Polski. Wskazać należy, że jego przepisy nie będą określały minimalnej wysokości środków, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odbyć staż, na pokrycie kosztów utrzymania siebie oraz członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, gdyż wysokość tych środków została określona w przepisie rangi ustawowej, w art. 157g ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach dodany ustawą z dnia ... o zmianie ustawy cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Należy zatem stwierdzić, iż nie jest to problematyka uzasadniająca dokonanie analiz porównawczych z przyjętymi przez inne kraje członkowskie OECD/UE rozwiązaniami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
cudzoziemcy zamierzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać świadczenia jako wolontariusze	Brak możliwości oszacowania	Brak możliwości wskazania źródła danych z uwagi na dotychczasowy brak uregulowań prawnych w tym zakresie	Cudzoziemcy będą obowiązani potwierdzić, iż posiadają wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, na zasadach określonych w rozporządzeniu. Rozporządzenie określa także dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania przez cudzoziemca środków finansowych na

			pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej.
województwie	16 wojewodów	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)	Organy I instancji w postępowaniach administracyjnych w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania świadczeń jako wolontariusz
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017 r. poz. 2206, z późn. zm.)	Organ wyższego stopnia w stosunku do wojewodów w sprawach udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania świadczeń jako wolontariusz
organy Straży Granicznej	– 1 Komendant Główny Straży Granicznej – 9 Komendantów oddziałów Straży Granicznej; – 104 Komendantów placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2365)	Organy kontroli legalności pobytu mają prawo w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych żądać od cudzoziemca okazania środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca w trakcie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej cudzoziemca do państwa pochodzenia lub zamieszkania, tranzytu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.
organy Policji	– 1 Komendant Główny Policji, – 16 Komendantów Wojewódzkich Policji, – 217 Komendantów Powiatowych (Miejskich) – 1 Komendant Stołeczny Policji	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067)	Organy kontroli legalności pobytu mają prawo w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych żądać od cudzoziemca okazania środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca w trakcie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej cudzoziemca do państwa pochodzenia lub zamieszkania, tranzytu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.
organy Krajowej Administracji Skarbowej	16 izb administracji skarbowej 16 urzędów celno-skarbowych (wraz z delegaturami – 45 i oddziałami celnymi –	Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.)	Organy kontroli legalności pobytu mają prawo w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych żądać od cudzoziemca okazania środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania

	143)		cudzoziemca w trakcie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej cudzoziemca do państwa pochodzenia lub zamieszkania, tranzytu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został opracowany w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt rozporządzenia został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu – art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2368, z późn. zm.);
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870, z późn. zm.);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, z późn. zm.);
- 5) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych – art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1800).

Ponadto projekt został przekazany do konsultacji:

- 1) wojewodom;
- 2) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 3) Rzecznikowi Praw Dziecka;
- 4) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 5) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 6) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 7) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 8) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 9) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 10) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 11) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 12) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 13) Caritas Polska;
- 14) Fundacji Panoptykon;
- 15) Fundacji Ocalenie;
- 16) Fundacji Multiocalenie;
- 17) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 18) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 19) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 20) Polskiej Izbie Turystyki.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Dodatkowo projekt zostanie opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem													-
budżet państwa													-
JST													-
pozostałe jednostki (oddzielnie)													-
Wydatki ogółem													-
budżet państwa													-
JST													-
pozostałe jednostki (oddzielnie)													-
Saldo ogółem													-
budżet państwa													-
JST													-
pozostałe jednostki (oddzielnie)													-
Źródła finansowania		-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiegokolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia z części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało kosztów wymagających finansowania. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiegokolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia także z części 85 – Budżety wojewodów.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-	-	-	-	-	-					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-											
Niemierzalne	-	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.											

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z uwagi na to, że proponowane w rozporządzeniu regulacje są konsekwencją zmian wprowadzanych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, termin wejścia w życie rozporządzenia powinien być taki sam jak termin wejścia w życie ww. ustawy. W związku z tym, jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano dzień Tak ukształtowany termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na charakter projektowanego rozporządzenia nie jest zasadne przeprowadzanie ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie wysokości środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę lub cudzoziemiec poszukujący pracy lub planujący rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej, który ukończył polską uczelnię lub zakończył prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 194 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd;
- 2) minimalną wysokość środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zwanej dalej „ustawą”, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd;
- 3) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 188 ust. 1a pkt 3 lub art. 188 ust. 3 pkt 3 ustawy, zgodnie z prawem.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 97 i 225).

§ 2. 1. Minimalna wysokość środków finansowych, jakie cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę, lub cudzoziemiec, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7 ustawy, zwany dalej „cudzoziemcem”, będzie musiał posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
 - 2) 500 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
 - 3) 2 500 złotych, jeżeli przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
- albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

2. Cudzoziemiec, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wraz z członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, będzie musiał ponadto posiadać środki finansowe na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, których minimalna wysokość na każdego członka rodziny cudzoziemca wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
 - 2) 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
 - 3) 2 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
- albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

§ 3. 1. Dokumentami mogącymi potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, w wysokości, o której mowa w § 2, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów

utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 188 ust. 1a pkt 3 lub art. 188 ust. 3 pkt 3 ustawy, są:

- 1) czek podróżny;
- 2) zaświadczenie o wysokości limitu na karcie kredytowej wydane przez bank, który wystawił kartę kredytową;
- 3) zaświadczenie o posiadaniu środków pieniężnych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) dokument potwierdzający przyznanie stypendium krajowego lub zagranicznego;
- 5) zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków.

2. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 5, wystawia się nie wcześniej niż na miesiąc przed dniem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.

§ 4. Do przeliczenia na walutę polską posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych w walucie obcej stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ²⁾

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wysokości środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę (Dz. U. poz. 338), które na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 194 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Przepis ten obliguje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego:

- 1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7 lub art. 187 pkt 1 lit. a ustawy o cudzoziemcach, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył;
- 2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 188 ust. 1a pkt 3 lub art. 188 ust. 3 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.

Problematyka ta aktualnie jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wysokości środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę (Dz. U. poz. 338), które obowiązuje od dnia 12 lutego 2018 r.

Zostało ono wydane w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 107) oraz zmianą przepisu upoważniającego do wydania przedmiotowego rozporządzenia. Zgodnie ze zmienionym ówczesnie przepisem upoważniającym do wydania niniejszego rozporządzenia, organem właściwym do jego wydania został minister właściwy do spraw

wewnętrznych. Ponadto, w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 194 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach w związku z ówczesną zmianą zakresu delegacji ustawowej zaprzestano określenia minimalnej wysokości środków, jakie musi posiadać cudzoziemiec który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować pracę, na pokrycie kosztów utrzymania siebie oraz członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, gdyż wysokość tych środków została określona w przepisie rangi ustawowej, w art. 188 ust. 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z tym przepisem, wysokość miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.

W związku z kolejną zmianą zakresu delegacji ustawowej, polegającej na dodaniu nowego elementu w postaci określenia w tym akcie wykonawczym wysokości minimalnych środków, jakie musi posiadać cudzoziemiec, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7 ustawy o cudzoziemcach, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, powstała konieczność wydania nowego rozporządzenia.

W § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia rozszerzono, w porównaniu do § 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wysokości środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę, zakres normowania, obejmującym nim dwie nowe kategorie cudzoziemców, którzy będą mogli uzyskać zezwolenie na pobyt czasowy i pracę. Jest to po pierwsze absolwent polskiej uczelni, który poszukuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planuje rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na tym terytorium (art. 186 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach). Po drugie zaś – cudzoziemiec, który bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych i poszukuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planuje rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na tym terytorium (art. 186 ust. 1 pkt 7 ustawy o cudzoziemcach).

W odniesieniu zatem do tej kategorii cudzoziemców, jak również w odniesieniu do cudzoziemców zamierzających rozpocząć lub kontynuować naukę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 187 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o cudzoziemcach) określono minimalną wysokość środków, jakie będą musieli posiadać ci cudzoziemcy, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd. Projektowane rozporządzenie nie zmienia wysokości powyższych środków, w stosunku do obowiązującej regulacji. Zgodnie z projektowanym przepisem, minimalna wysokość środków finansowych, jakie cudzoziemiec będzie musiał posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli cudzoziemiec przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
 - 2) 500 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
 - 3) 2 500 złotych, jeżeli przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
- albo równowartość tej kwoty w walutach obcych.

W ust. 2 § 2 przewidziano natomiast, że cudzoziemiec – również i ci, o których mowa we wspomnianym wyżej art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7 ustawy o cudzoziemcach, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wraz z członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, będzie musiał ponadto posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, środki finansowe, których minimalna wysokość na każdego członka rodziny cudzoziemca wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
- 2) 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,

- 3) 2 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2

– albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

W § 3 określono dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, jak również mogące potwierdzić możliwość uzyskania zgodnie z prawem środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, w wysokości określonej w art. 188 ust. 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Dokumentami tymi, tak jak dotychczas będą: czek podróżny, zaświadczenie o wysokości limitu na karcie kredytowej wydane przez bank, który wystawił kartę kredytową, zaświadczenie o posiadaniu środków pieniężnych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokument potwierdzający przyznanie stypendium krajowego lub zagranicznego oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków. Zaświadczenia będą musiały być wystawione nie wcześniej niż na miesiąc przed dniem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja ta odpowiada obecnie przyjętym rozwiązaniom.

W § 4 przewidziano, iż do przeliczenia na walutę polską posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych w walucie obcej stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja ta odpowiada obecnie przyjętemu rozwiązaniu.

Z uwagi na to, że proponowane w rozporządzeniu regulacje są konsekwencją zmian wprowadzanych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, termin wejścia w życie rozporządzenia powinien być taki sam jak termin wejścia w życie ww. ustawy. W związku z tym, jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano dzień Tak ukształtowany termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wysokości środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę lub cudzoziemiec poszukujący pracy lub planujący rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej, który ukończył polską uczelnię lub zakończył prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Renata Szczęch – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Bleszyński Zastępca Dyrektora Departamentu Legalizacji Pobytu Urząd do Spraw Cudzoziemców Tel. 22 60 175 14 legalizacjapobytu@udsc.gov.pl	Data sporządzenia 15 stycznia 2018 r. Źródło: Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac –

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) w Dziale V rozdziale 11 reguluje kwestie udzielania zezwoleń na pobyt czasowy ze względu na inne okoliczności, m.in. cudzoziemcom zamierzającym podjąć lub kontynuować naukę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Na mocy ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw do tego rozdziału zostały dodane dwie nowe podstawy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy. Jest to po pierwsze podstawa udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla absolwenta polskiej uczelni, który poszukuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planuje rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na tym terytorium (art. 186 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach). Po drugie, jest to podstawa udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy cudzoziemcowi, który bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych i poszukuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planuje rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na tym terytorium (art. 186 ust. 1 pkt 7 ustawy o cudzoziemcach). W obu przypadkach wymogiem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy jest posiadanie wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i powrotu (art. 188 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach). Wysokość miesięcznych środków finansowych została zdeteterminowana przez treść art. 188 ust. 6 ustawy o cudzoziemcach, który odsyła do kryteriów dochodowych związanych z ustalaniem uprawnień do świadczeń z pomocy społecznej. Natomiast, zmieniona delegacja ustawowa w art. 194 ustawy o cudzoziemcach, obejmuje dodatkowo względem wcześniejszego stanu prawnego uregulowanie w rozporządzeniu kwestii wysokości środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd w odniesieniu do tych nowych kategorii cudzoziemców.

Przepis ten obliuguje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia określającego minimalną wysokość środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę, lub cudzoziemiec, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7 ustawy o cudzoziemcach, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, przy uwzględnieniu zróżnicowania wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył, oraz dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania takich środków oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 188 ust. 1a pkt 3 lub art. 188 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zgodnie z prawem, przy uwzględnieniu potrzeby skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia rozszerzono, w porównaniu do § 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wysokości środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę, zakres normowania, obejmując nim dwie nowe kategorie cudzoziemców, którzy będą mogli uzyskać zezwolenie na pobyt czasowy i pracę. Jest to po pierwsze absolwent polskiej uczelni, który poszukuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planuje rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na tym terytorium (art. 186 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach). Po drugie, jest to cudzoziemiec, który bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych i poszukuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planuje rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej na tym terytorium (art. 186 ust. 1 pkt 7 ustawy o cudzoziemcach). W odniesieniu zatem do tej kategorii cudzoziemców, jak również w odniesieniu do cudzoziemców zamierzających rozpocząć lub kontynuować naukę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 187 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o cudzoziemcach) określono minimalną wysokość środków, jakie będą musieli posiadać ci cudzoziemcy, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd. Projektowane rozporządzenie nie zmienia wysokości powyższych środków, w stosunku do obowiązującej regulacji. Zgodnie z ww. przepisem, minimalna wysokość środków finansowych, jakie cudzoziemiec będzie musiał posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli cudzoziemiec przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
 - 2) 500 złotych, jeżeli przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
 - 3) 2 500 złotych, jeżeli przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
- albo równowartość tej kwoty w walutach obcych.

W ust. 2 § 2 przewidziano natomiast, że cudzoziemiec w tym również cudzoziemiec, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o cudzoziemcach, który przybył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium wraz z członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, będzie musiał ponadto posiadać na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, środki finansowe, których minimalna wysokość na każdego członka rodziny cudzoziemca wynosi:

- 1) 200 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską,
 - 2) 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niesąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub z państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub z Konfederacji Szwajcarskiej,
 - 3) 2 500 złotych, jeżeli członek rodziny cudzoziemca przybył z innego państwa niż określone w pkt 1 i 2
- albo równowartość tych kwot w walutach obcych.

W § 3 określono dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, jak również mogące potwierdzić możliwość uzyskania zgodnie z prawem środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, w wysokości określonej w art. 188 ust. 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Dokumentami tymi, jak dotychczas będą: czek podróżny, zaświadczenie o wysokości limitu na karcie kredytowej wydane przez bank, który wystawił kartę kredytową, zaświadczenie o posiadaniu środków pieniężnych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokument potwierdzający przyznanie stypendium krajowego lub zagranicznego oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków. Zaświadczenia będą musiały być wystawione nie wcześniej niż na miesiąc przed dniem złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja odpowiada obecnie przyjętym rozwiązaniom.

W § 4 przewidziano, iż do przeliczenia na walutę polską posiadanych przez cudzoziemca środków finansowych w walucie obcej stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy. Regulacja ta odpowiada obecnie przyjętemu rozwiązaniu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proponowane w przepisach rozporządzenia rozwiązania wynikają z konieczności realizacji delegacji do wydania

rozporządzenia w ww. zakresie.

Niniejsze rozporządzenie nie będzie określało minimalnej wysokości środków, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę, jak również cudzoziemiec, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 6 lub 7 ustawy o cudzoziemcach, na pokrycie kosztów utrzymania siebie oraz członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, gdyż wysokość tych środków została określona w przepisie rangi ustawowej, w art. 188 ust. 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Projekt rozporządzenia określa jedynie minimalną wysokość środków, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę, na pokrycie kosztów podróży powrotnej oraz dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania takich środków oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania na terytorium Polski. Należy zatem stwierdzić, iż nie jest to problematyka uzasadniająca dokonanie analiz porównawczych z przyjętymi przez inne kraje członkowskie OECD/UE rozwiązaniami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
cudzoziemcy zamierzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę	Około 2 000 cudzoziemców	Dane statystyczne z krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców: w 2017 r. 2138 cudzoziemców uzyskało zezwolenie na pobyt czasowy w celu podjęcia lub kontynuowania nauki.	Cudzoziemcy będą obowiązani potwierdzić, iż posiadają wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, na zasadach określonych w rozporządzeniu. Rozporządzenie określa także dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania przez cudzoziemca środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej.
cudzoziemcy poszukujący pracy lub planujący rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej, którzy ukończyli polską uczelnię lub zakończyli prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	Około 800 cudzoziemców	Dane statystyczne z krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców: w 2017 r. udzielono 747 zezwoleń na pobyt czasowy na podstawie art. 187 pkt 1 lit. a ustawy o cudzoziemcach, które przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) stanowiła podstawę (fakultatywną) udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla absolwenta polskiej uczelni poszukującego pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Natomiast, kategoria cudzoziemców, którzy zakończyli prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych i poszukują pracy lub planują rozpoczęcie wykonywania działalności	Cudzoziemcy będą obowiązani potwierdzić, iż posiadają wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, na zasadach określonych w rozporządzeniu. Rozporządzenie określa także dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania przez cudzoziemca środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania i kosztów podróży powrotnej.

		gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest kategorią normatywnie nową, niewyróżnianą dotąd poprzez żadne konkretne podstawy prawne zezwoleń.	
województwie	16 wojewodów	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)	Organy I instancji w postępowaniach administracyjnych w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu podjęcia lub kontynuowania nauki.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017 r. poz. 2206, z późn. zm.)	Organ wyższego stopnia w stosunku do wojewodów w sprawach udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu nauki, dla absolwenta polskiej uczelni lub cudzoziemca, który zakończył prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych i poszukują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy lub planują rozpoczęcie wykonywania działalności gospodarczej na tym terytorium.
organy Straży Granicznej	– 1 Komendant Główny Straży Granicznej – 9 Komendantów oddziałów Straży Granicznej; – 104 Komendantów placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2365)	Organy kontroli legalności pobytu mają prawo w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych żądać od cudzoziemca okazania środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca w trakcie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej cudzoziemca do państwa pochodzenia lub zamieszkania, tranzytu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.
organy Policji	– 1 Komendant Główny Policji, – 16 Komendantów Wojewódzkich Policji, – 217 Komendantów Powiatowych (Miejskich) – 1 Komendant Stołeczny Policji	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067)	Organy kontroli legalności pobytu mają prawo w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych żądać od cudzoziemca okazania środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca w trakcie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej

			cudzoziemca do państwa pochodzenia lub zamieszkania, tranzytu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.
organy Krajowej Administracji Skarbowej	16 izb administracji skarbowej 16 urzędów celno-skarbowych (wraz z delegaturami – 45 i oddziałami celnymi – 143)	Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.)	Organy kontroli legalności pobytu mają prawo w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych żądać od cudzoziemca okazania środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca w trakcie jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podróży powrotnej cudzoziemca do państwa pochodzenia lub zamieszkania, tranzytu cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został opracowany w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt rozporządzenia został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu – art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2368, z późn. zm.);
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870, z późn. zm.);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, z późn. zm.);
- 5) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych – art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1800).

Ponadto projekt został przekazany do konsultacji:

- 1) wojewodom;
- 2) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 3) Rzecznikowi Praw Dziecka;
- 4) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 5) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 6) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 7) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 8) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 9) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 10) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 11) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 12) Stowarzyszeniu „Emigrant”;

- 13) Caritas Polska;
- 14) Fundacji Panoptykon;
- 15) Fundacji Ocalenie;
- 16) Fundacji Multiocalenie;
- 17) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 18) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 19) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 20) Polskiej Izbie Turystyki.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Dodatkowo projekt zostanie opublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												-
budżet państwa												-
JST												-
pozostałe jednostki (oddzielnie)												-
Wydatki ogółem												-
budżet państwa												-
JST												-
pozostałe jednostki (oddzielnie)												-
Saldo ogółem												-
budżet państwa												-
JST												-
pozostałe jednostki (oddzielnie)												-

Źródła finansowania -

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiegokolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia z części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało kosztów wymagających finansowania. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiegokolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia także z części 85 – Budżety wojewodów.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich		-	-	-	-	-	-

stałe z ... r.)	przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
Niemierzalne	-	-						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Brak wpływu.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Z uwagi na to, że proponowane w rozporządzeniu regulacje są konsekwencją zmian wprowadzanych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, termin wejścia w życie rozporządzenia powinien być taki sam jak termin wejścia w życie ww. ustawy. W związku z tym, jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano dzień Tak ukształtowany termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Z uwagi na charakter projektowanego rozporządzenia nie jest zasadne przeprowadzanie ewaluacji.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak załączników.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia

w sprawie wiz dla cudzoziemców

Na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) oznaczenie celów wydania wiz Schengen lub wiz krajowych, z wyłączeniem tranzytowej wizy lotniskowej, o której mowa w art. 2 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1, z późn. zm.²⁾), wizy Schengen wydawanej w celu tranzytu oraz wiz wydawanych członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych państw obcych lub innym osobom zrównanym z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych oraz członkom ich rodzin;
- 2) wzór blankietu wizowego, o którym mowa w art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zwanej dalej „ustawą”;
- 3) wzór formularza wniosku o wydanie wizy krajowej i szczegółowe wymagania techniczne dotyczące fotografii dołączanej do wniosku;
- 4) sposób odnotowywania przyjęcia wniosku o wydanie wizy krajowej;
- 5) sposób przekazywania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych wymienionych we wniosku o wydanie wizy przez konsula oraz informacji o wydaniu wizy Schengen przez konsula, Komendanta Głównego Straży Granicznej i ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- 6) wzór formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizy krajowej;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 97 i 225).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 258 z 04.10.2011, str. 9, Dz. Urz. UE L 58 z 29.02.2012, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 182 z 29.03.2013, str. 1.

- 7) sposób umieszczania naklejki wizowej wizy krajowej w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym;
- 8) sposób unieważniania naklejki wizowej wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w art. 79 ust. 2 ustawy.

§ 2. Na naklejce wizowej w polu „uwagi” zamieszcza się napis „cel wydania:” oraz następujące oznaczenia celu wydania wiz Schengen lub wiz krajowych:

- 1) „01” – gdy wiza jest wydawana w celu turystycznym;
- 2) „02” – gdy wiza jest wydawana w celu odwiedzin u rodziny lub przyjaciół;
- 3) „03” – gdy wiza jest wydawana w celu udziału w imprezach sportowych;
- 4) „04” – gdy wiza jest wydawana w celu prowadzenia działalności gospodarczej;
- 5) „05” – gdy wiza jest wydawana w celu wykonywania pracy przez cudzoziemca, w okresie nieprzekraczającym 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy, na podstawie oświadczenia o zamiarze powierzenia wykonywania pracy, zarejestrowanego w powiatowym urzędzie pracy;
- 6) „05a” – gdy wiza jest wydawana w celu wykonywania pracy, w okresie nieprzekraczającym 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy, na podstawie wpisanego do ewidencji oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi;
- 7) „05b” – gdy wiza jest wydawana w celu wykonywania pracy, o której mowa w art. 88 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1265, z późn. zm.³⁾), w okresie nieprzekraczającym 9 miesięcy w roku kalendarzowym;
- 8) „06” – gdy wiza jest wydawana w celu wykonywania pracy innej, niż określona w art. 60 ust. 1 pkt 5 i 5a ustawy;
- 9) „07” – gdy wiza jest wydawana w celu prowadzenia działalności kulturalnej lub udziału w konferencjach organizowanych w związku z prowadzeniem takiej działalności;
- 10) „08” – gdy wiza jest wydawana w celu wykonywania zadań służbowych przez przedstawicieli organu państwa obcego lub organizacji międzynarodowej;
- 11) „09” – gdy wiza jest wydawana w celu odbycia studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo studiów trzeciego stopnia;
- 12) „10” – gdy wiza jest wydawana w celu szkolenia zawodowego;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1543 oraz z 2018 r. poz. 107, poz. 730, poz. 858 i poz. 1149.

- 13) „11” – gdy wiza jest wydawana w celu kształcenia się lub szkolenia w innej formie niż określona w art. 60 ust. 1 pkt 9 lub 10 ustawy;
- 14) „12” – gdy wiza jest wydawana w celu dydaktycznym;
- 15) „13” – gdy wiza jest wydawana w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 16) „13a” – gdy wiza jest wydawana w celu odbycia stażu;
- 17) „13b” – gdy wiza jest wydawana w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego;
- 18) „14” – gdy wiza jest wydawana w celu leczenia;
- 19) „15” – gdy wiza jest wydawana w celu dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub przebywania z nim;
- 20) „16” – gdy wiza jest wydawana w celu udziału w programie wymiany kulturalnej lub edukacyjnej, programie pomocy humanitarnej lub programie pracy wakacyjnej, a w przypadku gdy program jest uregulowany umową międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, na naklejce wizowej zamieszcza się także nazwę programu;
- 21) „17” – gdy wiza jest wydawana w celu przybycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako członek najbliższej rodziny repatrianta;
- 22) „17a” – gdy wiza jest wydawana w celu przybycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako członek najbliższej rodziny osoby przebywającej w Polsce na podstawie zezwolenia na pobyt stały uzyskanego na podstawie Karty Polaka;
- 23) „18” – gdy wiza jest wydawana w celu korzystania z uprawnień wynikających z posiadania Karty Polaka;
- 24) „19” – gdy wiza jest wydawana w celu repatriacji;
- 25) „20” – gdy wiza jest wydawana w celu korzystania z ochrony czasowej;
- 26) „21” – gdy wiza jest wydawana w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, z uwagi na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe;
- 27) „22” – gdy wiza jest wydawana w celu realizacji zezwolenia na pobyt czasowy w celu łączenia rodzin;
- 28) „22a” – gdy wiza jest wydawana w celu realizacji zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa;

29) „23” – gdy wiza jest wydawana w celu innym niż określony w art. 60 ust. 1 pkt 1–24a ustawy.

§ 3. 1. Wzór blankietu wizowego jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór formularza wniosku o wydanie wizy krajowej jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

3. Wzór formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizy krajowej, jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Do wniosku o wydanie wizy krajowej dołącza się jedną fotografię osoby, której wniosek dotyczy.

2. Fotografia dołączana do wniosku o wydanie wizy krajowej spełnia następujące wymagania:

- 1) jest nieuszkodzona, kolorowa, o dobrej ostrości;
- 2) ma wymiary 35 mm x 45 mm;
- 3) została wykonana nie wcześniej niż w ciągu 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
- 4) przedstawia wizerunek twarzy cudzoziemca od wierzchołka głowy do górnej części barków, tak aby twarz zajmowała 70–80% fotografii, na jednolitym jasnym tle, w pozycji frontalnej, patrzącego na wprost z otwartymi oczami, nieprzesłoniętymi włosami, z naturalnym wyrazem twarzy i zamkniętymi ustami, a także odwzorowuje naturalny kolor jego skóry;
- 5) przedstawia wyraźnie oczy cudzoziemca, a zwłaszcza źrenice; linia oczu cudzoziemca jest równoległa do górnej krawędzi fotografii.

§ 5. 1. Przyjęcie wniosku o wydanie wizy krajowej odnotowuje się w dokumencie podróży na pierwszej wolnej stronie przeznaczonej na wizy.

2. Konsul odnotowuje przyjęcie wniosku o wydanie wizy krajowej przez odcisnięcie datownika oraz właściwej pieczęci.

§ 6. 1. Dane z wniosku o wydanie wizy w przypadkach, o których mowa w art. 67 ust. 1 oraz art. 69 ust. 1 ustawy, oraz informacje o wydaniu wizy Schengen w przypadkach, o których mowa w art. 73 ust. 1–3 ustawy, przekazuje się Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Przekazywanie danych oraz informacji, o których mowa w ust. 1, odbywa się w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieupoważnionych.

§ 7. Naklejkę wizową wizy krajowej umieszcza się w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym przez wklejenie odpowiednio zabezpieczonej naklejki samoprzylepnej, wypełnionej przez organ wydający wizę, na stronie, na której odnotowano przyjęcie wniosku o wydanie wizy.

§ 8. W przypadku, o którym mowa w art. 79 ust. 2 ustawy, naklejkę wizową wizy krajowej unieważnia się przez przekreślenie jej na krzyż atramentem niemożliwym do wywabienia.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...⁴⁾

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

W porozumieniu:

Minister Spraw Zagranicznych

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wiz dla cudzoziemców (Dz. U. poz. 343), które na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR BLANKIETU WIZOWEGO

AWERS

*Adnotacje urzędowe
(meldunki, prolongaty)*

Rzeczpospolita Polska

<i>Stemple kontroli granicznej R P</i>	
<i>wjazd</i>	<i>wyjazd</i>

(stempel urzędu)

REWERS

Miejsce na fotografię	Wzrost
(nazwisko)	
(imię)	
(data urodzenia)	
(odbyte służby)	

WZÓR

WNIOSEK O WYDANIE WIZY KRAJOWEJ

PL

Niniejszy formularz jest bezpłatny

Zdjęcie

1. Nazwisko(-ka) (x)				WYŁĄCZNIE DO UŻYTKU SŁUŻBOWEGO Data złożenia wniosku: Numer wniosku: Wniosek złożono: ☐ w ambasadzie lub konsulacie ☐ u usługodawcy ☐ u pośredniczącego podmiotu komercyjnego ☐ na granicy Nazwa: ☐ inne Wniosek przyjęty przez: Dokumenty uzupełniające: ☐ dokument podróży ☐ środki utrzymania ☐ zaproszenie ☐ środek transportu ☐ podrózne ubezpieczenie medyczne ☐ inne: Decyzja o wizie krajowej: ☐ odmowa wydania wizy ☐ wydanie wizy ☐ Termin ważności: od do	
2. Nazwisko(-ka) rodowe (wcześniej używane nazwisko(-ka)) (x)					
3. Imię (imiona) (x)					
4. Data urodzenia (dzień–miesiąc–rok)		5. Miejsce urodzenia	7. Obywatelstwo		☐ w ambasadzie lub konsulacie ☐ u usługodawcy ☐ u pośredniczącego podmiotu komercyjnego ☐ na granicy Nazwa: ☐ inne Wniosek przyjęty przez: Dokumenty uzupełniające: ☐ dokument podróży ☐ środki utrzymania ☐ zaproszenie ☐ środek transportu ☐ podrózne ubezpieczenie medyczne ☐ inne: Decyzja o wizie krajowej: ☐ odmowa wydania wizy ☐ wydanie wizy ☐ Termin ważności: od do
		6. Państwo urodzenia			
8. Płeć: ☐ mężczyzna ☐ kobieta		9. Stan cywilny: ☐ kawaler/panna ☐ żonaty/zamężna ☐ w separacji ☐ rozwiedziony(-na) ☐ wdowiec/wdowa ☐ inne (proszę określić)			☐ w ambasadzie lub konsulacie ☐ u usługodawcy ☐ u pośredniczącego podmiotu komercyjnego ☐ na granicy Nazwa: ☐ inne Wniosek przyjęty przez: Dokumenty uzupełniające: ☐ dokument podróży ☐ środki utrzymania ☐ zaproszenie ☐ środek transportu ☐ podrózne ubezpieczenie medyczne ☐ inne: Decyzja o wizie krajowej: ☐ odmowa wydania wizy ☐ wydanie wizy ☐ Termin ważności: od do
10. W przypadku nieletnich: nazwisko, imię, adres (jeżeli inny niż adres wnioskodawcy) oraz obywatelstwo osoby sprawującej władzę rodzicielską/opiekuna prawnego					
11. Krajowy numer identyfikacyjny (jeżeli dotyczy)					☐ w ambasadzie lub konsulacie ☐ u usługodawcy ☐ u pośredniczącego podmiotu komercyjnego ☐ na granicy Nazwa: ☐ inne Wniosek przyjęty przez: Dokumenty uzupełniające: ☐ dokument podróży ☐ środki utrzymania ☐ zaproszenie ☐ środek transportu ☐ podrózne ubezpieczenie medyczne ☐ inne: Decyzja o wizie krajowej: ☐ odmowa wydania wizy ☐ wydanie wizy ☐ Termin ważności: od do
12. Rodzaj dokumentu podróży: ☐ paszport zwykły ☐ paszport dyplomatyczny ☐ paszport służbowy ☐ paszport urzędowy ☐ paszport specjalny ☐ inny dokument podróży (proszę określić)					
13. Numer i seria dokumentu podróży	14. Data wydania	15. Ważny do	16. Wydany przez		☐ w ambasadzie lub konsulacie ☐ u usługodawcy ☐ u pośredniczącego podmiotu komercyjnego ☐ na granicy Nazwa: ☐ inne Wniosek przyjęty przez: Dokumenty uzupełniające: ☐ dokument podróży ☐ środki utrzymania ☐ zaproszenie ☐ środek transportu ☐ podrózne ubezpieczenie medyczne ☐ inne: Decyzja o wizie krajowej: ☐ odmowa wydania wizy ☐ wydanie wizy ☐ Termin ważności: od do
17. Adres domowy oraz adres poczty elektronicznej osoby ubiegającej się o wizę			Numer(-y) telefonu(-nów)		
18. Czy na stałe mieszka Pani/Pan w państwie innym niż państwo obywatelstwa? ☐ nie ☐ tak Dokument pobytowy lub dokument mu równoważny Numer Ważny do					☐ w ambasadzie lub konsulacie ☐ u usługodawcy ☐ u pośredniczącego podmiotu komercyjnego ☐ na granicy Nazwa: ☐ inne Wniosek przyjęty przez: Dokumenty uzupełniające: ☐ dokument podróży ☐ środki utrzymania ☐ zaproszenie ☐ środek transportu ☐ podrózne ubezpieczenie medyczne ☐ inne: Decyzja o wizie krajowej: ☐ odmowa wydania wizy ☐ wydanie wizy ☐ Termin ważności: od do

* 19. Wykonywany zawód		Liczba wjazdów: ☐ 1 ☐ 2 ☐ wielokrotny
* 20. Nazwa, adres i numer telefonu pracodawcy. W przypadku uczniów i studentów – nazwa i adres szkoły		
21. Główny(-ne) cel(-e) podróży: ☐ turystyka ☐ sprawy służbowe ☐ wizyta u rodziny lub przyjaciół ☐ kultura ☐ sport ☐ wizyta urzędowa ☐ względy zdrowotne ☐ nauka ☐ inny (proszę określić) Uzasadnienie:		Liczba dni:
22. Państwo(-wa) członkowskie będące celem podróży ----- POLSKA -----	23. Państwo członkowskie, do którego następuje pierwszy wjazd	
24. Liczba wjazdów, której dotyczy wniosek: ☐ pojedynczy wjazd ☐ dwa wjazdy ☐ wiele wjazdów	25. Planowany czas pobytu (proszę podać liczbę dni)	

Na pytania oznaczone symbolem (*) nie odpowiadają członkowie rodziny obywatela UE, EOG lub CH (małżonek, dziecko lub pozostający na utrzymaniu wstępni) korzystający z prawa do swobodnego przemieszczania się. Członkowie rodziny obywatela UE, EOG lub CH przedstawiają dokumenty potwierdzające pokrewieństwo i wypełniają rubryki nr 34 i 35.

(x) Wpisy do rubryk 1–3 powinny odpowiadać danym w dokumencie podróży.

26. Informacja o wydanych cudzoziemcowi w okresie ostatnich 5 lat wizach Schengen lub wizach krajowych ☐ nie ☐ tak Data(-ty) ważności od do Data(-ty) ważności od do Data(-ty) ważności od do Data(-ty) ważności od do Data(-ty) ważności od do	
27. Czy przy poprzednim wydawaniu wizy pobierano od Pana/Pani odciski palców? ☐ nie ☐ tak Data (jeżeli jest znana)	
28. Zezwolenie na wjazd do państwa będącego celem podróży ----- NIE DOTYCZY -----	

29. Planowana data przyjazdu do Rzeczypospolitej Polskiej	30. Planowana data wyjazdu z Rzeczypospolitej Polskiej
* 31. Nazwisko i imię osoby (osób) zapraszającej(-cych) z Rzeczypospolitej Polskiej. Jeżeli nie dotyczy, nazwa hotelu(-li) lub tymczasowy(-we) adres(-y) w Rzeczypospolitej Polskiej	
Adres oraz adres poczty elektronicznej osoby (osób) zapraszającej(-cych)/hotelu(-li)/adres(-y) tymczasowy(-we)	Numer telefonu
* 32. Nazwa i adres firmy/organizacji zapraszającej	Numer telefonu i faksu firmy/organizacji
Nazwisko i imię, adres służbowy, numer służbowego telefonu i faksu oraz adres służbowej poczty elektronicznej osoby kontaktowej w firmie/organizacji	

* 33. Koszty podróży i utrzymania osoby ubiegającej się o wizę pokrywa		
☐ sama osoba ubiegająca się o wizę Środki utrzymania: ☐ gotówka ☐ czeki podróżne ☐ karta kredytowa ☐ opłacone z góry zakwaterowanie ☐ opłacony z góry transport ☐ inne (proszę określić)	☐ sponsor (osoba udzielająca gościny, firma, organizacja), proszę określić ☐ określony w polu 31 lub 32 ☐ inne (proszę określić) Środki utrzymania: ☐ gotówka ☐ zapewnia zakwaterowanie ☐ pokrywa wszystkie koszty podczas pobytu ☐ z góry opłaca transport ☐ inne (proszę określić)	
34. Dane osobowe członka rodziny będącego obywatelem UE, EOG lub CH		
Nazwisko		Imię (imiona)
Data urodzenia	Obywatelstwo	Numer dokumentu podróży lub dowodu tożsamości

35. Pokrewieństwo z obywatelem UE, EOG lub CH: ☐ małżonek ☐ dziecko ☐ wnuk ☐ wstępny pozostający na utrzymaniu	
36. Miejscowość i data	Podpis (za nieletnich podpisuje osoba sprawująca władzę rodzicielską/opiekun prawny)

Jestem świadomy(-ma), że w przypadku odmowy wydania wizy opłata konsularna nie podlega zwrotowi.

Dotyczy ubiegania się o wizę krajową wielokrotnego wjazdu (por. pole nr 24):

Jestem świadomy(-ma), że na pierwszy pobyt i na kolejne wizyty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest konieczne odpowiednie ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub podróżne ubezpieczenie medyczne.

Oświadczam, że zgodnie z moją wiedzą wszystkie informacje szczegółowe przeze mnie przedłożone są poprawne i kompletne. Jestem świadomy(-ma), że złożenie wniosku lub dołączenie dokumentów zawierających nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, a także zeznanie w postępowaniu o wydanie wizy krajowej nieprawdy, zatajenie prawdy, podrobienie, przerobienie dokumentu w celu użycia za autentyczny lub używanie takiego dokumentu jako autentycznego spowoduje odmowę wydania wizy krajowej lub unieważnienie wydanej już wizy krajowej oraz że zachowania te stanowią zgodnie z polskim prawem przestępstwo zagrożone karami grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności.

Zobowiązuję się opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej najpóźniej ostatniego dnia okresu pobytu, do którego uprawnia wydana mi wiza krajowa.

Jestem świadomy(-ma), że posiadanie wizy krajowej stanowi tylko jeden z warunków wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Uzyskanie wizy krajowej nie oznacza nabycia prawa do odszkodowania w przypadku odmówienia mi prawa wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek niespełnienia warunków wjazdu określonych w ustawie o cudzoziemcach. Warunki, które należy spełnić przy wjeździe, zostaną ponownie sprawdzone w momencie wkraczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Jestem świadomy(-ma), że wydana już wiza krajowa może zostać cofnięta, jeżeli przestanę spełniać warunki jej wydania.

Miejscowość i data	Podpis (za nieletnich podpisuje osoba sprawująca władzę rodzicielską/opiekun prawny)

**WZÓR FORMULARZA, NA KTÓRYM WYDAJE SIĘ DECYZJĘ O ODMOWIE WYDANIA
WIZY KRAJOWEJ**

DECYZJA O ODMOWIE WYDANIA WIZY KRAJOWEJ

Szanowny Panie/Szanowna Pani!

- ☐ konsul
- ☐ komendant placówki Straży Granicznej

przeanalizował Pana/Pani wniosek o wydanie wizy krajowej i postanowił odmówić wydania wizy krajowej.

Decyzja została wydana z następującego(-cych) powodu(-dów):

1. ☐ obowiązuje wpis Pana/Pani danych do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
2. ☐ Pana/Pani dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS) do celów odmowy wjazdu; dane te zostały wprowadzone przez;
(podać państwo członkowskie)
3. ☐ nie posiada Pan/Pani wystarczających środków finansowych na czas trwania planowanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na podróż powrotną do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, lub możliwości uzyskania takich środków zgodnie z prawem;
4. ☐ nie posiada Pan/Pani ubezpieczenia zdrowotnego lub medycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
5. ☐ wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
6. ☐ Pana/Pani dokument podróży cudzoziemca nie spełnia kryteriów określonych w art. 77 ust. 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z wyłączeniem przypadku, gdy kryterium, o którym mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zostało pominięte ze względu na słuszny interes cudzoziemca;

7. ☐ w postępowaniu o wydanie wizy krajowej złożył(-a) Pan/Pani wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył(-a) Pan/Pani do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje;
8. ☐ w postępowaniu o wydanie wizy krajowej zeznał(-a) Pan/Pani nieprawdę lub zataił(-a) Pan/Pani prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił(-a) Pan/Pani lub przerobił(-a) Pan/Pani dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego Pan/Pani używał(-a);
9. ☐ nie uzasadnił(-a) Pan/Pani celu lub warunków planowanego pobytu;
10. ☐ zachodzą uzasadnione wątpliwości co do Pan/Pani zamiaru opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem terminu ważności wizy;
11. ☐ zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez Pana/Panią oświadczeń odnośnie do celu Pana/Pani pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu mógłby być inny niż deklarowany.

Podstawy prawne

.....

Pouczenie:

☐ Od decyzji wydanej przez konsula przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten organ. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o odmowie wydania wizy krajowej do organu, który wydał decyzję.

☐ Od decyzji wydanej przez komendanta placówki Straży Granicznej przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie – od dnia jej ogłoszenia stronie.

.....

(data, pieczęć i podpis organu wydającego decyzję)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094).

Przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, w drodze rozporządzenia:

- 1) oznaczenia celów wydania wiz Schengen lub wiz krajowych, z wyłączeniem tranzytowej wizy lotniskowej, o której mowa w art. 2 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1, z późn. zm.), wizy Schengen wydawanej w celu tranzytu oraz wiz wydawanych członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych państw obcych lub innym osobom zrównanym z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych oraz członkom ich rodzin;
- 2) wzoru blankietu wizowego, o którym mowa w art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zwanej dalej „ustawą”;
- 3) wzoru formularzy wniosków o wydanie wizy krajowej i szczegółowych wymogów technicznych dotyczących fotografii;
- 4) sposobu odnotowywania przyjęcia wniosku o wydanie wizy krajowej;
- 5) sposobu przekazywania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych wymienionych we wniosku o wydanie wizy przez konsula oraz informacji o wydaniu wizy Schengen przez konsula, Komendanta Głównego Straży Granicznej i ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- 6) wzoru formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizy krajowej;
- 7) sposobu umieszczania naklejki wizowej wizy krajowej w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym;
- 8) sposobu unieważniania naklejki wizowej wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w art. 79 ust. 2 ustawy.

Dotychczas przedmiotowa problematyka uregulowana była w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wiz dla cudzoziemców (Dz. U. poz. 343).

Konieczność wydania nowego rozporządzenia w sprawie wiz dla cudzoziemców

wynika ze zmian wprowadzanych w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z ...), która w art. 60 ust. 1 pkt 13a oraz w pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. wprowadziła nowy cel wydania wizy, tj. kolejno w celu odbycia stażu oraz udziału w programie wolontariatu europejskiego. W § 2 projektu rozporządzenia określono kolejne oznaczenia cyfrowe (od „1” do „29”) dla poszczególnych celów, w jakich mogą być wydawane wizy Schengen oraz wizy krajowe zgodnie z art. 60 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z wyłączeniem tranzytowej wizy lotniskowej, o której mowa w art. 2 pkt 5 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, wizy Schengen wydawanej w celu tranzytu oraz wiz wydawanych członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych państw obcych lub innym osobom zrównanym z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych oraz członkom ich rodzin. Oznaczenia dla tranzytowej wizy lotniskowej oraz dla wizy Schengen wydawanej w celu tranzytu reguluje Wspólnotowy Kodeks Wizowy, natomiast oznaczenia wiz wydawanych ww. osobom określa rozporządzenie ministra właściwego do spraw zagranicznych, wydane na podstawie art. 63 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

W § 2 projektu rozporządzenia, w którym określa się kolejne oznaczenia cyfrowe (od „1” do „29”) dla poszczególnych celów, w jakich mogą być wydawane wizy Schengen oraz wizy krajowe, zaproponowano taką konstrukcję oznaczeń celów wydania wizy, która nie spowoduje konieczności przypisania nowych oznaczeń dotychczasowym celom wydania wizy Schengen i wizy krajowej, w związku z koniecznością zapewnienia stabilności obrotu prawnego. Punkt 16 odpowiada celowi wydania wizy przewidzianemu w art. 60 ust. 1 pkt 13a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, tj. w celu odbycia stażu. Cel ten będzie oznaczony symbolem „13a”. Punkt 17 odpowiada celowi wydania wizy przewidzianemu w art. 60 ust. 1 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, tj. w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego. Cel ten będzie oznaczony symbolem „13b”.

W pozostałym zakresie regulacja pozostaje niezmienną w stosunku do przewidzianej w obowiązującym rozporządzeniu.

W § 3 projektu rozporządzenia wskazano, jakie wzory są określone w poszczególnych trzech załącznikach do projektu rozporządzenia, tzn. wzór blankietu wizowego (załącznik nr 1), wzór formularza wniosku o wydanie wizy krajowej (załącznik nr 2) i wzór formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizy krajowej (załącznik nr 3).

Wzór blankietu wizowego, wzór formularza wniosku o wydanie wizy krajowej i wzór formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizy krajowej pozostają niezmienione w stosunku do przewidzianych w obowiązującym rozporządzeniu.

W § 4 projektu rozporządzenia określono szczegółowe wymogi techniczne dotyczące fotografii dołączanej do wniosku o wydanie wizy krajowej. Przyjęto, że wymogi te będą odpowiadać wymogom dotyczącym fotografii dołączanej do wniosku o wydanie wizy Schengen, które zgodnie z art. 13 ust. 4 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego odpowiadają międzynarodowym normom określonym w dokumencie 9303 wydanym przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (ICAO), część 1, wydanie VI. Z uwagi na fakt, że standardy określone w dokumencie 9303 wydanym przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (ICAO), część 1, mają zastosowanie do wymogów dotyczących fotografii dołączanych do dokumentów paszportowych wydawanych na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 758, z późn.zm.), w projekcie rozporządzenia wzorowano się na zapisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 sierpnia 2010 r. w sprawie dokumentów paszportowych (Dz. U. poz. 1026, z późn. zm.), podobnie jak to miało miejsce w dotychczasowym rozporządzeniu w sprawie wiz dla cudzoziemców.

W § 5 projektu rozporządzenia określono sposób odnotowywania przyjęcia wniosku o wydanie wizy krajowej w dokumencie podróży. Projektowany przepis przewiduje odnotowanie przyjęcia wniosku o wydanie wizy krajowej w dokumencie podróży na pierwszej wolnej, przeznaczonej na wizy stronie. W związku z tym, że uregulowanie dotyczy tylko wniosków o wydanie wiz krajowych, które mogą być składane tylko do konsula, przepis odnosi się tylko do tego organu. Wskazano jednocześnie, że konsul odnotowuje przyjęcie wniosku o wydanie wizy krajowej przez odciesnięcie właściwej pieczęci oraz datownika. Regulacja pozostaje niezmieniona w stosunku do przewidzianej w obowiązującym rozporządzeniu.

W § 6 projektu rozporządzenia określono sposób przekazywania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców przez konsula danych z wniosku o wydanie wizy w przypadkach, o których mowa w art. 67 ust 1, art. 69 ust 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz sposób przekazywania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców przez konsula, Komendanta Głównego Straży Granicznej i ministra właściwego do spraw zagranicznych informacji o wydaniu wizy Schengen w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 1–3 ww. ustawy. Regulacja pozostaje niezmieniona w stosunku do przewidzianej

w obowiązującym rozporządzeniu.

W § 7 projektu rozporządzenia określono sposób zamieszczania naklejki wizowej wizy krajowej w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym. Wskazano, że naklejkę wizową wizy krajowej zamieszcza się w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym na stronie, na której odnotowano przyjęcie wniosku o wydanie wizy. Ponadto naklejkę wizową wizy krajowej zamieszcza się w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym przez wklejenie odpowiednio zabezpieczonej naklejki samoprzylepnej, wypełnionej przez organ wydający wizę. Regulacja pozostaje niezmieniona w stosunku do przewidzianej w obowiązującym rozporządzeniu.

W § 8 projektu rozporządzenia określono sposób unieważniania naklejki wizowej wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w art. 79 ust. 2 ustawy, tj. w przypadku błędu wykrytego po zamieszczeniu naklejki wizowej wizy krajowej w dokumencie podróży lub na blankiecie wizowym. Wskazano, że w takim przypadku naklejkę wizową wizy krajowej unieważnia się przekreśleniem jej na krzyż atramentem niemożliwym do wywabienia. Sposób ten odpowiada regulacji art. 28 ust. 2 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, odnoszącego się do unieważniania naklejki wizowej wiz Schengen. Regulacja pozostaje niezmieniona w stosunku do przewidzianej w obowiązującym rozporządzeniu.

W § 9 projektu rozporządzenia jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano dzień Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach pozostają w mocy do dnia wejścia w życie nowego rozporządzenia wykonawczego wydanego na podstawie art. 80 ust. 1 zmienianej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej. Tak ukształtowany termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii,

dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wiz dla cudzoziemców Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji – ministerstwo wiodące Ministerstwo Spraw Zagranicznych – ministerstwo współpracujące Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Renata Szczęch Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Bleszyński Zastępca Dyrektora Departamentu Legalizacji Pobytu Urząd do Spraw Cudzoziemców Tel. 22 60 174 14 legalizacjapobytu@udsc.gov.pl	Data sporządzenia 24 lipca 2018 r. Źródło: Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094).

Powyższy przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, w drodze rozporządzenia:

- 1) oznaczenia celów wydania wiz Schengen lub wiz krajowych, z wyłączeniem tranzytowej wizy lotniskowej, o której mowa w art. 2 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1, z późn. zm.), wizy Schengen wydawanej w celu tranzytu oraz wiz wydawanych członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych państw obcych lub innym osobom zrównanym z nimi pod względem przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych oraz członkom ich rodzin;
- 2) wzoru blankietu wizowego, o którym mowa w art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zwanej dalej „ustawą”;
- 3) wzoru formularzy wniosków o wydanie wizy krajowej i szczegółowych wymogów technicznych dotyczących fotografii;
- 4) sposobu odnotowywania przyjęcia wniosku o wydanie wizy krajowej;
- 5) sposobu przekazywania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych wymienionych we wniosku o wydanie wizy przez konsula oraz informacji o wydaniu wizy Schengen przez konsula, Komendanta Głównego Straży Granicznej i ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- 6) wzoru formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizy krajowej;
- 7) sposobu umieszczania naklejki wizowej wizy krajowej w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym;
- 8) sposobu unieważniania naklejki wizowej wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w art. 79 ust. 2 ustawy.

Projekt rozporządzenia ma na celu dostosowanie polskich uregulowań dotyczących oznaczania wiz dla cudzoziemców oraz formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizy krajowej, do zmian wprowadzonych ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z ...), która w art. 60 ust. 1 pkt 13a i w pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach wprowadziła nowe cele wydania wizy, tj. kolejno w celu odbycia staży oraz w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego.

W pozostałym zakresie projekt rozporządzenia zawiera regulacje odpowiadające obecnie obowiązującym, uregulowanym w zastępowanym rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lutego 2018 r. w sprawie wiz dla cudzoziemców (Dz. U. poz. 343).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W § 2 projektu rozporządzenia, w którym określa się kolejne oznaczenia cyfrowe (od „1” do „29”) dla poszczególnych celów, w jakich mogą być wydawane wizy Schengen oraz wizy krajowe, zaproponowano taką konstrukcję oznaczeń celów

wydania wizy, która nie spowoduje konieczności przypisania nowych oznaczeń dotychczasowym celom wydania wizy Schengen i wizy krajowej, w związku z koniecznością zapewnienia stabilności obrotu prawnego. Punkt 16 odpowiada celowi wydania wizy przewidzianemu w art. 60 ust. 1 pkt 13a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, tj. w celu obycia stażu. Cel ten będzie oznaczony symbolem „13a”. Punkt 17 odpowiada celowi wydania wizy przewidzianemu w art. 60 ust. 1 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, tj. w celu udziału w programie wolontariatu europejskiego. Cel ten będzie oznaczony symbolem „13b”. W pozostałym zakresie regulacja pozostaje niezmienną w stosunku do przewidzianej w obowiązującym rozporządzeniu.

W § 3 projektu rozporządzenia wskazano, jakie wzory są określone w poszczególnych trzech załącznikach do projektu rozporządzenia, tzn. wzór blankietu wizowego (załącznik nr 1), wzór formularza wniosku o wydanie wizy krajowej (załącznik nr 2) i wzór formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizy krajowej (załącznik nr 3).

Wzór blankietu wizowego, wzór formularza wniosku o wydanie wizy krajowej i wzór formularza, na którym wydaje się decyzję o odmowie wydania wizy krajowej pozostają niezmienną w stosunku do przewidzianych w obowiązującym rozporządzeniu.

W § 4 projektu rozporządzenia określono szczegółowe wymogi techniczne dotyczące fotografii dołączanej do wniosku o wydanie wizy krajowej. Przyjęto, że wymogi te będą odpowiadać wymogom dotyczącym fotografii dołączanej do wniosku o wydanie wizy Schengen, które zgodnie z art. 13 ust. 4 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego odpowiadają międzynarodowym normom określonym w dokumencie 9303 wydanym przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (ICAO), część 1, wydanie VI. Z uwagi na fakt, że standardy określone w dokumencie 9303 wydanym przez Międzynarodową Organizację Lotnictwa Cywilnego (ICAO), część 1, mają zastosowanie do wymogów dotyczących fotografii dołączanych do dokumentów paszportowych wydawanych na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 758, z późn.zm.), w projekcie rozporządzenia wzorowano się na zapisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 sierpnia 2010 r. w sprawie dokumentów paszportowych (Dz. U. poz. 1026, z późn. zm.), podobnie jak to miało miejsce w dotychczasowym rozporządzeniu w sprawie wiz dla cudzoziemców.

W § 5 projektu rozporządzenia określono sposób odnotowywania przyjęcia wniosku o wydanie wizy krajowej w dokumencie podróży. Projektowany przepis przewiduje odnotowanie przyjęcia wniosku o wydanie wizy krajowej w dokumencie podróży na pierwszej wolnej, przeznaczonych na wizy stronie. W związku z tym, że uregulowanie dotyczy tylko wniosków o wydanie wiz krajowych, które mogą być składane tylko do konsula, przepis odnosi się tylko do tego organu. Wskazano jednocześnie, że konsul odnotowuje przyjęcie wniosku o wydanie wizy krajowej przez odcisnięcie właściwej pieczęci oraz datownika. Regulacja pozostaje niezmienną w stosunku do przewidzianej w obowiązującym rozporządzeniu.

W § 6 projektu rozporządzenia określono sposób przekazywania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców przez konsula danych z wniosku o wydanie wizy w przypadkach, o których mowa w art. 67 ust 1, art. 69 ust 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, oraz sposób przekazywania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców przez konsula, Komendanta Głównego Straży Granicznej i ministra właściwego do spraw zagranicznych informacji o wydaniu wizy Schengen w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 1–3 ww. ustawy. Regulacja pozostaje niezmienną w stosunku do przewidzianej w obowiązującym rozporządzeniu.

W § 7 projektu rozporządzenia określono sposób zamieszczania naklejki wizowej wizy krajowej w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym. Wskazano, że naklejkę wizową wizy krajowej zamieszcza się w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym na stronie, na której odnotowano przyjęcie wniosku o wydanie wizy. Ponadto naklejkę wizową wizy krajowej zamieszcza się w dokumencie podróży lub na osobnym blankiecie wizowym przez wklejenie odpowiednio zabezpieczonej naklejki samoprzylepnej, wypełnionej przez organ wydający wizę. Regulacja pozostaje niezmienną w stosunku do przewidzianej w obowiązującym rozporządzeniu.

W § 8 projektu rozporządzenia określono sposób unieważniania naklejki wizowej wizy krajowej w przypadku, o którym mowa w art. 79 ust. 2 ustawy, tj. w przypadku błędu wykrytego po zamieszczeniu naklejki wizowej wizy krajowej w dokumencie podróży lub na blankiecie wizowym. Wskazano, że w takim przypadku naklejkę wizową wizy krajowej unieważnia się przekreśleniem jej na krzyż atramentem niemożliwym do wywabienia. Sposób ten odpowiada regulacji art. 28 ust. 2 Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, odnoszącego się do unieważniania naklejki wizowej wiz Schengen. Regulacja pozostaje niezmienną w stosunku do przewidzianej w obowiązującym rozporządzeniu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na fakt, iż proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania dotyczą oznaczania wiz dla cudzoziemców, należy stwierdzić, iż nie jest to problematyka uzasadniająca dokonanie analiz porównawczych z przyjętymi przez inne kraje członkowskie OECD/UE rozwiązaniami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
cudzoziemcy	Około 1 800 000	Dane statystyczne dotyczące	Ubieganie się o wydanie wizy,

		wydanych wiz, Raport Polskiej Służby Konsularnej za 2016 r. zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych	wjazd i pobyt na terytorium Polski na podstawie wizy.
województwie	16 wojewodów	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)	Organy I instancji w sprawach zezwoleń pobytowych oceniający legalność pobytu cudzoziemców, organy kontroli legalności pobytu cudzoziemców w Polsce.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1 urząd administracji rządowej	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2017 r. poz. 2206, z późn. zm.)	Organ II instancji w sprawach zezwoleń pobytowych oraz zobowiązania cudzoziemców do powrotu oceniający legalność pobytu cudzoziemców, organ kontroli legalności pobytu cudzoziemców w Polsce, udział w konsultacjach wizowych.
organy Straży Granicznej	– 1 Komendant Główny Straży Granicznej – 9 Komendantów oddziałów Straży Granicznej; – 104 Komendantów placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2365, z późn. zm.)	Organy właściwe w sprawach odmowy wjazdu, Organy I instancji w sprawach zobowiązania cudzoziemców do powrotu oceniający legalność pobytu cudzoziemców, organy kontroli legalności pobytu cudzoziemców w Polsce, udział w konsultacjach wizowych.
organy Policji	– 1 Komendant Główny Policji, – 16 Komendantów Wojewódzkich Policji, – 217 Komendantów Powiatowych (Miejskich) – 1 Komendant Stołeczny Policji	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.)	Organy kontroli legalności pobytu cudzoziemców w Polsce, udział w konsultacjach wizowych.
organy Administracji Skarbowej	16 izb administracji skarbowej 16 urzędów celno-skarbowych (wraz z delegaturami – 45 i oddziałami celnymi – 143)	Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508, z późn. zm.)	Organy kontroli legalności pobytu cudzoziemców w Polsce.
minister właściwy do spraw zagranicznych	1 Minister	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 762, z późn. zm.)	Udział w konsultacjach wizowych.
konsulowie	122 konsulów RP	Raport Polskiej Służby Konsularnej za 2016 r. zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa	Procedura wydawania wiz.

		Spraw Zagranicznych	
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1 Agencja	Ustawa z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920, z późn. zm.)	Udział w konsultacjach wizowych.
Szef Agencji Wywiadu	1 Agencja	Ustawa z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920, z późn. zm.)	Udział w konsultacjach wizowych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt rozporządzenia został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu – art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 2368, z późn. zm.);
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870, z późn. zm.);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, z późn. zm.);
- 5) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych – art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1800).

Ponadto projekt został przekazany do konsultacji:

- 1) wojewodom;
- 2) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 3) Rzecznikowi Praw Dziecka;
- 4) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 5) Konfederacji „Lewiatan”;
- 6) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców;
- 7) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej
- 8) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
- 9) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 10) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 11) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 12) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 13) Fundacji Refugee.pl;
- 14) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 15) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 16) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 17) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 18) Caritas Polska;
- 19) Fundacji Panoptykon;
- 20) Fundacji Ocalenie;
- 21) Fundacji Multiocalenie;
- 22) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 23) Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji;
- 24) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 25) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 26) Polskiej Izbie Turystyki;
- 27) Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 28) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;

- 29) Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność”;
30) Forum Związków Zawodowych;
31) Związkowi Rzemiosła Polskiego.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Dodatkowo projekt zostanie nieopublikowany także na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Nie dotyczy												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiejkolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia z części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało kosztów wymagających finansowania. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiejkolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia także z części 85 – Budżety wojewodów.												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-	-	-	-	-	-					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-											

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-
Niemieralne	-	-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	-	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano dzień Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach pozostają w mocy do dnia wejścia w życie nowego rozporządzenia wykonawczego wydanego na podstawie art. 80 ust. 1 zmienianej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej. Tak ukształtowany termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523).		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania wynikają z przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. W związku z tym ewaluacja nie dotyczy przepisów rozporządzenia.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia

**w sprawie wzoru zaświadczenia jednostki prowadzącej studia lub kształcenie w szkole
doktorskiej o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne lub kształcenie w szkole
doktorskiej lub o kontynuacji przez niego studiów stacjonarnych lub kształcenia
w szkole doktorskiej**

Na podstawie art. 148a ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór zaświadczenia jednostki prowadzącej studia lub kształcenie w szkole doktorskiej o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne lub kształcenie w szkole doktorskiej lub o kontynuacji przez niego studiów stacjonarnych lub kształcenia w szkole doktorskiej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER

NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

W porozumieniu:

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej – nauka i szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. poz. 2317).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia ... w sprawie wzoru zaświadczenia jednostki prowadzącej studia lub kształcenie w szkole doktorskiej o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne lub kształcenie w szkole doktorskiej lub o kontynuacji przez niego studiów stacjonarnych lub kształcenia w szkole doktorskiej (Dz. U. poz. ...), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia ... (poz. ...)

WZÓR

.....
(nazwa i adres jednostki prowadzącej
studia albo kształcenie w szkole
doktorskiej)

.....
(miejscowość i data)

ZAŚWIADCZENIE

**o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne/kształcenie w szkole doktorskiej/
o kontynuacji przez cudzoziemca studiów stacjonarnych/kształcenia w szkole
doktorskiej¹⁾**

Zaświadcza się, że Pan/Pani
(imię i nazwisko)

urodzony(-na) dnia r. w
(data urodzenia) (miejsce urodzenia)

posiadający(-ca) obywatelstwo

legitymujący(-ca) się dokumentem tożsamości o nr

wydanym w
(państwo, które wydało dokument)

został(a) przyjęty(-ta) na okres od r. do r.
(przewidywany czas trwania studiów stacjonarnych albo kształcenia w szkole
doktorskiej)

na studia stacjonarne/kształcenie w szkole doktorskiej²⁾ ³⁾

na kierunku/w dyscyplinach naukowych albo artystycznych¹⁾ ⁴⁾

na zasadach odpłatności/bez odpłatności¹⁾ i kontynuuje te studia/to kształcenie w szkole
doktorskiej¹⁾

na ⁵⁾
(semestr lub rok studiów stacjonarnych albo
kształcenia w szkole doktorskiej)

Kształcenie na studiach stacjonarnych/w szkole doktorskiej¹⁾ rozpoczyna się/rozpoczęło się¹⁾ w
dniu r.

Pan/Pani jest objęty(-ta)/nie jest objęty(-ta)¹⁾
programem

¹⁾ Niewłaściwe skreślić.

²⁾ Skreślić niewłaściwy rodzaj studiów.

³⁾ W przypadku studiów stacjonarnych wpisać właściwe: *pierwszego stopnia, drugiego stopnia, jednolite magisterskie*.

⁴⁾ Wpisać odpowiednio: w przypadku studiów stacjonarnych – nazwę kierunku studiów, w przypadku szkoły doktorskiej – nazwy dyscyplin naukowych albo artystycznych, w których jest prowadzone kształcenie.

⁵⁾ Uzupełnić w przypadku wydawania zaświadczenia o kontynuacji przez cudzoziemca studiów stacjonarnych albo kształcenia w szkole doktorskiej.

(imię i nazwisko)

unijnym/programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności/porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną¹⁾ o nazwie ⁶⁾

Porozumieniem objęte ⁷⁾ są
(nazwa i adres jednostek prowadzących studia albo kształcenie w szkole doktorskiej)

.....
(podpis kierownika jednostki prowadzącej studia
/kształcenie w szkole doktorskiej)^{1), 8)}

⁶⁾ Uzupełnić w przypadku cudzoziemca objętego programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną.

⁷⁾ Uzupełnić w przypadku cudzoziemca objętego porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną.

⁸⁾ W przypadku wydawania zaświadczenia przez uczelnię podpis składa rektor, w przypadku wydawania zaświadczenia przez inną jednostkę – kierownik tej jednostki.

UZASADNIENIE

Projekt niniejszego rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 148a ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094), zwanej dalej „ustawą”, na podstawie którego minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki (w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych) jest zobowiązany do określenia wzoru zaświadczenia o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne lub kształcenie w szkole doktorskiej lub o kontynuacji przez cudzoziemca studiów stacjonarnych lub kształcenia w szkole doktorskiej, o którym mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy.

Ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą nowelizującą”, zmieniono art. 148a ust. 1 ustawy, tj. do elementów ww. zaświadczenia dodano informację, czy cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną oraz nazwę programu lub porozumienia i nazwę oraz adres jednostek prowadzących studia, objętych tym porozumieniem. Celem ustawy nowelizującej jest dostosowanie polskiego porządku prawnego do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair* (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21). Ustalenie okoliczności, czy cudzoziemiec jest objęty ww. programem lub porozumieniem jest niezbędne w toku postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144 ustawy, zaś jak wskazano w uzasadnieniu ustawy nowelizującej, „najlepszym sposobem pozyskania informacji przez organ o takich okolicznościach jest właśnie zaświadczenie o przyjęciu lub kontynuacji studiów pochodzące od jednostki prowadzącej studia, albowiem to ten podmiot posiada najszerszą wiedzę w tym zakresie o statusie danego studenta”.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy nowelizującej dotychczasowe rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia ... w sprawie wzoru zaświadczenia jednostki prowadzącej studia lub kształcenie w szkole doktorskiej o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne lub kształcenie w szkole doktorskiej lub o kontynuacji przez niego studiów stacjonarnych lub kształcenia w szkole doktorskiej (Dz. U. poz. ...) zachowuje moc do dnia

wejsia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie 148a ust. 2 ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej.

Projektowany wzór zaświadczenia obejmuje – analogiczne do dotychczas podawanych – następujące dane i informacje dotyczące cudzoziemca: imię i nazwisko, data i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer dokumentu tożsamości i nazwa państwa, które go wydało, nazwa i adres jednostki prowadzącej studia albo kształcenie w szkole doktorskiej, termin rozpoczęcia kształcenia na studiach stacjonarnych albo w szkole doktorskiej, okres kształcenia, na jaki cudzoziemiec został przyjęty, kierunek studiów, a w przypadku szkoły doktorskiej – dyscypliny naukowe albo artystyczne oraz określenie rodzaju studiów (stacjonarne: studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia, jednolite studia magisterskie albo kształcenie w szkole doktorskiej) i informacja o ich odpłatności. Do wzoru zaświadczenia dodano informację, czy cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną oraz nazwę programu lub porozumienia i nazwę oraz adres jednostek prowadzących studia, objętych tym porozumieniem.

Należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej.

Projekt rozporządzenia nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie wzoru zaświadczenia jednostki prowadzącej studia lub kształcenie w szkole doktorskiej o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne lub kształcenie w szkole doktorskiej lub o kontynuacji przez niego studiów stacjonarnych lub kształcenia w szkole doktorskiej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo wiodące – Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego Ministerstwo współpracujące – Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu dr Piotr Dardziński, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jan Calak, główny specjalista w Departamencie Współpracy Międzynarodowej, adres e-mail: jan.calak@mnisw.gov.pl, tel. (22) 52 92 372	Data sporządzenia 9 sierpnia 2018 r. Upoważnienie ustawowe – art. 148a ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego ...

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawą z dnia ... 2018 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwaną dalej „ustawą nowelizującą”, zmieniono art. 148a ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zwanej dalej „ustawą”, tj. do elementów zaświadczenia o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne lub kształcenie w szkole doktorskiej lub o kontynuacji przez cudzoziemca studiów stacjonarnych lub kształcenia w szkole doktorskiej, o którym mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy, dodano informację, czy cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną oraz nazwę programu lub porozumienia i nazwę oraz adres jednostek prowadzących studia, objętych tym porozumieniem. Celem ustawy nowelizującej jest dostosowanie polskiego porządku prawnego do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair* (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21). Ustalenie okoliczności, czy cudzoziemiec jest objęty ww. programem lub porozumieniem jest niezbędne w toku postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 144 ustawy, zaś jak wskazano w uzasadnieniu ustawy nowelizującej, „najlepszym sposobem pozyskania informacji przez organ o takich okolicznościach jest właśnie zaświadczenie o przyjęciu lub kontynuacji studiów pochodzące od jednostki prowadzącej studia, albowiem to ten podmiot posiada najszerzą wiedzę w tym zakresie o statusie danego studenta”.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy nowelizującej dotychczasowe rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia ... w sprawie wzoru zaświadczenia jednostki prowadzącej studia lub kształcenie w szkole doktorskiej o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne lub kształcenie w szkole doktorskiej lub o kontynuacji przez niego studiów stacjonarnych lub kształcenia w szkole doktorskiej (Dz. U. poz. ...) zachowuje moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie 148a ust. 2 ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Konieczne jest podjęcie działań legislacyjnych polegających na wydaniu nowego rozporządzenia w sprawie wzoru zaświadczenia jednostki prowadzącej studia lub kształcenie w szkole doktorskiej o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne lub kształcenie w szkole doktorskiej lub o kontynuacji przez niego studiów stacjonarnych lub kształcenia w szkole doktorskiej. W projektowanym wzorze zaświadczenia proponuje się ujęcie następujących (analogicznych do dotychczas podawanych) danych i informacji dotyczących cudzoziemca: imię i nazwisko, data i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer dokumentu tożsamości i nazwa państwa, które go wydało, nazwa i adres jednostki prowadzącej studia albo kształcenie w szkole doktorskiej, termin rozpoczęcia kształcenia na studiach stacjonarnych albo w szkole doktorskiej, okres kształcenia, na jaki cudzoziemiec został przyjęty, kierunek studiów, a w przypadku szkoły doktorskiej – dyscypliny naukowe albo artystyczne oraz określenie rodzaju studiów

(stacjonarne: studia pierwszego stopnia, studia drugiego stopnia, jednolite studia magisterskie albo kształcenie w szkole doktorskiej) i informacja o ich odpłatności. Do wzoru zaświadczenia proponuje się dodanie informacji, czy cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną oraz nazwę programu lub porozumienia i nazwę oraz adres jednostek prowadzących studia, objętych tym porozumieniem.

Określenie wzoru zaświadczenia o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne lub kształcenie w szkole doktorskiej lub o kontynuacji przez cudzoziemca studiów stacjonarnych lub kształcenia w szkole doktorskiej zapewni wystawianie przez jednostki prowadzące studia lub kształcenie w szkole doktorskiej ww. zaświadczeń o jednolitym zakresie danych oraz w jednolitej formie, co w efekcie powinno przyczynić się do usprawnienia postępowań o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo w szkole doktorskiej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Uczelnie prowadzące studia stacjonarne	385	Zintegrowany System Informacji o Nauce i Szkolnictwie Wyższym „POL-on”	Wystawianie zaświadczeń o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne lub o kontynuacji przez cudzoziemca studiów stacjonarnych zgodnie z nowym wzorem.
Podmioty prowadzące szkoły doktorskie, o których mowa w art. 198 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce	Wielkość grupy jest trudna do oszacowania, ponieważ pierwsze szkoły doktorskie zostaną utworzone po wejściu w życie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, co nastąpi z dniem 1 października 2018 r.	–	Wystawianie zaświadczeń o przyjęciu cudzoziemca na kształcenie w szkole doktorskiej lub o kontynuacji przez cudzoziemca kształcenia w szkole doktorskiej zgodnie z nowym wzorem.
Urzędy wojewódzkie – wydziały właściwe do spraw cudzoziemców	16	–	Uzyskanie w ujednoliconej formie informacji w postępowaniu o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo w szkole doktorskiej.
Cudzoziemcy studiujący w Polsce	69 058 osób w semestrze zimowym roku akademickiego 2017/2018	Zintegrowany System Informacji o Nauce i Szkolnictwie Wyższym „POL-on”	Uzyskanie i przedstawienie zaświadczenia wydanego w celu udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo w szkole doktorskiej zgodnie z nowym wzorem.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

1. Projekt rozporządzenia został skierowany do opiniowania do:
 - 1) Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
 - 2) Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
 - 3) Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich;
 - 4) Komitetu Polityki Naukowej;
 - 5) Krajowej Reprezentacji Doktorantów;
 - 6) Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 7) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
 - 8) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
 - 9) Forum Związków Zawodowych;
 - 10) Związku Pracodawców Business Centre Club;
 - 11) Konfederacji Lewiatan;
 - 12) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 13) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
 - 14) Polskiej Akademii Nauk.
2. Projekt rozporządzenia został przedstawiony do konsultacji publicznych:
 - 1) Konferencji Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych;
 - 2) Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych;
 - 3) Konferencji Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych;
 - 4) Konferencji Rektorów Uczelni Artystycznych;
 - 5) Konferencji Rektorów Uczelni Pedagogicznych;
 - 6) Konferencji Polonistyk Uniwersyteckich;
 - 7) Konferencji Dziekanów Wydziałów Przyrodniczych Uniwersytetów Polskich;
 - 8) Radzie Głównej Instytutów Badawczych;
 - 9) Radzie Młodych Naukowców;
 - 10) Ośrodkowi Przetwarzania Informacji – Państwowemu Instytutowi Badawczemu;
 - 11) Fundacji na rzecz Nauki Polskiej;
 - 12) „Obywatelom Nauki”;
 - 13) Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”;
 - 14) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność 80”;
 - 15) Radzie Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego;
 - 16) Porozumieniu Zielonogórskiemu;
 - 17) Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej.

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt został udostępniony również w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin Pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostaną omówione po ich zakończeniu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0				
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	–										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–										
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	–										
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	–										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☐ nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy						
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: zwiększenie ilości informacji podawanych w						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						

zaświadczeniu o przyjęciu cudzoziemca na studia stacjonarne lub kształcenie w szkole doktorskiej lub o kontynuacji przez niego studiów stacjonarnych lub kształcenia w szkole doktorskiej		
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Jednostki prowadzące studia lub kształcenie w szkole doktorskiej będą zobowiązane do podawania w zaświadczeniu dotychczas niewymaganej informacji, tj. czy cudzoziemiec jest objęty programem unijnym lub programem wielostronnym obejmującym środki w zakresie mobilności lub porozumieniem pomiędzy przynajmniej dwiema instytucjami szkolnictwa wyższego przewidującym mobilność wewnątrzunijną oraz nazwę programu lub porozumienia i nazwę oraz adres jednostek prowadzących studia, objętych tym porozumieniem.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na żaden z ww. obszarów.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów rozporządzenia nastąpi po jego wejściu w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na zakres przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia nie przewiduje się ewaluacji jego efektów.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		